Kinh Thánh Mini

Tổng quan

Đây là tuyển chọn được biên soạn cẩn thận các văn bản Hy Lạp cổ đại nhằm ghi lại một cách tốt nhất lời dạy của Chúa Giê-su và những bài viết mà Ngài đã dạy, tham chiếu và ứng nghiệm. Mục tiêu của chúng tôi là cung cấp cho bạn một bản trình bày gần như chính xác nhất có thể của bản gốc tiếng Hy Lạp trong một định dạng hiện đại, dễ đọc.

Tuyên bố miễn trừ trách nhiệm

Bản dịch này được tạo ra từ bản gốc tiếng Hy Lạp Septuagint và các văn bản Byzantine bằng các mô hình ngôn ngữ lớn. Vì lý do này, nó chứa nhiều dấu vết của văn hóa và ngữ pháp của ngôn ngữ gốc, nhưng cũng có thể chứa lỗi. Nếu có điều gì trông lạ, vui lòng kiểm tra bản gốc tiếng Hy Lạp. Nếu bạn tìm thấy lỗi, vui lòng gửi email đến jesusislord@joshuabible.com.

Cấp phép

Bạn được phép sao chép và phân phối bản dịch này một phần hoặc toàn bộ. Bạn không được phép chỉnh sửa hoặc bán nó. Nếu bạn phát hiện lỗi, vui lòng gửi email đến jesusislord@joshuabible.com để chúng tôi có thể sửa chữa và cung cấp cho bạn phiên bản cập nhật.

Phúc Âm Matthêu

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28

Phúc Âm Mácô

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16

Phúc Âm Gioan

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21

Thư Giăng

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5

Sáng Thế Ký

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50

Xuất Hành

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40

Dân Số Ký

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36

Phục Truyền Luật Lệ Ký

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34

Giô-suê

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24

Phúc Âm Matthêu

1

Sách nguồn gốc của Giê-su Christ, con của Đa-vít, con của Áp-ra-ham. Áp-ra-ham sinh Isaac, Isaac sinh Gia-cốp, Gia-cốp sinh Giu-đa và các anh em của ông, Giu-đa sinh Phê-rết và Xê-rách từ Tha-ma, Phê-rết sinh Hết-rôn, Hết-rôn sinh A-ram, A-ram sinh A-mi-na-đáp, A-mi-na-đáp sinh Na-ha-sôn, Na-ha-sôn sinh San-môn, San-môn sinh Bô-ô từ Ra-háp, Bô-ô sinh Ô-bết từ Ru-tơ, Ô-bết sinh Gie-se, Gie-se sinh vua Đa-vít. Vua Đa-vít sinh ra Sa-lô-môn từ vợ của U-ri, Sa-lô-môn sinh ra Rô-bô-am, Rô-bô-am sinh ra A-bi-gia, A-bi-gia sinh ra A-sa, A-sa sinh ra Giô-sa-phát, Giô-sa-phát sinh ra Giô-ram, Giô-ram sinh ra Ô-xia, Ô-xia sinh ra Giô-tham, Giô-tham sinh ra A-cha, A-cha sinh ra Ê-xê-chia, Ê-xê-chia sinh ra Ma-na-se, Ma-na-se sinh ra A-môn, A-môn sinh ra Giô-si-a, Giô-si-a sinh ra Giê-cô-nia và các anh em của ông vào thời bị đày sang Ba-by-lôn. Sau cuộc đày đến Ba-by-lôn, Giê-cô-nia sinh ra Sa-la-thi-ên, và Sa-la-thi-ên sinh ra Xô-rô-ba-bên, và Xô-rô-ba-bên sinh ra A-bi-hút, và A-bi-hút sinh ra Ê-li-a-kim, và Ê-li-a-kim sinh ra A-xo, và A-xo sinh ra Xa-đốc, và Xa-đốc sinh ra A-kim, và A-kim

sinh ra Ê-li-út, và Ê-li-út sinh ra Ê-lê-a-xa, và Ê-lê-a-xa sinh ra Mát-than, và Mát-than sinh ra Gia-cốp, và Gia-cốp sinh ra Giô-sép, chồng của Ma-ri-a, từ bà mà Giê-su được sinh ra, Đấng được gọi là Chúa Cứu Thế. Vậy tất cả các thế hệ từ Áp-ra-ham cho đến Đa-vít là mười bốn thế hệ, và từ Đa-vít cho đến cuộc lưu đày Ba-by-lôn là mười bốn thế hệ, và từ cuộc lưu đày Ba-by-lôn cho đến Đấng Christ là mười bốn thế hệ. Sự sinh ra của Chúa Giê-su Christ diễn ra như vậy. Vì mẹ của Ngài là Maria đã được hứa hôn với Giuse, trước khi họ đến với nhau, bà được thấy đang có thai bởi Thánh Thần. Giô-sép, chồng của nàng, là người công chính và không muốn làm nàng phải xấu hổ trước mọi người, đã muốn lặng lẽ ly dị nàng. Nhưng khi ông suy nghĩ những điều này, kìa, một sứ giả của Chúa xuất hiện với ông trong giấc mơ nói rằng: Giuse con trai của Đavít, đừng sợ nhận Miryam vợ của con; vì đứa trẻ được sinh trong nàng là từ Thần Khí Thánh. Bà ấy sẽ sinh một con trai và ngươi sẽ gọi tên người là Giê-su, vì chính người sẽ cứu dân của người khỏi tội lỗi của họ. Toàn bộ điều này đã xảy ra để ứng nghiệm lời đã được nói bởi Chúa qua nhà tiên tri rằng: này kìa, trinh nữ sẽ có thai và sẽ sinh con trai, và họ sẽ gọi tên người là Emmanuel, được dịch là Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta. Được đánh thức từ giấc ngủ, Giuse đã làm như sứ giả Chúa đã ra lệnh cho ông và đã đón nhận vợ mình, và không ăn ở với bà ấy cho đến khi bà ấy sinh con trai đầu lòng của bà ấy, và đã gọi tên của con là Giêsu.

2

Khi Chúa Giêsu đã được sinh ra ở Bêtlêhem thuộc xứ Giuđêa trong những ngày của vua Hêrôđê, này các thầy đồng từ phương đông đã đến Giêrusalem nói rằng: Vị vua của người Do Thái đã được sinh ra ở đâu? Vì chúng tôi đã thấy ngôi sao của Ngài ở phương đông và chúng tôi đã đến thờ lạy Ngài. Khi đã nghe, vua Hêrôđê bị xao động và tất cả Giêrusalem với ông, và đã tập hợp tất cả các thầy tế lễ thượng phẩm và các thầy thông giáo của dân, ông hỏi họ Đấng Kitô được sinh ra ở đâu. Họ nói với ông ấy: Ở Bết-lê-hem thuộc Giu-đê; vì như vậy đã được viết qua nhà tiên tri: Và ngươi, Bết-lê-hem, đất Giu-đa, không có cách nào là nhỏ nhất trong các nhà lãnh đạo Giu-đa; vì từ ngươi sẽ đi ra một người lãnh đạo, người sẽ chăn dân ta I-sơ-ra-en. Lúc đó Hêrôđê bí mật gọi các thầy chiêm tinh và xác định chính xác từ họ thời gian của ngôi sao xuất hiện, và sai họ đến Bêtlêhem nói: hãy đi tìm kiếm chính xác về đứa trẻ, và khi các ngươi tìm thấy, hãy báo cáo cho ta, để mà ta cũng đến thờ phượng nó. Và họ sau khi nghe vua rồi đã đi; và này ngôi sao mà họ đã thấy ở phương đông đã dẫn trước họ, cho đến khi đến thì nó đã đứng ở trên nơi đứa trẻ đã ở; và sau khi thấy ngôi sao họ đã vui mừng niềm vui lớn rất, và sau khi đến vào ngôi nhà họ đã thấy đứa trẻ với Maria mẹ của nó, và sau khi ngã xuống họ đã thờ lạy nó, và sau khi mở các kho báu của họ họ đã dâng cho nó các lễ vật, vàng và nhũ hương và mộc dược, và sau khi được cảnh báo theo giấc mơ không trở lại với Hêrôt, qua con đường khác họ đã rút lui vào xứ của họ. Sau khi họ rút lui, kìa, sứ giả của Chúa xuất hiện trong giấc mơ với Giuse nói rằng: Hãy thức dậy, đem theo đứa trẻ và mẹ của nó và chạy trốn vào Ai Cập, và hãy ở đó cho đến khi ta nói với ngươi; vì Hêrôđê sắp tìm kiếm đứa trẻ để tiêu diệt nó. Và

ông thức dậy, đem theo đứa trẻ và mẹ của nó vào ban đêm và rút lui vào Ai Cập, và ở đó cho đến khi Hê-rốt chết, để ứng nghiệm lời đã được Chúa phán qua nhà tiên tri rằng: từ Ai Cập ta đã gọi con trai ta. Lúc đó Hêrôđê thấy rằng ông bị các thầy đạo sĩ chế nhạo, ông đã tức giận vô cùng, và sai người đi giết tất cả trẻ em ở Bêtlêhem và trong tất cả các vùng biên giới của nó từ hai tuổi trở xuống, theo thời gian mà ông đã xác định chính xác từ các thầy đạo sĩ. Bấy giờ đã được ứng nghiệm lời đã được nói bởi tiên tri Giêrêmia rằng: Có tiếng trong Ra-ma đã được nghe, than khóc và khóc lóc và than thở nhiều; Ra-chen khóc con cái của bà, và không muốn được an ủi, vì chúng không còn nữa. Sau khi Hêrôđê đã chết, kìa, sứ giả của Chúa xuất hiện với Giôsép trong giấc mơ ở Ai Cập nói rằng: Hãy thức dậy, đem theo đứa trẻ và mẹ của nó và đi vào đất Israel, vì những kẻ tìm kiếm linh hồn của đứa trẻ đã chết. Và ông thức dậy, đem theo đứa trẻ và mẹ của nó và đến đất Israel. Nghe tin Archelaus trị vì xứ Judea thay cho Herod cha của ông, ông sợ đi đến đó; nhưng được cảnh báo thiêng liêng trong giấc mơ, ông rút lui vào các vùng của Galilee, và đến định cư tại thành phố được gọi là Nazareth, để ứng nghiệm lời đã được nói qua các tiên tri rằng Người sẽ được gọi là người Nazareth.

3

Trong những ngày đó, Giăng người làm báp-têm đến rao giảng trong vùng hoang dã của Giu-đê và nói: Hãy ăn năn, vì vương quốc của các tầng trời đã đến gần. Vì này là người được tiên tri

Ê-sai nói đến rằng: Tiếng của kẻ kêu la trong hoang mạc, hãy chuẩn bị đường của Chúa, hãy làm cho các lối của Ngài thẳng. Chính ông Giăng có áo của ông làm từ lông lạc đà và thắt lưng da quanh lưng của ông, còn thức ăn của ông là châu chấu và mật ong hoang dã. Lúc đó Giê-ru-sa-lem và toàn xứ Giu-đê và toàn vùng xung quanh sông Giô-đanh đi ra đến với ông, và họ được báp-têm trong sông Giô-đanh bởi ông trong khi xưng tội lỗi của họ. Khi nhìn thấy nhiều người Pha-ri-si và người Sa-đu-sê đang đến chịu phép báp-têm của ông, ông nói với họ: Dòng dõi rắn độc, ai đã chỉ cho các ngươi trốn khỏi cơn thịnh nộ sắp đến? Vậy thì hãy làm trái xứng đáng với sự ăn năn, và đừng nghĩ nói trong lòng mình, chúng ta có cha là Áp-ra-ham. Vì tôi nói với các ngươi rằng Đức Chúa Trời có thể từ những hòn đá này dấy lên con cái cho Abraham. Và bây giờ cái rìu đã nằm ở gần rễ của những cây cối; vì vậy mọi cây không sinh trái tốt đều bị chặt xuống và bị ném vào lửa. Tôi thật làm phép báp-têm các ngươi trong nước để ăn năn tội; nhưng người đang đến sau tôi mạnh hơn tôi, tôi không đủ để mang dép của người ấy; chính người ấy sẽ làm phép báp-têm các ngươi trong Thánh Linh và lửa. Người mà cái chĩa sàng ở trong tay của ông ấy và ông ấy sẽ làm sạch hoàn toàn sân đập lúa của ông ấy, và ông ấy sẽ thu thập thóc lúa của ông ấy vào kho, còn rơm rác thì ông ấy sẽ đốt cháy bằng lửa không thể dập tắt. Lúc đó Chúa Giêsu từ Galilê đến sông Giô-đanh gặp Giăng để được ông làm phép báp-têm. Nhưng Gioan đã ngăn cản Ngài, nói: Tôi cần được Ngài rửa tội, thế mà Ngài lại đến với tôi sao? Đáp lại, Chúa Giêsu nói với ông ta: Hãy để mặc bây giờ; vì như vậy là thích hợp cho chúng ta làm trọn mọi sự công chính. Lúc đó ông thả Ngài; và sau khi được báp-têm, Giê-

su đi lên ngay lập tức từ nước; và này các tầng trời được mở cho Ngài, và Ngài thấy Thần của Đức Chúa Trời đang xuống như chim bồ câu và đang đến trên Ngài; và này có tiếng nói từ các tầng trời nói: Này là Con trai của Ta yêu dấu, trong Người Ta đã hài lòng.

4

Bấy giờ Chúa Giê-su được dẫn đi vào nơi hoang vắng bởi Thánh Linh để bị ma quỷ cám dỗ, và sau khi nhịn ăn bốn mươi ngày và bốn mươi đêm, Ngài đói. Và kẻ thử thách đã đến gần người và nói: Nếu ngươi là con trai của Chúa Trời, hãy nói để những hòn đá này trở thành bánh. Nhưng Ngài đã trả lời và nói: Có lời chép rằng, con người sẽ sống không chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng nhờ mọi lời phát ra từ miệng Đức Chúa Trời. Lúc đó ma quỷ đưa ông vào thành phố thánh, và đặt ông trên đỉnh của đền thờ và nói với ông: nếu ngươi là con trai của Thần, hãy ném mình xuống; vì đã được viết rằng Ngài sẽ ra lệnh cho các sứ giả của Ngài về ngươi, và họ sẽ nâng ngươi trên tay, kẻo ngươi vấp chân vào hòn đá. Giê-su nói với hắn: Lại có chép rằng, ngươi không được thử Chúa, tức Đức Chúa Trời của ngươi. Một lần nữa ma quỷ đưa ông lên một ngọn núi rất cao, và chỉ cho ông thấy tất cả các vương quốc của thế giới và vinh quang của chúng, và nói với ông: Tất cả những điều này ta sẽ cho ngươi, nếu ngươi sấp mình xuống thờ lạy ta. Lúc đó Chúa Giêsu nói với hắn: Hãy đi ra phía sau ta, hỡi Sa-tan; vì đã được viết rằng, ngươi sẽ thờ phượng Chúa là Thượng Đế của ngươi và chỉ một mình Ngài thôi ngươi

sẽ phục vụ. Rồi ma quỷ thả anh ta, và này các sứ giả đã đến gần và phục vụ anh ta. Khi nghe tin Giăng bị nộp rồi, Giê-su rút lui vào Ga-li-lê, và bỏ lại Na-xa-rét, đến ở tại Ca-bê-na-um ven biển trong ranh giới Xa-bu-lôn và Nép-ta-li, để ứng nghiệm lời đã được nói qua tiên tri Ê-sai rằng: đất Xa-bu-lôn và đất Nép-ta-li, đường biển, bên kia sông Giô-đanh, Ga-li-lê của các dân tộc, dân ngồi trong tối tăm đã thấy ánh sáng lớn, và những người ngồi trong xứ và bóng chết, ánh sáng đã mọc lên cho họ. Từ lúc đó Giê-su bắt đầu rao giảng và nói: Hãy ăn năn, vì Vương quốc của các tầng trời đã đến gần. Đi bộ bên cạnh biển Galilê, Ngài thấy hai anh em, Simon được gọi là Phêrô và Anrê em của ông, đang ném lưới vào biển; vì họ là ngư dân; và Ngài nói với họ: hãy đến theo sau ta và ta sẽ làm các ngươi thành ngư dân của loài người. Và họ ngay lập tức bỏ lại những cái lưới và theo ông. Và đi tiếp từ đó, Ngài thấy hai anh em khác, Gia-cơ con của Xê-bê-đê và Giăng em của ông, trong thuyền với Xê-bê-đê cha của họ đang vá lưới của họ, và Ngài gọi họ. Họ ngay lập tức bỏ lại con thuyền và cha của họ, đi theo ông. Và Giê-su đi khắp toàn bộ Ga-li-lê, dạy dỗ trong các buổi tụ họp của họ và rao giảng tin mừng của vương quốc và chữa lành mọi bệnh tật và mọi sự yếu đuối trong dân. Và tiếng tăm của người đã lan ra khắp Syria, và họ đem đến cho người tất cả những người mắc bệnh với đủ loại bệnh tật và đau đớn khổ sở, và những người bị quỷ ám và những người bị động kinh và những người liệt, và người đã chữa lành họ; và nhiều đám đông đã đi theo người từ Galilê và Decapolis và Giêrusalem và Judea và bên kia sông Jordan.

5

Khi thấy đám đông, người đi lên núi, và khi người ngồi xuống, các môn đồ của người đến gần người, và mở miệng, người dạy họ rằng: Phước thay những người nghèo về tâm linh, vì vương quốc thiên đàng là của họ. Phước thay những người đang thương khóc, vì chính họ sẽ được an ủi. Phước thay những người hiền lành, vì chính họ sẽ thừa kế đất. Phước thay những người đói và khát sự công chính, vì chính họ sẽ được no đủ. Phước thay những người thương xót, vì chính họ sẽ được thương xót. Phước thay những người trong sạch về trái tim, bởi vì chính họ sẽ thấy Thiên Chúa. Phước thay những người làm hòa bình, vì chính họ sẽ được gọi là con cái của Thiên Chúa. Phước thay những người bị bắt bớ vì sự công chính, vì vương quốc của các tầng trời là của họ. Phước thay cho các ngươi khi người ta sỉ nhục các ngươi và bắt bớ các ngươi và nói mọi lời ác nghịch cùng các ngươi cách dối trá vì cớ ta. Hãy vui mừng và hân hoan, vì phần thưởng của các ngươi lớn trên trời; vì họ cũng đã bắt bớ các tiên tri trước các ngươi như vậy. Các ngươi là muối của đất; nhưng nếu muối trở nên vô vị, thì sẽ lấy gì làm cho nó mặn lại? Nó không còn mạnh cho việc gì nữa trừ phi bị ném ra ngoài và bị người ta giẫm đạp. Các ngươi là ánh sáng của thế giới. Một thành phố nằm trên núi không thể bị giấu; cũng không ai đốt đèn và đặt nó dưới cái thùng, mà đặt trên giá đèn, và nó chiếu sáng cho tất cả những người trong nhà. Như vậy, hãy để ánh sáng của các ngươi sáng trước mặt mọi người, để họ thấy những việc làm tốt của các ngươi và tôn vinh Cha của các ngươi ở trên trời. Đừng nghĩ rằng

ta đến để phá hủy luật pháp hoặc các tiên tri; ta không đến để phá hủy, mà là để làm trọn. Thật vậy, vì tôi nói với các ngươi, cho đến khi trời và đất qua đi, một chấm một nét cũng sẽ không bao giờ qua đi khỏi luật pháp cho đến khi mọi sự được hoàn thành. Vậy nên ai nếu phá bỏ một trong các điều răn nhỏ nhất này và dạy như vậy cho người ta, sẽ được gọi là nhỏ nhất trong vương quốc thiên đàng; nhưng ai làm theo và dạy dỗ, người này sẽ được gọi là lớn trong vương quốc thiên đàng. Tôi nói với các ngươi rằng nếu sự công chính của các ngươi không dư dật hơn của các thầy thông giáo và người Pha-ri-si, các ngươi sẽ không được vào vương quốc thiên đàng. Các ngươi đã nghe rằng đã được nói với những người xưa: ngươi không được giết người; nhưng ai giết người thì sẽ có tội trước sự phán xét. Nhưng tôi nói với các ngươi rằng mọi người đang tức giận với anh em của mình vô cớ sẽ có tội phải chịu sự phán xét; còn ai nói với anh em của mình là raca sẽ có tội phải chịu trách nhiệm trước hội đồng; còn ai nói là đồ ngu sẽ có tội phải vào hỏa ngục. Vậy nên nếu bạn dâng của lễ của bạn trên bàn thờ và ở đó nhớ rằng anh em của bạn có điều gì chống lại bạn, hãy để của lễ của bạn ở đó trước bàn thờ, và hãy đi trước tiên để hòa giải với anh em của bạn, và sau đó khi đã đến hãy dâng của lễ của bạn. Hãy thiện chí với kẻ thù kiện của ngươi một cách nhanh chóng trong khi ngươi đang ở trên đường với hắn, kẻo kẻ thù kiện giao nộp ngươi cho quan tòa và quan tòa giao nộp ngươi cho tên lính canh, và ngươi bị ném vào ngục; thật ta nói với ngươi, ngươi sẽ không ra khỏi đó cho đến khi ngươi trả hết đồng xu cuối cùng. Các ngươi đã nghe rằng đã được nói với những người xưa: ngươi không được ngoại tình. Nhưng tôi nói với các ngươi rằng bất kỳ ai nhìn người đàn

bà để ham muốn nàng thì đã phạm tội ngoại tình với nàng trong lòng của người ấy. Nếu mắt bên phải của ngươi làm cho ngươi vấp ngã, hãy móc nó ra và ném đi; vì tốt hơn cho ngươi là mất một chi thể của ngươi chứ không phải toàn bộ thân thể của ngươi bị ném vào địa ngục. Và nếu tay phải của bạn làm bạn vấp ngã, hãy chặt nó đi và ném khỏi bạn; vì có lợi cho bạn để một trong các chi thể của bạn bị mất đi và không phải toàn bộ thân thể của bạn bị ném vào gehenna. Đã được nói rằng: Người nào bỏ vợ của mình thì hãy cho cô ấy giấy chứng nhận ly dị. Nhưng tôi nói với các bạn rằng bất kỳ ai bỏ vợ mình ngoại trừ vì lý do ngoại tình, thì làm cho cô ấy phạm tội ngoại tình, và bất kỳ ai cưới người đàn bà đã bị ly dị thì phạm tội ngoại tình. Một lần nữa các ngươi đã nghe rằng đã được nói với những người xưa: Ngươi sẽ không thề dối, nhưng ngươi sẽ giữ với Chúa những lời thề của ngươi. Nhưng tôi nói với các ngươi đừng thề hoàn toàn: không thề trên trời, vì trời là ngai của Thiên Chúa; không thề trên đất, vì đất là bệ chân của Ngài; không thề vào Giê-ru-sa-lem, vì đó là thành của vua vĩ đại; cũng không thề trên đầu của ngươi, vì ngươi không thể làm một sợi tóc trắng hoặc đen. Hãy để lời nói của các ngươi là có thì có, không thì không; còn điều gì thừa hơn những điều này là từ cái ác. Các ngươi đã nghe rằng có lời phán, mắt đền mắt và răng đền răng. Nhưng Ta nói với các ngươi đừng chống lại kẻ ác; nhưng bất cứ ai đánh ngươi vào má phải, hãy quay cho hắn cả má kia nữa; và với kẻ muốn kiện ngươi và lấy áo lót của ngươi, hãy để cho hắn cả áo choàng nữa; và bất cứ ai bắt ngươi đi một dặm, hãy đi với hắn hai dặm; hãy cho kẻ xin ngươi và kẻ muốn vay mượn từ ngươi thì đừng quay mặt đi. Các ngươi đã nghe rằng có lời phán rằng, ngươi sẽ yêu kẻ

ở gần ngươi và ngươi sẽ ghét kẻ thù của ngươi. Nhưng tôi nói với các ngươi, hãy yêu thương kẻ thù của các ngươi, hãy chúc phước những người nguyền rủa các ngươi, hãy làm tốt cho những người ghét các ngươi và hãy cầu nguyện cho những người ngược đãi các ngươi và truy đuổi các ngươi, để các ngươi trở thành con trai của Cha các ngươi ở trên trời, bởi vì Ngài làm mặt trời của Ngài mọc lên trên kẻ ác và người tốt và làm mưa xuống trên người công chính và người bất công. Vì nếu các ngươi yêu những người yêu các ngươi, thì các ngươi có phần thưởng gì? Những người thu thuế chẳng cũng làm như vậy sao? Và nếu các ngươi chỉ chào hỏi bạn bè của các ngươi, thì các ngươi làm gì hơn người khác? Không phải những người thu thuế cũng làm như vậy sao? Vậy các ngươi sẽ hoàn hảo, giống như Cha của các ngươi trên trời là hoàn hảo.

6

Các ngươi hãy chú ý đừng làm việc bố thí của các ngươi trước mặt người ta để được họ nhìn thấy; nếu không thì các ngươi sẽ không có phần thưởng từ Cha của các ngươi Đấng ở trên các tầng trời. Vì vậy khi ngươi làm bố thí, đừng thổi kèn trước mặt ngươi, giống như bọn đạo đức giả làm trong các hội đường và trên các đường phố, để chúng được người ta tôn vinh; thật vậy ta nói với các ngươi, chúng đã nhận phần thưởng của chúng. Nhưng khi con làm việc bố thí, đừng để tay trái của con biết cái gì tay phải của con làm, để việc bố thí của con ở trong chỗ kín, và Cha của con, Đấng nhìn thấy trong chỗ kín, sẽ trả lại cho con

trong chỗ công khai. Và khi cầu nguyện, ngươi sẽ không như những kẻ đạo đức giả, bởi vì họ yêu thích đứng cầu nguyện trong các hội đường và ở các góc đường phố, để họ có thể được người ta thấy; thật, ta nói với các ngươi rằng họ đã nhận phần thưởng của họ. Nhưng con khi cầu nguyện, hãy vào phòng kín của con, và đóng cửa của con lại, hãy cầu nguyện với Cha của con Đấng ở trong chỗ kín, và Cha của con Đấng nhìn thấy trong chỗ kín sẽ ban thưởng cho con một cách công khai. Khi cầu nguyện, đừng lắp bắp như những người ngoại bang; vì họ tưởng rằng bởi lời nói nhiều của họ, họ sẽ được nghe. Vậy thì đừng nên giống như họ; vì Cha của các con biết những gì các con cần trước khi các con xin Ngài. Vậy nên các ngươi hãy cầu nguyện như thế này: Cha của chúng con ở trên các tầng trời, xin cho danh của Ngài được thánh hóa; xin cho vương quốc của Ngài đến; xin cho ý muốn của Ngài được thực hiện, như ở trên trời, cũng như trên đất; xin cho chúng con hôm nay bánh hàng ngày của chúng con; và xin tha cho chúng con các món nợ của chúng con, như chúng con cũng tha cho các con nợ của chúng con; và xin đừng đem chúng con vào sự cám dỗ, nhưng xin giải cứu chúng con khỏi kẻ ác. Vì của Ngài là vương quốc và quyền năng và vinh quang đến muôn đời; a-men. Nếu các ngươi tha thứ cho những người những lỗi lầm của họ, thì Cha trên trời của các ngươi cũng sẽ tha thứ cho các ngươi; nhưng nếu các ngươi không tha thứ cho những người những lỗi lầm của họ, thì Cha của các ngươi cũng sẽ không tha thứ những lỗi lầm của các ngươi. Khi các ngươi kiêng ăn, đừng trở nên như những kẻ đạo đức giả ủ rũ; vì họ làm xấu mặt mình để tỏ ra với người ta là đang kiêng ăn; thật ta nói với các ngươi rằng họ đã nhận được phần thưởng của họ. Còn

con khi nhịn ăn, hãy xức dầu lên đầu con và rửa mặt con, để con không tỏ ra với người ta là đang nhịn ăn, mà chỉ với Cha con ở nơi kín, và Cha con là Đấng nhìn thấy trong nơi kín sẽ ban thưởng cho con trong nơi công khai. Đừng tích trữ cho mình của cải trên đất, nơi mà mọt và gỉ sét phá hủy, và nơi mà kẻ trộm đào ngạch và ăn cắp; nhưng hãy tích trữ cho mình của cải trên trời, nơi mà không có mọt cũng không có gỉ sét phá hủy, và nơi mà kẻ trộm không đào ngạch cũng không ăn cắp; vì nơi nào của cải của các ngươi ở đó thì trái tim của các ngươi cũng sẽ ở đó. Ngọn đèn của thân thể là con mắt; vậy nên nếu con mắt của bạn trong sáng, toàn bộ thân thể của bạn sẽ đầy ánh sáng; nhưng nếu con mắt của bạn xấu xa, toàn bộ thân thể của bạn sẽ tối tăm. Vậy nếu ánh sáng trong bạn là bóng tối, thì bóng tối ấy sẽ lớn biết bao! Không ai có thể phục vụ hai chủ; vì hoặc người đó sẽ ghét người này và yêu người kia, hoặc sẽ trung thành với người này và khinh thường người kia. Các ngươi không thể phục vụ Chúa và tiền tài. Vì điều này tôi nói với các ngươi, đừng lo lắng cho linh hồn các ngươi sẽ ăn gì và uống gì, cũng không cho thân thể các ngươi sẽ mặc gì; linh hồn há không hơn thức ăn và thân thể hơn quần áo sao? Hãy nhìn vào những con chim trên trời, vì chúng không gieo cũng không gặt cũng không thu góp vào kho, và Cha của các ngươi trên trời nuôi chúng; các ngươi há chẳng quý giá hơn chúng sao? Nhưng ai trong các bạn lo lắng mà có thể thêm vào tuổi thọ của mình một thước? Và sao các ngươi lo lắng về quần áo? Hãy quan sát kỹ những bông hoa huệ của cánh đồng chúng mọc lên như thế nào: chúng không lao động cũng không kéo sợi; nhưng ta nói với các ngươi rằng ngay cả Sa-lô-môn trong tất cả vinh quang của ông cũng không được

mặc như một trong những bông hoa này. Nếu cỏ ngoài đồng, hôm nay còn đó và ngày mai bị quăng vào lò lửa, mà Đức Chúa Trời còn cho mặc như vậy, thì há Ngài chẳng mặc cho các ngươi hơn nữa sao, hỡi những kẻ kém đức tin? Vậy nên đừng lo lắng mà nói rằng, chúng ta sẽ ăn gì hay chúng ta sẽ uống gì hay chúng ta sẽ mặc gì? Vì tất cả những điều này các dân tộc tìm kiếm; vì Cha trên trời của các con biết rằng các con cần tất cả những điều này. Nhưng các ngươi hãy tìm kiếm trước tiên vương quốc của Thượng Đế và sự công chính của Ngài, và tất cả những điều này sẽ được ban thêm cho các ngươi. Vậy nên đừng lo lắng về ngày mai; vì ngày mai sẽ lo lắng về những việc của chính nó; sự xấu xa của nó thì đủ cho ngày đó rồi.

7

Đừng phán xét, để các ngươi khỏi bị phán xét; vì trong sự phán xét nào các ngươi phán xét thì các ngươi sẽ bị phán xét, và trong thước đo nào các ngươi đo thì sẽ được đo lại cho các ngươi. Tại sao mà bạn nhìn thấy cái mảnh vụn ở trong mắt của anh em bạn, nhưng cái xà ở trong mắt bạn bạn lại không nhận ra? Hay làm sao anh có thể nói với anh em của anh, Hãy để tôi lấy cái gỗ nhỏ ra khỏi mắt của anh, trong khi kìa cái xà ngang đang ở trong mắt của chính anh? Đồ đạo đức giả, hãy vứt bỏ cái xà ngang ra khỏi con mắt của ngươi trước đã, và sau đó ngươi sẽ nhìn rõ để vứt bỏ cái mảnh vụn ra khỏi con mắt của anh em ngươi. Đừng cho những gì thánh thiện cho bọn chó và cũng đừng ném ngọc trai của các ngươi xuống trước mặt lợn, kẻo chúng giẫm đạp

chúng dưới chân của chúng và quay lại xé toạc các ngươi. Hãy xin, và sẽ được ban cho các bạn, hãy tìm kiếm, và các bạn sẽ tìm thấy, hãy gõ cửa, và sẽ được mở cho các bạn; vì mọi người xin thì nhận được và người tìm kiếm thì tìm thấy và người gõ cửa thì sẽ được mở. Hay ai trong các bạn là người mà nếu con trai của người đó xin bánh mì, lại cho con mình một hòn đá? Và nếu con xin cá, há lại cho con rắn sao? Vậy nếu các ngươi, dù là kẻ xấu xa, còn biết cho những món quà tốt cho con cái mình, thì Cha các ngươi ở trên trời sẽ cho những điều tốt cho những ai cầu xin Ngài nhiều hơn biết bao! Vậy thì tất cả mọi điều mà các ngươi muốn người ta làm cho mình, thì các ngươi cũng hãy làm như vậy cho họ, vì đây là luật pháp và các tiên tri. Hãy vào qua cổng hẹp; vì cổng rộng và con đường rộng rãi dẫn đến sự hủy diệt, và có nhiều người đang đi vào qua nó. Hẹp thay cái cổng và chật hẹp con đường dẫn vào sự sống, và ít người tìm thấy nó. Nhưng hãy coi chừng những tiên tri giả, những người đến với các ngươi trong quần áo của chiên, nhưng bên trong là sói hung dữ. Từ trái của họ, các ngươi sẽ nhận ra họ. Chẳng lẽ họ hái nho từ bụi gai hay hái sung từ cây gai góc sao? Như vậy, mọi cây tốt làm ra trái tốt, nhưng cây xấu làm ra trái xấu. Cây tốt không thể sinh ra trái xấu, cũng như cây thối không thể sinh ra trái tốt. Mọi cây không sinh trái tốt đều bị chặt xuống và bị ném vào lửa. Vậy thì từ trái của họ, các ngươi sẽ biết họ. Không phải mọi người nói với tôi Chúa ơi, Chúa ơi sẽ vào được vương quốc các tầng trời, nhưng người làm theo ý muốn của Cha tôi ở trên các tầng trời. Nhiều người sẽ nói với tôi trong ngày đó: Chúa ơi Chúa ơi, chẳng phải chúng tôi đã nhân danh Ngài nói tiên tri, và nhân danh Ngài đuổi quỷ, và nhân danh Ngài làm nhiều phép lạ sao? Và sau đó

tôi sẽ tuyên bố với họ rằng chưa bao giờ tôi biết các ngươi: hãy rời xa ta, những kẻ làm điều vô luật pháp. Vậy nên mọi người ai nghe những lời này của ta và làm theo chúng, ta sẽ ví người ấy như một người đàn ông khôn ngoan, người đã xây ngôi nhà của mình trên tảng đá; và mưa đã đổ xuống và các dòng sông đã dâng lên và các cơn gió đã thổi và chúng đã ập vào ngôi nhà đó, và nó không đổ; vì nó đã được đặt nền móng trên tảng đá. Và tất cả những ai nghe những lời này của tôi mà không làm theo sẽ được ví như người đàn ông ngu dại, người đã xây nhà của mình trên cát; và mưa đổ xuống và những dòng sông dâng lên và những cơn gió thổi và đập vào ngôi nhà đó, và nó sụp đổ, và sự sụp đổ của nó thật lớn. Và xảy ra khi Giê-su hoàn thành những lời này, đám đông kinh ngạc về sự dạy dỗ của Ngài; vì Ngài đã dạy họ như người có thẩm quyền, và không như các thầy thông giáo.

8

Khi ông đã đi xuống từ ngọn núi thì nhiều đám đông đã đi theo ông. Và này, một người phong hủi đã đến cúi xuống trước mặt ông và nói: Chúa ơi, nếu ngài muốn, ngài có thể làm sạch tôi. Và sau khi duỗi tay ra, Giê-su chạm vào người ấy và nói: Ta muốn, ngươi hãy được sạch. Và bệnh phong hủi của anh ta được làm sạch ngay lập tức. Và Chúa Giêsu nói với anh ta: Hãy coi chừng đừng nói với ai, nhưng hãy đi chỉ chính mình cho thầy tế lễ và dâng của lễ mà Môsê đã ra lệnh làm lời chứng cho họ. Khi Ngài đã vào Capernaum, một người đội trưởng đã đến gần Ngài khẩn

cầu Ngài và nói: Lạy Chúa, đứa con trai tôi bị liệt đang nằm ở trong nhà, đang bị dày vò khủng khiếp. Và Chúa Giê-su nói với ông ta: Tôi sẽ đến chữa lành cho ông ấy. Và viên đội trưởng trả lời rằng: Lạy Chúa, tôi không đủ tư cách để ngài vào dưới mái nhà của tôi; nhưng chỉ cần ngài nói một lời, thì con trai tôi sẽ được chữa lành. Vì tôi cũng là người ở dưới quyền, có lính dưới quyền mình, và tôi nói với người này Đi thì anh ta đi, và với người khác Đến thì anh ta đến, và với nô lệ của tôi Làm cái này thì anh ta làm. Nghe xong thì Giê-su ngạc nhiên và nói với những người đang theo: Thật, tôi nói với các ngươi, ngay cả trong I-sơ-ra-en tôi không tìm thấy đức tin lớn như vậy. Tôi nói với các ngươi rằng nhiều người từ phương đông và phương tây sẽ đến và sẽ ngồi dự tiệc với Áp-ra-ham và Y-sác và Gia-cốp trong nước thiên đàng, nhưng các con trai của vương quốc sẽ bị ném ra vào bóng tối bên ngoài; ở đó sẽ có tiếng khóc lóc và tiếng nghiến răng. Và Giê-su nói với người đội trưởng: Hãy đi, và như ngươi đã tin, thì điều đó sẽ xảy ra cho ngươi. Và đứa con của ông ấy đã được chữa lành vào giờ đó. Và khi Giê-su đến nhà của Phê-rơ, Ngài thấy mẹ vợ của ông đang nằm liệt giường và bị sốt, và Ngài chạm vào tay bà, và cơn sốt rời khỏi bà, và bà đứng dậy và phục vụ Ngài. Khi buổi tối đến, họ đem đến cho Ngài nhiều người bị quỷ ám, và Ngài đuổi các tà linh bằng lời nói và chữa lành tất cả những người đau ốm, để ứng nghiệm lời đã được phán qua tiên tri Ê-sai rằng: Chính Ngài đã lấy các bệnh yếu của chúng ta và đã mang các bệnh tật. Khi thấy nhiều đám đông quanh mình, Giê-su ra lệnh đi sang bên kia. Và một thầy thông giáo đã đến gần nói với ông: Thưa thầy, tôi sẽ theo ngài đến bất cứ nơi đâu ngài đi. Và Giê-su nói với ông ta: Những con cáo có

hang và những con chim trên trời có tổ, nhưng Con Người không có chỗ để gối đầu. Một người khác trong số các môn đồ của Ngài đã nói với Ngài: Lạy Chúa, xin cho phép con trước tiên đi và chôn cất cha con. Còn Giê-su nói với ông ta: Hãy theo ta, và hãy để những người chết chôn những người chết của chính họ. Và khi người bước vào thuyền, các môn đồ của người đã theo người. Và này có một trận động đất lớn xảy ra trên biển, đến nỗi chiếc thuyền bị những con sóng che phủ; nhưng chính ông đang ngủ. Và các môn đồ của Ngài đã đến gần và đánh thức Ngài, nói: Lạy Chúa, xin cứu chúng con, chúng con sắp chết! Và Ngài phán với họ: Tại sao các ngươi sợ hãi, hỡi những người có đức tin ít ỏi? Sau đó, ông đứng dậy quở trách những cơn gió và biển, và có sự yên lặng lớn. Những người đó kinh ngạc nói rằng: Người này là ai mà cả gió và biển đều vâng lời ông ấy? Và khi Ngài đã đến bên kia vào vùng đất của người Gergesen, hai người bị quỷ ám từ những ngôi mộ đi ra đã gặp Ngài, hung dữ lắm, đến nỗi không ai có thể đi qua con đường đó. Và này, họ kêu lên nói: Chúng tôi và ngài có gì với nhau, hỡi Giê-su, Con của Thiên Chúa? Ngươi đã đến đây trước thời hạn để tra tấn chúng ta? Và có một đàn lợn đông đang được chăn thả ở xa họ. Và những con quỷ nài xin ông mà nói: Nếu ông đuổi chúng tôi ra, hãy cho phép chúng tôi đi vào đàn lợn. Và ông ấy nói với họ: Hãy đi đi. Và những kẻ đã đi ra thì đi vào đàn heo; và này toàn bộ đàn heo lao xuống vách đá vào biển và chết trong nước. Những người chăn thả đã chạy trốn, và sau khi đi vào thành phố họ đã báo cáo tất cả mọi thứ kể cả những điều về những người bị quỷ ám. Và này, toàn bộ thành phố đã đi ra để gặp Giê-su, và khi đã thấy ông, họ khẩn cầu ông rời khỏi ranh giới của họ.

9

Và sau khi lên thuyền, ông ấy băng qua và đến thành của mình. Và này, họ đang đem đến cho Ngài một người bại liệt đã được đặt nằm trên giường; và Chúa Giêsu thấy đức tin của họ, liền nói với người bại liệt: Hãy can đảm, con ơi; các tội lỗi của con được tha thứ rồi. Và này, một số thầy thông giáo tự nói trong lòng: Người này nói phạm thượng. Và khi thấy những suy nghĩ của họ, Giê-su nói: Tại sao các ngươi suy nghĩ những điều ác trong lòng mình? Điều gì dễ hơn, nói Tội lỗi của bạn được tha thứ hay nói Hãy đứng dậy và đi? Để các ngươi có thể biết rằng Con Người có quyền trên đất để tha tội lỗi, thì lúc đó Ngài nói với người bại liệt: Hãy đứng dậy, vác giường của ngươi và đi về nhà của ngươi. Và sau khi đứng dậy, anh ta đã về nhà của mình. Khi thấy vậy, đám đông đã kinh ngạc và tôn vinh Đức Chúa Trời, Đấng đã ban quyền hành như vậy cho loài người. Và khi đi ngang qua từ đó, Giê-su thấy một người đàn ông đang ngồi tại trạm thu thuế, được gọi là Ma-thi-ơ, và nói với ông ta: Hãy theo ta. Và sau khi đứng dậy, người đã theo ông ấy. Và đã xảy ra khi ông đang nằm trong nhà, và này nhiều người thu thuế và người tội lỗi đã đến nằm cùng với Giê-su và các môn đồ của ông. Và khi những người Pha-ri-si thấy, họ nói với các môn đồ của ông ấy: Tại sao thầy của các ngươi ăn với những người thu thuế và tội nhân? Giê-su nghe rồi nói với họ: Những người khỏe mạnh không cần bác sĩ, nhưng những người ốm đau mới cần. Nhưng hãy đi và học ý nghĩa của điều này: Ta muốn lòng thương xót chứ không phải của lễ. Vì ta không đến để gọi người công chính, mà để gọi người tội lỗi ăn

năn. Lúc đó các môn đồ của Giăng đến gần Ngài nói rằng: Tại sao chúng tôi và những người Pha-ri-si kiêng ăn nhiều, nhưng các môn đồ của Ngài không kiêng ăn? Và Giê-su nói với họ: Các con trai của buồng cưới không thể than khóc trong khi chú rể còn ở với họ, phải không? Và những ngày sẽ đến khi chú rể bị đem đi khỏi họ, và lúc đó họ sẽ kiêng ăn. Không ai vá miếng vải chưa co lên áo cũ; vì miếng vá của nó sẽ kéo đi từ cái áo, và vết rách tệ hơn xuất hiện. Người ta cũng không đổ rượu mới vào bầu da cũ; nếu không thì bầu da sẽ bị rách, và rượu sẽ đổ ra và bầu da sẽ bị hư mất; nhưng người ta đổ rượu mới vào bầu da mới, và cả hai đều được bảo quản. Trong khi ông đang nói những điều này với họ, này, có một người cai trị đã đến gần cúi xuống trước ông và nói rằng con gái của tôi vừa mới chết, nhưng xin ông hãy đến đặt bàn tay của ông lên trên con bé và con bé sẽ sống. Và Giê-su đứng dậy đi theo ông ta, và các môn đồ của Ngài cũng đi theo. Và này, một người đàn bà bị chảy máu mười hai năm, đã đến gần từ phía sau và chạm vào tua áo của ông ấy. Bà ấy đã nói trong lòng mình: Nếu chỉ tôi chạm vào áo của ông ấy thôi, tôi sẽ được cứu. Giê-su quay lại và nhìn thấy cô ấy, nói: Can đảm lên, con gái! Đức tin của con đã cứu con. Và người phụ nữ đã được cứu từ giờ đó. Và khi Giê-su đã đến nhà của người cai trị và đã thấy những người thổi sáo và đám đông đang quấy rầy, Ngài nói với họ: Hãy rút lui; vì cô gái nhỏ không chết, nhưng đang ngủ. Và họ chế giễu ông ấy. Khi đám đông bị đuổi ra, ông vào trong nắm lấy tay của cô ấy, và cô bé được đứng dậy. Và tin tức này đã lan ra khắp vùng đất đó. Và khi Giê-su đang đi qua từ đó, hai người mù đã theo Ngài, kêu lên và nói: Xin thương xót chúng tôi, con của Đa-vít. Khi đã đến vào nhà, những người mù đã đến gần Ngài, và

Chúa Giêsu nói với họ: Các ngươi có tin rằng Ta có thể làm điều này không? Họ nói với Ngài: Vâng, lạy Chúa. Sau đó người chạm vào mắt của họ và nói: Theo đức tin của các ngươi, xin được làm cho các ngươi như vậy. Và mắt của họ được mở; và Giê-su nghiêm khắc cảnh báo họ rằng: Hãy coi chừng không ai được biết. Nhưng những người đó sau khi đi ra đã loan truyền về ông ấy khắp toàn vùng đất đó. Khi họ đang đi ra, này, người ta đem đến cho Ngài một người đàn ông câm bị quỷ ám; và khi quỷ đã bị đuổi ra, người câm đã nói, và đám đông đã kinh ngạc, nói rằng chưa bao giờ xuất hiện như vậy trong Israel. Nhưng những người Pha-ri-si nói: Ông ấy nhờ thủ lĩnh của các quỷ mà đuổi quỷ. Và Giê-su đi khắp tất cả các thành phố và các làng mạc, dạy dỗ trong các hội họp của họ và rao giảng tin tốt của vương quốc và chữa lành mọi bệnh tật và mọi sự yếu đuối trong dân chúng. Khi thấy đám đông, Ngài cảm thấy thương xót họ, bởi vì họ kiệt sức và bị bỏ rơi như những con chiên không có người chăn. Lúc đó ông nói với các môn đồ của ông: Mùa gặt thì nhiều, nhưng thợ gặt thì ít. Vì vậy, hãy cầu nguyện với Chúa của mùa gặt để Ngài sai ra những công nhân vào mùa gặt của Ngài.

10

Và đã gọi đến mười hai môn đồ của Ngài, Ngài đã ban cho họ quyền hành trên các linh hồn ô uế để đuổi chúng ra và chữa lành mọi bệnh tật và mọi yếu đuối. Tên của mười hai sứ đồ là như sau: đầu tiên là Si-môn được gọi là Phê-rô và An-rê anh em của ông, Gia-cơ con của Xê-bê-đê và Giăng anh em của ông, Phi-

líp và Ba-thô-lô-mê, Thô-ma và Ma-thi-ơ người thu thuế, Gia-cơ con của An-phê và Lê-bê được gọi là Tha-đê, Si-môn người Ca-na-an và Giu-đa người Ích-ca-ri-ốt người đã phản nộp ông. Mười hai người này, Chúa Giêsu đã sai đi và ra lệnh cho họ rằng: Đừng đi vào đường của các dân ngoại và đừng vào thành của người Samaria; nhưng thà hãy đi đến những con chiên bị mất của nhà Israel. Trong khi đi, hãy rao giảng rằng vương quốc của các tầng trời đã đến gần. Hãy chữa lành người bệnh, làm sạch người phung hủi, làm sống lại người chết, đuổi quỷ dữ ra; các ngươi đã nhận không, hãy cho không. Đừng có được vàng cũng không bạc cũng không đồng trong thắt lưng của các ngươi, không túi cho đường đi cũng không hai áo cũng không dép cũng không gậy; vì người thợ xứng đáng có thức ăn của mình. Vào thành phố hoặc làng nào mà các ngươi vào, hãy tìm kiếm xem ai trong đó là người xứng đáng, và hãy ở lại đó cho đến khi các ngươi ra đi. Khi bước vào nhà, hãy chào bằng cách nói: Bình an cho ngôi nhà này. Và nếu ngôi nhà đó xứng đáng, thì sự bình an của các ngươi hãy đến trên nó; nhưng nếu nó không xứng đáng, thì sự bình an của các ngươi hãy trở về với các ngươi. Và ai nếu không đón nhận các bạn cũng không nghe lời nói của các bạn, khi đi ra ngoài nhà hoặc thành phố đó, hãy giũ bụi chân của các bạn. Thật, ta nói với các ngươi, sẽ dễ chịu hơn cho đất Sô-đôm và Gô-mô-rơ trong ngày phán xét hơn là cho thành phố đó. Này, ta đang sai các ngươi như chiên ở giữa bầy sói; vậy nên hãy trở nên khôn ngoan như rắn và trong trắng như chim bồ câu. Các ngươi hãy cẩn thận với những người; vì họ sẽ giao nộp các ngươi cho các hội đồng và trong các nhà hội của họ họ sẽ đánh đòn các ngươi; và các ngươi sẽ bị dẫn đến trước các quan cai trị và các

vua vì tôi để làm chứng cho họ và cho các dân tộc. Khi họ nộp các ngươi, đừng lo lắng sẽ nói thế nào hay nói gì; vì điều các ngươi sẽ nói sẽ được ban cho các ngươi trong giờ đó. Vì không phải các ngươi là những người đang nói, mà là Thần của Cha các ngươi đang nói trong các ngươi. Anh em sẽ nộp anh em vào cái chết và cha nộp con, và con cái sẽ nổi dậy chống cha mẹ và giết họ; và các ngươi sẽ bị ghét bởi tất cả vì danh ta; nhưng người đã chịu đựng đến cuối cùng, người này sẽ được cứu. Khi họ bắt bớ các ngươi trong thành này, hãy chạy trốn sang thành khác; vì thật ta nói với các ngươi, các ngươi sẽ chưa đi khắp các thành của Y-sơ-ra-ên cho đến khi Con Người đến. Không có môn đồ nào hơn thầy giáo, cũng không có nô lệ nào hơn chủ của mình. Đủ rồi cho môn đồ được trở thành như thầy của mình, và cho đầy tớ được như chủ của mình. Nếu họ đã gọi chủ nhà là Beelzebul, thì huống chi những người trong gia đình của ông ấy? Vậy thì các ngươi đừng sợ họ; vì không có gì được che giấu mà sẽ không được bày ra, và không có gì giấu kín mà sẽ không được biết đến. Điều tôi nói với các ngươi trong bóng tối, hãy nói ra trong ánh sáng, và điều các ngươi nghe vào tai, hãy rao giảng trên các mái nhà. Và đừng sợ hãi những kẻ giết thân thể, nhưng linh hồn không có khả năng giết; nhưng hãy sợ hãi hơn Đấng có khả năng hủy diệt cả linh hồn và thân thể trong gehenna. Không phải hai con chim sẻ được bán với một đồng assarion sao? Và một con trong chúng sẽ không rơi xuống đất nếu không có cha của các ngươi. Nhưng ngay cả tất cả những sợi tóc trên đầu các bạn đều đã được đếm. Vậy nên đừng sợ; các người quý giá hơn nhiều con chim sẻ. Vậy nên bất cứ ai xưng nhận ta trước mặt người đời, ta cũng sẽ xưng nhận người ấy trước mặt Cha ta ở trên trời; nhưng

ai chối ta trước mặt người đời, ta cũng sẽ chối người ấy trước mặt Cha ta ở trên trời. Đừng nghĩ rằng ta đến để đem hòa bình xuống trần gian; ta không đến để đem hòa bình, mà là thanh gươm. Vì tôi đến để chia rẽ người đàn ông chống lại cha của anh ta và con gái chống lại mẹ của cô ta và dâu chống lại mẹ chồng của cô ta; và kẻ thù của người đàn ông là những người trong nhà của anh ta. Người yêu cha hoặc mẹ hơn ta không xứng đáng với ta; và người yêu con trai hoặc con gái hơn ta không xứng đáng với ta; và người không vác thập tự giá của mình và đi theo ta, không xứng đáng với ta. Người đã tìm thấy linh hồn của mình sẽ mất nó, và người đã mất linh hồn của mình vì tôi sẽ tìm thấy nó. Người tiếp nhận các bạn là tiếp nhận tôi, và người tiếp nhận tôi là tiếp nhận Đấng đã sai tôi. Người tiếp nhận nhà tiên tri vì danh nghĩa nhà tiên tri sẽ nhận phần thưởng của nhà tiên tri, và người tiếp nhận người công chính vì danh nghĩa người công chính sẽ nhận phần thưởng của người công chính. Và ai nếu cho một trong những người nhỏ này uống chén nước lạnh chỉ vì danh của môn đồ, thật tôi nói với các ngươi, người đó sẽ không mất phần thưởng của mình.

11

Và xảy ra khi Giê-su hoàn thành việc sắp xếp cho mười hai môn đồ của Ngài, Ngài đi từ đó để dạy và rao giảng trong các thành phố của họ. Còn Giăng nghe trong nhà tù về những việc của Đấng Christ, sai hai trong số môn đồ của ông nói với Ngài: Ngài có phải là Đấng sẽ đến hay chúng tôi phải mong đợi một người

khác? Và Chúa Giêsu đã trả lời nói với họ: Hãy đi báo cáo cho Giăng những điều các ngươi nghe và thấy: người mù nhìn lại, và người què đi được, người phung được sạch, và người điếc nghe được, người chết sống lại, và người nghèo được rao giảng tin mừng; và phước thay cho ai không bị vấp phạm trong ta. Những người này đang đi, và Giê-su bắt đầu nói với đám đông về Giăng: các ngươi đã đi ra hoang mạc để xem gì? Một cây sậy bị gió lay động? Nhưng các người đã đi ra để xem gì? Một người đàn ông mặc quần áo mềm mại? Kìa, những người mặc quần áo mềm mại ở trong cung điện của các vua. Nhưng các ngươi đã đi ra để xem gì? Nhà tiên tri? Vâng, tôi nói với các ngươi, và hơn cả một tiên tri. Vì người này là người mà về họ đã được viết: Kìa, ta đang gửi sứ giả của ta đến trước mặt ngươi, người ấy sẽ chuẩn bị con đường của ngươi trước mặt ngươi. Thật vậy, ta nói với các ngươi, không có ai được dấy lên trong những người sinh ra bởi phụ nữ lớn hơn Gioan Tẩy Giả; nhưng người nhỏ nhất trong nước thiên đàng lớn hơn ông ấy. Từ những ngày của Gioan Tẩy Giả cho đến bây giờ, vương quốc của các tầng trời bị ép buộc, và những kẻ bạo lực chiếm đoạt nó. Vì tất cả các tiên tri và luật pháp cho đến Giăng đều đã nói tiên tri. Và nếu các ngươi muốn nhận, chính ông ấy là Ê-li, người sắp đến. Ai có tai để nghe thì hãy nghe. Nhưng tôi sẽ ví thế hệ này giống với ai? Giống như trẻ con ngồi ở chợ, chúng gọi bạn bè của chúng và nói: Chúng tôi thổi sáo cho các ngươi, và các ngươi không nhảy múa; chúng tôi hát tang cho các ngươi, và các ngươi không đấm ngực. Vì Giăng đã đến không ăn không uống, và họ nói: Ông ta bị quỷ ám. Con Người đến ăn và uống, và họ nói: kìa một người ham ăn và nghiện rượu, bạn của những người thu thuế và những kẻ tội lỗi.

Và sự khôn ngoan đã được xưng công chính từ những đứa con của nó. Sau đó ông bắt đầu quở trách những thành phố trong đó những phép lạ nhiều nhất của ông đã xảy ra, bởi vì họ không ăn năn hối cải; khốn cho ngươi, Chorazin, khốn cho ngươi, Bethsaida; bởi vì nếu trong Tyre và Sidon đã xảy ra những phép lạ đã xảy ra trong các ngươi, từ lâu họ đã ngồi trong vải gai và tro mà ăn năn hối cải. Nhưng ta nói với các ngươi, Ty-rơ và Si-đôn sẽ được dễ chịu hơn trong ngày phán xét hơn là các ngươi. Và ngươi Ca-bê-na-um, đã được nâng cao lên đến trời, ngươi sẽ bị hạ xuống đến âm phủ; bởi vì nếu trong Sô-đôm đã xảy ra những quyền năng đã xảy ra trong ngươi, thì chúng đã còn tồn tại cho đến hôm nay. Nhưng ta nói với các ngươi rằng đất Sô-đôm sẽ được dễ dàng hơn trong ngày phán xét hơn là ngươi. Trong thời gian đó, Chúa Giêsu đáp lại và nói: Con xưng tạ Cha, Chúa của trời và đất, vì Cha đã giấu những điều này khỏi người khôn ngoan và người thông minh, và đã bày tỏ chúng cho trẻ con. Vâng, Cha ơi, vì như vậy đã là ý thích trước mặt Cha. Tất cả mọi thứ đã được trao cho tôi bởi Cha của tôi, và không ai biết đầy đủ Con trừ Cha, cũng không ai biết đầy đủ Cha trừ Con và người mà Con muốn bày tỏ. Hãy đến với ta, tất cả những người đang lao động và đang mang gánh nặng, và ta sẽ cho các ngươi nghỉ ngơi. Hãy mang lấy ách của ta lên trên các ngươi và học hỏi từ ta, bởi vì ta hiền lành và khiêm nhường trong lòng, và các ngươi sẽ tìm thấy sự an nghỉ cho linh hồn các ngươi; vì ách của ta tốt lành và gánh nặng của ta là nhẹ nhàng.

12

Vào thời gian đó, Giê-su đi qua các cánh đồng lúa vào ngày sa-bát; các môn đồ của Ngài đói, và bắt đầu bứt bông lúa và ăn. Nhưng những người Pha-ri-si thấy vậy liền nói với Ngài: Kìa, các môn đồ của Ngài đang làm điều không được phép làm trong ngày sa-bát. Nhưng ông ấy nói với họ: Các người chưa đọc Đa-vít đã làm gì khi ông ấy và những người ở với ông ấy đói sao? Làm thế nào ông ấy vào trong nhà của Đức Chúa Trời và ăn các bánh trưng, cái mà không được phép cho ông ấy ăn cũng không cho những người với ông ấy, trừ chỉ các thầy tế lễ? Hay các ngươi không đọc trong luật pháp rằng vào các ngày sa-bát các thầy tế lễ trong đền thờ làm phạm ngày sa-bát và vô tội sao? Nhưng tôi nói với các ngươi rằng ở đây có điều gì đó lớn hơn cả đền thờ. Nhưng nếu các ngươi đã biết lòng thương xót ta muốn chứ không phải của lễ là gì, thì các ngươi đã không kết án những người vô tội. Vì Con Người là chủ của cả ngày sa-bát. Và sau khi rời khỏi đó, ông đã đến nơi tập hợp của họ. Và này, có một người đàn ông ở đó có bàn tay bị teo; và họ hỏi ông ấy rằng: có được phép chữa bệnh vào ngày sa-bát không? Để họ có thể buộc tội ông ấy. Và ông nói với họ: Ai trong các ngươi là người mà có một con cừu, và nếu con này rơi xuống hố vào ngày Sa-bát, há chẳng nắm lấy nó và nhấc lên sao? Vậy con người khác con cừu bao nhiêu? Vì vậy, được phép làm điều tốt vào các ngày sa-bát. Lúc đó Ngài nói với người đàn ông: Giơ tay ngươi ra. Và người ấy giơ ra, và tay được phục hồi lành mạnh như tay kia. Sau khi đi ra ngoài, các người Pha-ri-si đã họp hội đồng bàn chống lại ông ấy, để họ có thể tiêu diệt ông ấy. Còn Chúa Giê-su biết rồi rút lui từ đó; và nhiều đám đông đã theo Ngài, và Ngài chữa lành tất cả họ, và Ngài quở trách họ để họ không làm cho Ngài rõ ràng, để ứng

nghiệm lời đã được nói qua nhà tiên tri Ê-sai rằng: Này con trai Ta, người mà Ta đã chọn, người yêu dấu Ta, người mà linh hồn Ta hài lòng; Ta sẽ đặt thần Ta trên người, và người sẽ rao báo sự phán xét cho các dân tộc; người sẽ không tranh cãi cũng không kêu la, cũng không ai sẽ nghe tiếng nói của người trong các đường phố. Cây sậy đã gãy nát người ấy sẽ không bẻ gãy và vải gai đang âm ỉ người ấy sẽ không dập tắt, cho đến khi người ấy đem sự phán xét đến chiến thắng; và các dân tộc sẽ đặt hy vọng vào danh của người ấy. Lúc đó có người đem đến cho Ngài một người bị quỷ ám, mù và câm, và Ngài chữa lành người đó, đến nỗi người mù và câm đã nói và nhìn được; và tất cả đám đông đều kinh ngạc và nói: Chẳng lẽ người này là Đấng Christ, con của Đa-vít? Nhưng những người Pha-ri-si nghe rồi thì nói: Người này không đuổi quỷ trừ phi bởi Bê-ên-xê-bun, kẻ cai trị các quỷ. Biết suy nghĩ của họ, Chúa Giêsu nói với họ: Mọi vương quốc bị chia rẽ chống lại chính nó sẽ bị hoang tàn, và mọi thành phố hoặc nhà bị chia rẽ chống lại chính nó sẽ không đứng vững được. Và nếu Sa-tan đuổi Sa-tan ra, ông ta đã bị chia rẽ chống lại chính mình; vậy thì làm sao vương quốc của ông ta sẽ đứng vững được? Và nếu tôi nhờ Beelzebul mà đuổi quỷ, thì con cái các ngươi nhờ ai mà đuổi? Vì điều này, chính họ sẽ là những thẩm phán của các ngươi. Nhưng nếu tôi nhờ Linh của Đức Chúa Trời mà đuổi các quỷ ra, thì Vương quốc của Đức Chúa Trời đã đến trên các ngươi. Hay làm sao ai đó có thể vào nhà của người mạnh và chiếm đoạt đồ đạc của hắn, nếu không trước tiên trói người mạnh đó? Và sau đó anh ta sẽ cướp phá nhà của anh ta. Người không ở với tôi là chống lại tôi, và người không thu thập với tôi thì làm tan tác. Vì điều này tôi nói với các ngươi, mọi tội

lỗi và lời phạm thượng sẽ được tha thứ cho con người, nhưng lời phạm thượng đến Thánh Linh sẽ không được tha thứ cho con người; và bất cứ ai nói lời chống lại Con Người, sẽ được tha thứ cho người ấy; nhưng bất cứ ai nói chống lại Thánh Linh Thánh, sẽ không được tha thứ cho người ấy, không trong thời đại bây giờ cũng không trong thời đại sắp tới. Hoặc làm cây tốt và trái của nó tốt, hoặc làm cây thối và trái của nó thối; vì từ trái mà cây được biết. Dòng dõi của rắn độc, làm sao các ngươi có thể nói những điều tốt khi đang là kẻ ác? Vì miệng nói lên từ sự dư dật của lòng. Người tốt từ kho tàng tốt đưa ra những điều tốt, và người xấu từ kho tàng xấu đưa ra những điều xấu. Tôi nói với các ngươi rằng mọi lời vô ích mà người ta có thể nói, họ sẽ phải đưa ra lời giải trình về nó trong ngày phán xét; vì từ lời nói của ngươi ngươi sẽ được xưng công chính và từ lời nói của ngươi ngươi sẽ bị kết án. Lúc đó, một số thầy thông giáo và người Pha-ri-si trả lời nói: Thầy ơi, chúng tôi muốn thấy một dấu hiệu từ ngài. Nhưng Ngài trả lời và nói với họ: Thế hệ xấu xa và ngoại tình tìm kiếm dấu hiệu, và dấu hiệu sẽ không được ban cho nó trừ dấu hiệu của tiên tri Giô-na. Vì giống như Giô-na nhà tiên tri đã ở trong bụng con quái vật biển ba ngày và ba đêm, thì Con Người cũng sẽ ở trong lòng đất ba ngày và ba đêm. Những người Ni-ni-ve sẽ đứng dậy trong sự phán xét với thế hệ này và sẽ kết án nó, bởi vì họ đã ăn năn trước lời rao giảng của Giô-na, và này đây, một Đấng lớn hơn Giô-na ở đây. Nữ hoàng phương nam sẽ đứng dậy trong ngày phán xét cùng với thế hệ này và sẽ kết án nó, bởi vì bà đã đến từ tận cùng trái đất để nghe sự khôn ngoan của Sa-lô-môn, và này đây, có điều gì hơn Sa-lô-môn ở đây. Khi linh ô uế đi ra từ người đàn ông, nó đi qua những nơi không có

nước tìm kiếm sự nghỉ ngơi, và không tìm thấy. Sau đó nó nói: Tôi sẽ quay trở lại nhà của tôi, nơi tôi đã ra đi; và khi đến, nó thấy nhà đang trống không, đã được quét dọn và đã được trang hoàng. Sau đó nó đi và đem theo bảy linh hồn khác ác hơn chính nó, và sau khi vào thì ở đó, và tình trạng cuối cùng của người đàn ông đó trở nên tệ hơn tình trạng ban đầu. Như vậy cũng sẽ xảy ra với thế hệ ác độc này. Trong khi ông vẫn đang nói với đám đông, kìa mẹ và các anh em của ông đang đứng bên ngoài, tìm cách nói chuyện với ông. Có người nói với ông: Kìa mẹ ông và anh em ông đang đứng bên ngoài muốn gặp ông. Nhưng Ngài trả lời người đang nói với Ngài rằng: Ai là mẹ tôi và ai là anh em tôi? Và giơ tay ra về phía các môn đồ của mình, ông ấy nói: Này đây là mẹ tôi và anh em tôi; vì bất cứ ai làm theo ý muốn của Cha tôi ở trên trời, chính người đó là anh trai và chị em gái và mẹ của tôi.

13

Trong ngày đó, Chúa Giê-su đã đi ra khỏi nhà ngồi bên cạnh biển; và nhiều đám đông đã tụ tập đến với Ngài, đến nỗi Ngài đã bước lên thuyền mà ngồi, và tất cả đám đông đứng trên bờ biển. Và Ngài đã nói với họ nhiều điều bằng ngụ ngôn rằng: Này, người gieo hạt đã đi ra để gieo hạt. Và trong khi gieo hạt, có những hạt rơi bên cạnh con đường, và những con chim đã đến ăn nuốt chúng; nhưng những hạt khác rơi trên chỗ đất đá, nơi không có nhiều đất, và ngay lập tức chúng mọc lên vì không có chiều sâu đất, nhưng khi mặt trời mọc lên chúng bị cháy khô, và

vì không có rễ chúng bị khô héo; nhưng những hạt khác rơi vào bụi gai, và bụi gai mọc lên và bóp nghẹt chúng; nhưng những hạt khác rơi trên đất tốt và cho ra trái, hạt này một trăm, hạt kia sáu mươi, hạt kia ba mươi. Ai có tai để nghe thì hãy nghe. Và các môn đồ đã đến gần nói với Ngài: Tại sao Ngài nói với họ bằng những câu ngụ ngôn? Và Ngài trả lời nói với họ rằng: Các ngươi đã được ban cho biết những điều huyền nhiệm của vương quốc các tầng trời, nhưng những người kia thì không được ban cho. Vì ai có, sẽ được cho thêm và sẽ dư dật; còn ai không có, ngay cả cái họ có cũng sẽ bị lấy mất. Vì điều này tôi nói với họ bằng những câu chuyện ngụ ngôn, để khi nhìn họ không thấy và khi nghe họ không nghe cũng không hiểu, kẻo họ quay trở lại; và sau đó lời tiên tri của Ê-sai sẽ được ứng nghiệm với họ, lời nói rằng: Các ngươi sẽ nghe mà không hiểu, và các ngươi sẽ nhìn mà không thấy; vì trái tim của dân này đã trở nên dày đặc, và họ đã nghe nặng nề bằng tai, và họ đã nhắm mắt lại, kẻo họ thấy bằng mắt và nghe bằng tai và hiểu bằng trái tim và quay trở lại, và tôi sẽ chữa lành họ. Nhưng phước thay cho mắt của các ngươi, vì chúng nhìn thấy, và tai của các ngươi, vì chúng nghe được. Thật vậy, vì ta nói với các ngươi rằng nhiều tiên tri và người công chính đã khao khát được thấy những gì các ngươi thấy, và đã không thấy, và được nghe những gì các ngươi nghe, và đã không nghe. Vậy thì các ngươi hãy nghe dụ ngôn về người gieo giống. Mọi người nghe lời về vương quốc mà không hiểu, thì kẻ ác đến và lấy đi những gì đã được gieo trong lòng người ấy; đây là hạt giống đã được gieo bên vệ đường. Còn người được gieo trên đất đá, đây là người nghe lời và ngay lập tức với niềm vui tiếp nhận nó; nhưng không có rễ trong chính mình, mà chỉ là tạm thời, và

khi xảy ra hoạn nạn hoặc sự bắt bớ vì lời đó thì ngay lập tức vấp ngã. Còn người được gieo vào các bụi gai, người này là người nghe lời, và sự lo lắng của thời đại này và sự lừa dối của sự giàu có bóp nghẹt lời, và người ấy trở nên không kết quả. Và hạt giống được gieo trên đất tốt, đây là người nghe lời và hiểu; người ấy thật sự sinh trái và làm ra, người này một trăm, người này sáu mươi, người này ba mươi. Người đặt trước họ một ngụ ngôn khác mà nói: Vương quốc của các tầng trời được ví như một người đàn ông đã gieo hạt giống tốt trong cánh đồng của mình; nhưng trong lúc những người đàn ông ngủ thì kẻ thù của ông ta đến và gieo cỏ dại vào giữa lúa mì rồi đi mất. Khi cỏ đã mọc lên và ra trái, thì lúc đó cỏ dại cũng xuất hiện. Những nô lệ của người chủ nhà đã đến gần và nói với ông ta: Thưa chủ, không phải anh đã gieo hạt giống tốt trong ruộng của anh sao? Vậy từ đâu nó có cỏ dại? Và ông ấy nói với họ: Một kẻ thù đã làm điều này. Những người nô lệ nói với ông ta: Vậy ông có muốn chúng tôi đi và thu gom chúng lại không? Và ông nói: không, kẻo khi thu nhặt cỏ dại các ngươi nhổ rễ cùng lúc cả lúa mì; hãy để cả hai cùng lớn lên cho đến mùa gặt, và trong thời kỳ mùa gặt ta sẽ nói với những người gặt: hãy thu nhặt trước tiên cỏ dại và buộc chúng thành bó để đốt chúng, còn lúa mì hãy thu góp vào kho của ta. Ngài đặt trước họ một ngụ ngôn khác mà nói: Vương quốc của các tầng trời giống với một hạt cải, cái mà một người đã lấy gieo trong cánh đồng của mình; nó nhỏ hơn tất cả các hạt giống thật, nhưng khi lớn lên, nó lớn hơn tất cả các loại rau và trở thành cây, đến nỗi các chim trên trời đến và làm tổ trong các cành của nó. Một dụ ngôn khác Ngài nói với họ: Vương quốc các tầng trời giống như men, mà một người đàn bà đã lấy giấu vào

ba thùng bột, cho đến khi toàn bộ được làm men. Tất cả những điều này Giê-su đã nói với các đám đông bằng ngụ ngôn, và không có ngụ ngôn thì Ngài không nói gì với họ cả, để ứng nghiệm lời đã được nói qua nhà tiên tri rằng: Tôi sẽ mở miệng tôi bằng ngụ ngôn, tôi sẽ thốt ra những điều ẩn giấu từ khi sáng lập thế gian. Sau đó, để lại đám đông, ông ấy đến nhà của mình. Và các môn đồ của Ngài đã đến gần Ngài và nói: Xin hãy giải thích cho chúng tôi dụ ngôn về cỏ dại trong cánh đồng. Và Ngài trả lời nói với họ: Người gieo hạt giống tốt là Con Người; còn cánh đồng là thế gian; còn hạt giống tốt, đó là những con trai của vương quốc; còn cỏ dại là những con trai của kẻ ác; còn kẻ thù đã gieo chúng là ma quỷ; còn mùa gặt là sự hoàn thành của thời đại; còn những người gặt là các sứ giả. Giống như cỏ dại được thu lượm và bị đốt cháy bằng lửa, thì cũng như vậy sẽ xảy ra trong sự hoàn thành của thời đại này. Con Người sẽ sai các thiên sứ của Ngài, và họ sẽ thu lượm từ vương quốc của Ngài tất cả những vật gây vấp ngã và những kẻ làm sự vô luật pháp, và họ sẽ ném họ vào lò lửa; ở đó sẽ có sự khóc lóc và sự nghiến răng. Lúc đó những người công chính sẽ chiếu sáng như mặt trời trong vương quốc của Cha họ. Ai có tai để nghe thì hãy nghe. Một lần nữa, vương quốc của các tầng trời giống như một kho báu đã được giấu trong cánh đồng, cái mà khi tìm thấy, một người đàn ông đã giấu nó, và từ niềm vui của anh ta, anh ta đi và bán tất cả những gì anh ta có và mua cánh đồng đó. Một lần nữa, vương quốc của các tầng trời giống như một người đàn ông thương gia đang tìm kiếm những viên ngọc trai đẹp; người đã tìm thấy một viên ngọc trai rất quý giá, đã đi bán tất cả những gì mình có và mua nó. Một lần nữa vương quốc của các tầng trời

giống như lưới kéo đã được thả xuống biển và đã thu thập từ mọi loại; khi nó đã đầy, đã kéo nó lên bờ biển và đã ngồi xuống, họ đã thu thập những cái tốt vào các bình, nhưng những cái thối họ đã ném ra ngoài. Như vậy sẽ xảy ra vào lúc hoàn thành của thời đại. Các sứ giả sẽ đi ra và sẽ tách riêng những kẻ ác ra khỏi giữa những người công chính, và sẽ ném họ vào lò lửa; ở đó sẽ có tiếng khóc lóc và tiếng nghiến răng. Giê-su nói với họ: Các con đã hiểu tất cả những điều này chưa? Họ thưa với Ngài: Vâng, lạy Chúa. Và Ngài nói với họ: Vì điều này, mọi thầy thông giáo đã được làm môn đồ vào vương quốc của các tầng trời giống như một người chủ nhà, người mà lấy ra từ kho báu của mình những thứ mới và những thứ cũ. Và đã xảy ra là khi Giê-su đã hoàn thành những ví dụ này, ông đã rời khỏi đó, và đã đến quê hương của ông, ông dạy họ trong hội đường của họ, đến nỗi họ bị kinh ngạc và nói: Từ đâu người này có sự khôn ngoan này và những quyền năng? Người này không phải là con trai của người thợ mộc sao? Không phải mẹ của anh ấy được gọi là Maria và các anh em của anh ấy là Giacôbê và Giôsê và Simon và Giuđa sao? Và các chị em gái của anh ấy không phải tất cả đang ở với chúng ta sao? Vậy thì từ đâu người này có tất cả những thứ này? Và họ đang bị làm vấp ngã vì anh ta. Giê-su nói với họ: Không có nhà tiên tri nào không được tôn trọng trừ khi ở quê hương của mình và trong nhà của mình. Và ông không làm nhiều phép lạ ở đó vì sự không tin của họ.

14

Trong thời gian đó, Hêrôđê, người chủ tứ phần, đã nghe tin về Giêsu và nói với các đầy tớ của ông: Người này là Gioan Báptít; chính ông ấy đã được sống lại từ kẻ chết, và vì điều này những quyền năng đang hoạt động trong ông ấy. Vì Hêrôt đã bắt Giăng, trói ông ấy và bỏ vào tù vì Hêrôđia, vợ của Philíp, anh của ông ấy. Vì Gioan đã nói với ông ta: Ông không được phép có bà ấy. Và muốn giết ông ấy, ông đã sợ đám đông, bởi vì họ coi ông ấy như tiên tri. Khi sinh nhật của Hêrôđê được tổ chức, con gái của Hêrôđia đã nhảy múa ở giữa và đã làm hài lòng Hêrôđê; vì vậy với lời thề ông đã hứa với cô ấy sẽ cho bất cứ điều gì cô ấy xin. Và cô ấy, đã được mẹ mình thúc giục, nói: Hãy cho tôi ở đây trên đĩa cái đầu của Gioan người làm phép báp-têm. Và vua buồn rầu, nhưng vì những lời thề và những người cùng ngồi ăn, ông ra lệnh cho thực hiện, và sai người đi chém đầu Giăng trong ngục. Và đầu của ông ấy được mang trên đĩa và được cho cô gái, và cô ấy mang đến cho mẹ của cô ấy. Và các môn đồ của ông đã đến gần, nhấc lên thân thể và chôn cất nó, và đã đến báo cáo cho Giê-su. Khi đã nghe tin, Giê-su rút lui từ đó bằng thuyền đến một nơi hoang vắng để ở riêng; và khi đã nghe tin, các đám đông đi bộ theo Ngài từ các thành phố. Và khi đi ra, Giê-su thấy một đám đông lớn, và động lòng thương xót họ và chữa lành những người bệnh của họ. Khi buổi tối đã đến, các môn đồ của Ngài đã đến gần Ngài nói rằng: Nơi này hoang vắng và giờ đã muộn rồi; xin cho đám đông ra đi, để họ vào các làng mua thức ăn cho mình. Nhưng Giê-su nói với họ: Họ không cần phải đi; các ngươi hãy cho họ ăn. Nhưng họ nói với Ngài: Chúng tôi chỉ có năm ổ bánh và hai con cá ở đây thôi. Và ông ấy nói: Hãy mang chúng đến đây cho tôi. Và sau khi ra lệnh cho đám đông nằm xuống trên cỏ,

Ngài lấy năm ổ bánh và hai con cá, ngước nhìn lên trời chúc phước, rồi bẻ ra trao bánh cho các môn đồ, và các môn đồ trao cho đám đông. Và tất cả đều ăn và no, và họ nhặt phần thừa của những mảnh vụn được mười hai giỏ đầy. Những người đang ăn là đàn ông khoảng năm nghìn người, không kể phụ nữ và trẻ em. Và ngay lập tức Giê-su đã bắt buộc các môn đồ của Ngài bước lên thuyền và đi trước Ngài sang bên kia, cho đến khi Ngài giải tán đám đông. Và sau khi giải tán đám đông, Ngài lên núi một mình để cầu nguyện. Buổi tối đã đến nhưng anh ấy một mình ở đó. Và con thuyền đã ở giữa biển, đang bị hành hạ bởi những con sóng; vì gió thì ngược chiều. Và vào canh thứ tư của đêm, Giê-su đi đến phía họ, đi bộ trên mặt biển. Và khi các môn đồ thấy ông ấy đang đi bộ trên mặt biển, họ hoảng sợ và nói rằng đó là bóng ma, và họ kêu lên vì sợ hãi. Ngay lập tức Giê-su nói với họ: Hãy can đảm, chính tôi đây; đừng sợ. Trả lời ông ấy, Phê-rô nói: Chúa ơi, nếu là Ngài, xin ra lệnh cho con đến với Ngài trên mặt nước. Còn ông ấy nói: Hãy đến. Và sau khi xuống từ thuyền, Phê-rô đi bộ trên mặt nước để đến với Giê-su. Nhìn thấy cơn gió mạnh, ông sợ hãi, và bắt đầu chìm xuống, ông kêu lên nói: Lạy Chúa, xin cứu tôi. Ngay lập tức Giê-su duỗi tay ra nắm lấy anh ta và nói với anh ta: Hỡi người ít đức tin, tại sao anh đã nghi ngờ? Và khi họ đã lên thuyền thì gió ngừng lại; còn những người trong thuyền đến thờ lạy Ngài mà nói: Thật Ngài là Con Thiên Chúa. Và sau khi băng qua, họ đã đến đất Ghênêsarét. Và khi những người đàn ông của nơi đó nhận ra anh ta, họ đã gửi tin đi khắp vùng xung quanh đó, và họ đã mang đến cho anh ta tất cả những người đang bị bệnh, và họ đã thúc giục anh ta để cho họ chỉ cần chạm vào cái tua của chiếc áo anh ta; và tất cả

những ai đã chạm vào đều được cứu.

15

Lúc đó, các thầy thông giáo và người Pha-ri-si từ Giê-ru-sa-lem đến gần Giê-su nói rằng: Tại sao các môn đồ của ngài vi phạm truyền thống của các trưởng lão? Vì họ không rửa tay khi ăn bánh mì. Nhưng người đó đã trả lời nói với họ: Tại sao các ngươi lại vi phạm điều răn của Thiên Chúa vì truyền thống của các ngươi? Vì Thiên Chúa đã ra lệnh rằng: hãy tôn kính cha và mẹ; và: người nói xấu cha hoặc mẹ phải bị xử tử. Nhưng các ngươi nói: Ai nói với cha hoặc mẹ rằng, Của lễ là điều mà ngươi có thể được lợi từ ta, thì người đó sẽ không tôn kính cha hoặc mẹ của mình; và các ngươi đã làm vô hiệu điều răn của Đức Chúa Trời vì truyền thống của các ngươi. Hỡi những kẻ đạo đức giả, Ê-sai đã nói tiên tri tốt về các ngươi, nói rằng: dân này đến gần ta bằng miệng của họ và bằng môi của họ họ tôn kính ta, nhưng trái tim của họ ở xa cách khỏi ta; nhưng họ thờ phượng ta vô ích, dạy những giáo huấn là những điều răn của loài người. Và đã gọi đám đông đến, Ngài nói với họ: Hãy nghe và hãy hiểu; không phải cái đi vào miệng làm ô uế người, nhưng cái đi ra từ miệng, cái này làm ô uế người. Lúc đó các môn đồ của Ngài đã đến gần nói với Ngài: Ngài có biết rằng những người Pha-ri-si đã bị xúc phạm khi nghe lời đó không? Và Ngài trả lời: Mọi cây trồng mà Cha trên trời của tôi không trồng sẽ bị nhổ rễ. Hãy để mặc họ; họ là những người dẫn đường mù của những người mù; mà người mù nếu dẫn đường người mù, cả hai sẽ rơi xuống hố. Phê-rơ trả

lời và nói với Ngài: Xin giải thích cho chúng con câu ngụ ngôn này. Còn Chúa Giêsu nói: Các ngươi vẫn còn không hiểu biết sao? Các ngươi chưa hiểu rằng tất cả những gì đi vào miệng đều đi vào bụng và được thải ra ngoài nhà xí sao? Nhưng những thứ ra khỏi miệng từ tim ra, và những thứ đó làm ô uế con người. Vì từ trái tim đi ra những suy nghĩ ác, những vụ giết người, những vụ ngoại tình, những vụ tà dâm, những vụ trộm cắp, những lời chứng gian, những lời phạm thượng. Những điều này là những thứ làm ô uế con người; nhưng ăn với tay không rửa không làm ô uế con người. Và sau khi đi ra từ đó, Giê-su rút lui vào các vùng Ty-rơ và Si-đôn. Và này, một người đàn bà Canaanite từ những vùng biên giới đó đã đi ra ngoài kêu lên với ông ta, nói: Thương xót tôi, lạy Chúa, con của Đavít; con gái tôi đang bị quỷ ám tệ hại. Nhưng ông ấy không trả lời bà ấy một lời. Và các môn đồ của Ngài đã đến gần và hỏi Ngài, nói: Xin cho bà ấy về đi, vì bà ấy kêu la theo sau chúng con. Nhưng Ngài trả lời: Ta chỉ được sai đến với những con chiên bị mất của nhà Y-sơ-ra-ên. Nhưng bà ấy đã đến cúi lạy ông và nói: Lạy Chúa, xin giúp con. Nhưng người ấy trả lời: Không tốt khi lấy bánh mì của con cái mà ném cho chó con. Bà ấy nói: Vâng, lạy Chúa; vì những chú chó con cũng ăn những mảnh vụn rơi từ bàn của chủ chúng. Lúc đó, Chúa Giêsu trả lời và nói với bà: Ôi người đàn bà, đức tin của bà thật lớn! Xin được làm cho bà như bà muốn. Và con gái của bà ấy được chữa lành từ giờ đó. Và sau khi đi qua từ đó, Chúa Giêsu đến bên biển Galilê, và sau khi đi lên núi, Ngài ngồi ở đó. Và nhiều đám đông đến gần Ngài, mang theo với họ những người què, mù, điếc, tàn tật và nhiều người khác, và họ đặt những người ấy bên chân Chúa Giê-su, và Ngài chữa lành họ, đến nỗi

đám đông kinh ngạc khi nhìn thấy người điếc nghe được, người câm nói được, người tàn tật lành mạnh, người què đi được và người mù nhìn thấy; và họ tôn vinh Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên. Còn Giê-su gọi các môn đồ của Ngài đến và nói: Ta thương xót đám đông, vì đã ba ngày họ ở lại với ta và họ không có gì để ăn; và ta không muốn cho họ về đói, kẻo họ ngất trên đường. Và các môn đồ của Ngài nói với Ngài: Từ đâu chúng tôi có nhiều bánh như vậy trong hoang mạc để làm cho một đám đông lớn như vậy no? Và Chúa Giêsu hỏi họ: Các bạn có bao nhiêu ổ bánh? Và họ nói: Bảy, và một ít cá nhỏ. Và người ra lệnh cho đám đông nằm xuống trên đất. Và sau khi lấy bảy cái bánh và những con cá, sau khi tạ ơn, ông bẻ ra và đưa cho các môn đồ của ông, và các môn đồ thì đưa cho các đám đông. Và tất cả đều ăn và no, và họ nhặt phần thừa của những mảnh vụn được bảy giỏ đầy; và những người ăn là bốn nghìn người đàn ông không kể phụ nữ và trẻ em. Và sau khi giải tán đám đông, ông lên thuyền và đến vùng Magdala.

16

Và những người Pha-ri-si và Sa-đu-sê đã đến gần, đang thử thách, đã hỏi ông chỉ cho họ một dấu hiệu từ trên trời. Và người trả lời nói với họ: Khi chiều tối đến các ngươi nói: Thời tiết đẹp, vì bầu trời đỏ rực; và buổi sáng: Hôm nay có bão, vì bầu trời đỏ rực và u ám. Những kẻ đạo đức giả, các ngươi biết phân biệt bộ mặt của bầu trời, nhưng các dấu hiệu của thời đại các ngươi không thể biết? Thế hệ gian ác và ngoại tình tìm kiếm dấu hiệu,

và dấu hiệu sẽ không được ban cho nó ngoại trừ dấu hiệu của tiên tri Giô-na. Và sau khi bỏ lại họ, ông đã đi mất. Và khi các môn đồ của Ngài đến bên kia, họ đã quên mang theo bánh. Và Giê-su nói với họ: Các ngươi hãy xem và hãy coi chừng men của những người Pha-ri-si và Sa-đu-sê. Và họ đang suy luận trong lòng họ, nói rằng: Chúng ta đã không lấy bánh. Biết được điều đó, Giê-su nói với họ: Tại sao các ngươi suy nghĩ trong lòng, hỡi những người ít đức tin, rằng các ngươi không lấy bánh? Các ngươi vẫn chưa hiểu sao, cũng không nhớ năm ổ bánh của năm ngàn người và các ngươi đã nhận được bao nhiêu giỏ? Các ngươi cũng không nhớ bảy cái bánh cho bốn ngàn người và các ngươi đã nhặt được bao nhiêu giỏ sao? Sao các ngươi không hiểu rằng ta không nói với các ngươi về bánh mà là để cẩn thận khỏi men của người Pha-ri-si và người Sa-đu-sê? Bấy giờ họ hiểu rằng Ngài không nói về việc cẩn thận với men của bánh mì, mà là về giáo lý của những người Pha-ri-si và Sa-đu-sê. Khi đã đến các vùng Xê-sa-rê-a của Phi-líp, Chúa Giê-su hỏi các môn đồ của Ngài rằng: Người ta nói tôi là ai, Con Người? Và họ nói: Một số thì nói Giăng Báp-tít, những người khác thì nói Ê-li, những người khác nữa thì nói Giê-rê-mi hoặc một trong các tiên tri. Ông nói với họ: Nhưng các ngươi nói ta là ai? Trả lời rồi, Si-môn Phê-rô nói: Ngài là Đấng Christ, Con của Đức Chúa Trời hằng sống. Và đáp lại, Giê-su nói với ông: Phước cho ngươi, Si-môn con của Giô-na, bởi vì thịt và máu không bày tỏ điều này cho ngươi, nhưng Cha của Ta ở trên các tầng trời. Và tôi cũng nói với ngươi rằng ngươi là Phêrô, và trên tảng đá này tôi sẽ xây dựng hội thánh của tôi, và các cổng âm phủ sẽ không thắng được nó. Và ta sẽ cho ngươi những chìa khóa của vương quốc trên trời, và bất cứ điều gì ngươi trói

trên đất thì sẽ bị trói trên trời, và bất cứ điều gì ngươi tháo ra trên đất thì sẽ bị tháo ra trên trời. Lúc đó Ngài ra lệnh nghiêm khắc cho các môn đồ của Ngài để họ không được nói với ai rằng Ngài là Giê-su Đấng Christ. Từ lúc đó, Giêsu bắt đầu chỉ cho các môn đồ của Ngài rằng Ngài cần phải đi đến Giêrusalem và chịu nhiều đau khổ từ các trưởng lão và các thượng tế và các thầy thông giáo và bị giết, và ngày thứ ba được sống lại. Và đã đưa Ngài sang một bên, Phê-rơ bắt đầu quở trách Ngài mà nói: Xin thương xót Ngài, lạy Chúa; điều này sẽ không xảy ra với Ngài đâu. Nhưng quay lại, Ngài nói với Phê-rô: Hãy đi ra phía sau ta, hỡi Sa-tan; ngươi là vật gây vấp ngã cho ta; vì ngươi không nghĩ đến những điều của Đức Chúa Trời, mà nghĩ đến những điều của loài người. Lúc đó Giê-su nói với các môn đồ của Ngài: Nếu ai muốn đi theo sau Ta, người ấy hãy từ chối chính mình và vác thập tự giá của mình và theo Ta. Vì ai muốn cứu linh hồn của mình, sẽ mất nó; nhưng ai mất linh hồn của mình vì Ta, sẽ tìm thấy nó. Người ta được lợi gì nếu được cả thế giới nhưng linh hồn của mình bị mất? Hay con người sẽ cho cái gì để đổi lấy linh hồn của mình? Vì Con Người sắp đến trong vinh quang của Cha Ngài cùng với các sứ giả của Ngài, và lúc đó Ngài sẽ trả lại cho mỗi người theo hành động của người ấy. Thật, ta nói với các ngươi, có một số trong những người đang đứng ở đây, họ sẽ không nếm sự chết cho đến khi họ thấy Con Người đến trong vương quốc của Ngài.

17

Và sau sáu ngày, Giê-su đưa theo Phê-rơ và Gia-cơ và Giăng, em của ông, và đưa họ lên một ngọn núi cao một cách riêng tư; và ông đã biến hình trước mặt họ, và mặt của ông sáng như mặt trời, còn áo của ông trở nên trắng như ánh sáng. Và này, Môi-se và Ê-li hiện ra với họ đang nói chuyện với Ngài. Trả lời, Phê-rơ nói với Chúa Giê-su: Lạy Chúa, chúng con ở đây là tốt; nếu Ngài muốn, chúng con hãy dựng ở đây ba cái lều, một cái cho Ngài và một cái cho Môi-se và một cái cho Ê-li. Khi ông ấy vẫn còn đang nói, kìa một đám mây sáng đã bao phủ họ, và kìa có tiếng nói từ đám mây nói rằng: Này là con trai ta, đấng yêu dấu, trong người mà ta đã hài lòng; hãy nghe người; và sau khi nghe, các môn đồ đã ngã sấp mặt xuống và rất sợ hãi. Và Chúa Giê-su đã đến gần, chạm vào họ và nói: Hãy đứng dậy và đừng sợ hãi. Nhưng khi ngước mắt lên, họ chẳng thấy ai khác ngoài Chúa Giêsu. Và khi họ đang xuống núi, Chúa Giêsu ra lệnh cho họ rằng: đừng nói với ai về khải tượng này cho đến khi Con Người từ kẻ chết sống lại. Và các môn đồ của Ngài hỏi Ngài: Vậy tại sao các thầy thông giáo nói rằng Ê-li phải đến trước? Và Giê-su đáp lại nói với họ: Ê-li thật sẽ đến trước và phục hồi mọi sự; nhưng ta nói với các ngươi rằng Ê-li đã đến rồi, và họ không nhận ra người, nhưng họ đã làm với người bất cứ điều gì họ muốn; cũng như vậy Con Người sắp chịu khổ bởi họ. Lúc đó các môn đồ hiểu rằng ông đã nói với họ về Gioan Tẩy Giả. Và khi họ đã đến với đám đông, một người đàn ông đã đến gần Ngài, quỳ gối xuống trước Ngài và nói: Lạy Chúa, xin thương xót con trai tôi, vì nó bị ám bởi mặt trăng và chịu đau khổ tệ hại; vì nhiều lần nó ngã vào lửa và nhiều lần vào nước. Và tôi đã đem anh ta đến các môn đồ của ông, và họ không thể chữa lành anh ta. Trả lời rồi, Chúa Giêsu

nói: Ôi thế hệ không tin và đồi bại, cho đến bao giờ ta sẽ ở với các ngươi? Cho đến bao giờ tôi sẽ chịu đựng các người? Hãy mang anh ấy đến đây cho tôi. Và Chúa Giêsu quở trách nó, và con quỷ đi ra từ nó và đứa trẻ được chữa lành từ giờ đó. Sau đó các môn đồ đã đến gần Giê-su riêng và hỏi: Tại sao chúng tôi không thể đuổi nó ra? Nhưng Chúa Giê-su nói với họ: Vì sự không tin của các ngươi. Thật vậy vì ta nói với các ngươi, nếu các ngươi có đức tin như hạt cải, các ngươi sẽ nói với núi này, hãy di chuyển từ đây đến đó, và nó sẽ di chuyển, và không gì là không thể đối với các ngươi. Nhưng loại này không đi ra nếu không bằng cầu nguyện và kiêng ăn. Khi họ đang quay trở lại Galilê, Giêsu nói với họ: Con Người sắp sửa bị nộp vào tay người ta và họ sẽ giết người, và vào ngày thứ ba người sẽ được sống lại. Và họ đã buồn rầu vô cùng. Khi họ đã đến Capernaum, những người thu thuế didrachma đã đến gặp Phê-rơ và hỏi: Thầy của các ngươi không đóng thuế didrachma sao? Anh ấy nói, vâng. Và khi anh ta vào nhà, Chúa Giêsu đã nói trước với anh ta: ngươi nghĩ sao, Simon? Các vua trên đất nhận thuế từ những ai? Từ các con trai của họ hay từ những người khác? Phê-rô nói với Ngài: Từ những người khác. Giê-su nói với ông ta: Vậy thì các con trai được tự do. Nhưng để không làm họ vấp ngã, hãy đi ra biển thả câu và con cá nào lên đầu tiên thì lấy lên, và mở miệng nó ngươi sẽ tìm thấy một đồng stater; lấy nó đưa cho họ thay cho ta và ngươi.

18

Trong giờ đó, các môn đồ đến gần Giê-su và nói: Vậy ai là người lớn hơn trong vương quốc các tầng trời? Và Chúa Giêsu đã gọi một đứa trẻ đến, đặt nó ở giữa họ và nói: Thật, ta nói với các ngươi, nếu các ngươi không quay lại và trở nên như những đứa trẻ, các ngươi sẽ không vào được vương quốc thiên đàng. Vậy nên ai hạ mình như đứa trẻ này, người đó là người lớn nhất trong Nước Trời. Và ai đón nhận một đứa trẻ như vậy nhân danh tôi, thì đón nhận tôi; nhưng ai làm vấp ngã một trong những người nhỏ này tin vào tôi, thì tốt hơn cho người đó là có một cối xay lừa kéo được treo vào cổ và bị chìm xuống trong lòng biển. Khốn cho thế giới vì những vấp phạm; vì những vấp phạm ắt phải đến; nhưng khốn cho người đó qua đó mà vấp phạm đến. Nếu tay của bạn hoặc chân của bạn làm cho bạn vấp ngã, hãy chặt chúng đi và ném khỏi bạn; tốt hơn cho bạn là vào sự sống khi què hoặc tàn tật, hơn là có hai tay hoặc hai chân mà bị ném vào lửa vĩnh cửu. Và nếu con mắt của bạn làm bạn vấp ngã, hãy lấy nó ra và ném đi khỏi bạn; tốt hơn cho bạn là vào cuộc sống với một mắt, hơn là có hai mắt mà bị ném vào gehenna của lửa. Hãy xem, đừng khinh thường một người nào trong những người nhỏ này; vì tôi nói với các ngươi rằng những sứ giả của họ ở trên các tầng trời luôn luôn nhìn thấy mặt của Cha tôi ở trên các tầng trời. Vì Con Người đã đến để cứu những kẻ đã mất. Các bạn nghĩ thế nào? Nếu một người đàn ông nào đó có một trăm con cừu và một con trong số chúng đi lạc, không phải anh ta để lại chín mươi chín con trên các ngọn núi, rồi đi tìm con đang đi lạc sao? Và nếu tìm thấy nó, thật tôi nói với các ngươi rằng người ấy vui mừng về nó hơn là về chín mươi chín con không đi lạc. Như vậy, không phải là ý muốn trước mặt Cha của các ngươi, Đấng ở trên

các tầng trời, để cho một trong những kẻ nhỏ bé này phải hư mất. Nếu anh em của bạn phạm tội với bạn, hãy đi và quở trách anh ấy khi chỉ có bạn và anh ấy; nếu anh ấy nghe bạn, bạn đã được lại anh em của bạn; nhưng nếu anh ấy không nghe, hãy đem theo với bạn thêm một hoặc hai người, để mọi lời nói có thể được xác lập trên lời của hai hoặc ba nhân chứng. Nhưng nếu người đó không nghe họ, hãy nói với hội thánh; nhưng nếu người đó cũng không nghe hội thánh, hãy để người đó đối với ngươi như người ngoại bang và người thu thuế. Thật, ta nói với các ngươi, bất cứ điều gì các ngươi trói trên đất sẽ bị trói trên thiên đàng, và bất cứ điều gì các ngươi cởi trên đất sẽ bị cởi trên thiên đàng. Một lần nữa thật sự tôi nói với các ngươi rằng nếu hai người trong các ngươi đồng ý cùng nhau trên đất về bất cứ việc gì mà họ xin, điều đó sẽ được ban cho họ bởi Cha của tôi ở trên trời. Vì ở đâu có hai hoặc ba người tập hợp lại nhân danh tôi, thì tôi ở đó giữa họ. Lúc đó Phê-rô đã đến gần Ngài nói: Lạy Chúa, bao nhiêu lần anh em tôi sẽ phạm tội với tôi và tôi sẽ tha thứ cho anh ấy? Cho đến bảy lần? Giê-su nói với ông ta: Ta không bảo ngươi đến bảy lần, mà là đến bảy mươi lần bảy. Vì điều này, vương quốc thiên đàng được ví như một người vua, người đã muốn thanh toán các khoản nợ với các đầy tớ của mình. Khi ông ấy đã bắt đầu quyết toán thì một con nợ mười nghìn ta-lâng được đưa đến cho ông ấy. Nhưng vì anh ta không có gì để trả, chủ của anh ta ra lệnh bán anh ta và vợ anh ta và con cái anh ta và tất cả những gì anh ta có, để được hoàn trả. Vậy nên, người nô lệ đã ngã xuống, cúi lạy ông ta và nói rằng: Thưa chủ, xin hãy kiên nhẫn với tôi và tôi sẽ trả lại tất cả cho ngài. Có lòng thương xót, chủ của người nô lệ đó đã thả anh ta ra và đã

tha khoản nợ cho anh ta. Ra ngoài, người nô lệ đó tìm thấy một trong những người nô lệ đồng nghiệp của anh ta, người mà nợ anh ta một trăm đồng bạc, và túm lấy anh ta bóp cổ mà nói: Trả lại cho tôi những gì bạn nợ. Vậy nên, người đầy tớ cùng của hắn đã ngã xuống dưới chân hắn và nài nỉ hắn, nói: Hãy kiên nhẫn với tôi, và tôi sẽ trả anh. Nhưng người đó không muốn, mà đã đi và ném anh ta vào nhà giam cho đến khi anh ta trả hết số tiền nợ. Và khi những người đầy tớ cùng của anh ta đã thấy những điều đã xảy ra, họ rất buồn rầu, và đã đến giải thích cho chủ của chính họ tất cả những điều đã xảy ra. Lúc đó, chủ của anh ta gọi anh ta đến và nói với anh ta: Tên nô lệ độc ác, ta đã tha hết món nợ kia cho ngươi vì ngươi đã cầu xin ta. Chẳng phải ngươi cũng cần phải thương xót người đầy tớ đồng nghiệp của ngươi, như ta đã thương xót ngươi sao? Và sau khi tức giận, chủ của hắn đã giao hắn cho những kẻ tra tấn cho đến khi hắn trả hết tất cả số tiền hắn nợ. Cha trên trời của Ta cũng sẽ làm như vậy cho các ngươi, nếu mỗi người các ngươi không tha thứ từ lòng mình cho anh em mình những lỗi lầm của họ.

19

Và xảy ra khi Giê-su hoàn thành những lời này, ông rời khỏi Ga-li-lê và đến các vùng biên giới của Giu-đê bên kia sông Giô-đanh. Và nhiều đám đông đã theo Ngài, và Ngài đã chữa lành họ ở đó. Và những người Pha-ri-si đến gần Ngài để thử thách Ngài và nói với Ngài: Có được phép một người đàn ông bỏ vợ của mình vì bất kỳ lý do nào không? Nhưng đáp lại, Ngài nói với họ: Các

ngươi chẳng đọc rằng Đấng tạo dựng từ ban đầu đã tạo dựng họ nam và nữ và phán rằng, vì lý do này người nam sẽ rời bỏ cha mình và mẹ mình và sẽ gắn bó với vợ mình, và hai người sẽ trở thành một xác thịt sao? Vì vậy họ không còn là hai, mà là một thịt. Vậy những gì Thượng Đế đã nối kết với nhau, con người không được tách rời. Họ nói với ông: Vậy thì tại sao Môi-se ra lệnh cho văn thư ly dị và thả bà ấy? Ngài nói với họ: Môi-se vì lòng cứng cỏi của các ngươi đã cho phép các ngươi ly dị vợ của các ngươi; nhưng từ ban đầu không phải như vậy. Tôi nói với các ngươi rằng ai mà ly dị vợ của mình không phải vì tội tà dâm và cưới người khác thì phạm tội ngoại tình; và người cưới người đàn bà đã bị ly dị thì phạm tội ngoại tình. Các môn đồ của Ngài nói với Ngài: Nếu tình trạng của người đàn ông với người vợ là như vậy, thì kết hôn không có lợi. Và người nói với họ: Không phải tất cả tiếp nhận được lời này, nhưng chỉ những người được ban cho điều đó; vì có những hoạn quan đã được sinh ra như vậy từ lòng mẹ. Và có những thái giám là những người đã bị con người làm thành thái giám, và có những thái giám là những người đã tự làm mình thành thái giám vì vương quốc các tầng trời. Ai có thể chứa đựng thì hãy chứa đựng. Lúc đó trẻ em được đem đến cho ngài để ngài đặt tay lên chúng và cầu nguyện; nhưng các môn đồ quở trách chúng. Và Giê-su nói: Hãy để các trẻ em và đừng ngăn cản chúng đến với ta; vì vương quốc thiên đàng là của những người như vậy. Và sau khi đặt tay lên họ, ông đã đi từ đó. Và này, có một người đến gần nói với ông: thầy tốt, tôi phải làm điều gì tốt để có sự sống đời đời? Và Ngài nói với anh ta: Tại sao anh gọi tôi là tốt? Không ai tốt ngoài Đức Chúa Trời. Nếu bạn muốn vào sự sống, hãy giữ các điều răn. Ông ấy

nói với anh ta: Loại nào? Còn Giê-su nói: Ngươi không được giết người, ngươi không được ngoại tình, ngươi không được trộm cắp, ngươi không được làm chứng dối, hãy tôn kính cha và mẹ, và ngươi phải yêu kẻ lân cận ngươi như chính mình. Người thanh niên nói với ông ta: Tất cả những điều này tôi đã giữ từ tuổi trẻ của tôi; tôi còn thiếu gì nữa? Giê-su nói với anh ta: Nếu ngươi muốn trở nên hoàn hảo, hãy đi bán của cải của ngươi và cho người nghèo, và ngươi sẽ có kho báu trên thiên đàng, và hãy đến đây theo tôi. Nhưng người thanh niên sau khi nghe lời đó đã buồn bã bỏ đi; vì ông ta có nhiều của cải. Còn Chúa Giê-su nói với các môn đồ của Ngài: Thật ta nói với các ngươi rằng người giàu khó khăn lắm mới vào được vương quốc của các tầng trời. Một lần nữa tôi nói với các ngươi, lạc đà đi qua lỗ kim còn dễ hơn là người giàu vào vương quốc của Thượng Đế. Sau khi nghe, các môn đồ của Ngài đã vô cùng kinh ngạc và nói: Vậy ai có thể được cứu rỗi? Nhìn chăm chú rồi, Chúa Giêsu nói với họ: Với loài người, điều này là không thể, nhưng với Đức Chúa Trời, mọi việc đều có thể. Lúc đó Phê-rô trả lời nói với Ngài: Này, chúng con đã bỏ tất cả và đã theo Ngài; vậy thì chúng con sẽ được gì? Và Giê-su nói với họ: Thật, tôi nói với các ngươi rằng các ngươi là những người đã theo tôi, trong sự tái sinh, khi Con Người ngồi trên ngai vinh quang của Ngài, các ngươi cũng sẽ ngồi trên mười hai ngai xét xử mười hai chi phái của Y-sơ-ra-ên. Và mọi người nào đã bỏ nhà hoặc anh em hoặc chị em hoặc cha hoặc mẹ hoặc vợ hoặc con cái hoặc ruộng vì danh tôi, sẽ nhận được gấp trăm lần và sẽ thừa kế sự sống đời đời. Nhiều người đầu tiên sẽ trở thành cuối cùng và người cuối cùng sẽ trở thành đầu tiên.

20

Vì vương quốc thiên đàng giống như một người chủ nhà, người đã đi ra vào buổi sáng sớm để thuê những công nhân vào vườn nho của ông ấy. Và sau khi đã thỏa thuận với các công nhân một đơ-na-ri mỗi ngày, ông đã sai họ vào vườn nho của ông. Và sau khi đi ra vào khoảng giờ thứ ba, ông thấy những người khác đang đứng nhàn rỗi trong chợ, và ông nói với những người đó: Các ngươi cũng hãy đi vào vườn nho, và bất cứ điều gì công bằng ta sẽ cho các ngươi. Họ thì đã ra đi. Lại đi ra vào khoảng giờ thứ sáu và giờ thứ chín, ông làm giống như vậy. Vào khoảng giờ thứ mười một, ông đi ra ngoài, tìm thấy những người khác đang đứng nhàn rỗi, và ông nói với họ: Tại sao các người đứng ở đây suốt cả ngày mà nhàn rỗi? Họ nói với ông: Vì không ai thuê chúng tôi. Ông ấy nói với họ: Các người cũng hãy đi vào vườn nho, và những gì công bằng thì các người sẽ nhận được. Khi buổi tối đã đến, chủ vườn nho nói với người quản gia của ông: Hãy gọi những người thợ và trả cho họ tiền công, bắt đầu từ những người cuối cùng cho đến những người đầu tiên. Và những người đến vào khoảng giờ thứ mười một đã nhận mỗi người một đơ-na-ri. Khi đến thì những người đầu tiên nghĩ rằng họ sẽ nhận được nhiều hơn, và chính họ cũng nhận được mỗi người một đồng denarius. Sau khi nhận, họ đã phàn nàn chống lại chủ nhà và nói rằng những người cuối cùng này chỉ làm một giờ, và ông đã làm cho họ ngang bằng với chúng tôi, những người đã gánh vác gánh nặng của cả ngày và cái nóng như thiêu đốt. Nhưng người đã trả lời nói với một trong số họ: Bạn ơi, tôi không làm

sai với bạn; bạn há không thỏa thuận với tôi về một đồng denarius sao? Nhấc của ngươi lên và đi; nhưng ta muốn cho người cuối cùng này như cũng cho ngươi; hay ta không được phép làm điều ta muốn với của cải của ta sao? Con mắt của bạn có ác vì tôi tốt không? Như vậy những người cuối cùng sẽ là đầu tiên và những người đầu tiên sẽ là cuối cùng; vì nhiều người được gọi, nhưng ít người được chọn. Và khi đang đi lên Giê-ru-sa-lem, Giê-su đã đem các mười hai môn đồ riêng ra trong đường và nói với họ: này chúng ta đang đi lên Giê-ru-sa-lem, và Con Người sẽ bị nộp cho các thầy tế lễ thượng phẩm và các thầy thông giáo và họ sẽ kết án người bằng sự chết, và họ sẽ nộp người cho các dân ngoại để nhạo báng và đánh đòn và đóng đinh vào thập tự giá, và vào ngày thứ ba người sẽ sống lại. Lúc đó, người mẹ của các con trai Xêbêđê cùng với các con trai của bà đến gần Ngài, cúi lạy và xin một điều gì đó từ Ngài. Và ông nói với bà ấy: Bà muốn gì? Bà nói với Ngài: Xin hãy nói để hai con trai của tôi này có thể ngồi, một người ở bên phải Ngài và một người ở bên trái Ngài trong vương quốc của Ngài. Giê-su trả lời và nói: Các ngươi không biết các ngươi đang xin gì. Các ngươi có thể uống chén mà ta sắp uống, hay chịu phép báp-têm mà ta chịu không? Họ nói với ông ấy: Chúng tôi có thể. Và người nói với họ: Cái chén của tôi, các ngươi sẽ uống, và phép báp-tem mà tôi chịu, các ngươi sẽ chịu; nhưng việc ngồi bên phải tôi và bên trái tôi không phải là của tôi để ban cho, mà dành cho những người mà cha tôi đã chuẩn bị sẵn. Và khi nghe điều đó, mười người kia đã tức giận về hai anh em. Nhưng Giê-su gọi họ đến và nói: Các ngươi biết rằng các kẻ cai trị của các dân tộc làm chủ trên họ và các người lớn thực thi quyền lực trên họ. Không phải

như vậy giữa các bạn, nhưng ai muốn trở thành lớn giữa các bạn, sẽ là người phục vụ của các bạn, và ai muốn là người đầu tiên giữa các bạn, sẽ là người nô lệ của các bạn; giống như con trai của người không đến để được phục vụ, nhưng để phục vụ và để cho linh hồn của mình làm tiền chuộc thay cho nhiều người. Và khi họ đang đi ra từ Giê-ri-cô, một đám đông lớn đã theo ông. Và này, hai người mù đang ngồi bên con đường, khi nghe rằng Giê-su đang đi qua, đã kêu lên rằng: Xin thương xót chúng tôi, lạy Chúa, Con của Đa-vít. Nhưng đám đông quở trách họ để họ im lặng; nhưng họ càng kêu la lớn hơn, nói rằng: Thương xót chúng tôi, lạy Chúa, Con Đa-vít. Và Chúa Giêsu đã đứng lên, gọi họ và nói: Các ngươi muốn tôi làm gì cho các ngươi? Họ nói với Ngài: Lạy Chúa, xin cho mắt chúng con được mở ra. Đã được cảm động bởi lòng thương xót, Giê-su chạm vào mắt của họ, và ngay lập tức mắt của họ nhìn thấy lại, và họ đã theo Ngài.

21

Và khi họ đến gần Giê-ru-sa-lem và đã đến Bết-pha-giê gần núi Ô-liu, thì lúc đó Giê-su sai hai môn đồ và nói với họ: Hãy đi vào làng ở phía trước các ngươi, và ngay lập tức các ngươi sẽ tìm thấy một con lừa cái bị trói và một con lừa con ở với nó; hãy cởi trói và đem chúng đến cho ta. Và nếu ai nói gì với các ngươi, các ngươi sẽ nói rằng Chúa cần chúng; và ngay lập tức người sẽ gửi chúng đi. Toàn bộ điều này đã xảy ra để ứng nghiệm lời đã được nói qua nhà tiên tri rằng: Hãy nói với con gái Si-ôn, này vua của ngươi đến với ngươi, hiền lành và đang cưỡi trên lừa và lừa con,

con của súc vật thồ. Các môn đồ đã đi và đã làm đúng như Giê-su đã ra lệnh cho họ, họ dẫn con lừa cái và con lừa con đến, đặt áo của họ lên trên chúng, và Ngài ngồi lên trên. Đám đông lớn nhất trải áo choàng của họ trên đường, còn những người khác chặt cành cây và trải trên đường. Và đám đông đi trước và những người đi theo đã kêu lên rằng: Hô-sa-na cho Con Đa-vít; phước thay Đấng đến trong danh Chúa; Hô-sa-na trên các nơi cao nhất. Và khi ông ấy vào Giê-ru-sa-lem, cả thành phố bị rung chuyển, nói: Người này là ai? Còn đám đông thì nói: Người này là Giê-su, nhà tiên tri từ Na-xa-rét xứ Ga-li-lê. Và Giê-su đã vào đền thờ của Thiên Chúa, và đuổi ra tất cả những người bán và mua trong đền thờ, và đã lật đổ những bàn của những người đổi tiền và những ghế của những người bán chim bồ câu, và nói với họ: Đã được viết rằng, nhà của ta sẽ được gọi là nhà cầu nguyện; nhưng các ngươi đã làm nó thành hang ổ cướp. Và những người què và những người mù đã đến gần ông trong đền thờ và ông đã chữa lành họ. Nhưng các thầy tế lễ cả và các thầy thông giáo đã thấy những điều kỳ diệu mà ông đã làm và những đứa trẻ đang kêu lên trong đền thờ và đang nói, Hô-sa-na cho con Đa-vít, họ tức giận và nói với ông: Ông có nghe những người này đang nói gì không? Còn Giê-su nói với họ: Phải; các ngươi chưa bao giờ đọc rằng từ miệng trẻ sơ sinh và trẻ bú sữa Ngài đã chuẩn bị lời ca ngợi? Và sau khi bỏ lại họ, ông đi ra ngoài thành phố đến Bê-tha-ni và nghỉ đêm ở đó. Buổi sáng và đang quay trở lại vào thành phố, người đói; và thấy một cây vả trên con đường, người đến gần nó, và không tìm thấy gì trong nó ngoài lá, và người nói với nó: không còn nữa từ ngươi trái cây sẽ sinh ra đến đời đời. Và cây vả đã bị khô đi ngay lập tức. Và khi thấy điều đó, các môn đồ

kinh ngạc và nói: Làm sao cây vả lại khô ngay lập tức như vậy? Trả lời, Giê-su nói với họ: Thật, ta nói với các ngươi, nếu các ngươi có đức tin và không nghi ngờ, không chỉ việc của cây vả các ngươi sẽ làm được, mà ngay cả khi các ngươi nói với núi này, Hãy được nhấc lên và được ném vào biển, điều đó sẽ xảy ra; và tất cả những gì các ngươi xin trong lời cầu nguyện với đức tin, các ngươi sẽ nhận được. Và khi ông đã đến đền thờ, các thầy tế lễ cả và các trưởng lão của dân chúng đã đến gần ông đang dạy dỗ, nói rằng: Bằng quyền gì ông làm những điều này, và ai đã cho ông quyền này? Trả lời, Giê-su nói với họ: Tôi cũng sẽ hỏi các ngươi một lời, cái mà nếu các ngươi nói cho tôi, tôi cũng sẽ nói cho các ngươi bằng quyền gì tôi làm những điều này. Phép báp-têm của Giăng từ đâu, từ trời hay từ người ta? Nhưng họ đã suy luận với chính họ rằng: Nếu chúng ta nói, Từ thiên đàng, ông ấy sẽ nói với chúng ta, Vậy tại sao các ngươi không tin ông ấy? Nhưng nếu chúng ta nói, Từ loài người, chúng ta sợ đám đông, vì tất cả đều coi Gioan như tiên tri. Và trả lời Giê-su, họ nói: Chúng tôi không biết. Ông nói với họ: Ta cũng không nói cho các ngươi biết ta làm những điều này bằng thẩm quyền nào. Các bạn nghĩ thế nào? Một người đàn ông có hai đứa con, và đã đến gần đứa đầu tiên nói: Con ơi, hôm nay hãy đi làm việc trong vườn nho của cha. Nhưng người đó trả lời: Tôi không muốn. Nhưng sau đó hối hận rồi đi. Và sau khi đến gần người thứ hai, ông nói tương tự như vậy. Nhưng người đó đã trả lời: Tôi đi, thưa ngài, và không đi. Ai trong hai người đã làm theo ý muốn của người cha? Họ nói với ông ấy: Người thứ nhất. Giê-su nói với họ: Thật, ta nói với các ngươi rằng những người thu thuế và những gái điếm đi trước các ngươi vào Vương quốc của Đức Chúa Trời. Vì Giăng đã

đến với các ngươi trong con đường của sự công chính, và các ngươi không tin ông ấy; nhưng những người thu thuế và những gái điếm đã tin ông ấy; còn các ngươi thấy rồi cũng không ăn năn sau đó để tin ông ấy. Hãy nghe một dụ ngôn khác. Có một người đàn ông là chủ nhà, người đã trồng một vườn nho và đặt hàng rào xung quanh nó và đào trong đó một bàn ép rượu và xây một tháp, và cho những người nông dân thuê nó và đi xa. Khi thời gian thu hoạch đã đến gần, ông ấy đã sai những đầy tớ của mình đến những người nông dân để nhận những trái cây của mình. Và những người nông dân đã bắt những nô lệ của ông, người này thì họ đánh đập, người này thì họ giết, người này thì họ ném đá. Lại ông gửi những nô lệ khác nhiều hơn những nô lệ đầu tiên, và họ đối xử với họ cũng như vậy. Sau đó, ông ta đã gửi con trai mình đến họ, nói rằng: Họ sẽ tôn trọng con trai ta. Những người nông dân thấy con trai thì nói với nhau: người này là người thừa kế; hãy đến, chúng ta giết hắn và chiếm lấy gia tài của hắn. Và sau khi bắt lấy anh ta, họ đuổi ra ngoài vườn nho và giết anh ta. Vậy khi chủ của vườn nho đến, ông ấy sẽ làm gì với những người nông dân đó? Họ nói với ông ta: ông ta sẽ tiêu diệt bọn xấu xa một cách tàn khốc, và ông ta sẽ cho những người nông dân khác thuê vườn nho, những người mà sẽ trả lại cho ông ta những trái cây vào đúng mùa của chúng. Giê-su nói với họ: Các ngươi chưa bao giờ đọc trong Kinh Thánh sao, hòn đá mà những người thợ xây đã loại bỏ, chính nó đã trở thành đá đầu góc; từ Chúa điều này đã xảy ra, và thật kỳ diệu trong mắt chúng ta? Vì điều này tôi nói với các ngươi rằng vương quốc của Thiên Chúa sẽ bị lấy đi từ các ngươi và sẽ được ban cho dân tộc làm ra những trái của nó và người ngã trên hòn đá này sẽ bị đập

vỡ tan nhưng người mà nó ngã xuống trên đó thì nó sẽ nghiền nát người ấy Và khi đã nghe những câu chuyện ví dụ của Ngài, các thầy tế lễ thượng phẩm và các người Pha-ri-si biết rằng Ngài đang nói về họ; và trong khi tìm cách bắt giữ Ngài, họ sợ các đám đông, vì họ coi Ngài như một tiên tri.

22

Và Giê-su trả lời, lại nói với họ bằng những ví dụ rằng: Vương quốc các tầng trời được ví như một người đàn ông là vua, người đã làm đám cưới cho con trai của ông. Và ông ấy đã sai những đầy tớ của mình gọi những người đã được mời đến đám cưới, và họ không muốn đến. Lại ông ấy gửi những nô lệ khác nói: hãy nói với những người được mời: này, bữa ăn tốt nhất của tôi tôi đã chuẩn bị, những con bò đực của tôi và những súc vật béo đã được giết, và tất cả đã sẵn sàng: hãy đến dự đám cưới. Nhưng những người đã thờ ơ đã ra đi, người này thì đi vào cánh đồng riêng của mình, người kia thì đi vào việc buôn bán của mình; nhưng những người còn lại đã bắt các nô lệ của anh ta, ngược đãi và giết chết họ. Khi nghe tin, vị vua đó đã tức giận, và sau khi sai quân đội của mình đi, ông đã tiêu diệt những kẻ giết người đó và đốt cháy thành phố của họ. Khi đó ông nói với các đầy tớ của ông: Đám cưới thì đã sẵn sàng rồi, nhưng những người được mời không xứng đáng; vậy nên các ngươi hãy đi ra các ngã tư đường phố, và bao nhiêu người các ngươi tìm thấy thì hãy mời vào đám cưới. Và những nô lệ đó đã đi ra vào các con đường, tập hợp tất cả những người họ tìm thấy, cả kẻ xấu và người tốt; và

hôn lễ đã được làm đầy với những người ngồi ăn. Khi đã vào để nhìn những người đang nằm ngả, vị vua thấy ở đó một người đàn ông không mặc áo cưới, và ông nói với anh ta: Bạn ơi, làm sao anh vào đây mà không có áo cưới? Nhưng ông ấy đã bị bịt miệng. Lúc đó vua nói với các đầy tớ: Trói chân và tay của hắn, đem hắn đi và ném vào bóng tối bên ngoài; ở đó sẽ có tiếng khóc lóc và nghiến răng. Vì nhiều người được gọi, nhưng ít người được chọn. Sau đó, các người Pha-ri-si đi và họp hội đồng để mà họ có thể bẫy ngài bằng lời nói. Và họ sai các môn đồ của họ cùng với những người Hê-rốt đến nói với ông rằng: Thưa thầy, chúng tôi biết rằng thầy là người chân thật và dạy con đường của Đức Chúa Trời trong sự chân thật, và thầy không quan tâm đến bất cứ ai; vì thầy không thiên vị người ta; vậy xin hãy nói cho chúng tôi biết, thầy nghĩ thế nào? Có được phép nộp thuế cho Caesar hay không? Biết sự gian ác của họ, Giê-su nói: Tại sao các ngươi thử ta, bọn đạo đức giả? Cho tôi xem đồng tiền thuế. Và họ đã mang đến cho ông ta một đồng denarius. Và người ấy nói với họ: Hình ảnh này và dòng chữ này là của ai? Họ nói với ông ấy: Của Caesar. Lúc đó Ngài nói với họ: Vậy thì hãy trả những gì của Caesar cho Caesar và những gì của Thượng Đế cho Thượng Đế. Và khi nghe xong, họ ngạc nhiên, và bỏ lại anh ta rồi bỏ đi. Trong ngày đó, những người Sadducee đến gần Ngài, những người nói rằng không có sự sống lại, và họ hỏi Ngài rằng: thưa thầy, Môi-se đã nói, nếu ai chết mà không có con, thì anh của người ấy sẽ cưới vợ của người ấy và sẽ dựng nên dòng dõi cho anh của người ấy. Có bảy anh em ở giữa chúng tôi; và người thứ nhất đã lấy vợ rồi chết, và không có con cháu nên để lại vợ của mình cho anh em của mình; tương tự người thứ hai và

người thứ ba, cho đến hết bảy người. Sau cùng, người đàn bà cũng chết. Trong sự sống lại vậy thì người đàn bà sẽ là của ai trong bảy người? Vì tất cả họ đã có cô ấy. Trả lời, Giê-su nói với họ: Các ngươi bị lạc lối vì không biết Kinh Thánh cũng không biết quyền năng của Đức Chúa Trời. Vì trong sự sống lại, họ không cưới vợ cũng không được gả đi, nhưng họ như các sứ giả của Thiên Chúa ở trên thiên đàng. Về sự sống lại của những người chết, các ngươi không đọc lời đã được phán cho các ngươi bởi Đức Chúa Trời rằng: Ta là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham và Đức Chúa Trời của Y-sác và Đức Chúa Trời của Gia-cốp sao? Thượng Đế không phải là Thượng Đế của kẻ chết, mà là của kẻ sống. Và khi nghe được, đám đông đã kinh ngạc về lời dạy của ông. Những người Pha-ri-si đã nghe rằng ông đã làm im những người Sa-đu-sê, đã được tập hợp lại với nhau, và một người từ họ, một chuyên gia luật pháp, đã hỏi ông, đang thử thách ông và nói: Thầy ơi, điều răn nào lớn trong luật pháp? Và Giê-su nói với ông ấy: Ngươi sẽ yêu mến Chúa là Thượng Đế của ngươi bằng cả trái tim của ngươi và bằng cả linh hồn của ngươi và bằng cả tâm trí của ngươi. Đây là điều răn đầu tiên và trọng đại. Điều thứ hai giống nó: bạn sẽ yêu người lân cận như chính mình. Toàn bộ luật pháp và các tiên tri treo lơ lửng trong hai điều răn này. Khi những người Pha-ri-si tập hợp lại, Chúa Giê-su hỏi họ rằng: Các ngươi nghĩ gì về Đấng Christ? Người này là con trai của ai? Họ nói với ông: Của Đa-vít. Ngài nói với họ: Vậy thì làm sao Đa-vít trong Thánh Linh gọi ngài là Chúa khi nói rằng, Chúa đã phán với Chúa của tôi, hãy ngồi bên phải tôi cho đến khi tôi đặt những kẻ thù của ngươi làm bệ dưới chân ngươi? Vậy nếu Đa-vít gọi người đó là Chúa, thì làm sao người đó lại là con trai của ông? Và

không ai có thể trả lời ông ta một lời, cũng không ai dám từ ngày đó hỏi ông ta nữa.

23

Lúc đó Giê-su nói với đám đông và các môn đồ của Ngài rằng: Trên ghế của Môi-se, các thầy thông giáo và các người Pha-ri-si đã ngồi. Vậy nên tất cả mọi thứ bao nhiêu mà họ nói với các ngươi để giữ, hãy giữ và làm, nhưng theo những việc làm của họ thì đừng làm; vì họ nói mà không làm. Vì họ buộc những gánh nặng nặng nề và khó mang và đặt lên vai của người ta, nhưng họ không muốn dùng ngón tay của họ để di chuyển chúng. Họ làm tất cả các công việc của họ để được mọi người nhìn thấy. Vì họ làm rộng các bùa hộ mệnh của họ và làm lớn các tua rua áo của họ, và họ yêu thích chỗ danh dự trong các bữa tiệc và các ghế đầu trong các buổi tụ họp và các lời chào hỏi trong các chợ và được mọi người gọi là rabbi rabbi. Nhưng các ngươi đừng được gọi là thầy giáo Do Thái; vì thầy giáo của các ngươi chỉ có một, là Đấng Christ; còn tất cả các ngươi đều là anh em. Và đừng gọi ai trên đất là cha của các ngươi; vì Cha của các ngươi chỉ có một, Đấng ở trên trời. Và đừng để các ngươi được gọi là thầy dạy; vì thầy dạy của các ngươi chỉ có một, là Đấng Christ. Người lớn hơn trong các ngươi sẽ là đầy tớ của các ngươi. Ai nâng cao mình lên sẽ bị hạ xuống, và ai hạ mình xuống sẽ được nâng cao lên. Khốn cho các ngươi, các thầy thông giáo và người Pha-ri-si đạo đức giả, vì các ngươi nuốt các nhà của các bà góa và lấy cớ cầu nguyện dài; vì điều này các ngươi sẽ nhận sự phán xét nặng

hơn. Khốn cho các ngươi, những thầy thông giáo và người Pha-ri-si đạo đức giả, bởi vì các ngươi đóng vương quốc của các tầng trời trước mặt những người; vì chính các ngươi không vào, cũng không cho phép những người đang vào được vào. Khốn cho các ngươi, những thầy thông giáo và người Pha-ri-si đạo đức giả, bởi vì các ngươi đi khắp biển và đất khô để làm cho một người theo đạo, và khi người ấy trở thành, các ngươi làm cho người ấy con trai của Ghê-hen-na gấp đôi các ngươi. Khốn cho các ngươi, những kẻ dẫn đường mù, là những kẻ nói: Ai thề trong đền thờ thì chẳng là gì, nhưng ai thề trên vàng của đền thờ thì phải giữ lời thề. Hỡi những kẻ ngu xuẩn và mù loà, vì cái nào lớn hơn, vàng hay đền thờ làm thánh hóa vàng? Và: ai thề trên bàn thờ, không là gì cả, nhưng ai thề trên của lễ ở trên bàn thờ, thì có nghĩa vụ. Những kẻ ngu xuẩn và mù loà, cái gì lớn hơn, món quà hay bàn thờ làm thánh hóa món quà? Vậy nên người đã thề trên bàn thờ thì thề trên nó và trên tất cả những thứ ở trên nó; và người đã thề trong đền thờ thì thề trong nó và trong Đấng đã ở trong nó; và người đã thề trên thiên đàng thì thề trên ngai của Thiên Chúa và trong Đấng đang ngồi trên nó. Khốn cho các ngươi, các thầy thông giáo và người Pha-ri-si đạo đức giả, bởi vì các ngươi nộp một phần mười bạc hà và thì là và thìa là, và các ngươi đã bỏ qua những điều nặng nề hơn của luật pháp, sự phán xét và lòng thương xót và đức tin; những điều này thì cần thiết phải làm và những điều kia không được bỏ qua. Những người hướng dẫn mù, những người lọc con muỗi nhưng nuốt con lạc đà! Khốn cho các ngươi, các thầy thông giáo và người Pha-ri-si đạo đức giả, vì các ngươi làm sạch bên ngoài của cái chén và của cái đĩa, nhưng bên trong chúng đầy sự cướp bóc và

bất công. Hỡi người Pha-ri-si mù, hãy làm sạch trước hết bên trong của cái chén và của cái đĩa, để bên ngoài của chúng cũng trở nên sạch. Khốn cho các ngươi, những thầy thông giáo và người Pha-ri-si đạo đức giả, bởi vì các ngươi giống như những ngôi mộ đã được quét vôi, chúng bên ngoài thì trông đẹp đẽ, nhưng bên trong thì đầy xương người chết và mọi sự ô uế. Như vậy, các ngươi cũng vậy, bên ngoài thì tỏ ra công chính với người ta, nhưng bên trong thì đầy đạo đức giả và vô luật pháp. Khốn cho các ngươi, những thầy thông giáo và người Pha-ri-si đạo đức giả, bởi vì các ngươi xây các mồ mả của các tiên tri và trang trí các đài tưởng niệm của những người công chính, và các ngươi nói: nếu chúng tôi sống trong thời của tổ phụ chúng tôi, chúng tôi sẽ không là những kẻ đồng lõa với họ trong việc đổ máu của các tiên tri. Vậy nên các ngươi làm chứng cho chính mình rằng các ngươi là con của những kẻ đã giết các tiên tri. Và các ngươi hãy làm đầy thước đo của cha ông các ngươi. Hỡi những con rắn, dòng dõi của rắn lục, làm sao các ngươi có thể trốn khỏi sự phán xét của địa ngục? Vì điều này, này tôi đang sai đến các ngươi các tiên tri và người khôn ngoan và các thầy thông giáo, và từ trong số họ các ngươi sẽ giết và sẽ đóng đinh vào thập tự giá, và từ trong số họ các ngươi sẽ đánh đòn trong các hội họp của các ngươi và sẽ bắt bớ từ thành này đến thành khác, để cho đến trên các ngươi mọi máu công chính đang được đổ ra trên đất từ máu của A-bên người công chính cho đến máu của Xa-cha-ri con trai của Ba-ra-chi, người mà các ngươi đã giết giữa đền thờ và bàn thờ. Thật vậy, tôi nói với các ngươi rằng tất cả những điều này sẽ đến trên thế hệ này. Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem, ngươi giết các tiên tri và ném đá những kẻ được sai đến với

ngươi, bao nhiêu lần ta đã muốn tập hợp các con của ngươi lại như con chim tập hợp các con non của nó dưới cánh, và các ngươi đã không muốn. Này, nhà của các ngươi sẽ bị bỏ hoang cho các ngươi. Vì tôi nói với các ngươi, các ngươi sẽ không thấy ta từ bây giờ cho đến khi các ngươi nói, phước thay người đang đến trong danh Chúa.

24

Và Giê-su đã đi ra và đang đi từ đền thờ, và các môn đồ của Ngài đã đến gần để chỉ cho Ngài các tòa nhà của đền thờ. Chúa Giê-su nói với họ: Các ngươi không thấy tất cả những điều này sao? Thật, ta nói với các ngươi, sẽ không còn để lại ở đây viên đá nào chồng trên viên đá nào mà không bị phá hủy. Khi Ngài đang ngồi trên núi Ô-liu, các môn đồ đến riêng với Ngài và nói: Xin hãy nói cho chúng con biết khi nào những điều này sẽ xảy ra, và dấu hiệu gì của sự hiện diện của Ngài và của sự hoàn thành thời đại? Và Chúa Giêsu trả lời nói với họ: Hãy coi chừng, đừng để ai lừa dối các ngươi. Vì nhiều người sẽ đến nhân danh tôi mà nói, Tôi là Đấng Christ, và họ sẽ lừa dối nhiều người. Các ngươi sẽ sắp nghe về chiến tranh và tin đồn về chiến tranh; hãy coi chừng đừng hoảng sợ; vì tất cả mọi việc cần phải xảy ra, nhưng đó chưa phải là hồi kết thúc. Vì dân tộc sẽ nổi dậy chống lại dân tộc và vương quốc chống lại vương quốc, và sẽ có nạn đói và dịch bệnh và động đất ở các nơi; và tất cả những điều này là sự khởi đầu của những cơn đau đẻ. Lúc đó họ sẽ giao nộp các ngươi vào hoạn nạn và họ sẽ giết các ngươi, và các ngươi sẽ bị ghét bởi tất

cả các dân tộc vì danh ta. Và lúc đó nhiều người sẽ bị làm cho vấp ngã và họ sẽ nộp lẫn nhau và sẽ ghét lẫn nhau. Và nhiều tiên tri giả sẽ dấy lên và sẽ lừa dối nhiều người, và vì sự vô luật pháp gia tăng, tình yêu thương của nhiều người sẽ trở nên lạnh lẽo. Nhưng người nào chịu đựng đến cùng, người đó sẽ được cứu. Và tin mừng này của vương quốc sẽ được công bố trong toàn bộ thế giới có người ở làm lời chứng cho tất cả các dân tộc, và sau đó sự kết thúc sẽ đến. Vậy nên khi các ngươi thấy sự gớm ghiếc của sự hoang vu đã được nói qua tiên tri Đa-ni-ên đứng trong nơi thánh, người đọc hãy hiểu, thì lúc đó những người trong xứ Giu-đê hãy chạy trốn lên các núi, người trên mái nhà đừng xuống lấy những thứ từ nhà của mình, và người trong đồng đừng quay lại phía sau lấy áo của mình. Khốn thay cho những người phụ nữ đang mang thai và những người đang cho con bú trong những ngày đó. Hãy cầu nguyện để sự chạy trốn của các bạn không xảy ra vào mùa đông cũng không phải vào ngày Sa-bát. Vì lúc đó sẽ có hoạn nạn lớn, như chưa từng xảy ra từ đầu thế gian cho đến bây giờ và cũng sẽ không bao giờ xảy ra nữa. Và nếu những ngày đó không được rút ngắn thì chẳng có xác thịt nào được cứu cả; nhưng vì những người được chọn, những ngày đó sẽ được rút ngắn. Lúc đó nếu ai nói với các ngươi, kìa Đấng Christ ở đây hoặc ở đây, đừng tin; vì những đấng christ giả và những tiên tri giả sẽ nổi lên và họ sẽ làm các dấu lớn và các điều kỳ, để lừa dối, nếu có thể, ngay cả những người được chọn. Này, Ta đã nói trước với các ngươi rồi. Vì vậy nếu họ nói với các ngươi, Kìa, ở trong hoang mạc, đừng đi ra; Kìa, ở trong các phòng kho, đừng tin; vì cũng như tia chớp đi ra từ phương đông và xuất hiện đến phương tây, thì sự hiện diện của con trai của con người cũng sẽ

như vậy; vì ở đâu có cái xác chết, ở đó các đại bàng sẽ tập hợp lại. Ngay lập tức sau cơn hoạn nạn của những ngày đó, mặt trời sẽ bị tối tăm và mặt trăng sẽ không cho ánh sáng của nó, và các ngôi sao sẽ rơi từ trời, và các quyền năng của các tầng trời sẽ bị rung chuyển. Và lúc đó dấu hiệu của Con Người sẽ xuất hiện trên trời, và lúc đó tất cả các bộ tộc trên đất sẽ than khóc và họ sẽ thấy Con Người đang đến trên những đám mây trên trời với quyền năng và vinh quang lớn lao. Và Ngài sẽ sai các thiên sứ của Ngài với tiếng kèn lớn, và họ sẽ tập hợp những người được chọn của Ngài từ bốn gió, từ các đầu trời cho đến các đầu của chúng. Từ cây vả, hãy học lấy ẩn dụ đó. Khi cành của nó đã trở nên mềm mại và lá mọc ra, các ngươi biết rằng mùa hè gần rồi; cũng vậy, khi các ngươi thấy tất cả những điều này, hãy biết rằng nó gần rồi, ở ngay trước cửa. Thật vậy, ta nói với các ngươi, thế hệ này sẽ không qua đi cho đến khi tất cả những điều này xảy ra. Trời và đất sẽ qua đi, nhưng lời của ta sẽ không qua đi. Về ngày đó và giờ đó, không ai biết cả, ngay cả các sứ giả của các tầng trời cũng không, chỉ có một mình cha tôi. Cũng như những ngày của Nô-ê thế nào, thì sự hiện diện của Con Người cũng sẽ như vậy. Vì cũng giống như họ đã ở trong những ngày trước cơn đại hồng thủy đang ăn và đang uống, đang cưới vợ và gả chồng, cho đến ngày mà Nô-ê đã vào trong chiếc tàu, và họ không biết cho đến khi cơn đại hồng thủy đã đến và đã cuốn đi tất cả mọi người, thì sự hiện diện của Con Người cũng sẽ như vậy. Lúc đó hai người sẽ ở trong đồng, một người được đem đi và một người được để lại; hai người đàn bà xay trong cối xay, một người được đem đi và một người được để lại. Hãy canh thức vậy, bởi vì các ngươi không biết giờ nào Chúa của các ngươi đến. Điều đó các

ngươi biết rằng nếu chủ nhà biết ca nào tên trộm đến, ông ấy đã canh thức và không để cho đào thủng nhà của ông ấy. Vì điều này, các ngươi cũng hãy sẵn sàng, bởi vì Con Người đến vào giờ mà các ngươi không nghĩ tới. Vậy ai là người nô lệ trung tín và khôn ngoan, mà chủ của anh ta đã chỉ định anh ta phụ trách sự phục vụ của mình để cho họ thức ăn vào đúng thời gian? Phước thay cho người đầy tớ đó mà khi chủ của anh ta đến, sẽ thấy đang làm như vậy. Thật vậy, tôi nói với các ngươi rằng ông ấy sẽ chỉ định người đó trên tất cả những gì hiện có của ông ấy. Nhưng nếu người nô lệ xấu xa đó nói trong lòng mình, chủ tôi trì hoãn đến, và bắt đầu đánh những người nô lệ đồng nghiệp của hắn, và ăn và uống với những kẻ say rượu, chủ của người nô lệ đó sẽ đến vào ngày mà hắn không mong đợi và vào giờ mà hắn không biết, và sẽ chém đôi hắn, và sẽ đặt phần của hắn với những kẻ đạo đức giả; ở đó sẽ có tiếng khóc lóc và tiếng nghiến răng.

25

Lúc đó vương quốc của các tầng trời sẽ được ví như mười trinh nữ, những người đã cầm đuốc của họ đi ra để gặp chú rể. Năm trong số họ là khôn ngoan và năm là ngu ngốc. Những người ngu dại đã lấy đuốc của mình nhưng không lấy dầu theo; còn những người khôn ngoan đã lấy dầu trong bình của mình cùng với đuốc của mình. Nhưng khi chú rể chậm trễ, tất cả đều buồn ngủ và ngủ thiếp đi. Và giữa đêm có tiếng kêu lên: kìa chú rể đang đến, các ngươi hãy ra đón anh ấy. Lúc đó tất cả các trinh nữ đó thức dậy và trang trí các ngọn đuốc của họ. Nhưng những

người ngu dại nói với những người khôn ngoan: Hãy cho chúng tôi một ít dầu của các người, vì đèn của chúng tôi đang tắt. Nhưng những người khôn ngoan trả lời rằng: Kẻo không đủ cho chúng tôi và các người; thà các người hãy đi đến những người bán và mua cho chính mình. Nhưng khi họ đi mua thì chú rể đến và những người sẵn sàng đã vào với ông ấy vào đám cưới, và cánh cửa đã bị đóng lại. Sau đó, các trinh nữ còn lại cũng đến và nói: Chúa ơi, chúa ơi, xin mở cửa cho chúng tôi. Nhưng người đó đã trả lời nói: thật sự tôi nói với các ngươi, tôi không biết các ngươi. Vậy hãy tỉnh thức, bởi vì các ngươi không biết ngày cũng không biết giờ mà Con Người đến. Cũng giống như một người đàn ông đi xa khỏi nhà đã gọi những nô lệ riêng của mình và giao cho họ những tài sản của ông ta, và cho người này năm ta-lâng, cho người kia hai, cho người kia một, mỗi người theo khả năng riêng của họ, và ông ta đã đi xa ngay lập tức. Người nhận năm ta-lâng đi rồi, làm việc với chúng và làm thêm năm ta-lâng khác. Tương tự, người có hai cũng kiếm được thêm hai nữa. Nhưng người đã nhận một, đi ra, đào trong đất và giấu bạc của chủ anh ta. Sau một thời gian dài, chủ của những nô lệ đó đến và quyết toán tài khoản với họ. Và người đã nhận năm ta-lâng đến gần mang đến năm ta-lâng khác và nói: thưa chủ, ngài đã giao năm ta-lâng cho tôi; xem, tôi đã kiếm được thêm năm ta-lâng khác nữa. Chủ của hắn nói với hắn: Tốt lắm, đầy tớ tốt và trung tín; ngươi đã trung tín trên ít, ta sẽ đặt ngươi trên nhiều; hãy vào trong niềm vui của chủ ngươi. Và người đã nhận hai ta-lâng đến gần nói: Thưa chúa, ngài đã giao cho tôi hai ta-lâng; xem này tôi đã kiếm được thêm hai ta-lâng khác nữa. Chủ của hắn nói với hắn: Tốt lắm, đầy tớ tốt và trung tín; ngươi đã trung tín trên ít, ta

sẽ đặt ngươi trên nhiều; hãy vào trong niềm vui của chủ ngươi. Và người đã nhận một ta-lâng cũng đến gần và nói: Thưa chủ, tôi đã biết ông là người khắc nghiệt, gặt nơi ông không gieo và thu góp từ nơi ông không rải ra, và vì sợ hãi nên tôi đã đi giấu ta-lâng của ông trong đất. Này, ông có của ông. Nhưng trả lời, chủ của nó nói với nó: hỡi tên nô lệ độc ác và lười biếng, ngươi đã biết rằng ta gặt nơi ta không gieo và ta thu nhặt từ nơi ta không rải ra, vậy thì ngươi cần phải gửi bạc của ta cho những người làm ngân hàng, và khi đến ta đã có thể nhận lại cái của ta cùng với lãi suất. Vậy nên hãy lấy đi từ hắn cái ta-lâng và đưa cho người đang có mười ta-lâng. Vì người nào có sẽ được cho thêm và sẽ dư dật, còn người không có thì ngay cả cái họ có cũng sẽ bị lấy mất. Và hãy ném tên nô lệ vô dụng ra vào bóng tối bên ngoài; ở đó sẽ có tiếng khóc lóc và tiếng nghiến răng. Khi Con Người đến trong vinh quang của Ngài và tất cả các sứ giả thánh thiện cùng với Ngài, lúc đó Ngài sẽ ngồi trên ngai vinh quang của Ngài, và tất cả các dân tộc sẽ được tập hợp trước mặt Ngài, và Ngài sẽ phân cách họ khỏi nhau giống như người chăn chiên phân cách những con chiên khỏi những con dê con, và Ngài sẽ đặt những con chiên ở bên phải của Ngài, còn những con dê ở bên trái. Lúc đó vua sẽ nói với những người ở bên phải của ông: Hãy đến, những người được ban phước của Cha ta, hãy thừa kế vương quốc đã được chuẩn bị cho các ngươi từ khi sáng lập thế gian. Vì tôi đói, và các ngươi cho tôi ăn, tôi khát, và các ngươi cho tôi uống, tôi là người lạ, và các ngươi đón nhận tôi, trần truồng, và các ngươi mặc quần áo cho tôi, tôi ốm yếu, và các ngươi thăm viếng tôi, tôi ở trong tù, và các ngươi đến với tôi. Khi đó những người công chính sẽ trả lời Ngài nói rằng: Lạy Chúa,

khi nào chúng con thấy Ngài đang đói và chúng con cho ăn, hoặc đang khát và chúng con cho uống? Khi nào chúng tôi thấy ngài là người lạ và đã đón tiếp ngài, hay trần truồng và đã mặc quần áo cho ngài? Khi nào chúng tôi thấy ngài yếu đuối hoặc trong tù, và chúng tôi đã đến với ngài? Và đáp lại, vua sẽ nói với họ: Thật ta nói với các ngươi, những gì các ngươi đã làm cho một trong những anh em nhỏ nhất của ta, các ngươi đã làm cho ta. Lúc đó người sẽ nói với những người ở bên trái: hãy đi khỏi ta, những kẻ bị nguyền rủa, vào ngọn lửa vĩnh cửu đã được chuẩn bị cho ma quỷ và những sứ giả của hắn. Vì tôi đói, và các ngươi không cho tôi ăn, tôi khát, và các ngươi không cho tôi uống, tôi là người xa lạ, và các ngươi không đón nhận tôi, trần truồng, và các ngươi không mặc quần áo cho tôi, yếu đuối và trong tù, và các ngươi không thăm viếng tôi. Lúc đó họ cũng sẽ trả lời Ngài mà nói rằng: Lạy Chúa, khi nào chúng tôi thấy Ngài đang đói hoặc đang khát hoặc là người lạ hoặc trần truồng hoặc yếu đuối hoặc trong tù, và chúng tôi không phục vụ Ngài? Lúc đó người sẽ trả lời họ rằng: thật tôi nói với các ngươi, những gì các ngươi không làm cho một trong những người nhỏ nhất này, thì các ngươi cũng không làm cho tôi. Và những người này sẽ đi vào hình phạt vĩnh cửu, còn những người công chính vào sự sống vĩnh cửu.

26

Và đã xảy ra khi Giê-su hoàn thành tất cả những lời nói này, Ngài nói với các môn đồ của Ngài: Các ngươi biết rằng sau hai ngày là lễ Vượt Qua, và Con Người sẽ bị nộp để bị đóng đinh trên thập tự

giá. Lúc đó các thầy tế lễ thượng phẩm và các thầy thông giáo và các trưởng lão của dân được tập hợp lại vào sân của thầy tế lễ thượng phẩm được gọi là Caiaphas, và họ bàn luận với nhau để bắt Giêsu bằng mưu kế và giết Ngài. Nhưng họ nói: Không phải trong lễ hội, để không có sự náo động xảy ra trong dân chúng. Khi Chúa Giê-su đang ở tại Bê-tha-ni trong nhà của Si-môn người phung, có một người đàn bà đến gần Ngài cầm một bình ngọc chứa dầu thơm rất quý giá, và đổ lên đầu của Ngài đang ngồi dựa. Khi thấy vậy, các môn đồ của ông ấy đã phẫn nộ và nói: Sự lãng phí này để làm gì? Vì dầu thơm này có thể được bán với giá cao và được cho những người nghèo. Biết được điều đó, Giê-su nói với họ: Tại sao các ngươi làm phiền người phụ nữ này? Vì người ấy đã làm một việc tốt đẹp cho tôi. Vì các người luôn có những người nghèo ở với mình, nhưng tôi thì các người không phải luôn có. Vì người phụ nữ này đã đổ dầu thơm này lên thân thể tôi, bà ấy đã làm điều này để chuẩn bị chôn cất tôi. Thật, ta nói với các ngươi, bất cứ nơi nào tin mừng này được rao giảng trên toàn thế giới, thì điều mà bà ấy đã làm cũng sẽ được kể lại để tưởng nhớ đến bà ấy. Sau đó, một trong số mười hai người, người được gọi là Giuđa Iscariốt, đến gặp các thầy tế lễ cả mà nói: Các ngươi muốn cho ta cái gì, thì ta sẽ nộp hắn cho các ngươi? Và họ trả cho ông ta ba mươi đồng bạc. Và từ lúc đó hắn tìm kiếm cơ hội để giao nộp hắn. Vào ngày đầu tiên của lễ bánh không men, các môn đồ đến gần Chúa Giêsu và nói với Ngài: Thầy muốn chúng con chuẩn bị cho Thầy ăn lễ Vượt Qua ở đâu? Và ông ấy nói: Hãy đi vào thành phố đến người nọ và nói với ông ta: Thầy nói, thời gian của tôi gần rồi; tôi sẽ làm lễ Vượt Qua với các môn đồ của tôi ở nhà ngươi. Và các môn đồ đã làm như Giê-

su đã truyền cho họ, và họ đã chuẩn bị lễ Vượt Qua. Và khi buổi tối đã đến, ông đã ngả mình cùng với mười hai người. Và trong khi họ đang ăn, Ngài nói: Thật, Ta nói với các con rằng một người trong các con sẽ phản bội Ta. Và đang buồn rầu vô cùng, từng người trong số họ bắt đầu nói với Ngài: Chắc không phải con phải không, lạy Chúa? Nhưng Ngài đã trả lời nói: Người đã nhúng tay với Ta trong cái bát, người này sẽ phản bội Ta. Con Người thì đi như đã được viết về Ngài; nhưng khốn cho người đó qua đó mà Con Người bị phản bội; tốt hơn cho người đó nếu người đó chưa được sinh ra. Trả lời, nhưng Giu-đa, người đang giao nộp ông ấy, đã nói: Chắc không phải tôi chứ, thầy rabbi? Người ấy nói với ông ta, Ngài đã nói vậy. Khi họ đang ăn, Giê-su đã cầm lấy bánh mì và đã tạ ơn, đã bẻ ra và đưa cho các môn đồ và nói: Hãy cầm lấy, hãy ăn; cái này là thân thể của tôi. Và đã cầm lấy chén và đã tạ ơn, đã cho họ và nói: Tất cả hãy uống từ nó; vì cái này là máu của tôi, máu của giao ước mới, máu đang được đổ ra cho nhiều người để tha thứ tội lỗi. Nhưng tôi nói với các ngươi rằng tôi sẽ không uống từ bây giờ từ sản phẩm của cây nho này cho đến ngày đó khi tôi uống nó mới với các ngươi trong vương quốc của Cha tôi. Và sau khi hát thánh ca, họ đã đi ra đến núi Ô-liu. Lúc đó Chúa Giê-su nói với họ: Tất cả các ngươi sẽ bị vấp phạm trong ta trong đêm này, vì đã được viết rằng: Ta sẽ đánh người chăn chiên, và các con chiên của bầy sẽ bị tan lạc. Nhưng sau khi ta được sống lại, ta sẽ đi trước các ngươi vào Ga-li-lê. Trả lời, Phê-rơ nói với ông ấy: nếu tất cả sẽ bị vấp ngã vì ngài, thì tôi sẽ không bao giờ bị vấp ngã. Giê-su nói với ông ta: Thật ta nói với ngươi rằng trong đêm này, trước khi gà gáy ba lần, ngươi sẽ chối bỏ ta. Phê-rơ nói với ông ấy: Dù cho tôi phải

chết với ngài, tôi sẽ không chối bỏ ngài. Tương tự, tất cả các môn đồ cũng nói như vậy. Sau đó Giê-su đến với họ vào một nơi được gọi là Ghết-sê-ma-nê, và nói với các môn đồ: Các ngươi hãy ngồi ở đây cho đến khi ta đi và cầu nguyện ở đó. Và đã đem theo Phê-rơ và hai con trai của Xê-bê-đê, Ngài bắt đầu buồn rầu và lo lắng. Lúc đó Chúa Giêsu nói với họ: Linh hồn của tôi buồn rầu sâu sắc cho đến chết; hãy ở lại đây và thức canh với tôi. Và bước tiến lên một chút, Ngài ngã sấp mặt xuống, cầu nguyện và nói: Cha của con, nếu có thể được, xin cho chén này qua khỏi con; nhưng không phải như con muốn, mà như Cha muốn. Và Ngài đến với các môn đồ và thấy họ đang ngủ, và nói với Phê-rô: Như vậy các ngươi không đủ sức thức canh một giờ với ta sao? Hãy thức canh và cầu nguyện, để các ngươi không sa vào cám dỗ. Linh hồn thì sốt sắng, nhưng xác thịt thì yếu đuối. Lại lần thứ hai, Ngài đi xa và cầu nguyện rằng: Cha tôi ơi, nếu chén này không thể qua khỏi tôi trừ phi tôi uống nó, xin ý Cha được thực hiện. Và khi đến, ông tìm thấy họ lại đang ngủ, vì mắt họ đã bị nặng trĩu. Và đã để họ lại, ông đã đi và cầu nguyện lần thứ ba, nói cùng một lời. Sau đó ông đến với các môn đồ của ông và nói với họ: Các ngươi còn ngủ và nghỉ ngơi sao? Này, giờ đã đến gần và Con Người sắp bị nộp vào tay bọn tội nhân. Hãy đứng dậy, chúng ta đi thôi; kìa, kẻ phản bội ta đã đến gần rồi. Và trong khi anh ấy còn đang nói, kìa Giu-đa, một trong mười hai người, đã đến, và với anh ấy có một đám đông lớn mang theo gươm và gậy từ các thầy tế lễ thượng phẩm và các trưởng lão của dân chúng. Và kẻ phản bội anh ta đã cho họ một dấu hiệu, nói: Người mà tôi hôn, chính là người đó; hãy bắt anh ta. Và ngay lập tức, sau khi đến gần Giê-su, ông ấy nói: Kính chào, thầy, và hôn Ngài. Chúa Giê-su nói với người ấy:

Bạn ơi, hãy làm việc ngươi đến đây. Lúc đó, sau khi đến gần, họ tra tay bắt Giê-su. Và này, một trong những người với Giê-su đã giơ tay ra rút gươm của mình, và đánh vào đầy tớ của thầy tế lễ thượng phẩm, cắt tai của anh ta. Lúc đó Chúa Giêsu nói với ông ta: Hãy cất thanh kiếm của ngươi vào chỗ của nó, vì tất cả những người cầm lấy kiếm sẽ chết bởi kiếm. Hay ngươi tưởng rằng ta không thể ngay bây giờ kêu gọi cha ta, và người sẽ đặt cho ta nhiều hơn mười hai đạo quân sứ giả? Vậy thì làm thế nào những lời tiên tri có thể được ứng nghiệm rằng điều này phải xảy ra? Trong giờ đó, Giê-su nói với đám đông: Như đối với kẻ cướp, các ngươi đã đi ra với gươm và gậy để bắt ta; mỗi ngày ta đã ngồi dạy dỗ trong đền thờ với các ngươi, và các ngươi không bắt ta. Nhưng tất cả này đã xảy ra để các bài viết của các nhà tiên tri được ứng nghiệm. Sau đó, tất cả các môn đồ đã bỏ Ngài mà chạy trốn. Những người đã bắt Giê-su đã dẫn Ngài đến Cai-phe, thầy tế lễ thượng phẩm, nơi các thầy thông giáo và các trưởng lão đã tập hợp. Và Phê-rơ theo ông ta từ xa cho đến sân của thầy tế lễ thượng phẩm, và đã vào bên trong ngồi với những người hầu để xem cái kết cục. Các thầy tế lễ cả và các trưởng lão và toàn thể hội đồng đang tìm kiếm lời chứng giả chống lại Giê-su để họ có thể giết chết Ngài, nhưng họ không tìm thấy; và mặc dù nhiều nhân chứng giả đã đến, họ vẫn không tìm thấy. Sau đó hai nhân chứng giả đã đến gần và nói: Người này đã nói, tôi có thể phá hủy đền thờ của Thượng Đế và trong ba ngày xây dựng lại nó. Và thầy tế lễ thượng phẩm đã đứng lên nói với ông: Ngươi chẳng trả lời gì sao? Những người này làm chứng gì chống lại bạn? Nhưng Giê-su đã im lặng. Và đáp lại, vị thầy tế lễ thượng phẩm nói với ông: tôi bắt ngươi thề theo Đức Chúa Trời hằng sống để

ngươi nói cho chúng tôi biết liệu ngươi có phải là Đấng Christ, Con của Đức Chúa Trời không. Giê-su nói với ông ta: Ngươi đã nói đúng; nhưng ta nói với các ngươi, từ bây giờ các ngươi sẽ thấy Con Người ngồi bên phải quyền năng và đang đến trên các đám mây trên trời. Lúc đó vị thầy tế lễ thượng phẩm xé áo của mình và nói rằng ông ta đã phạm thượng, chúng ta còn cần gì nhân chứng nữa? Này, bây giờ các ngươi đã nghe lời phạm thượng của hắn rồi; các ngươi nghĩ sao? Những người đó đã trả lời: Ông ta có tội đáng chết. Sau đó họ nhổ vào mặt Ngài và đấm Ngài, và những người khác đánh Ngài bằng tay nói rằng: Hãy nói tiên tri cho chúng tôi, Chúa Cứu Thế, ai là người đã đánh Ngài? Phê-rơ đang ngồi bên ngoài trong sân; và một người đầy tớ gái đến gần ông nói: Ngươi cũng đã ở với Giê-su người Ga-li-lê. Nhưng người ấy đã chối trước mặt tất cả họ, nói: Tôi không biết anh đang nói gì. Khi anh ta đã đi ra đến cổng, một người phụ nữ khác thấy anh ta và nói với họ: Người này cũng đã ở với Giê-su người Na-xa-rét. Và một lần nữa anh ta phủ nhận với lời thề rằng: Tôi không biết người đàn ông đó. Sau một chút thì những người đang đứng đó đã đến gần nói với Phê-rô: Thật sự con cũng là một trong họ, vì cách nói của con làm cho con trở nên rõ ràng. Lúc đó anh ta bắt đầu nguyền rủa và thề rằng anh ta không biết người đàn ông đó. Và ngay lập tức gà trống gáy. Và Phê-rơ nhớ lại lời của Chúa Giê-su đã nói với ông rằng trước khi gà gáy ba lần ngươi sẽ chối ta; và đã đi ra ngoài, ông khóc đắng cay.

27

Khi buổi sáng đã đến, tất cả các thầy tế lễ cả và các trưởng lão của dân đã họp hội đồng chống lại Giê-su để giết chết Ngài, và sau khi trói Ngài, họ dẫn đi và giao nộp Ngài cho Phong-ti-ô Phi-lát, quan tổng đốc. Lúc đó, khi thấy rằng Ngài bị kết án, Giu-đa là người đã giao nộp Ngài, hối hận đã trả lại ba mươi đồng bạc cho các thầy tế lễ cả và các trưởng lão mà nói: Tôi đã phạm tội vì đã giao nộp máu vô tội. Nhưng họ nói: Việc đó có liên quan gì đến chúng tôi? Bạn sẽ thấy. Và sau khi ném những đồng bạc vào trong đền thờ thì rút lui, và sau khi đi ra thì treo cổ tự tử. Nhưng các thầy tế lễ cả sau khi nhận những đồng bạc thì nói: Không được phép bỏ chúng vào kho tiền đền thờ, vì đó là giá máu. Và sau khi đã bàn bạc, họ đã dùng số tiền đó mua cánh đồng của thợ gốm để làm nơi chôn cất cho những người ngoại quốc; vì vậy cánh đồng đó được gọi là cánh đồng máu cho đến ngày hôm nay. Lúc đó đã được làm trọn lời đã được nói qua tiên tri Giê-rê-mi nói rằng: và họ đã lấy ba mươi đồng bạc, giá trị của người đã được định giá mà họ đã định giá từ con cái Y-sơ-ra-ên, và họ đã cho chúng vào cánh đồng của thợ gốm, như Chúa đã truyền cho tôi. Và Giê-su đứng trước vị lãnh đạo; và vị lãnh đạo hỏi ông rằng: Ngươi có phải là vua của người Do Thái không? Còn Giê-su nói với ông ta: Ngươi nói. Và khi bị buộc tội bởi các thầy tế lễ thượng phẩm và các trưởng lão, ông không trả lời gì cả. Lúc đó Philatô nói với ông ta: Ông không nghe bao nhiêu điều họ làm chứng chống lại ông sao? Và không trả lời ông ấy một lời nào, đến nỗi làm người lãnh đạo rất ngạc nhiên. Theo lễ hội, vị lãnh đạo đã quen thả một tù nhân cho đám đông, người mà họ muốn. Lúc đó họ có một tù nhân nổi tiếng tên là Barabbas. Vậy khi họ đã tập hợp lại, Philatô nói với họ: các ngươi muốn ta thả ai cho

các ngươi? Ba-ra-ba hay Giê-su, Đấng được gọi là Đấng Christ? Ông ấy biết rằng họ đã giao nộp hắn vì ghen tị. Khi ông ngồi trên bệ thì vợ ông sai người đến nói với ông: Đừng dính líu gì đến người công chính đó; vì hôm nay tôi đã chịu nhiều đau khổ trong giấc mơ vì ông ta. Các thầy tế lễ cả và các trưởng lão đã thuyết phục các đám đông để họ xin Ba-ra-ba, còn Giê-su thì tiêu diệt. Trả lời, người lãnh đạo nói với họ: Người nào trong hai người các ngươi muốn tôi thả cho các ngươi? Nhưng họ nói: Barabbas. Phi-lát nói với họ: Vậy tôi sẽ làm gì với Giê-su, Đấng được gọi là Christ? Tất cả họ nói với ông ta: Hãy đóng đinh ông ta vào thập tự giá! Nhưng người lãnh đạo nói: Ông ta đã làm điều ác gì? Nhưng họ càng hét lên dữ dội: Hãy đóng đinh ông ta vào thập tự giá! Khi thấy rằng chẳng có ích gì mà càng thêm ồn ào, Philatô đã lấy nước rửa tay trước đám đông và nói: Tôi vô tội đối với máu của người công chính này; các ngươi sẽ thấy. Và tất cả dân chúng đã trả lời và nói: Máu của hắn đổ trên chúng ta và trên con cái chúng ta. Lúc đó ông ta thả Ba-ra-ba cho họ, còn Giê-su thì đánh đòn rồi giao nộp để bị đóng đinh vào thập tự giá. Lúc đó, những người lính của viên tổng đốc đã đem Chúa Giê-su vào dinh, họ tập hợp toàn bộ đội quân lại quanh Ngài. Và sau khi lột áo Ngài, họ mặc cho Ngài một áo choàng đỏ thẫm, và sau khi đan một vương miện bằng gai, họ đặt lên đầu Ngài và đặt một cây sậy vào tay phải Ngài. Và sau khi quỳ gối trước mặt Ngài, họ nhạo báng Ngài mà nói: Vạn tuế, vua của người Do Thái! Và sau khi nhổ vào Ngài, họ lấy cây sậy và đánh vào đầu Ngài. Và khi họ chế nhạo anh ta, họ cởi áo choàng ra khỏi anh ta và mặc lại cho anh ta quần áo của anh ta, và họ dẫn anh ta đi để đóng đinh vào thập tự giá. Khi ra ngoài họ tìm thấy một người đàn ông Cyrene

tên là Simon; họ bắt ép người này mang cây thập tự giá của Ngài. Và khi đến nơi gọi là Gôlgôtha, tức là nơi được gọi là chỗ của sọ, họ đã cho ông ấy uống giấm trộn với mật; và sau khi nếm, ông ấy không muốn uống. Sau khi đóng đinh ông trên thập tự giá, họ chia áo quần của ông bằng cách bỏ thăm, và ngồi đó họ canh giữ ông. Và họ đặt phía trên đầu người tội danh của người đã được viết: Người này là Giê-su, vua của người Do Thái. Lúc đó hai tên cướp bị đóng đinh thập tự giá với ông, một ở bên phải và một ở bên trái. Những người đi ngang qua phỉ báng Ngài, lắc đầu và nói: Kẻ phá hủy đền thờ và xây lại trong ba ngày, hãy cứu lấy chính mình; nếu ngươi là Con Đức Chúa Trời, hãy xuống khỏi cây thập tự. Tương tự, các thầy tế lễ cả cũng đang nhạo báng cùng với các thầy thông giáo và các trưởng lão và các người Pha-ri-si đã nói: Người khác ông ấy đã cứu, chính mình ông ấy không thể cứu; nếu ông ấy là vua của Y-sơ-ra-ên, hãy để ông ấy xuống ngay bây giờ từ cây thập tự và chúng ta sẽ tin vào ông ấy; ông ấy đã tin cậy vào Đức Chúa Trời, hãy để Ngài giải cứu ông ấy bây giờ, nếu Ngài muốn ông ấy; vì ông ấy đã nói rằng tôi là con trai của Đức Chúa Trời. Và cũng vậy, các tên cướp bị đóng đinh thập tự giá cùng với ông đã sỉ nhục ông. Từ giờ thứ sáu, bóng tối đã bao phủ khắp đất cho đến giờ thứ chín. Vào khoảng giờ thứ chín, Chúa Giê-su kêu lên bằng tiếng lớn mà nói: Eli, eli, lema sabachthani? Đây là: Thần của tôi, Thần của tôi, tại sao Ngài đã bỏ rơi tôi? Một số người trong những người đang đứng ở đó nghe được thì nói rằng người này đang gọi Ê-li. Và ngay lập tức một người trong số họ chạy đến, lấy miếng bọt biển nhúng đầy giấm, đặt lên cây sậy và cho anh ta uống. Những người còn lại đang nói: Để yên, chúng ta hãy xem liệu Ê-li có đến cứu ông ấy

không. Và Chúa Giê-su lại kêu lên bằng tiếng lớn, trút hơi thở cuối cùng. Và này bức màn của đền thờ bị xé làm đôi từ trên xuống dưới, và đất bị rung chuyển và những tảng đá bị nứt ra, và những ngôi mộ được mở ra và nhiều thân thể của những người thánh đã ngủ được sống lại, và sau khi đi ra từ những ngôi mộ, sau sự sống lại của Ngài họ đi vào thành thánh và hiện ra cho nhiều người. Nhưng người đội trưởng và những người với ông canh giữ Giê-su, khi đã thấy trận động đất và những điều đã xảy ra, đã sợ hãi rất nhiều và nói: Thật sự người này là Con của Đức Chúa Trời. Cũng có ở đó nhiều phụ nữ đang nhìn từ xa, những người đã theo Chúa Giêsu từ Galilê để phục vụ Ngài; trong số họ có Maria Magdalena, và Maria là mẹ của Giacôbê và Giôse, và mẹ của các con trai Xêbêđê. Khi buổi tối đã đến, có một người đàn ông giàu có từ A-ri-ma-thê, tên là Giô-sép, người mà chính ông cũng đã là môn đồ của Chúa Giê-su; người này đã đến gặp Phi-lát xin thân thể của Chúa Giê-su. Sau đó, Philatô ra lệnh trả lại thi thể. Và sau khi lấy thân thể, Giuse quấn nó bằng vải lanh sạch, và đặt nó trong ngôi mộ mới của ông mà ông đã đẽo trong đá, và sau khi lăn tảng đá lớn vào cửa ngôi mộ thì ông ra về. Và có ở đó Maria Magdala và Maria khác, đang ngồi đối diện ngôi mộ. Và ngày hôm sau, là ngày sau ngày chuẩn bị, các thầy tế lễ cả và các người Pha-ri-si đã tập hợp lại đến gặp Phi-lát và nói: thưa ngài, chúng tôi nhớ rằng kẻ lừa đảo đó đã nói khi còn sống, sau ba ngày tôi sẽ sống lại. Vậy nên hãy ra lệnh bảo vệ ngôi mộ cho đến ngày thứ ba, kẻo các môn đồ của ông ấy đến vào ban đêm trộm ông ấy và nói với dân chúng rằng ông ấy đã được sống lại từ kẻ chết; và sự lừa dối cuối cùng sẽ tồi tệ hơn cái đầu tiên. Phi-lát nói với họ: Các ngươi có lính canh; hãy đi và làm cho an

toàn như các ngươi biết. Và những người đã đi đã bảo đảm ngôi mộ bằng cách niêm phong tảng đá cùng với đội canh gác.

28

Muộn ngày sa-bát, lúc rạng đông vào ngày đầu tuần, Ma-ri Ma-đa-len và Ma-ri khác đến để xem ngôi mộ. Và này, có một trận động đất lớn xảy ra; vì sứ giả của Chúa đã từ thiên đàng đi xuống, đã đến gần, đã lăn cái đá ra khỏi cửa và ngồi trên nó. Và hình dáng của ông ấy như chớp và áo của ông ấy trắng như tuyết. Từ nỗi sợ hãi của ông ấy, những người canh giữ bị rung chuyển và họ trở nên như thể chết. Sau khi trả lời, sứ giả nói với các phụ nữ: Các ngươi đừng sợ; vì tôi biết rằng các ngươi tìm kiếm Giê-su người đã bị đóng đinh; Ngài không có ở đây; vì Ngài đã được sống lại như Ngài đã nói. Hãy đến xem nơi mà Chúa đã nằm. Và hãy nhanh chóng đi nói với các môn đồ của Ngài rằng Ngài đã được sống lại từ cõi chết, và này Ngài đang đi trước các ngươi đến Ga-li-lê; ở đó các ngươi sẽ thấy Ngài; này ta đã nói với các ngươi rồi. Và sau khi đi ra nhanh chóng từ ngôi mộ với sợ hãi và niềm vui lớn, họ chạy để báo tin cho các môn đồ của Ngài. Khi họ đang đi để báo tin cho các môn đồ của Ngài, thì này Giê-su gặp họ và nói: Hãy vui mừng. Những người phụ nữ đã đến gần, nắm lấy bàn chân của Ngài và thờ lạy Ngài. Lúc đó Chúa Giêsu nói với họ: Đừng sợ; hãy đi báo cho các anh em của ta để họ đi đến Galilê, và ở đó họ sẽ thấy ta. Trong khi họ đang đi thì này, một số lính canh đã đến vào thành phố và báo cáo cho các thầy tế lễ cả tất cả những điều đã xảy ra. Và sau khi tập hợp cùng

với các trưởng lão và bàn bạc, họ đã cho các lính một số tiền bạc lớn và nói: Hãy nói rằng các môn đồ của ông ấy đã đến ban đêm và ăn cắp ông ấy trong khi chúng tôi đang ngủ. Và nếu điều này được người lãnh đạo nghe thấy, chúng tôi sẽ thuyết phục ông ấy và sẽ làm cho các người không phải lo lắng. Những người đó sau khi nhận những đồng bạc thì làm như họ đã được dạy. Và lời này đã được loan truyền rộng rãi giữa người Do Thái cho đến ngày hôm nay. Mười một môn đồ đã đi đến Ga-li-lê, đến ngọn núi nơi Chúa Giê-su đã chỉ định cho họ. Và khi thấy người, họ thờ lạy người, nhưng có người thì nghi ngờ. Và Giê-su đã đến gần nói với họ rằng: Mọi quyền trong trời và trên đất đã được ban cho tôi. Hãy đi làm cho tất cả các dân tộc trở thành môn đồ, làm phép báp-têm họ vào danh của Cha và của Con và của Thánh Linh, dạy họ giữ tất cả những gì ta đã truyền cho các ngươi; và này ta ở với các ngươi tất cả các ngày cho đến sự hoàn thành của thời đại. A-men.

Phúc Âm Mácô

1

Khởi đầu Tin Mừng về Giê-su Christ, Con Đức Chúa Trời. Như đã được viết trong các tiên tri, này ta sai sứ giả của ta trước mặt ngươi, người sẽ chuẩn bị đường của ngươi trước mặt ngươi; tiếng của người kêu la trong đồng vắng, hãy chuẩn bị đường của Chúa, hãy làm thẳng các lối của Ngài, Giăng đã làm phép báp-têm trong đồng vắng và rao giảng phép báp-têm của sự ăn năn để tha tội. Và tất cả vùng đất Judea và những người Jerusalem đã đi ra đến với ông, và tất cả đã được làm phép báp-têm bởi ông trong sông Jordan trong khi xưng tội lỗi của họ. Và Gioan mặc lông lạc đà và thắt lưng da quanh thắt lưng của ông, và ăn châu chấu và mật ong hoang dã. Và ông ấy đã rao giảng rằng: Đấng mạnh hơn tôi đang đến sau tôi, mà tôi không đủ khả năng cúi xuống để cởi dây dép của Ngài. Tôi đã làm phép báp-tem cho các ngươi bằng nước, nhưng chính Ngài sẽ làm phép báp-tem cho các ngươi bằng Thánh Linh. Và xảy ra trong những ngày đó, Giê-su từ Na-xa-rét thuộc Ga-li-lê đến và được Giăng báp-têm trong sông Giô-đanh. Và ngay khi Ngài đi lên từ nước, Ngài thấy các

tầng trời bị xé mở và Thần Linh như chim bồ câu đang xuống trên Ngài; và có tiếng nói từ các tầng trời: Ngươi là con trai yêu dấu của ta, ta hài lòng về ngươi. Và ngay lập tức Thần đẩy ông ấy ra vào hoang mạc, và ông ấy ở đó trong hoang mạc bốn mươi ngày bị Sa-tan cám dỗ, và ông ấy ở với những con thú dữ, và những sứ giả phục vụ ông ấy. Sau khi Giăng bị nộp, Giê-su đến Ga-li-lê rao giảng tin mừng của vương quốc Đức Chúa Trời và nói rằng thời kỳ đã được trọn và vương quốc Đức Chúa Trời đã đến gần; hãy ăn năn và tin vào tin mừng. Đang đi bộ bên cạnh biển Galilê, Ngài thấy Simon và Andrew anh em của Simon, đang thả lưới trong biển; vì họ là ngư dân; và Chúa Giêsu nói với họ: Hãy đến theo tôi, và tôi sẽ làm cho các ngươi trở thành những người đánh lưới người. Và ngay lập tức, bỏ lại lưới của họ, họ đã theo ông. Và đi tiếp từ đó một chút, ông thấy Giacôbê con của Xêbêđê và Gioan em của ông ấy, và họ đang ở trong thuyền sửa lưới, và ngay lập tức ông gọi họ. Và họ đã rời bỏ cha của họ là Xêbêđê ở trong thuyền với những người làm thuê và đi theo sau Ngài. Và họ đi vào Ca-bê-na-um, và ngay lập tức vào ngày sa-bát, sau khi đã vào trong hội đường, ông ấy dạy dỗ. Và họ kinh ngạc về lời dạy của ông; vì ông dạy họ như người có quyền, và không như các thầy thông giáo. Và có ở trong hội họp của họ một người đàn ông bị linh hồn ô uế ám, và hắn kêu lên nói: Ea, chúng tôi và ngươi có liên quan gì, Giê-su người Na-xa-rét? Ngươi đã đến để tiêu diệt chúng ta? Tôi biết bạn là ai, Đấng Thánh của Đức Chúa Trời. Và Chúa Giêsu quở trách nó, nói: Im đi và đi ra khỏi nó. Và linh hồn ô uế đã làm anh ta co giật và kêu la lớn tiếng, rồi ra khỏi anh ta. Và tất cả họ đều kinh ngạc, đến nỗi thảo luận với nhau rằng: Cái này là gì? Lời dạy mới này là gì,

mà theo quyền năng ông ấy ra lệnh cả các linh hồn ô uế, và chúng vâng lời ông ấy? Và tin tức về ông đã lan ra ngay lập tức khắp toàn bộ vùng xung quanh Ga-li-lê. Và ngay sau khi đi ra từ hội họp, họ đến nhà của Simon và Andrew cùng với Giacôbê và Gioan. Mẹ vợ của Simon đang nằm liệt giường vì bị sốt. Và ngay lập tức họ nói với ông về bà ấy. Và đến gần, ông đỡ cô ấy dậy, nắm lấy tay cô ấy, và cơn sốt rời khỏi cô ấy ngay lập tức, và cô ấy phục vụ họ. Buổi tối đã đến, khi mặt trời lặn, họ đem đến với ông tất cả những người ốm đau và những người bị quỷ ám. Và cả thành đều tập hợp lại ở cửa; và Ngài chữa nhiều người mắc nhiều loại bệnh, và đuổi nhiều quỷ ra, và không cho phép các quỷ nói, bởi vì chúng biết Ngài là Christ. Và buổi sáng sớm, khi trời còn tối, người thức dậy, đi ra và đến một nơi hoang vắng, và ở đó người cầu nguyện. Và Si-môn và những người với ông đã đuổi theo Ngài, và khi tìm thấy Ngài, họ nói với Ngài rằng tất cả mọi người đang tìm kiếm Ngài. Và ông nói với họ: Chúng ta hãy đi đến các thị trấn lân cận, để tôi cũng có thể rao giảng ở đó; vì tôi đã ra đi vì mục đích này. Và ông ấy đang rao giảng trong các buổi tụ họp của họ khắp toàn bộ Galilê và đuổi các quỷ ra. Và có một người phung hủi đến với ông, khẩn cầu ông và quỳ gối trước ông và nói với ông rằng nếu ông muốn, ông có thể làm sạch tôi. Còn Giê-su động lòng thương xót, đã giơ tay ra chạm vào người ấy và nói với người ấy: Ta muốn, hãy sạch. Và sau khi anh ta nói, ngay lập tức bệnh phong hủi rời khỏi anh ta, và anh ta được làm sạch. Và sau khi nghiêm khắc cảnh báo anh ta, Ngài ngay lập tức đuổi anh ta đi và nói với anh ta: Hãy coi chừng đừng nói gì với bất kỳ ai, nhưng hãy đi, hãy tự trình diện với thầy tế lễ và dâng lễ vật về sự thanh tẩy của con, những gì Môi-

se đã truyền, để làm chứng cho họ. Và người đã đi ra bắt đầu rao giảng nhiều điều và truyền bá lời đó, đến nỗi anh ta không còn có thể công khai vào thành phố nữa, nhưng anh ta ở bên ngoài trong những nơi hoang vắng; và họ đến với anh ta từ mọi phía.

2

Và Ngài lại vào Capernaum sau vài ngày và người ta nghe nói rằng Ngài đang ở trong nhà. Và ngay lập tức nhiều người được tập hợp lại, đến nỗi không còn chỗ nữa, thậm chí cả những chỗ về phía cửa; và người đang nói lời với họ. Và họ đến với Ngài, mang theo một người bại liệt được khiêng bởi bốn người; và vì không thể đến gần Ngài vì đám đông, họ dỡ mái nhà nơi Ngài ở, và sau khi đào thủng, họ thả xuống cái chiếu mà người bại liệt đang nằm trên đó. Thấy đức tin của họ, Chúa Giêsu nói với người bại liệt: Con ơi, tội lỗi của con đã được tha thứ. Có một số trong các thầy thông giáo đang ngồi ở đó và suy luận trong lòng của họ: Người này nói những lời phạm thượng như vậy là gì? Ai có thể tha tội, nếu không phải chỉ một mình Đức Chúa Trời? Và ngay lập tức Giê-su nhận ra trong linh của Ngài rằng họ đang suy nghĩ như vậy trong lòng họ, Ngài nói với họ: Tại sao các người suy nghĩ những điều này trong lòng các người? Cái gì dễ hơn, nói với người bại liệt Tội lỗi của ngươi đã được tha thứ hay nói Hãy đứng dậy và nhấc cái chiếu của ngươi lên và đi? Nhưng để các ngươi có thể biết rằng Con Người có quyền tha tội trên đất, ông nói với người bại liệt: Ta nói với ngươi, hãy đứng dậy và nhấc cái chiếu của ngươi và đi về nhà của ngươi. Và ông ấy đứng

dậy ngay lập tức, và nhấc cái chiếu lên, đi ra trước mặt tất cả mọi người, đến nỗi tất cả mọi người kinh ngạc và tôn vinh Thượng Đế, nói rằng chúng tôi chưa bao giờ thấy như thế này. Và người lại đi ra bên biển, và tất cả đám đông đến với người, và người dạy họ. Và khi đi ngang qua, Ngài thấy Lê-vi con của An-phê đang ngồi tại trạm thu thuế, và Ngài nói với anh ta: Hãy theo tôi. Và sau khi đứng dậy, người đã theo ông ấy. Và đã xảy ra khi ông ngồi ăn trong nhà của ông, và nhiều người thu thuế và người tội lỗi đã cùng ngồi ăn với Giê-su và các môn đồ của ông; vì có nhiều người, và họ đã theo ông. Và các thầy thông giáo và các người Pha-ri-si, khi thấy ông ấy đang ăn với các người thu thuế và tội nhân, đã nói với các môn đồ của ông ấy: Tại sao ông ấy ăn và uống với các người thu thuế và tội nhân? Và sau khi nghe, Chúa Giê-su nói với họ: Những người khỏe mạnh không cần bác sĩ, nhưng những người ốm yếu mới cần; Ta không đến để gọi người công chính, mà để gọi người tội lỗi ăn năn. Và các môn đồ của Giăng và các môn đồ của những người Pha-ri-si đang kiêng ăn. Và họ đến và nói với ông: Tại sao các môn đồ của Giăng và các môn đồ của những người Pharisêu kiêng ăn, nhưng các môn đồ của ông không kiêng ăn? Và Giê-su nói với họ: Các khách dự tiệc cưới có thể nhịn ăn trong khi chú rể đang ở với họ không? Trong thời gian họ có chú rể ở với họ, họ không thể nhịn ăn. Nhưng những ngày sẽ đến khi chú rể bị đem đi khỏi họ, và sau đó họ sẽ kiêng ăn trong những ngày đó. Không ai vá miếng vải chưa co lên áo cũ; nếu không thì nó lấy đi sự đầy đủ của nó, cái mới từ cái cũ, và vết rách tồi tệ hơn xuất hiện. Và không ai đổ rượu mới vào bầu da cũ; nếu không, rượu mới sẽ làm vỡ bầu da, và rượu sẽ đổ ra và bầu da sẽ hư mất; nhưng rượu mới phải

được đổ vào bầu da mới. Và đã xảy ra là ông đi qua các cánh đồng lúa vào ngày sa-bát, và các môn đồ của ông bắt đầu làm đường bằng cách vặt các bông lúa. Và những người Pharisêu nói với ông ấy: Hãy nhìn, họ đang làm gì vào ngày Sa-bát, điều không được phép. Và chính ông đã nói với họ: Các ngươi chưa bao giờ đọc cái gì Đa-vít đã làm khi ông có nhu cầu và đói, ông và những người ở với ông? Làm thế nào ông ấy vào nhà của Thượng Đế dưới thời thầy tế lễ thượng phẩm A-bi-a-tha và ăn các bánh trưng bày, những bánh mà không được phép ăn trừ các thầy tế lễ, và cũng cho những người ở với ông ấy? Và Ngài phán với họ: Ngày Sa-bát được tạo ra vì con người, chứ không phải con người vì ngày Sa-bát; vì vậy Con Người cũng là Chủ của ngày Sa-bát.

3

Và ông ấy lại vào hội đường, và ở đó có một người đàn ông có bàn tay bị teo khô. Và họ đang theo dõi chặt chẽ Ngài xem Ngài có chữa lành người ấy vào ngày sa-bát không, để họ có thể buộc tội Ngài. Và Ngài nói với người đàn ông có bàn tay bị teo: Hãy đứng dậy ra giữa. Và Ngài nói với họ: Có được phép làm điều tốt hay làm điều ác vào ngày Sa-bát không? Cứu linh hồn hay giết linh hồn? Nhưng họ im lặng. Và đã nhìn quanh họ với giận dữ, đang buồn sâu sắc về sự cứng cỏi của trái tim họ, ông nói với người đàn ông: Giơ ra bàn tay ngươi. Và anh ta duỗi ra, và bàn tay của anh ta được phục hồi khỏe mạnh như bàn tay kia. Và những người Pha-ri-si đã đi ra, ngay lập tức cùng với những

người Hê-rốt họ họp hội đồng chống lại ông, để họ có thể tiêu diệt ông. Và Giê-su rút lui với các môn đồ của Ngài về phía biển; và một đám đông lớn từ Ga-li-lê đã theo Ngài, và từ Giu-đê và từ Giê-ru-sa-lem và từ I-đu-mê và bên kia sông Giô-đanh và những người quanh Ty-rơ và Si-đôn, một đám đông lớn, đã nghe bao nhiêu điều Ngài đang làm, đã đến với Ngài. Và ông nói với các môn đồ của ông để có thuyền nhỏ sẵn sàng cho ông vì đám đông, để họ không ép ông; vì ông đã chữa lành nhiều người, đến nỗi họ xô đến ông để chạm vào ông, tất cả những ai có bệnh tật; và các tà linh, khi chúng nhìn thấy ông, chúng ngã xuống trước ông và kêu lên rằng ngươi là Con của Thiên Chúa. Và Ngài quở trách họ nhiều lần để họ không làm cho Ngài được biết rõ. Và người lên núi, và người gọi những người mà người muốn, và họ đến với người. Và Ngài đã chọn mười hai người, để họ có thể ở với Ngài và để Ngài có thể sai họ đi rao giảng và có quyền chữa lành các bệnh tật và đuổi các quỷ; và Ngài đã đặt tên cho Si-môn là Phê-rô, và Gia-cơ con của Xê-bê-đê và Giăng em của Gia-cơ; và Ngài đã đặt cho họ tên là Bô-a-nẹt-gét, nghĩa là con trai của sấm sét; và Anh-rê và Phi-líp và Ba-thô-lô-mê và Ma-thi-ơ và Thô-ma và Gia-cơ con của An-phê và Tha-đê và Si-môn người Ca-na-an và Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, người mà cũng đã nộp Ngài. Và họ đến nhà; và đám đông tụ tập lại một lần nữa, đến nỗi họ thậm chí không thể ăn bánh mì. Và khi nghe tin, những người nhà anh ấy đã đi ra để bắt anh ấy, vì họ nói rằng anh ấy mất trí. Và các thầy thông giáo từ Giê-ru-sa-lem đã đi xuống nói rằng ông ta có Bê-ên-xê-bun, và rằng ông ta đuổi các quỷ ra bởi người cai trị các quỷ. Và sau khi gọi họ đến, ông dùng những câu ngụ ngôn mà nói với họ: Làm sao Sa-tan có thể đuổi Sa-tan ra? Và nếu vương quốc bị

chia rẽ chống lại chính nó, vương quốc đó không thể đứng vững; và nếu nhà bị chia rẽ chống lại chính nó, nhà đó không thể đứng vững. Và nếu Sa-tan nổi dậy chống lại chính mình và bị chia rẽ, thì hắn không thể đứng vững được, mà phải có kết cục. Không ai có thể vào nhà của người mạnh để cướp phá đồ vật của người mạnh, nếu không trước tiên trói người mạnh lại, và sau đó mới cướp phá nhà của anh ta. Thật tôi nói các ngươi rằng tất cả sẽ được tha thứ cho con cái loài người, các tội lỗi và các lời phạm thượng bao nhiêu họ phạm thượng; nhưng ai phạm thượng đến Thần Khí Thánh, không có sự tha thứ đến đời đời, nhưng có tội của sự phán xét đời đời; bởi vì họ đang nói, người có linh ô uế. Vậy thì mẹ và các anh em của anh ấy đến, và đứng bên ngoài, họ sai người đến gọi anh ấy. Và đám đông đang ngồi quanh người; và họ nói với người: kìa mẹ con và các anh em con ở bên ngoài đang tìm con. Và Ngài trả lời họ rằng: Ai là mẹ tôi hay anh em tôi? Và sau khi nhìn quanh những người đang ngồi xung quanh Ngài, Ngài nói: Hãy nhìn mẹ của tôi và anh em của tôi; vì bất cứ ai làm theo ý muốn của Thiên Chúa, người đó là anh trai của tôi và chị gái của tôi và mẹ của tôi.

4

Và một lần nữa ông bắt đầu dạy bên bờ biển; và một đám đông lớn tụ tập đến với ông, đến nỗi ông phải lên thuyền để ngồi trên biển; và tất cả đám đông ở về phía biển trên bờ. Và Ngài đã dạy họ nhiều điều bằng ngụ ngôn, và Ngài nói với họ trong lời dạy của Ngài: Hãy nghe. Này, người gieo hạt đã đi ra để gieo. Và đã

xảy ra trong lúc gieo hạt thì có hạt rơi trên con đường, và những con chim đã đến và ăn nuốt nó; và hạt khác rơi trên chỗ đá, nơi không có nhiều đất, và ngay lập tức nó đã mọc lên vì không có chiều sâu đất, nhưng khi mặt trời mọc lên nó đã bị cháy khét, và vì không có rễ nó đã bị khô héo; và hạt khác rơi vào những bụi gai, và những bụi gai đã mọc lên và bóp nghẹt nó, và nó không cho trái; và hạt khác rơi vào đất tốt và đã cho trái đang mọc lên và đang lớn lên, và đã sinh ra gấp ba mươi, gấp sáu mươi và gấp một trăm. Và Ngài phán với họ: Ai có tai để nghe thì hãy nghe. Khi ông ấy ở một mình, những người xung quanh ông ấy cùng với mười hai người đã hỏi ông ấy về câu ngụ ngôn. Và ông ấy nói với họ: các ngươi đã được ban cho để biết những điều bí ẩn của vương quốc của Thượng Đế; nhưng đối với những người ở bên ngoài đó, mọi thứ xảy ra trong những câu ngụ ngôn, để khi nhìn họ có thể nhìn mà không thấy, và khi nghe họ có thể nghe mà không hiểu, kẻo họ quay trở lại và những tội lỗi được tha thứ cho họ. Và Ngài nói với họ: Các ngươi không biết câu chuyện ví dụ này, vậy làm sao các ngươi sẽ biết tất cả các câu chuyện ví dụ? Người gieo giống thì gieo lời. Những người này là những người bên cạnh con đường nơi lời được gieo, và khi họ nghe, ngay lập tức Satan đến và lấy đi lời đã được gieo trong trái tim của họ. Và những người này cũng giống như vậy, là những người được gieo trên chỗ đất đá, những người khi nghe lời thì lập tức vui mừng tiếp nhận nó, và họ không có rễ trong chính mình, nhưng chỉ là tạm thời; rồi khi có hoạn nạn hoặc sự bắt bớ vì lời đó thì lập tức họ vấp ngã. Và những người này là những người được gieo vào bụi gai, là những người nghe lời, và các sự lo lắng của thời đại này và sự lừa dối của sự giàu có và các sự ham

muốn về những điều còn lại đi vào bóp nghẹt lời, và nó trở nên không kết quả. Và những người này là những người đã được gieo trên đất tốt, họ nghe lời và tiếp nhận, và sinh quả ba mươi, sáu mươi và một trăm. Và Người nói với họ: Chẳng lẽ cái đèn lại được đem đến để đặt dưới cái thúng hoặc dưới cái giường sao? Không phải để đặt lên giá đèn sao? Vì không có gì ẩn giấu mà sẽ không được bày ra, cũng không có gì trở nên bí mật mà chỉ để nó được bày ra rõ ràng. Nếu ai có tai để nghe, thì hãy để họ nghe. Và Ngài phán với họ: Hãy chú ý những gì các ngươi nghe. Bằng thước đo nào các ngươi đo, thì sẽ được đo lại cho các ngươi, và sẽ được thêm vào cho các ngươi là những người đang nghe. Vì ai có, sẽ được cho thêm; và ai không có, ngay cả cái người ấy có cũng sẽ bị lấy mất. Và Ngài phán: Vương quốc của Thượng Đế cũng giống như khi một người gieo hạt giống xuống đất, rồi ngủ và thức dậy đêm này qua ngày khác, và hạt giống nảy mầm cùng lớn lên mà chính người ấy không biết thế nào. Vì đất tự nó sinh ra hoa màu, đầu tiên là cỏ, rồi bông lúa, rồi hạt thóc đầy trong bông lúa. Khi trái cây chín, người ta liền gửi cái liềm đến, bởi vì mùa gặt đã đến. Và người nói: Chúng ta nên ví Vương quốc của Thiên Chúa như thế nào? Hoặc chúng ta sẽ so sánh nó bằng phép ẩn dụ nào? Như hạt cải, khi nó được gieo trên đất, nhỏ hơn tất cả các hạt giống trên đất; và khi được gieo, nó mọc lên và trở nên lớn hơn tất cả các loại rau, và làm ra các cành lớn, đến nỗi các loài chim trên trời có thể làm tổ dưới bóng của nó. Và bằng nhiều ví dụ như thế, người nói lời đạo với họ, đúng như họ có thể nghe được; nhưng không có ví dụ thì người không nói lời đạo với họ; nhưng khi riêng tư với các môn đồ của mình, người giải thích tất cả. Và Ngài nói với họ trong ngày đó khi buổi tối đã

đến: Chúng ta hãy qua bên kia. Và sau khi rời khỏi đám đông, họ đưa ông đi theo như ông đang ở trong thuyền; và cũng có những thuyền khác ở với ông. Và có một cơn bão gió lớn nổi lên, và những con sóng ập vào thuyền, đến nỗi thuyền sắp chìm rồi. Và ông ấy đang ngủ trên đuôi thuyền, gối đầu lên gối; và họ đánh thức ông ấy và nói với ông ấy: Thầy ơi, thầy không quan tâm là chúng ta đang chết sao? Và sau khi thức dậy, Ngài quở trách cơn gió và nói với biển: Im lặng đi, câm miệng lại! Và gió đã ngừng lại, và có sự yên lặng lớn. Và Ngài nói với họ: Sao các ngươi lại nhút nhát như vậy? Sao các người không có đức tin? Và họ rất sợ hãi và nói với nhau: Vậy người này là ai mà cả gió và biển đều vâng lời người?

5

Và họ đến bên kia biển, vào vùng đất của người Gergesen. Và khi anh ta đi ra khỏi thuyền, ngay lập tức một người đàn ông có linh hồn ô uế từ những ngôi mộ gặp anh ta, người mà có chỗ ở trong những ngôi mộ, và không ai có thể trói anh ta bằng xiềng xích, bởi vì anh ta nhiều lần bị trói bằng cùm và xiềng xích, và những xiềng xích bị xé toạc bởi anh ta và những cùm bị đập vỡ, và không ai có sức mạnh để chế ngự anh ta; và suốt cả đêm lẫn ngày anh ta ở trong những ngôi mộ và trên những ngọn núi la hét và cắt chính mình bằng đá. Khi thấy Chúa Giê-su từ xa, hắn chạy đến và quỳ lạy Ngài, và kêu lên bằng tiếng lớn mà nói: Tôi với ông có liên quan gì, Chúa Giê-su, Con của Đức Chúa Trời Chí Cao? Tôi van xin bạn nhân danh Thần, đừng hành hạ tôi. Vì ông

ấy đã nói với hắn: Linh hồn ô uế, hãy đi ra từ người đàn ông này. Và Ngài hỏi người: Tên của ngươi là gì? Và trả lời rằng: Tên tôi là Quân đoàn, bởi vì chúng tôi là nhiều. Và nó đã nài xin ông ta nhiều lần để ông ta đừng đuổi chúng ra khỏi vùng đất đó. Và có ở đó một đàn lợn lớn đang được chăn thả gần núi; và tất cả các quỷ đã nài xin ông ấy mà nói: Hãy sai chúng tôi vào trong đàn lợn, để chúng tôi có thể vào trong chúng. Và Giê-su cho phép họ ngay lập tức. Và các linh hồn ô uế đã đi ra, vào vào các con lợn; và bầy lợn đã lao xuống vách đá vào biển; chúng khoảng hai ngàn con; và chúng bị chết đắm trong biển. Và những người chăn lợn đã chạy trốn và báo cáo trong thành phố và trong các cánh đồng; và họ đã đi ra để xem điều gì đã xảy ra. Và họ đến với Giê-su, và họ thấy người bị quỷ ám đang ngồi, được mặc quần áo và có trí khôn, người đã có quỷ đoàn, và họ sợ hãi. Và những người đã chứng kiến đã kể lại cho họ việc đã xảy ra như thế nào với người bị quỷ ám và về đàn lợn. Và họ bắt đầu thúc giục anh ta rời khỏi ranh giới của họ. Và khi Ngài đang bước lên thuyền, người đã bị quỷ ám cầu xin Ngài để được ở với Ngài. Và ông ấy không thả anh ta, nhưng nói với anh ta: hãy đi về nhà ngươi đến với người nhà của ngươi và báo cho họ biết những gì Chúa đã làm cho ngươi và đã thương xót ngươi. Và anh ta đi ra, và anh ta bắt đầu rao giảng ở Đê-ca-bô-li những gì Chúa Giê-su đã làm cho anh ta, và tất cả mọi người đều kinh ngạc. Và sau khi Giê-su đã băng qua trong thuyền trở lại bên kia, một đám đông lớn tụ tập quanh Ngài, và Ngài ở bên bờ biển. Và có một người trong các người cai trị hội đường đến, tên là Giai-ru, và khi thấy Ngài thì ngã xuống dưới chân Ngài và nài xin Ngài nhiều lần, nói rằng con gái nhỏ của tôi đang cực kỳ nguy kịch, xin Ngài đến đặt

tay lên con bé, để con bé được cứu và sẽ sống. Và Ngài đi với người ấy, và có một đám đông lớn đang theo Ngài, và họ chen lấn Ngài. Và có một người phụ nữ bị chảy máu mười hai năm, và đã chịu đựng nhiều điều dưới tay nhiều thầy thuốc và đã tiêu hết tất cả của cải của mình, và không được lợi ích gì, mà thay vào đó đã trở nên tồi tệ hơn, sau khi nghe về Giê-su, đã đến trong đám đông từ phía sau và chạm vào áo của Ngài; vì bà đã nói trong lòng mình rằng nếu tôi chạm vào dù chỉ áo của Ngài, tôi sẽ được cứu. Và ngay lập tức nguồn máu của bà ấy đã cạn khô, và bà ấy biết trong cơ thể rằng bà ấy đã được chữa lành khỏi căn bệnh. Và ngay lập tức Giê-su nhận ra trong chính mình quyền năng từ ông đã đi ra, quay lại trong đám đông nói: Ai đã chạm vào áo của tôi? Và các môn đồ của Ngài nói với Ngài: Thầy thấy đám đông đang chen lấn Thầy, mà Thầy hỏi ai đã chạm vào tôi? Và Ngài đã nhìn quanh để tìm người phụ nữ đã làm điều này. Và người phụ nữ đã sợ hãi và run rẩy, biết điều đã xảy ra với cô ấy, đã đến và ngã xuống trước mặt ông ấy và nói với ông ấy tất cả sự thật. Và ông nói với cô ấy: Con gái, đức tin của con đã cứu con; hãy đi trong bình an, và hãy được lành khỏi căn bệnh của con. Khi ông ấy còn đang nói, có người từ nhà người lãnh đạo hội đường đến nói rằng con gái ông đã chết; tại sao còn làm phiền thầy nữa? Nhưng Giê-su ngay lập tức nghe được lời đang được nói, liền nói với người lãnh đạo hội đường: Đừng sợ, chỉ cần tin. Và ông không cho phép ai đi theo cùng ông ngoại trừ Phê-rô và Gia-cô-bê và Giăng, anh em của Gia-cô-bê. Và người đến nhà của người lãnh đạo hội đường, và người thấy sự ồn ào, và những người đang khóc và những người đang than khóc nhiều, và khi đã vào người nói với họ: Tại sao các người làm ồn

ào và khóc? Đứa trẻ không chết, mà đang ngủ. Và họ chế giễu ông ấy. Và sau khi đuổi tất cả mọi người ra, ông đưa theo người cha của đứa trẻ và người mẹ và những người với ông, và ông đi vào nơi đứa trẻ đang nằm, và sau khi nắm lấy bàn tay của đứa trẻ, ông nói với nó: Talitha, koumi; điều này được dịch là: Cô bé, ta nói với con, hãy đứng dậy. Và ngay lập tức cô bé gái đứng dậy và đi lại; vì cô ấy mười hai tuổi. Và họ đã vô cùng kinh ngạc. Và Ngài ra lệnh nghiêm khắc cho họ rằng không ai được biết điều này; và Ngài nói cho cô ấy ăn.

6

Và Ngài rời khỏi đó và đến quê hương của chính Ngài, và các môn đồ của Ngài theo Ngài. Và khi ngày sa-bát đã đến, ông bắt đầu dạy dỗ trong buổi tụ họp, và nhiều người nghe thì sửng sốt, nói: Từ đâu mà người này có những điều này? Và sự khôn ngoan nào đã được ban cho người này, và những quyền năng như vậy được thực hiện qua bàn tay người ấy? Không phải người này là thợ thủ công, con trai của Maria, và là anh em của Giacôbê và Giôse và Giuđa và Simon sao? Và các chị em gái của anh ấy không ở đây với chúng ta sao? Và họ đang bị làm vấp ngã vì anh ta. Giê-su nói với họ rằng không có nhà tiên tri nào bị thiếu danh dự trừ khi ở quê hương của mình, ở giữa bà con thân thích của mình, và ở trong nhà của mình. Và ông không thể làm phép lạ nào ở đó, ngoại trừ việc đặt tay lên một vài người bệnh và chữa lành họ. Và Ngài ngạc nhiên vì sự không tin của họ. Và ông ấy đi vòng quanh các làng mạc dạy dỗ. Và ông gọi mười hai người

đến, và ông bắt đầu sai họ đi từng hai người một, và ông ban cho họ quyền trên các linh hồn ô uế, và ông ra lệnh cho họ rằng họ không nên mang gì theo đường ngoại trừ chỉ một cây gậy thôi, không túi, không bánh mì, không đồng đỏ trong thắt lưng, nhưng đi dép, và không mặc hai áo. Và Ngài đã nói với họ: Bất cứ nơi nào nếu các ngươi vào một nhà, hãy ở lại đó cho đến khi các ngươi rời khỏi đó; và bất cứ ai không tiếp đón các ngươi cũng không nghe các ngươi, khi đi ra từ đó hãy giũ bụi dưới chân các ngươi làm lời chứng cho họ; thật, Ta nói với các ngươi, sẽ dễ chịu hơn cho Sô-đôm hay Gô-mô-rơ trong ngày phán xét hơn là thành phố đó. Và sau khi đi ra, họ rao giảng để cho người ta ăn năn, và họ đuổi nhiều quỷ ra, và họ xức dầu cho nhiều người bệnh và chữa lành cho họ. Và vua Hêrôđê nghe tin; vì tên của ông đã trở nên rõ ràng; và ông đang nói rằng Giăng người làm phép báp-têm đã được sống lại từ kẻ chết, và vì điều này các quyền năng đang làm việc trong ông. Những người khác nói rằng ông là Ê-li; còn những người khác nói rằng ông là tiên tri như một trong các tiên tri. Khi nghe được, Hêrôđê nói rằng Gioan, người mà tôi đã chém đầu, chính ông ấy đã được sống lại từ kẻ chết. Chính ông Hêrôđê đã sai người bắt giữ Giăng và trói ông ấy trong tù vì Hêrôđia, vợ của Philíp, anh của ông ấy, bởi vì ông ấy đã cưới bà ấy. Vì Gioan đã nói với Hêrôđê rằng ông không được phép có vợ của anh trai ông. Còn Hêrôđia thì giữ hận đối với ông ấy và muốn giết ông ấy, nhưng không thể; vì Hêrôđe sợ Giăng, biết ông ấy là người đàn ông công chính và thánh thiện, và bảo vệ ông ấy, và sau khi nghe ông ấy thì làm nhiều điều và vui vẻ nghe ông ấy. Và khi ngày thuận lợi đã đến, lúc Hêrôđê làm bữa tiệc sinh nhật của ông cho các quan lớn của ông và các chỉ

huy ngàn quân và những người đứng đầu của Galilê, và khi con gái của bà Hêrôđia đã vào và nhảy múa và làm hài lòng Hêrôđê và những người cùng ngồi ăn, vua nói với cô gái: hãy xin tôi bất cứ điều gì con muốn, và tôi sẽ cho con. Và ông thề với cô ấy rằng bất cứ điều gì cô xin tôi, tôi sẽ cho cô, cho đến nửa vương quốc của tôi. Và cô ấy đi ra ngoài rồi nói với mẹ của cô ấy: Tôi sẽ xin cái gì? Bà ấy nói: Đầu của Gioan Tẩy Giả. Và sau khi vào, cô ấy ngay lập tức với vội vàng đến với vua và yêu cầu nói: Tôi muốn ông cho tôi ngay lập tức trên đĩa cái đầu của Gioan người báp-tít. Và vua đã trở nên rất buồn bã, nhưng vì những lời thề và những người cùng ngồi ăn, ông không muốn từ chối bà. Và ngay lập tức nhà vua đã sai người đao phủ ra lệnh mang đầu của hắn đến. Và người đó đi rồi chém đầu ông ta trong nhà tù, và mang cái đầu của ông ta trên một cái mâm và đưa nó cho cô gái, và cô gái đưa nó cho mẹ của cô ấy. Và khi nghe tin, các môn đồ của ông đã đến, nhấc xác của ông lên và đặt nó trong mộ. Và các sứ đồ tập hợp lại với Giê-su, và họ báo cáo cho Ngài tất cả những gì họ đã làm và những gì họ đã dạy. Và Ngài nói với họ: Hãy đến, chính các ngươi, riêng ra vào một nơi hoang vắng, và nghỉ ngơi một chút; vì những người đang đến và những người đang đi rất nhiều, và thậm chí không có thời gian để ăn. Và họ đã đi đến một nơi hoang vắng bằng thuyền một mình. Và họ thấy họ đang rời đi, và nhiều người nhận ra họ, và từ tất cả các thành phố họ chạy bộ đến đó và đi trước họ và đến cùng nhau với ông. Và khi đi ra, Giê-su thấy đám đông lớn và động lòng thương xót họ, vì họ như chiên không có người chăn, và Ngài bắt đầu dạy họ nhiều điều. Và khi giờ đã muộn rồi, các môn đồ của ông đến gần ông và nói rằng nơi này hoang vắng và giờ đã muộn rồi; xin cho họ đi, để

họ đi vào các đồng ruộng và làng xung quanh mua bánh cho họ; vì họ không có gì để ăn. Nhưng Ngài trả lời và nói với họ: Các ngươi hãy cho họ ăn. Và họ nói với ông: Chúng tôi đi mua bánh mì hai trăm đồng bạc rồi cho họ ăn à? Và ông nói với họ: các người có bao nhiêu ổ bánh mì? Hãy đi và xem. Và khi biết rồi, họ nói: Năm bánh và hai con cá. Và người ra lệnh cho họ làm tất cả mọi người nằm xuống theo từng nhóm trên cỏ xanh. Và họ ngồi xuống theo từng nhóm, nhóm một trăm người và nhóm năm mươi người. Và sau khi lấy năm ổ bánh và hai con cá, Ngài nhìn lên trời, chúc phước, rồi bẻ những ổ bánh và đưa cho các môn đồ để họ đặt trước mọi người, và Ngài chia hai con cá cho tất cả. Và tất cả đều ăn và được no, và họ nhặt được mười hai giỏ đầy những mảnh vụn và cả cá. Và những người đã ăn những ổ bánh là năm nghìn đàn ông. Và ngay lập tức ông bắt buộc các môn đồ của ông bước lên thuyền và đi trước sang bên kia về phía Bê-ta-sai-đa, cho đến khi chính ông giải tán đám đông; và sau khi từ giả họ, ông đi lên núi để cầu nguyện. Và khi buổi tối đã đến thì chiếc thuyền ở giữa biển, còn chính ông ta thì một mình ở trên bờ. Và đã thấy họ đang bị dày vò trong việc chèo thuyền, vì gió ngược lại họ, và vào khoảng ca thứ tư của đêm, Ngài đến với họ, đi bộ trên mặt biển, và Ngài muốn đi qua họ. Nhưng những người đã nhìn thấy ông đi bộ trên mặt biển thì nghĩ rằng đó là ma, và họ kêu lên; vì tất cả đã thấy ông và bị kinh hoàng. Và ngay lập tức Ngài nói với họ: Hãy can đảm, chính ta đây, đừng sợ. Và người lên thuyền với họ, và gió ngừng lại; và họ vô cùng kinh ngạc trong lòng và ngạc nhiên. Vì họ không hiểu về những ổ bánh, nhưng trái tim của họ đã bị cứng lại. Và sau khi băng qua, họ đến đất Ghênêsarét và thả neo. Và khi họ đi ra khỏi

thuyền, ngay lập tức nhận ra ông, họ chạy khắp toàn bộ vùng xung quanh đó và bắt đầu khiêng những người ốm nặng trên chiếu đi khắp nơi họ nghe nói rằng ông ở đó; và bất cứ nơi nào ông đi vào làng hoặc thành phố hoặc đồng ruộng, ở các chợ họ đặt những người bệnh và họ nài xin ông để cho dù chỉ rìa áo của ông họ có thể chạm vào; và bao nhiêu người chạm vào ông thì họ đều được cứu.

7

Và những người Pha-ri-si và một số thầy thông giáo từ Giê-ru-sa-lem đã tụ tập đến với Ngài; và khi thấy một số môn đồ của Ngài đang ăn bánh với tay chung, nghĩa là không rửa, họ đã chỉ trích; vì những người Pha-ri-si và tất cả người Do-thái, nếu không rửa tay bằng nắm đấm, họ không ăn, giữ truyền thống của các bậc trưởng lão; và từ chợ về, nếu không rửa mình, họ không ăn; và còn nhiều thứ khác mà họ đã nhận để giữ, như sự rửa chén và bình và đồ đồng và giường; sau đó những người Pha-ri-si và các thầy thông giáo hỏi Ngài: tại sao các môn đồ của Ngài không bước đi theo truyền thống của các bậc trưởng lão, nhưng lại ăn bánh với tay không rửa? Và Ngài trả lời nói với họ rằng Ê-sai đã nói tiên tri đúng về các ngươi là những kẻ đạo đức giả, như đã được viết: dân này dùng môi miệng tôn kính Ta, nhưng trái tim của họ ở xa cách khỏi Ta; nhưng họ thờ phượng Ta vô ích, dạy dỗ những giáo huấn là điều răn của loài người. Vì đã bỏ điều răn của Thiên Chúa, các ngươi giữ chặt truyền thống của loài người, các phép rửa bình và chén, và các ngươi làm nhiều điều tương

tự như thế khác. Và Ngài phán với họ: Các ngươi bỏ qua mệnh lệnh của Thiên Chúa thật khéo để các ngươi có thể giữ truyền thống của các ngươi. Môi-se vì đã nói hãy tôn trọng cha ngươi và mẹ ngươi và người nói xấu cha hoặc mẹ hãy chết bởi cái chết nhưng các ngươi nói nếu một người nói với cha hoặc mẹ korban cái là món quà cái mà nếu từ ta ngươi có thể được giúp đỡ và không còn nữa các ngươi cho phép anh ta làm gì cả cho cha của anh ta hoặc mẹ của anh ta làm vô hiệu lời của Đức Chúa Trời bởi truyền thống của các ngươi cái mà các ngươi đã truyền lại và nhiều điều tương tự như vậy các ngươi làm Và sau khi gọi tất cả đám đông lại, ông nói với họ: Tất cả hãy nghe ta và hiểu. Không có gì từ bên ngoài con người đi vào trong người ấy mà có thể làm người ấy ô uế, nhưng những gì đi ra mới là những gì làm ô uế con người. Và khi ông ấy vào nhà từ đám đông, các môn đồ của ông ấy hỏi ông ấy về câu ngụ ngôn. Và người nói với họ: các ngươi cũng không hiểu biết như vậy sao? Các ngươi chưa hiểu sao rằng tất cả những gì từ bên ngoài đi vào trong con người không thể làm ô uế người đó? Bởi vì nó không đi vào trái tim của anh ta, mà vào bụng, và đi ra vào nhà xí, làm sạch tất cả thức ăn. Ngài nói rằng cái gì từ con người ra, cái đó làm ô uế con người. Vì từ bên trong, từ trái tim của con người, những suy nghĩ xấu xa đi ra: ngoại tình, dâm dục, giết người, trộm cắp, tham lam, những điều ác, lừa dối, phóng đãng, con mắt xấu xa, phỉ báng, kiêu ngạo, ngu xuẩn; tất cả những điều xấu xa này từ bên trong đi ra và làm ô uế con người. Và từ đó, sau khi đứng dậy, người đã đi đến biên giới của Ty-rơ và Si-đôn. Và sau khi vào nhà, người không muốn ai biết, nhưng không thể trốn khỏi sự chú ý. Vì một người đàn bà đã nghe về Ngài, mà con gái nhỏ của bà có linh

hồn ô uế, đã đến sấp mình xuống dưới chân Ngài; người đàn bà này là người Hy Lạp, gốc Sy-rô-phê-ni-xi; và bà cầu xin Ngài để Ngài đuổi quỷ ra khỏi con gái của bà. Và Giê-su nói với bà ấy: Hãy để trước tiên bọn trẻ được no, vì không tốt khi lấy bánh của bọn trẻ và ném cho bọn chó con. Và bà ấy trả lời và nói với ông ấy: Vâng, lạy Chúa; những chú chó con ở dưới bàn cũng ăn những mảnh vụn của những đứa trẻ. Và Ngài nói với bà: Vì lời này, hãy về đi; quỷ đã ra khỏi con gái bà rồi. Và khi về đến nhà, bà ấy thấy đứa trẻ đang nằm trên giường và con quỷ đã ra khỏi nó. Và lại sau khi đi ra từ vùng biên giới Ty-rơ và Si-đôn, Ngài đã đến biển Ga-li-lê, đi qua giữa vùng biên giới Đê-ca-bô-lít. Và họ đưa đến cho Ngài một người điếc nói khó, và họ nài xin Ngài để Ngài đặt tay lên người ấy. Và sau khi đưa anh ta sang một bên riêng khỏi đám đông, ông đã đặt các ngón tay của ông vào các tai của anh ta, và sau khi nhổ, ông đã chạm vào lưỡi của anh ta, và sau khi nhìn lên trời, ông đã rên rỉ và nói với anh ta: Ép-pha-tha, nghĩa là hãy được mở ra. Và ngay lập tức tai của anh ấy được mở ra và dây buộc lưỡi của anh ấy được tháo ra, và anh ấy nói đúng. Và Ngài ra lệnh nghiêm khắc họ để họ không nên nói cho ai; nhưng càng Ngài ra lệnh nghiêm khắc họ bao nhiêu, họ càng rao giảng nhiều hơn bấy nhiêu. Và họ vô cùng kinh ngạc, nói rằng: Ông ấy đã làm tất cả mọi thứ tốt đẹp; ông ấy làm cho người điếc nghe được và người câm nói được.

8

Trong những ngày đó lại có đông người và họ không có gì để ăn,

Chúa Giê-su gọi các môn đồ của Ngài đến và nói với họ: Ta thương xót đám đông, vì đã ba ngày họ ở lại với Ta và họ không có gì để ăn; và nếu Ta cho họ về nhà trong khi đói, họ sẽ kiệt sức trên đường; vì một số người trong họ đã đến từ xa. Và các môn đồ của Ngài trả lời Ngài: Từ đâu mà ai có thể làm cho những người này no bánh ở đây trong vùng hoang vắng? Và người hỏi họ: Các ngươi có bao nhiêu ổ bánh? Họ nói: Bảy. Và Ngài ra lệnh cho đám đông nằm xuống trên đất; và sau khi lấy bảy ổ bánh và tạ ơn, Ngài bẻ ra và đưa cho các môn đồ của Ngài để họ phân phát; và họ đã phân phát cho đám đông. Và họ có một ít cá nhỏ; và sau khi chúc phước cho chúng, ông bảo đặt chúng ra nữa. Họ đã ăn và no, và họ đã nhặt phần thừa của những mảnh vụn được bảy giỏ. Họ là khoảng bốn nghìn người; và ông đã cho họ về. Và ngay sau khi lên thuyền với các môn đồ của mình, Ngài đến vùng Dalmanutha. Và những người Pharisêu đi ra và bắt đầu tranh luận với ông, tìm kiếm từ ông một dấu hiệu từ trời, thử thách ông. Và đã thở dài sâu sắc trong tâm linh của mình, ông nói: Tại sao thế hệ này lại tìm kiếm một dấu hiệu? Thật vậy, tôi nói với các ngươi, liệu dấu hiệu có được ban cho thế hệ này không. Và đã để lại họ, ông ấy lên thuyền và đi xa một lần nữa. Và họ quên mang bánh theo, và họ chỉ có một ổ bánh với mình trong thuyền. Và Ngài đã ra lệnh nghiêm khắc cho họ rằng: Các ngươi hãy nhìn, hãy coi chừng men của những người Pha-ri-si và men của Hê-rốt. Và họ bàn luận với nhau, nói rằng: Chúng ta không có bánh mì. Và sau khi biết được, Giê-su nói với họ: Tại sao các ngươi bàn luận rằng các ngươi không có bánh? Các ngươi vẫn chưa hiểu hay nhận ra sao? Các ngươi vẫn còn có trái tim cứng đá sao? Có mắt mà các ngươi không thấy, và có tai mà

các ngươi không nghe sao? Và các ngươi không nhớ à? Khi tôi bẻ năm cái bánh cho năm ngàn người, các ngươi đã nhặt được bao nhiêu giỏ đầy những mảnh vụn? Họ nói với ông ấy: Mười hai. Khi mà bảy cái vào bốn nghìn người, các con đã nhặt lên bao nhiêu rổ đầy những mảnh vụn? Họ nói: Bảy. Và ông ấy nói với họ: Các người vẫn chưa hiểu sao? Và Ngài đến Bết-sai-đa. Và họ đem đến cho Ngài một người mù và nài xin Ngài để Ngài chạm vào người ấy. Và nắm lấy tay của người mù, ông dẫn anh ta ra ngoài làng, và nhổ vào mắt của anh ta, đặt tay lên anh ta, ông hỏi anh ta có nhìn thấy gì không. Và sau khi nhìn lên, anh ấy nói: Tôi thấy những người giống như cây cối đang đi bộ. Sau đó lại đặt bàn tay trên mắt của anh ta và làm anh ta nhìn lên, và anh ta được phục hồi, và anh ta nhìn rõ ràng tất cả. Và Ngài sai anh ta về nhà của anh ta mà nói: Đừng vào làng và cũng đừng nói với bất kỳ ai trong làng. Và Giê-su cùng các môn đồ của Ngài đã đi ra đến các làng thuộc Xê-sa-rê của Phi-líp, và trên đường Ngài hỏi các môn đồ của Ngài rằng: Người ta nói tôi là ai? Họ trả lời: Giăng người làm phép báp-tem, và những người khác nói Ê-li, còn những người khác nói một trong các tiên tri. Và chính ông nói với họ: Nhưng các người nói tôi là ai? Trả lời, Phê-rơ nói với Ngài: Ngài là Đấng Christ. Và ông khiển trách họ để họ không nói với ai về ông ấy. Và Ngài bắt đầu dạy họ rằng Con Người cần phải chịu nhiều đau khổ, và bị các trưởng lão và các thầy tế lễ thượng phẩm và các thầy thông giáo từ chối, và bị giết, và sau ba ngày sống lại; và Ngài đang nói lời đó một cách táo bạo. Và đã đưa riêng ra anh ta, Phê-rô bắt đầu quở trách anh ta. Nhưng ông ấy đã quay lại và nhìn thấy các môn đồ của mình, ông ấy đã quở trách Phê-rô, nói: Hãy đi ra phía sau tôi, Sa-tan! Vì anh không

nghĩ đến những điều của Đức Chúa Trời, mà là những điều của con người. Và sau khi gọi đám đông cùng với các môn đồ của Ngài đến, Ngài nói với họ: Ai muốn theo sau Ta, hãy từ chối chính mình và vác thập tự giá của mình, và hãy theo Ta. Vì ai muốn cứu linh hồn của mình, sẽ mất nó; nhưng ai mất linh hồn của chính mình vì tôi và vì tin mừng, người này sẽ cứu nó. Có ích gì cho người ta nếu được cả thế giới nhưng mất linh hồn của mình? Hay con người sẽ đưa cái gì để trao đổi linh hồn của mình? Vì bất cứ ai xấu hổ về ta và những lời của ta trong thế hệ ngoại tình và tội lỗi này, thì Con Người cũng sẽ xấu hổ về người ấy khi Ngài đến trong vinh quang của Cha Ngài cùng với các sứ giả thánh.

9

Và Người nói với họ: Thật, Ta nói với các ngươi rằng có một số người đang đứng ở đây sẽ không nếm sự chết cho đến khi họ thấy vương quốc của Thiên Chúa đã đến trong quyền năng. Và sau sáu ngày, Giê-su đem theo Phê-rơ và Gia-cơ và Giăng và đưa họ lên một ngọn núi cao, chỉ riêng họ thôi; và Ngài biến hóa trước mặt họ, và áo Ngài trở nên sáng chói, trắng lắm như tuyết, trắng đến mức không một thợ giặt nào trên đất có thể làm trắng như vậy. Và Ê-li cùng với Môi-se đã xuất hiện trước mặt họ, và họ đang nói chuyện với Giê-su. Và Phê-rơ trả lời nói với Giê-su: Thưa thầy, thật tốt khi chúng con ở đây, và chúng con hãy dựng ba cái lều: một cho thầy, một cho Môi-se và một cho Ê-li. Vì ông ấy không biết nên nói gì; vì họ đã rất sợ hãi. Và có đám mây che

phủ họ, và có tiếng nói từ đám mây phán rằng: Này là Con yêu dấu của Ta; hãy nghe lời Người. Và đột nhiên nhìn xung quanh, họ không còn thấy ai nữa, mà chỉ có Giê-su với họ. Khi họ đang đi xuống từ núi, Ngài ra lệnh cho họ đừng kể cho ai những gì họ đã thấy, trừ khi Con Người từ kẻ chết sống lại. Và họ giữ lời đó, tranh luận với nhau về việc sống lại từ cõi chết nghĩa là gì. Và họ hỏi Ngài: Tại sao các thầy thông giáo nói rằng Ê-li phải đến trước? Và Ngài trả lời nói với họ: Ê-li thật sự đến trước và phục hồi mọi thứ; và sao đã được viết về Con Người rằng Ngài phải chịu nhiều đau khổ và bị coi thường? Nhưng tôi nói với các ngươi rằng Ê-li đã đến, và họ đã làm với ông ấy những gì họ muốn, đúng như đã được viết về ông ấy. Và khi đến với các môn đồ, thấy một đám đông lớn xung quanh họ, và các thầy thông giáo đang tranh luận với họ. Và ngay lập tức, khi tất cả đám đông nhìn thấy ông ấy, họ vô cùng kinh ngạc, và chạy đến chào hỏi ông ấy. Và người hỏi các thầy thông giáo: các ngươi đang tranh luận gì với nhau? Và một người từ đám đông đã trả lời và nói: Thầy ơi, tôi đã đem con trai tôi đến với thầy, nó có linh câm. Và bất cứ nơi nào nó chiếm lấy nó, nó xé nát nó, và nó sủi bọt mép và nghiến răng, và khô cứng lại; và tôi đã nói với các môn đồ của ông để họ đuổi nó ra, nhưng họ không làm được. Và trả lời ông ấy, người nói: Ôi thế hệ không tin, cho đến bao giờ tôi sẽ ở với các ngươi? Cho đến bao giờ tôi sẽ chịu đựng các người? Hãy đưa anh ấy đến cho tôi. Và họ đã đem người ấy đến với Ngài. Và khi thấy anh ta, linh hồn lập tức giật mạnh anh ta, và anh ta ngã xuống đất lăn lộn sùi bọt mép. Và người hỏi cha của nó: Đã bao lâu rồi kể từ khi điều này xảy ra với nó? Và hắn nói: Từ thời thơ ấu. Và nhiều lần nó đã ném nó vào lửa và vào nước

để tiêu diệt nó· nhưng nếu bạn có thể làm gì, hãy giúp chúng tôi vì thương xót chúng tôi. Còn Giê-su nói với ông ta: Cái nếu ngươi có thể tin - tất cả mọi thứ đều có thể cho người tin. Và ngay lập tức, người cha của đứa trẻ kêu lên với nước mắt và nói: Tôi tin, lạy Chúa! Xin giúp sự không tin của con. Thấy rằng đám đông đang tụ tập lại, Chúa Giêsu quở trách linh ô uế, nói với nó: Ngươi linh câm và điếc, ta truyền cho ngươi, hãy ra khỏi nó và không được vào trong nó nữa. Và sau khi la hét và giật giũ anh ta dữ dội, nó đã đi ra, và anh ta trở nên như thể chết, đến nỗi nhiều người nói rằng anh ta đã chết. Nhưng Giê-su nắm lấy tay anh ta và đỡ anh ta dậy, và anh ta đứng dậy. Và khi ông vào trong nhà, các môn đồ của ông hỏi riêng ông rằng, Tại sao chúng tôi không thể đuổi nó ra? Và người nói với họ: Loại này không thể bị đuổi ra bằng cách nào nếu không bằng cầu nguyện và nhịn ăn. Và sau khi đi ra từ đó, họ đang đi qua Galilê, và ông không muốn cho ai biết; vì ông đang dạy các môn đồ của ông và ông nói với họ rằng Con Người sẽ bị nộp vào tay người ta, và họ sẽ giết ông, và sau khi bị giết, vào ngày thứ ba ông sẽ sống lại. Nhưng họ không hiểu lời nói đó, và họ sợ hỏi ông. Và người đến Ca-bê-na-um, và khi ở trong nhà, người hỏi họ: Các ngươi đã bàn luận gì với nhau trên đường? Nhưng họ im lặng; vì họ đã nói chuyện với nhau trên đường về việc ai lớn hơn. Và sau khi ngồi xuống, ông gọi mười hai người và nói với họ: Nếu ai muốn là người đầu tiên, thì người đó sẽ là người cuối cùng của tất cả và là người phục vụ của tất cả. Và sau khi đã đem một đứa trẻ, người đặt nó ở giữa họ, và sau khi ôm nó, người nói với họ: Ai nếu nhận một trong những đứa trẻ như vậy nhân danh tôi thì nhận tôi; và ai nếu nhận tôi thì không phải nhận tôi mà là nhận Đấng đã sai tôi.

Giăng trả lời Ngài mà nói: Thầy ơi, chúng con thấy một người nào đó nhân danh Thầy đuổi quỷ, người mà không theo chúng con, và chúng con đã cấm ông ta, bởi vì ông ta không theo chúng con. Nhưng Giê-su nói: Đừng cản anh ta; vì không ai làm phép lạ nhân danh tôi mà lại có thể nhanh chóng nói xấu tôi. Vì ai không chống lại các bạn thì ủng hộ các bạn. Vì ai cho các ngươi uống một chén nước trong danh ta, bởi vì các ngươi là của Đấng Christ, thật ta nói với các ngươi, người ấy sẽ không mất phần thưởng của mình. Và bất cứ ai làm vấp ngã một trong những người nhỏ bé này tin vào ta, thì tốt hơn cho người đó là có một hòn đá cối xay buộc quanh cổ anh ta và bị ném xuống biển. Và nếu bàn tay của bạn làm bạn vấp ngã, hãy chặt nó đi; tốt hơn cho bạn là bước vào sự sống với thân tàn tật, hơn là có hai bàn tay mà đi vào địa ngục, vào ngọn lửa không thể dập tắt, nơi con sâu của chúng không chết và lửa không tắt. Và nếu chân của bạn làm bạn vấp ngã, hãy chặt nó đi; tốt hơn cho bạn là vào sự sống mà què, hơn là có hai chân mà bị ném vào Gehenna, vào trong lửa không thể dập tắt được, nơi mà giòi bọ của chúng không chết và lửa không tắt. Và nếu con mắt của bạn làm bạn vấp ngã, hãy móc nó ra; tốt hơn cho bạn là vào vương quốc của Thiên Chúa với một mắt, hơn là có hai con mắt mà đi vào gehenna của lửa, nơi mà con giòi của chúng không chết và lửa không bị dập tắt. Vì mọi người sẽ được muối bằng lửa, và mọi của lễ sẽ được muối bằng muối. Muối là tốt; nhưng nếu muối trở nên không mặn, các ngươi sẽ làm cho nó có vị bằng cái gì? Các ngươi hãy có muối trong chính mình và hãy hòa bình với nhau.

10

Và từ đó, sau khi đứng dậy, Ngài đến các biên giới của Judea qua bên kia sông Jordan, và đám đông lại tụ tập đến với Ngài, và như Ngài đã quen làm, Ngài lại dạy dỗ họ. Và những người Pha-ri-si đã đến gần hỏi Ngài liệu có được phép cho một người đàn ông bỏ vợ không, để thử thách Ngài. Nhưng Ngài đã trả lời nói với họ: Môi-se đã ra lệnh gì cho các ngươi? Nhưng họ nói: Môi-se đã cho phép viết giấy ly dị và cho đi. Và Giê-su đã trả lời và nói với họ: Vì sự cứng lòng của các ngươi mà ông ấy đã viết cho các ngươi điều răn này; nhưng từ lúc ban đầu của sự sáng tạo, Đức Chúa Trời đã làm họ thành nam và nữ; vì lý do này người đàn ông sẽ rời bỏ cha mình và mẹ mình, và sẽ được gắn kết với vợ mình, và hai người sẽ trở thành một thịt. Vì vậy họ không còn là hai nữa, mà là một thịt; vậy những gì Thượng Đế đã nối kết, người ta đừng tách rời. Và khi vào trong nhà lại, các môn đồ đã hỏi ông về điều này, và ông nói với họ: ai mà bỏ vợ của mình và cưới người khác thì phạm tội ngoại tình đối với bà ấy; và nếu người vợ bỏ chồng mà cưới người khác thì phạm tội ngoại tình. Và họ đang đem những đứa trẻ đến cho ông, để ông chạm vào chúng; nhưng các môn đồ đang quở trách những người đem chúng đến. Thấy vậy Giê-su tức giận và nói với họ: Hãy để những đứa trẻ đến với ta, và đừng ngăn cản chúng, vì vương quốc của Đức Chúa Trời là của những người như vậy. Thật, tôi nói với các ngươi, ai nếu không tiếp nhận vương quốc của Thiên Chúa như một đứa trẻ, sẽ không được vào trong đó. Và sau khi ôm chúng, người chúc phước, đặt tay lên chúng. Và khi ông đang

ra đường, một người chạy đến và quỳ gối trước ông hỏi ông: Thầy tốt, tôi phải làm gì để thừa kế sự sống đời đời? Còn Giê-su nói với ông ta: Tại sao ngươi gọi ta là tốt? Không ai tốt cả, trừ một Đấng, là Đức Chúa Trời. Ngươi biết các điều răn: không được ngoại tình, không được giết người, không được trộm cắp, không được làm chứng dối, không được lừa gạt, hãy tôn kính cha ngươi và mẹ ngươi. Và người đó trả lời nói với ông: Thầy ơi, tất cả những điều này tôi đã giữ từ khi còn trẻ. Và Giê-su nhìn chăm chú vào người ấy, yêu thương người ấy và nói với người ấy: Một điều con còn thiếu; nếu con muốn trở nên hoàn hảo, hãy đi, bán tất cả những gì con có và cho người nghèo, và con sẽ có của cải ở thiên đàng, và đến đây theo ta, vác thập tự giá của con. Nhưng người đó trở nên ủ rũ vì lời nói ấy và ra đi trong buồn bã; vì ông ta có nhiều của cải. Và sau khi nhìn quanh, Chúa Giêsu nói với các môn đồ của Ngài: Những người có của cải sẽ vào vương quốc của Đức Chúa Trời khó khăn biết bao! Và các môn đồ đã kinh ngạc về những lời của Ngài. Và Giê-su lại trả lời nói với họ: Các con ơi, thật khó biết bao cho những người tin cậy vào của cải để vào vương quốc của Đức Chúa Trời! Dễ hơn cho con lạc đà đi qua lỗ kim hơn là người giàu vào vương quốc của Đức Chúa Trời. Nhưng họ vô cùng kinh ngạc và nói với nhau: Vậy thì ai có thể được cứu? Nhìn chăm chú vào họ, Giê-su nói: Với loài người thì không thể, nhưng không phải với Đức Chúa Trời; vì mọi việc đều có thể với Đức Chúa Trời. Phê-rơ bắt đầu nói với Ngài: Này, chúng con đã bỏ tất cả và đã theo Ngài. Trả lời, Giê-su nói: Thật ta nói các ngươi, không ai là người đã bỏ nhà hoặc anh em hoặc chị em hoặc cha hoặc mẹ hoặc vợ hoặc con cái hoặc ruộng vì ta và vì tin lành mà không nhận gấp trăm lần bây giờ

trong thời này nhà và anh em và chị em và cha và mẹ và con cái và ruộng với sự bắt bớ, và trong đời đến sự sống đời đời. Nhưng nhiều người đầu tiên sẽ là cuối cùng và nhiều người cuối cùng sẽ là đầu tiên. Họ đang ở trên con đường đi lên Giê-ru-sa-lem, và Chúa Giê-su đang dẫn đầu họ, và họ kinh ngạc, và những người đi theo thì sợ hãi. Và đã đem theo lại mười hai người, Ngài bắt đầu nói với họ những điều sắp xảy ra với Ngài, rằng này chúng ta đang đi lên Giê-ru-sa-lem và Con Người sẽ bị nộp cho các thầy tế lễ cả và các thầy thông giáo, và họ sẽ kết án Ngài phải chết và họ sẽ nộp Ngài cho các dân ngoại, và họ sẽ nhạo báng Ngài và họ sẽ đánh đòn Ngài và họ sẽ nhổ vào Ngài và họ sẽ giết Ngài, và ngày thứ ba Ngài sẽ sống lại. Và Gia-cơ và Giăng, con trai của Xê-bê-đê, đến gần Ngài nói rằng: Thầy ơi, chúng con muốn Thầy làm cho chúng con điều gì chúng con xin. Và ông nói với họ: Các ngươi muốn ta làm gì cho các ngươi? Họ nói với Ngài: Xin cho chúng con một người ngồi bên phải Ngài và một người ngồi bên trái Ngài trong vinh quang của Ngài. Và Chúa Giê-su nói với họ: Các ngươi không biết các ngươi đang xin gì. Các ngươi có thể uống chén mà ta uống, và chịu phép báp-tem mà ta chịu báp-tem không? Nhưng họ nói với ông ấy: Chúng tôi có thể. Và Giê-su nói với họ: cái chén mà tôi uống, các ngươi sẽ uống, và phép báp-têm mà tôi chịu, các ngươi sẽ chịu; nhưng ngồi bên phải tôi và bên trái tôi không phải của tôi để ban cho, mà cho những người mà nó đã được chuẩn bị. Và khi mười người nghe được, họ bắt đầu tức giận về Gia-cơ và Giăng. Nhưng Giê-su gọi họ đến và nói với họ: Các ngươi biết rằng những kẻ có vẻ cai trị các dân tộc thống trị họ và những kẻ lớn của họ dùng quyền lực trên họ; nhưng không như vậy sẽ là ở giữa các ngươi, nhưng ai nếu

muốn trở nên lớn ở giữa các ngươi, sẽ là đầy tớ của các ngươi, và ai nếu muốn trở nên đầu tiên của các ngươi, sẽ là nô lệ của tất cả; và vì Con của người không đến để được phục vụ, nhưng để phục vụ, và để cho linh hồn của Ngài làm giá chuộc thay cho nhiều người. Và họ đến Giêricô. Và khi ông đi ra từ Giêricô cùng với các môn đồ của ông và một đám đông đông đảo, con trai của Timê là Bartimê, một người mù, đang ngồi bên đường ăn xin. Và khi nghe rằng đó là Giê-su người Na-xa-rét, ông bắt đầu kêu lên và nói: Giê-su, Con Đa-vít, xin thương xót tôi. Và nhiều người quở trách anh ta để anh ta im lặng; nhưng anh ta càng kêu to hơn nữa: Hỡi con Đa-vít, xin thương xót tôi. Và Chúa Giêsu đứng lên nói: Hãy gọi hắn. Và họ gọi người mù, nói với ông ta: Hãy can đảm, đứng dậy; Ngài gọi ông. Nhưng người đó vứt bỏ áo choàng của mình, đứng dậy và đến với Giê-su. Và Chúa Giêsu trả lời nói với anh ta: Anh muốn tôi làm gì cho anh? Và người mù nói với ông: Thưa thầy, xin cho tôi được nhìn thấy lại. Và Giê-su nói với ông ta: Hãy đi, đức tin của ngươi đã cứu ngươi. Và ngay lập tức anh ta nhìn lên, và đi theo Chúa Giêsu trên đường.

11

Và khi họ đến gần Giê-ru-sa-lem, đến Bết-pha-giê và Bê-tha-ni gần núi Ô-liu, ông sai hai môn đồ của ông và nói với họ: hãy đi vào làng đối diện các ngươi, và ngay khi vào đó các ngươi sẽ tìm thấy một con lừa con bị trói mà chưa có ai ngồi lên; hãy cởi trói nó ra và dẫn đến. Và nếu ai đó hỏi các bạn: Tại sao các bạn làm việc này? Hãy nói rằng Chúa cần nó, và ngay lập tức ông ấy sẽ

gửi nó trở lại đây. Và họ đã đi và tìm thấy con lừa con bị trói ở cửa bên ngoài trên đường phố, và họ cởi trói nó. Và một số người đang đứng ở đó nói với họ: Các ngươi làm gì đang cởi dây con lừa con? Và họ nói với họ đúng như Giê-su đã ra lệnh, và họ đã thả họ. Và họ dẫn con lừa con đến Giê-su và họ trải áo của họ lên nó, và Ngài ngồi trên nó. Nhiều người trải áo choàng của họ trên đường, và những người khác chặt cành lá từ các cây và trải trên đường. Và những người đi trước và những người đi theo đã kêu lên nói rằng: Hô-sa-na, được phước thay người đến trong danh Chúa. Được chúc phúc là vương quốc đang đến nhân danh Chúa, cha của chúng ta Đa-vít; hô-sa-na trong những nơi cao nhất. Và Chúa Giê-su đã vào Giê-ru-sa-lem và vào đền thờ; và sau khi nhìn xung quanh tất cả mọi thứ, vì giờ đã tối, Ngài đã đi ra đến Bê-tha-ni với mười hai người. Và vào ngày hôm sau khi họ đã đi ra từ Bê-tha-ni, Ngài đói. Và khi thấy một cây vả từ xa có lá, Ngài đến xem có thể tìm thấy gì trên nó. Và khi đến gần nó, Ngài không tìm thấy gì ngoài lá, vì không phải là mùa quả vả. Và trả lời, Ngài nói với nó: Không ai được ăn trái cây từ ngươi nữa mãi mãi. Và các môn đồ của Ngài đã nghe. Và họ đến lại Giê-ru-sa-lem. Và Giê-su đã vào đền thờ, bắt đầu đuổi những người đang bán và những người đang mua trong đền thờ, và đã lật đổ những cái bàn của những người đổi tiền và những cái ghế của những người bán chim bồ câu, và không cho phép ai mang đồ vật qua đền thờ, và đã dạy dỗ họ rằng: Há chẳng được viết rằng nhà của ta sẽ được gọi là nhà cầu nguyện cho tất cả các dân tộc sao? Nhưng các ngươi đã biến nó thành hang cướp. Và các thầy thông giáo và các người Pha-ri-si và các thầy tế lễ thượng phẩm đã nghe, và họ đang tìm cách làm thế nào để tiêu diệt ông; vì họ

sợ ông, bởi vì tất cả đám đông đều kinh ngạc về lời dạy của ông. Và khi trời đã trễ, ông ấy ra ngoài thành phố. Và khi đi ngang qua vào buổi sáng, họ thấy cây vả đã khô héo từ gốc rễ. Và Phê-rô nhớ lại, nói với Ngài: Thưa Thầy, hãy nhìn cây vả mà Thầy đã nguyền rủa đã héo khô. Và Giê-su đã trả lời nói với họ: Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Thật vậy, vì ta nói với các ngươi rằng bất cứ ai nói với núi này, Hãy được nhấc lên và được ném vào biển, và không nghi ngờ trong lòng mình, nhưng tin rằng những gì mình nói sẽ xảy ra, thì điều mình nói sẽ xảy ra cho người ấy. Vì vậy, ta nói với các ngươi, tất cả những gì các ngươi xin khi cầu nguyện, hãy tin rằng các ngươi đã nhận được, và điều đó sẽ thuộc về các ngươi. Và khi các ngươi đứng cầu nguyện, hãy tha thứ nếu các ngươi có điều gì chống lại ai đó, để Cha của các ngươi ở trên trời cũng tha thứ các lỗi lầm của các ngươi. Nếu các ngươi không tha thứ, thì Cha của các ngươi cũng sẽ không tha thứ những lỗi lầm của các ngươi. Và họ đến lại Giê-ru-sa-lem, và trong khi ông đang đi bộ trong đền thờ, các thầy tế lễ thượng phẩm và các thầy thông giáo và các trưởng lão đến với ông và nói với ông: Ông làm những điều này bằng quyền hành gì? Hay ai đã cho anh quyền này để anh làm những việc này? Còn Giê-su trả lời nói với họ: Ta cũng sẽ hỏi các ngươi một lời, và hãy trả lời ta, và ta sẽ nói cho các ngươi bằng thẩm quyền nào ta làm những điều này. Phép báp-têm của Giăng từ trời hay từ người ta? Trả lời tôi. Và họ đang suy nghĩ với nhau và nói: nếu chúng ta nói từ thiên đàng, ông ấy sẽ nói: vậy tại sao các ngươi không tin ông ấy? Nhưng liệu chúng ta có thể nói, từ loài người? Họ sợ dân chúng; vì tất cả mọi người coi Gioan là nhà tiên tri. Và sau khi trả lời, họ nói với Giê-su: Chúng tôi không biết. Và Giê-su trả lời

nói với họ: Tôi cũng không nói cho các ngươi biết tôi làm những điều này bằng quyền hành nào.

12

Và người bắt đầu nói với họ bằng ngụ ngôn: Một người đàn ông trồng một vườn nho và đặt hàng rào xung quanh và đào một bồn ép rượu và xây một cái tháp, và cho thuê nó cho những người trồng trọt và đi xa. Và ông ấy đã gửi một người nô lệ đến những người nông dân vào thời điểm đó, để anh ta có thể nhận từ những người nông dân một phần trái của vườn nho. Và sau khi bắt anh ta, họ đã đánh đập và gửi đi tay không. Và lại ông gửi đến họ một nô lệ khác; và họ đã ném đá người đó, đánh vào đầu, và gửi đi bị sỉ nhục. Và lại ông ấy gửi một người khác; và họ giết người đó, và nhiều người khác, một số thì đánh đập, một số thì giết. Do đó ông vẫn còn có một con trai, con trai yêu dấu của ông, ông cũng gửi ông ấy cuối cùng đến họ, nói rằng họ sẽ kính trọng con trai của tôi. Nhưng những người nông dân đó, khi nhìn thấy anh ta đang đến, nói với nhau rằng người này là người thừa kế; hãy đến, chúng ta hãy giết anh ta, và gia tài sẽ thuộc về chúng ta. Và sau khi bắt được, họ giết hắn và ném hắn ra ngoài vườn nho. Vậy thì chủ vườn nho sẽ làm gì? Người ấy sẽ đến và tiêu diệt những người nông dân này, và sẽ giao vườn nho cho những người khác. Thậm chí các ngươi chưa đọc bài viết này sao, hòn đá mà những thợ xây đã từ chối, nó đã trở thành đá góc đầu tiên; từ Chúa điều này đã xảy ra, và nó kỳ diệu trong mắt chúng ta? Và họ đang tìm cách bắt giữ ông ấy, và họ sợ đám

đông; vì họ biết rằng ông ấy nói ngụ ngôn về họ. Và họ bỏ lại anh ta rồi đi mất. Và họ sai một số người Pha-ri-si và người Hê-rốt đến với ông để bẫy ông bằng lời. Những người đã đến nói với ông: thầy ơi, chúng tôi biết rằng ông là người chân thật và ông không quan tâm đến bất kỳ ai; vì ông không thiên vị con người, nhưng ông dạy con đường của Thiên Chúa trong sự thật. Vậy họ nói với chúng tôi: Có được phép nộp thuế cho Caesar hay không? Chúng ta nên cho hay không nên cho? Nhưng người biết sự giả hình của họ đã nói với họ: Tại sao các ngươi thử ta? Mang cho tôi một đồng denarius để tôi xem. Họ đã mang đến. Và người ấy nói với họ: Hình ảnh này và chữ khắc này là của ai? Họ nói: Của Caesar. Và Giê-su đã trả lời nói với họ: Hãy trả lại những gì của Sê-sa cho Sê-sa và những gì của Đức Chúa Trời cho Đức Chúa Trời. Và họ đã kinh ngạc về Ngài. Và những người Sa-đu-sê đến với Ngài, những người nói rằng sự sống lại không có, và họ hỏi Ngài rằng: thưa thầy, Môi-se đã viết cho chúng tôi rằng nếu anh trai của ai đó chết và để lại vợ, và không để lại con cái, thì anh trai của người ấy phải lấy vợ của người ấy và dựng dậy dòng dõi cho anh trai của người ấy. Vậy có bảy anh em. Và người đầu tiên lấy vợ, và khi chết không để lại con cháu. Và người thứ hai lấy cô ấy, và chết, và anh ấy cũng không để lại hạt giống. Và người thứ ba cũng vậy. Và cả bảy người đã cưới cô ấy, và không để lại con cái. Cuối cùng, người phụ nữ cũng chết sau tất cả mọi người. Vậy trong sự sống lại, khi họ sống lại, bà ấy sẽ là vợ của ai trong số họ? Vì cả bảy người đều đã có cô ấy làm vợ. Và Giê-su trả lời nói với họ: Các ngươi có phải đang bị lạc lối vì điều này không, vì không biết các thánh thư cũng không biết quyền năng của Đức Chúa Trời? Vì khi họ sống lại từ cõi chết, họ không lấy vợ lấy

chồng cũng không được gả đi lấy đi, nhưng họ như các sứ giả ở trên các tầng trời. Về việc những người chết được sống lại, các ngươi không đọc trong sách Môi-se sao, tại bụi gai, Đức Chúa Trời đã phán với ông như thế nào, rằng, ta là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham và Đức Chúa Trời của Y-sác và Đức Chúa Trời của Gia-cốp? Thần không phải là Thần của kẻ chết, mà là của kẻ sống; cho nên các ngươi đã lầm lạc nhiều lắm. Và một trong các thầy thông giáo đã đến gần, đã nghe họ đang tranh luận, thấy rằng ông đã trả lời họ tốt, hỏi ông ấy: điều răn nào là đầu tiên trong tất cả? Và Giê-su trả lời ông ta rằng điều răn đầu tiên của tất cả: Hãy nghe, hỡi Y-sơ-ra-ên, Chúa Đức Chúa Trời của chúng ta, Chúa là một; và ngươi sẽ yêu mến Chúa Đức Chúa Trời của ngươi từ toàn bộ trái tim của ngươi và từ toàn bộ linh hồn của ngươi và từ toàn bộ tâm trí của ngươi và từ toàn bộ sức lực của ngươi. Đây là điều răn đầu tiên. Và điều thứ hai cũng giống vậy là: bạn sẽ yêu thương người lân cận của bạn như chính bản thân mình. Không có điều răn nào khác lớn hơn những điều này. Và người thầy thông giáo nói với ông: tốt lắm, thầy, theo sự thật ông đã nói rằng Ngài là duy nhất và không có ai khác ngoài Ngài; và việc yêu mến Ngài bằng cả tấm lòng và bằng cả sự hiểu biết và bằng cả linh hồn và bằng cả sức mạnh, và việc yêu mến người lân cận như chính mình thì hơn tất cả các của lễ thiêu toàn phần và các của lễ tế. Và Giê-su thấy rằng ông ta đã trả lời một cách khôn ngoan, nói với ông ta: Ông không xa vương quốc của Đức Chúa Trời đâu; và không ai còn dám hỏi ông ta nữa. Và trả lời, Giê-su nói trong khi dạy dỗ ở trong đền thờ: Sao các thầy thông giáo lại nói rằng Đấng Christ là con của Đa-vít? Chính Đa-vít đã nói trong Thánh Linh: Chúa nói với Chúa của tôi, hãy ngồi bên

phải tôi cho đến khi tôi đặt những kẻ thù của ngươi làm bệ chân của ngươi. Chính Đa-vít gọi Ngài là Chúa; vậy làm sao Ngài lại là con trai của ông? Và đám đông lớn đã nghe ông ấy một cách vui vẻ. Và ông đã nói với họ trong lời giảng dạy của ông: Hãy coi chừng các thầy thông giáo, những người muốn mặc áo dài đi lại và nhận lời chào trong các chợ và ngồi ghế đầu trong các hội họp và ngồi chỗ đầu trong các bữa tiệc. Những người nuốt chửng nhà của các bà góa và lấy cớ cầu nguyện dài, những người này sẽ nhận sự phán xét nặng hơn. Và Chúa Giêsu đã ngồi xuống đối diện kho bạc, đang quan sát đám đông ném tiền đồng vào kho bạc như thế nào. Và nhiều người giàu có đã bỏ vào nhiều tiền; và có một bà góa nghèo đến bỏ vào hai đồng xu nhỏ, tức là một đồng kô-đơ-ranh. Và đã gọi các môn đồ của Ngài đến, Ngài nói với họ: Thật, Ta nói với các ngươi rằng bà góa nghèo này đã bỏ vào nhiều hơn tất cả những người đang bỏ vào kho bạc; vì tất cả họ đã bỏ vào từ sự dư thừa của họ, nhưng bà này đã bỏ vào từ sự thiếu thốn của bà tất cả những gì bà đã có, toàn bộ cuộc sống của bà.

13

Và khi Ngài đang đi ra khỏi đền thờ, một trong các môn đồ của Ngài nói với Ngài: Thầy ơi, nhìn kìa những viên đá và những công trình xây dựng như thế nào! Và Giê-su đáp lại nói với ông ta: Ngươi có thấy những công trình xây dựng lớn này không? Sẽ không còn hòn đá nào ở đây được để lại trên hòn đá khác mà không bị phá hủy. Và khi Ngài đang ngồi trên núi Ô-liu đối diện

đền thờ, Phê-rô và Gia-cơ và Giăng và Anh-rê-a đang hỏi Ngài riêng: Xin hãy nói cho chúng tôi khi nào những điều này sẽ xảy ra, và dấu hiệu gì khi tất cả những điều này sắp được hoàn thành? Và Giê-su đáp lại bắt đầu nói với họ: Hãy coi chừng kẻo có ai lừa dối các ngươi. Vì nhiều người sẽ đến nhân danh tôi và nói rằng Tôi là Đấng đó, và họ sẽ dẫn nhiều người đi lạc đường. Khi các ngươi nghe về chiến tranh và tin đồn về chiến tranh, đừng hoảng sợ; vì điều đó cần phải xảy ra, nhưng chưa phải là kết thúc. Vì dân tộc sẽ nổi dậy chống lại dân tộc và vương quốc chống lại vương quốc, và sẽ có những trận động đất ở nhiều nơi, và sẽ có những nạn đói và những sự rối loạn. Những điều này chỉ là khởi đầu của những cơn đau đẻ. Nhưng các người hãy coi chừng chính mình. Vì họ sẽ nộp các ngươi vào các hội đồng và các ngươi sẽ bị đánh đập trong các hội họp của họ, và các ngươi sẽ bị đặt đứng trước các quan lãnh đạo và các vua vì ta để làm chứng cho họ. Và tin mừng cần phải được công bố trước tiên cho tất cả các dân tộc. Khi họ dẫn các ngươi đi giao nộp, đừng lo lắng trước về điều gì các ngươi sẽ nói, cũng đừng tập luyện, nhưng điều gì được ban cho các ngươi trong giờ đó, điều này hãy nói; vì không phải các ngươi là những người đang nói, mà là Thần Thánh. Anh em sẽ nộp anh em vào cái chết và cha sẽ nộp con, và con cái sẽ nổi dậy chống cha mẹ và giết chết họ. Và các ngươi sẽ bị mọi người ghét vì danh ta; nhưng ai chịu đựng đến cùng thì người đó sẽ được cứu. Khi các ngươi thấy sự ghê tởm của sự hoang vu được nói bởi tiên tri Đa-ni-ên đang đứng nơi không nên - người đọc hãy hiểu - thì những người ở Giu-đê hãy chạy trốn vào các núi, và người ở trên mái nhà đừng xuống vào nhà cũng đừng vào để lấy gì từ nhà của mình, và người đang ở ngoài

đồng đừng quay lại phía sau để lấy áo choàng của mình. Khốn thay cho những người phụ nữ đang mang thai và những người đang cho con bú trong những ngày đó. Hãy cầu nguyện để cuộc chạy trốn của các ngươi không xảy ra vào mùa đông. Vì những ngày đó sẽ là hoạn nạn, như chưa có hoạn nạn như vậy từ lúc bắt đầu sự sáng tạo mà Đức Chúa Trời đã sáng tạo cho đến bây giờ và sẽ không bao giờ có. Và nếu Chúa không rút ngắn những ngày ấy, thì chẳng có xác thịt nào được cứu cả; nhưng vì những người được chọn mà Ngài đã chọn, Ngài đã rút ngắn những ngày ấy. Và lúc đó nếu ai nói với các ngươi, kìa Đấng Christ ở đây, kìa ở kia, đừng tin. Vì các christ giả và các tiên tri giả sẽ nổi lên và họ sẽ ban các dấu hiệu và các điều kỳ diệu để lôi kéo đi lạc, nếu có thể, ngay cả những người được chọn. Nhưng các ngươi hãy coi chừng; này, tôi đã nói trước với các ngươi tất cả. Nhưng trong những ngày đó, sau cơn hoạn nạn đó, mặt trời sẽ bị tối tăm, và mặt trăng sẽ không cho ánh sáng của nó, và các ngôi sao sẽ từ trời rơi xuống, và các quyền năng ở trong các tầng trời sẽ bị rung chuyển. Và sau đó họ sẽ thấy Con Người đang đến trong những đám mây với quyền năng lớn và vinh quang. Và lúc đó ông sẽ sai các sứ giả của ông và sẽ tập hợp những người được chọn của ông từ bốn gió, từ tận cùng của đất cho đến tận cùng của trời. Từ cây vả, hãy học lấy ẩn dụ đó. Khi cành của nó đã trở nên mềm mại và đâm chồi lá, các ngươi biết rằng mùa hè đã gần; cũng vậy, các ngươi, khi thấy những điều này đang xảy ra, hãy biết rằng nó đã gần, ngay tại cửa. Thật vậy, ta nói với các ngươi rằng thế hệ này sẽ không qua đi cho đến khi tất cả những điều này xảy ra. Bầu trời và đất sẽ qua đi, nhưng lời của ta sẽ không qua đi. Về ngày đó hay giờ đó không ai biết, cả các sứ giả

trên thiên đàng cũng không, cả con trai cũng không, chỉ có người cha. Hãy nhìn, hãy thức tỉnh và hãy cầu nguyện; vì các ngươi không biết khi nào thời điểm đó đến. Như một người đàn ông đi xa, đã để lại ngôi nhà của mình, và đã trao cho những nô lệ của mình quyền quản lý, và cho mỗi người công việc của người đó, và đã ra lệnh cho người gác cổng để người ấy phải canh gác. Hãy thức canh vậy; vì các ngươi không biết bao giờ chủ nhà đến, muộn hay nửa đêm hay lúc gà gáy hay sáng sớm; kẻo ông ấy đến bất ngờ thấy các ngươi đang ngủ. Những gì tôi nói với các bạn, tôi nói với tất cả mọi người: hãy tỉnh thức.

14

Lễ Vượt Qua và lễ Bánh Không Men còn hai ngày nữa là đến. Và các thầy tế lễ cả và các thầy thông giáo đang tìm cách làm thế nào để bắt được ông ta bằng mưu kế rồi giết chết. Nhưng họ nói rằng không nên làm trong lễ hội, kẻo sẽ có sự náo động của dân chúng. Và khi ông ấy đang ở tại Bê-tha-ni trong nhà của Si-môn người phung, khi ông ấy đang nằm xuống, một người đàn bà đã đến có mang một bình ngọc trai dầu thơm cam tùng thuần chất đắt tiền, và đã đập vỡ cái bình ngọc trai và đổ lên đầu ông ấy. Nhưng có một số người đang tức giận nói với nhau: Tại sao sự lãng phí dầu thơm này đã xảy ra? Vì dầu thơm này có thể được bán hơn ba trăm đồng đê-na-ri và được cho những người nghèo; và họ tức giận với cô ấy. Nhưng Chúa Giêsu nói: Hãy để mặc cô ấy; tại sao các ngươi lại gây phiền toái cho cô ấy? Người ấy đã làm một việc tốt cho tôi. Vì các ngươi luôn luôn có những người

nghèo với mình, và bất cứ khi nào các ngươi muốn, các ngươi có thể làm điều tốt cho họ; nhưng các ngươi không luôn luôn có ta. Điều bà ấy có, bà ấy đã làm; bà ấy đã xức dầu thơm trước thân thể của tôi cho việc chôn cất. Thật, ta nói với các ngươi, bất cứ nơi nào tin mừng này được rao giảng ra toàn thế giới, thì điều bà ấy đã làm cũng sẽ được nói đến để tưởng nhớ bà ấy. Và Giu-đa người Ích-ca-ri-ốt, một trong mười hai người, đã đi đến các thầy tế lễ cả để nộp ông cho họ. Những người đó nghe xong thì vui mừng, và hứa cho anh ta tiền bạc, và anh ta tìm cách để giao nộp hắn vào lúc thích hợp. Và vào ngày đầu tiên của lễ bánh không men, khi họ hiến tế lễ Vượt Qua, các môn đồ của Ngài nói với Ngài: Thầy muốn chúng con đi đâu để chuẩn bị cho Thầy ăn lễ Vượt Qua? Và ông gửi hai môn đồ của ông và nói với họ: hãy đi vào thành phố, và sẽ có một người đàn ông mang bình nước gặp các bạn; hãy theo ông ta, và bất cứ nơi nào ông ta vào, hãy nói với chủ nhà rằng thầy nói: phòng trọ của tôi ở đâu, nơi tôi sẽ ăn lễ Vượt Qua với các môn đồ của tôi? Và chính ông ấy sẽ chỉ cho các người một phòng trên lớn đã được trải sẵn sàng; ở đó hãy chuẩn bị cho chúng tôi. Và các môn đồ của ông đã đi ra và đến thành phố, và họ tìm thấy đúng như ông đã nói với họ, và họ đã chuẩn bị lễ Vượt Qua. Và khi buổi tối đã đến, Ngài đến với mười hai người; và khi họ đang ngồi ăn, Giê-su nói: Thật, tôi nói với các ngươi rằng một người trong các ngươi sẽ phản bội tôi, người đang ăn với tôi. Họ bắt đầu buồn rầu và lần lượt nói với Ngài: Chắc không phải con chứ? Và một người khác hỏi: Chắc không phải tôi chứ? Và Ngài trả lời nói với họ: một trong số mười hai người, người đang nhúng bánh với ta vào cái bát. Con Người thì đi như đã được viết về Ngài; nhưng khốn cho người

đó, qua người ấy mà Con Người bị nộp; tốt hơn cho người ấy nếu người ấy không được sinh ra. Và trong khi họ đang ăn, Giê-su đã lấy bánh, chúc phước, bẻ ra và cho họ, rồi nói: Hãy lấy, hãy ăn; này là thân thể của tôi. Và sau khi lấy cái chén và tạ ơn, ông cho họ, và tất cả đều uống từ đó. Và Ngài phán với họ: Này là máu của Ta, máu của giao ước mới, đang được đổ ra vì nhiều người. Thật vậy, tôi nói với các ngươi rằng tôi sẽ không còn uống từ sản vật của cây nho nữa cho đến ngày đó khi tôi uống nó mới trong vương quốc của Thiên Chúa. Và sau khi hát thánh ca, họ đã đi ra đến núi Ô-liu. Và Giê-su nói với họ rằng tất cả các ngươi sẽ bị vấp ngã vì ta trong đêm này, vì đã được viết rằng: Ta sẽ đánh người chăn chiên và những con chiên sẽ bị phân tán, nhưng sau khi ta sống lại, ta sẽ đi trước các ngươi vào Ga-li-lê. Nhưng Phê-rơ nói với Ngài: Dù tất cả có bị vấp ngã, nhưng tôi thì không. Và Chúa Giêsu nói với ông: Thật, ta nói với ngươi rằng hôm nay, trong đêm này, trước khi gà trống gáy hai lần, ngươi sẽ chối bỏ ta ba lần. Nhưng Phê-rô càng nói mạnh mẽ hơn: nếu tôi phải chết cùng với ngài, tôi sẽ không chối ngài. Và tất cả mọi người cũng nói như vậy. Và họ đến một nơi có tên là Gethsemane, và ông nói với các môn đồ của mình: hãy ngồi ở đây cho đến khi tôi cầu nguyện. Và Ngài đem theo Phê-rô và Gia-cơ và Giăng với chính mình, và Ngài bắt đầu bị sửng sốt lớn và bị đau khổ và nói với họ: linh hồn của tôi buồn rầu sâu sắc cho đến chết; hãy ở lại đây và hãy thức canh. Và đi tiến lên một chút, Ngài ngã sấp mặt xuống đất, và cầu nguyện rằng, nếu có thể, giờ phút này qua khỏi Ngài, và Ngài nói: Abba, Cha ơi, mọi điều đều có thể với Cha; xin cất chén này khỏi con; nhưng không phải điều con muốn, mà là điều Cha muốn. Và Ngài đến và thấy họ đang ngủ,

và nói với Phê-rô: Si-môn, ngươi đang ngủ à? Các ngươi không đủ sức thức canh một giờ sao? Hãy tỉnh thức và cầu nguyện, để các ngươi không sa vào cám dỗ; tinh thần thì sẵn sàng, nhưng xác thịt thì yếu đuối. Và một lần nữa, sau khi đi ra, ông đã cầu nguyện và nói những lời giống nhau. Và khi quay trở lại, ông tìm thấy họ lại đang ngủ; vì mắt của họ đang bị nặng trĩu, và họ không biết nên trả lời ông điều gì. Và Ngài đến lần thứ ba và nói với họ: Các ngươi còn ngủ và nghỉ ngơi sao? Đủ rồi! Giờ đã đến; kìa, Con Người bị nộp vào tay những kẻ tội lỗi; hãy đứng dậy, chúng ta đi thôi; kìa, kẻ phản bội Ta đã đến gần. Và ngay lập tức, khi ông vẫn còn đang nói, Giuđa người Iscariốt đến, một trong mười hai người, và cùng với ông ta là một đám đông lớn mang theo gươm và gậy gỗ, được sai đến từ các thầy tế lễ thượng phẩm và các thầy thông giáo và các trưởng lão. Và người đang phản bội hắn đã cho họ một tín hiệu, nói: Người mà tôi sẽ hôn, chính là hắn; hãy bắt hắn và dẫn đi một cách an toàn. Và khi đến, ngay lập tức đến gần ông ấy và nói: Chào thầy rabbi, và hôn ông ấy. Và họ đặt tay lên người anh ta và bắt giữ anh ta. Một người nào đó trong những người đang đứng đó đã rút thanh kiếm ra, đánh vào người nô lệ của thầy tế lễ thượng phẩm và chặt tai của hắn đi. Và Giê-su trả lời họ: Các ngươi ra đây với gươm và gậy để bắt ta như thể ta là kẻ cướp sao? Hằng ngày ta ở với các ngươi trong đền thờ giảng dạy, mà các ngươi không bắt ta. Nhưng để các lời chép được ứng nghiệm. Và sau khi bỏ rơi anh ta, tất cả đều chạy trốn. Và có một thanh niên nào đó đã theo ông ta, mặc tấm vải lanh trên người trần; và các thanh niên đã bắt ông ta. Và người đó đã để lại tấm vải lanh, trần trụi bỏ chạy khỏi họ. Và họ dẫn Giê-su đến thầy tế lễ thượng phẩm; và tất cả các thầy tế lễ

thượng phẩm và các trưởng lão và các thầy thông giáo đều tụ họp với ông. Và Phê-rơ từ xa theo Ngài cho đến tận bên trong sân của thầy tế lễ thượng phẩm, và đang ngồi cùng với những người hầu và sưởi ấm bên ánh lửa. Các thầy tế lễ cả và toàn bộ hội đồng đang tìm kiếm lời chứng chống lại Giê-su để giết chết ông, và không tìm thấy; vì nhiều người đã làm chứng gian chống lại ông, và các lời chứng không giống nhau. Và một số người đứng lên làm chứng gian chống lại ông ta, nói rằng: Chúng tôi đã nghe ông ta nói rằng: Tôi sẽ phá hủy đền thờ này, đền thờ được làm bằng tay người, và qua ba ngày tôi sẽ xây dựng một đền thờ khác không được làm bằng tay người. Và thậm chí như vậy thì lời chứng của họ cũng không khớp nhau. Và thầy tế lễ thượng phẩm đã đứng dậy, bước vào giữa, hỏi Giê-su rằng: Ngươi không trả lời gì cả sao? Những người này làm chứng gì chống lại bạn? Nhưng người ấy im lặng và không trả lời gì cả. Lại vị thầy tế lễ thượng phẩm hỏi ông ta và nói với ông ta: Ngươi có phải là Đấng Christ, con của Đấng được ban phước không? Và Giê-su nói: Ta là; và các ngươi sẽ thấy Con Người ngồi bên phải quyền năng và đến trên những đám mây của trời. Vị thầy tế lễ thượng phẩm xé áo mình và nói: Chúng ta còn cần gì nhân chứng nữa? Các ngươi chắc chắn đã nghe lời phạm thượng rồi; các ngươi thấy thế nào? Và tất cả họ kết án ông ta là có tội đáng chết. Và một số người bắt đầu nhổ nước bọt vào anh ta và che mặt anh ta và đấm anh ta và nói với anh ta: Hãy tiên tri cho chúng tôi xem ai là người đã đánh bạn. Và những người hầu đã tát ông ấy. Và khi Phê-rơ đang ở dưới trong sân, một trong những người hầu gái của thầy tế lễ thượng phẩm đến, và khi thấy Phê-rơ đang sưởi ấm, cô nhìn chăm chú vào anh ta và nói: Anh cũng đã ở với Giê-su người Na-

xa-rét. Nhưng ông ấy phủ nhận và nói: Tôi không biết cũng không hiểu anh đang nói gì. Và anh ấy đi ra ngoài vào sân trước, và gà trống gáy. Và cô hầu gái nhìn thấy anh ta rồi lại bắt đầu nói với những người đang đứng gần rằng người này là một trong bọn họ. Nhưng ông ấy lại phủ nhận. Và sau một lúc, những người đang đứng đó lại nói với Phê-rô: Thật sự ngươi là một trong bọn họ, vì ngươi là người Ga-li-lê và giọng nói của ngươi giống họ. Nhưng ông ấy bắt đầu nguyền rủa và thề rằng: Tôi không biết người đàn ông này mà các ngươi nói đến. Và lần thứ hai con gà trống đã gáy. Và Phê-rơ nhớ lại lời mà Chúa Giê-su đã nói với ông rằng trước khi gà gáy hai lần thì ngươi sẽ chối ta ba lần; và ông đã khóc.

15

Và ngay lập tức vào buổi sáng, các thầy tế lễ cả cùng với các trưởng lão và các thầy thông giáo và toàn bộ hội đồng đã họp bàn, trói Giê-su, đem đi và giao nộp cho Phi-lát. Và Philatô hỏi ông ta: Ngươi có phải là vua của người Do Thái không? Và Ngài trả lời nói với ông ta: Ngươi nói vậy. Và các thầy tế lễ thượng phẩm cáo buộc ông ta nhiều điều, nhưng chính ông ta không trả lời gì cả. Và Philatô lại hỏi ông ta, nói: Ông không trả lời gì cả sao? Hãy xem họ làm chứng chống lại anh bao nhiêu điều. Nhưng Giê-su không còn trả lời gì nữa, đến nỗi Phi-lát ngạc nhiên. Và vào dịp lễ hội, ông thả cho họ một tù nhân mà họ yêu cầu. Và người được gọi là Barabbas bị trói cùng với những kẻ nổi loạn, những người đã phạm tội giết người trong cuộc nổi loạn.

Và đám đông đã kêu lên, bắt đầu xin như ông ấy luôn làm cho họ. Còn Philatô trả lời họ mà nói: Các ngươi có muốn ta thả cho các ngươi vua của người Do Thái không? Ông ấy biết rằng các thầy tế lễ thượng phẩm đã giao nộp anh ấy vì ghen tị. Nhưng các thầy tế lễ cả đã kích động đám đông để ông thả Ba-ra-ba cho họ. Nhưng Philatô trả lời lại một lần nữa nói với họ: Vậy các ngươi muốn ta làm gì với người mà các ngươi gọi là vua của người Do Thái? Nhưng họ lại la lên: Hãy đóng đinh ông ta vào thập tự giá! Nhưng Philatô nói với họ: Ông ấy đã làm điều ác gì? Nhưng họ hét lên càng dữ dội hơn: hãy đóng đinh ông ấy vào thập tự giá. Còn Philatô, muốn làm hài lòng đám đông, đã thả Barabas cho họ và giao nộp Giêsu sau khi đánh đòn Ngài để Ngài bị đóng đinh vào thập tự giá. Và những người lính đã dẫn ông ta vào bên trong sân, đó là trụ sở tổng đốc, và họ tập hợp cả đội quân; và họ mặc cho ông ta áo màu tím và đặt lên ông ta một vương miện gai sau khi đã đan nó, và họ bắt đầu chào đón ông ta. Chào mừng, vua của người Do Thái! Và họ đánh vào đầu ông bằng cây sậy và nhổ vào ông, và quỳ gối xuống cúi lạy ông. Và khi họ chế nhạo ông xong, họ cởi áo choàng màu tím ra khỏi ông và mặc lại cho ông bộ quần áo riêng của ông, và họ dẫn ông ra để đóng đinh thập tự ông. Và họ bắt buộc một người nào đó tên Si-môn người Cy-rê-na đang đi ngang qua, đang đến từ cánh đồng, cha của A-lê-xan-đơ và Ru-phơ, để anh ta mang cây thập tự giá của Ngài. Và họ đưa ông ấy đến Golgotha, một nơi được dịch nghĩa là nơi của sọ người. Và họ cho anh ta uống rượu đã được trộn với mộc dược, nhưng anh ta không nhận. Và sau khi đóng đinh ông trên thập tự giá, họ chia các áo của ông bằng cách bỏ thăm để xem ai lấy cái gì. Đó là giờ thứ ba và họ đóng đinh Ngài trên thập tự giá.

Và bảng ghi tội danh của ông ấy đã được khắc: Vua của người Do Thái. Và họ đóng đinh hai tên cướp cùng với người, một người ở bên phải và một người ở bên trái của người. Và lời Kinh Thánh có nói đã được ứng nghiệm: và người đã được kể vào hàng ngũ những kẻ vô luật pháp. Và những người đi ngang qua đã phạm thượng ông, lắc đầu và nói: Ôi, kẻ phá hủy đền thờ và xây dựng lại trong ba ngày, hãy cứu lấy chính mình và xuống khỏi cây thập tự. Tương tự, các thượng tế cũng chế nhạo lẫn nhau cùng với các thầy thông giáo và nói: Người khác ông ấy đã cứu, chính mình ông ấy không thể cứu. Đấng Christ, vua của Israel, hãy xuống ngay bây giờ từ cây thập tự, để chúng ta thấy và tin ngài. Và những người đã bị đóng đinh cùng với Ngài đã sỉ nhục Ngài. Khi đã đến giờ thứ sáu, bóng tối đã xảy ra trên toàn bộ đất cho đến giờ thứ chín; và vào giờ thứ chín, Giêsu đã kêu lên bằng tiếng nói lớn nói: Êlôi Êlôi, lêma sabachthani? Điều đó được dịch là: Thượng Đế của con, Thượng Đế của con, tại sao Ngài đã bỏ rơi con? Và một số người đang đứng đó nghe thấy thì nói: Kìa, ông ấy gọi Êli-gia. Một người chạy đến và làm đầy bọt biển bằng giấm và đặt quanh cây sậy cho người uống, nói: Hãy để yên, chúng ta xem liệu Êlia có đến hạ người xuống không. Và Giê-su buông ra tiếng kêu lớn rồi tắt hơi. Và bức màn của đền thờ bị xé làm đôi từ trên xuống dưới. Khi thấy ông ấy kêu lên rồi tắt hơi như vậy, viên đội trưởng đang đứng đối diện đã nói: Thật sự người này là Con Thiên Chúa. Có những phụ nữ từ xa đang nhìn, trong số họ có Maria Magdalena và Maria mẹ của Giacôbê nhỏ và Giôse, và Salômê, những người khi ông ở Galilê đã theo ông và phục vụ ông, và nhiều phụ nữ khác đã cùng đi lên với ông đến Giêrusalem. Và khi buổi tối đã đến, vì là ngày chuẩn bị, tức

là ngày trước ngày sa-bát, Giô-sép người từ A-ri-ma-thê đã đến, một nghị viên tao nhã, người mà chính ông cũng đang mong đợi vương quốc của Đức Chúa Trời, đã dám vào đến Phi-lát và xin thân thể của Chúa Giê-su. Philatô ngạc nhiên liệu người đã chết chưa, và sau khi gọi viên đội trưởng đến, ông hỏi người ấy liệu người đã chết từ lâu chưa; và sau khi biết từ viên đội trưởng, ông ban tặng thân thể cho Giuse. Và đã mua vải lanh và đã hạ ông ấy xuống, ông ấy quấn ông ấy bằng vải lanh và đã đặt ông ấy trong mộ, cái mà đã được đục ra từ đá, và đã lăn đá lên trên cửa của mộ. Maria Magdalena và Maria của Joses đang xem Ngài được đặt ở đâu.

16

Và khi ngày Sa-bát đã qua, Ma-ri-a Mác-đa-len và Ma-ri-a của Gia-cơ và Sa-lô-mê đã mua các hương liệu để đến xức cho Ngài. Và rất sớm vào ngày thứ nhất trong tuần, họ đến mộ khi mặt trời đã mọc. Và họ nói với nhau: Ai sẽ lăn hòn đá ra khỏi cửa mộ cho chúng ta? Và khi nhìn lên, họ thấy rằng tảng đá đã được lăn đi; vì nó rất lớn. Và khi đã vào trong ngôi mộ, họ thấy một thanh niên đang ngồi bên phải, mặc áo dài trắng, và họ vô cùng kinh ngạc. Và ông ấy nói với họ: Đừng kinh ngạc; các ngươi tìm kiếm Giê-su người Na-xa-rét, Đấng đã bị đóng đinh; Ngài đã sống lại, Ngài không ở đây; hãy xem nơi họ đã đặt Ngài. Nhưng hãy đi nói với các môn đồ của Ngài và với Phê-rô rằng Ngài đi trước các ngươi vào Ga-li-lê; ở đó các ngươi sẽ thấy Ngài, đúng như Ngài đã nói với các ngươi. Và sau khi đi ra, họ chạy trốn khỏi ngôi mộ;

họ bị run rẩy và kinh ngạc, và họ không nói gì với ai cả vì họ sợ hãi. Đã sống lại vào sáng sớm ngày đầu tiên của tuần lễ sabbath, Ngài xuất hiện đầu tiên cho Maria người Magdala, từ người mà Ngài đã đuổi ra bảy quỷ. Người đàn bà đó đã đi báo tin cho những người đã ở với ông ấy, những người đang thương tiếc và khóc lóc. Và những người đó, sau khi nghe rằng ông sống và đã được cô ấy nhìn thấy, đã không tin. Sau những điều này, Ngài đã được bày tỏ dưới hình dạng khác cho hai người trong số họ đang đi bộ, đang đi đến cánh đồng. Và những người đó đã đi rồi báo cáo cho những người còn lại; nhưng những người đó cũng không tin họ. Sau đó Người hiện ra cho chính mười một người đang ngồi ăn, và Người trách móc sự không tin và lòng cứng cỏi của họ, bởi vì họ đã không tin những người đã thấy Ngài sống lại. Và Ngài nói với họ: Hãy đi khắp thế giới, rao giảng tin mừng cho mọi tạo vật. Người đã tin và đã được báp-têm sẽ được cứu, nhưng người không tin sẽ bị định tội. Và những dấu hiệu này sẽ theo những người đã tin: nhân danh tôi họ sẽ đuổi quỷ; họ sẽ nói các ngôn ngữ mới; họ sẽ cầm rắn; và nếu họ uống thứ gì chết người, nó sẽ không làm hại họ; họ sẽ đặt tay trên người bệnh, và họ sẽ khỏe mạnh. Vậy thì Chúa sau khi nói với họ đã được đưa lên trời và ngồi bên phải Đức Chúa Trời. Những người đó đã đi ra và rao giảng khắp mọi nơi, với Chúa làm việc cùng và xác nhận lời qua các dấu hiệu đi theo. A-men.

Phúc Âm Gioan

1

Trong ban đầu có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Ngài này đã ở cùng Đức Chúa Trời từ lúc khởi đầu. Tất cả mọi thứ đã được tạo thành qua Ngài, và không có Ngài thì chẳng có một thứ gì trong những thứ đã được tạo thành cả. Trong Ngài có sự sống, và sự sống là ánh sáng của loài người. Và ánh sáng chiếu sáng trong bóng tối, và bóng tối không thể nắm bắt được nó. Có một người đàn ông đã được sai từ Thiên Chúa, tên ông ấy là Gioan; người này đã đến để làm chứng, để ông ấy làm chứng về ánh sáng, để tất cả có thể tin qua ông ấy. Người đó không phải là ánh sáng, nhưng để làm chứng về ánh sáng. Đó là ánh sáng thật, ánh sáng soi sáng mọi người đến thế gian. Ngài ở trong thế gian, thế gian đã được dựng nên qua Ngài, và thế gian không nhận biết Ngài. Người đó đã đến với những gì thuộc về mình, và những người thuộc về mình đã không đón nhận người đó. Nhưng bao nhiêu người đã nhận Ngài, Ngài đã cho họ quyền trở thành con cái của Thiên Chúa, những người tin vào tên của Ngài, những người không sinh ra từ huyết thống,

cũng không từ ý muốn của xác thịt, cũng không từ ý muốn của người nam, mà từ Thiên Chúa được sinh ra. Và Ngôi Lời đã trở thành xác thịt và đã cư ngụ trong chúng ta, và chúng ta đã nhìn thấy vinh quang của Ngài, vinh quang như của Con Một từ Cha, đầy ân sủng và chân lý. Giăng làm chứng về Ngài và đã kêu lên rằng: Người này chính là Đấng mà tôi đã nói, Đấng đến sau tôi nhưng đã trở nên trước tôi, bởi vì Ngài vốn có trước tôi. Và từ sự đầy trọn của Ngài, chúng tôi tất cả đã nhận lãnh, và ân điển thay cho ân điển; vì luật pháp đã được ban cho qua Môi-se, ân điển và chân lý đã đến qua Chúa Giê-su Christ. Thiên Chúa chưa ai từng thấy bao giờ; Con Một đang ở trong lòng Cha, chính Ngài đã tỏ bày. Và đây là lời chứng của Giăng, khi những người Do Thái từ Giê-ru-sa-lem sai các thầy tế lễ và người Lê-vi để hỏi ông: Ngươi là ai? Và ông đã thú nhận và không chối, và ông đã thú nhận rằng: Tôi không phải là Đấng Christ. Và họ hỏi ông ấy: Vậy thì sao? Anh có phải là Ê-li không? Và anh ấy nói: Không phải tôi. Bạn là nhà tiên tri phải không? Và người ấy đã trả lời: Không. Vậy họ nói với anh ta: Anh là ai? Để chúng tôi đưa câu trả lời cho những người đã gửi chúng tôi, bạn nói gì về bản thân bạn? Ông ấy nói: Tôi là tiếng của người kêu la trong hoang mạc, hãy làm thẳng con đường của Chúa, đúng như nhà tiên tri Ê-sai đã nói. Và những người đã được sai đi là từ những người Pha-ri-si và họ hỏi ông và nói với ông tại sao vậy bạn làm phép báp-têm nếu bạn không là Đấng Christ cũng không phải Ê-li cũng không phải nhà tiên tri Gioan trả lời họ rằng: Tôi làm phép báp-têm bằng nước, nhưng giữa các ngươi đang đứng một người mà các ngươi không biết. Chính người đó là người đang đến sau tôi, người đã trở nên trước tôi, mà tôi không xứng đáng để cởi dây dép của

người đó. Những điều này xảy ra ở Bê-tha-ni bên kia sông Giô-đanh, nơi Giăng đang làm báp-têm. Ngày hôm sau, Gioan nhìn thấy Giêsu đang đến về phía ông và nói: Hãy nhìn con chiên của Thiên Chúa, Đấng mang tội lỗi của thế gian. Người này là người mà tôi đã nói về: sau tôi có một người đàn ông đến, người đã có trước tôi, bởi vì ông ấy có trước tôi. Và tôi không biết người, nhưng để người có thể được bày tỏ cho Y-sơ-ra-ên, vì điều này tôi đã đến làm phép báp-têm trong nước. Và Gioan đã làm chứng, nói rằng: Tôi đã thấy Thánh Linh xuống như chim bồ câu từ trời, và ở lại trên người đó. Và tôi không biết người đó, nhưng Đấng đã sai tôi làm phép báp-têm bằng nước, chính Ngài đã nói với tôi: Người nào mà ngươi thấy Thánh Linh giáng xuống và ở lại trên người ấy, chính người đó là Đấng làm phép báp-têm bằng Thánh Linh. Và tôi đã thấy và đã làm chứng rằng người này là Con Thiên Chúa. Ngày hôm sau, Giăng lại đứng đó cùng với hai người trong số các môn đồ của ông, và nhìn chăm chú vào Giêsu đang đi bộ, ông nói: Hãy nhìn, Con Chiên của Thiên Chúa. Và hai môn đồ nghe ông nói, và họ đi theo Giê-su. Giê-su quay lại và nhìn thấy họ đang theo, nói với họ: Các ngươi tìm kiếm gì? Và họ nói với ông: Rabbi (được dịch nghĩa là Thầy), thầy ở đâu? Ông ấy nói với họ: Hãy đến và xem. Vậy nên họ đến và thấy nơi ông ấy ở, và họ ở lại bên ông ấy ngày hôm đó; lúc đó khoảng giờ thứ mười. An-rê, anh em của Si-môn Phê-rô, là một trong hai người đã nghe từ Giăng và đã theo ông ấy. Người này đầu tiên tìm thấy anh em ruột của mình là Si-môn và nói với ông ấy: Chúng tôi đã tìm thấy Đấng Mê-si (cái mà được dịch ra là Đấng Christ), và người này đã dẫn ông ấy đến cùng Đức Giê-su. Nhìn chăm chú vào anh ta, Chúa Giêsu nói: Ngươi là Simon con

trai của Giô-na, ngươi sẽ được gọi là Sê-pha, cái mà được dịch là Phê-rô. Ngày hôm sau, Giê-su muốn đi đến Ga-li-lê; và Ngài gặp Phi-líp và nói với ông: Hãy theo ta. Phi-líp là người từ Bết-sai-đa, thành phố của Anh-rê và Phê-rơ. Philip tìm thấy Nathanael và nói với anh ta: Người mà Môi-se đã viết trong luật pháp và các tiên tri, chúng tôi đã tìm thấy, Giê-su con trai của Giô-sép từ Na-xa-rét. Và Nathanael nói với ông ấy: Từ Nazareth có thể có điều gì tốt được không? Phi-líp nói với anh ta: Hãy đến mà xem. Giê-su thấy Na-tha-na-ên đang đến về phía mình và nói về ông ấy: Hãy nhìn, thật sự là một người Y-sơ-ra-ên, trong người không có sự dối trá. Nathanael nói với Ngài: Từ đâu Ngài biết tôi? Giê-su trả lời và nói với ông ta: trước khi Phi-líp gọi bạn, khi bạn đang ở dưới cây vả, tôi đã thấy bạn. Nethanel trả lời và nói với Ngài: Thầy, Ngài là Con Thiên Chúa, Ngài là Vua Israel. Giê-su trả lời và nói với ông ta: Vì tôi nói với ngươi rằng tôi thấy ngươi ở dưới cây vả, ngươi có tin không? Bạn sẽ thấy những điều lớn lao hơn những điều này. Và Ngài nói với ông: thật thật ta nói với các ngươi, từ bây giờ các ngươi sẽ thấy trời mở ra, và các thiên sứ của Đức Chúa Trời đang lên và đang xuống trên Con Người.

2

Và vào ngày thứ ba, có một đám cưới diễn ra ở Ca-na thuộc Ga-li-lê, và mẹ của Giê-su có ở đó; còn Giê-su và các môn đồ của Ngài cũng được mời đến dự đám cưới. Và khi rượu đã cạn, mẹ của Giê-su nói với Ngài: Họ không có rượu. Giê-su nói với bà: Có chuyện gì giữa tôi và bà, thưa bà? Giờ của tôi chưa đến. Mẹ của

ông ấy nói với những người hầu: Bất cứ điều gì ông ấy bảo các người, hãy làm theo. Có ở đó sáu cái chum đá được đặt theo nghi thức tẩy uế của người Do Thái, chứa khoảng hai hoặc ba đơn vị đo. Giê-su nói với họ: Hãy đổ đầy các bình nước bằng nước. Và họ đã đổ đầy chúng tới tận trên. Và Ngài nói với họ: Hãy múc ra bây giờ và mang đến cho người quản tiệc. Và họ đã mang đến. Khi người quản tiệc nếm nước đã trở thành rượu và không biết nó từ đâu; nhưng những người đầy tớ, những người đã múc nước thì biết, người quản tiệc gọi chú rể và nói với anh ta: mọi người đều đặt rượu tốt trước, và khi họ say, thì mới đặt rượu kém hơn; anh đã giữ rượu tốt cho đến bây giờ. Điều này Giê-su đã làm là sự khởi đầu của các dấu hiệu ở Ca-na thuộc Ga-li-lê và Ngài đã bày tỏ vinh quang của Ngài, và các môn đồ của Ngài đã tin vào Ngài. Sau này ông đi xuống Ca-bê-na-um cùng với mẹ ông và các anh em ông và các môn đồ ông, và ở đó họ ở lại không nhiều ngày. Và lễ Vượt Qua của người Do Thái đã gần, và Giê-su đã đi lên Giê-ru-sa-lem. Và ông tìm thấy trong đền thờ những người bán bò, cừu và chim bồ câu, và những người đổi tiền đang ngồi. Và sau khi làm roi từ dây thừng, ông đuổi tất cả ra khỏi đền thờ, cả chiên lẫn bò, ông đổ tiền xu của những người đổi tiền ra và lật úp bàn của họ, và ông nói với những người bán chim bồ câu: Hãy mang những thứ này ra khỏi đây; đừng biến nhà của Cha ta thành nhà buôn bán. Các môn đồ của Ngài nhớ lại rằng có lời chép: Lòng nhiệt thành về nhà Ngài sẽ thiêu nuốt tôi. Vậy thì người Do Thái trả lời và nói với ông ta: Ông chỉ cho chúng tôi dấu hiệu gì vì ông làm những điều này? Giê-su trả lời và nói với họ: Hãy phá hủy đền thờ này, và trong ba ngày ta sẽ dựng lại nó. Vậy thì người Do Thái nói: Đền thờ này được xây

trong bốn mươi sáu năm, mà ngươi sẽ dựng lên nó trong ba ngày sao? Nhưng người đó đã nói về đền thờ của cơ thể anh ấy. Vậy nên khi Ngài đã được sống lại từ cõi chết, các môn đồ của Ngài đã nhớ lại rằng Ngài đã nói điều này, và họ đã tin vào Kinh Thánh và lời mà Chúa Giêsu đã nói. Khi ông ấy ở Giê-ru-sa-lem trong lễ Vượt Qua, vào dịp lễ hội, nhiều người đã tin vào danh ông ấy khi nhìn thấy các dấu lạ mà ông ấy làm. Nhưng chính Giê-su không giao phó chính mình cho họ vì chính Ngài biết tất cả mọi người, và vì Ngài không cần ai làm chứng về con người; vì chính Ngài biết điều gì ở trong con người.

3

Có một người đàn ông từ những người Pha-ri-si, tên ông ta là Ni-cô-đem, một người cai trị của những người Do Thái. Người này đến với ông ấy ban đêm và nói với ông ấy: Thưa Rabi, chúng tôi biết rằng thầy đã đến từ Đức Chúa Trời như một thầy giáo; vì không ai có thể làm những dấu hiệu này mà thầy làm, nếu Đức Chúa Trời không ở với người ấy. Giê-su trả lời và nói với ông ta: thật thật ta nói với ngươi, nếu ai không được sinh ra từ trên cao, thì không thể thấy vương quốc của Đức Chúa Trời. Nicôđêmu nói với ông ấy: Làm thế nào một người đàn ông có thể được sinh ra khi đang là một ông già? Anh ấy không thể vào trong bụng mẹ của mình lần thứ hai và được sinh ra sao? Giê-su trả lời: Thật thật, ta nói với ngươi, nếu ai không được sinh ra từ nước và Thánh Linh, thì không thể vào vương quốc của Đức Chúa Trời. Cái đã được sinh ra từ xác thịt là xác thịt, và cái đã được sinh ra

từ Thần Linh là thần linh. Đừng ngạc nhiên vì tôi đã nói với bạn, các bạn cần phải được sinh ra từ trên cao. Linh muốn thổi ở đâu thì thổi ở đó, và ngươi nghe tiếng của nó, nhưng ngươi không biết nó đến từ đâu và nó đi đâu; như vậy là mọi người đã được sinh ra từ Linh. Nicôđêmu trả lời và nói với ông ấy: Những điều này có thể xảy ra bằng cách nào? Giê-su trả lời và nói với ông ta: Ngươi là thầy giáo của Y-sơ-ra-ên và ngươi không biết những điều này sao? Thật thật ta nói với ngươi rằng điều chúng ta biết thì chúng ta nói và điều chúng ta đã thấy thì chúng ta làm chứng, và lời chứng của chúng ta các ngươi không nhận. Nếu tôi đã nói với các ngươi những điều thuộc về đất mà các ngươi không tin, thì làm sao các ngươi sẽ tin nếu tôi nói với các ngươi những điều thuộc về trời? Và không ai đã lên trời trừ người đã từ trời xuống, Con Người đang ở trên trời. Và cũng như Môi-se đã nâng cao con rắn trong đồng vắng, như vậy Con Người cần phải được nâng cao, để mọi người tin vào Ngài không bị hư mất, nhưng có sự sống đời đời. Vì Thiên Chúa đã yêu thế gian như vậy, đến nỗi Ngài đã ban Con duy nhất của Ngài, để mọi người tin vào Ngài không bị diệt vong, nhưng có sự sống đời đời. Vì Đức Chúa Trời không gửi Con của Ngài vào thế gian để xét xử thế gian, nhưng để thế gian được cứu qua Ngài. Người tin vào Ngài không bị xét xử, nhưng người không tin đã bị xét xử rồi, bởi vì không tin vào danh của Con Một của Thiên Chúa. Và đây là sự phán xét, bởi vì ánh sáng đã đến vào thế gian, và những người đã yêu bóng tối hơn ánh sáng; vì các việc làm của họ là ác. Vì mọi người làm những điều xấu xa đều ghét ánh sáng và không đến với ánh sáng, để những việc làm của họ không bị phơi bày; nhưng người làm sự thật thì đến với ánh sáng, để

những việc làm của họ được bày tỏ, vì chúng được làm ra trong Thiên Chúa. Sau những điều này, Giê-su và các môn đồ của Ngài đến đất Giu-đê, và ở đó Ngài ở lại với họ và làm báp-têm. Và Giăng đang làm phép báp-têm ở Ainon gần Salim, vì có nhiều nước ở đó, và người ta đến và được làm phép báp-têm; vì Giăng chưa bị bỏ vào tù. Vậy nên đã xảy ra một cuộc tranh luận giữa các môn đồ của Giăng với một người Do Thái về sự thanh tẩy. Và họ đến với Giăng và nói với ông: Thầy, người đã ở với thầy bên kia sông Giô-đanh, người mà thầy đã làm chứng cho, này người ấy đang làm phép báp-têm và tất cả mọi người đang đến với người ấy. Giăng trả lời và nói: Người ta không thể nhận được gì cả, trừ khi điều đó đã được ban cho anh ta từ trời. Chính các người làm chứng cho tôi rằng tôi đã nói: tôi không phải là Đấng Kitô, nhưng tôi được sai đến trước Ngài. Người có cô dâu là chú rể; còn người bạn của chú rể, người đang đứng và nghe anh ta, vui mừng với niềm vui vì tiếng nói của chú rể. Vậy niềm vui của tôi này đã được làm trọn. Người kia phải tăng lên, còn tôi phải giảm xuống. Người từ trên cao đến là ở trên tất cả. Người từ đất là thuộc về đất và nói về đất; người từ thiên đàng đến ở trên tất cả, và điều người đã thấy và đã nghe, điều này người làm chứng, và lời chứng của người không ai nhận. Người đã nhận lời chứng của Ngài đã đóng ấn rằng Đức Chúa Trời là chân thật. Vì người mà Đức Chúa Trời đã sai đi, nói những lời của Đức Chúa Trời; vì Đức Chúa Trời ban Thánh Linh không theo sự đo lường. Người cha yêu người con trai và đã trao tất cả vào tay con. Người tin vào Con có sự sống đời đời; nhưng người không vâng phục Con sẽ không thấy sự sống, mà cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời ở lại trên người ấy.

4

Vậy nên khi Chúa biết rằng những người Pha-ri-si đã nghe rằng Chúa Giê-su làm nhiều môn đồ hơn và làm phép báp-têm hơn Giăng, mặc dù chính Chúa Giê-su không làm phép báp-têm nhưng các môn đồ của Ngài làm, thì Ngài rời Giu-đê và đi đến Ga-li-lê. Nhưng anh ấy cần phải đi qua Sa-ma-ri. Vậy nên Ngài đến một thành của Samaria gọi là Sychar, gần nơi mà Giacóp đã cho Giuse con trai ông; và ở đó có giếng của Giacóp. Vậy nên Giê-su đã trở nên mệt mỏi từ cuộc hành trình, ngồi xuống như vậy bên cái giếng; giờ là khoảng giờ thứ sáu. Một người đàn bà từ xứ Samaria đến múc nước. Giê-su nói với cô ấy: Hãy cho tôi uống. Vì các môn đồ của ông đã đi vào thành phố để mua thức ăn. Vậy thì người đàn bà Samaria nói với ông ta: Làm sao mà anh là người Do Thái lại xin uống nước từ tôi, một người đàn bà Samaria? Vì người Do Thái không dùng chung đồ với người Sa-ma-ri. Giê-su trả lời và nói với bà: Nếu bà biết ân tứ của Đức Chúa Trời, và biết ai là người đang nói với bà Cho tôi uống, thì bà sẽ xin ông ấy, và ông ấy sẽ cho bà nước sống. Người đàn bà nói với ông: Thưa ngài, ông không có cái thùng, và cái giếng thì sâu; vậy thì từ đâu ông có nước sống? Không phải bạn lớn hơn cha chúng tôi là Gia-cốp, người đã cho chúng tôi cái giếng này, và chính ông đã uống từ đó và các con trai của ông và gia súc của ông sao? Giê-su trả lời và nói với bà ấy: Mọi người uống từ nước này sẽ khát lại; nhưng ai uống từ nước mà tôi sẽ cho người ấy, sẽ không khát đến đời đời, nhưng nước mà tôi sẽ cho người ấy, sẽ trở thành trong người ấy nguồn nước tuôn trào vào sự sống đời

đời. Người đàn bà nói với ông: Thưa Chúa, xin cho tôi nước này, để tôi không khát và không phải đến đây múc nước. Giê-su nói với bà: Hãy đi gọi chồng bà và trở lại đây. Người đàn bà trả lời và nói: Tôi không có chồng. Giê-su nói với cô ấy: Cô nói đúng rằng tôi không có chồng; vì cô đã có năm người chồng, và bây giờ người mà cô có không phải là chồng của cô; điều này cô đã nói thật. Người đàn bà nói với ông ấy: Thưa Ngài, tôi thấy rằng Ngài là một nhà tiên tri. Tổ tiên của chúng tôi đã thờ phượng trên núi này; và các người nói rằng ở Giê-ru-sa-lem là nơi phải thờ phượng. Giê-su nói với bà ấy: Hỡi phụ nữ, hãy tin ta rằng sẽ đến giờ khi không phải ở trên núi này cũng không phải ở Giê-ru-sa-lem các ngươi sẽ thờ phượng Cha. Các ngươi thờ phượng điều các ngươi không biết, chúng ta thờ phượng điều chúng ta biết; bởi vì sự cứu rỗi đến từ người Do Thái. Nhưng giờ đến, và bây giờ là giờ đó, khi những người thờ phượng thật sẽ thờ phượng Cha trong tâm linh và chân lý; vì Cha tìm kiếm những người thờ phượng Ngài như vậy. Thượng Đế là Thần Linh, và những người thờ phượng Ngài phải thờ phượng trong tâm thần và chân lý. Người đàn bà nói với ông: Tôi biết rằng Đấng Mê-si-a đang đến, Đấng được gọi là Chúa Cứu Thế; khi Ngài đến, Ngài sẽ loan báo mọi điều cho chúng tôi. Giê-su nói với bà: Chính ta là người đang nói với ngươi. Và vào lúc này các môn đồ của Ngài đã đến, và họ ngạc nhiên vì Ngài đang nói chuyện với một người đàn bà; tuy nhiên không ai nói: Ngài tìm kiếm gì? hay Ngài nói chuyện gì với bà ấy? Vậy nên người đàn bà để lại cái bình nước của bà ấy và đi vào thành phố, và bà ấy nói với những người đàn ông: Hãy đến xem một người đàn ông mà đã nói cho tôi tất cả những gì tôi đã làm; chẳng lẽ người này là Đấng Christ? Vậy nên họ đã đi ra từ

thành phố và đang đến với ngài. Trong khoảng thời gian đó, các môn đồ đang hỏi ông mà nói: Thầy rabbi, xin ăn đi. Nhưng ông nói với họ: Tôi có thức ăn để ăn mà các người không biết. Vậy nên các môn đồ đang nói với nhau: Có ai đã mang đồ ăn cho ông ấy không? Giê-su nói với họ: Thức ăn của tôi là làm theo ý muốn của Đấng đã sai tôi và hoàn thành công việc của Ngài. Các ngươi không nói rằng vẫn còn bốn tháng và mùa gặt sẽ đến sao? Này, ta nói với các ngươi, hãy ngước mắt lên và nhìn những cánh đồng, vì chúng đã trắng để gặt hái rồi. Và người gặt nhận tiền công và thu trái vào sự sống đời đời, để cho người gieo và người gặt cùng vui mừng. Vì trong điều này lời nói là đúng thật, rằng người gieo hạt là một người và người gặt hái là một người khác. Tôi đã sai các ngươi gặt hái cái mà không phải các ngươi đã làm việc vất vả; người khác đã làm việc vất vả, và các ngươi đã bước vào công lao của họ. Từ thành phố đó, nhiều người Sa-ma-ri đã tin vào ông vì lời của người đàn bà làm chứng rằng ông đã nói cho tôi tất cả những gì tôi đã làm. Vậy nên khi những người Sa-ma-ri đến với ông, họ xin ông ở lại với họ; và ông đã ở lại đó hai ngày. Và nhiều người hơn nữa đã tin qua lời của ông, và họ nói với người đàn bà rằng không còn nữa vì lời nói của bà mà chúng tôi tin; vì chính chúng tôi đã nghe, và chúng tôi biết rằng người này thật sự là Đấng Cứu Rỗi của thế gian, Đấng Christ. Sau hai ngày đó, Ngài đi ra từ đó và đi đến Ga-li-lê. Vì chính Giê-su đã làm chứng rằng nhà tiên tri ở quê hương mình không được tôn trọng. Vậy nên khi ông đến Galilee, người Galilee đã tiếp đón ông, vì họ đã thấy tất cả những điều mà ông làm ở Jerusalem trong lễ hội; và chính họ cũng đã đến dự lễ hội đó. Vậy nên Giê-su đã đến lại Ca-na của Ga-li-lê, nơi mà Ngài đã làm nước thành

rượu. Và có một người hoàng gia, mà con trai của ông ấy đang ốm ở Ca-bê-na-um; người này đã nghe rằng Chúa Giê-su đã đến từ xứ Giu-đê vào xứ Ga-li-lê, đã đi đến Ngài và xin Ngài đi xuống và chữa lành con trai của ông ấy; vì nó sắp chết. Vậy nên Chúa Giêsu nói với ông ta: Nếu các ngươi không thấy những dấu lạ và những điều kỳ diệu, các ngươi sẽ không tin. Người hoàng gia nói với ông: Thưa Chúa, xin hãy đi xuống trước khi con tôi chết. Giê-su nói với ông ta: Hãy đi; con trai của ông sống. Và người đàn ông đã tin lời mà Chúa Giêsu nói với ông ta, và ông ta đi. Khi ông đang đi xuống, những người nô lệ của ông đã gặp ông và báo cáo rằng con trai ông còn sống. Vậy nên ông ấy đã hỏi họ về giờ mà trong đó người ấy đã khá hơn. Và họ nói với ông ấy rằng hôm qua vào giờ thứ bảy, cơn sốt đã rời khỏi ông ấy. Vậy người cha biết rằng đó là giờ mà Chúa Giêsu nói với ông rằng con trai của ông sống; và ông tin, và cả nhà của ông. Đây lại là dấu hiệu thứ hai Giê-su đã làm sau khi đến từ Giu-đê vào Ga-li-lê.

5

Sau những điều này là lễ hội của người Do Thái, và Giê-su đi lên Giê-ru-sa-lem. Và có ở Giê-ru-sa-lem, tại ao cừu, một ao được gọi bằng tiếng Hê-bơ-rơ là Bê-tết-đa, có năm hành lang. Trong những chỗ này đang nằm một đám đông lớn gồm những người yếu đuối, những người mù, những người què, những người tàn tật, đang chờ đợi sự chuyển động của nước. Vì một sứ giả theo thời gian xuống trong hồ bơi, và nước bị khuấy động; vậy nên người đầu tiên bước vào sau khi nước bị khuấy động thì trở nên

khỏe mạnh bất kể bệnh gì đã giữ họ. Có một người đàn ông ở đó đã mắc bệnh được ba mươi tám năm. Khi thấy người này đang nằm đó và biết rằng ông ấy đã ở trong tình trạng này lâu rồi, Chúa Giêsu nói với ông ấy: Ông có muốn được lành mạnh không? Người bệnh trả lời ông: Thưa Chúa, tôi không có người nào để khi nước bị khuấy động thì đưa tôi vào hồ; nhưng trong khi tôi đang đến thì người khác đã xuống trước tôi. Chúa Giêsu nói với anh ta: Đứng dậy, nhấc cái chiếu của con lên và đi. Và ngay lập tức người đàn ông đã trở nên khỏe mạnh, và anh ta đã nhấc cái chiếu của mình lên và đi bộ. Và ngày đó là ngày sa-bát. Vậy nên những người Do Thái đã nói với người đã được chữa lành: Hôm nay là ngày Sa-bát; ngươi không được phép mang cái chiếu. Ông ấy trả lời họ: Người đã làm tôi khỏe mạnh, người đó đã nói với tôi: Hãy nhấc chiếc chiếu của anh lên và đi. Vậy thì họ hỏi ông ấy: Người đàn ông đã nói với anh Hãy nhấc cái chiếu của anh lên và đi là ai? Nhưng người đã được chữa lành không biết đó là ai; vì Giê-su đã lánh đi vì có đám đông ở nơi đó. Sau những điều này, Giê-su tìm thấy anh ta trong đền thờ và nói với anh ta: Này, anh đã trở nên khỏe mạnh; đừng phạm tội nữa, để không có điều gì tệ hơn xảy ra với anh. Người đàn ông đã đi khỏi và đã báo cáo cho người Do Thái rằng Giê-su là người đã làm cho ông ta khỏe mạnh. Và vì điều này, người Do Thái đã bắt bớ Giê-su và tìm cách giết ông, bởi vì ông đã làm những điều này vào ngày sa-bát. Nhưng Giê-su trả lời họ: Cha tôi làm việc cho đến bây giờ, và tôi cũng làm việc. Vì điều này cho nên người Do Thái càng tìm cách giết anh ta hơn, bởi vì không chỉ anh ta đang phá ngày Sa-bát, mà còn anh ta đang nói Đức Chúa Trời là cha riêng của mình, làm cho chính mình ngang bằng với Đức Chúa Trời. Vậy

nên Chúa Giê-su trả lời và nói với họ: Thật thật ta nói với các ngươi, người con không thể làm gì từ chính mình, nếu không thấy người cha đang làm; vì những gì mà người đó làm, những điều này người con cũng làm giống như vậy. Vì Cha yêu Con và chỉ cho Ngài tất cả những điều mà chính Ngài làm, và Ngài sẽ chỉ cho Ngài những công việc lớn hơn những điều này, để các ngươi kinh ngạc. Vì cũng như Cha làm sống dậy những người chết và ban sự sống cho họ thế nào, thì Con cũng ban sự sống cho những người mà Ngài muốn như vậy. Vì Cha không xét xử ai cả, nhưng đã ban mọi sự xét xử cho Con, để mọi người tôn kính Con cũng như họ tôn kính Cha. Ai không tôn vinh Con thì không tôn vinh Cha, Đấng đã sai Con. Thật thật ta nói với các ngươi rằng người nghe lời của ta và tin Đấng đã sai ta có sự sống đời đời, và không đến sự phán xét, nhưng đã qua khỏi từ cái chết vào sự sống. Thật thật ta nói với các ngươi rằng giờ đến, và bây giờ là giờ đó, khi những kẻ chết sẽ nghe tiếng của Con Đức Chúa Trời, và những kẻ đã nghe sẽ sống; vì cũng như Cha có sự sống trong chính Ngài, như vậy Ngài đã ban cho Con có sự sống trong chính Ngài; và Ngài đã ban cho Ngài quyền làm sự phán xét, vì Ngài là Con Người. Đừng ngạc nhiên về điều này; bởi vì giờ đang đến, trong đó tất cả những người trong các mồ mả sẽ nghe tiếng của Ngài, và sẽ đi ra: những người đã làm điều tốt vào sự sống lại của sự sống, còn những người đã làm điều xấu vào sự sống lại của sự phán xét. Tôi không thể tự mình làm gì cả. Như tôi nghe thế nào, tôi xét đoán thế ấy, và sự xét đoán của tôi là công bằng; bởi vì tôi không tìm kiếm ý muốn của tôi, nhưng ý muốn của Cha đã sai tôi. Nếu tôi làm chứng về chính mình, lời chứng của tôi không phải là thật. Có một người khác đang làm chứng về tôi,

và tôi biết rằng lời chứng mà người ấy làm chứng về tôi là chân thật. Các ngươi đã sai người đến với Giăng, và ông ấy đã làm chứng cho sự thật; nhưng ta không nhận lời chứng từ con người, nhưng ta nói những điều này để các ngươi được cứu. Người đó là ngọn đèn đang cháy và chiếu sáng, còn các ngươi đã muốn vui mừng một lúc trong ánh sáng của ông ấy. Nhưng tôi có lời chứng lớn hơn của Giăng; vì các công việc mà Cha đã cho tôi để hoàn thành chúng, chính các công việc mà tôi làm, làm chứng về tôi rằng Cha đã sai tôi. Và Cha đã sai tôi, chính Ngài đã làm chứng về tôi. Các ngươi chưa bao giờ nghe tiếng nói của Ngài cũng chưa nhìn thấy hình dạng của Ngài, và các ngươi không có lời của Ngài ở lại trong các ngươi, bởi vì Đấng mà Ngài đã sai đến, các ngươi không tin Đấng này. Các ngươi tra xét các bản văn, bởi vì các ngươi nghĩ rằng trong chúng các ngươi có sự sống đời đời; và chính những bản văn đó làm chứng về ta; và các ngươi không muốn đến cùng ta để các ngươi có sự sống. Tôi không nhận danh tiếng từ con người; nhưng tôi đã biết các ngươi rằng các ngươi không có tình yêu thương của Thiên Chúa trong chính mình. Tôi đã đến trong danh của Cha tôi, và các ngươi không nhận tôi; nếu người khác đến trong danh riêng của người ấy, các ngươi sẽ nhận người đó. Làm sao các ngươi có thể tin được, khi nhận vinh quang từ lẫn nhau, mà vinh quang từ Đức Chúa Trời duy nhất các ngươi lại không tìm kiếm? Đừng nghĩ rằng tôi sẽ tố cáo các ngươi trước mặt Cha; người tố cáo các ngươi là Môi-se, chính người mà các ngươi đã trông cậy. Nếu các ngươi tin Môi-se thì các ngươi sẽ tin ta, vì người đó đã viết về ta. Nhưng nếu các ngươi không tin vào những chữ viết của người đó, làm sao các ngươi sẽ tin vào những lời nói của ta?

6

Sau những điều này, Chúa Giê-su đi qua bên kia Biển Ga-li-lê của Ti-bê-ri-át; và một đám đông lớn theo Ngài, vì họ đã thấy những dấu hiệu mà Ngài làm trên những người bệnh. Và Giê-su đã đi lên núi và ở đó ngài ngồi với các môn đồ của ngài. Và lễ Vượt Qua đã gần, lễ hội của người Do Thái. Vậy nên Giê-su ngước mắt lên và thấy rằng có đông đảo đám đông đang đến với Ngài, nói với Phi-líp: Từ đâu chúng ta sẽ mua bánh để những người này có thể ăn? Và ông ấy nói điều này để thử thách anh ta; vì chính ông ấy đã biết ông ấy sắp làm gì. Phi-líp đáp lại ông ấy: Bánh mì trị giá hai trăm đơ-na-ri không đủ cho họ để mỗi người trong số họ có thể nhận được một chút. Một người trong số các môn đồ của Ngài nói với Ngài, Anrê anh em của Simon Phêrô: Có một đứa trẻ ở đây, người có năm ổ bánh mì lúa mạch và hai con cá nhỏ; nhưng những thứ này là gì cho nhiều người như vậy? Và Chúa Giê-su nói: Hãy bảo những người này ngồi xuống; và có nhiều cỏ ở chỗ đó. Vậy thì những người đàn ông đã ngồi xuống, số lượng khoảng năm ngàn người. Giê-su lấy những ổ bánh và sau khi tạ ơn đã phân phát cho các môn đồ, và các môn đồ phân phát cho những người đang ngồi ăn; cũng vậy với cá, bao nhiêu họ muốn. Và khi họ đã no, ông nói với các môn đồ của ông: Hãy thu lại những mảnh còn thừa, để không có gì bị mất. Vì vậy họ đã thu thập và làm đầy mười hai cái giỏ những mảnh vụn từ năm ổ bánh mì lúa mạch mà còn thừa lại từ những người đã ăn. Vậy những người đó, sau khi thấy dấu lạ mà Chúa Giê-su đã làm, đã nói rằng người này thật sự là nhà tiên tri đến thế gian. Vậy nên

Giê-su biết rằng họ sắp đến và bắt ông để làm ông thành vua, ông đã rút lui một lần nữa lên núi một mình. Khi chiều đến, các môn đồ của ông đi xuống biển, và sau khi lên thuyền, họ đang đi qua bên kia biển vào Ca-bê-na-um. Và trời đã tối rồi và Giê-su chưa đến với họ, và biển đang dậy sóng vì gió lớn thổi. Vậy nên đã chèo thuyền khoảng hai mươi lăm hoặc ba mươi dặm họ thấy Giê-su đang đi bộ trên mặt biển và đang đến gần thuyền, và họ sợ hãi. Và người nói với họ: Chính tôi đây; đừng sợ. Vậy nên họ muốn đón anh ấy lên thuyền, và ngay lập tức thuyền đã đến bờ mà họ đang đi tới. Ngày hôm sau, đám đông đứng bên kia biển thấy rằng không có thuyền nhỏ nào khác ở đó ngoại trừ một chiếc mà các môn đồ của Ngài đã lên, và rằng Giê-su không cùng vào thuyền nhỏ với các môn đồ của Ngài, nhưng chỉ các môn đồ của Ngài đã đi; nhưng có những thuyền nhỏ khác đến từ Ti-bê-ri-át gần nơi mà họ đã ăn bánh sau khi Chúa tạ ơn; vậy nên khi đám đông thấy rằng Giê-su không có ở đó và các môn đồ của Ngài cũng không, chính họ đã lên thuyền và đến Ca-bê-na-um tìm kiếm Giê-su. Và sau khi tìm thấy ông ấy ở bên kia biển, họ nói với ông ấy: Thưa thầy rabbi, khi nào ông đã đến đây? Giê-su đáp lại họ và nói: Thật thật ta nói với các ngươi, các ngươi tìm ta không phải vì các ngươi đã thấy các dấu kỳ, nhưng vì các ngươi đã ăn những bánh và đã được no. Hãy làm việc không phải cho thức ăn đang bị hủy diệt, nhưng cho thức ăn còn mãi đến sự sống đời đời, thức ăn mà Con Người sẽ ban cho các ngươi; vì Đức Chúa Trời Cha đã ấn chứng Ngài. Vậy họ nói với ông ấy: Chúng tôi phải làm gì để chúng tôi có thể làm các công việc của Thiên Chúa? Giê-su trả lời và nói với họ: Đây là công việc của Đức Chúa Trời: các ngươi hãy tin vào Đấng mà Ngài đã sai đến. Vậy thì họ

nói với ông ấy: Vậy thì ông làm dấu hiệu gì để chúng tôi thấy và tin ông? Bạn đang làm gì? Các cha của chúng ta đã ăn manna trong hoang mạc, đúng như đã được viết: Ngài đã ban cho họ bánh từ thiên đàng để ăn. Vậy nên Giê-su nói với họ: Thật thật ta nói với các ngươi, không phải Môi-se đã cho các ngươi bánh từ trời, mà Cha ta ban cho các ngươi bánh thật từ trời. Vì bánh của Thiên Chúa là bánh từ trời xuống và ban sự sống cho thế gian. Vậy họ thưa với Ngài: Lạy Chúa, xin luôn luôn ban cho chúng con bánh này. Chúa Giê-su nói với họ: Ta là bánh của sự sống; người đến với ta sẽ không đói, và người tin vào ta sẽ không bao giờ khát. Nhưng ta đã nói với các ngươi rằng các ngươi đã thấy ta mà các ngươi vẫn không tin. Tất cả những gì Cha ban cho tôi sẽ đến với tôi, và người đang đến với tôi, tôi sẽ không đuổi ra ngoài; bởi vì tôi đã xuống từ thiên đàng không phải để làm ý muốn của tôi, nhưng để làm ý muốn của Đấng đã sai tôi. Đây là ý muốn của Cha đã sai tôi, để tất cả những gì Ngài đã cho tôi, tôi sẽ không làm mất một ai trong số đó, nhưng tôi sẽ làm sống lại họ trong ngày cuối cùng. Và đây là ý muốn của Đấng đã sai ta, để mọi người nhìn thấy Con và tin vào Ngài có được sự sống đời đời, và chính ta sẽ làm cho người ấy sống lại vào ngày sau cùng. Vậy nên người Do Thái đã lằm bằm về Ngài bởi vì Ngài đã nói, Ta là bánh mì đã xuống từ thiên đàng, và họ đã nói: Không phải người này là Giê-su con trai của Giô-sép, mà chúng ta biết cha và mẹ của người ấy sao? Vậy thì làm sao người này nói rằng tôi đã xuống từ trên trời? Vậy nên Chúa Giê-su đã trả lời và nói với họ: Đừng phàn nàn với nhau. Không ai có thể đến với ta, trừ phi Cha đã sai ta kéo người ấy, và ta sẽ làm người ấy sống lại vào ngày sau cùng. Có viết trong sách các tiên tri: và tất cả sẽ được

Thượng Đế dạy dỗ. Mọi người nghe từ Cha và học được thì đến với ta; không phải là có ai đã thấy Cha, trừ phi người đang ở bên Đức Chúa Trời, người này đã thấy Cha. Thật vậy, thật vậy, ta nói với các ngươi, người tin vào ta có sự sống đời đời. Tôi là bánh mì của sự sống. Các cha của các ngươi đã ăn manna trong đồng vắng và đã chết; này là bánh từ thiên đàng xuống, để ai ăn từ nó và không chết. Tôi là bánh mì sống từ trời xuống; nếu ai ăn bánh mì này, người đó sẽ sống mãi mãi. Và bánh mà tôi sẽ cho là thịt của tôi, mà tôi sẽ cho vì sự sống của thế giới. Vậy nên những người Do Thái đã tranh cãi với nhau mà nói: làm sao người này có thể cho chúng ta thịt để ăn? Vậy nên Giê-su nói với họ: Thật thật ta nói với các ngươi, nếu các ngươi không ăn thịt của Con Người và uống máu của Ngài, thì các ngươi không có sự sống trong chính mình. Người ăn thịt ta và uống máu ta có sự sống đời đời, và ta sẽ làm cho người ấy sống lại vào ngày sau cùng. Vì thịt của tôi thật sự là thức ăn, và máu của tôi thật sự là thức uống. Ai ăn thịt ta và uống máu ta thì ở trong ta, và ta ở trong người ấy. Cũng như Cha hằng sống đã sai tôi và tôi sống bởi vì Cha, và người ăn tôi thì người đó cũng sẽ sống bởi vì tôi. Này là bánh từ trời đã xuống, không như tổ tiên các ngươi đã ăn manna và đã chết; người ăn bánh này sẽ sống đời đời. Ông ấy đã nói những điều này khi đang dạy dỗ trong hội đường ở Capernaum. Vậy nên nhiều người trong các môn đồ của ông đã nghe và nói: Lời này thật khó nghe; ai có thể nghe được? Biết trong lòng mình rằng các môn đồ của Ngài đang lẩm bẩm về điều này, Giê-su nói với họ: Điều này làm các ngươi vấp phạm sao? Vậy nếu các ngươi thấy Con Người lên nơi mà Ngài đã ở trước đây thì sao? Thần linh là cái ban sự sống, thịt thể chẳng ích lợi gì cả; những

lời mà tôi nói với các ngươi, là thần linh và là sự sống. Nhưng có một số người trong các bạn mà không tin. Vì từ đầu Chúa Giêsu đã biết những người nào là những người không tin và ai là người sẽ nộp Ngài. Và ông ấy đã nói: Vì điều này tôi đã nói với các ngươi rằng không ai có thể đến với tôi, trừ phi điều đó được ban cho người ấy từ Cha của tôi. Từ đó nhiều người trong số các môn đồ của ông đã rời bỏ ông quay trở lại và không còn đi theo ông nữa. Vậy nên Chúa Giêsu nói với nhóm mười hai người: Không phải các ngươi cũng muốn đi sao? Vậy Si-môn Phê-rô trả lời Ngài: Lạy Chúa, chúng con sẽ đi đến ai? Ngài có lời của sự sống đời đời; và chúng tôi đã tin và đã biết rằng Ngài là Đấng Christ, Con của Đức Chúa Trời hằng sống. Giê-su trả lời họ: Không phải chính tôi đã chọn các ngươi, mười hai người đó sao? Và một người trong các ngươi là ma quỷ. Ông ấy đang nói về Giuđa con của Simon Iscariốt; vì người này sắp sửa nộp ông ấy, là một trong mười hai người.

7

Và Chúa Giê-su đi quanh ở Ga-li-lê sau những điều này; vì Ngài không muốn đi ở Giu-đê, bởi vì những người Do Thái đang tìm kiếm Ngài để giết Ngài. Và lễ lều tạm của người Do Thái đã gần. Vậy nên các anh em của ông ấy nói với ông ấy: Hãy rời khỏi đây và đi vào xứ Judea, để các môn đồ của anh cũng có thể thấy các công việc của anh mà anh làm; vì không ai làm điều gì trong chỗ kín mà lại tìm kiếm chính mình ở nơi công khai. Nếu bạn làm những điều này, hãy tỏ mình ra cho thế giới. Vì ngay cả những

người anh em của ông ấy cũng không tin vào ông ấy. Vậy nên Giê-su nói với họ: Thời gian của ta chưa đến, nhưng thời gian của các ngươi luôn luôn sẵn sàng. Thế gian không thể ghét các ngươi; nhưng nó ghét ta, vì ta làm chứng về nó rằng các việc làm của nó là xấu xa. Các người hãy đi lên dự lễ này; tôi chưa đi lên dự lễ này, vì thời của tôi chưa được trọn. Nhưng sau khi nói những điều này cho họ, ông ấy ở lại ở Ga-li-lê. Khi các anh em của ông ấy đã đi lên rồi, sau đó chính ông ấy cũng đi lên dự lễ hội, không công khai, mà như thể trong bí mật. Vậy thì những người Do Thái đang tìm kiếm ông ấy trong lễ hội và hỏi: Ông ấy ở đâu? Và có nhiều lời xì xào về anh ta trong đám đông. Những người này thì đang nói rằng ông ấy tốt; những người khác đang nói, không, mà ông ấy làm cho đám đông lạc lối. Tuy nhiên không ai dám nói công khai về ông ta vì sợ những người Do Thái. Khi lễ hội đã qua một nửa, Giê-su lên đền thờ và giảng dạy. Và người Do Thái đã kinh ngạc nói rằng: Làm sao người này biết chữ nghĩa mà không học? Vậy nên Giê-su trả lời họ và nói: Giáo lý của tôi không phải là của tôi, nhưng là của Đấng đã sai tôi. Nếu ai muốn làm theo ý muốn của Ngài, người ấy sẽ biết về giáo lý này, liệu nó có phải từ Đức Chúa Trời hay tôi tự mình nói. Người từ chính mình nói ra thì tìm kiếm vinh quang riêng của mình, nhưng người tìm kiếm vinh quang của Đấng đã sai ông ấy, người này là chân thật, và sự bất công không có trong ông ấy. Không phải Môi-se đã ban cho các ngươi luật pháp sao? Và không ai trong các bạn tuân giữ luật pháp. Tại sao các người tìm cách giết tôi? Đám đông trả lời và nói: Ngươi bị quỷ ám. Ai tìm cách giết ngươi? Giê-su trả lời và nói với họ: Tôi đã làm một việc, và tất cả các ngươi đều ngạc nhiên vì điều này. Môi-se đã cho các

ngươi phép cắt bì, không phải vì nó từ Môi-se mà từ các tổ phụ, và trong ngày sa-bát các ngươi cắt bì người. Nếu người ta nhận cắt bì vào ngày Sa-bát để cho luật pháp của Môi-se không bị phá bỏ, các ngươi giận tôi vì tôi đã làm cho cả một người trở nên lành mạnh vào ngày Sa-bát? Đừng xét đoán theo bề ngoài, nhưng hãy xét đoán sự phán xét công chính. Vậy nên một số người Giê-ru-sa-lem đang nói: Không phải người này là người mà họ đang tìm cách giết sao? Và này, anh ta đang nói một cách táo bạo, mà họ chẳng nói gì với anh ta cả. Có phải các quan chức thật sự đã biết rằng người này thật sự là Đấng Christ không? Nhưng người này chúng ta biết từ đâu; còn Đấng Christ khi đến, không ai biết từ đâu. Vậy nên Chúa Giêsu kêu lên trong đền thờ đang dạy dỗ và nói: Và các ngươi biết ta, và các ngươi biết ta từ đâu; và ta không đến từ chính ta, nhưng Đấng đã sai ta là thật, Đấng mà các ngươi không biết; ta biết Ngài, bởi vì ta đến từ Ngài và Đấng đó đã sai ta. Vì thế họ tìm cách bắt ông, nhưng không ai tra tay vào ông, bởi vì giờ của ông chưa đến. Nhiều người trong đám đông đã tin vào ông ấy và nói rằng: Khi Đấng Christ đến, chắc không làm nhiều dấu lạ hơn những dấu lạ mà người này đã làm phải không? Các người Pha-ri-si nghe thấy đám đông xầm xì về Ngài những điều này, và các người Pha-ri-si và các thầy tế lễ cả đã sai người hầu để bắt Ngài. Vậy Giê-su nói: Tôi còn ở với các ngươi một thời gian ngắn nữa, rồi tôi sẽ đi về với Đấng đã sai tôi. Các ngươi sẽ tìm kiếm ta và không tìm thấy; và nơi ta ở, các ngươi không thể đến. Vậy thì người Do Thái nói với nhau: Người này sắp đi đâu mà chúng ta sẽ không tìm thấy hắn? Không phải anh ta sắp đi đến vùng phân tán của người Hy Lạp và dạy dỗ người Hy Lạp sao? Lời này mà ông ấy đã nói là gì: Các ngươi sẽ

tìm ta và không tìm thấy, và nơi ta ở, các ngươi không thể đến? Vào ngày cuối cùng, ngày lớn của lễ hội, Chúa Giêsu đứng và kêu lên nói: Nếu ai khát, hãy đến với tôi và uống. Người tin vào ta, đúng như Kinh Thánh đã nói, những dòng sông nước sống sẽ chảy từ bụng của người ấy. Và điều này ông nói về Thánh Linh mà những người tin vào ông sắp nhận lấy; vì Thánh Linh chưa có, bởi vì Giê-su chưa được tôn vinh. Vậy nhiều người trong đám đông đã nghe lời đó đều nói: Người này thật sự là nhà tiên tri; những người khác nói: Người này là Đấng Christ; những người khác nói: Chẳng lẽ Đấng Christ lại đến từ Ga-li-lê sao? Không phải Kinh Thánh đã nói rằng Đấng Christ đến từ dòng dõi của Đa-vít và từ Bết-lê-hem, làng nơi Đa-vít đã ở? Vậy nên sự chia rẽ đã xảy ra trong đám đông vì ông ấy. Một số người trong số họ muốn bắt giữ ông, nhưng không ai đặt tay lên ông. Vậy thì những người đầy tớ đã đến với các thầy tế lễ thượng phẩm và người Pha-ri-si, và những người đó hỏi họ: Tại sao các ngươi không đem ông ấy đến? Các người hầu trả lời: Chưa bao giờ có người nào nói như người này. Vậy những người Pha-ri-si trả lời họ: Không lẽ các ngươi cũng bị lừa dối sao? Có ai trong các quan chức đã tin vào ông ấy hay trong các người Pha-ri-si không? Nhưng đám đông này không biết luật pháp thì bị nguyền rủa. Nicôđem, người đã đến với ông ấy ban đêm, là một người trong số họ, nói với họ: Luật pháp của chúng ta há không xét xử người nào trước khi nghe từ người đó và biết người đó làm gì sao? Họ trả lời và nói với ông: Không lẽ ông cũng đến từ Ga-li-lê sao? Hãy tra cứu và xem rằng không có nhà tiên tri nào từ Ga-li-lê được dấy lên. Và mỗi người đã về nhà của mình.

8

Giê-su đi đến núi Ô-liu; vào lúc bình minh Ngài lại đến đền thờ, và tất cả dân chúng đến với Ngài; và Ngài ngồi xuống dạy họ. Các thầy thông giáo và các người Pha-ri-si dẫn một người đàn bà bị bắt vì tội ngoại tình, và đặt cô ấy ở giữa, họ nói với ông: Thưa thầy, người đàn bà này bị bắt quả tang đang phạm tội ngoại tình; và trong luật pháp của chúng tôi, Môi-se đã truyền ném đá những người như vậy. Vậy bạn nói gì? Và họ nói điều này để thử thách ông ấy, để họ có lời buộc tội chống lại ông ấy. Còn Chúa Giêsu cúi xuống, dùng ngón tay viết trên đất. Khi mà họ cứ tiếp tục hỏi ông, ông ngẩng lên và nói với họ: người không tội lỗi trong các ngươi hãy ném đá vào bà ấy đầu tiên. Và ông lại cúi xuống viết trên đất. Và những người đã nghe thì đi ra từng người một, bắt đầu từ những người già, và Giê-su được để lại và người đàn bà đang ở giữa. Ngước lên, Giê-su nói với bà: Này bà, họ ở đâu? Không ai kết án bạn sao? Và cô ấy nói: Không ai, thưa Chúa. Và Giê-su nói: tôi cũng không kết án con; hãy đi và từ bây giờ đừng phạm tội nữa. Vậy nên Giê-su lại nói với họ rằng: Tôi là ánh sáng của thế giới; người theo tôi sẽ không đi trong bóng tối, nhưng sẽ có ánh sáng của sự sống. Vậy những người Pha-ri-si nói với ông: Ông làm chứng về chính mình; lời chứng của ông không đúng sự thật. Giê-su trả lời và nói với họ: Ngay cả nếu tôi làm chứng về chính tôi, lời chứng của tôi là thật, bởi vì tôi biết từ đâu tôi đã đến và tôi đi đâu; nhưng các ngươi không biết từ đâu tôi đến hoặc tôi đi đâu. Các ngươi xét đoán theo xác thịt; ta không xét đoán ai cả. Và nếu tôi xét xử, thì sự xét xử của tôi là đúng,

bởi vì tôi không ở một mình, mà có tôi và Cha đã sai tôi. Và trong luật pháp của các ngươi cũng có viết rằng lời chứng của hai người là chân thật. Tôi là người làm chứng về chính tôi, và Cha là Đấng đã sai tôi cũng làm chứng về tôi. Vậy họ hỏi ông: Cha của ông ở đâu? Giê-su trả lời: Các ngươi không biết ta và cũng không biết Cha ta; nếu các ngươi đã biết ta thì các ngươi cũng đã biết Cha ta. Những lời này Giê-su đã nói trong kho bạc, khi đang dạy dỗ trong đền thờ, và không ai bắt ông, bởi vì giờ của ông chưa đến. Vậy nên Giê-su lại nói với họ: Ta đi và các ngươi sẽ tìm ta, và các ngươi sẽ chết trong tội lỗi của các ngươi; nơi ta đi, các ngươi không thể đến. Vậy nên người Do Thái nói: Chẳng lẽ ông ấy sẽ tự sát, vì ông ấy nói: Nơi tôi đi, các người không thể đến được? Và Ngài nói với họ: Các ngươi từ dưới, ta từ trên; các ngươi thuộc về thế gian này, còn ta không thuộc về thế gian này. Vậy nên tôi đã nói với các ngươi rằng các ngươi sẽ chết trong những tội lỗi của các ngươi; vì nếu các ngươi không tin rằng chính tôi là, các ngươi sẽ chết trong những tội lỗi của các ngươi. Vậy họ hỏi ông: Ông là ai? Và Giê-su nói với họ: Từ đầu, chính cái mà tôi đang nói với các ngươi. Tôi có nhiều điều về các ngươi để nói và để phán xét; nhưng Đấng đã sai tôi là chân thật, và tôi, những điều tôi đã nghe từ Ngài, chính những điều này tôi nói ra cho thế gian. Họ không hiểu rằng Ngài đang nói với họ về Cha. Vậy nên Giê-su nói với họ: Khi các ngươi nhấc lên Con Người, lúc đó các ngươi sẽ biết rằng ta là, và ta không làm gì từ chính mình, nhưng đúng như Cha ta đã dạy ta, ta nói những điều này. Và Đấng đã sai tôi ở với tôi; Cha không để tôi một mình, bởi vì tôi luôn làm những điều làm hài lòng Ngài. Khi ông nói những điều này, nhiều người đã tin vào ông. Vậy nên Giê-su đang nói với

những người Do Thái đã tin ông: Nếu các ngươi ở lại trong lời của ta, thật sự các ngươi là môn đồ của ta, và các ngươi sẽ biết sự thật, và sự thật sẽ giải phóng các ngươi. Họ trả lời ông: Chúng tôi là dòng dõi Áp-ra-ham và chưa bao giờ làm nô lệ cho ai cả; làm sao ông nói rằng các người sẽ trở nên tự do? Giê-su trả lời họ: thật thật, ta nói với các ngươi rằng mọi người làm tội lỗi đều là nô lệ của tội lỗi. Nhưng người nô lệ không ở lại trong nhà mãi mãi; người con trai ở lại mãi mãi. Vậy nên nếu con trai giải phóng các bạn, các bạn sẽ thật sự tự do. Tôi biết rằng các ngươi là dòng dõi Áp-ra-ham; nhưng các ngươi tìm cách giết tôi, vì lời của tôi không được chứa trong các ngươi. Tôi nói những gì tôi đã thấy từ Cha tôi; và các ngươi cũng vậy làm những gì các ngươi đã thấy từ cha các ngươi. Họ trả lời và nói với ông ấy: Cha của chúng tôi là Áp-ra-ham. Giê-su nói với họ: Nếu các ngươi là con cái của Áp-ra-ham thì các ngươi đã làm những việc của Áp-ra-ham. Nhưng bây giờ các ngươi tìm cách giết ta, một người đã nói sự thật cho các ngươi, sự thật mà ta đã nghe từ Đức Chúa Trời; điều này Áp-ra-ham đã không làm. Các ngươi làm những việc của cha các ngươi. Vậy họ nói với Ngài: Chúng tôi không sinh ra từ tội tà dâm; chúng tôi có một Cha, là Đức Chúa Trời. Vậy nên Giê-su nói với họ: Nếu Thượng Đế là cha của các ngươi thì các ngươi đã yêu ta; vì ta từ Thượng Đế mà ra và đến; vì thậm chí không phải từ chính ta mà ta đã đến, nhưng Đấng ấy đã sai ta. Tại sao các ngươi không hiểu lời nói của ta? Bởi vì các ngươi không thể nghe lời của ta. Các ngươi là con của cha ma quỷ, và các ngươi muốn làm theo những ham muốn của cha các ngươi. Kẻ đó là kẻ giết người từ lúc ban đầu và không đứng vững trong sự thật, bởi vì không có sự thật trong hắn; khi nào hắn nói dối,

hắn nói từ những điều riêng của hắn, bởi vì hắn là kẻ nói dối và cha của hắn cũng vậy. Nhưng vì tôi nói sự thật, các người lại không tin tôi. Ai trong các ngươi kết tội ta về tội lỗi? Nhưng nếu tôi nói sự thật, tại sao các ngươi không tin tôi? Người từ Thượng Đế thì nghe lời của Thượng Đế; vì lý do này các ngươi không nghe, bởi vì các ngươi không từ Thượng Đế. Vậy thì người Do Thái trả lời và nói với ông ta: Chúng tôi có nói không đúng khi nói rằng ông là người Sa-ma-ri và ông có quỷ không? Giê-su trả lời: Tôi không có quỷ, nhưng tôi tôn kính Cha của tôi, và các ngươi sỉ nhục tôi. Nhưng tôi không tìm kiếm vinh quang của mình; có Đấng tìm kiếm và phán xét. Thật thật tôi nói với các ngươi, nếu ai giữ lời của tôi, sẽ không không thấy sự chết đến đời đời. Vậy người Do Thái nói với ông ấy: Bây giờ chúng tôi đã biết rằng ông bị quỷ ám. Áp-ra-ham đã chết và các tiên tri cũng vậy, mà ngươi lại nói: nếu ai giữ lời của ta, sẽ không hề nếm sự chết cho đến đời đời? Bạn không lớn hơn cha chúng ta là Áp-ra-ham, người đã chết, phải không? Và các tiên tri đã chết; ngươi tự cho mình là ai? Giê-su trả lời: Nếu ta tôn vinh chính mình ta, vinh quang của ta chẳng là gì; chính Cha ta là Đấng tôn vinh ta, Đấng mà các ngươi nói rằng là Đức Chúa Trời của các ngươi, và các ngươi chưa biết Ngài; nhưng ta biết Ngài. Và nếu tôi nói rằng tôi không biết ông ấy, tôi sẽ giống như các người - một kẻ nói dối; nhưng tôi biết ông ấy và tôi giữ lời của ông ấy. Abraham cha của các ngươi đã vui mừng lắm để được thấy ngày của ta, và ông đã thấy và vui mừng. Vậy thì người Do Thái nói với ông ta: Ngươi chưa đến năm mươi tuổi mà ngươi đã thấy Áp-ra-ham sao? Giê-su nói với họ: thật vậy, thật vậy, tôi nói với các ngươi, trước khi Áp-ra-ham được sinh ra, tôi hiện hữu. Vậy nên họ nhấc đá lên để

ném vào ông ấy. Nhưng Giê-su đã ẩn mình và đã đi ra khỏi đền thờ sau khi đi qua giữa họ, và đã đi qua như thế.

9

Và khi đi ngang qua, Ngài thấy một người đàn ông bị mù từ khi sinh ra. Và các môn đồ của ông hỏi ông, nói rằng: Thưa thầy rabbi, ai đã phạm tội, người này hay cha mẹ của người này, để người này sinh ra mù? Giê-su trả lời: Không phải người này đã phạm tội, cũng không phải cha mẹ người này, nhưng để các công việc của Đức Chúa Trời có thể được bày tỏ trong người này. Ta cần phải làm các công việc của Đấng đã sai ta trong khi còn là ban ngày; đêm đến khi không ai có thể làm việc. Khi tôi ở trong thế gian, tôi là ánh sáng của thế gian. Nói những điều này xong, Ngài nhổ xuống đất và làm bùn từ nước bọt, và Ngài bôi bùn lên mắt của người mù và nói với ông ta: Hãy đi rửa trong hồ Si-lô-am, cái được hiểu nghĩa là Đấng Được Sai Đến. Vậy nên người ấy đã đi, và đã rửa, và đã đến nhìn thấy được. Vì vậy những người hàng xóm và những người trước đây thấy anh ta mù, đã nói: Người này không phải là người đã ngồi ăn xin sao? Những người khác nói rằng đây là người đó; nhưng những người khác thì nói rằng chỉ giống anh ta thôi. Người đó đã nói rằng Tôi là tôi. Vậy họ hỏi ông ấy: Mắt của anh được mở như thế nào? Người đó trả lời và nói: Người đàn ông được gọi là Giê-su đã làm bùn và bôi lên mắt tôi và nói với tôi: Hãy đi đến hồ Si-lô-am và rửa; và sau khi đi và rửa, tôi đã nhìn thấy. Họ nói với anh ta: Người đó ở đâu? Anh ấy nói: Tôi không biết. Họ dẫn anh ta đến những người Pha-

ri-si, người từng mù. Và đó là ngày sa-bát khi Giê-su làm bùn và mở mắt của người đó. Vì vậy, những người Pha-ri-si cũng hỏi anh ta một lần nữa anh ta đã nhìn thấy lại như thế nào. Và ông ấy nói với họ: Người đặt bùn lên mắt tôi, và tôi rửa, và tôi nhìn thấy. Vậy nên một số người Pha-ri-si đã nói: Người đàn ông này không phải đến từ Thượng Đế, bởi vì ông ta không giữ ngày sa-bát. Những người khác nói: Làm sao một người tội lỗi có thể làm được những dấu hiệu như vậy? Và có sự chia rẽ giữa họ. Họ nói với người mù một lần nữa: Còn anh nói gì về ông ấy, vì ông ấy đã mở mắt của anh? Và anh ấy nói rằng ông ấy là một nhà tiên tri. Vậy nên người Do Thái không tin về anh ta rằng anh ta đã mù và đã nhìn thấy lại, cho đến khi họ gọi cha mẹ của anh ta là người đã nhìn thấy lại và hỏi họ rằng: Người này có phải là con trai của các người, người mà các người nói rằng đã sinh ra mù không? Vậy thì làm sao bây giờ anh ấy nhìn thấy? Cha mẹ của anh ta đã trả lời họ và nói: Chúng tôi biết rằng đây là con trai của chúng tôi và rằng nó sinh ra mù; nhưng bây giờ làm thế nào nó nhìn thấy, chúng tôi không biết, hoặc ai đã mở mắt của nó, chúng tôi không biết; chính nó đã đủ tuổi, hãy hỏi nó, chính nó sẽ nói về chính nó. Cha mẹ của anh ấy nói những điều này, bởi vì họ sợ những người Do Thái; vì những người Do Thái đã thỏa thuận với nhau rằng nếu ai thú nhận anh ấy là Đấng Christ, người đó sẽ bị trục xuất khỏi hội đường. Vì lý do này, cha mẹ của anh ấy đã nói rằng anh ấy đã đủ tuổi, hãy hỏi anh ấy. Vậy nên họ gọi lần thứ hai người đàn ông đã từng mù, và nói với ông ta: Hãy dâng vinh quang cho Đức Chúa Trời; chúng tôi biết rằng người đàn ông này là một tội nhân. Vậy thì người đó đã trả lời và nói: Nếu ông ấy là người tội lỗi thì tôi không biết; một điều tôi biết, là trước đây tôi

mù mà bây giờ tôi nhìn thấy. Họ hỏi anh ấy lại: Ông ấy đã làm gì với anh? Anh ấy đã mở mắt của bạn như thế nào? Ông trả lời họ: Tôi đã nói cho các người rồi, và các người đã không nghe; tại sao các người lại muốn nghe nữa? Không lẽ các ngươi cũng muốn trở thành môn đồ của ông ta? Họ xúc phạm ông ấy và nói: Ngươi là môn đồ của người đó; còn chúng ta là môn đồ của Môi-se. Chúng tôi biết rằng Đức Chúa Trời đã nói với Môi-se; nhưng người này, chúng tôi không biết ông ta từ đâu. Người đàn ông trả lời và nói với họ: Vì điều này thật kỳ diệu, là các người không biết ông ấy từ đâu, mà ông ấy đã mở mắt tôi. Chúng tôi biết rằng Thần không nghe những kẻ tội lỗi, nhưng nếu ai kính sợ Thần và làm theo ý muốn của Ngài, thì Ngài nghe người đó. Từ xưa đến nay chưa từng nghe nói rằng ai đó đã mở mắt cho người mù từ khi sinh ra. Nếu người này không đến từ Thiên Chúa, ông ấy đã không thể làm được gì cả. Họ trả lời và nói với anh ta: Ngươi được sinh ra toàn bộ trong tội lỗi, và ngươi dạy chúng ta sao? Và họ đuổi ông ấy ra ngoài. Chúa Giê-su nghe rằng họ đã đuổi anh ta ra ngoài, và khi tìm thấy anh ta, Ngài nói với anh ta: Ngươi có tin vào Con của Đức Chúa Trời không? Người đó trả lời và nói: Thưa Chúa, người đó là ai, để tôi tin vào người ấy? Giê-su nói với anh ta: Con đã thấy người ấy rồi, và người đang nói với con chính là người ấy. Và người ấy nói: Con tin, thưa Chúa, và người ấy thờ lạy Ngài. Và Giê-su nói: Tôi đến thế giới này để phán xét, để những người không nhìn thấy có thể nhìn thấy và những người nhìn thấy trở nên mù. Và những người Pha-ri-si đang ở với ông đã nghe những điều này, và họ nói với ông: Không lẽ chúng tôi cũng mù sao? Giê-su nói với họ: Nếu các ngươi mù, các ngươi đã không có tội; nhưng bây giờ các ngươi nói rằng Chúng

tôi thấy; vì vậy tội của các ngươi vẫn còn.

10

Thật thật ta nói với các ngươi, người không đi vào qua cửa vào chuồng chiên mà trèo lên từ nơi khác, người đó là kẻ trộm và kẻ cướp; còn người đi vào qua cửa là người chăn chiên. Người gác cổng mở cửa cho người này, và những con cừu nghe tiếng của ông ta, và ông ta gọi những con cừu riêng của mình theo tên và dẫn chúng ra ngoài. Và khi anh ta đuổi những con cừu riêng của mình ra, anh ta đi trước mặt chúng, và những con cừu theo anh ta, vì chúng biết tiếng của anh ta; nhưng người lạ thì chúng sẽ không theo, mà chúng sẽ chạy trốn khỏi người đó, vì chúng không biết tiếng của những người lạ. Giê-su nói với họ lời ngụ ngôn này; nhưng họ không hiểu những điều mà Ngài đang nói với họ là gì. Vậy nên Giê-su lại nói với họ: Thật thật, ta nói với các ngươi rằng ta là cánh cửa của bầy chiên. Tất cả những ai đã đến trước ta đều là kẻ trộm và kẻ cướp; nhưng những con chiên đã không nghe họ. Tôi là cánh cửa; qua tôi nếu ai vào, người đó sẽ được cứu, và sẽ vào và sẽ ra, và sẽ tìm thấy đồng cỏ. Kẻ trộm không đến nếu không phải để ăn trộm và giết thịt và hủy diệt; tôi đã đến để họ có sự sống và có dư dật. Tôi là người chăn cừu tốt. Người chăn chiên tốt đặt linh hồn của mình vì những con chiên; nhưng người làm thuê và không phải là người chăn chiên, người mà những con chiên không phải của riêng mình, thấy con sói đang đến và bỏ những con chiên và chạy trốn; và con sói bắt chúng và làm tan những con chiên. Người làm thuê chạy trốn,

bởi vì anh ta là người làm thuê và anh ta không quan tâm đến bầy cừu. Tôi là người chăn cừu tốt, và tôi biết những kẻ của tôi và tôi được những kẻ của tôi biết, giống như Cha biết tôi và tôi biết Cha, và tôi đặt linh hồn của tôi xuống vì những con cừu. Và tôi còn có những con cừu khác, mà không thuộc cái sân này; và những con đó tôi cần phải dẫn đến, và chúng sẽ nghe tiếng nói của tôi, và sẽ có một bầy, một người chăn. Vì điều này mà Cha yêu tôi, bởi vì tôi đặt xuống linh hồn của tôi, để rồi lấy lại nó. Không ai lấy nó đi từ ta, nhưng chính ta đặt nó xuống; ta có quyền đặt nó xuống, và ta có quyền lấy lại nó; ta đã nhận mệnh lệnh này từ Cha ta. Vì vậy sự chia rẽ lại xảy ra trong những người Do Thái vì những lời này. Và nhiều người trong số họ đang nói: Ông ta bị quỷ ám và ông ta điên; tại sao các người nghe ông ta? Những người khác nói: Những lời này không phải là của người bị quỷ ám; quỷ làm sao có thể mở mắt người mù được chứ? Lễ cung hiến đã diễn ra ở Giê-ru-sa-lem, và trời đang mùa đông; và Chúa Giê-su đang đi bộ trong đền thờ ở hành lang của Sa-lô-môn. Vậy thì người Do Thái bao vây ông ấy và nói với ông ấy: Đến khi nào ngươi cất linh hồn chúng ta đi? Nếu bạn là Đấng Christ, hãy nói cho chúng tôi một cách thẳng thắn. Giê-su trả lời họ: Tôi đã nói với các ngươi, và các ngươi không tin; những việc làm mà tôi làm trong danh Cha tôi, những điều này làm chứng về tôi; nhưng các ngươi không tin; vì các ngươi không phải từ những con chiên của tôi, như tôi đã nói với các ngươi. Những con chiên của ta nghe tiếng ta, và ta biết chúng, và chúng theo ta, và ta ban cho chúng sự sống đời đời, và chúng sẽ không bao giờ hư mất mãi mãi, và không ai có thể cướp chúng khỏi tay ta. Cha tôi, Đấng đã ban cho tôi, lớn hơn tất cả, và không ai có thể

cướp đoạt khỏi tay Cha tôi. Tôi và Cha là một. Vậy nên người Do Thái lại nhặt đá lên để ném đá người. Giê-su trả lời họ: Tôi đã cho các ngươi thấy nhiều việc tốt từ Cha của tôi; vì việc nào trong số đó mà các ngươi ném đá tôi? Những người Do Thái trả lời ông ấy rằng: Chúng tôi không ném đá ngươi vì việc tốt, nhưng vì tội phạm thượng, và vì ngươi là người mà tự làm mình thành Thiên Chúa. Giê-su trả lời họ: Không phải đã được viết trong luật pháp của các ngươi: Ta đã nói, các ngươi là các thần sao? Nếu ông ấy gọi những người đó là các thần, những người mà lời của Đức Chúa Trời đã đến với họ, và Kinh Thánh không thể bị phá bỏ, thì người mà Cha đã thánh hóa và sai đến thế gian, các ngươi lại nói rằng ngươi phạm thượng, bởi vì ta đã nói, ta là Con của Đức Chúa Trời? Nếu tôi không làm các công việc của Cha tôi, đừng tin tôi; nhưng nếu tôi làm, dù các ngươi không tin tôi, hãy tin các công việc ấy, để các ngươi biết và tin rằng Cha ở trong tôi và tôi ở trong Ngài. Vì vậy họ lại tìm cách bắt giữ Ngài, và Ngài đã ra khỏi tay họ. Và Ngài đi khỏi trở lại bên kia sông Giô-đanh, đến nơi mà Giăng trước đây làm phép báp-têm, và Ngài ở lại đó. Và nhiều người đã đến với ông và nói rằng Giăng thật không làm dấu hiệu nào, nhưng tất cả những gì Giăng đã nói về người này đều là thật. Và nhiều người ở đó đã tin vào ông.

11

Có một người đang ốm yếu tên là La-xa-rơ từ Bê-tha-ni, từ làng của Ma-ri-a và Mác-ta em gái của cô ấy. Maria là người đã xức

dầu thơm cho Chúa và đã lau chân Ngài bằng tóc của mình, mà anh trai của bà là Lazarus đang ốm. Vì vậy các chị em đã sai người đến nói với ông: Lạy Chúa, người mà Ngài yêu đang ốm. Sau khi nghe, Giê-su nói: Bệnh này không dẫn đến cái chết, nhưng vì sự vinh quang của Đức Chúa Trời, để Con của Đức Chúa Trời có thể được tôn vinh qua nó. Chúa Giêsu yêu thương Martha và em gái của cô ấy và Lazarô. Vậy khi nghe rằng người ấy yếu, lúc đó người ấy ở lại trong nơi mà mình đã ở hai ngày; sau đó người ấy nói với các môn đồ: chúng ta hãy đi vào Judea lại. Các môn đồ nói với Ngài: Thưa Thầy, vừa rồi người Do Thái tìm cách ném đá Thầy, và Thầy lại đi đó sao? Giê-su trả lời: Không phải có mười hai giờ trong một ngày sao? Nếu ai đi bộ vào ban ngày, người đó không vấp ngã, bởi vì người đó nhìn thấy ánh sáng của thế giới này; nhưng nếu ai đi bộ vào ban đêm, người đó vấp ngã, bởi vì ánh sáng không có trong người đó. Ông ấy nói những điều này, và sau đó ông ấy nói với họ: La-da-rô, bạn của chúng ta, đã ngủ; nhưng tôi đi để đánh thức anh ấy. Vậy thì các môn đồ của Ngài nói: Lạy Chúa, nếu người đã ngủ, người sẽ được cứu. Giê-su đã nói về cái chết của Ngài, nhưng những người đó tưởng rằng Ngài đang nói về giấc ngủ nghỉ. Vậy thì lúc đó Chúa Giê-su nói với họ một cách thẳng thắn: La-xa-rơ đã chết, và ta vui mừng vì các ngươi, để các ngươi có thể tin, bởi vì ta không ở đó; nhưng chúng ta hãy đi đến người. Vậy Thôma, người được gọi là Điđymus, nói với các môn đồ cùng học: Chúng ta hãy đi, chúng ta cũng vậy, để chúng ta chết với người. Vậy nên khi đã đến, Chúa Giêsu tìm thấy ông ta đã ở trong mộ bốn ngày rồi. Bết-a-ni ở gần Giê-ru-sa-lem khoảng mười lăm dặm, và nhiều người trong số người Do Thái đã đến với Mác-ta và Ma-ri-a để an ủi họ

về anh trai của họ. Vậy thì Mác-ta khi nghe rằng Giê-su đang đến, đã ra gặp Ngài; còn Ma-ri-a thì đang ngồi trong nhà. Vậy nên Mác-ta nói với Chúa Giê-su: Lạy Chúa, nếu Ngài đã ở đây, anh trai tôi đã không chết. Nhưng ngay cả bây giờ tôi biết rằng bất cứ điều gì anh/chị xin Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời sẽ ban cho anh/chị. Giê-su nói với cô ấy: Anh trai của cô sẽ sống lại. Ma-thê nói với Ngài: Tôi biết rằng người ấy sẽ sống lại trong ngày phục sinh, vào ngày sau cùng. Giê-su nói với cô ấy: Ta là sự sống lại và sự sống. Người tin vào ta, dù có chết, sẽ sống; và mọi người đang sống và tin vào ta sẽ không chết đời đời. Bạn tin cái này không? Bà nói với ông: Vâng, lạy Chúa, tôi đã tin rằng Ngài là Đấng Christ, Con của Đức Chúa Trời, Đấng đến trong thế gian. Và sau khi nói những điều này, bà đi ra và bí mật gọi Maria, chị gái của bà, mà nói: Thầy có mặt và đang gọi em. Người đó khi nghe, đứng dậy nhanh chóng và đến với ông ấy. Giê-su chưa đến làng, nhưng đang ở trong nơi mà Ma-thê đã gặp Ngài. Vậy nên những người Do Thái đang ở với bà trong nhà và an ủi bà, khi thấy Maria nhanh chóng đứng dậy và đi ra, đã đi theo bà, nói rằng bà đi đến ngôi mộ để khóc ở đó. Vậy nên Maria khi đến nơi Giêsu đang ở, sau khi nhìn thấy Ngài, đã ngã xuống dưới chân Ngài và nói với Ngài: Lạy Chúa, nếu Ngài ở đây thì anh tôi đã không chết. Vậy nên Chúa Giê-su khi thấy bà khóc và những người Do Thái đã đến cùng bà đang khóc, Ngài xúc động sâu sắc trong tâm linh và làm khuấy động chính mình, và nói: Các ngươi đã đặt người ở đâu? Họ nói với Ngài: Lạy Chúa, xin hãy đến và xem. Chúa Giêsu đã khóc. Vậy nên những người Do Thái đã nói: Hãy xem ông ấy đã yêu thương người đó như thế nào; nhưng một số người trong họ đã nói: Người này, người đã mở mắt của người mù, không thể

làm cho người này khỏi chết sao? Vậy nên Giê-su, lại đang bị xúc động sâu sắc trong lòng mình, đến ngôi mộ; mà nó là một hang động, và một hòn đá đang đè lên trên nó. Giê-su nói: Hãy nhấc cái đá lên. Mác-ta, chị gái của người đã chết, nói với Ngài: Lạy Chúa, đã có mùi hôi rồi, vì ông ấy chết được bốn ngày rồi. Giê-su nói với bà ấy: Ta đã chẳng nói với ngươi rằng nếu ngươi tin, ngươi sẽ thấy vinh quang của Đức Chúa Trời sao? Vậy thì họ đã nhấc lên tảng đá nơi người chết đang nằm. Và Giê-su ngước mắt lên trên và nói: Cha ơi, con cảm tạ Cha vì Cha đã nghe con. Tôi biết rằng Ngài luôn nghe tôi; nhưng vì đám đông đang đứng xung quanh, tôi đã nói, để họ tin rằng Ngài đã sai tôi. Và sau khi nói những điều này, ông đã kêu lên bằng tiếng lớn: La-xa-rơ, hãy ra ngoài đây! Và người chết đi ra, bị trói chân và tay bằng vải liệm, và mặt của ông bị quấn bằng khăn. Giê-su nói với họ: Cởi trói anh ta và để anh ta đi. Vậy nhiều người trong số những người Do Thái, những người đã đến với Maria và đã thấy những điều mà Chúa Giêsu đã làm, đã tin vào Ngài. Nhưng một số người trong số họ đã đi đến những người Pha-ri-si và nói với họ những điều mà Chúa Giê-su đã làm. Vậy nên các thầy tế lễ cả và các người Pha-ri-si đã tập hợp hội đồng và nói: Chúng ta làm gì đây, bởi vì người này làm nhiều dấu lạ? Nếu chúng ta để mặc anh ta như thế này, tất cả sẽ tin vào anh ta, và người La Mã sẽ đến và sẽ lấy đi khỏi chúng ta cả địa điểm và dân tộc. Và một người nào đó từ trong số họ, Caiaphas, đang là thầy tế lễ thượng phẩm của năm đó, đã nói với họ: Các ngươi không biết gì cả, cũng không suy nghĩ rằng có lợi cho chúng ta để cho một người chết thay cho dân và không để toàn bộ dân tộc bị diệt vong. Nhưng điều này ông ấy không tự mình nói ra, mà vì là thầy tế lễ

thượng phẩm của năm đó nên ông ấy đã tiên tri rằng Giê-su sắp chết vì dân tộc, và không chỉ vì dân tộc thôi, mà còn để tập hợp các con cái của Đức Chúa Trời đang bị phân tán thành một. Vì vậy, từ ngày đó họ đã bàn bạc để giết anh ta. Vậy nên Giê-su không còn đi lại công khai giữa người Do Thái nữa, nhưng đã rời khỏi đó đến vùng đất gần hoang mạc, đến thành được gọi là Ép-ra-im, và ở đó Ngài ở lại với các môn đồ của Ngài. Và lễ Vượt Qua của người Do Thái đã gần, và nhiều người đã đi lên Giê-ru-sa-lem từ vùng quê trước lễ Vượt Qua để họ có thể thanh tẩy chính mình. Vậy nên họ đang tìm kiếm Chúa Giê-su và đang nói với nhau trong khi đứng trong đền thờ: Các người nghĩ thế nào, liệu ông ấy sẽ không đến dự lễ chứ? Và các thầy tế lễ thượng phẩm và các người Pha-ri-si đã ban ra lệnh rằng nếu ai biết ông ấy ở đâu thì phải báo cáo, để họ có thể bắt ông ấy.

12

Vậy Giê-su trước sáu ngày của lễ Vượt Qua đã đến Bê-tha-ni, nơi mà La-xa-rơ người đã chết, người mà Ngài đã làm sống lại từ kẻ chết. Vậy họ làm bữa tối cho ông ấy ở đó, và Martha phục vụ; còn Lazarus là một trong những người ngồi ăn với ông ấy. Vậy thì Maria, đã lấy một cân dầu thơm cam tùng thuần chất rất quý giá, xức các chân của Giêsu và lau các chân của ông bằng tóc của bà; và ngôi nhà được làm đầy từ mùi hương của dầu thơm. Vì vậy một trong số các môn đồ của ông, Giu-đa con của Si-môn Ích-ca-ri-ốt, người sắp nộp ông, nói: Tại sao dầu thơm này không được bán với giá ba trăm đơ-na-ri và được cho người nghèo?

Anh ta nói điều này không phải vì anh ta quan tâm đến người nghèo, mà vì anh ta là kẻ trộm, và anh ta giữ hộp tiền và mang những thứ được bỏ vào. Vậy thì Giê-su nói: Hãy để mặc cô ấy, cô ấy đã giữ nó cho ngày chôn cất của ta. Vì các người luôn có những người nghèo ở với mình, nhưng không phải luôn có tôi. Vậy nên một đám đông lớn trong số những người Do Thái biết rằng Ngài ở đó, và họ đến không chỉ vì Chúa Giê-su, mà còn để được thấy La-xa-rơ người mà Ngài đã làm sống lại từ kẻ chết. Và các thầy tế lễ cả đã bàn mưu để giết cả La-xa-rơ, bởi vì nhiều người Do Thái đã đi theo ông ấy và tin vào Chúa Giê-su. Vào ngày hôm sau, đám đông lớn đã đến dự lễ, sau khi nghe rằng Giê-su đang đến Giê-ru-sa-lem, đã lấy những cành cây chà là và đi ra để gặp Ngài, và họ kêu lên: Hô-san-na, được chúc phước thay Đấng đang đến trong danh Chúa, Vua của Y-sơ-ra-ên. Và Giê-su tìm thấy một con lừa nhỏ, ngồi trên nó, như đã được viết: Đừng sợ, hỡi con gái Si-ôn; này vua của ngươi đến, đang ngồi trên lừa con. Những điều này các môn đồ của Ngài không biết lúc đầu, nhưng khi Chúa Giêsu được tôn vinh, lúc đó họ nhớ lại rằng những điều này đã được viết về Ngài, và họ đã làm những điều này cho Ngài. Vậy nên đám đông đã ở với Ngài khi Ngài gọi La-xa-rơ từ ngôi mộ và làm ông ấy sống lại từ kẻ chết làm chứng. Vì lý do này mà đám đông đã ra gặp ông ấy, bởi vì họ nghe rằng ông ấy đã làm dấu hiệu này. Vậy những người Pha-ri-si nói với nhau: Các anh thấy không, chúng ta chẳng làm được gì cả? Nhìn kìa, cả thế giới đã theo anh ta mà đi. Có một số người Hy Lạp trong số những người đang đi lên để thờ phượng tại lễ hội. Vậy những người này đến gần Phi-líp, người từ Bết-sai-đa thuộc Ga-li-lê, và họ hỏi ông nói rằng: Thưa ngài, chúng tôi muốn gặp Giê-su. Philip đến và

nói với Andrew, và một lần nữa Andrew và Philip nói với Jesus; nhưng Jesus trả lời họ rằng: giờ đã đến để Con Người được tôn vinh. Thật thật ta nói các ngươi, nếu hạt lúa mì không rơi xuống đất và chết đi, chính nó chỉ ở lại một mình; nhưng nếu nó chết đi, nó sinh ra nhiều trái. Người yêu mến linh hồn của mình sẽ mất nó, và người ghét linh hồn của mình trong thế giới này sẽ giữ nó để có sự sống đời đời. Nếu ai phục vụ tôi, hãy để người ấy theo tôi, và nơi nào tôi ở, ở đó đầy tớ của tôi cũng sẽ ở; và nếu ai phục vụ tôi, Cha sẽ tôn vinh người ấy. Bây giờ linh hồn tôi đã bị xáo trộn, và tôi nên nói gì? Cha, cứu tôi khỏi giờ phút này. Nhưng vì điều này ta đã đến giờ này. Cha, hãy tôn vinh danh của Ngài. Vậy nên có tiếng nói từ trời đến: Ta đã tôn vinh và Ta sẽ lại tôn vinh. Vậy đám đông đang đứng đó và đã nghe thì nói rằng đã có tiếng sấm; những người khác nói: một sứ giả đã nói với ông ấy. Chúa Giêsu trả lời và nói: Tiếng này đã xảy ra không phải vì ta, mà vì các ngươi. Bây giờ là phán xét của thế gian này, bây giờ kẻ cai trị của thế gian này sẽ bị ném ra ngoài; và ta nếu được nhấc lên từ đất, sẽ kéo tất cả về phía ta. Ông ấy nói điều này để chỉ ra ông ấy sắp chết bằng loại cái chết nào. Đám đông trả lời ông ấy: Chúng tôi đã nghe từ luật pháp rằng Đấng Christ tồn tại đời đời, vậy sao ngươi lại nói Con Người phải được nhấc lên? Người Con của Loài Người này là ai? Vậy nên Chúa Giêsu nói với họ: Ánh sáng còn ở với các ngươi một thời gian ngắn; hãy bước đi trong khi các ngươi có ánh sáng, để bóng tối không bắt kịp các ngươi; và người bước đi trong bóng tối không biết mình đi đâu. Trong khi các ngươi có ánh sáng, hãy tin vào ánh sáng, để các ngươi có thể trở thành con trai của ánh sáng. Chúa Giêsu đã nói những điều này, và sau khi đi rồi, Ngài đã ẩn mình khỏi họ. Mặc dù ông

đã làm bấy nhiêu dấu lạ trước mặt họ, họ không tin vào ông, để lời của Ê-sai nhà tiên tri được ứng nghiệm, lời mà ông đã nói: Lạy Chúa, ai đã tin điều chúng tôi nghe? Và cánh tay của Chúa đã được bày tỏ cho ai? Vì điều này họ không thể tin được, bởi vì Ê-sai đã nói lại: Ngài đã làm mù mắt họ và đã làm cứng lòng họ, để họ không thấy bằng mắt và không hiểu bằng lòng và không quay lại, và ta sẽ chữa lành họ. Ê-sai đã nói những điều này khi ông thấy vinh quang của Ngài và ông đã nói về Ngài. Tuy nhiên dù vậy, nhiều người trong số các nhà lãnh đạo đã tin vào ông, nhưng vì những người Pha-ri-si nên họ không thú nhận, để họ không bị trục xuất khỏi hội đường; vì họ yêu danh tiếng của con người hơn là danh tiếng của Đức Chúa Trời. Giê-su kêu lên và nói: Người tin vào ta không phải tin vào ta, mà là tin vào Đấng đã sai ta, và người thấy ta là thấy Đấng đã sai ta. Tôi đã đến thế giới như ánh sáng, để cho mọi người tin vào tôi không ở lại trong bóng tối. Và nếu ai đó nghe lời của ta và không tin, ta không xét xử người đó; vì ta không đến để xét xử thế gian, mà để cứu thế gian. Người khước từ tôi và không nhận lời nói của tôi, có người xét xử hắn; lời mà tôi đã nói, lời ấy sẽ xét xử hắn trong ngày cuối cùng; bởi vì tôi không nói từ chính mình tôi, nhưng Cha đã sai tôi, chính Ngài đã cho tôi mệnh lệnh nên nói gì và nên nói gì; và tôi biết rằng mệnh lệnh của Ngài là sự sống đời đời. Vì vậy những điều tôi nói, đúng như Cha đã nói với tôi, tôi nói như vậy.

13

Trước lễ hội Lễ Vượt Qua, Giê-su biết rằng giờ của Ngài đã đến

để Ngài rời khỏi thế gian này đến với Cha, đã yêu thương những người của riêng Ngài ở trong thế gian, Ngài đã yêu thương họ đến trọn vẹn. Và khi bữa tối đã diễn ra, ma quỷ đã gieo vào lòng của Giuđa con của Simon Iscariốt để hắn nộp Ngài, Giêsu biết rằng Cha đã trao tất cả vào tay Ngài, và rằng Ngài đã đi ra từ Thiên Chúa và đang đi về Thiên Chúa, Ngài đứng dậy khỏi bữa tối và cởi áo choàng ra, và lấy khăn quấn quanh mình. Sau đó Ngài đổ nước vào cái chậu, và bắt đầu rửa bàn chân của các môn đồ và lau bằng cái khăn mà Ngài đã quấn quanh mình. Vậy nên Ngài đến với Simon Peter, và người đó nói với Ngài: Lạy Chúa, Ngài rửa chân tôi sao? Giê-su trả lời và nói với ông: Điều tôi đang làm, anh không biết bây giờ, nhưng sau này anh sẽ biết. Phê-rô nói với Ngài: Ngài sẽ không bao giờ được rửa chân tôi. Chúa Giêsu trả lời ông ta: Nếu ta không rửa cho ngươi, thì ngươi không có phần với ta. Si-môn Phê-rô nói với Ngài: Lạy Chúa, không chỉ bàn chân của con thôi, mà cả bàn tay và đầu nữa. Giê-su nói với ông ta: người đã tắm rửa không cần phải rửa chân, nhưng đã sạch toàn bộ; và các ngươi sạch, nhưng không phải tất cả. Vì ông ấy biết người sẽ phản bội ông ấy; bởi vì điều này ông ấy đã nói: không phải tất cả các người đều trong sạch. Vậy khi ông rửa chân của họ và lấy áo của ông, nằm xuống lại ông nói với họ: Các người có biết tôi đã làm gì cho các người không? Các ngươi gọi ta là Thầy và Chúa, và các ngươi nói đúng; vì ta đúng là thế. Vậy nếu tôi, là Chúa và Thầy, đã rửa chân các ngươi, thì các ngươi cũng phải rửa chân cho nhau. Vì ta đã cho các ngươi một gương mẫu, để mà giống như ta đã làm cho các ngươi, các ngươi cũng làm; thật thật ta nói với các ngươi, không có đầy tớ nào lớn hơn chủ của mình, cũng không có sứ đồ nào lớn hơn

người đã sai mình. Nếu các ngươi biết những điều này, các ngươi sẽ được phước nếu làm theo chúng. Tôi không nói về tất cả các ngươi; tôi biết những người mà tôi đã chọn; nhưng để lời Kinh Thánh được ứng nghiệm, người ăn bánh với tôi đã nhấc gót chân của hắn lên chống lại tôi. Từ bây giờ tôi nói cho các ngươi trước khi nó xảy ra, để khi nó xảy ra các ngươi có thể tin rằng tôi là. Thật thật ta nói với các ngươi, ai tiếp nhận người mà ta sai đi, thì tiếp nhận ta, và ai tiếp nhận ta thì tiếp nhận Đấng đã sai ta. Sau khi nói những điều này, Giê-su bị khuấy động trong tâm linh, và làm chứng và nói: Thật thật ta nói với các ngươi rằng một người trong số các ngươi sẽ phản bội ta. Vì vậy các môn đồ nhìn nhau, đang bối rối không biết ông ấy đang nói về ai. Có một người trong số các môn đồ của Ngài đang nằm tựa vào lòng Giê-su, người mà Giê-su yêu mến; vì vậy Si-môn Phê-rô ra hiệu cho người này để hỏi xem người mà Ngài đang nói đến là ai. Và người đó ngã xuống trên ngực của Giê-su nói với Ngài: Chúa ơi, là ai? Giê-su trả lời: Đó là người mà tôi sẽ nhúng miếng bánh rồi đưa cho. Và sau khi nhúng miếng bánh, người đưa nó cho Giu-đa con của Si-môn Ích-ca-ri-ốt. Và sau miếng bánh thì Sa-tan đã vào trong người đó. Vậy nên Giê-su nói với anh ta: Điều mà anh đang làm, hãy làm nhanh hơn. Nhưng không ai trong những người đang ngồi biết ông ấy nói với anh ta về điều gì; vì một số người nghĩ, vì Giuđa cầm hộp tiền, rằng Chúa Giêsu nói với anh ta, Hãy mua những thứ chúng ta cần cho lễ hội, hoặc để anh ta có thể cho người nghèo cái gì đó. Vậy nên sau khi nhận miếng bánh, người đó ngay lập tức đi ra; và trời đã là đêm. Khi vậy nên người ấy đã đi ra, Chúa Giêsu nói: Bây giờ Con Người đã được tôn vinh, và Đức Chúa Trời đã được tôn vinh trong Ngài.

Nếu Đức Chúa Trời đã được tôn vinh trong người, thì Đức Chúa Trời cũng sẽ tôn vinh người trong chính Ngài, và sẽ lập tức tôn vinh người. Các con nhỏ, tôi còn ở với các con một thời gian ngắn nữa. Các ngươi sẽ tìm kiếm ta, và cũng như ta đã nói với người Do Thái rằng nơi ta đi, các ngươi không thể đến, và ta nói với các ngươi bây giờ. Một mệnh lệnh mới tôi ban cho các ngươi để các ngươi yêu thương lẫn nhau, giống như tôi đã yêu thương các ngươi để các ngươi cũng yêu thương lẫn nhau. Trong điều này tất cả sẽ biết rằng các ngươi là môn đồ của ta, nếu các ngươi có tình yêu thương với nhau. Simon Phêrô nói với Ngài: Lạy Chúa, Ngài đang đi đâu? Chúa Giêsu trả lời anh ta: Nơi tôi đang đi, anh không thể theo tôi bây giờ, nhưng sau này anh sẽ theo tôi. Phê-rơ nói với Ngài: Lạy Chúa, tại sao bây giờ con không thể theo Ngài? Tôi sẽ đặt linh hồn của tôi vì bạn. Giê-su trả lời ông ta: Ngươi sẽ đặt linh hồn của ngươi vì ta sao? Thật thật ta nói với ngươi, gà trống sẽ không gáy cho đến khi ngươi chối bỏ ta ba lần.

14

Đừng để lòng các con bị xao động; hãy tin vào Thiên Chúa, và cũng hãy tin vào ta. Trong nhà của cha tôi có nhiều chỗ ở; nếu không, tôi đã nói với các bạn rồi; tôi đi để chuẩn bị chỗ cho các bạn; và nếu tôi đi và chuẩn bị chỗ cho các bạn, tôi sẽ trở lại và đón các bạn về với tôi, để nơi nào tôi ở, các bạn cũng ở đó. Các ngươi biết nơi tôi đi, và các ngươi biết con đường. Thôma nói với Ngài: Lạy Chúa, chúng con không biết Ngài đang đi đâu; và làm

sao chúng con có thể biết con đường? Giê-su nói với ông ấy: Tôi là con đường và chân lý và sự sống; không ai đến với Cha nếu không qua tôi. Nếu các ngươi đã biết ta, thì các ngươi cũng đã biết Cha của ta. Và từ bây giờ các ngươi biết ngài và đã thấy ngài. Phi-líp nói với Ngài: Lạy Chúa, xin cho chúng con thấy Cha và như vậy là đủ cho chúng con. Chúa Giêsu nói với anh ta: Đã bấy lâu tôi ở với các ngươi, mà ngươi vẫn chưa biết tôi sao, hở Philíp? Người đã thấy tôi thì đã thấy Cha; vậy sao ngươi lại nói, hãy chỉ Cha cho chúng tôi? Bạn không tin rằng tôi ở trong Cha và Cha ở trong tôi ư? Những lời mà tôi nói với các ngươi, tôi không nói từ chính bản thân tôi; nhưng Cha ở lại trong tôi, chính Ngài làm những công việc. Các ngươi hãy tin ta rằng ta ở trong Cha và Cha ở trong ta; nhưng nếu không, thì vì chính những công việc ấy, các ngươi hãy tin ta. Thật thật ta nói với các ngươi, người tin vào ta, những việc mà ta làm thì người đó cũng sẽ làm, và lớn hơn những điều này người đó sẽ làm, vì ta đang đi đến cùng Cha ta, và bất cứ điều gì các ngươi xin trong danh ta, điều này ta sẽ làm, để Cha được vinh hiển trong Con. Nếu các ngươi xin điều gì nhân danh ta, ta sẽ làm. Nếu các ngươi yêu mến ta, các ngươi hãy giữ các điều răn của ta, và ta sẽ cầu xin Cha và Ngài sẽ ban cho các ngươi một Đấng An Ủi khác, để Ngài ở với các ngươi đến đời đời, tức là Thần Khí của sự chân lý, mà thế gian không thể nhận được, vì thế gian không thấy Ngài cũng không biết Ngài; nhưng các ngươi biết Ngài, vì Ngài ở giữa các ngươi và sẽ ở trong các ngươi. Tôi sẽ không để các bạn mồ côi; tôi đang đến với các bạn. Còn một chút nữa và thế gian không còn thấy ta nữa, nhưng các ngươi thấy ta, bởi vì ta sống và các ngươi sẽ sống. Trong ngày đó, các ngươi sẽ biết rằng ta ở trong Cha ta và các

ngươi ở trong ta và ta ở trong các ngươi. Người nào có các điều răn của ta và giữ chúng, thì người đó là người yêu mến ta; còn người yêu mến ta sẽ được Cha của ta yêu mến, và ta sẽ yêu mến người ấy và bày tỏ chính ta cho người ấy. Giu-đa, không phải người Ích-ca-ri-ốt, nói với Ngài: Lạy Chúa, và điều gì đã xảy ra mà Ngài sắp bày tỏ chính mình cho chúng con và không phải cho thế gian? Giê-su trả lời và nói với ông ta: Nếu ai yêu mến ta, người ấy sẽ giữ lời của ta, và Cha của ta sẽ yêu mến người ấy, và chúng ta sẽ đến với người ấy và lập nơi ở bên người ấy. Người không yêu thương ta không giữ những lời của ta; và lời mà các ngươi nghe không phải của ta, nhưng của Cha đã sai ta. Những điều này tôi đã nói với các ngươi trong khi ở bên các ngươi; nhưng Đấng An Ủi, Thần Khí Thánh mà Cha sẽ sai đến nhân danh tôi, chính Ngài sẽ dạy các ngươi mọi điều và sẽ nhắc nhở các ngươi mọi điều mà tôi đã nói với các ngươi. Bình an ta để lại cho các ngươi, bình an của ta ta ban cho các ngươi; không như thế giới ban cho, ta ban cho các ngươi. Đừng để trái tim các bạn bị rối loạn, cũng đừng để nó sợ hãi. Các ngươi đã nghe rằng ta đã nói với các ngươi, ta đi và ta đến với các ngươi; nếu các ngươi yêu mến ta, các ngươi đã vui mừng vì ta đã nói, ta đi đến với Cha; vì Cha của ta lớn hơn ta; và bây giờ ta đã nói với các ngươi trước khi nó xảy ra, để khi nó xảy ra các ngươi có thể tin. Tôi sẽ không còn nói nhiều với các ngươi nữa; vì kẻ cai trị thế gian đang đến, và trong tôi hắn chẳng có gì cả; nhưng để thế gian biết rằng tôi yêu Cha, và như Cha đã truyền cho tôi, tôi làm như vậy. Hãy đứng dậy, chúng ta đi khỏi đây thôi.

15

Ta là cây nho thật và Cha ta là người trồng nho. Mọi cành nho trong ta không sinh trái, người lấy nó đi, và mọi cành sinh trái, người tỉa sạch nó, để nó có thể sinh nhiều trái hơn. Các ngươi đã sạch sẽ rồi vì lời ta đã nói với các ngươi. Hãy ở lại trong tôi, và tôi trong các bạn. Cũng như cái cành không thể sinh trái từ chính nó nếu không ở lại trong cây nho, như vậy các ngươi cũng không thể nếu các ngươi không ở lại trong ta. Tôi là cây nho, các ngươi là những cành. Người ở lại trong tôi và tôi trong người ấy, người này sinh nhiều trái, vì không có tôi thì các ngươi không thể làm gì cả. Nếu ai không ở lại trong ta, người đó bị ném ra ngoài như cành nho và bị khô héo, và họ thu nhặt chúng và ném vào lửa, và nó bị đốt cháy. Nếu các ngươi ở lại trong ta và những lời của ta ở lại trong các ngươi, bất cứ điều gì các ngươi muốn hãy xin, và nó sẽ được ban cho các ngươi. Trong điều này, Cha tôi được tôn vinh, để các ngươi mang nhiều trái, và các ngươi sẽ trở thành môn đồ của tôi. Cũng như Cha đã yêu tôi, thì tôi cũng đã yêu các ngươi; hãy ở lại trong tình yêu của tôi. Nếu các ngươi giữ các điều răn của ta, các ngươi sẽ ở lại trong tình yêu của ta, giống như ta đã giữ các điều răn của Cha ta và ở lại trong tình yêu của Ngài. Những điều này tôi đã nói với các ngươi để niềm vui của tôi ở trong các ngươi ở lại và niềm vui của các ngươi được làm trọn. Đây là điều răn của ta, để các ngươi yêu thương lẫn nhau như ta đã yêu thương các ngươi. Không ai có tình yêu lớn hơn tình yêu này hơn là ai đó đặt linh hồn của mình vì những người bạn của mình. Các ngươi là bạn của ta nếu các

ngươi làm những gì ta truyền cho các ngươi. Ta không còn gọi các ngươi là nô lệ nữa, bởi vì người nô lệ không biết chủ của mình làm gì; nhưng ta đã gọi các ngươi là bạn bè, bởi vì tất cả những điều mà ta đã nghe từ Cha của ta, ta đã cho các ngươi biết. Không phải các ngươi đã chọn ta, nhưng ta đã chọn các ngươi, và ta đã đặt các ngươi để các ngươi đi và mang trái, và trái của các ngươi ở lại, để bất cứ điều gì các ngươi xin Cha trong danh ta, Ngài ban cho các ngươi. Những điều này ta truyền lệnh cho các ngươi, để các ngươi yêu thương lẫn nhau. Nếu thế gian ghét các ngươi, hãy biết rằng nó đã ghét ta trước các ngươi. Nếu các ngươi thuộc về thế gian, thì thế gian sẽ yêu những gì thuộc về nó; nhưng vì các ngươi không thuộc về thế gian, mà ta đã chọn các ngươi ra khỏi thế gian, vì điều này thế gian ghét các ngươi. Các ngươi hãy nhớ lời mà ta đã nói với các ngươi: người nô lệ không lớn hơn chủ của hắn. Nếu họ đã trục xuất ta, họ cũng sẽ trục xuất các ngươi; nếu họ đã giữ lời của ta, họ cũng sẽ giữ lời của các ngươi. Nhưng tất cả những điều này họ sẽ làm cho các ngươi vì danh ta, bởi vì họ không biết Đấng đã sai ta. Nếu ta không đến và không nói với họ thì họ đã không có tội lỗi; nhưng bây giờ họ không còn cớ gì về tội lỗi của họ. Người ghét tôi cũng ghét cha tôi. Nếu tôi không làm giữa họ những công việc mà không một ai khác đã làm, thì họ đã không có tội; nhưng bây giờ họ đã thấy và đã ghét cả tôi và cha tôi. Nhưng để lời đã được viết trong luật của họ được ứng nghiệm, rằng họ đã ghét ta vô cớ. Khi Đấng An Ủi đến, Đấng mà tôi sẽ sai đến với các ngươi từ nơi Cha, tức là Thần Khí của sự chân lý, Đấng từ nơi Cha mà đi ra, thì Ngài sẽ làm chứng về tôi; và các ngươi cũng sẽ làm chứng, bởi vì các ngươi ở với tôi từ lúc ban đầu.

16

Tôi đã nói những điều này với các ngươi để các ngươi không bị vấp ngã. Họ sẽ làm các bạn bị trục xuất khỏi hội đường; nhưng giờ phút đến để mọi kẻ giết các bạn nghĩ rằng đang dâng sự thờ phượng cho Đức Chúa Trời. Và họ sẽ làm những điều này, bởi vì họ không biết Cha cũng không biết tôi. Nhưng tôi đã nói những điều này với các ngươi để khi giờ đến, các ngươi có thể nhớ chúng rằng tôi đã nói với các ngươi. Nhưng những điều này tôi đã không nói với các bạn từ lúc bắt đầu, bởi vì tôi đã ở với các bạn. Nhưng bây giờ tôi đang đi đến người đã sai tôi, và không ai trong các con hỏi tôi con đang đi đâu, nhưng bởi vì tôi đã nói những điều này với các con, sự buồn rầu đã làm đầy trái tim các con. Nhưng tôi nói sự thật cho các bạn: có lợi cho các bạn để tôi ra đi. Vì nếu tôi không đi, Đấng Bào Chữa sẽ không đến với các ngươi; nhưng nếu tôi đi, tôi sẽ sai Ngài đến với các ngươi; và khi đã đến, Đấng ấy sẽ bắt lỗi thế gian về tội lỗi và về sự công chính và về sự phán xét. Về tội lỗi, bởi vì họ không tin vào ta; về sự công chính, bởi vì ta đang đi về với Cha ta và các ngươi không còn thấy ta nữa; về sự phán xét, bởi vì kẻ cai trị của thế gian này đã bị phán xét. Tôi vẫn còn nhiều điều phải nói với các ngươi, nhưng các ngươi không thể gánh vác được bây giờ. Khi mà Đấng đó đến, Thần của sự chân lý, Ngài sẽ dẫn các ngươi vào tất cả sự chân lý; vì Ngài sẽ không nói từ chính mình, nhưng bao nhiêu Ngài nghe Ngài sẽ nói, và những điều đang đến Ngài sẽ báo cho các ngươi. Người đó sẽ tôn vinh ta, vì người đó sẽ nhận từ ta và sẽ loan báo cho các ngươi. Tất cả những gì Cha có đều là của tôi;

vì điều này tôi đã nói rằng Ngài sẽ nhận từ của tôi và sẽ loan báo cho các ngươi. Một chút nữa và các ngươi không thấy ta, và lại một chút nữa và các ngươi sẽ thấy ta, vì ta đi đến cùng Cha. Vậy nên một số môn đồ của Ngài nói với nhau: Điều này là gì mà Ngài nói với chúng ta, một chút và các ngươi không thấy ta, và lại một chút và các ngươi sẽ thấy ta, và rằng ta đang đi đến Cha? Vậy họ đang nói: Cái một chút mà ông ấy nói này là gì? Chúng tôi không biết anh ấy nói gì. Vậy nên Giê-su biết rằng họ muốn hỏi Ngài, và Ngài nói với họ: Về điều này các ngươi hỏi han nhau vì Ta đã nói, một chút nữa và các ngươi không thấy Ta, và lại một chút nữa và các ngươi sẽ thấy Ta? Thật thật ta nói với các ngươi rằng các ngươi sẽ khóc và than khóc, nhưng thế gian sẽ vui mừng; các ngươi sẽ buồn rầu, nhưng sự buồn rầu của các ngươi sẽ trở thành niềm vui; người đàn bà khi sinh con thì có sự buồn rầu, vì giờ của nàng đã đến; nhưng khi nàng sinh ra đứa trẻ, nàng không còn nhớ đến sự khốn khó vì niềm vui rằng một người đã được sinh ra vào thế gian. Và vì thế bây giờ các ngươi thật có sự buồn bã; nhưng tôi sẽ gặp lại các ngươi và trái tim của các ngươi sẽ vui mừng, và niềm vui của các ngươi không ai lấy đi từ các ngươi. Và trong ngày đó các ngươi sẽ không hỏi ta điều gì cả; thật thật ta nói với các ngươi rằng bất cứ điều gì các ngươi xin Cha nhân danh ta, Ngài sẽ ban cho các ngươi. Cho đến bây giờ các ngươi không xin cầu gì trong danh ta; hãy xin và các ngươi sẽ nhận, để niềm vui của các ngươi được đầy trọn. Những điều này tôi đã nói với các ngươi bằng lời ngụ ngôn; nhưng giờ đến khi tôi sẽ không còn nói với các ngươi bằng lời ngụ ngôn nữa, mà tôi sẽ báo cho các ngươi về Cha bằng sự thẳng thắn. Trong ngày đó, các ngươi sẽ xin trong danh tôi; và tôi không nói

với các ngươi rằng tôi sẽ xin Cha về các ngươi; vì chính Cha yêu các ngươi, bởi vì các ngươi đã yêu tôi, và đã tin rằng tôi đã ra đi từ Đức Chúa Trời. Tôi đã đi ra từ Cha và tôi đã đến trong thế gian; một lần nữa tôi rời khỏi thế gian và tôi đang đi về với Cha. Các môn đồ của Ngài nói với Ngài: Này, bây giờ Thầy đang nói thẳng thắn, và Thầy không nói một lời ẩn dụ nào. Bây giờ chúng tôi biết rằng anh biết tất cả mọi thứ và anh không cần ai phải hỏi anh. Bởi điều này chúng tôi tin rằng anh đã từ Thiên Chúa mà ra. Giê-su trả lời họ: Bây giờ các ngươi tin? Này, giờ đang đến, và bây giờ đã đến, để các ngươi bị phân tán, mỗi người về chỗ riêng của mình và để lại ta một mình; và ta không một mình, vì Cha ở với ta. Tôi đã nói những điều này với các ngươi để các ngươi có bình an trong tôi. Trong thế giới này, các ngươi sẽ có hoạn nạn; nhưng hãy can đảm, ta đã chiến thắng thế giới.

17

Giê-su đã nói những điều này, và ngước mắt lên trời và nói: Cha ơi, giờ đã đến; xin tôn vinh Con của Cha, để Con của Cha cũng tôn vinh Cha, như Cha đã cho Con quyền trên tất cả xác thịt, để tất cả những gì Cha đã cho Con, Con sẽ cho họ sự sống đời đời. Và này là sự sống đời đời, để họ biết ngài là Đức Chúa Trời duy nhất thật và Giê-su Christ là người mà ngài đã sai đến. Con đã tôn vinh Cha trên đất, con đã hoàn thành công việc mà Cha đã giao cho con để làm; và bây giờ xin Cha hãy tôn vinh con, lạy Cha, bên cạnh Cha với vinh quang mà con đã có trước khi thế gian tồn tại bên cạnh Cha. Tôi đã bày tỏ danh Ngài cho những

người mà Ngài đã ban cho tôi từ thế gian. Họ thuộc về ngươi và ngươi đã ban họ cho ta, và họ đã giữ lời của ngươi. Bây giờ họ đã biết rằng tất cả những gì Ngài đã ban cho tôi là từ Ngài; rằng những lời mà Ngài đã ban cho tôi, tôi đã ban cho họ, và chính họ đã nhận lãnh, và họ đã biết thật sự rằng tôi đã đến từ Ngài, và họ đã tin rằng Ngài đã sai tôi. Tôi cầu xin về họ; tôi không cầu xin về thế gian, nhưng về những người mà Ngài đã ban cho tôi, bởi vì họ là của Ngài, và tất cả những gì của tôi là của Ngài và những gì của Ngài là của tôi, và tôi đã được tôn vinh trong họ. Và tôi không còn ở trong thế gian nữa, và những người này ở trong thế gian, và tôi đang đến với ngươi. Cha thánh, xin giữ họ trong danh Ngài mà Ngài đã ban cho con, để họ được một như chúng ta. Khi tôi ở với họ trong thế gian, tôi đã giữ gìn họ trong danh ngươi; những người mà ngươi đã ban cho tôi, tôi đã canh giữ, và không ai trong số họ bị hư mất trừ con trai của sự hư mất, để cho lời Kinh Thánh được ứng nghiệm. Bây giờ tôi đang đến với ngươi, và tôi nói những điều này trong thế gian để họ có niềm vui của tôi được làm trọn trong lòng họ. Tôi đã cho họ lời của bạn, và thế gian đã ghét họ, bởi vì họ không thuộc về thế gian, giống như tôi không thuộc về thế gian. Tôi không xin để bạn đem họ ra khỏi thế gian, nhưng để bạn giữ họ khỏi cái ác. Họ không thuộc về thế gian, cũng như tôi không thuộc về thế gian. Xin hãy thánh hóa họ trong chân lý của Ngài; lời của Ngài là chân lý. Cũng như Ngài đã sai tôi vào thế gian, thì tôi cũng đã sai họ vào thế gian. Và vì họ tôi thánh hóa chính mình, để họ cũng được thánh hóa trong sự thật. Không chỉ về những điều này tôi cầu xin, mà còn về những người tin vào tôi qua lời nói của họ, để tất cả là một, giống như con ở trong tôi và tôi ở trong con, cha

ơi, để chính họ cũng là một trong chúng ta, để thế gian tin rằng con đã sai tôi đi. Và tôi đã ban cho họ vinh quang mà Ngài đã ban cho tôi, để họ là một như chúng ta là một, tôi ở trong họ và Ngài ở trong tôi, để họ được làm trọn vẹn thành một, và để thế gian biết rằng Ngài đã sai tôi và đã yêu họ như Ngài đã yêu tôi. Cha ơi, những người mà Cha đã ban cho con, con muốn rằng nơi nào con ở thì những người đó cũng ở với con, để họ được nhìn thấy vinh quang của con mà Cha đã ban cho con, bởi vì Cha đã yêu con trước khi có nền móng thế gian. Cha công chính, và thế gian không biết Cha, nhưng con đã biết Cha, và những người này đã biết rằng Cha đã sai con; và con đã cho họ biết danh Cha và sẽ cho biết, để tình yêu mà Cha đã yêu con ở trong họ, và con ở trong họ.

18

Sau khi nói những điều này, Giê-su đi ra cùng với các môn đồ của Ngài qua bên kia suối Kết-rôn, nơi có một khu vườn mà Ngài và các môn đồ của Ngài đã vào. Và Giu-đa, người đang nộp Ngài, biết chỗ đó, bởi vì Giê-su thường tụ họp ở đó với các môn đồ của Ngài. Vậy thì Giuđa đã lấy đội quân và những đầy tớ từ các thầy tế lễ thượng phẩm và người Pha-ri-si đến đó với đèn đuốc và đuốc và vũ khí. Vậy Giê-su biết tất cả những điều sắp đến trên mình, đã đi ra nói với họ: Các ngươi tìm ai? Họ trả lời ông ta: Giê-su người Na-xa-rét. Giê-su nói với họ: Chính ta đây. Và Giu-đa, kẻ đang giao nộp anh ấy, cũng đứng với họ. Vậy nên khi ông nói với họ rằng Tôi là, họ lùi về phía sau và ngã xuống đất. Vậy

nên Ngài lại hỏi họ: Các ngươi tìm kiếm ai? Họ nói: Giê-su người Na-xa-rét. Giê-su đáp: Ta đã nói với các ngươi rằng chính ta là. Nếu vậy các ngươi tìm ta, hãy để những người này đi; để lời mà ta đã nói được ứng nghiệm, rằng những người mà ngươi đã ban cho ta, ta không mất một ai trong số họ. Vậy Si-môn Phê-rô có gươm, rút nó ra, và đánh tên nô lệ của thầy tế lễ thượng phẩm và chặt cái tai bên phải của hắn; và tên của tên nô lệ là Man-chu. Vậy Giê-su nói với Phê-rô: Hãy bỏ gươm vào vỏ; chén mà Cha đã cho ta, ta sẽ không uống nó sao? Vậy thì đội quân và viên chỉ huy quân sự và những người hầu của người Do Thái đã bắt Giê-su và trói ông, và dẫn ông đến An-ne trước; vì ông là cha vợ của Cai-phe, người là thầy tế lễ thượng phẩm của năm đó. Caiaphas là người đã khuyên các người Do Thái rằng có lợi khi một người đàn ông chết thay cho dân. Si-môn Phê-rô và môn đồ khác đã theo Giê-su. Và môn đồ đó được thầy tế lễ thượng phẩm biết, và đã cùng với Giê-su vào sân của thầy tế lễ thượng phẩm; còn Phê-rơ thì đứng ở bên cửa bên ngoài. Vậy nên môn đồ khác, người quen biết với thầy tế lễ thượng phẩm, đã đi ra ngoài và đã nói với người gác cổng, và đã dẫn Phê-rơ vào trong. Vậy thì người đầy tớ gái gác cổng nói với Phê-rơ: Không phải ngươi cũng thuộc các môn đồ của người đàn ông này sao? Người đó nói: Tôi không phải. Và những người nô lệ và những người hầu đang đứng, đã nhóm lửa than bởi vì trời lạnh, và họ đang sưởi ấm; và Phê-rơ đang đứng với họ và đang sưởi ấm. Vậy thì vị thầy tế lễ thượng phẩm đã hỏi Giê-su về các môn đồ của Ngài và về lời dạy của Ngài. Giê-su trả lời ông ta: Tôi đã nói với thế gian một cách công khai; tôi luôn dạy trong hội họp và trong đền thờ, nơi người Do Thái luôn tụ họp, và tôi đã không nói gì trong bí mật. Tại sao bạn

hỏi tôi? Hãy hỏi những người đã nghe xem tôi đã nói gì với họ; này, những người này biết những điều tôi đã nói. Khi ông ấy đã nói những điều này, một trong những người phục dịch đang đứng bên cạnh đã tát Giê-su và nói: Ngươi trả lời thầy tế lễ thượng phẩm như thế sao? Giê-su trả lời ông ta: nếu tôi nói sai, hãy làm chứng về điều sai đó; nhưng nếu tôi nói đúng, tại sao ông đánh tôi? Anna đã sai người đưa ông ấy đi trong tình trạng bị trói đến Caiaphas, thầy tế lễ thượng phẩm. Simon Phêrô đang đứng và đang sưởi ấm. Họ hỏi anh ta: Không phải bạn cũng là môn đồ của ông ấy sao? Vậy nên người đó đã phủ nhận và nói: Tôi không phải. Một người trong số các nô lệ của thầy tế lễ thượng phẩm, là người họ hàng của người mà Phê-rô đã cắt tai, nói: Không phải tôi đã thấy ngươi trong vườn với hắn sao? Vì vậy Phê-rô lại chối nữa, và ngay lập tức gà trống gáy lên. Vậy họ dẫn Giê-su từ nhà Cai-phe vào dinh tổng đốc; lúc đó là buổi sáng; và chính họ không vào dinh tổng đốc, để họ không bị ô uế, nhưng để họ có thể ăn lễ Vượt Qua. Vậy nên Philatô đi ra đến họ và nói: Các ngươi mang lời buộc tội gì chống lại người này? Họ trả lời và nói với ông: Nếu người này không phải là kẻ làm ác, chúng tôi sẽ không giao nộp ông ta cho ông. Vậy thì Philatô nói với họ: Các ngươi hãy bắt hắn và xét xử hắn theo luật pháp của các ngươi. Vậy nên người Do Thái nói với ông ta: Chúng tôi không được phép giết ai cả, để lời nói của Giê-su được ứng nghiệm, lời mà Ngài đã nói chỉ ra Ngài sắp chết bằng loại chết nào. Vậy nên Philatô đã vào trong dinh thống đốc một lần nữa và gọi Giêsu và nói với Ngài: Ngươi có phải là vua của người Do Thái không? Giê-su trả lời anh ta: Ngươi tự mình nói điều này hay người khác đã nói với ngươi về ta? Phi-lát trả lời: Chẳng lẽ

tôi là người Do Thái sao? Dân tộc của ngươi và các thầy tế lễ thượng phẩm đã giao nộp ngươi cho ta; ngươi đã làm gì? Giê-su trả lời: Vương quốc của ta không phải từ thế gian này; nếu vương quốc của ta từ thế gian này, những người hầu của ta đã chiến đấu để ta không bị nộp cho người Do Thái; nhưng bây giờ vương quốc của ta không từ đây. Vậy Philatô nói với ông ta: Vậy ngươi là vua? Giê-su trả lời: Ngươi nói rằng ta là vua. Tôi đã được sinh ra vì điều này và đã đến thế gian vì điều này, để làm chứng cho chân lý. Ai thuộc về sự thật thì nghe tiếng nói của tôi. Philatô nói với ông ấy: Sự thật là gì? Và nói điều này rồi, ông lại đi ra gặp những người Do Thái và nói với họ: Tôi không tìm thấy tội lỗi gì ở ông ấy cả. Nhưng các người có phong tục là tôi thả một người cho các người trong lễ Vượt Qua. Vậy các người có muốn tôi thả vua của những người Do Thái cho các người không? Vậy thì tất cả họ lại la lên nói: Không phải người này, mà là Barabbas. Ba-ra-ba là một tên cướp.

19

Vậy thì lúc đó Philatô bắt Giêsu và đánh đòn roi. Và những người lính đã đan một vương miện từ gai đặt lên đầu ông, và khoác cho ông một áo choàng màu tím, và họ nói: Vạn tuế, vua của người Do Thái! Và họ đánh tát ông. Vậy nên Philatô lại đi ra ngoài và nói với họ: Này, ta dẫn ông ấy ra ngoài cho các ngươi, để các ngươi biết rằng ta không tìm thấy tội gì trong ông ấy. Vậy Giê-su đi ra ngoài đang mặc vương miện gai và áo choàng tím, và nói với họ: Hãy nhìn người này. Vậy khi các thầy tế lễ cả và

các người hầu thấy ông, họ kêu la rằng: Đóng đinh thập tự! Đóng đinh thập tự ông ấy! Philatô nói với họ: Các ngươi hãy bắt hắn và đóng đinh hắn lên thập tự giá; vì ta không tìm thấy lý do tội lỗi nào trong hắn. Người Do Thái trả lời ông ta: Chúng tôi có luật pháp, và theo luật pháp của chúng tôi ông ta phải chết, vì ông ta đã làm chính mình con của Thiên Chúa. Vậy khi Philatô nghe lời này, ông càng sợ hãi hơn, và vào dinh tổng đốc lại và nói với Giêsu: Ngươi từ đâu đến? Nhưng Giê-su không đưa câu trả lời cho ông ta. Vậy thì Philatô nói với ông ta: Ông không nói với tôi sao? Ngươi không biết rằng ta có quyền đóng đinh ngươi vào thập tự giá và ta có quyền thả ngươi? Giê-su trả lời: bạn không có quyền gì đối với tôi, nếu không được ban cho bạn từ trên; vì điều này, người giao nộp tôi cho bạn có tội lỗi lớn hơn. Từ đó Philatô tìm cách thả ông ấy; nhưng những người Do Thái la lên nói rằng: nếu ông thả người này, ông không phải là bạn của Caesar. Ai tự xưng là vua thì chống lại Caesar. Vậy Philatô đã nghe lời này thì đã dẫn Giêsu ra ngoài, và đã ngồi trên bệ tại nơi được gọi là Lát Đá, còn bằng tiếng Do Thái là Gabbatha; mà là ngày chuẩn bị của lễ Vượt Qua, còn giờ như khoảng thứ sáu; và nói với những người Do Thái: Này vua của các ngươi. Nhưng họ đã la lên: Đem đi, đem đi, đóng đinh ông ấy vào thập tự giá. Philát nói với họ: Ta sẽ đóng đinh vua của các ngươi sao? Các thầy tế lễ thượng phẩm đã trả lời: Chúng tôi không có vua nào khác ngoài Sêda. Vậy thì lúc đó ông ta giao nộp hắn cho họ để hắn bị đóng đinh vào thập tự giá. Họ nhận Giê-su và dẫn đi; và đang mang cây thập tự của mình, Ngài đi ra đến nơi được gọi là chỗ của sọ, được gọi bằng tiếng Hê-bơ-rơ là Gô-gô-tha, nơi họ đóng đinh Ngài trên thập tự, và cùng với Ngài có hai người khác bên

này và bên kia, còn Giê-su thì ở giữa. Pilate đã viết một tấm bảng và đặt nó trên cây thập tự giá; và trên đó có viết: Giêsu người Nazareth, vua của người Do Thái. Vì vậy nhiều người trong số người Do Thái đã đọc tấm bảng này, bởi vì nơi mà Chúa Giê-su bị đóng đinh ở gần thành phố; và nó được viết bằng tiếng Hê-bơ-rơ, bằng tiếng Hy Lạp, bằng tiếng La-tinh. Vậy nên các thầy tế lễ thượng phẩm của người Do Thái đã nói với Philatô: Đừng viết Vua của người Do Thái, nhưng là người đó đã nói Tôi là Vua của người Do Thái. Phi-lát trả lời: Điều tôi đã viết thì tôi đã viết. Vậy khi những người lính đóng đinh Giê-su lên thập tự, họ lấy áo của Ngài và chia làm bốn phần, mỗi người lính một phần, và cả áo dài nữa; mà áo dài không có đường may, dệt liền từ trên xuống toàn bộ. Vậy nên họ nói với nhau: Chúng ta đừng xé nó, nhưng hãy bắt thăm về nó xem nó sẽ là của ai; để Kinh Thánh được ứng nghiệm lời đang nói: Họ đã chia áo của ta cho chính họ, và trên quần áo của ta họ đã bỏ thăm. Vậy thì các người lính đã làm những điều này. Và đứng bên cạnh thập tự giá của Chúa Giê-su có mẹ của Ngài và chị em của mẹ Ngài, Ma-ri-a vợ của Cơ-lô-pa và Ma-ri-a Mác-đa-la. Vậy Giê-su nhìn thấy mẹ và người môn đồ mà ông yêu đang đứng đó, nói với mẹ của ông: Hỡi người đàn bà, hãy nhìn con trai của bà. Sau đó, Ngài nói với môn đồ: Đây là mẹ của con đấy. Và từ giờ đó, người môn đồ đã đón bà ấy về nhà riêng của mình. Sau đó, biết rằng tất cả đã hoàn thành rồi, Chúa Giêsu nói để Kinh Thánh được hoàn thành: Tôi khát. Vậy nên có một cái bình đầy giấm đang đặt ở đó; còn họ đã nhúng bông biển đầy giấm và đặt quanh cây hương thảo rồi đưa lên miệng Ngài. Vậy nên khi Chúa Giêsu uống giấm, Ngài nói, Đã hoàn thành, và cúi đầu trao linh hồn. Vậy thì những người Do Thái, để các thân

thể không còn lại trên cây thập tự giá trong ngày Sa-bát, vì đó là ngày chuẩn bị - vì ngày Sa-bát đó là ngày lớn - đã hỏi Phi-lát để chân của họ bị gãy và được đem đi. Vậy nên những người lính đã đến, và họ đã bẻ gãy chân của người thứ nhất và của người kia đã bị đóng đinh thập tự giá cùng với Ngài; nhưng khi đến Giê-su, họ thấy Ngài đã chết rồi, họ không bẻ gãy chân của Ngài, nhưng một người lính đã dùng giáo đâm vào sườn của Ngài, và ngay lập tức máu và nước chảy ra. Và người đã thấy đã làm chứng, và lời chứng của ông ấy là thật, và người đó biết rằng ông ấy nói thật, để các người cũng có thể tin. Vì những điều này đã xảy ra, để lời Kinh Thánh được ứng nghiệm: Xương của Ngài sẽ không bị gãy. Và lại một bài Kinh Thánh khác nói: họ sẽ nhìn thấy Đấng mà họ đã đâm thủng. Sau những điều này, Giô-sép từ A-ri-ma-thê, là môn đồ của Chúa Giê-su nhưng đã ẩn mình vì sợ những người Do Thái, đã hỏi Phi-lát để ông có thể lấy thân thể của Chúa Giê-su; và Phi-lát đã cho phép. Vậy nên ông ấy đến và lấy đi thân xác của Giê-su. Và Nicôđêmu cũng đã đến, người đã đến với Chúa Giêsu ban đêm lần đầu tiên, mang theo hỗn hợp của mộc dược và lô hội khoảng một trăm cân. Vậy nên họ đã lấy thân thể của Giê-su và buộc nó trong vải lanh với các gia vị, đúng như phong tục của người Do Thái để chuẩn bị chôn cất. Có một khu vườn ở nơi Ngài bị đóng đinh trên thập tự giá, và trong khu vườn có một ngôi mộ mới mà chưa có ai được chôn cất; vì vậy vì ngày lễ chuẩn bị của người Do Thái, và vì ngôi mộ ở gần, họ đã đặt Chúa Giêsu ở đó.

20

Vào ngày thứ nhất trong tuần, Ma-ri-a Mác-đa-len đến ngôi mộ vào buổi sáng sớm khi trời còn tối, và thấy hòn đá đã được lăn ra khỏi ngôi mộ. Vậy nên bà chạy và đến với Simon Phêrô và với môn đồ khác mà Giêsu yêu, và nói với họ: Họ đã lấy Chúa từ ngôi mộ, và chúng tôi không biết họ đã đặt Ngài ở đâu. Vậy nên Phê-rô và môn đồ khác đã đi ra và đang đến ngôi mộ. Hai người đang chạy cùng nhau; và môn đồ khác chạy trước nhanh hơn Phê-rơ và đến ngôi mộ trước, và cúi xuống nhìn thấy những khăn vải gai đang nằm đó, tuy nhiên không vào. Vậy nên Simon Phêrô đến theo sau ông ấy, và ông ấy đã vào trong ngôi mộ và thấy những khăn vải gai đang nằm đó, và cái khăn che mặt, cái đã ở trên đầu của Ngài, không nằm chung với những khăn vải gai, nhưng được cuộn lại riêng ở một chỗ. Lúc đó vậy thì người môn đồ khác, người đã đến đầu tiên, cũng vào mộ, và thấy và tin; vì họ chưa biết lời Kinh Thánh rằng anh ta cần phải từ kẻ chết sống lại. Vì vậy, các môn đồ đã trở về nhà. Maria đứng khóc ở bên ngoài mộ. Vậy nên khi đang khóc, cô cúi xuống nhìn vào ngôi mộ và thấy hai thiên sứ mặc trắng đang ngồi, một ở phía đầu và một ở phía chân, nơi thân thể của Giê-su đã nằm. Và những người đó nói với bà: Thưa bà, sao bà khóc? Nói với họ rằng họ đã đem đi Chúa của tôi, và tôi không biết họ đã đặt Ngài ở đâu. Và sau khi nói những điều này, bà quay lại phía sau, và nhìn thấy Giê-su đang đứng đó, và bà không biết rằng đó là Giê-su. Giê-su nói với bà: Bà ơi, tại sao bà khóc? Bạn đang tìm ai? Bà ấy tưởng rằng ông là người làm vườn, nói với ông: thưa ông, nếu ông đã mang đi người ấy, hãy nói cho tôi biết ông đã đặt người ấy ở đâu, và tôi sẽ mang người ấy đi. Giê-su nói với bà: Ma-ri-a. Quay lại, bà ấy nói với ông: Rabboni (có nghĩa là Thầy). Giê-su

nói với cô ấy: Đừng chạm vào ta, vì ta chưa lên đến Cha của ta. Nhưng hãy đi đến các anh em của ta và nói với họ: Ta đang lên đến Cha của ta và Cha của các ngươi, và Đức Chúa Trời của ta và Đức Chúa Trời của các ngươi. Maria Mác-đa-la đến báo tin cho các môn đồ rằng bà đã thấy Chúa, và Ngài đã nói những điều này với bà. Vào buổi tối ngày đó, ngày thứ nhất của tuần, khi các cửa đã bị đóng nơi các môn đồ đã tập hợp vì sợ người Do Thái, Chúa Giê-su đến và đứng ở giữa, và nói với họ: Bình an cho các ngươi. Và sau khi nói điều này, Ngài đã chỉ cho họ những bàn tay và cái sườn của Ngài. Vậy nên các môn đồ vui mừng khi thấy Chúa. Vậy Giê-su lại nói với họ: Bình an cho các ngươi. Cũng như Cha đã sai tôi, thì tôi cũng sai các ngươi. Và sau khi nói điều này, Ngài thổi hơi vào và nói với họ: Hãy nhận lấy Thánh Linh; nếu các ngươi tha tội cho ai thì tội của họ được tha; nếu các ngươi giữ lại tội của ai thì tội đó đã được giữ lại. Thôma, một trong mười hai người, người được gọi là Điđymus, không có ở với họ khi Giêsu đến. Vậy nên các môn đồ khác đã nói với ông ấy: Chúng tôi đã thấy Chúa. Và ông ấy nói với họ: Nếu tôi không thấy dấu của những cái đinh trong bàn tay của ông ấy, và đặt ngón tay của tôi vào dấu của những cái đinh, và đặt bàn tay của tôi vào cạnh sườn của ông ấy, tôi sẽ không tin. Và sau tám ngày, các môn đồ của Ngài lại ở bên trong và Thôma ở cùng với họ. Giê-su đến khi các cửa đã đóng, và đứng ở giữa và nói: Bình an cho các ngươi. Rồi Ngài nói với Thôma: Đưa ngón tay của ngươi đến đây và nhìn các bàn tay của ta, và đưa bàn tay của ngươi và đặt vào cạnh sườn của ta, và đừng trở nên người không tin, nhưng hãy là người có đức tin. Và Thôma đáp lại và nói với Ngài: Chúa của con và Thiên Chúa của con. Giê-su nói với ông: vì ngươi đã thấy

ta, ngươi đã tin; phước thay những người không thấy mà đã tin. Thật vậy Chúa Giêsu đã làm nhiều dấu lạ khác trước mặt các môn đồ của Ngài, mà không được viết trong sách này; nhưng những điều này đã được viết để các ngươi có thể tin rằng Chúa Giêsu là Đấng Christ, Con của Đức Chúa Trời, và để khi tin, các ngươi có thể có sự sống trong danh của Ngài.

21

Sau những điều này, Chúa Giêsu bày tỏ chính mình lại cho các môn đồ trên biển Tiberias; và Ngài bày tỏ như thế này. Có cùng nhau: Si-môn Phê-rơ, và Thô-ma được gọi là Đi-đim, và Na-tha-na-ên từ Ca-na xứ Ga-li-lê, và các con của Xê-bê-đê, và hai môn đồ khác của Ngài. Si-môn Phê-rô nói với họ: Tôi đi đánh cá. Họ nói với anh ấy: Chúng tôi cũng đi với anh. Họ đi ra và lên thuyền ngay lập tức, và trong đêm đó họ không bắt được gì. Khi buổi sáng đã đến, Chúa Giêsu đứng trên bờ biển; tuy nhiên các môn đồ không biết rằng đó là Chúa Giêsu. Vậy nên Chúa Giê-su nói với họ: Các con ơi, các con không có gì để ăn phải không? Họ trả lời ông ấy: Không. Và người nói với họ: Hãy thả lưới xuống phía bên phải thuyền, và các ngươi sẽ tìm thấy. Vậy nên họ thả lưới xuống, và họ không còn có thể kéo nó lên nữa vì số lượng cá quá nhiều. Vì vậy, môn đồ đó, người mà Chúa Giêsu yêu mến, nói với Phêrô: Đó là Chúa. Vậy Simon Phierơ nghe rằng là Chúa, thì thắt lưng áo ngoài; vì ông đang trần truồng; và ném mình xuống biển; còn những môn đồ khác đến bằng thuyền nhỏ; vì họ không xa bờ, chỉ chừng hai trăm thước, đang kéo lưới cá. Vì vậy khi họ

lên bờ, họ thấy lửa than đang cháy, cá đang nằm trên đó, và bánh mì. Chúa Giêsu nói với họ: Hãy mang một ít cá mà các ngươi vừa mới bắt được. Simon Phêrô đã đi lên và kéo cái lưới lên trên đất, đầy cá lớn một trăm năm mươi ba con; và dù có nhiều như vậy, cái lưới không bị rách. Chúa Giêsu nói với họ: Hãy đến ăn sáng. Không ai trong các môn đồ dám hỏi Ngài Ngài là ai, vì biết rằng Ngài là Chúa. Vậy Giê-su đến và lấy bánh mì và cho họ, và cá cũng vậy. Đây đã là lần thứ ba Chúa Giêsu hiện ra với các môn đồ của Ngài sau khi sống lại từ cõi chết. Vậy khi họ đã ăn sáng xong, Đức Giê-su nói với Si-môn Phê-rơ: Hỡi Si-môn con của Giô-na, con có yêu ta hơn những người này không? Nói với Ngài: Vâng, lạy Chúa, Ngài biết rằng con yêu mến Ngài. Ông nói với anh ta: Hãy cho những con chiên con của tôi ăn. Ngài nói với ông ấy lần nữa, lần thứ hai: Si-môn con của Giô-na, con có yêu thầy không? Nói với Ngài: Vâng, lạy Chúa, Ngài biết rằng con yêu mến Ngài. Ngài nói với ông: Hãy chăn những con chiên của Ta. Người hỏi anh ấy lần thứ ba: Si-môn con của Giô-na, anh có yêu thương ta không? Phê-rô buồn phiền vì Ngài hỏi ông lần thứ ba, Con có yêu mến Ta không?, và ông thưa với Ngài: Lạy Chúa, Chúa biết tất cả mọi việc, Chúa biết rằng con yêu mến Chúa. Chúa Giêsu nói với ông: Hãy chăn các con cừu của ta. Thật thật ta nói với ngươi, khi ngươi còn trẻ, ngươi tự thắt lưng mình và đi đâu tùy ý; nhưng khi ngươi già đi, ngươi sẽ giơ tay ra, và người khác sẽ thắt lưng cho ngươi, và đưa ngươi đến nơi ngươi không muốn. Và ông ấy nói điều này để chỉ rõ bằng cái chết nào ông ấy sẽ tôn vinh Đức Chúa Trời. Và sau khi nói điều này, ông nói với anh ta: Hãy theo tôi. Quay lại, Phê-rơ nhìn thấy môn đồ mà Chúa Giê-su yêu mến đang đi theo, người mà cũng đã nằm

nghiêng trong bữa ăn tối trên ngực của Ngài và đã nói: Lạy Chúa, ai là người đang nộp Ngài? Thấy người này, Phê-rô nói với Chúa Giê-su: Lạy Chúa, còn người này thì sao? Giê-su nói với anh ta: Nếu tôi muốn anh ta ở lại cho đến khi tôi đến, thì liên quan gì đến anh? Bạn hãy theo tôi. Vì vậy lời này đã lan ra giữa các anh em rằng môn đồ đó không chết; và Chúa Giêsu không nói với ông ta rằng ông ta không chết, nhưng nếu tôi muốn ông ta ở lại cho đến khi tôi đến, thì có liên quan gì đến ngươi? Người này là môn đồ làm chứng về những điều này và đã viết những điều này, và chúng tôi biết rằng lời chứng của ông ấy là chân thật. Và còn có nhiều việc khác mà Chúa Giê-su đã làm, nếu viết ra từng việc một, tôi nghĩ ngay cả thế giới cũng không chứa nổi những sách được viết ra. A-men.

Thư Giăng

1

Điều đã có từ ban đầu, điều chúng tôi đã nghe, điều chúng tôi đã thấy bằng mắt của chúng tôi, điều chúng tôi đã nhìn thấy và tay của chúng tôi đã sờ mó, về Lời của sự sống; và sự sống đã được bày tỏ, và chúng tôi đã thấy và làm chứng và công bố cho các bạn sự sống đời đời, là điều đã ở với Cha và đã được bày tỏ cho chúng tôi; điều chúng tôi đã thấy và đã nghe, chúng tôi công bố cho các bạn, để các bạn cũng có sự thông công với chúng tôi; và sự thông công của chúng tôi là với Cha và với Con của Ngài là Giê-su Christ. Và chúng tôi viết những điều này cho các bạn, để niềm vui của chúng tôi được làm đầy trọn. Và đây là thông điệp mà chúng tôi đã nghe từ Ngài và chúng tôi loan báo cho các bạn, rằng Đức Chúa Trời là ánh sáng và bóng tối trong Ngài không có chút nào. Nếu chúng ta nói rằng chúng ta có sự thông công với Ngài và chúng ta bước đi trong bóng tối, chúng ta nói dối và không làm sự thật; nhưng nếu chúng ta bước đi trong ánh sáng, như chính Ngài ở trong ánh sáng, chúng ta có sự thông công với nhau, và huyết Chúa Giê-su Christ, Con của Ngài, tẩy sạch chúng

ta khỏi mọi tội lỗi. Nếu chúng ta nói rằng chúng ta không có tội lỗi, chúng ta lừa dối chính mình và sự thật không có trong chúng ta. Nếu chúng ta thú nhận tội lỗi của chúng ta, Ngài là trung tín và công chính, để Ngài tha thứ cho chúng ta các tội lỗi và tẩy sạch chúng ta khỏi mọi sự bất công. Nếu chúng ta nói rằng chúng ta không phạm tội, chúng ta làm cho Ngài thành kẻ nói dối, và lời của Ngài không ở trong chúng ta.

2

Con cái nhỏ của ta, những điều này ta viết cho các con để các con không phạm tội; và nếu ai phạm tội, chúng ta có một Đấng bênh vực với Cha, Giê-su Christ là Đấng công chính; và chính Ngài là sự chuộc tội về những tội lỗi của chúng ta, không chỉ về những tội của chúng ta mà thôi, nhưng cũng về cả toàn thể thế gian. Và bởi điều này chúng ta biết rằng chúng ta đã biết Ngài, nếu chúng ta giữ các điều răn của Ngài. Người nói, Tôi đã biết Ngài, mà không giữ các điều răn của Ngài, là kẻ nói dối, và trong người này không có sự thật; nhưng ai giữ lời của Ngài, thì thật sự trong người này tình yêu của Thiên Chúa đã được làm trọn. Bởi điều này chúng ta biết rằng chúng ta ở trong ngài. Người nói mình ở lại trong Ngài thì phải đi, giống như người kia đã đi, chính mình cũng phải đi như vậy. Anh em, tôi không viết cho các anh một điều răn mới, nhưng một điều răn cũ, mà các anh đã có từ ban đầu; điều răn cũ là lời mà các anh đã nghe từ ban đầu. Lại tôi viết cho các bạn một mệnh lệnh mới, điều này là thật trong Ngài và trong các bạn, bởi vì bóng tối đang qua đi và ánh

sáng thật đã chiếu sáng. Người nói mình ở trong ánh sáng, và ghét anh em của mình, thì ở trong bóng tối cho đến bây giờ. Người yêu thương anh em mình ở lại trong ánh sáng, và không có chướng ngại vật nào trong người đó; nhưng người ghét anh em mình ở trong bóng tối và bước đi trong bóng tối, và không biết mình đi đâu, bởi vì bóng tối đã làm mù mắt của người đó. Tôi viết cho các con, hỡi các con nhỏ, rằng các tội lỗi của các con đã được tha thứ vì danh của Ngài. Tôi viết cho các cha, bởi vì các cha đã biết Đấng từ ban đầu. Tôi viết cho các bạn, hỡi những thanh niên, rằng các bạn đã chiến thắng kẻ ác. Tôi đã viết cho các con, hỡi các con nhỏ, rằng các con đã biết Cha. Tôi đã viết cho các ngươi, hỡi các cha, rằng các ngươi đã biết Đấng từ ban đầu. Tôi đã viết cho các con, hỡi những người trẻ tuổi, rằng các con mạnh mẽ và lời của Đức Chúa Trời ở trong các con và các con đã chiến thắng kẻ ác. Đừng yêu thế gian cũng không yêu những gì trong thế gian. Nếu ai yêu thế gian, thì tình yêu của Cha không ở trong người đó; bởi vì tất cả những gì ở trong thế gian, sự ham muốn của xác thịt và sự ham muốn của mắt và sự kiêu ngạo của cuộc sống, không từ Cha mà ra, nhưng từ thế gian mà ra. Và thế gian đang qua đi và ham muốn của nó; nhưng người làm theo ý muốn của Thiên Chúa thì tồn tại mãi mãi. Các con ơi, đây là giờ cuối cùng, và như các con đã nghe rằng kẻ phản Christ đến, và bây giờ nhiều kẻ phản Christ đã xuất hiện; vì thế chúng ta biết rằng đây là giờ cuối cùng. Họ đã đi ra từ chúng tôi, nhưng họ không thuộc về chúng tôi; vì nếu họ thuộc về chúng tôi, họ đã ở lại với chúng tôi; nhưng để được bày tỏ rằng không phải tất cả đều thuộc về chúng tôi. Và các ngươi có sự xức dầu từ Đấng Thánh, và các ngươi biết mọi điều. Tôi không viết

cho các bạn bởi vì các bạn không biết sự thật, nhưng bởi vì các bạn biết nó, và bởi vì mọi sự giả dối đều không từ sự thật. Ai là kẻ nói dối nếu không phải là người chối bỏ rằng Giê-su là Đấng Christ? Người này là kẻ phản Chúa, kẻ chối bỏ Cha và Con. Ai chối bỏ Con thì cũng không có Cha. Vậy thì, điều các ngươi đã nghe từ ban đầu hãy ở lại trong các ngươi. Nếu điều mà các ngươi đã nghe từ ban đầu ở lại trong các ngươi, thì các ngươi cũng sẽ ở lại trong Con và trong Cha. Và đây là lời hứa mà chính Ngài đã hứa với chúng ta, sự sống đời đời. Tôi đã viết những điều này cho các bạn về những kẻ đang lừa dối các bạn. Và các con, sự xức dầu mà các con đã nhận từ Ngài vẫn còn ở trong các con, và các con không cần ai dạy các con, nhưng như chính sự xức dầu đó dạy các con về mọi điều, và nó là thật và không phải là giả dối, và như nó đã dạy các con, các con hãy ở lại trong Ngài. Và bây giờ, các con nhỏ, hãy ở lại trong Ngài, để khi Ngài được bày tỏ chúng ta có thể có sự dạn dĩ và không bị xấu hổ trước Ngài trong sự hiện diện của Ngài. Nếu các ngươi biết rằng Ngài là công chính, thì các ngươi biết rằng mọi người làm sự công chính đã được sinh ra từ Ngài.

3

Hãy xem tình yêu thương cao cả nào mà Cha đã ban cho chúng ta để chúng ta được gọi là con cái của Đức Chúa Trời. Vì điều này thế gian không biết các ngươi, bởi vì nó đã không biết Ngài. Những người yêu dấu, bây giờ chúng ta là con cái của Thượng Đế, và chưa được bày tỏ chúng ta sẽ là gì; nhưng chúng ta biết

rằng nếu Ngài được bày tỏ, chúng ta sẽ giống như Ngài, bởi vì chúng ta sẽ thấy Ngài đúng như Ngài là. Và mọi người có hy vọng này nơi Ngài đều tẩy sạch chính mình, giống như chính Ngài là tinh khiết. Ai phạm tội thì cũng phạm luật, và tội lỗi chính là sự phạm luật. Và các ngươi biết rằng người ấy đã được bày tỏ để cất đi những tội lỗi của chúng ta, và tội lỗi không có trong người ấy. Mọi người ở trong Ngài không phạm tội; mọi người phạm tội không hề thấy Ngài cũng không hề biết Ngài. Các con nhỏ, đừng để ai lừa dối các con; người làm sự công chính là người công chính, giống như Ngài là công chính; người làm tội lỗi là thuộc về ma quỷ, bởi vì từ ban đầu ma quỷ đã phạm tội. Vì mục đích này Con của Thượng Đế đã được bày tỏ, để phá hủy các công việc của ma quỷ. Mọi người đã được sinh ra từ Thiên Chúa không phạm tội, bởi vì hạt giống của Ngài ở trong người đó; và không thể phạm tội, bởi vì đã được sinh ra từ Thiên Chúa. Trong điều này, các con cái của Thượng Đế và các con cái của ma quỷ được bày tỏ rõ ràng. Bất cứ ai không làm điều công chính đều không thuộc về Đức Chúa Trời, và người không yêu thương anh em mình. Đây là thông điệp mà các ngươi đã nghe từ khởi đầu, để chúng ta yêu thương lẫn nhau, không như Ca-in thuộc về kẻ ác và đã giết anh em của mình; và vì lý do gì hắn đã giết người ấy? Bởi vì các việc làm của hắn là ác, nhưng các việc làm của anh trai hắn là công chính. Đừng ngạc nhiên, các anh em của tôi, nếu thế gian ghét anh em. Chúng ta biết rằng chúng ta đã vượt qua từ cái chết vào sự sống, bởi vì chúng ta yêu thương các anh em; người không yêu thương anh em thì ở lại trong cái chết. Ai ghét anh em mình là kẻ giết người, và các ngươi biết rằng không kẻ giết người nào có sự sống đời đời ở lại trong mình. Trong điều

này chúng ta đã biết tình yêu thương, bởi vì người đó đã đặt linh hồn của người vì chúng ta; và chúng ta phải đặt những linh hồn vì các anh em. Người nào có của cải thế gian và thấy anh em mình đang thiếu thốn mà đóng lòng thương xót lại, thì làm sao tình yêu của Thiên Chúa còn ở trong người ấy? Con nhỏ của tôi, chúng ta đừng yêu thương bằng lời nói cũng không bằng lưỡi, mà bằng việc làm và chân lý. Và bởi điều này chúng ta biết rằng chúng ta thuộc về sự chân lý, và trước mặt Ngài chúng ta sẽ thuyết phục lòng của chúng ta, rằng nếu lòng chúng ta kết tội chúng ta, thì Đức Chúa Trời lớn hơn lòng chúng ta và biết mọi sự. Những người yêu dấu, nếu lòng chúng ta không lên án chúng ta, chúng ta có sự dạn dĩ trước Đức Chúa Trời, và bất cứ điều gì chúng ta xin, chúng ta đều nhận được từ Ngài, bởi vì chúng ta giữ các điều răn của Ngài và làm những điều đẹp lòng trước mặt Ngài. Và đây là điều răn của Ngài, để chúng ta tin vào danh của Con Ngài là Giê-su Christ và yêu thương lẫn nhau như Ngài đã ban điều răn. Và người giữ các điều răn của Ngài thì ở trong Ngài, và chính Ngài ở trong người ấy. Và bởi điều này chúng ta biết rằng Ngài ở lại trong chúng ta, nhờ Thần Linh mà Ngài đã ban cho chúng ta.

4

Các người yêu dấu, đừng tin mọi linh, nhưng hãy thử các linh xem chúng có từ Thần không, bởi vì nhiều tiên tri giả đã đi ra vào thế gian. Trong điều này các ngươi biết linh của Thượng Đế: mọi linh nào xưng nhận Giê-su Christ đã đến trong xác thịt, là từ

Thượng Đế; và mọi linh nào không xưng nhận Giê-su Christ đã đến trong xác thịt, không là từ Thượng Đế; và điều này là của kẻ phản Christ mà các ngươi đã nghe rằng nó đến, và bây giờ nó đã ở trong thế gian rồi. Các con từ Thượng Đế mà ra, hỡi các con nhỏ, và các con đã chiến thắng chúng, bởi vì Đấng ở trong các con lớn hơn kẻ ở trong thế gian. Chính họ là từ thế gian; vì cớ này họ nói từ thế gian và thế gian nghe họ. Chúng tôi đến từ Thượng Đế; người biết Thượng Đế thì nghe chúng tôi. Ai không từ Thượng Đế thì không nghe chúng ta. Từ điều này chúng ta biết thần của chân lý và thần của sự lầm lạc. Những người được yêu dấu, chúng ta hãy yêu thương lẫn nhau, bởi vì tình yêu thương là từ Thiên Chúa, và mọi người yêu thương đều từ Thiên Chúa được sinh ra và biết Thiên Chúa. Người không yêu thương không biết Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời là tình yêu thương. Trong điều này, tình yêu thương của Đức Chúa Trời đã được bày tỏ trong chúng ta, bởi vì Đức Chúa Trời đã sai Con Trai duy nhất của Ngài vào thế gian để chúng ta có thể sống nhờ Ngài. Trong điều này là tình yêu thương, không phải vì chúng ta đã yêu thương Đức Chúa Trời, nhưng vì chính Ngài đã yêu thương chúng ta và sai Con của Ngài làm của lễ chuộc tội cho những tội lỗi của chúng ta. Các người yêu dấu, nếu Đức Chúa Trời đã yêu thương chúng ta như vậy, thì chúng ta cũng phải yêu thương lẫn nhau. Thiên Chúa không ai bao giờ nhìn thấy; nếu chúng ta yêu thương lẫn nhau, Thiên Chúa ở trong chúng ta và tình yêu của Ngài được làm trọn vẹn trong chúng ta. Bởi điều này chúng ta biết rằng chúng ta ở lại trong Ngài và chính Ngài ở trong chúng ta, bởi vì Ngài đã ban Thần của Ngài cho chúng ta. Và chúng tôi đã nhìn thấy và làm chứng rằng Cha đã sai Con làm Đấng Cứu

Rỗi của thế gian. Ai xưng nhận rằng Giê-su là Con của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời ở trong người ấy và người ấy ở trong Đức Chúa Trời. Và chúng tôi đã biết và đã tin vào tình yêu thương mà Thiên Chúa dành cho chúng tôi. Đức Chúa Trời là tình yêu, và người ở lại trong tình yêu thì ở lại trong Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời ở lại trong người đó. Trong điều này, tình yêu thương đã được làm trọn vẹn với chúng ta, để chúng ta có thể có sự dạn dĩ trong ngày phán xét, bởi vì Ngài là thế nào thì chúng ta cũng là như vậy trong thế gian này. Sợ hãi không có trong tình yêu, nhưng tình yêu hoàn hảo đuổi sợ hãi ra ngoài, bởi vì sợ hãi mang theo hình phạt, còn người đang sợ hãi thì chưa được hoàn hảo trong tình yêu. Chúng ta yêu Ngài, bởi vì chính Ngài đã yêu chúng ta trước. Nếu ai nói rằng tôi yêu mến Đức Chúa Trời và ghét anh em của mình, thì người ấy là kẻ nói dối; vì người không yêu mến anh em mà mình đã thấy, làm sao có thể yêu mến Đức Chúa Trời mà mình chưa thấy? Và chúng ta có mệnh lệnh này từ Ngài, để người yêu mến Thiên Chúa cũng yêu mến anh em của mình.

5

Mọi người tin rằng Giê-su là Đấng Christ đều đã được sinh ra từ Thượng Đế, và mọi người yêu Đấng đã sinh ra thì cũng yêu người đã được sinh ra từ Ngài. Bởi điều này chúng ta biết rằng chúng ta yêu các con cái của Thiên Chúa, khi chúng ta yêu Thiên Chúa và giữ các điều răn của Ngài. Vì đây là tình yêu thương của Thiên Chúa, là chúng ta giữ các điều răn của Ngài; và các điều

răn của Ngài không nặng nề, bởi vì mọi người đã được sinh ra từ Thiên Chúa chiến thắng thế gian; và đây là chiến thắng đã chiến thắng thế gian, đức tin của chúng ta. Ai là người chiến thắng thế gian nếu không phải là người tin rằng Giê-su là Con của Đức Chúa Trời? Đây là Đấng đã đến qua nước và máu, Giê-su Christ; không chỉ bằng nước thôi, nhưng bằng nước và máu; và Thánh Linh là Đấng làm chứng, bởi vì Thánh Linh là sự thật. Có ba đấng làm chứng trên trời, Đức Chúa Cha, Ngôi Lời và Đức Thánh Linh, và ba đấng này là một; và có ba đấng làm chứng trên đất, Thánh Linh và nước và máu, và ba này hiệp làm một. Nếu chúng ta nhận lời chứng của con người, thì lời chứng của Đức Chúa Trời lớn hơn; bởi vì đây là lời chứng của Đức Chúa Trời mà Ngài đã làm chứng về Con của Ngài. Người tin vào Con của Thiên Chúa có lời chứng trong mình; người không tin Thiên Chúa đã làm cho Ngài thành kẻ nói dối, bởi vì người đó đã không tin vào lời chứng mà Thiên Chúa đã làm chứng về Con của Ngài. Và đây là lời chứng, rằng Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta sự sống đời đời, và sự sống này ở trong Con của Ngài. Người có Con thì có sự sống; người không có Con của Thiên Chúa thì không có sự sống. Tôi đã viết những điều này cho các ngươi là những người tin vào danh Con Đức Chúa Trời, để các ngươi biết rằng các ngươi có sự sống đời đời, và để các ngươi tin vào danh Con Đức Chúa Trời. Và đây là sự dạn dĩ mà chúng ta có đối với Ngài, rằng nếu chúng ta xin điều gì theo ý muốn của Ngài, Ngài nghe chúng ta. Và nếu chúng ta biết rằng Ngài nghe chúng ta bất cứ điều gì chúng ta xin, thì chúng ta biết rằng chúng ta có những điều xin mà chúng ta đã xin từ Ngài. Nếu ai thấy anh em của mình phạm một tội lỗi không dẫn đến cái chết, người đó sẽ cầu xin, và sẽ

ban cho anh em đó sự sống, cho những người phạm tội không dẫn đến cái chết. Có tội lỗi dẫn đến cái chết; tôi không nói về tội đó để anh ấy/cô ấy cầu xin. Mọi sự bất công đều là tội lỗi; và có tội lỗi không dẫn đến sự chết. Chúng ta biết rằng mọi người đã được sinh ra từ Thần không phạm tội, nhưng người đã được sinh ra từ Thần giữ chính mình, và kẻ ác không chạm đến người ấy. Chúng ta biết rằng chúng ta là từ Thượng Đế, và toàn bộ thế giới nằm trong cái ác. Chúng ta biết rằng Con của Đức Chúa Trời đã đến và đã ban cho chúng ta trí khôn để chúng ta biết Đấng chân thật; và chúng ta ở trong Đấng chân thật, trong Con của Ngài là Giê-su Cơ-đốc. Ngài này là Đức Chúa Trời thật và là sự sống đời đời. Các con nhỏ, hãy giữ gìn mình khỏi các thần tượng; a-men.

Sáng Thế Ký

1

Trong khởi đầu, Đức Chúa Trời đã dựng nên trời và đất. Trái đất vô hình và chưa được tạo hình, và bóng tối ở trên vực thẳm; và thần khí của Thiên Chúa đang di chuyển trên mặt nước. Và Thượng Đế phán, Hãy có ánh sáng; và có ánh sáng. Và Thiên Chúa thấy ánh sáng là tốt; và Thiên Chúa phân cách giữa ánh sáng và bóng tối. Và Thiên Chúa gọi ánh sáng là ngày, và gọi bóng tối là đêm. Và đã có buổi tối, và đã có buổi sáng, ngày thứ nhất. Và Thần nói: Hãy có vòm trời ở giữa nước, và hãy để nó phân chia giữa nước này và nước kia; và điều đó đã xảy ra như vậy. Và Thượng Đế đã tạo ra vòm trời; và Thượng Đế đã phân cách giữa nước ở dưới vòm trời và nước ở trên vòm trời. Và Thượng Đế gọi cái vòm trời là trời; và Thượng Đế thấy rằng điều đó tốt đẹp; và đã có buổi tối, và đã có buổi sáng, ngày thứ hai. Và Thần nói: Hãy để nước ở dưới bầu trời được tập hợp lại thành một chỗ, và hãy để đất khô xuất hiện. Và điều đó đã xảy ra như vậy. Nước ở dưới bầu trời đã được tập hợp vào các chỗ của chúng, và đất khô đã xuất hiện. Và Thượng Đế gọi chỗ khô là đất;

và các vùng nước Ngài gọi là các biển; và Thượng Đế thấy rằng điều đó tốt đẹp. Và Thượng Đế phán: Hãy để đất đem ra thực vật cỏ gieo hạt giống theo loại và theo hình dạng giống nhau, và cây có trái sinh ra trái mà hạt giống của nó ở trong nó theo loại trên đất. Và điều đó đã xảy ra như vậy. Và đất đã sinh ra thực vật cỏ, gieo hạt giống theo loại và theo sự giống nhau, và cây có trái sinh ra trái, mà hạt giống của nó ở trong nó theo loại trên đất; và Thiên Chúa thấy rằng điều đó tốt đẹp. Và đã có buổi tối, và đã có buổi sáng, ngày thứ ba. Và Thiên Chúa phán: Hãy có các vật sáng trong vòm trời để chiếu sáng trên đất, để phân cách giữa ban ngày và ban đêm; và chúng sẽ dùng làm dấu hiệu, và để định thời tiết, và để định ngày, và để định năm. Và hãy để chúng làm ánh sáng trong vòm trời, để chiếu sáng trên mặt đất; và điều đó đã xảy ra như vậy. Và Thiên Chúa đã tạo ra hai thiên thể lớn: thiên thể lớn để cai trị ban ngày, và thiên thể nhỏ hơn để cai trị ban đêm, và các ngôi sao. Và Thượng Đế đặt chúng trong vòm trời của bầu trời, để chiếu sáng trên đất, và cai trị ngày và đêm, và phân chia ở giữa ánh sáng và ở giữa bóng tối; và Thượng Đế thấy rằng điều đó tốt đẹp. Và đã có buổi tối và đã có buổi sáng, ngày thứ tư. Và Thần phán: Hãy để nước sinh ra các sinh vật bò sát có sự sống, và các loài chim bay trên đất dưới vòm trời; và điều đó đã xảy ra như thế. Và Thiên Chúa đã tạo ra những quái vật biển lớn, và mọi linh hồn của các sinh vật bò sát mà nước đã sinh ra theo loài của chúng, và mọi loài chim có cánh theo loài; và Thiên Chúa thấy rằng điều đó tốt đẹp. Và Đức Chúa Trời chúc phước cho chúng, phán rằng: Hãy tăng lên và sinh sôi nảy nở, và làm đầy các nước trong các biển, và các loài chim hãy sinh sôi nảy nở trên đất. Và đã có buổi tối, và đã có buổi sáng, ngày thứ

năm. Và Thượng Đế phán: Hãy để đất sinh ra linh hồn sống theo loại của chúng: các loài bốn chân, các loài bò sát, và các loài thú dữ trên đất theo loại của chúng. Và điều đó đã xảy ra như vậy. Và Thượng Đế đã làm ra các thú hoang của đất theo loại của chúng, và các gia súc theo loại của chúng, và tất cả các loài bò sát của đất theo loại của chúng; và Thượng Đế thấy rằng điều đó tốt đẹp. Và Đức Chúa Trời phán: Chúng ta hãy tạo dựng người theo hình ảnh của chúng ta và theo sự giống như của chúng ta, và để họ cai trị loài cá biển, loài chim trời, loài gia súc, tất cả mặt đất, và tất cả loài bò sát bò sát trên mặt đất. Và Thiên Chúa đã tạo ra con người; theo hình ảnh của Thiên Chúa, Ngài đã tạo ra người ấy; nam và nữ, Ngài đã tạo ra họ. Và Thần ban phước cho họ, nói rằng: Hãy tăng lên và sinh sôi nảy nở, và làm đầy đất, và chinh phục nó; và cai trị các loài cá biển, và các loài chim trời, và tất cả các súc vật, và tất cả đất đai, và tất cả các loài bò sát đang bò trên đất. Và Thượng Đế phán: Này Ta đã ban cho các ngươi tất cả loại cỏ mang hạt giống gieo rắc hạt giống, cái ở trên khắp mặt đất; và mọi cây, cái có trong chính nó trái của hạt giống mang hạt giống, sẽ là thức ăn cho các ngươi, và cho tất cả các thú dữ trên đất, và cho tất cả các loài chim trên trời, và cho mọi vật bò sát bò trên đất, cái có trong chính nó linh hồn của sự sống, Ta ban tất cả cỏ xanh làm thức ăn; và đã trở nên như vậy. Và Thượng Đế thấy tất cả những gì Ngài đã làm, và này thật tốt lành; và có buổi tối, và có buổi sáng, ngày thứ sáu.

2

Và bầu trời và đất đã được hoàn thành, cùng với tất cả thế giới của chúng. Và Thượng Đế hoàn thành trong ngày thứ sáu các công việc của Ngài, mà Ngài đã làm; và nghỉ ngơi trong ngày thứ bảy từ tất cả các công việc của Ngài, mà Ngài đã làm. Và Thiên Chúa đã chúc phước cho ngày thứ bảy, và thánh hóa nó, bởi vì trong ngày đó Ngài đã nghỉ ngơi khỏi tất cả các công việc của Ngài, những công việc mà Thiên Chúa đã bắt đầu làm. Đây là sách nguồn gốc của trời và đất, khi nó xảy ra, vào ngày mà Chúa Thượng Đế đã tạo ra trời và đất, và mọi cây xanh ngoài đồng trước khi sinh ra trên đất, và mọi cỏ ngoài đồng trước khi mọc lên; vì Thượng Đế chưa làm mưa xuống trên đất, và chưa có người để làm việc nó. Một nguồn nước đang trào lên từ đất, và tưới khắp mặt đất. Và Thượng Đế đã nặn con người từ bụi đất; và đã thổi hơi thở sự sống vào mặt người ấy, và con người đã trở thành linh hồn sống. Và Đức Chúa Trời trồng một vườn địa đàng trong Ê-đen về phía đông, và đặt ở đó người nam mà Ngài đã tạo nên. Và Thượng Đế làm mọc lên từ đất mọi cây đẹp để nhìn và tốt để ăn, và cây sự sống ở giữa vườn địa đàng, và cây sự biết biết tốt và xấu. Một con sông chảy ra từ Ê-đen để tưới vườn địa đàng; từ đó nó chia ra thành bốn nhánh. Tên của con thứ nhất là Pishon; nó bao quanh toàn bộ vùng đất Havilah, nơi có vàng. Vàng của vùng đất đó đẹp; và ở đó có ngọc hồng ngọc và đá xanh lục. Và tên của con sông thứ hai là Gihon; đây là con sông bao quanh toàn bộ vùng đất Ethiopia. Và con sông thứ ba là sông Tigris; đây là con sông chảy phía trước xứ Assyria; còn con sông thứ tư là sông Euphrates. Và Chúa Thần đã đem người đàn ông mà Ngài đã tạo nên, và đã đặt ông ta trong vườn địa đàng của sự sung túc, để ông ta làm việc và canh giữ. Và Chúa Thượng Đế đã

ra lệnh cho A-đam, nói rằng: từ mọi cây ở trong vườn địa đàng, ngươi sẽ được ăn. Nhưng từ cây của sự biết điều tốt và điều xấu, các ngươi sẽ không được ăn từ nó; nhưng ngày nào các ngươi ăn từ nó, các ngươi chắc chắn sẽ chết. Và Chúa Thượng Đế phán: Không tốt khi người đàn ông ở một mình; chúng ta hãy tạo cho anh ta một người giúp đỡ phù hợp với anh ta. Và Thiên Chúa nặn từ đất tất cả các thú đồng và tất cả các chim trời; và Ngài dẫn chúng đến A-đam, để xem ông sẽ gọi chúng là gì; và mọi cái mà A-đam gọi là linh hồn sống, thì đó là tên của nó. Và A-đam đặt tên cho tất cả gia súc, và tất cả chim trời, và tất cả thú đồng; nhưng đối với A-đam không tìm thấy người giúp đỡ giống như ông. Và Thần khiến A-đam впасть vào trạng thái xuất thần, và ông ngủ; và Ngài lấy một trong các xương sườn của ông, và lấp đầy chỗ đó bằng thịt để thay thế nó. Và Thần xây dựng cái sườn mà Ngài đã lấy từ A-đam thành người đàn bà; và Ngài dẫn cô ấy đến A-đam. Và A-đam nói: Bây giờ cái này là xương từ những xương của tôi, và thịt từ thịt của tôi; nó sẽ được gọi là đàn bà, bởi vì nó đã được lấy ra từ người đàn ông của nó. Vì lý do này, người đàn ông sẽ rời bỏ cha và mẹ của mình, và sẽ gắn bó với vợ của mình; và hai người sẽ là một thịt. Và cả hai đều trần truồng, A-đam và vợ của ông, và họ không xấu hổ.

3

Con rắn là khôn ngoan nhất trong tất cả các loài thú hoang trên đất mà Chúa Thượng Đế đã tạo ra; và con rắn nói với người đàn bà: Có phải là Thượng Đế đã nói các ngươi không được ăn từ bất

kỳ cây nào của vườn địa đàng? Và người đàn bà nói với con rắn, Chúng tôi sẽ ăn trái cây của cây trong vườn địa đàng; nhưng về trái cây của cây ở giữa vườn địa đàng, Đức Chúa Trời đã nói, Các ngươi không được ăn từ nó, cũng không được đụng vào nó, để các ngươi khỏi chết. Và con rắn nói với người đàn bà: Các ngươi sẽ không chết đâu; Vì Thượng Đế biết rằng ngày nào các ngươi ăn từ nó, mắt của các ngươi sẽ được mở ra, và các ngươi sẽ như các thần, biết điều tốt và điều xấu. Và người đàn bà thấy rằng cái cây tốt để ăn, và đẹp mắt để nhìn, và đẹp đẽ để hiểu biết; và bà đã lấy trái của nó và ăn; và bà cũng đã cho người chồng của bà ở cùng với bà, và họ ăn. Và đôi mắt của hai người được mở ra, và họ biết rằng họ trần truồng; và họ khâu lá cây vả, và họ làm khố che thân cho mình. Và họ nghe tiếng của Chúa Trời đang đi bộ trong vườn địa đàng vào buổi chiều tối; và A-đam cùng vợ của ông đã trốn khỏi mặt của Chúa Trời ở giữa những cây trong vườn địa đàng. Và Chúa Thần gọi A-đam, và phán với người: A-đam, ngươi ở đâu? Và nói với ông ấy: Tôi nghe tiếng của ngài đang đi bộ trong vườn địa đàng, và tôi sợ hãi vì tôi trần truồng, và tôi đã trốn. Và Thượng Đế nói với ông ta: Ai đã báo cho ngươi rằng ngươi trần truồng? Phải chăng ngươi đã ăn từ cây mà ta đã ra lệnh cho ngươi chỉ một mình cái này không được ăn? Và A-đam nói: Người đàn bà mà Ngài đã cho ở cùng tôi, chính bà ấy đã cho tôi từ cây đó, và tôi đã ăn. Và Chúa là Đức Chúa Trời phán với người đàn bà: Con đã làm gì vậy? Và người đàn bà nói: Con rắn đã lừa dối tôi, và tôi đã ăn. Và Chúa là Đức Chúa Trời phán với con rắn: vì ngươi đã làm điều này, ngươi bị nguyền rủa hơn tất cả gia súc, và hơn tất cả thú rừng trên đất; ngươi sẽ bò bằng ngực và bụng, và ngươi sẽ ăn bụi đất suốt những ngày của đời

sống ngươi. Và ta sẽ đặt sự thù hận giữa ngươi và người đàn bà, và giữa dòng dõi của ngươi và dòng dõi của nàng; chính hắn sẽ rình đầu của ngươi, và ngươi sẽ rình gót chân của hắn. Và Ngài nói với người đàn bà: Ta sẽ nhân lên nhân lên những đau khổ của ngươi và tiếng rên xiết của ngươi; trong đau khổ ngươi sẽ sinh con cái, và ngươi sẽ quay về với chồng ngươi; và chính hắn sẽ cai trị ngươi. Và Ngài nói với A-đam: Bởi vì ngươi đã nghe theo tiếng nói của vợ ngươi, và ngươi đã ăn từ cây mà Ta đã truyền lệnh cho ngươi chỉ cây này duy nhất không được ăn, từ nó ngươi đã ăn, đất bị nguyền rủa trong các công việc của ngươi; trong những đau khổ ngươi sẽ ăn từ nó tất cả các ngày của đời sống ngươi. Gai và cỏ gai sẽ mọc lên cho ngươi, và ngươi sẽ ăn cỏ của đồng ruộng. Trong mồ hôi trên mặt ngươi, ngươi sẽ ăn bánh của ngươi, cho đến khi ngươi trở lại với đất mà từ đó ngươi được lấy ra; bởi vì ngươi là đất, và ngươi sẽ trở về với đất. Và A-đam gọi tên vợ mình là Sự Sống, vì bà là mẹ của tất cả những người sống. Và Chúa là Đức Chúa Trời đã làm cho A-đam và vợ ông những áo da, và mặc cho họ. Và Thần nói, này Adam đã trở thành như một trong chúng ta, biết điều tốt và điều ác; và bây giờ kẻo anh ta vươn tay ra, và lấy từ cây sự sống và ăn, và sẽ sống mãi mãi. Và Chúa Đức Chúa Trời đã đuổi ông ta ra khỏi vườn địa đàng của sự sung túc, để làm việc mảnh đất mà từ đó ông ta đã được lấy ra. Và Ngài đuổi A-đam ra, và cho ông ở đối diện vườn Ê-đen của sự sung sướng; và Ngài đặt các thiên thần chê-ru-bim và thanh gươm bốc lửa đang xoay chuyển, để canh giữ con đường đến cây của sự sống.

4

A-đam biết Ê-va, vợ của ông, và bà đã thụ thai sinh ra Cai-in; và bà nói: Tôi đã được một người đàn ông nhờ Đức Chúa Trời. Và bà lại sinh em của anh là Abel, và Abel trở thành người chăn cừu, còn Cain thì làm đất. Và đã xảy ra sau những ngày, Ca-in đã mang từ những trái cây của đất một của lễ dâng cho Chúa. Và A-bên cũng đã mang, chính anh ấy, từ những con đầu lòng của những con chiên của anh ấy và từ những phần mỡ của chúng. Và Đức Chúa Trời đã nhìn vào A-bên và vào những của lễ của anh ấy. Nhưng đối với Ca-in và các của lễ của hắn, Ngài không chú ý; và Ca-in buồn rầu lắm, và mặt hắn sa sầm xuống. Và Chúa Thượng Đế nói với Cain: Vì cái gì mà con trở nên rất buồn bã, và vì cái gì mà khuôn mặt của con sa sầm xuống? Nếu bạn dâng hiến đúng cách nhưng không chia đúng cách, bạn đã phạm tội phải không? Hãy im lặng; sự quay về của hắn hướng về phía ngươi, và ngươi sẽ cai trị hắn. Và Cain nói với Abel em trai của mình: Chúng ta hãy đi ra cánh đồng. Và khi họ đang ở trong cánh đồng, Cain đứng dậy tấn công Abel em trai của mình và giết anh ấy. Và Chúa Trời phán với Cain: Abel em trai ngươi ở đâu? Và anh ta nói: Tôi không biết; tôi đâu có phải là người trông coi anh tôi? Và Chúa phán: Ngươi đã làm gì? Tiếng máu của anh em ngươi đang kêu la đến ta từ đất. Và bây giờ ngươi bị nguyền rủa từ mặt đất, cái đã há miệng ra để nhận máu của anh em ngươi từ tay ngươi. Khi ngươi làm đất, nó sẽ không cho ngươi sức mạnh của nó nữa; ngươi sẽ rên rỉ và run rẩy trên đất. Và Ca-in nói với Chúa là Thượng Đế: Tội lỗi của tôi lớn hơn sự tha thứ.

Nếu hôm nay anh đuổi tôi khỏi mặt đất, và tôi sẽ bị ẩn giấu khỏi mặt anh, và tôi sẽ rên rỉ và run rẩy trên đất, thì mọi người tìm thấy tôi sẽ giết tôi. Và Chúa Trời phán với hắn, không phải như vậy; bất cứ ai giết Ca-in sẽ bị báo thù bảy lần. Và Chúa Trời đã đặt một dấu hiệu cho Cain, để không ai tìm thấy anh ta sẽ giết anh ta. Ca-in đã đi ra khỏi trước mặt Thượng Đế, và ông đã ở trong xứ Nôt đối diện Ê-đen. Và Cain biết vợ mình, và sau khi thụ thai bà sinh Enoch. Và ông ấy đang xây dựng một thành phố; và ông ấy đặt tên cho thành phố theo tên con trai của ông ấy, Enoch. Và Ê-nóc sinh ra Gai-đát; và Gai-đát sinh ra Ma-ha-la-lên; và Ma-ha-la-lên sinh ra Mê-tu-sê-la; và Mê-tu-sê-la sinh ra La-méc. Và Lamech lấy cho mình hai người vợ: tên người thứ nhất là Ada, và tên người thứ hai là Xilla. Và A-đa sinh Gia-banh; người này là cha của những người ở lều chăn nuôi gia súc. Và tên anh em của anh ta là Jubal; người này là người đã chỉ ra đàn hạc và đàn cầm. Zillah và chính bà ấy cũng sinh ra Tubal; và ông ấy là thợ đập búa, thợ rèn đồng và sắt. Còn em gái của Thobel là Noema. La-méc nói với các vợ của mình, A-đa và Xi-la: Hãy nghe tiếng của tôi, hãy lắng tai nghe lời của tôi, vì tôi đã giết một người đàn ông vì vết thương của tôi, và một thanh niên vì vết bầm của tôi. Cain đã được báo thù bảy lần; nhưng Lamech thì bảy mươi lần bảy. A-đam biết Ê-va, vợ của ông, và bà đã thụ thai sinh con trai, và bà đặt tên cho con là Sết, nói rằng: Vì Đức Chúa Trời đã dấy lên cho tôi dòng dõi khác thay cho A-bên, người mà Ca-in đã giết. Và Seth sinh được một con trai; và ông đặt tên cho con là Enosh; người này hy vọng kêu cầu danh của Chúa Đức Chúa Trời.

5

Đây là sách về nguồn gốc của con người; vào ngày mà Đức Chúa Trời đã tạo ra A-đam, theo hình ảnh của Đức Chúa Trời Ngài đã tạo ra người; nam và nữ Ngài đã tạo ra họ; và Ngài đã ban phước cho họ; và Ngài đã đặt tên của họ là A-đam, vào ngày mà Ngài đã tạo ra họ. A-đam đã sống được hai trăm ba mươi năm, và sinh một con trai theo hình dạng của ông và theo hình ảnh của ông, và đặt tên cho con ông là Sết. Và những ngày của A-đam, mà ông đã sống sau khi sinh Sết, là bảy trăm năm; và ông đã sinh các con trai và các con gái. Và tất cả các ngày của A-đam mà ông đã sống là chín trăm ba mươi năm; và ông đã chết. Seth sống được hai trăm lẻ năm tuổi và sinh ra Enosh. Và Sết đã sống sau khi sinh ra Ê-nót, bảy trăm lẻ bảy năm; và đã sinh ra những con trai và những con gái. Và tất cả các ngày của Seth là chín trăm mười hai năm; và ông đã chết. Và Ênốt sống một trăm chín mươi năm và sinh ra Cainan. Và Ênốt đã sống sau khi sinh ra Cainan, bảy trăm mười lăm năm; và đã sinh ra những con trai và những con gái. Và tổng số các ngày của Ênốt là chín trăm lẻ năm năm; và ông đã chết. Và Cainan đã sống một trăm bảy mươi năm và đã sinh ra Mahalalel. Và Cainan sống sau khi sinh ra Mahalalel, bảy trăm bốn mươi năm; và anh ta sinh ra các con trai và các con gái. Và tất cả các ngày của Ca-i-nan là chín trăm mười năm, và ông chết. Và Mahalalel sống một trăm sáu mươi lăm năm và sinh ra Jared. Và Mahalalel đã sống sau khi sinh ra Jared được bảy trăm ba mươi năm; và đã sinh ra các con trai và con gái. Và tất cả các ngày của Mahalalel là tám trăm chín mươi lăm năm; và

ông ấy chết. Và Gia-rết đã sống một trăm sáu mươi hai năm và sinh ra Ê-nóc. Và Gia-rết sống sau khi sinh ra Hê-nóc tám trăm năm, và sinh các con trai và con gái. Và tất cả các ngày của Jared là chín trăm sáu mươi hai năm; và ông đã chết. Và Enoch đã sống một trăm sáu mươi lăm năm, và đã sinh ra Methuselah. Và Ê-nóc làm đẹp lòng Đức Chúa Trời sau khi sinh Mê-tu-sê-la, hai trăm năm; và ông sinh các con trai và các con gái. Và tất cả các ngày của Enoch là ba trăm sáu mươi lăm năm. Và Ê-nóc làm hài lòng Đức Chúa Trời; và ông không được tìm thấy nữa, bởi vì Đức Chúa Trời đã đem ông đi. Và Methuselah sống một trăm sáu mươi bảy năm và sinh ra Lamech. Và Methuselah sống sau khi sinh Lamech, tám trăm hai năm; và sinh các con trai và con gái. Và tất cả các ngày của Methuselah mà ông đã sống là chín trăm sáu mươi chín năm; và ông đã chết. Và Lamech sống được một trăm tám mươi tám năm và sinh một con trai. Và ông đặt tên cho con mình là Nô-ê, nói rằng, đứa này sẽ cho chúng ta nghỉ ngơi khỏi công việc của chúng ta, và khỏi nỗi buồn khổ của đôi tay chúng ta, và khỏi mảnh đất mà Chúa là Thượng Đế đã nguyền rủa. Và La-méc đã sống sau khi sinh ra Nô-ê, năm trăm sáu mươi lăm năm; và đã sinh ra các con trai và các con gái. Và tổng số các ngày của Lamech là bảy trăm năm mươi ba năm; và ông đã chết. Nô-ê được năm trăm tuổi và ông sinh ba con trai: Sem, Cham, Gia-phết.

6

Và đã xảy ra khi loài người bắt đầu trở nên đông đúc trên đất, và

con gái được sinh ra cho họ. Và khi các con trai của Thượng Đế thấy các con gái của loài người đẹp, họ đã lấy làm vợ cho mình từ tất cả những người mà họ đã chọn. Và Chúa Thượng Đế phán, linh hồn của ta sẽ không ở lại trong những người này mãi mãi, bởi vì họ là xác thịt; và những ngày của họ sẽ là một trăm hai mươi năm. Những người khổng lồ đã ở trên đất trong những ngày đó, và sau đó, khi các con trai của Thượng Đế đang đi vào với các con gái của loài người, và sinh con cho họ; những người đó là những người khổng lồ từ thời xa xưa, những người có danh tiếng. Và Chúa Thượng Đế đã thấy rằng những điều ác của loài người đã gia tăng trên đất, và mọi người luôn nghĩ trong lòng về những điều xấu xa suốt ngày; Và Thượng Đế đã nghĩ lại rằng Ngài đã tạo ra con người trên đất, và Ngài đã suy tư. Và Thần nói: Ta sẽ xóa sạch loài người mà Ta đã tạo ra khỏi mặt đất, từ loài người cho đến thú vật, và từ loài bò sát cho đến chim trời, bởi vì Ta đã hối hận vì đã tạo ra chúng. Nhưng Nô-ê đã tìm thấy ơn trước mặt Chúa là Đức Chúa Trời. Đây là những thế hệ của Nô-ê. Nô-ê là người công chính, trọn vẹn trong thế hệ của ông, Nô-ê đã làm đẹp lòng Đức Chúa Trời. Và Nô-ê sinh ba con trai: Sem, Cham, Gia-phết. Và trái đất đã bị hủy hoại trước mặt Đức Chúa Trời, và trái đất đã đầy dẫy bất công. Và Chúa Thần thấy đất, và nó đã bị hư hoại; bởi vì mọi xác thịt đã làm hư hoại con đường của mình trên đất. Và Chúa Thượng Đế phán với Nô-ê, thời kỳ của mọi người đã đến trước mặt ta, vì đất đã đầy dẫy bất công từ họ; và này ta sẽ hủy diệt họ và đất. Vậy nên hãy làm cho ngươi một cái tàu từ gỗ vuông; ngươi sẽ làm các tổ trong cái tàu; và ngươi sẽ trét hắc ín nó bên trong và bên ngoài bằng hắc ín. Và ngươi sẽ làm cái tàu như vậy: chiều dài của cái tàu ba trăm cu-

bít, chiều rộng năm mươi cu-bít, và chiều cao của nó ba mươi cu-bít. Ngươi sẽ làm cái tàu thu hẹp lại, và ngươi sẽ hoàn thành nó đến một cu-bít từ trên; còn cái cửa của cái tàu ngươi sẽ làm ở bên hông; ngươi sẽ làm nó có các tầng dưới, hai tầng và ba tầng. Còn tôi, này, tôi đang đem đến cơn đại hồng thủy, nước trên đất, để tiêu diệt mọi xác thịt, trong đó có hơi thở sự sống ở dưới bầu trời; và bất cứ cái gì ở trên đất, sẽ chết. Và ta sẽ lập giao ước của ta với ngươi; ngươi sẽ vào trong tàu, ngươi và các con trai của ngươi, và vợ của ngươi, và các vợ của các con trai của ngươi cùng với ngươi. Và từ tất cả các gia súc, và từ tất cả các loài bò sát, và từ tất cả các loài thú dữ, và từ tất cả xác thịt, hai con từ mỗi loài ngươi sẽ đem vào trong tàu, để ngươi nuôi sống chúng cùng với ngươi; chúng sẽ là một đực và một cái. Từ tất cả các loài chim bay theo loại của chúng, và từ tất cả các loài gia súc theo loại của chúng, và từ tất cả các loài vật bò sát đang bò trên mặt đất theo loại của chúng, hai con một từ tất cả sẽ đi vào với ngươi để được nuôi dưỡng cùng với ngươi, một đực và một cái. Còn ngươi hãy lấy cho mình từ tất cả các thức ăn mà các ngươi sẽ ăn, và ngươi hãy thu thập về phía mình, và nó sẽ dùng cho ngươi và cho chúng để ăn. Và Nô-ê đã làm tất cả những gì Chúa Đức Chúa Trời truyền lệnh cho ông, ông đã làm như vậy.

7

Và Chúa Đức Chúa Trời nói với Nô-ê: Hãy vào, ngươi và tất cả nhà của ngươi, vào con tàu, bởi vì ta thấy ngươi công chính trước mặt ta trong thế hệ này. Từ các loài vật sạch, hãy đem vào

với ngươi bảy con đực và bảy con cái, và từ các loài vật không sạch, hai con đực và hai con cái. Và từ các loài chim trời sạch thì bảy con đực và bảy con cái, còn từ tất cả các loài chim không sạch thì hai con đực và hai con cái, để duy trì dòng giống trên khắp mặt đất. Vì còn bảy ngày nữa ta sẽ đổ mưa xuống đất, bốn mươi ngày và bốn mươi đêm; và ta sẽ xóa sạch mọi sinh vật mà ta đã tạo ra khỏi mặt đất. Và Nô-ê đã làm tất cả những gì Chúa là Đức Chúa Trời đã truyền lệnh cho ông. Nô-ê lúc đó được sáu trăm tuổi, và trận đại hồng thủy đã xảy ra trên mặt đất. Nô-ê và các con trai của ông, và vợ của ông, và các vợ của các con trai của ông đã vào cùng với ông vào trong chiếc tàu, vì nước của trận lụt. Và từ các loài chim sạch, và từ các loài chim không sạch, và từ các loài gia súc sạch, và từ các loài gia súc không sạch, và từ tất cả các loài bò sát trên đất, từng cặp hai đã vào với Nô-ê vào trong chiếc tàu, đực và cái, như Đức Chúa Trời đã truyền cho Nô-ê. Và sau bảy ngày, nước lụt đã đến trên đất. Trong năm thứ sáu trăm cuộc đời của Nô-ê, tháng thứ hai, ngày hai mươi bảy của tháng, vào ngày này tất cả các suối của vực thẳm vỡ ra, và các cửa trời được mở ra. Và mưa đã rơi trên đất bốn mươi ngày và bốn mươi đêm. Trong ngày này, Nô-ê, Sem, Cham, Gia-phết là các con trai của Nô-ê, và vợ của Nô-ê, và ba người vợ của các con trai của ông đã cùng với ông vào trong chiếc tàu. Và tất cả các thú dữ theo loài của chúng, và tất cả các gia súc theo loài của chúng, và mọi vật bò sát di chuyển trên đất theo loài của chúng, và mọi loài chim bay theo loài của nó, đã đi vào với Nô-ê vào trong tàu, hai hai đực và cái từ mọi xác thịt, trong đó có hơi thở sự sống. Và những con đang vào, đực và cái, từ mọi xác thịt đã vào, như Đức Chúa Trời đã ra lệnh cho Nô-ê; và Chúa Đức

Chúa Trời đã đóng con tàu lại từ bên ngoài. Và trận lụt xảy ra bốn mươi ngày và bốn mươi đêm trên đất; và nước dâng lên nhiều; và nó nâng chiếc tàu lên, và chiếc tàu được nâng lên khỏi đất. Và nước đang thắng thế, và nó đang tăng lên rất nhiều trên mặt đất; và chiếc tàu đang trôi nổi trên mặt nước. Và nước đã tràn ngập rất rất mạnh trên đất; và nó đã bao phủ tất cả các ngọn núi cao ở dưới bầu trời. Nước dâng lên mười lăm cu-bít ở phía trên; và nó phủ kín tất cả các ngọn núi cao. Và tất cả xác thịt đang di chuyển trên đất đã chết: các loài chim, các loài gia súc, và các loài thú dữ; và tất cả loài bò sát đang di chuyển trên đất, và tất cả con người. Và tất cả những gì có hơi thở sự sống, và mọi thứ đã ở trên đất khô, đều đã chết. Và Ngài xóa sạch mọi sinh vật cao, cái mà đã ở trên mặt đất, từ người cho đến thú vật, và loài bò sát, và các loài chim trời; và chúng đã bị xóa sạch khỏi đất; và chỉ còn lại một mình Nô-ê, và những người ở với ông trong chiếc tàu. Và nước dâng lên trên đất một trăm năm mươi ngày.

8

Và Thần nhớ đến Nô-ê, và tất cả thú dữ, và tất cả gia súc, và tất cả chim, và tất cả vật bò sát đang bò, bao nhiêu đã ở với ông trong tàu; và Thần đem gió đến trên đất, và nước ngừng lại. Và các nguồn nước của vực thẳm đã được che phủ, và các cửa nước của trời cũng vậy, và mưa từ trời đã được ngăn lại. Và nước đang rút đi khỏi mặt đất; và nước đã giảm sau một trăm năm mươi ngày. Và chiếc rương đã đậu lại vào tháng thứ bảy, ngày thứ hai

mươi bảy của tháng, trên những ngọn núi A-ra-rát. Và nước đã giảm dần cho đến tháng thứ mười. Và vào tháng thứ mười, ngày mùng một của tháng đó, những đỉnh núi đã xuất hiện. Và sau bốn mươi ngày, Nô-ê đã mở cửa sổ của con tàu mà ông đã làm. Và ông đã thả con quạ ra, và nó đi ra ngoài, không quay trở lại cho đến khi nước khô cạn khỏi mặt đất. Và ông ấy đã thả con chim bồ câu ra, để xem liệu nước đã rút khỏi mặt đất chưa. Và con chim bồ câu không tìm thấy chỗ nghỉ cho chân mình, nó quay trở lại với ông vào con tàu, vì nước đã ngập khắp mặt đất; và ông đã giơ tay ra bắt lấy nó, và ông đã đưa nó vào với mình trong con tàu. Và sau khi chờ đợi thêm bảy ngày nữa, ông lại thả con chim bồ câu từ chiếc tàu. Và con chim bồ câu quay trở lại với ông ấy vào buổi chiều; và nó có một lá ô liu, một cành nhỏ trong miệng của nó; và Nô-ê biết rằng nước đã rút khỏi đất. Và sau khi chờ đợi thêm bảy ngày nữa, ông lại thả con chim bồ câu ra, và nó không quay trở lại với ông nữa. Và đã xảy ra vào năm thứ sáu trăm lẻ một trong cuộc đời của Nô-ê, tháng thứ nhất, ngày mồng một của tháng, nước đã rút khỏi mặt đất. Và Nô-ê mở nắp của chiếc tàu mà ông đã làm; và ông thấy rằng nước đã rút khỏi mặt đất. Và trong tháng thứ hai, đất đã khô, vào ngày thứ hai mươi bảy của tháng. Và Chúa là Thượng Đế phán với Nô-ê rằng: Hãy ra khỏi chiếc tàu, ngươi và vợ ngươi, và các con trai ngươi, và các vợ của các con trai ngươi cùng với ngươi. Và tất cả các thú dữ bao nhiêu đang ở với ngươi, và mọi xác thịt từ chim cho đến gia súc, và mọi vật bò sát di chuyển trên đất, hãy dẫn ra cùng với ngươi. Và hãy tăng lên và hãy sinh sôi nảy nở trên đất. Và Nô-ê đã đi ra, và vợ ông, và các con trai ông, và các vợ của các con trai ông cùng với ông; Và tất cả các thú dữ, và tất cả các gia súc, và

mọi loài chim, và mọi loài vật bò di chuyển trên đất theo loại của chúng, đã đi ra khỏi chiếc tàu. Và Nô-ê xây một bàn thờ cho Chúa; và ông lấy từ tất cả các loài gia súc sạch, và từ tất cả các loài chim sạch, và ông dâng lên làm của lễ thiêu toàn trên bàn thờ. Và Chúa Thượng Đế đã ngửi mùi hương thơm. Và Chúa là Thượng Đế nói sau khi suy nghĩ, ta sẽ không còn nguyền rủa đất nữa vì những việc làm của con người; bởi vì tâm trí của con người hướng cẩn thận về những điều ác từ tuổi trẻ của nó; vậy nên ta sẽ không còn đánh tất cả xác thịt sống nữa, như ta đã làm. Tất cả những ngày của trái đất, hạt giống và mùa gặt, lạnh và nóng, mùa hè và mùa xuân, ngày và đêm, sẽ không ngừng.

9

Và Thần ban phước cho Nô-ê và các con trai của ông; và phán với họ: hãy gia tăng và sinh sôi nảy nở, và làm đầy trái đất, và chinh phục nó. Và sự run rẩy và sự sợ hãi của các ngươi sẽ ở trên tất cả các thú dữ của đất, trên tất cả các chim của trời, và trên tất cả các vật di chuyển trên đất, và trên tất cả các cá của biển; ta đã ban chúng vào tay các ngươi. Và mọi sinh vật bò sát đang sống sẽ là thức ăn cho các ngươi; cũng như rau cỏ, ta đã ban tất cả cho các ngươi. Nhưng thịt còn máu của linh hồn, các ngươi không được ăn. Và vì máu các ngươi, tức linh hồn các ngươi, ta sẽ đòi nó lại từ tay tất cả các loài thú; và từ tay người anh em, ta sẽ đòi linh hồn của người. Ai đổ máu người, máu của người đó sẽ bị đổ ra, bởi vì ta đã tạo ra con người theo hình ảnh của Thượng Đế. Còn các ngươi, hãy tăng lên, và nhân lên, và làm đầy

đất, và chinh phục nó. Và Thượng Đế nói với Nô-ê và các con trai của ông, cùng với ông rằng, và này ta thiết lập giao ước của ta với các ngươi, và với dòng dõi của các ngươi sau các ngươi, và với mọi linh hồn sống cùng với các ngươi, từ loài chim, và từ loài gia súc; và với tất cả các thú dữ của đất, bao nhiêu là cùng với các ngươi từ tất cả những con đã đi ra khỏi chiếc tàu. Và Ta sẽ lập giao ước của Ta với các ngươi; và tất cả xác thịt sẽ không chết nữa vì nước của trận lụt; và sẽ không còn có trận lụt nước nữa để hủy diệt tất cả đất. Và Chúa Đức Chúa Trời nói với Nô-ê: Đây là dấu hiệu của giao ước mà ta ban giữa ta và các ngươi, và giữa tất cả linh hồn sống mà ở với các ngươi cho các thế hệ đời đời. Tôi đặt cái cung của tôi trong đám mây, và nó sẽ là dấu hiệu giao ước giữa tôi và đất. Và sẽ xảy ra khi tôi đem mây che phủ trên đất, cái cung sẽ xuất hiện trong đám mây. Và ta sẽ nhớ giao ước của ta, cái ở giữa ta và các ngươi, và giữa tất cả linh hồn sống trong mọi xác thịt; và nước sẽ không thành lũ lụt nữa, để xóa sạch mọi xác thịt. Và cái cung của tôi sẽ ở trong đám mây, và tôi sẽ nhìn thấy nó để nhớ đến giao ước vĩnh cửu giữa tôi và đất, và giữa các linh hồn đang sống trong mọi xác thịt đang ở trên đất. Và Thần nói với Nô-ê, đây là dấu hiệu của giao ước mà ta đã lập giữa ta và giữa tất cả xác thịt đang ở trên đất. Và các con trai của Nô-ê, những người đã đi ra từ chiếc tàu, là Sem, Cham, Gia-phết. Ham là cha của Canaan. Ba người này là con trai của Nô-ê; từ những người này mà họ đã được phân tán ra khắp đất. Và Nô-ê, một người nông dân, bắt đầu làm đất và trồng vườn nho. Và ông uống rượu, và ông say, và ông bị lột trần trong nhà ông. Và Cham, cha của Ca-na-an, thấy sự trần truồng của cha mình, và ra ngoài báo cho hai anh em của mình ở bên ngoài. Và Sem và Gia-

phết đã lấy cái áo choàng, đặt lên hai vai của họ, và đi lùi lại, và che phủ sự trần truồng của cha họ; và mặt của họ quay về phía sau, và họ không thấy sự trần truồng của cha họ. Nô-ê tỉnh rượu và biết những gì con trai trẻ hơn của ông đã làm với ông. Và ông nói, Canaan con trai bị nguyền rủa; nó sẽ là đầy tớ của các anh em nó. Và ông ấy nói: Chúa là Thượng Đế của Sem được chúc phước; và Ca-na-an sẽ là đầy tớ của ông ấy. Cầu Đức Chúa Trời mở rộng cho Gia-phết, và cầu ông ở trong các nhà của Sem; và cầu Ca-na-an trở thành con trai của ông. Nô-ê sống sau cơn đại hồng thủy ba trăm năm mươi năm. Và tất cả các ngày của Nô-ê là chín trăm năm mươi năm; và ông đã chết.

10

Đây là các dòng dõi của các con trai Nô-ê, Sem, Cham, Gia-phết; và các con trai đã được sinh ra cho họ sau cơn đại hồng thủy. Các con trai của Gia-phết: Gô-me, Ma-gốc, Ma-đai, Gia-van, Ê-li-sa, Tu-banh, Mê-séc, và Ti-ra. Và các con trai của Gomer: Ashkenaz, Riphath, và Togarmah. Và các con trai của Javan: Elisa, Tarshish, Kittim, và người Rô-đi. Từ những người này, các đảo của các dân tộc đã được phân chia trong đất của họ; mỗi người theo ngôn ngữ trong các bộ lạc của họ, và trong các dân tộc của họ. Các con trai của Cham là Cút, Mích-ra-im, Phút và Ca-na-an. Các con trai của Cút là Sê-ba, và Ha-vi-la, và Xáp-ta, và Ra-a-ma, và Xáp-tê-ca; các con trai của Ra-a-ma là Sê-ba và Đê-đan. Đất sinh ra Nimrod; ông này bắt đầu trở thành người khổng lồ trên đất. Người này là một người khổng lồ thợ săn trước mặt Chúa là Đức Chúa Trời; vì

điều này họ sẽ nói, như Nimrod người khổng lồ thợ săn trước mặt Chúa. Và khởi đầu vương quốc của ông là Ba-by-lôn, và Ô-rếch, và Ac-cát, và Ca-ne, trong đất Shi-na. Từ vùng đất đó, Asshur đã ra đi và xây dựng Nineveh, và thành phố Rehoboth, và Calah, và Resen ở giữa Nineveh và giữa Calah; đây là thành phố lớn. Và Mích-ra-im sinh ra những người Lu-đim, và những người Náp-ta-li, và những người A-na-mim, và những người Lê-ha-bim, và những người Pát-ru-sim, và những người Cát-lu-him, từ đó đi ra người Phi-li-tin, và những người Cáp-tô-rim. Ca-na-an đã sinh Si-đôn, con đầu lòng của ông, và người Hê-tít, và người Giê-bu-sít, và người A-mô-rít, và người Ghi-rê-ga-sít, và người Hê-vít, và người A-rê-kít, và người Si-nít, và người A-va-đít, và người Xê-ma-rít, và người Ha-ma-tít. Và sau này, các bộ lạc của người Ca-na-an đã bị phân tán. Và ranh giới của người Ca-na-an trở thành từ Si-đôn cho đến khi đi vào Ghê-ra và Ga-xa, cho đến khi đi đến Sô-đôm và Gô-mô-ra, Át-ma và Xê-bô-im cho đến La-sa. Đây là các con trai của Cham, trong các bộ tộc của họ, theo các ngôn ngữ của họ, trong các vùng đất của họ, và trong các dân tộc của họ. Và Sem cũng sinh con, ông là cha của tất cả các con trai Eber, em của Gia-phết là anh cả. Các con trai của Sem: Elam, và Assur, và Arphaxad, và Lud, và Aram, và Cainan. Và các con trai của Aram: Uz, Hul, Gether, và Mosoch. Và Arphaxad sinh ra Cainan, và Cainan sinh ra Sala; còn Sala sinh ra Eber. Và Eber có hai con trai sinh ra; tên của người thứ nhất là Peleg, bởi vì trong những ngày của người ấy đất đã bị chia ra; và tên của anh em người ấy là Joktan. Giốc-tan sinh ra Ên-mô-đát, và Sê-lép, và Ha-xa-ma-vết, và Giê-ra, và Ha-đô-ram, và U-xan, và Điếc-la, và Ô-ban, và A-bi-ma-ên, và Sê-ba, và Ô-phia, và Ha-vi-la, và Giô-

báp; tất cả những người này là con trai của Giốc-tan. Nơi cư trú của họ trải dài từ Massa cho đến Saphera, một ngọn núi ở phía đông. Đây là các con trai của Sem, trong các bộ tộc của họ, theo các ngôn ngữ của họ, trong các vùng đất của họ, và trong các dân tộc của họ. Đây là các bộ tộc con trai Nô-ê theo nguồn gốc của họ, theo các dân tộc của họ; từ những người này các dân tộc đã được phân tán trên đất sau cơn đại hồng thủy.

11

Và toàn bộ trái đất có một ngôn ngữ, và một tiếng nói cho tất cả mọi người. Và chuyện xảy ra là khi họ di chuyển từ phương đông, họ tìm thấy một đồng bằng ở đất Si-nê-a, và họ định cư ở đó. Và người ta nói với người láng giềng mình, Hãy đến, chúng ta hãy làm gạch, và chúng ta hãy nung chúng bằng lửa; và gạch đã trở thành đá đối với họ, và nhựa đường đã thay cho bùn đối với họ. Và họ nói: Hãy đến, chúng ta hãy xây cho mình một thành phố và một tòa tháp có đỉnh chạm tới trời, và chúng ta hãy làm cho mình một danh tiếng, trước khi chúng ta bị phân tán khắp mặt đất. Và Chúa đi xuống để xem thành phố và tháp mà các con trai loài người đã xây dựng. Và Chúa phán, này có một dòng giống và một ngôn ngữ chung của tất cả mọi người, và họ đã bắt đầu làm điều này, và bây giờ không gì sẽ ngăn cản họ làm tất cả những gì họ định làm. Hãy đến, và sau khi đi xuống, chúng ta hãy làm lẫn lộn ngôn ngữ của họ ở đó, để mỗi người không nghe tiếng nói của người bên cạnh. Và Chúa rải rác họ từ đó trên khắp mặt đất; và họ ngừng xây dựng thành và tháp. Vì điều này mà

nó được gọi tên là Sự Lẫn Lộn, bởi vì ở đó Chúa đã làm lẫn lộn môi miệng của tất cả đất, và từ đó Chúa đã phân tán họ trên mặt của tất cả đất. Và đây là những nguồn gốc của Sem, và Sem được một trăm tuổi khi sinh ra Ạt-bác-sát vào năm thứ hai sau trận lụt. Và Sem đã sống, sau khi sinh ra Ạt-phác-sát, năm trăm năm, và đã sinh ra các con trai và các con gái, và đã chết. Và Arphaxad đã sống một trăm ba mươi lăm năm, và đã sinh ra Cainan. Và Arphaxad đã sống, sau khi sinh ra Cainan, bốn trăm năm, và đã sinh các con trai và con gái, và đã chết. Và Cainan đã sống một trăm ba mươi năm, và đã sinh ra Sala; và Cainan đã sống, sau khi sinh ra Sala, ba trăm ba mươi năm, và đã sinh ra các con trai và con gái, và đã chết. Và Sala đã sống một trăm ba mươi năm, và đã sinh ra Eber. Và Sala sống sau khi sinh ra Eber được ba trăm ba mươi năm, và sinh các con trai và các con gái; và ông chết. Và Eber đã sống một trăm ba mươi bốn năm, và đã sinh ra Peleg. Và Eber sống, sau khi sinh ra Peleg, hai trăm bảy mươi năm, và sinh các con trai và con gái, rồi chết. Và Pha-léc đã sống một trăm ba mươi năm, và đã sinh ra Ra-gau. Và Pha-léc đã sống, sau khi sinh ra Ra-gau, hai trăm chín năm, và đã sinh ra những con trai và những con gái, và đã chết. Và Ragau đã sống một trăm ba mươi hai năm, và sinh ra Serug. Và Ragau đã sống sau khi sinh ra Serug được hai trăm lẻ bảy năm, và đã sinh các con trai và con gái, và đã chết. Và Sê-rúc sống một trăm ba mươi năm, và sinh ra Na-cô. Và Sê-rúc đã sống hai trăm năm sau khi sinh ra Na-cô, và đã sinh ra các con trai và con gái, và đã chết. Và Nahor đã sống một trăm bảy mươi chín năm, và sinh ra Tharra. Và Nahor đã sống, sau khi sinh ra Terah, một trăm hai mươi lăm năm, và sinh các con trai và con gái, và chết. Và Thê-ra sống bảy

mươi năm, và sinh ra Áp-ram, và Na-cô, và Ha-ran. Đây là các dòng dõi của Tha-ra: Tha-ra sinh Áp-ram, Na-cô, và Ha-ran; và Ha-ran sinh Lót. Và Ha-ran đã chết trước mặt Tha-ra cha của ông trong đất mà ông đã sinh ra, trong xứ của người Canh-đê. Và Áp-ram và Na-cô đã lấy vợ cho mình; tên vợ của Áp-ram là Sa-ra, và tên vợ của Na-cô là Minh-ca, con gái của Ha-ran, và là cha của Minh-ca và cha của Ích-ca. Và Sa-ra là người hiếm muộn, và bà không có con. Và Tharra đã đem theo Abram con trai của ông, và Lot con trai của Haran, cháu trai của ông, và Sarai dâu của ông, vợ của Abram con trai của ông, và ông đã dẫn họ ra khỏi xứ của người Canh-đê, để đi đến đất Canaan; và họ đã đến Haran, và ông đã định cư ở đó. Và tất cả các ngày của Tharra ở đất Haran là hai trăm lẻ năm năm; và Tharra đã chết ở Haran.

12

Và Chúa nói với Áp-ram, hãy đi ra khỏi đất của ngươi, và khỏi gia đình của ngươi, và khỏi nhà của cha ngươi, và đến đất mà ta sẽ chỉ cho ngươi. Và ta sẽ làm cho ngươi thành một dân tộc lớn, và ta sẽ ban phước cho ngươi, và ta sẽ làm cho danh ngươi nên lớn, và ngươi sẽ được ban phước. Và ta sẽ chúc phước cho những người chúc phước cho ngươi, và những người nguyền rủa ngươi thì ta sẽ nguyền rủa, và tất cả các bộ tộc trên đất sẽ được chúc phước trong ngươi. Và Áp-ram đi, đúng như Chúa đã nói với ông, và Lót đi với ông; Áp-ram lúc đó được bảy mươi lăm tuổi, khi ông ra khỏi Ha-ran. Và Áp-ram đã đem theo Sa-rai vợ của ông, và Lót con trai của anh trai ông, và tất cả của cải của họ bao nhiêu

mà họ đã có được, và mọi linh hồn mà họ đã có được từ Ha-ran, và họ đã ra đi để đi vào đất Ca-na-an. Và Áp-ram đi xuyên qua vùng đất theo chiều dài của nó cho đến địa phương Si-chem, đến cây sồi cao; còn người Ca-na-an lúc đó đang ở trong vùng đất. Và Chúa hiện ra với Áp-ram, và phán với ông, Ta sẽ ban đất này cho dòng dõi của ngươi; và Áp-ram đã xây một bàn thờ ở đó cho Chúa, Đấng đã hiện ra với ông. Và ông rời khỏi đó đến núi về phía đông Bethel; và ông dựng lều của mình ở đó, với Bethel ở phía tây và Ai ở phía đông; và ông xây một bàn thờ ở đó cho Chúa, và ông kêu cầu danh Chúa. Và Áp-ram đã ra đi, và sau khi đi ông đã dựng trại trong vùng hoang dã. Và xảy ra nạn đói trên đất; và Áp-ram đi xuống Ai-cập để tạm trú ở đó, vì nạn đói đã trở nên nghiêm trọng trên đất. Và xảy ra khi Abram sắp vào Ai Cập, Abram nói với Sarai vợ mình: Tôi biết rằng ngươi là người phụ nữ có ngoại hình xinh đẹp. Vậy nên khi người Ai Cập nhìn thấy em, họ sẽ nói rằng cô ấy là vợ của anh ấy, và họ sẽ giết anh, còn em thì họ sẽ giữ lại Vậy nên tôi đã nói rằng tôi là em gái của anh ấy, để tôi được tốt đẹp vì bạn, và linh hồn tôi sẽ sống vì bạn. Và đã xảy ra, khi Áp-ram đi vào Ai-cập, những người Ai-cập nhìn thấy vợ của ông, rằng bà rất đẹp. Và các quan chức của Pharaoh thấy cô ấy, và khen ngợi cô ấy với Pharaoh, và đưa cô ấy vào nhà của Pharaoh. Và họ đối xử tốt với Áp-ram vì bà ấy; và ông có được chiên, và bò con, và lừa, và đầy tớ trai, và đầy tớ gái, và la, và lạc đà. Và Thần đã hành hạ Pha-ra-ôn bằng những tai họa lớn và độc ác, và cả nhà của ông ta, về việc Sa-ra, vợ của Áp-ram. Pha-ra-ôn gọi Áp-ram và nói, Ngươi đã làm gì cho ta việc này, tại sao ngươi không báo cho ta biết rằng nàng là vợ ngươi? Tại sao anh nói rằng cô ấy là chị em gái tôi? Và tôi đã lấy cô ấy làm vợ

cho mình; và bây giờ đây, vợ của anh ở trước mặt anh, hãy đem cô ấy đi. Và Pha-ra-ôn ra lệnh cho những người đàn ông về Áp-ram để tiễn đưa ông ta đi, và vợ của ông ta, và tất cả những gì thuộc về ông ta.

13

Và Abram đi lên từ Ai Cập, chính anh ta, và vợ anh ta, và tất cả của anh ta, và Lót cùng với anh ta, vào sa mạc. Áp-ram rất giàu có về gia súc, bạc và vàng. Và ông ấy đi từ nơi ông ấy đến vào vùng hoang dã cho đến Bê-tên, cho đến nơi mà lều của ông ấy đã ở trước đây, ở giữa Bê-tên và ở giữa A-hi, đến nơi của bàn thờ, nơi mà ông ấy đã làm ở đó lúc ban đầu, và Áp-ram đã kêu cầu ở đó danh của Chúa. Và Lót, người đi cùng với Áp-ram, có chiên, bò và lều. Và đất không đủ chỗ cho họ ở cùng nhau, bởi vì của cải của họ nhiều; và đất không đủ chỗ cho họ ở cùng nhau. Và đã xảy ra một trận chiến giữa những người chăn cừu gia súc của Áp-ram và những người chăn cừu gia súc của Lót; còn người Ca-na-an và người Phê-rê-sít lúc đó đang ở trong vùng đất đó. Áp-ra-ham nói với Lót, đừng có chiến tranh giữa ta và ngươi, và giữa những người chăn chiên của ta và giữa những người chăn chiên của ngươi, vì chúng ta là anh em. Há chẳng phải tất cả đất đai đều ở trước mặt bạn sao? Hãy tách ra khỏi tôi; nếu bạn đi sang trái, tôi sẽ đi sang phải; còn nếu bạn đi sang phải, tôi sẽ đi sang trái. Và Lót đã ngước mắt lên, ông thấy tất cả vùng xung quanh sông Giô-đanh, rằng tất cả đều được tưới nước tốt, trước khi Đức Chúa Trời hủy diệt Sô-đôm và Gô-mô-ra, như vườn địa đàng của

Đức Chúa Trời, và như đất Ai-cập, cho đến tận Xoa. Và Lót chọn cho mình tất cả vùng xung quanh sông Giô-đanh; và Lót ra đi về phương đông; và họ chia tách, mỗi người rời khỏi anh em của mình. Áp-ra-ham thì định cư ở đất Ca-na-an; còn Lót thì định cư ở thành của các vùng xung quanh, và dựng lều ở Sô-đôm. Những người ở Sô-đôm độc ác và tội lỗi trước mặt Đức Chúa Trời vô cùng. Và Đức Chúa Trời nói với Áp-ram sau khi Lót chia tách khỏi ông, hãy ngước mắt lên, và hãy nhìn từ nơi mà bây giờ con đang ở về phía bắc và nam và đông và biển; vì tất cả đất đai mà con nhìn thấy, Ta sẽ ban nó cho con và cho dòng dõi của con cho đến đời đời. Và ta sẽ làm cho dòng dõi của ngươi như cát trên đất; nếu ai có thể đếm được cát trên đất, thì dòng dõi của ngươi cũng sẽ được đếm. Hãy đứng dậy đi xuyên qua vùng đất theo chiều dài của nó và chiều rộng của nó, vì ta sẽ cho ngươi nó và dòng dõi của ngươi mãi mãi. Và sau khi dời lều, Áp-ram đã đến định cư bên cạnh cây sồi của Mam-rê ở Hếp-rôn, và đã xây ở đó một bàn thờ cho Chúa.

14

Và xảy ra trong triều đại của Amraphel vua Shinar, và Arioch vua Ellasar, Chedorlaomer vua Elam, và Tidal vua các dân tộc, họ đã gây chiến tranh với Bera vua Sodom, và với Birsha vua Gomorrah, và với Shinab vua Admah, và với Shemeber vua Zeboiim, và vua Bela; đây là Zoar. Tất cả những người này đã đồng ý về khe núi muối; đây là Biển Muối. Mười hai năm họ đã phục vụ Chedorlaomer; nhưng năm thứ mười ba họ đã nổi loạn.

Trong năm thứ mười bốn thì Chedorlaomer đã đến và các vua với ông ta, và họ đã chém ngã những người khổng lồ ở Ashtaroth và Karnaim, và các dân tộc mạnh mẽ cùng với họ, và những người Emim ở thành phố Shaveh. Và những người Horites ở trong những núi Seir, cho đến cây terebinth của Paran, là cái ở trong hoang mạc. Và sau khi quay trở lại, họ đến suối của sự phán xét; đây là Kadesh. Và họ chém tất cả các thủ lĩnh Amalek và những người Amorite cư trú trong Asasonthamar. Vua Sodom đi ra, và vua Gomorrah, và vua Admah, và vua Zeboiim, và vua Balak; đây là Zoar. Và họ dàn trận để chiến tranh với họ trong thung lũng muối, chống lại Chedorlaomer vua Elam, và Tidal vua các dân tộc, và Amraphel vua Shinar, và Arioch vua Ellasar, bốn vua chống lại năm vua. Còn thung lũng muối có giếng nhựa đường; vua Sô-đôm và vua Gô-mô-ra chạy trốn và ngã xuống ở đó; còn những người bị bỏ lại thì chạy trốn vào vùng núi. Họ đã lấy tất cả ngựa của Sô-đôm và Gô-mô-ra, và tất cả thức ăn của họ, và đã ra đi. Họ đã bắt cả Lót, con trai của anh Áp-ram, và hành lý của ông ấy, và họ đã đi mất; vì ông ấy đang sống ở Sô-đôm. Một người trong những người đã được cứu đã đến và báo tin cho Abram người Do Thái; còn chính ông đang sống bên cạnh cây sồi Mamre thuộc về người Amorite, anh em của Eshcol và của Anan, những người là đồng minh của Abram. Khi nghe tin Lót anh trai của ông đã bị bắt làm tù binh, Áp-ram đã đếm những người sinh ra trong gia đình riêng của ông là ba trăm mười tám người, và đuổi theo họ cho đến Đan. Và ông ấy đã tấn công họ vào ban đêm, chính ông ấy và các con trai của ông ấy, và ông ấy đã đánh họ, và ông ấy đã đuổi theo họ cho đến Hô-ba, là nơi ở bên trái của Đa-mách. Và ông đã đem trở lại tất

cả ngựa của Sô-đôm; và ông đã đem trở lại Lót cháu trai của ông, và tất cả tài sản của ông ấy, và những phụ nữ, và dân chúng. Vua của Sô-đôm đi ra để gặp ông, sau khi ông trở về từ cuộc tàn sát Kê-đô-la-ô-me và các vua với ông, vào thung lũng Sa-ve; đây là đồng bằng của các vua. Và Melchizedek, vua của Salem, đã mang ra bánh và rượu; và ông là thầy tế lễ của Đức Chúa Trời Chí Cao. Và ông ấy chúc phước cho Áp-ram, và ông ấy nói, được chúc phước Áp-ram bởi Đức Chúa Trời Đấng Chí Cao, Đấng đã dựng nên trời và đất. Và chúc tụng Thiên Chúa Chí Cao, Đấng đã giao nộp kẻ thù của ngươi vào tay ngươi; và Abram đã cho Ngài một phần mười của tất cả. Và vua Sô-đôm nói với Áp-ram, Hãy cho ta những người đàn ông, còn những con ngựa thì hãy lấy cho ngươi. Áp-ram nói với vua Sô-đôm, tôi sẽ giơ tay tôi lên hướng về Chúa Thượng Đế Chí Cao, Đấng đã dựng nên trời và đất, nếu từ sợi chỉ cho đến dây dép tôi sẽ lấy từ tất cả của ông, để cho ông không nói rằng, chính tôi đã làm giàu Áp-ram. Ngoại trừ những gì các thanh niên đã ăn, và phần của những người đàn ông đã đi cùng với tôi là Eshcol, Aner, và Mamre; những người này sẽ nhận phần của họ.

15

Sau những lời này, lời của Chúa đến với Abram trong khải tượng, nói rằng: Đừng sợ, Abram; ta che chở ngươi; phần thưởng của ngươi sẽ rất lớn lắm. Và Áp-ram nói, Chúa Tể Thượng Đế, ngài sẽ cho tôi gì? Tôi ra đi không có con; còn con trai của Masek, người sinh trong nhà tôi, chính là Eliezer ở Damascus. Và Abram

nói, vì Ngài không cho tôi con cháu, nên người sinh trong nhà tôi sẽ thừa kế tôi. Và ngay lập tức tiếng nói của Chúa đã đến với ông, nói rằng, người này sẽ không thừa kế ngươi; nhưng người mà sẽ ra từ ngươi, người này sẽ thừa kế ngươi. Người ấy dẫn ông ta ra ngoài, và nói với ông ta: Hãy nhìn lên bầu trời, và đếm các ngôi sao, nếu ông có thể đếm được chúng. Và người ấy nói: Dòng dõi của ông sẽ như vậy. Và Áp-ram đã tin Đức Chúa Trời, và điều đó được tính cho ông là sự công chính. Và Ngài phán với ông: Ta là Đức Chúa Trời, Đấng đã dẫn ngươi ra khỏi xứ của người Canh-đê, để ban cho ngươi đất này làm sản nghiệp. Ông ấy nói: Lạy Chúa Chủ, căn cứ vào điều gì tôi sẽ biết rằng tôi sẽ thừa kế nó? Và Ngài phán với ông ấy, Hãy lấy cho Ta một con bò cái ba tuổi, một con dê ba tuổi, một con cừu đực ba tuổi, một con chim cu gáy, và một con chim bồ câu. Và người lấy cho ông ấy tất cả những thứ này, và chia chúng làm đôi, và đặt chúng đối diện nhau; nhưng những con chim thì không chia. Và chim đã bay xuống trên các thân thể, trên các phần đã chia đôi của chúng; và Abram đã ngồi xuống cùng với chúng. Vào khoảng lúc mặt trời lặn, trạng thái xuất thần đã ập xuống Abram, và này, một nỗi sợ hãi tối tăm lớn đang ập xuống ông. Và có lời phán với Áp-ram: Ngươi chắc chắn sẽ biết rằng dòng dõi của ngươi sẽ là người tạm trú trong đất không phải của họ, và người ta sẽ bắt họ làm nô lệ, và người ta sẽ ngược đãi họ, và người ta sẽ làm nhục họ, bốn trăm năm. Nhưng dân tộc mà họ sẽ phục vụ, chính tôi sẽ xét xử; và sau những điều này, họ sẽ ra đi từ đây với của cải nhiều. Còn bạn sẽ ra đi đến với tổ tiên của bạn trong hòa bình, sau khi sống đến tuổi già tốt đẹp. Nhưng đến thế hệ thứ tư họ sẽ quay trở lại đây; vì các tội lỗi của người Amorites vẫn chưa đầy đủ cho đến

bây giờ. Khi mặt trời đã lặn về phía tây, có ngọn lửa xuất hiện; và này có lò nung đang bốc khói và những ngọn đuốc lửa đã đi qua giữa những phần bị chia cắt này. Trong ngày đó, Chúa đã lập giao ước với Áp-ram, phán rằng: Ta sẽ ban đất này cho dòng dõi ngươi, từ sông Ai Cập cho đến sông lớn Ơ-phơ-rát; người Kê-nít, người Kê-nê-sít, người Cát-mô-nít, người Hê-tít, người Phê-rê-sít, người Rê-pha-im, người A-mô-rít, người Ca-na-an, người Hê-vít, người Ghi-rê-ga-sít, và người Giê-bu-sít.

16

Sa-rai, vợ của Áp-ram, không sinh con cho ông; bà có một người nữ tôi người Ai Cập tên là Ha-ga. Sa-ra nói với Áp-ram, này Chúa đã khiến tôi không sinh đẻ được; vậy hãy đến với nữ tôi tớ của tôi, để tôi có thể có con từ nàng; và Áp-ram đã nghe theo lời của Sa-ra. Và Sa-rai, vợ của Áp-ram, đã đem Hagar người Ai Cập, nữ tôi của mình, sau mười năm Áp-ram ở trong đất Ca-na-an, giao cô ấy cho Áp-ram chồng của mình làm vợ. Và ông ấy vào với Hagar, và bà ấy thụ thai; và bà ấy thấy rằng mình có thai, và bà chủ bị coi thường trước mặt bà ấy. Sa-rai nói với Áp-ram, tôi bị oan uổng bởi anh; tôi đã giao nữ tớ của tôi vào vòng tay anh, nhưng khi thấy rằng nàng có thai, tôi đã bị khinh thường trước mặt nàng. Xin Thượng Đế phán xét giữa tôi và ngươi. Áp-ram nói với Sa-rai, này người đầy tớ gái của ngươi ở trong tay ngươi, hãy đối xử với nàng như điều gì làm hài lòng ngươi. Và Sa-ra hành hạ cô ấy, và cô ấy chạy trốn khỏi mặt cô ấy. Và sứ giả của Chúa tìm thấy cô ấy bên suối nước trong vùng hoang dã, bên suối trên

đường đi Shur. Và sứ giả của Chúa nói với cô ấy, Hagar, đầy tớ gái của Sarah, con từ đâu đến? Và bạn đi đâu? Và cô ấy nói: Tôi đang chạy trốn khỏi Sa-ra, chủ của tôi. Sứ giả của Chúa nói với cô ấy, Hãy quay trở lại với bà chủ của con, và hãy hạ mình xuống dưới bàn tay của bà ấy. Và sứ giả của Chúa nói với cô ấy, nhân lên nhân lên tôi sẽ nhân lên hạt giống của con, và nó sẽ không được đếm bởi sự đông đúc. Và sứ giả của Chúa nói với bà ấy, này bà đang có thai, và bà sẽ sinh con trai, và bà sẽ gọi tên nó là Ishmael, bởi vì Chúa đã nghe sự khổ nhục của bà. Người này sẽ là người thô lỗ; bàn tay của hắn chống lại tất cả, và bàn tay của tất cả chống lại hắn; và trước mặt tất cả anh em của hắn, hắn sẽ ở. Và bà gọi tên Chúa đang nói với bà là Ngài là Đức Chúa Trời đã thấy tôi, vì bà nói, Và thật vậy trước mặt tôi đã thấy Đấng đã hiện ra với tôi. Vì điều này bà gọi cái giếng là giếng nơi tôi đã thấy; này nó ở giữa Kadesh và Barad. Và Hagar sinh cho Abram một con trai, và Abram gọi tên con trai của ông, người mà Hagar sinh cho ông, là Ích-ma-ên. Áp-ram đã tám mươi sáu tuổi khi Ha-ga sinh Ích-ma-ên cho Áp-ram.

17

Và Áp-ram đã chín mươi chín tuổi. Và Chúa hiện ra với Áp-ra-ham, và phán với ông, Ta là Đức Chúa Trời của ngươi; hãy làm đẹp lòng trước mặt Ta, và hãy trở nên người không chỗ trách. Và ta sẽ đặt giao ước của ta giữa ta và ngươi, và ta sẽ làm cho ngươi gia tăng rất nhiều. Và Áp-ram ngã sấp mặt xuống. Và Thượng Đế đã nói với ông ta, rằng: Và này, giao ước của Ta ở với ngươi; và

ngươi sẽ là cha của vô số dân tộc. Và tên của ngươi sẽ không còn được gọi là Abram nữa, nhưng tên của ngươi sẽ là Abraham, bởi vì ta đã đặt ngươi làm cha của nhiều dân tộc. Và ta sẽ làm cho ngươi gia tăng rất nhiều rất nhiều, và ta sẽ làm cho ngươi thành các dân tộc; và các vua sẽ ra từ ngươi. Và Ta sẽ lập giao ước của Ta giữa ngươi và giữa dòng dõi của ngươi sau ngươi qua các thế hệ của họ, thành giao ước đời đời để làm Đức Chúa Trời của ngươi và của dòng dõi của ngươi sau ngươi. Và ta sẽ cho ngươi và dòng dõi ngươi sau ngươi miền đất mà ngươi đang kiều ngụ, tất cả xứ Ca-na-an, làm sản nghiệp đời đời; và ta sẽ là Đức Chúa Trời của họ. Và Thượng Đế phán với Áp-ra-ham, Còn ngươi thì... Ngươi sẽ giữ giao ước của ta, ngươi và dòng dõi ngươi sau ngươi qua các thế hệ của họ. Và đây là giao ước mà ngươi sẽ giữ, giữa ta và các ngươi, và giữa dòng dõi của ngươi sau ngươi cho các thế hệ của họ: mọi nam giới của các ngươi sẽ được cắt bì. Và các ngươi sẽ được cắt bì thịt da quy đầu của các ngươi, và nó sẽ là dấu hiệu của giao ước giữa ta và các ngươi. Và đứa trẻ tám ngày tuổi sẽ được cắt bì cho các ngươi, mọi con trai trong các thế hệ của các ngươi; và người sinh trong nhà và người được mua bằng bạc từ mọi con trai ngoại bang, người không phải từ dòng dõi của ngươi. Bằng cắt bì sẽ được cắt bì người sinh trong nhà của ngươi, và người được mua bằng bạc; và giao ước của ta sẽ ở trên thịt của các ngươi thành giao ước đời đời. Và người nam không được cắt bì, người mà không được cắt bì thịt bao quy đầu của mình vào ngày thứ tám, linh hồn đó sẽ bị tiêu diệt khỏi gia tộc của nó, bởi vì người đó đã phá vỡ giao ước của tôi. Và Thần nói với Abraham: Sara, vợ của ngươi, sẽ không còn được gọi tên là Sara nữa, Sarah sẽ là tên của nàng. Ta sẽ ban phước cho bà ấy,

và Ta sẽ ban cho ngươi từ bà ấy một đứa con, và Ta sẽ ban phước cho nó, và nó sẽ trở thành các dân tộc, và các vua của các dân tộc sẽ ra từ nó. Và Abraham ngã sấp mặt xuống, và cười, và nói trong lòng mình, rằng, liệu người một trăm tuổi sẽ có con trai? Và nếu Sarah chín mươi tuổi sẽ sinh con? Áp-ra-ham nói với Thần: Cầu cho Ích-ma-ên này được sống trước mặt ngài. Và Đức Chúa Trời nói với Áp-ra-ham, vâng; này Sa-ra vợ của ngươi sẽ sinh cho ngươi một con trai, và ngươi sẽ gọi tên của người là Y-sác; và ta sẽ lập giao ước của ta với người, thành giao ước đời đời, để là Đức Chúa Trời của người và của dòng dõi của người sau người. Về Ít-ma-ên, này ta đã nghe ngươi rồi; và này ta đã ban phước cho người, và ta sẽ làm tăng người, và ta sẽ làm nhiều người rất nhiều; mười hai dân tộc người sẽ sinh ra, và ta sẽ ban cho người thành một dân tộc lớn. Nhưng giao ước của ta, ta sẽ lập với Y-sác, người mà Sa-ra sẽ sinh cho ngươi vào thời này, trong năm sau. Ngài hoàn thành việc nói chuyện với người, và Đức Chúa Trời ngự lên từ Áp-ra-ham. Và Áp-ra-ham đã đem Ích-ma-ên con trai của chính ông, và tất cả những người sinh trong nhà của ông, và tất cả những người được mua bằng bạc, và mọi nam giới trong nhà của Áp-ra-ham, và đã cắt bì dương vật của họ vào ngày đó, đúng như Đức Chúa Trời đã phán với ông. Áp-ra-ham thì chín mươi chín tuổi khi ông chịu cắt bì phần thịt da quy đầu của ông. Còn Ít-ma-ên, con trai của ông, thì mười ba tuổi khi ông được cắt bì thịt da quy đầu của mình. Vào thời điểm của ngày đó, Abraham được cắt bì, và Ishmael con trai ông, và tất cả những người đàn ông trong nhà ông, và những người sinh ra trong gia đình ông, và những người được mua bằng bạc từ các dân tộc ngoại quốc.

18

Thiên Chúa hiện ra với ông gần cây sồi Mamre, khi ông đang ngồi ở cửa lều của ông vào buổi trưa. Ngước mắt lên, ông thấy ba người đàn ông đang đứng trước mặt ông; khi thấy, ông chạy đến để gặp họ từ cửa lều của ông, và ông cúi xuống đất. Và người nói, Lạy Chúa, nếu con đã được ơn trước mặt Ngài, xin đừng đi qua đầy tớ của Ngài. Hãy lấy nước, và để họ rửa chân của các người, và các người hãy nghỉ mát dưới cây. Và tôi sẽ lấy bánh mì, và các bạn sẽ ăn. Và sau này các ngươi sẽ đi tiếp trên con đường của các ngươi, con đường mà các ngươi đã rẽ sang về phía đầy tớ của các ngươi vì nó. Và người ấy nói, Hãy làm như vậy, đúng như ngươi đã nói. Và Áp-ra-ham vội vàng đến lều gặp Sa-ra, và nói với bà ấy, hãy vội vàng, và nhào ba đấu bột mịn, và làm bánh. Và Áp-ra-ham chạy đến đàn bò, và lấy một con bê mềm và tốt, và đưa cho người đầy tớ, và người ấy vội vàng làm nó. Ông ấy lấy bơ, và sữa, và con bê mà ông ấy đã làm, và đặt trước họ, và họ ăn; nhưng chính ông ấy đứng bên cạnh họ dưới cái cây. Và ông ấy nói với anh ta, Sa-ra, vợ của anh, ở đâu? Và người đó đã trả lời: Này, ở trong lều. Ông ấy nói: Khi trở lại, ta sẽ đến với ngươi vào đúng thời điểm này năm tới, và Sarah vợ ngươi sẽ có con trai. Sarah nghe được ở cửa lều, trong khi đang đứng phía sau ông. Abraham và Sarah đã già và tuổi tác đã cao; và đã ngừng xảy ra với Sarah những điều của phụ nữ. Sarah cười thầm trong lòng nói rằng, điều này chưa xảy ra với tôi cho đến bây giờ, và chủ của tôi thì đã già rồi. Và Chúa nói với Abraham, tại sao Sarah lại cười trong lòng, nói rằng, có thật sự tôi sẽ sinh

con không? Nhưng tôi đã già rồi. Không có lời nào là không thể với Thần sao? Vào thời gian này tôi sẽ quay trở lại với bạn, và Sarah sẽ có con trai. Nhưng Sa-ra phủ nhận, nói: Tôi không cười, vì bà sợ. Và người nói với cô ấy, Không phải vậy, nhưng bạn đã cười. Đứng dậy từ đó, những người đàn ông nhìn xuống phía Sô-đôm và Gô-mô-ra. Áp-ra-ham đi cùng với họ, tiễn đưa họ. Và Chúa phán, ta sẽ không giấu khỏi Áp-ra-ham đầy tớ của ta những điều mà ta làm. Còn Abraham sẽ trở thành một dân tộc lớn và đông đúc, và tất cả các dân tộc trên đất sẽ được ban phước trong ông ấy. Vì tôi biết rằng ông ấy sẽ truyền lệnh cho các con trai của ông ấy và nhà của ông ấy sau ông ấy, và họ sẽ giữ các đường lối của Chúa, làm sự công chính và phán xét, để Chúa có thể đem đến trên Áp-ra-ham tất cả những gì Ngài đã nói với ông ấy. Và Chúa nói, tiếng kêu của Sô-đôm và Gô-mô-ra đã được nhân lên đến ta, và tội lỗi của họ rất lớn. Vậy nên sau khi đi xuống tôi sẽ xem xem liệu theo tiếng kêu của họ đang đến với tôi có được hoàn thành không; nhưng nếu không thì để tôi có thể biết. Và những người đàn ông đã quay lưng từ đó và đến Sô-đôm; nhưng Áp-ra-ham vẫn còn đứng trước mặt Chúa. Và Áp-ra-ham đã đến gần, nói, Xin đừng tiêu diệt người công chính cùng với người không tin kính; người công chính sẽ như người không tin kính. Nếu có năm mươi người công chính trong thành phố, ngươi sẽ tiêu diệt họ? Bạn sẽ không tha cho cả nơi đó vì năm mươi người công chính nếu họ có ở trong đó sao? Không đời nào ngài làm như lời này, giết người công chính cùng với kẻ vô đạo, và người công chính sẽ như kẻ vô đạo; không đời nào; Đấng phán xét cả trái đất, ngài sẽ không làm sự phán xét sao? Và Chúa phán, nếu có năm mươi người công chính trong thành Sô-đôm,

Ta sẽ tha cho toàn bộ thành phố và tất cả nơi chốn đó vì họ. Và Áp-ra-ham trả lời: Bây giờ tôi đã bắt đầu nói với Chúa của tôi; nhưng tôi chỉ là đất và tro. Nếu những năm mươi người công chính bị giảm xuống còn bốn mươi lăm người, ngươi sẽ hủy diệt cả thành phố vì thiếu năm người sao? Và Ngài nói: Ta sẽ không phá hủy nếu Ta tìm thấy ở đó bốn mươi lăm. Và ông ấy lại tiếp tục nói với ông ấy và nói, nhưng nếu có bốn mươi người được tìm thấy ở đó, và ông ấy nói, tôi sẽ không hủy diệt vì bốn mươi người đó. Và người nói, Thưa Chúa, có sao không nếu con nói? Nhưng nếu tìm thấy ba mươi người ở đó thì sao? Và Ngài nói, Ta sẽ không phá hủy vì ba mươi người đó. Và người nói, Vì tôi có thể nói với Chúa, nhưng nếu có hai mươi người được tìm thấy ở đó thì sao? Và Ngài nói: Ta sẽ không hủy diệt nếu ta tìm thấy hai mươi người ở đó. Và ông nói, Lạy Chúa, xin đừng giận nếu con còn nói thêm một lần nữa. Nhưng nếu có mười người được tìm thấy ở đó thì sao? Và Ngài nói, Ta sẽ không phá hủy vì mười người đó. Chúa đã đi khỏi khi Ngài ngừng nói chuyện với Áp-ra-ham; và Áp-ra-ham đã trở về nơi của ông.

19

Hai sứ giả đã đến Sô-đôm vào buổi tối. Lót đang ngồi bên cạnh cổng Sô-đôm; và khi Lót thấy, ông đứng dậy để gặp họ, và ông cúi mặt xuống đất. Và anh ấy nói: Này, các chủ, xin hãy rẽ vào nhà của đầy tớ các ngài và nghỉ lại, và rửa chân, và sau khi dậy sớm các ngài sẽ lên đường. Và họ nói, Không, chúng tôi sẽ nghỉ đêm ngoài phố. Và ông ấy thúc giục mạnh mẽ họ, và họ quẹo

sang về phía ông ấy, và họ vào trong nhà của ông ấy; và ông ấy làm đồ uống cho họ, và ông ấy nướng bánh không men cho họ, và họ ăn. Nhưng trước khi ngủ, những người đàn ông của thành phố, những người Sô-đôm, đã bao vây ngôi nhà, từ thanh niên cho đến người già, tất cả dân chúng cùng một lúc. Và họ gọi Lót và nói với ông ta, Những người đàn ông đã vào nhà ngươi đêm nay ở đâu? Đưa họ ra đến chúng ta, để chúng ta có thể trở nên thân thuộc với họ. Lót đi ra về phía họ đến ngưỡng cửa, và đóng cánh cửa lại sau lưng ông. Và ông nói với họ, Không đời nào anh em ơi, đừng làm điều ác. Tôi có hai người con gái chưa biết đến đàn ông; tôi sẽ đưa họ ra cho các người, và các người muốn làm gì với họ tùy ý; chỉ xin đừng làm điều bất công với những người đàn ông này, vì họ đã vào trú dưới mái nhà tôi. Họ nói với anh ta, Đứng ra xa đó! Anh vào đây để tạm trú, chứ không phải để làm quan xét phải không? Bây giờ vậy thì chúng tôi hãy đối xử tệ với ngươi hơn những người đó. Và họ đang ép buộc người đàn ông Lót rất mạnh, và họ đã đến gần để phá cửa. Duỗi tay ra, những người đàn ông kéo Lót vào trong nhà với họ, và đóng cửa nhà lại. Những người đàn ông đang ở tại cửa của ngôi nhà bị đánh cho mù lòa từ nhỏ đến lớn, và họ bị kiệt sức khi tìm kiếm cái cửa. Và những người đàn ông nói với Lót, Ngươi có con rể ở đây không, hay con trai, hay con gái? Nếu có ai khác của ngươi ở trong thành phố, hãy đem họ ra khỏi nơi này, vì chúng ta đang hủy diệt nơi này; bởi vì tiếng kêu của họ đã được nâng lên trước mặt Chúa, và Chúa đã sai chúng ta tiêu diệt nó. Lót đi ra và nói với các con rể của ông, những người đã lấy các con gái của ông, và nói: Hãy đứng dậy và đi ra khỏi nơi này, vì Chúa đang hủy diệt thành phố. Nhưng ông dường như đang nói đùa trước mặt

các con rể của ông. Khi bình minh đã đến, các sứ giả thúc giục Lót, nói rằng, hãy đứng dậy đem theo vợ của ngươi, và hai con gái của ngươi, những người mà ngươi có, và đi ra, để mà ngươi không bị diệt chung với các hành vi vô luật pháp của thành phố. Và họ lo lắng, và các sứ giả nắm lấy tay ông, và tay vợ ông, và tay hai con gái ông, vì Chúa thương xót ông. Và khi họ dẫn họ ra ngoài, thì họ nói: Hãy cứu lấy linh hồn của chính ngươi; đừng nhìn lại phía sau, cũng đừng đứng lại trong khắp vùng xung quanh; hãy trốn lên núi, kẻo ngươi bị cuốn đi cùng. Lót nói với họ, tôi cầu xin Chúa, vì đầy tớ của Ngài đã tìm thấy lòng thương xót trước mặt Ngài, và Ngài đã làm lớn sự công chính của Ngài, điều mà Ngài làm trên tôi, để cho linh hồn của tôi sống; nhưng tôi sẽ không thể được cứu vào núi, kẻo những điều ác bắt kịp tôi, và tôi chết. Này, thành phố này gần để tôi trốn đến đó, nó nhỏ; và ở đó tôi sẽ được cứu; nó không nhỏ phải không? Và linh hồn của tôi sẽ sống vì lợi ích của bạn. Và Ngài nói với anh ta, này Ta đã nhận lời của ngươi và về việc này, Ta sẽ không phá hủy thành phố mà ngươi đã nói đến. Vậy nên hãy vội vàng để được cứu ở đó, vì tôi sẽ không thể làm gì cả, cho đến khi anh đến đó. Vì điều này, ông ấy đã gọi tên của thành phố đó là Sêgo. Mặt trời đã mọc lên trên đất, và Lót đã vào Xêgô. Và Chúa đã làm mưa lưu huỳnh và lửa từ Chúa trên trời xuống trên Sô-đôm và Gô-mô-ra. Và Ngài hủy diệt những thành phố này, và tất cả vùng xung quanh, và tất cả những người ở trong những thành phố, và những gì mọc lên từ đất. Và vợ của ông ta nhìn lại phía sau, và bà trở thành cột muối. Và Abraham thức dậy sớm vào buổi sáng đến nơi mà ông đã đứng trước mặt Chúa. Và ông nhìn xuống Sô-đôm và Gô-mô-ra, và vùng xung quanh, và ông thấy, và này có ngọn lửa đang

bốc lên từ đất, như khói của lò lửa. Và xảy ra khi Thượng Đế tiêu diệt tất cả các thành phố của vùng xung quanh, Thượng Đế nhớ đến Áp-ra-ham; và sai Lót ra khỏi giữa sự hủy diệt, khi Chúa hủy diệt các thành phố mà Lót đã ở trong đó. Lót đi lên từ Xoa và ông ở trên núi, ông và hai con gái của ông cùng với ông; vì ông sợ ở lại trong Xoa; và ông ở trong hang động, ông và hai con gái của ông cùng với ông. Và người chị cả nói với người em gái: Cha của chúng ta già rồi, và không có ai trên đất là người sẽ đến với chúng ta, như thích hợp với tất cả đất. Hãy đến đây và cho cha chúng ta uống rượu, và nằm với ông ấy, và làm nảy sinh dòng dõi từ cha chúng ta. Họ cho cha của họ uống rượu trong đêm đó, và người con gái cả đã vào ngủ với cha của cô ấy trong đêm đó; và ông ấy không biết khi ông ấy ngủ, và khi ông ấy thức dậy. Và xảy ra vào ngày hôm sau, người chị cả nói với người em gái: Này, tôi đã ngủ hôm qua với cha chúng ta; chúng ta hãy cho ông uống rượu trong đêm này, và con hãy vào nằm với ông, và chúng ta hãy gây dựng dòng dõi từ cha chúng ta. Họ cho cha của họ uống rượu trong đêm đó, và người con gái trẻ hơn đã vào và đã ngủ với cha của cô ấy; và ông ấy không biết khi ông ấy ngủ và khi thức dậy. Và hai con gái của Lót đã thụ thai với cha của họ. Và người chị sinh một con trai, và bà gọi tên nó là Moab, nói rằng, từ cha tôi; người này là cha của người Moabite cho đến ngày hôm nay. Và người em gái cũng sinh một con trai, và bà gọi tên nó là Am-môn, nói rằng, con trai của dòng tộc tôi; người này là cha của người Am-môn cho đến ngày hôm nay.

20

Và Abraham di chuyển từ đó đến vùng đất về phía Nam; và ông ở giữa Kadesh và Shur; và ông ngụ tại Gerar. Áp-ra-ham nói về Sa-ra, vợ của ông, rằng: Cô ấy là em gái tôi; vì ông sợ nói rằng: Cô ấy là vợ tôi, kẻo những người đàn ông của thành phố giết ông vì cô ấy; và vua A-bi-mê-léc của Ghê-ra sai người đi và bắt Sa-ra. Và Thần đã đến với A-bi-mê-léc trong giấc ngủ ban đêm, và nói, này ngươi sẽ chết vì người đàn bà mà ngươi đã lấy; nhưng bà ấy là người đã sống chung với một người đàn ông. Nhưng Abimelech không đụng chạm đến cô ấy; và nói, Lạy Chúa, Ngài sẽ tiêu diệt một dân tộc không hay biết gì và công chính sao? Không phải chính anh ấy đã nói với tôi rằng cô ấy là chị gái của anh ấy sao? Và người này đã nói với tôi, Anh ấy là anh trai tôi phải không? Tôi đã làm điều này trong trái tim trong sạch và trong sự công chính của đôi tay. Và Thượng Đế nói với ông ta trong giấc ngủ, và ta biết rằng con đã làm điều này với trái tim thuần khiết, và ta đã tha thứ cho con để con không phạm tội với ta; vì lý do này ta đã không cho phép con chạm vào nàng. Bây giờ hãy trả lại người vợ cho người đàn ông đó, bởi vì ông ấy là tiên tri, và ông ấy sẽ cầu nguyện cho ngươi, và ngươi sẽ sống; nhưng nếu ngươi không trả lại, ngươi sẽ biết rằng ngươi và tất cả những gì của ngươi sẽ chết. Và Abimelech dậy sớm vào buổi sáng, gọi tất cả đầy tớ của ông, và nói tất cả những lời này vào tai họ; và tất cả những người đó đều rất sợ hãi. Và Abimelech gọi Abraham và nói với ông: Ngươi đã làm cái này cho chúng ta là gì? Chẳng lẽ chúng tôi đã phạm tội với ngươi mà ngươi đã đem đến trên ta và trên vương quốc của ta một tội lỗi lớn? Việc mà không ai sẽ làm, ngươi đã làm cho ta. A-bi-mê-léc nói với Áp-ra-ham: Thấy cái gì mà ngươi đã làm điều này? Abraham nói, Vì tôi đã nghĩ rằng

không có lòng kính sợ Đức Chúa Trời ở nơi này, nên họ sẽ giết tôi vì vợ tôi. Và vì thật sự, chị gái của tôi là con của cha tôi, nhưng không phải con của mẹ tôi; và nàng đã trở thành vợ tôi. Và đã xảy ra khi Thượng Đế dẫn tôi ra khỏi nhà của cha tôi, và tôi đã nói với cô ấy, sự công chính này bạn sẽ làm cho tôi, vào mọi nơi mà chúng ta có thể đi vào, hãy nói về tôi rằng anh ấy là anh trai của tôi. A-bi-mê-léc lấy một ngàn đồng bạc kép, và chiên, và bê, và đầy tớ trai, và đầy tớ gái, và cho Áp-ra-ham; và trả lại cho ông Sa-ra là vợ của ông. Và Abimelech nói với Abraham: Này, đất của ta ở trước mặt ngươi; nơi nào làm ngươi hài lòng, hãy ở đó. Và ông nói với Sarah, này ta đã cho một ngàn đồng bạc cho anh trai của ngươi; những điều này sẽ là cho ngươi để tôn vinh ngươi, và tất cả những người ở với ngươi; và hãy nói thật trong mọi việc. Abraham cầu nguyện đến Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời chữa lành Abimelech, và vợ của ông ấy, và các nữ tôi của ông ấy; và họ sinh con. Bởi vì Chúa đã đóng lại từ bên ngoài mọi tử cung trong nhà Abimelech vì Sara, vợ của Abraham.

21

Và Chúa đã viếng thăm Sa-ra, đúng như Ngài đã nói; và Chúa đã làm cho Sa-ra, đúng như Ngài đã phán. Và sau khi thụ thai, bà đã sinh cho Áp-ra-ham một con trai vào lúc tuổi già, đúng vào thời điểm như Chúa đã phán với ông. Và Áp-ra-ham đã gọi tên của con trai mình đã sinh ra cho mình, mà Sa-ra đã sinh cho mình, là Y-sác; và Áp-ra-ham đã cắt bì Y-sác vào ngày thứ tám, như Đức Chúa Trời đã truyền cho ông. Và Áp-ra-ham đã một trăm tuổi khi

Y-sác con trai của ông được sinh ra cho ông. Sa-ra nói: Chúa đã làm cho tôi tiếng cười; vì bất cứ ai nghe được sẽ vui mừng cùng tôi. Và bà ấy đã nói ai sẽ báo cho Abraham rằng Sarah đang cho đứa trẻ bú? Rằng tôi đã sinh con trai trong tuổi già của tôi. Và đứa trẻ lớn lên, và được cai sữa; và Áp-ra-ham làm tiệc lớn vào ngày I-sác con trai ông được cai sữa. Sau khi nhìn thấy con trai của Hagar người Ai Cập, người đã sinh cho Abraham, đang chơi với Isaac con trai của bà, Sarah đã nói với Abraham: Hãy đuổi người nữ tớ này và con trai của nó đi, vì con trai của người nữ tớ này sẽ không được thừa kế với con trai của tôi là Isaac. Nhưng lời nói đó có vẻ rất khắc nghiệt trước mặt Áp-ra-ham về con trai của ông. Và Thượng Đế nói với Abraham, đừng để điều đó khắc nghiệt trước mặt ngươi về đứa trẻ và về người nữ tôi; tất cả những gì Sarah nói với ngươi, hãy nghe tiếng của nàng; bởi vì qua Isaac dòng dõi ngươi sẽ được gọi. Và Ta cũng sẽ làm cho con trai của người nữ tôi này thành một dân tộc lớn, bởi vì nó là dòng dõi của ngươi. Abraham dậy sáng sớm, và lấy bánh và bầu da đựng nước, và đưa cho Hagar; và đặt đứa trẻ lên vai bà, và sai bà đi; Sau khi đi rồi bà lang thang trong vùng hoang mạc, gần cái giếng của lời thề. Nước đã cạn khỏi bầu da rượu, và bà ném đứa trẻ xuống dưới một cây linh sam. Sau khi đi xa, bà ngồi đối diện nó từ xa, khoảng một mũi tên bắn, vì bà nói: Tôi không thể nhìn thấy cái chết của đứa con tôi. Và người ngồi đối diện anh ta; còn đứa trẻ đã kêu lên rồi khóc. Và Đức Chúa Trời đã nghe tiếng nói của đứa trẻ từ nơi nó ở; và sứ giả của Đức Chúa Trời gọi Hagar từ trời, và nói với bà, có chuyện gì vậy, Hagar? Đừng sợ; vì Thiên Chúa đã nghe tiếng của đứa trẻ từ nơi nó đang ở. Hãy đứng dậy và đem đứa trẻ, và giữ chặt nó bằng tay của ngươi; vì

ta sẽ làm nó thành một dân tộc lớn. Và Thượng Đế mở mắt bà ấy và bà ấy thấy giếng nước sống và bà ấy đi và bà ấy đổ đầy túi da nước và bà ấy cho đứa trẻ uống Và Thượng Đế ở cùng với đứa trẻ; và nó lớn lên, và nó sống trong vùng hoang dã; và nó trở thành một người bắn cung. Và anh ấy đã sống trong hoang mạc; và mẹ anh ấy đã lấy cho anh ấy một người vợ từ Paran của Ai Cập. Và xảy ra trong thời gian ấy, Abimelech, Ochozath người bạn của ông, và Phichol người chỉ huy trưởng quân đội của ông, đã nói với Abraham rằng: Đức Chúa Trời ở cùng ngươi trong tất cả những việc ngươi làm. Bây giờ vì vậy hãy thề với tôi trước Thượng Đế rằng ngươi sẽ không làm hại tôi, cũng không hại con cháu của tôi, cũng không hại danh tiếng của tôi; nhưng theo sự công chính mà tôi đã làm với ngươi, ngươi sẽ làm với tôi và với đất mà ngươi đã cư trú như người ngoại quốc trong đó. Và Abraham nói: Tôi sẽ thề. Và Abraham khiển trách Abimelech về các giếng nước mà các đầy tớ của Abimelech đã chiếm mất. Và Abimelech nói với ông ta, Ta không biết ai đã làm điều này với ngươi; ngươi cũng không báo cho ta, và ta cũng không nghe, cho đến hôm nay. Và Abraham lấy cừu và bê, và cho Abimelech; và cả hai người làm giao ước. Và Abraham đã để riêng ra bảy con chiên cái non. Và Abimelech nói với Abraham: Bảy con chiên cái non trong số những con chiên này mà ngươi đã đặt riêng ra là gì? Và Abraham nói rằng bạn sẽ nhận bảy con chiên cái từ tôi để chúng làm chứng cho tôi rằng tôi đã đào cái giếng này. Vì điều này, ông đặt tên cho nơi đó là Giếng Thề Nguyện; bởi vì ở đó cả hai đã thề. Và họ đã lập giao ước tại cái giếng của lời thề; và Abimelech đứng dậy, Ahuzzath người bạn của ông, và Phicol người chỉ huy quân đội của ông, và họ trở về đất của người

Philistine. Và Abraham đã trồng một cánh đồng tại cái giếng của lời thề, và ông đã kêu cầu ở đó danh của Chúa, Đức Chúa Trời đời đời. Abraham đã cư trú trong đất của người Philistines nhiều ngày.

22

Và sau những lời này, Đức Chúa Trời đã thử thách Áp-ra-ham, và phán với ông, Áp-ra-ham, Áp-ra-ham; và ông nói, Dạ, con đây. Và Ngài phán, Hãy đem con trai ngươi, đứa con yêu dấu mà ngươi đã yêu, là Y-sác, và hãy đi đến vùng đất cao, và hãy dâng nó ở đó làm của lễ thiêu trên một trong những ngọn núi mà Ta sẽ chỉ cho ngươi. Abraham đã thức dậy vào buổi sáng sớm, ông thắng yên con lừa của ông; và ông đã đem theo với mình hai đứa trẻ và Isaac con trai của ông; và đã chẻ gỗ cho của lễ thiêu toàn thể, ông đã thức dậy đi, và ông đã đến nơi mà Đức Chúa Trời đã nói với ông, vào ngày thứ ba. Và Áp-ra-ham ngước mắt lên, ông thấy nơi đó từ xa. Và Abraham nói với các đầy tớ của ông, hãy ngồi ở đây với con lừa; còn tôi và đứa trẻ sẽ đi đến đằng kia; và sau khi thờ phượng chúng tôi sẽ quay lại với các ngươi. Áp-ra-ham lấy những cây củi của lễ thiêu và đặt lên Y-sác con trai của ông; và ông lấy trong tay cả lửa và cái dao, và hai người cùng đi. I-sác nói với Áp-ra-ham cha của mình, Cha ơi. Và ông nói, Có chuyện gì vậy, con? Anh ấy nói, và này đây có lửa và gỗ, con cừu cho của lễ thiêu toàn phần ở đâu? Abraham nói: Đức Chúa Trời sẽ sắm sẵn cho chính Ngài con chiên làm của lễ thiêu, hỡi con. Sau khi cả hai đã cùng đi, họ đến nơi mà Đức Chúa Trời đã nói với ông;

và Áp-ra-ham đã xây bàn thờ ở đó, và đặt những củi lên; và sau khi trói I-sác con trai mình, ông đặt người trên bàn thờ phía trên những củi. Và Áp-ra-ham giơ tay ra để lấy con dao giết con trai mình. Và Sứ Giả của Chúa đã gọi ông từ trên trời, và nói, Áp-ra-ham, Áp-ra-ham; và ông nói, Này, tôi đây. Và Ngài nói: Đừng đặt tay ngươi lên đứa trẻ, cũng đừng làm gì cho nó; vì bây giờ ta đã biết rằng ngươi kính sợ Thượng Đế, và ngươi đã không tiếc con trai yêu dấu của ngươi vì ta. Và Abraham đã ngước mắt lên và nhìn thấy, và này có một con cừu đực đang bị mắc kẹt trong bụi cây Sabek bởi những cái sừng của nó. Và Áp-ra-ham đi, và lấy con chiên đực, và dâng nó lên làm của lễ thiêu trọn vẹn thay cho Y-sác con trai của ông. Và Áp-ra-ham gọi tên nơi đó là Chúa đã thấy, để cho người ta nói rằng hôm nay, trên núi Chúa đã xuất hiện. Và Sứ Giả của Chúa gọi Áp-ra-ham lần thứ hai từ trên trời, nói: Theo chính ta mà thề, Chúa phán, vì ngươi đã làm điều này, và không tiếc con trai yêu dấu của ngươi vì ta, thật ta sẽ ban phước cho ngươi, và sẽ gia tăng dòng dõi của ngươi, như các ngôi sao trên trời, và như cát bên bờ biển; và dòng dõi của ngươi sẽ thừa kế các thành của kẻ thù. Và tất cả các dân tộc trên đất sẽ được ban phước trong dòng dõi của ngươi, vì ngươi đã vâng lời tiếng nói của ta. Abraham quay lại về phía các đầy tớ của ông và sau khi đứng dậy họ cùng nhau đi đến giếng Beersheba. Và Áp-ra-ham đã định cư tại giếng Thề Nguyện. Xảy ra sau những lời nói này, và có người báo cáo cho Abraham, nói rằng: này Melcha cũng đã sinh con trai cho Nahor anh trai của ngươi, Uz con đầu lòng, và Buz anh em của nó, và Kemuel cha của người Syria, và Chesed, và Hazo, và Pildash, và Jidlaph, và Bethuel. Bê-tu-ên đã sinh Ra-bê-ca. Đây là tám người con trai mà Melcha đã sinh cho

Nahor, anh trai của Abraham. Và người thiếp của ông, có tên là Rơ-u-ma, cũng sinh ra Ta-bết, và Ta-am, và To-khốt, và Mô-kha.

23

Cuộc đời của Sa-ra là một trăm hai mươi bảy năm. Sarah đã chết ở thành phố Arba, là thành ở trong thung lũng; đó là Hebron trong đất Canaan, và Abraham đã đến than khóc Sarah và thương tiếc. Và Áp-ra-ham đứng dậy từ nơi người chết của ông; và Áp-ra-ham nói với các con trai của Hết, rằng, Tôi là người kiều ngụ và người tạm trú với các ngươi; vậy hãy cho tôi quyền sở hữu mộ với các ngươi, và tôi sẽ chôn cất người chết của tôi. Các con trai của Hết đã trả lời Abraham, nói: Không, thưa ngài. Hãy nghe chúng tôi; ông là vua từ Thượng Đế ở giữa chúng tôi; trong các ngôi mộ được chọn của chúng tôi, hãy chôn người chết của ông; vì không ai trong chúng tôi sẽ cản trở ngôi mộ của mình khỏi ông, để chôn người chết của ông ở đó. Đứng dậy, Áp-ra-ham cúi chào người dân của vùng đất đó, các con trai của Hết. Và Áp-ra-ham nói với họ rằng: Nếu các ngươi có tâm nguyện để chôn cất người chết của ta khỏi trước mặt ta, hãy nghe ta và hãy nói với Ép-rôn con của Xô-ha về ta. Và hãy để anh ta cho tôi cái hang động kép, cái là của anh ta, cái ở trong phần cánh đồng của anh ta; hãy cho tôi nó bằng bạc xứng đáng giữa các bạn để làm sở hữu mộ. Ép-rôn đang ngồi ở giữa các con trai của Hết; và Ép-rôn người Hê-tít trả lời với Áp-ra-ham, trước sự nghe của các con trai Hết và của tất cả những người đang đi vào thành phố, nói rằng: Xin hãy ở bên tôi, thưa ngài, và hãy nghe tôi; cái đồng

ruộng và cái hang động ở trong đó, tôi cho ông; trước mặt tất cả công dân của tôi tôi đã cho ông; hãy chôn người chết của ông. Và Áp-ra-ham cúi xuống trước dân trong xứ. Và ông ấy nói với Ép-rôn vào tai trước mặt dân của xứ: Vì ngươi ở về phía tôi, hãy nghe tôi, hãy nhận bạc của cánh đồng từ tôi, và tôi sẽ chôn người chết của tôi ở đó. Ép-rôn trả lời Abraham, nói rằng, Không, thưa chủ; tôi đã nghe, đất bốn trăm đồng bạc; nhưng cái này có thể là gì giữa tôi và ông? Còn bạn, hãy chôn cất người chết của bạn. Và Abraham nghe Ephron; và Abraham cân cho Ephron số bạc mà ông đã nói vào tai các con trai của Heth, bốn trăm shekel bạc được thương nhân chấp nhận. Và cái đồng của Ép-rôn đã được xác lập, cái ở trong hang đôi, cái ở đối diện Mam-rê, cái đồng và cái hang ở trong nó, và mọi cây ở trong cái đồng, và mọi thứ ở trong các ranh giới chung quanh nó, cho Áp-ra-ham, làm sở hữu trước mặt các con trai Hết và tất cả những người đang đi vào thành. Sau những điều này, Áp-ra-ham đã chôn Sa-ra, vợ của ông, trong hang động của cánh đồng kép, cái ở đối diện Mam-rê; đây là Hếp-rôn trong đất Ca-na-an. Và cái đồng ruộng và cái hang động ở trong đó đã được xác nhận cho Abraham làm sở hữu mộ, từ các con trai của Hết.

24

Và Áp-ra-ham đã là người cao tuổi, đã cao tuổi về ngày tháng; và Chúa đã ban phước cho Áp-ra-ham trong mọi điều. Và Abraham nói với người đầy tớ lớn tuổi nhất trong nhà của ông, người cai quản tất cả của ông: Hãy đặt tay ngươi dưới đùi ta. Và tôi bắt bạn

thề trước Chúa, Đức Chúa Trời của trời và Đức Chúa Trời của đất, để bạn không lấy vợ cho con trai tôi là Isaac từ những con gái của người Canaan, những người mà tôi đang sống giữa họ. Nhưng ngươi sẽ đi về đất của ta, nơi ta đã sinh ra, và đến bộ tộc của ta, và ngươi sẽ lấy một người vợ cho con trai ta là Y-sác từ đó. Và người con trai nói với ông: Nếu người phụ nữ không muốn đi với tôi trở lại đất này, tôi có nên đưa con trai của ông trở lại đất mà ông đã đi ra khỏi đó không? Abraham nói với anh ta, Hãy cẩn thận không được đưa con trai tôi trở lại đó. Chúa là Thần của trời và Thần của đất, Đấng đã đem tôi từ nhà của cha tôi, và từ đất mà tôi đã được sinh ra, Đấng đã nói với tôi, và Đấng đã thề với tôi, nói rằng, cho ngươi tôi sẽ ban đất này và cho dòng dõi của ngươi, chính Ngài sẽ sai Sứ Giả của Ngài đi trước ngươi, và ngươi sẽ lấy vợ cho con trai tôi từ đó. Nhưng nếu người phụ nữ không muốn đi với ngươi vào xứ này, ngươi sẽ được miễn khỏi lời thề của ta; chỉ đừng đưa con trai ta trở lại đó. Và người con trai đặt tay mình dưới đùi của Abraham, chủ của mình, và thề với ông về lời này. Và người con trai đã lấy mười con lạc đà từ những con lạc đà của chủ của anh ta, và từ tất cả những thứ tốt của chủ của anh ta mang theo với mình; và đã đứng dậy, anh ta đã đi vào Mê-sô-bô-ta-mi-a, vào thành phố Na-cô. Và ông cho lạc đà quỳ xuống bên ngoài thành phố bên cạnh cái giếng nước vào buổi chiều muộn, khi những người phụ nữ múc nước đi ra. Và ông nói, Lạy Chúa, Đức Chúa Trời của chúa tôi Áp-ra-ham, xin ban sự thành công cho tôi hôm nay, và xin tỏ lòng thương xót với chúa tôi Áp-ra-ham. Này, tôi đang đứng bên suối nước; và các con gái của những người ở trong thành đi ra múc nước. Và sẽ là cô gái trinh nữ mà tôi nói, Hãy nghiêng bình nước của cô

xuống để tôi uống, và cô ấy nói với tôi, Hãy uống đi, và những con lạc đà của anh tôi cũng sẽ cho uống nước, cho đến khi chúng ngừng uống, cô ấy này Ngài đã chuẩn bị cho con trai của Ngài là Y-sác; và trong điều này tôi sẽ biết rằng Ngài đã tỏ lòng thương xót với chủ của tôi là Áp-ra-ham. Và xảy ra trước khi anh ấy hoàn thành việc nói trong tâm trí mình, và này Rebecca đang đi ra, cô được sinh bởi Bethuel, con trai của Milcah là vợ của Nahor, anh trai của Abraham, đang mang bình nước trên vai mình. Cô gái đó rất đẹp về ngoại hình; cô ấy là trinh nữ, không có người đàn ông nào biết cô ấy; sau khi đi xuống suối nước, cô ấy đã làm đầy bình nước của mình, và đi lên. Cậu bé chạy đến gặp cô ấy và nói: Cho tôi uống một ít nước từ bình nước của bạn. Và cô ấy nói, Uống đi, thưa ngài; và cô ấy vội vàng hạ cái bình nước xuống trên cánh tay của cô ấy, và cho ông ấy uống, cho đến khi ông ấy ngừng uống. Và cô ấy nói: Tôi sẽ múc nước cho những con lạc đà của anh cho đến khi tất cả chúng uống xong. Và cô ấy vội vàng đổ bình nước vào máng nước, rồi chạy đến giếng để múc nước lại, và múc nước cho tất cả những con lạc đà. Người đàn ông đang quan sát cô ấy; và ông ấy giữ im lặng để biết liệu Chúa đã làm cho con đường của ông ấy thịnh vượng hay không. Và xảy ra khi tất cả các con lạc đà ngừng uống, người đàn ông lấy các hoa tai vàng nặng một drachma, và hai chiếc vòng đeo trên tay cô ấy, trọng lượng của chúng là mười drachma vàng. Và ông hỏi cô ấy và nói: Con là con gái của ai? Hãy báo cho tôi biết, liệu có chỗ nào ở nhà cha của con cho chúng tôi nghỉ lại không. Cô ấy nói với ông ấy, Tôi là con gái của Bethuel, con trai của Milcah, người mà bà sinh cho Nahor. Và cô ấy nói với ông ấy, Chúng tôi có cả rơm lẫn thức ăn gia súc rất nhiều, và cũng có chỗ để nghỉ ngơi.

Và người đàn ông đã hài lòng, cúi xuống thờ lạy Chúa. Và nói: Được chúc phước Chúa, Đức Chúa Trời của chúa tôi là Áp-ra-ham, Đấng không bỏ rơi sự công chính và sự chân thật của Ngài đối với chúa tôi; Chúa đã dẫn tôi đến nhà của anh trai chúa tôi. Và cô gái đã chạy đi báo cáo trong nhà của mẹ cô ấy, theo những lời này. Rê-bê-ca có một người anh trai tên là La-ban; và La-ban chạy ra ngoài đến suối gặp người đàn ông đó. Và đã xảy ra khi anh ta thấy những chiếc hoa tai và những chiếc vòng tay trên bàn tay của em gái mình, và khi anh ta nghe những lời nói của Rebekah em gái mình đang nói Người đàn ông đã nói với tôi như vậy, thì anh ta đến với người đàn ông đang đứng bên những con lạc đà tại suối. Và ông ấy nói với ông ta: Hãy vào đây, người được Chúa ban phước; tại sao anh đứng bên ngoài? Tôi đã chuẩn bị nhà và chỗ cho những con lạc đà. Người đàn ông vào nhà, và tháo yên các con lạc đà; và cho rơm và thức ăn cho các con lạc đà, và nước để rửa chân của ông ta, và chân của những người đàn ông đi với ông ta. Và người đặt bánh mì trước mặt họ để ăn; và người nói, tôi sẽ không ăn cho đến khi tôi nói những lời của tôi; và người nói, hãy nói đi. Và người nói, Tôi là con trai của Áp-ra-ham. Chúa đã ban phước cho chúa của tôi rất nhiều, và ông được tôn cao; và Ngài ban cho ông chiên, bê, bạc, vàng, đầy tớ trai và đầy tớ gái, lạc đà và lừa. Và Sa-ra, vợ của chủ tôi, sinh một con trai cho chủ tôi sau khi ông già đi; và ông đã cho con trai ấy tất cả những gì thuộc về ông. Và chủ của tôi đã bắt tôi thề, nói rằng: Ngươi không được lấy vợ cho con trai ta từ các con gái của người Ca-na-an, trong khi ta đang kiều ngụ trên đất của họ. Nhưng ngươi sẽ đi vào nhà của cha tôi, và vào bộ tộc của tôi, và ngươi sẽ lấy vợ cho con trai tôi từ đó. Tôi đã nói với chủ của tôi, e

rằng người phụ nữ sẽ không đi với tôi. Và ông ấy nói với tôi, Chúa là Đức Chúa Trời mà tôi đã làm hài lòng trước mặt Ngài, chính Ngài sẽ sai Sứ Giả của Ngài đi với con, và sẽ làm cho đường của con thịnh vượng; và con sẽ lấy một người vợ cho con trai của tôi từ bộ tộc của tôi, và từ nhà của cha của tôi. Khi đó ngươi sẽ được miễn khỏi lời nguyền rủa của ta; vì khi ngươi đến bộ tộc của ta, và họ không giao cho ngươi, thì ngươi sẽ được miễn khỏi lời thề của ta. Và hôm nay khi đến suối, tôi đã nói, Lạy Chúa, Đức Chúa Trời của chúa tôi là Áp-ra-ham, nếu Ngài làm cho con đường tôi đang đi được thịnh vượng, này tôi đang đứng tại suối nước, và các con gái của những người trong thành phố ra múc nước; cô gái trinh nữ nào mà tôi nói Xin cho tôi uống một ít nước từ bình của cô, và cô ấy nói với tôi Ngài cũng hãy uống, và tôi sẽ múc nước cho lạc đà của ngài, đây chính là người phụ nữ mà Chúa đã chuẩn bị cho đầy tớ của Ngài là Y-sác; và qua điều này tôi sẽ biết rằng Ngài đã tỏ lòng thương xót với chúa tôi là Áp-ra-ham. Và đã xảy ra trước khi tôi nói xong trong tâm trí tôi, ngay lập tức Rêbêca đã đi ra, có bình nước trên vai; và đã đi xuống suối, và đã múc nước; và tôi đã nói với cô ấy, cho tôi uống. Và sau khi vội vàng, cô ấy hạ cái bình nước xuống lên cánh tay của mình, và nói, Anh uống đi, và tôi sẽ cho những con lạc đà của anh uống nước; và ông đã uống, và cô ấy đã cho những con lạc đà uống nước. Và tôi hỏi cô ấy, và tôi nói, cô là con gái của ai, hãy báo cho tôi biết; và cô ấy nói, tôi là con gái của Bethuel, con trai của Nahor, người mà Melcha đã sinh cho ông ấy; và tôi đã đeo cho cô ấy những hoa tai, và những vòng tay vào tay của cô ấy. Và vì hài lòng, tôi đã cúi xuống thờ lạy Chúa, và tôi đã chúc phước Chúa là Đức Chúa Trời của chủ tôi Áp-ra-ham, Đấng đã

làm cho tôi thịnh vượng trên con đường chân lý để đem con gái của anh trai chủ tôi về cho con trai của ông ấy. Nếu vậy các ngươi làm lòng thương xót và công chính đối với chủ của ta; nhưng nếu không, hãy báo cho ta biết, để ta sẽ quay về bên phải hoặc bên trái. La-ban và Bê-tu-ên trả lời rằng, Việc này từ Chúa mà ra; chúng tôi không thể nói với ông điều xấu hay tốt. Kìa Rê-bê-ca ở trước mặt ngươi; hãy đem nàng và đi; và để nàng làm vợ cho con trai chủ ngươi, như Chúa đã phán. Và xảy ra khi đầy tớ của Áp-ra-ham nghe những lời của họ, ông ấy cúi xuống đất trước Chúa. Và người con trai đã mang ra các đồ vật bằng bạc và bằng vàng và quần áo, tặng cho Rêbêca; và đã tặng quà cho anh trai của cô ấy và mẹ của cô ấy. Và ông cùng với những người đàn ông đang ở với ông đã ăn và uống, và họ đã ngủ; và khi dậy vào buổi sáng, ông nói: Hãy tiễn tôi đi, để tôi có thể trở về với chủ của tôi. Và các anh em của cô ấy và mẹ nói, Hãy để cô gái ở lại với chúng tôi khoảng mười ngày, và sau đó cô ấy sẽ ra đi. Và ông ấy nói với họ: Đừng giữ tôi lại; Chúa đã làm cho con đường của tôi thịnh vượng; hãy cho tôi đi, để tôi có thể trở về với chủ của tôi. Họ nói: Chúng ta hãy gọi cô gái đó và hỏi ý kiến cô ấy. Và họ gọi Rê-bê-ca, và nói với cô ấy: Con sẽ đi với người đàn ông này chứ? Và cô ấy nói: Tôi sẽ đi. Và họ đã tiễn Ra-bê-ca em gái của họ, và của cải của nàng, và đầy tớ của Áp-ra-ham, và những người với ông. Và họ chúc phước cho Rê-bê-ca, và họ nói với cô: Em gái chúng ta ơi, ngươi hãy trở thành hàng ngàn vạn người, và con cháu của ngươi hãy thừa kế các thành phố của những kẻ thù. Và đứng dậy Rêbêca và các nữ tì của nàng, họ cưỡi lên các lạc đà, và họ đi với người đàn ông; và đã đón lên, người đầy tớ Rêbêca đã ra đi. I-sa-ác đang đi qua sa mạc theo cái giếng của sự nhìn thấy;

còn chính ông thì đang sống trong vùng đất về phía Nam. Và I-sa-ác đã đi ra để suy ngẫm vào cánh đồng vào buổi chiều, và ngước mắt lên, ông thấy những con lạc đà đang đến. Rê-bê-ca ngước mắt lên và thấy Y-sác, rồi bà nhảy xuống khỏi lưng lạc đà. Và bà nói với đứa trẻ: Người đàn ông kia đang đi trên cánh đồng để gặp chúng ta là ai? Đứa trẻ nói: Người này là chủ của tôi; và cô ấy lấy cái khăn che mặt quấn quanh mình. Và đứa trẻ đã kể lại cho Isaac tất cả những lời mà anh ta đã nói. I-sa-ác đã vào nhà của mẹ ông, và đã lấy Rê-bê-ca, và nàng trở thành vợ của ông, và ông đã yêu nàng; và I-sa-ác đã được an ủi về Sa-ra, mẹ của ông.

25

Thêm vào đó, Áp-ra-ham đã lấy một người vợ mà tên là Kê-tu-ra. Và bà sinh cho ông Zombran, và Jezan, và Madal, và Midian, và Ishbak, và Shuah. Giốc-san sinh ra Sê-ba và Đê-đan; các con trai của Đê-đan là A-su-rim, Lê-tu-sim và Lê-um-mim. Các con trai của Midian là Gephar, Epher, Enoch, Abida, và Eldaah; tất cả những người này đều là con trai của Keturah. Và Áp-ra-ham đã cho tất cả tài sản của ông cho I-sác, con trai của ông. Và Áp-ra-ham đã cho các con trai của các vợ lẽ của ông những món quà, và đã đuổi họ đi khỏi Y-sác con trai của ông, khi ông còn sống, về phía đông vào đất phương đông. Đây là những năm của cuộc đời Áp-ra-ham mà ông đã sống, một trăm bảy mươi lăm năm. Và Áp-ra-ham chết trong tuổi già tốt đẹp, là một người cao tuổi và trọn đời, và ông được về cùng dân của ông. Và Isaac và Ishmael, các

con trai của ông, đã chôn cất ông vào hang động kép, vào cánh đồng của Ephron con trai Zohar người Hittite, cái ở đối diện Mamre, cánh đồng và hang động mà Abraham đã mua từ các con trai của Heth; ở đó họ đã chôn cất Abraham và Sarah vợ của ông. Xảy ra sau khi Áp-ra-ham chết, Đức Chúa Trời ban phước cho Y-sác con trai của ông; và Y-sác ở bên cái giếng của sự hiện thấy. Đây là các dòng dõi của Ít-ma-ên con trai của Áp-ra-ham, người mà A-ga người Ai Cập, nữ tôi của Sa-ra, đã sinh cho Áp-ra-ham. Và đây là những tên của các con trai của Ít-ma-ên, theo tên của các thế hệ của ông: con đầu lòng của Ít-ma-ên, và Nê-ba-giốt, và Kê-đa, và Át-bê-ên, và Míp-sam, và Mích-ma, và Đu-ma, và Ma-sa, và Ha-đát, và Thê-ma, và Giê-thu, và Na-phích, và Kết-ma. Đây là các con trai của Ít-ma-ên, và đây là tên của họ trong các lều của họ và trong các trại của họ: mười hai người cai trị theo các dân tộc của họ. Và đây là những năm cuộc đời của Ích-ma-ên, một trăm ba mươi bảy năm; và ông suy yếu rồi chết, và được về với dòng dõi của ông. Ông định cư từ Ha-vi-la cho đến Su-rơ, là vùng đối diện Ai-cập cho đến khi đến A-si-ri; ông định cư đối diện tất cả các anh em của ông. Và đây là dòng dõi của Y-sác, con trai của Áp-ra-ham; Áp-ra-ham sinh ra Y-sác. I-sa-ác bốn mươi tuổi khi ông lấy Rê-bê-ca, con gái của Bê-tu-ên người Sy-ri từ Mê-sô-bô-ta-mi-a thuộc Sy-ri, em gái của La-ban người Sy-ri, làm vợ. I-sác đã cầu nguyện Chúa về Rê-bê-ca vợ của ông, bởi vì bà hiếm muộn; và Đức Chúa Trời đã nghe ông, và Rê-bê-ca vợ của ông đã thụ thai. Những đứa trẻ đang nhảy nhót trong bà ấy; và bà ấy nói: Nếu như thế này sắp xảy ra với tôi, thì tại sao tôi lại phải có cái này? Và bà ấy đi để hỏi han từ Chúa. Và Chúa nói với bà: Hai dân tộc ở trong bụng của bà, và hai dân tộc từ bụng của bà sẽ

được chia ra; và dân tộc này sẽ mạnh hơn dân tộc kia, và người lớn hơn sẽ phục vụ người nhỏ hơn. Và những ngày sinh con của cô ấy đã được hoàn thành, và có sinh đôi trong bụng cô ấy. Đứa con đầu lòng ra ngoài, đỏ hồng, toàn thân nhiều lông như da thú, và họ đặt tên cho nó là Ê-sau. Và sau đó em trai của anh ấy ra ngoài, và bàn tay của em đang nắm lấy gót chân Esau; và người ta gọi tên em là Giacóp. I-sa-ác thì được sáu mươi tuổi khi Rê-bê-ca sinh họ. Các chàng trai trẻ lớn lên và Ê-sau là người đàn ông biết săn bắn, người thô kệch; còn Gia-cốp là người đàn ông chất phác, ở trong nhà. Y-sác yêu Ê-sau, bởi vì thịt săn của anh ấy là thức ăn cho ông; còn Rê-bê-ca yêu Gia-cốp. Gia-cốp nấu món hầm; và Ê-sau từ cánh đồng về đang kiệt sức. Và Ê-sau nói với Gia-cốp, Cho tôi nếm món hầm đỏ này, vì tôi kiệt sức. Vì điều này mà tên của ông ấy được gọi là Ê-đôm. Gia-cốp nói với Ê-sau, Hãy bán quyền trưởng nam của ngươi cho ta hôm nay. Và Ê-sau nói: Này, tôi sắp chết; vậy quyền trưởng nam này còn ích gì cho tôi? Và Gia-cốp nói với anh ta, Hãy thề với tôi hôm nay; và anh ta thề với anh ta; và Ê-sau đã bán quyền trưởng nam cho Gia-cốp. Gia-cốp đã cho Ê-sau bánh mì và món hầm đậu lăng; và anh ấy đã ăn và đã uống, và đứng dậy rồi đi; và Ê-sau đã coi thường quyền trưởng nam.

26

Xảy ra nạn đói trên đất, ngoài nạn đói trước đây, cái mà xảy ra trong thời của Áp-ra-ham; và Y-sác đi đến A-bi-mê-léc vua Phi-li-tin vào Ghê-ra. Chúa hiện ra với ông, và phán, đừng xuống Ai

Cập; nhưng hãy ở trong xứ mà ta sẽ chỉ cho ngươi. Và ngươi hãy cư trú trong đất này, và ta sẽ ở cùng ngươi, và ta sẽ ban phước cho ngươi; vì ta sẽ ban cho ngươi và dòng dõi của ngươi tất cả đất này; và ta sẽ lập lời thề của ta, lời thề mà ta đã thề với Áp-ra-ham cha của ngươi. Và ta sẽ nhân lên dòng dõi của ngươi như các ngôi sao trên trời; và ta sẽ ban cho dòng dõi của ngươi tất cả đất này; và tất cả các dân tộc trên đất sẽ được phước trong dòng dõi của ngươi. Để đền đáp cho những điều mà Abraham cha của con đã vâng lời tiếng nói của ta, và đã giữ các mệnh lệnh của ta, và các điều răn của ta, và các sắc lệnh của ta, và các luật pháp của ta. Isaac đã định cư ở Gerar. Và những người đàn ông của nơi đó đã hỏi về Rê-bê-ca, vợ của ông ấy, và ông ấy nói: Cô ấy là em gái của tôi; vì ông ấy sợ nói rằng: Cô ấy là vợ của tôi, kẻo những người đàn ông của nơi đó giết ông ấy vì Rê-bê-ca, bởi vì cô ấy đẹp về ngoại hình. Ông ấy đã ở đó lâu dài, và Abimelech, vua của Gerar, cúi xuống nhìn qua cửa sổ, thấy Isaac đang vui đùa với Rebekah, vợ của ông ấy. A-bi-mê-léc gọi Y-sác và nói với ông, Vậy thì quả thật bà ấy là vợ của ngươi phải không? Tại sao anh đã nói rằng cô ấy là em gái tôi? I-sa-ác nói với ông ta, Tôi đã nói vậy vì sợ rằng tôi có thể chết vì cô ấy. Và Abimelech nói với ông: Anh đã làm cái gì này cho chúng tôi? Gần như ai đó từ gia đình tôi đã ngủ với vợ anh, và anh đã có thể mang tội lỗi lên chúng tôi. Và Abimelech ra lệnh cho tất cả người dân của ông, nói rằng, bất kỳ ai chạm vào người đàn ông này và vợ của ông ấy, sẽ phải chịu tội chết. I-sa-ác gieo hạt trong đất đó, và tìm thấy trong năm đó lúa mạch sinh ra gấp trăm lần; và Chúa ban phước cho ông. Và người đàn ông được nâng cao, và tiến lên trở nên lớn hơn, cho đến khi trở nên lớn rất. Ông ấy có đàn cừu, đàn bò,

và nhiều trang trại. Và người Phi-li-tin đã ghen tị với ông. Và tất cả các giếng mà các con trai của cha anh ta đã đào trong thời của cha anh ta, người Philistine đã lấp chúng và đổ đầy chúng bằng đất. Abimelech nói với Isaac: Hãy đi khỏi chúng ta, vì ngươi đã trở nên mạnh hơn chúng ta rất nhiều. Và Y-sác đã đi khỏi từ đó và đã trú ngụ trong thung lũng Ghê-ra và đã ở đó. Và I-sa-ác lại đào các giếng nước mà các đầy tớ của Áp-ra-ham cha ông đã đào, và người Phi-li-tin đã lấp chúng sau khi Áp-ra-ham cha ông chết; và ông đặt tên cho chúng theo các tên mà cha ông đã đặt. Và các con trai của Y-sác đã đào trong thung lũng Ghê-ra và tìm thấy ở đó một giếng nước sống. Và các người chăn chiên của Ghê-ra đã đánh nhau với các người chăn chiên của Y-sác, khẳng định rằng nước là của họ; và họ đã gọi tên cái giếng là Bất Công; vì họ đã làm sai với ông ấy. Rời khỏi đó, ông đào một cái giếng khác; họ cũng tranh chấp về cái giếng đó; và ông đặt tên cho nó là Thù Địch. Rời khỏi đó, ông đào một cái giếng khác; và họ không tranh giành về nó; và ông đặt tên cho nó là Chỗ Rộng Rãi, nói rằng: Bởi vì bây giờ Chúa đã mở rộng cho chúng tôi và đã làm chúng tôi tăng thêm trên đất. Và ông đi lên từ đó đến giếng của lời thề. Và Chúa hiện ra với ông trong đêm đó, và phán, ta là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham cha ngươi; đừng sợ, vì ta ở với ngươi, và ta sẽ ban phước cho ngươi, và ta sẽ gia tăng dòng dõi của ngươi vì Áp-ra-ham cha ngươi. Và ông xây dựng ở đó một bàn thờ, và ông kêu cầu danh Chúa, và ông dựng lều của mình ở đó; và các đầy tớ của Isaac đã đào một cái giếng ở đó trong thung lũng Gerar. Abimelech đi đến gặp ông ta từ Gerar, cùng với Ahuzzath là bạn của ông ấy, và Phicol là tổng tư lệnh quân đội của ông ấy. Và Y-sác nói với họ: Tại sao các ngươi đến với ta? Nhưng các ngươi đã

ghét ta và đã đuổi ta ra khỏi các ngươi. Họ nói, Đã thấy, chúng tôi đã thấy rằng Chúa ở cùng ngươi; và chúng tôi nói, hãy để có lời thề giữa chúng tôi và giữa ngươi, và chúng tôi sẽ lập giao ước với ngươi: Đừng làm điều ác với chúng tôi, bởi vì chúng tôi không đối xử thù địch với ngươi, và theo cách chúng tôi đã đối xử tốt đẹp với ngươi, và chúng tôi đã tiễn ngươi đi với bình an; và bây giờ ngươi được ban phước bởi Chúa. Và ông ấy làm tiệc cho họ, và họ ăn và uống. Và sau khi đứng dậy vào buổi sáng, mỗi người đã thề với người bên cạnh, và Y-sác đã tiễn họ đi, và họ đã rời khỏi ông trong bình an. Và xảy ra trong ngày đó, các con trai của Y-sác đã đến báo cáo cho ông về cái giếng mà họ đã đào, và họ nói: Chúng tôi không tìm thấy nước. Và ông gọi nó là Lời Thề; vì điều này ông gọi tên thành phố đó là Giếng Lời Thề, cho đến ngày hôm nay. Ê-sau được bốn mươi tuổi, và ông lấy vợ là Giu-đi-tơ, con gái của Bê-ê-ri người Hê-tít, và Ba-sê-mát, con gái của Ê-lôn người Hê-tít. Và họ đã gây cay đắng cho Y-sác và Rê-be-ca.

27

Và xảy ra sau khi Isaac già, và mắt của ông bị mờ đi không thể nhìn, và ông gọi Esau con trai của ông là con cả, và ông nói với nó, con trai của ta; và nó nói, dạ con đây. Và ông ấy nói: Này đây, tôi đã già rồi, và tôi không biết ngày tôi chết. Bây giờ vậy thì hãy lấy đồ dùng của con, túi đựng tên và cung, và hãy đi ra đồng bằng, và hãy săn mồi cho ta. Và hãy làm cho tôi những món ăn ngon, như tôi yêu thích, và mang cho tôi, để tôi ăn, để linh hồn

tôi chúc phước cho con trước khi tôi chết. Rê-bê-ca đã nghe I-sa-ác đang nói với Ê-sau con trai của ông, và Ê-sau đã đi ra đồng bằng để săn mồi cho cha của mình. Rê-bê-ca nói với Gia-cốp, con trai út của bà: Này, mẹ đã nghe cha con đang nói với Ê-sau anh của con, nói rằng: Hãy mang cho cha con thú săn, và làm cho cha món ăn ngon, để cha ăn rồi sẽ chúc phước cho con trước mặt Chúa trước khi cha chết. Bây giờ vậy, con trai của tôi, hãy nghe tôi, như tôi đang ra lệnh cho con. Và hãy đi vào đàn cừu, lấy cho mẹ từ đó hai con dê con mềm mại và tốt, và mẹ sẽ làm chúng thành món ăn cho cha con, như ông ấy yêu thích. Và con sẽ mang vào cho cha con, và ông ấy sẽ ăn, để cha con có thể chúc phước cho con trước khi ông ấy chết. Gia-cốp nói với Rê-bê-ca mẹ mình: Ê-sau anh trai tôi là người có nhiều lông, còn tôi là người trơn láng. Cha có thể sờ mó tôi, và tôi sẽ ở trước mặt ông như kẻ khinh thường, và tôi sẽ mang lên chính mình lời nguyền rủa, chứ không phải phước lành. Mẹ nói với anh ta, Lời nguyền rủa của con hãy đổ trên mẹ, con ơi; chỉ cần nghe theo tiếng nói của mẹ, và hãy đi mang về cho mẹ. Đã đi rồi và anh ấy lấy, và anh ấy mang đến cho mẹ; và mẹ của anh ấy làm những món ăn ngon, đúng như cha của anh ấy yêu thích. Và Rê-bê-ca đã lấy cái áo đẹp của Ê-sau con trai lớn của bà, cái đang ở bên bà trong nhà, và mặc nó cho Gia-cốp con trai nhỏ của bà. Và bà đặt những tấm da của những con dê con quanh cánh tay của nó và quanh những chỗ trần trên cổ của nó. Và bà đã cho những thức ăn ngon và những ổ bánh mà bà đã làm vào tay Gia-cốp, con trai của bà. Và anh ta mang vào cho cha của anh ta; và anh ta nói: Cha ơi; và ông ấy nói: Này đây tôi; con là ai vậy, con ơi? Và Gia-cốp nói với cha, tôi là Ê-sau con đầu lòng của cha, tôi đã làm như

cha đã nói với tôi; xin cha đứng lên ngồi, và ăn thịt săn của con, để linh hồn của cha chúc phước cho con. I-sa-ác nói với con trai của ông: Cái gì đây mà con tìm thấy nhanh chóng vậy, hỡi con? Và người ấy nói, Đó là điều mà Chúa Thần của ngươi đã ban cho trước mặt ta. I-sác nói với Gia-cốp: Lại gần ta, ta sẽ sờ mó con, hỡi con, xem con có phải là con trai ta là Ê-sau hay không. Gia-cốp đã đến gần I-sa-ác cha của ông ấy, và ông ấy đã sờ ông ấy, và ông ấy đã nói: Giọng nói thì là giọng nói của Gia-cốp, nhưng đôi tay thì là đôi tay của Ê-sau. Và ông không nhận ra anh ta, vì bàn tay của anh ta như bàn tay của Ê-sau anh trai anh ta, có nhiều lông; và ông chúc phước cho anh ta, và nói: Con có phải là con trai ta, Ê-sau không? Anh ấy nói, Tôi. Và ông nói: Hãy mang lại cho ta, và ta sẽ ăn thịt săn của con, con ơi, để linh hồn ta có thể chúc phước cho con. Và con mang đến cho ông, và ông ăn. Và con mang rượu vào cho ông, và ông uống. Và I-sa-ác, cha của anh ta, nói với anh ta: Lại gần ta và hôn ta, con ơi. Và đã đến gần hôn hắn, và đã ngửi mùi hương của những áo quần của hắn, và đã chúc phước hắn, và đã nói: Này, mùi hương của con trai ta như mùi hương cánh đồng đầy đủ mà Chúa đã chúc phước. Và cầu Thượng Đế ban cho con từ sương móc của trời, và từ sự màu mỡ của đất, và thật nhiều ngũ cốc và rượu. Và hãy để các dân tộc phục vụ ngươi, và hãy để các người cai trị sấp mình thờ lạy ngươi; và hãy trở thành chủ của anh em ngươi, và các con trai của cha ngươi sẽ sấp mình thờ lạy ngươi; kẻ nguyền rủa ngươi sẽ bị nguyền rủa; còn kẻ chúc phước ngươi sẽ được chúc phước. Và đã xảy ra sau khi Y-sác ngừng chúc phước cho Gia-cốp con trai của ông, và đã xảy ra, ngay khi Gia-cốp đi ra khỏi trước mặt Y-sác cha của mình, thì Ê-sau anh của anh ấy đã đến từ cuộc đi

săn. Và anh ấy cũng làm món ăn ngon và mang đến cho cha mình; và anh ấy nói với cha: Xin cha tôi hãy đứng dậy và hãy ăn thịt săn của con trai ông, để linh hồn ông chúc phước cho con. Và I-sa-ác, cha của nó, nói với nó: Ngươi là ai? Và hắn nói, Tôi là con trai trưởng của ngươi, Esau. I-sác kinh ngạc vô cùng, và nói: Vậy thì ai đã săn thịt cho ta và đã mang vào cho ta, và ta đã ăn hết trước khi ngươi đến? Và tôi đã chúc phước cho anh ấy, và anh ấy sẽ được chúc phước. Và xảy ra khi Ê-sau nghe những lời của cha mình là Y-sác, anh kêu lên một tiếng lớn và đắng cay vô cùng; và anh nói, xin chúc phước cho cả con nữa, cha ơi. Và ông nói với anh ta, anh trai của con đã đến bằng sự lừa dối và đã lấy phước lành của con. Và nói, đúng đắn tên của hắn đã được gọi là Gia-cốp, vì hắn đã lừa gạt ta kìa lần thứ hai này; quyền trưởng nam của ta hắn đã lấy, và bây giờ hắn đã lấy phước lành của ta; và Ê-sau nói với cha của hắn, cha không để lại cho con phước lành sao, cha ơi? Trả lời, I-sa-ác nói với Ê-sau, nếu tôi đã làm cho anh ta làm chúa của con, và tôi đã làm cho tất cả các anh em của anh ta làm đầy tớ của anh ta; tôi đã nâng đỡ anh ta bằng thóc lúa và rượu; nhưng tôi sẽ làm gì cho con, hỡi con? Ê-sau nói với cha mình, Cha chỉ có một phước lành thôi sao, thưa cha? Chúc phước cho con nữa đi, cha ơi; Isaac bị thương tâm sâu sắc, Esau đã kêu lên bằng tiếng nói và đã khóc. I-sa-ác, cha của hắn, đã thức dậy và nói với hắn: Này, nơi ở của ngươi sẽ từ sự màu mỡ của đất, và từ sương của trời từ trên cao. Và ngươi sẽ sống nhờ thanh kiếm của ngươi, và ngươi sẽ phục vụ anh em của ngươi; nhưng sẽ đến lúc khi ngươi hạ xuống và nới lỏng cái ách của hắn khỏi cổ ngươi. Và Ê-sau đã mang oán giận với Gia-cốp về phước lành mà cha của ông đã ban cho ông ấy; và Ê-sau nói trong lòng của ông,

hãy để những ngày tang chế cha tôi đến gần, để tôi giết Gia-cốp em trai tôi. Những lời của Ê-sau, con trai cả của bà, được báo cáo với Rê-bê-ca; và bà sai người gọi Gia-cốp, con trai út của bà, và bà nói với người, này Ê-sau anh trai của con đang đe dọa giết con. Bây giờ vậy thì, con ơi, hãy nghe lời mẹ, và hãy đứng dậy chạy trốn đến Mê-sô-bô-ta-mi-a, đến với La-ban anh trai mẹ ở Ha-ran. Và hãy ở với người một vài ngày, cho đến khi cơn giận dữ nguôi đi, và sự tức giận của anh trai ngươi rời khỏi ngươi, và người quên đi những gì ngươi đã làm với người; và sau khi sai người đi, ta sẽ gọi ngươi về từ đó, kẻo ta bị mất cả hai ngươi trong một ngày. Rê-bê-ca nói với Y-sác: Tôi chán cuộc sống của tôi vì các con gái của các con trai Hết; nếu Gia-cốp lấy vợ từ các con gái của đất này, thì tôi sống để làm gì?

28

Gọi Gia-cốp đến, Y-sác chúc phước cho ông ấy, và ra lệnh cho ông ấy, nói rằng, con sẽ không lấy vợ từ những con gái của người Ca-na-an. Hãy đứng dậy trốn chạy đến Mê-sô-bô-ta-mi-a, đến nhà của Bê-tu-ên là cha của mẹ con, và lấy cho con từ đó một người vợ từ các con gái của La-ban là anh của mẹ con. Và Thượng Đế của tôi sẽ chúc phước cho con, và làm gia tăng con, và làm nhân nhiều con; và con sẽ trở thành các hội họp của các dân tộc. Và cầu xin Ngài ban cho ngươi phước lành của Áp-ra-ham cha ta, cho ngươi và dòng dõi ngươi sau ngươi, để thừa kế đất nơi ngươi ngụ cư, cái mà Đức Chúa Trời đã ban cho Áp-ra-ham. Và I-sa-ác đã sai Gia-cốp đi; và ông ấy đã đi vào Mê-sô-bô-ta-mi-a đến với

La-ban, con trai của Bê-tu-ên người Sy-ri, anh trai của Rê-bê-ca, mẹ của Gia-cốp và Ê-sau. Ê-sau thấy rằng Y-sác đã chúc phước cho Gia-cốp, và đã sai ông đi vào Mê-sô-bô-ta-mi-a của Sy-ri-a, để lấy cho mình người vợ từ đó, khi chúc phước cho ông; và đã ra lệnh cho ông, nói rằng, ngươi không được lấy vợ từ các con gái của người Ca-na-an. Và Gia-cốp nghe lời cha và mẹ mình; và ông đi đến Mê-sô-bô-ta-mi-a thuộc Sy-ri. Khi Ê-sau thấy rằng các con gái Ca-na-an xấu xa trước mặt Y-sác cha của ông, Ê-sau đã đi đến Ích-ma-ên; và đã lấy Ma-ê-lết, con gái của Ích-ma-ên con trai Áp-ra-ham, em gái của Nê-ba-giốt, làm vợ thêm vào các vợ của ông. Và Gia-cốp đi ra từ giếng của lời thề, và đi đến Ha-ran. Và anh ta đến một nơi, và anh ta ngủ ở đó, vì mặt trời đã lặn; và anh ta lấy từ những hòn đá của nơi đó, và anh ta đặt gần đầu của anh ta; và anh ta ngủ trong nơi đó. Và người mơ; và này, một cái thang được dựng lên trên đất, mà đầu của nó với tới trời; và các sứ giả của Thần đang đi lên và đi xuống trên nó. Và Chúa đứng vững trên đó; và Ngài nói: Ta là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham cha ngươi, và Đức Chúa Trời của Y-sác; đừng sợ; mảnh đất mà ngươi đang ngủ trên đó, Ta sẽ ban nó cho ngươi và cho dòng dõi ngươi. Và dòng dõi của ngươi sẽ như cát trên đất, và sẽ được trải rộng ra đến biển, và phương Nam, và phương Bắc, và phương Đông; và tất cả các chi tộc trên đất sẽ được ban phước trong ngươi, và trong dòng dõi của ngươi. Và này, tôi ở với ngươi, canh giữ ngươi trên mọi con đường mà ngươi đi; và tôi sẽ đưa ngươi trở lại vào đất này; bởi vì tôi sẽ không bỏ rơi ngươi, cho đến khi tôi làm trọn mọi điều tôi đã nói với ngươi. Và Gia-cốp thức dậy từ giấc ngủ của ông, và nói rằng Chúa ở trong nơi này, nhưng tôi không biết. Và ông sợ hãi, và ông nói, nơi này thật đáng sợ làm sao; đây

không gì khác hơn là nhà của Thiên Chúa, và đây là cổng của thiên đàng. Và Giacóp thức dậy vào buổi sáng, và lấy hòn đá mà ông đã đặt ở đó làm gối đầu, và dựng nó lên thành cột đá, và đổ dầu lên trên đỉnh của nó. Và ông gọi tên nơi đó là Nhà của Thượng Đế; và Oulamlouz là tên của thành phố trước đây. Và Gia-cốp khấn nguyện một lời khấn nguyện, nói rằng, nếu Chúa Đức Chúa Trời ở với tôi, và bảo vệ tôi trên con đường này mà tôi đang đi, và cho tôi bánh để ăn, và áo để mặc, và đem tôi trở về bình an vào nhà cha tôi, thì Chúa sẽ là Đức Chúa Trời của tôi. Và hòn đá này, cái mà tôi đã dựng lên làm trụ, sẽ là nhà của Đức Chúa Trời cho tôi; và tất cả những gì ngài ban cho tôi, tôi sẽ dâng phần mười cho ngài.

29

Và Gia-cốp đã nhấc chân lên đi vào đất phương đông, đến với La-ban con trai của Bê-tu-ên người Sy-ri, anh trai của Rê-bê-ca, mẹ của Gia-cốp và Ê-sau. Và anh ấy nhìn thấy, và này có một cái giếng trong cánh đồng; và ở đó có ba đàn cừu đang nghỉ ngơi bên nó; vì từ cái giếng đó họ cho các đàn uống nước; và có một hòn đá lớn trên miệng cái giếng. Và tất cả các đàn được tập hợp ở đó; và họ lăn hòn đá ra khỏi miệng giếng, và họ cho các con cừu uống nước, và họ đặt hòn đá trở lại trên miệng giếng vào chỗ của nó. Và Gia-cốp nói với họ: Anh em ơi, các người từ đâu đến? Và họ nói: Chúng tôi từ Ha-ran. Ông ấy nói với họ: Các người có biết Laban con trai của Nahor không? Họ nói: Chúng tôi biết. Ông ấy hỏi họ: Ông ấy có khỏe không? Và họ nói, Ông ấy

khỏe mạnh; và này Rachel, con gái của ông ấy, đang đến với đàn cừu. Và Gia-cốp nói: Vẫn còn nhiều ban ngày; chưa phải lúc tập hợp gia súc; hãy cho cừu uống nước, rồi đi chăn thả. Và họ nói: Chúng tôi sẽ không thể, cho đến khi tất cả các người chăn cừu được tập hợp lại, và họ lăn hòn đá khỏi miệng giếng, và chúng tôi cho bầy cừu uống nước. Khi anh ấy vẫn đang nói với họ, và này Ra-chên, con gái của La-ban, đang đến với đàn chiên của cha cô; vì chính cô chăn đàn chiên của cha cô. Và đã xảy ra là khi Gia-cốp thấy Ra-chên, con gái của La-ban, anh trai của mẹ anh, và những con chiên của La-ban, anh trai của mẹ anh, thì Gia-cốp đã đến gần và lăn hòn đá khỏi miệng giếng, và cho những con chiên của La-ban, anh trai của mẹ anh, uống nước. Và Gia-cốp hôn Ra-chên, và sau khi kêu lên, anh ấy đã khóc. Và ông ấy báo cho Ra-chên rằng ông ấy là anh em của cha cô, và rằng ông ấy là con trai của Rê-bê-ca; và cô chạy đi báo cho cha mình theo những lời này. Và đã xảy ra khi Laban nghe tên Giacóp, con trai của chị gái mình, ông chạy ra đón người, ôm lấy người, hôn người, và đưa người vào nhà mình; và Giacóp kể lại cho Laban tất cả những điều này. Và La-ban nói với anh ta: Ngươi là xương của tôi và thịt của tôi. Và anh ta ở với ông ấy một tháng. Laban nói với Jacob: Vì anh là anh em của tôi, anh sẽ không phục vụ tôi không công; hãy nói cho tôi biết tiền công của anh là gì? Laban có hai con gái; tên của người lớn hơn là Lê-a, và tên của người nhỏ hơn là Ra-chên. Đôi mắt của Lê-a yếu; nhưng Ra-chên đẹp về hình dáng và rất đẹp về dung ngoại. Gia-cốp yêu Ra-chên, và nói: Tôi sẽ phục vụ ông bảy năm vì Ra-chên, con gái trẻ hơn của ông. La-ban nói với ông ấy, tốt hơn là tôi giao nàng cho anh, hơn là tôi giao nàng cho một người đàn ông khác; hãy ở với tôi. Và

Gia-cốp làm việc vì Ra-chên bảy năm; và chúng ở trước mặt ông như những ngày ít ỏi, bởi vì ông yêu nàng. Gia-cốp nói với La-ban: Hãy cho tôi vợ tôi, vì những ngày đã được làm trọn để tôi đến với nàng. Và La-ban đã tập hợp tất cả những người đàn ông của nơi đó, và đã làm đám cưới. Và đến buổi tối, và sau khi đem Lê-a con gái của mình, ông đã đưa đến Gia-cốp, và Gia-cốp đã vào với cô ấy. La-ban đã cho Lê-a con gái của ông, Xinh-ba nữ tôi của ông, làm nữ tôi cho nàng. Đến buổi sáng, và này là Lê-a; và Gia-cốp nói với La-ban: Ngươi đã làm điều này với ta là gì? Tôi đã không làm việc cho ngươi vì Rachel sao? Và tại sao ngươi đã lừa dối ta? La-ban trả lời: Ở nơi chúng tôi không làm như vậy, gả con gái trẻ trước con gái lớn. Vậy hãy hoàn thành tuần lễ của người này, và ta sẽ cho ngươi cả người này để đổi lấy công việc mà ngươi sẽ làm cho ta thêm bảy năm nữa. Gia-cốp đã làm như vậy và hoàn thành bảy ngày của nàng, và La-ban đã giao Ra-chên, con gái của mình, cho ông làm vợ. La-ban đã cho Ba-la, nữ tôi của ông, làm nữ tôi cho con gái của ông. Và ông vào với Ra-chen; ông yêu Ra-chen hơn Lê-a; và ông phục vụ ông ấy thêm bảy năm nữa. Thấy rằng Lê-a bị ghét, Chúa là Đức Chúa Trời đã mở tử cung của nàng; nhưng Ra-chên thì hiếm muộn. Và Lê-a thụ thai, và sinh con trai cho Gia-cốp; và bà gọi tên con là Ru-bên, nói rằng, bởi vì Chúa đã thấy sự nhục nhã của tôi, và đã cho tôi con trai; bây giờ vì vậy chồng tôi sẽ yêu tôi. Và nàng thụ thai lại, và nàng sinh con trai thứ hai cho Gia-cốp, và nàng nói, rằng Chúa đã nghe rằng tôi bị ghét, và đã cho tôi cả đứa này nữa; và nàng gọi tên của nó, Si-mê-ôn. Và bà lại thụ thai, và sinh một con trai, và bà nói, bây giờ chồng tôi sẽ ở về phía tôi, vì tôi đã sinh cho ông ba con trai; vì điều này bà gọi tên con là Lê-vi. Và đã thụ

thai, bà lại sinh một con trai, và nói, Bây giờ lần này tôi sẽ cảm tạ Chúa; vì thế bà gọi tên con là Giu-đa; và bà ngừng sinh nở.

30

Ra-chen thấy rằng cô không sinh con cho Gia-cốp; và Ra-chen ghen tị với chị gái của mình; và nói với Gia-cốp, hãy cho tôi con cái; nếu không, tôi sẽ chết. Đã trở nên tức giận, Gia-cốp nói với Ra-chên: Không phải tôi là Đức Chúa Trời, Đấng đã tước đoạt con trái của bụng sao? Ra-chen nói với Gia-cốp, này đây đầy tớ gái của tôi là Bi-la; hãy đến với nàng; và nàng sẽ sinh trên đầu gối của tôi, và tôi cũng sẽ có con từ nàng. Và bà đã cho ông Bilhah, người nữ tôi của bà, cho ông làm vợ; và Gia-cốp đã vào với nàng. Và Bilhah, nữ tôi của Rachel, đã thụ thai và sinh cho Jacob một con trai. Và Rachel nói, Thần đã phán xét cho tôi, và đã nghe tiếng của tôi, và đã cho tôi con trai; vì điều này bà đã gọi tên nó là Đan. Và Bilha, nữ tôi của Rachel, lại thụ thai và sinh con trai thứ hai cho Jacob. Và Ra-chen nói: Đức Chúa Trời đã giúp đỡ tôi, và tôi đã vật lộn với chị gái tôi, và tôi đã thắng được; và bà ấy gọi tên nó là Nép-ta-li. Lê-a thấy rằng bà đã ngừng sinh con; và bà đã lấy Xinh-ba, nữ tì của bà, và đã giao nàng cho Gia-cốp làm vợ; và ông đã vào với nàng. Và Xinh-ba, nữ tôi của Lê-a, đã thụ thai và sinh cho Gia-cốp một con trai. Và Lê-a nói: Thật may mắn! Và bà đặt tên cho con là Gát. Và Xinh-pha, người nữ tôi của Lê-a, lại thụ thai, và sinh cho Gia-cốp một người con trai thứ hai. Và Lê-a nói, Phước cho tôi, vì các phụ nữ sẽ gọi tôi là có phước; và bà đặt tên nó là A-se. Ru-bên đã đi trong ngày gặt lúa mì, và tìm thấy

quả táo yêu trong cánh đồng, và đã mang chúng đến cho Lê-a mẹ của anh ấy; và Ra-chên đã nói với Lê-a chị em của cô ấy: Hãy cho tôi một ít quả táo yêu của con trai em. Lê-a nói: Ngươi đã lấy chồng ta mà vẫn chưa đủ sao? Bạn sẽ không lấy cả những quả táo tình yêu của con trai tôi nữa sao? Ra-chen nói: Không phải như vậy; hãy để ông ấy nằm với con đêm nay để đổi lấy những quả táo tình yêu của con trai con. Gia-cốp đã vào từ cánh đồng vào buổi tối, và Lê-a đã đi ra để gặp ông và nói: Hôm nay ngươi sẽ vào với ta, vì ta đã thuê ngươi thay cho những trái táo gai của con trai ta. Và ông đã ngủ với bà đêm đó. Và Thần nghe Lê-a, và sau khi thụ thai, bà sinh cho Gia-cốp người con trai thứ năm. Và Lê-a nói: Đức Chúa Trời đã cho tôi phần thưởng của tôi, để đáp lại việc tôi đã cho người đầy tớ gái của tôi cho chồng tôi; và bà gọi tên nó là Y-sa-ca, có nghĩa là phần thưởng. Và Lê-a lại thụ thai, và sinh một con trai thứ sáu cho Gia-cốp. Và Lê-a nói: Đức Chúa Trời đã ban cho tôi một món quà tốt trong thời bây giờ; chồng tôi sẽ chọn tôi, vì tôi đã sinh cho ông ấy sáu con trai; và bà gọi tên nó là Xê-bu-luân. Và sau này bà sinh một con gái, và gọi tên nó là Điều Khủng Khiếp. Thần nhớ đến Rachel, và Thần nghe bà ấy; và Ngài mở tử cung của bà ấy. Và sau khi thụ thai, bà sinh cho Gia-cốp một con trai; và Ra-chen nói: Đức Chúa Trời của tôi đã cất đi sự sỉ nhục. Và bà gọi tên nó là Giuse, nói rằng, cầu Thiên Chúa thêm cho tôi một con trai khác nữa. Và xảy ra khi Ra-chen sinh Giô-sép, Gia-cốp nói với La-ban, hãy cho tôi đi, để tôi có thể về nơi của tôi, và về đất của tôi. Trả lại các vợ của tôi, và các con của tôi, vì họ mà tôi đã phục vụ ngươi, để tôi có thể ra đi; vì ngươi biết sự phục vụ mà tôi đã phục vụ ngươi. Laban nói với ông ấy, Nếu tôi được ơn trước mặt con, tôi đã bói toán; vì

Đức Chúa Trời đã ban phước cho tôi nhờ sự đến của con. Hãy chỉ rõ tiền công của bạn cho tôi, và tôi sẽ trả. Gia-cốp nói, bạn biết những gì tôi đã phục vụ bạn, và có bao nhiêu gia súc của bạn ở với tôi. Vì nhỏ là những gì cho ngươi trước mặt ta, và nó được tăng lên thành đông đảo; và Chúa Thượng Đế đã ban phước cho ngươi trên chân ta; bây giờ vậy thì khi nào tôi cũng sẽ làm cho chính tôi một nhà? Và Laban nói với anh ta: Tôi sẽ cho anh cái gì? Gia-cốp nói với ông ta: Ông không cần cho tôi gì cả, nếu ông làm điều này cho tôi, tôi sẽ lại chăn những con cừu của ông và giữ chúng. Hãy cho tất cả những con cừu của anh đi qua hôm nay, và tách riêng từ đó mỗi con cừu màu xám trong những con chiên con, và mỗi con có vằn trắng và có đốm lốm đốm trong những con dê, đó sẽ là tiền công của tôi. Và sự công chính của tôi sẽ làm chứng cho tôi vào ngày mai, bởi vì tiền công của tôi ở trước mặt anh: tất cả những gì không phải là đốm và sọc trắng trong đàn dê, và sẫm màu trong đàn chiên con, sẽ bị coi là bị đánh cắp từ tôi. La-ban nói với ông ta, Hãy để như lời ngươi nói. Và trong ngày đó, ông tách ra những dê đực có đốm và có vằn trắng, và tất cả những dê cái có đốm và có vằn trắng, và tất cả những con màu xám trong đàn chiên con, và tất cả những con trắng trong chúng, và giao chúng cho các con trai ông. Và ông đã tạo khoảng cách đường đi ba ngày giữa họ và Gia-cốp; còn Gia-cốp chăn những con chiên còn lại của La-ban. Gia-cốp lấy cho mình những cây gậy xanh của cây bạch dương hương và của cây óc chó và của cây tiêu huyền, và Gia-cốp bóc vỏ chúng thành những vỏ trắng, và khi bóc đi phần xanh, phần trắng xuất hiện trên những cây gậy mà ông đã bóc vỏ, lốm đốm. Và ông đặt những cây gậy mà ông đã lột vỏ vào trong những máng uống

nước, để khi những con cừu đến uống nước thì chúng sẽ thụ thai trước mặt những cây gậy. Và tôi đang cho những con cừu thụ thai vào những cây gậy, và những con cừu sinh ra trắng có vằn và lốm đốm và màu tro có đốm. Gia-cốp đã tách riêng những con chiên con, và đặt trước những con chiên con cừu đực có sọc trắng và tất cả con có đốm trong những con chiên con; và ông đã tách riêng cho mình những bầy riêng biệt, và không trộn chúng vào những con chiên của La-ban. Và xảy ra vào thời gian mà các con cừu đang thụ thai trong bụng, Gia-cốp đã đặt các cây gậy trước mặt các con cừu trong máng nước, để chúng thụ thai theo các cây gậy. Nhưng khi những con cừu sinh con, ông không đặt; và những con không dấu hiệu trở thành của Laban, còn những con có dấu hiệu trở thành của Giacóp. Và người đàn ông đã trở nên giàu có vô cùng vô cùng; và ông ta có nhiều gia súc, và bò, và đầy tớ trai, và đầy tớ gái, và lạc đà, và lừa.

31

Và Gia-cốp đã nghe những lời của các con trai của La-ban đang nói rằng: Gia-cốp đã lấy tất cả những thứ của cha chúng ta, và từ những thứ của cha chúng ta ông ấy đã làm ra tất cả sự vinh quang này. Và Gia-cốp nhìn thấy mặt của La-ban, và này nó không còn đối với ông như hôm qua và hôm kia nữa. Và Chúa phán với Gia-cốp, ngươi hãy quay trở lại đất của cha ngươi, và về với dòng dõi của ngươi, và ta sẽ ở cùng ngươi. Sau khi sai người đi, Gia-cốp gọi Lê-a và Ra-chen đến cánh đồng, nơi có những bầy gia súc. Và anh ấy nói với họ, tôi thấy mặt của cha các

con không còn thiện cảm với tôi như hôm qua và hôm kia; nhưng Đức Chúa Trời của cha tôi đã ở với tôi. Và chính các người biết rằng tôi đã phục vụ cha các người bằng tất cả sức lực của tôi. Cha của các con đã lừa dối ta, và đã thay đổi tiền công của ta mười lần, và Đức Chúa Trời đã không cho phép ông ta làm hại ta. Nếu anh ấy nói như vậy, những con đốm sẽ là tiền công của bạn, và tất cả những con cừu sẽ sinh ra đốm; nhưng nếu anh ấy nói, những con trắng sẽ là tiền công của bạn, và tất cả những con cừu sẽ sinh ra trắng. Và Thiên Chúa đã lấy đi tất cả gia súc của cha các ngươi và đã cho tôi chúng. Và đã xảy ra khi những con cừu đang thụ thai, tôi đã thấy bằng mắt mình trong giấc ngủ; và này những con dê đực và những con cừu đực đang trèo lên những con cừu và những con dê cái, có vằn trắng và đốm đốm và có đốm màu tro. Và Sứ Giả của Thiên Chúa nói với tôi trong giấc ngủ, Gia-cốp; và tôi nói, Có chuyện gì vậy? Và người ấy nói: Hãy ngước mắt lên và nhìn những con dê đực và những con cừu đực đang trèo lên trên những con cừu và những con dê có vằn trắng, nhiều màu và màu tro có đốm; vì ta đã thấy tất cả những gì La-ban làm với ngươi. Ta là Thượng Đế đã hiện ra cho ngươi ở nơi của Thượng Đế, nơi mà ngươi đã xức dầu cho ta một cây trụ ở đó, và ngươi đã khấn nguyện với ta ở đó một lời khấn nguyện; bây giờ vậy thì hãy đứng dậy, và hãy đi ra khỏi đất này, và hãy đi đến đất của nguồn gốc của ngươi, và ta sẽ ở cùng với ngươi. Và Ra-chên và Lê-a đã trả lời và nói với ông ấy, Chẳng còn cho chúng tôi phần hay gia tài gì trong nhà cha chúng tôi sao? Chúng ta đã không bị anh ấy coi như người ngoại quốc sao? Vì ông ấy đã bán chúng ta, và ông ấy đã ăn sạch số bạc của chúng ta. Tất cả của cải và danh tiếng mà Thượng Đế đã lấy đi từ cha

chúng ta sẽ thuộc về chúng ta và con cái chúng ta; vậy bây giờ, bất cứ điều gì Thượng Đế đã nói với ngươi, hãy làm. Đã đứng dậy và Gia-cốp đã đem các vợ của ông và các con của ông lên trên các lạc đà; Và đã dẫn đi tất cả các tài sản thuộc về ông, và tất cả các hành lý của ông, cái mà ông đã thu được ở Mê-sô-bô-ta-mi-a, và tất cả của ông, để đi đến Y-sác cha của ông vào đất Ca-na-an. La-ban đã đi xén lông cừu của ông ấy; và Ra-chen đã ăn trộm các thần tượng của cha cô ấy. Gia-cốp đã giấu La-ban người Sy-ri bằng cách không báo cho ông ấy rằng ông ấy đang trốn chạy. Và anh ta chạy trốn cùng với tất cả những gì của anh ta, và băng qua con sông, và lao đến núi Ga-la-át. Vào ngày thứ ba, có người báo cho Laban người Syria rằng Gia-cốp đã trốn chạy. Và sau khi đem theo các anh em của mình cùng với mình, ông đã đuổi theo sau người một đường đi bảy ngày; và ông đã bắt kịp người trên núi Ga-la-át. Và Đức Chúa Trời đến với La-ban người Sy-ri trong giấc mơ ban đêm, và phán với ông, Hãy canh giữ mình kẻo ngươi có nói với Gia-cốp điều ác. Và La-ban đuổi kịp Gia-cốp; Gia-cốp đã dựng lều của mình trên núi; còn La-ban thì cho anh em của mình đóng trại trên núi Ga-la-át. La-ban nói với Gia-cốp: Ngươi đã làm gì? Tại sao anh bí mật chạy trốn, và lừa dối tôi, và dẫn các con gái của tôi đi, như những tù nhân bị bắt bằng gươm? Và nếu anh đã báo cho tôi, tôi đã sẽ tiễn anh đi với niềm vui mừng, và với nhạc công, và trống, và đàn lia. Và tôi không được phép hôn các con tôi và các con gái tôi; nhưng bây giờ anh đã hành động một cách ngu xuẩn. Và bây giờ tay tôi đủ mạnh để làm hại ngươi; nhưng Thần của cha ngươi hôm qua đã nói với tôi rằng: Hãy cẩn thận, đừng bao giờ nói điều ác với Gia-cốp. Bây giờ vậy thì con đã đi rồi; vì con đã hết sức khao khát

được trở về nhà cha con; tại sao con lại lấy trộm các thần của ta? Trả lời, Gia-cốp nói với La-ban: Tôi sợ hãi; vì tôi nghĩ, kẻo ông lấy đi các con gái của ông từ tôi, và tất cả những gì của tôi. Và Gia-cốp nói: Bên người nào mà ngươi tìm thấy các thần của ngươi, người đó sẽ không sống trước mặt các anh em của chúng ta; hãy nhận biết cái gì bên ta là của ngươi, và hãy lấy đi. Và ông không nhận ra bên ông ta có cái gì cả. Nhưng Gia-cốp không biết rằng Ra-chên, vợ của ông, đã trộm chúng. La-ban đã vào và lục soát nhà Lê-a, và không tìm thấy; và đã đi ra từ nhà Lê-a, và đã lục soát nhà Gia-cốp, và trong nhà của hai người nữ tôi, và không tìm thấy; và cũng đã vào nhà Ra-chên. Rachel đã lấy các thần tượng, và đã ném chúng vào các yên của con lạc đà, và đã ngồi trên chúng. Và cô ấy nói với cha mình, xin đừng giận, thưa ngài; con không thể đứng dậy trước mặt ngài, bởi vì con đang có kỳ kinh nguyệt của phụ nữ; Laban đã tìm kiếm khắp cả nhà, và không tìm thấy các thần tượng. Gia-cốp đã tức giận và đã cãi nhau với La-ban; và đáp lại, Gia-cốp đã nói với La-ban: Điều sai trái của tôi là gì? Và tội lỗi của tôi là gì, mà anh đã đuổi theo sau tôi, và mà anh đã lục soát tất cả đồ đạc của nhà tôi? Bạn đã tìm thấy cái gì từ tất cả các đồ vật trong nhà bạn? Đặt ở đây trước mặt các anh em của ngươi và các anh em của ta, và để họ phán xét giữa hai chúng ta. Hai mươi năm này tôi ở với anh; những con cừu của anh và những con dê của anh không bị sẩy thai; tôi không ăn những con cừu đực của anh. Những con vật bị thú dữ xé xác tôi không đem đến cho anh; tôi đã tự mình đền bù những vụ mất mát ban ngày và những vụ mất mát ban đêm. Tôi bị thiêu đốt bởi cái nóng ban ngày, và bởi cái giá lạnh ban đêm; và giấc ngủ rời khỏi mắt tôi. Những điều này hai mươi năm tôi ở

trong nhà của anh; tôi đã phục vụ anh mười bốn năm để được hai con gái của anh, và sáu năm chăn bầy cừu của anh, và anh đã thay đổi tiền công của tôi mười lần. Nếu không có Đức Chúa Trời của cha tôi là Áp-ra-ham, và Đấng được Y-sác kính sợ, ở với tôi, thì bây giờ ngươi đã đuổi tôi đi tay không; sự khốn khổ của tôi, và công lao của đôi tay tôi, Đức Chúa Trời đã thấy; và đã quở trách ngươi hôm qua. Trả lời, La-ban nói với Gia-cốp: Các con gái là con gái của tôi, và các con trai là con trai của tôi, và các gia súc là gia súc của tôi, và tất cả những gì ngươi thấy là của tôi, và của các con gái của tôi. Tôi sẽ làm gì với chúng hôm nay hoặc với các con cái của chúng mà tôi đã sinh? Bây giờ vậy thì hãy đến đây chúng ta hãy lập giao ước, tôi và ngươi; và nó sẽ là lời chứng giữa tôi và ngươi; và ông ấy nói với ông ta: Này, không ai ở với chúng ta cả; hãy thấy, Đức Chúa Trời là chứng nhân giữa tôi và ngươi. Và Gia-cốp đã lấy một hòn đá, dựng nó lên thành một cột trụ. Gia-cốp nói với các anh em của ông, Hãy thu thập đá; và họ thu thập đá, và họ làm một gò đống; và họ ăn ở đó trên gò đống đó; và La-ban nói với ông, Gò đống này làm chứng ở giữa tôi và ông hôm nay. Và Laban gọi nó là đồi của lời chứng; nhưng Gia-cốp gọi nó là đồi nhân chứng. Và La-ban nói với Gia-cốp: Này ngọn đồi này và cây trụ mà tôi đã dựng lên ở giữa tôi và ngươi; ngọn đồi này làm chứng, và cây trụ này làm chứng; vì điều này mà nó được gọi tên là Ngọn Đồi Làm Chứng. Và cái nhìn mà anh ấy đã nói, cầu xin Thượng Đế nhìn giữa tôi và bạn; bởi vì chúng ta sẽ rời xa nhau. Nếu ngươi làm nhục các con gái của ta, nếu ngươi lấy thêm vợ ngoài các con gái của ta, hãy xem, không có ai chứng kiến với chúng ta; Đức Chúa Trời là nhân chứng giữa ta và ngươi. Nếu tôi không đi qua đến bạn, và bạn cũng không đi

qua đến tôi qua cái đồi này và cái cột này để làm điều xấu xa. Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham và Đức Chúa Trời của Na-cô xét xử giữa chúng ta; và Gia-cốp đã thề theo sự kính sợ của cha người là Y-sác. Và ông đã dâng tế lễ trên núi, và ông gọi các anh em của ông, và họ đã ăn và đã uống, và họ đã ngủ trên núi.

32

Dậy lên vào buổi sáng, Laban hôn các con trai và các con gái của ông và chúc phước họ; và quay đi, Laban đi về nơi của ông. Và Gia-cốp ra đi trên con đường của mình; và ngước lên nhìn thấy trại quân của Đức Chúa Trời đã đóng trại; và các Sứ Giả của Đức Chúa Trời đã gặp ông. Gia-cốp nói khi ông thấy họ, Đây là trại của Thượng Đế; và ông gọi tên nơi ấy là Ma-ha-na-im. Và Gia-cốp sai các sứ giả đi trước mặt ông đến Ê-sau, anh của ông, vào đất Sê-i-rơ, vào xứ Ê-đôm. Và ông ấy ra lệnh cho họ, nói rằng: Các ngươi sẽ nói như vầy với chúa tôi của tôi là Ê-sau: Đầy tớ của ngươi là Gia-cốp nói như vầy: Tôi đã kiều ngụ với La-ban, và tôi đã ở lại cho đến bây giờ. Và tôi đã có bò, lừa, cừu, đầy tớ nam, và đầy tớ nữ; và tôi đã sai người báo cáo cho chúa tôi là Ê-sau, để đầy tớ của ngài tìm được ơn trước mặt ngài. Và các sứ giả quay trở lại đến với Gia-cốp, nói rằng: Chúng tôi đã đến với anh trai của ông là Ê-sau, và này ông ấy đang đến gặp ông, và có bốn trăm người đàn ông đi cùng với ông ấy. Gia-cốp sợ hãi vô cùng và bối rối; và ông chia những người ở với ông, và những con bò, và những con lạc đà, và những con chiên, thành hai trại. Và Gia-cốp nói, Nếu Ê-sau đến trại thứ nhất và tấn công nó, thì trại thứ

hai sẽ thoát được. Gia-cốp nói: Đức Chúa Trời của cha tôi là Áp-ra-ham, và Đức Chúa Trời của cha tôi là Y-sác, lạy Chúa, chính Ngài đã phán với tôi: Hãy trở về đất nơi sinh ra của ngươi, và Ta sẽ làm phước cho ngươi. Xin cho tôi được đủ rồi với mọi sự công chính và với mọi sự chân thật mà Ngài đã làm cho đầy tớ Ngài; vì với cây gậy này của tôi, tôi đã băng qua sông Giô-đanh này, nhưng bây giờ tôi đã trở thành hai trại. Giải cứu tôi khỏi tay anh trai tôi, khỏi tay Ê-sau; vì tôi sợ anh ấy, kẻo một khi anh ấy đến đánh tôi, và cả mẹ với con cái. Nhưng Ngài đã nói, Ta sẽ làm tốt cho ngươi, và Ta sẽ làm dòng dõi ngươi như cát biển, không thể đếm được vì số lượng nhiều. Và ông ấy ngủ ở đó đêm đó; và ông ấy lấy những thứ mà ông ấy mang làm quà tặng; và ông ấy gửi đến cho Êsau anh trai của ông ấy, dê cái hai trăm con, dê đực hai mươi con, cừu hai trăm con, cừu đực hai mươi con, lạc đà đang cho con bú và những con con của chúng ba mươi con, bò tót bốn mươi con, bò đực mười con, lừa hai mươi con, và lừa con mười con. Và ông đã cho chúng cho các đầy tớ của ông, mỗi đàn gia súc riêng biệt; và ông nói với các đầy tớ của ông: Hãy đi trước mặt tôi, và hãy tạo khoảng cách giữa đàn này và đàn kia. Và ông ấy ra lệnh cho người đầu tiên, nói: Nếu Esau anh tôi gặp ngươi và hỏi ngươi: Ngươi thuộc về ai? Và bạn đi đâu? Và những thứ đi trước ngươi này là của ai? Ngươi sẽ nói: Của con ngươi là Gia-cốp; những món quà đã gửi cho chúa tôi là Ê-sau; và này chính ông ấy ở phía sau chúng tôi. Và ông ấy ra lệnh cho người thứ nhất, và cho người thứ hai, và cho người thứ ba, và cho tất cả những người đi trước phía sau những đàn gia súc này, nói rằng, theo lời này hãy nói với Ê-sau khi các ngươi gặp ông ấy: Và các ngươi sẽ nói, này đây đầy tớ của ngươi là Gia-cốp đang đến phía

sau chúng tôi; vì ông ấy đã nói, tôi sẽ xoa dịu mặt của ông ấy bằng những của lễ đi trước ông ấy, và sau điều này tôi sẽ thấy mặt của ông ấy; vì có lẽ ông ấy sẽ chấp nhận mặt của tôi. Và những món quà đi trước mặt ông; còn chính ông thì ngủ đêm đó trong trại. Đứng dậy vào đêm đó, ông đã đem theo hai người vợ, hai người nữ tôi, và mười một đứa con của ông, và đã băng qua chỗ đò Jabbok. Và ông ấy đã đem họ đi và đã băng qua dòng suối và đã đưa tất cả những thứ của ông ấy qua. Gia-cốp bị bỏ lại một mình, và một người đàn ông đã vật lộn với ông cho đến sáng. Thấy rằng không thể thắng được anh ta; và chạm vào xương đùi của anh ta, và xương đùi của Gia-cốp đã bị tê liệt trong khi anh ta đấu vật với anh ta. Và người ấy nói với anh ta, Hãy để tôi đi, vì bình minh đã lên. Nhưng ông ấy nói, Tôi sẽ không thả anh đi, nếu anh không chúc phước cho tôi. Và Ngài hỏi anh ta, Tên của bạn là gì? Và người ấy nói, Gia-cốp. Và Ngài nói với anh ta, tên của ngươi sẽ không còn được gọi là Gia-cốp nữa, nhưng tên của ngươi sẽ là Y-sơ-ra-ên; bởi vì ngươi đã thắng với Đức Chúa Trời, và ngươi sẽ là mạnh mẽ với người ta. Gia-cốp hỏi và nói: Hãy cho tôi biết tên của ngươi. Và người ấy nói: Tại sao ngươi hỏi tên của tôi? Và Ngài đã ban phước cho ông ấy ở đó. Và Gia-cốp gọi tên nơi đó là Hình Dạng Của Thượng Đế; vì tôi đã thấy Thượng Đế mặt đối mặt, và linh hồn tôi đã được cứu. Mặt trời mọc lên cho ông ta khi ông ta đi qua hình dạng của Thiên Chúa; và chính ông ta đang khập khiễng vì đùi của ông ta. Vì lý do này, con cái Israel không ăn gân bị tê ở trên phần rộng của đùi cho đến ngày này, bởi vì Ngài đã chạm vào phần rộng đùi của Gia-cốp, vào gân đã bị tê.

33

Gia-cốp ngước nhìn lên bằng đôi mắt của mình và thấy; và này Ê-sau anh của ông đang đến, và bốn trăm người đàn ông cùng với ông; và Gia-cốp chia những đứa trẻ cho Lê-a, và cho Ra-chên, và hai người đầy tớ gái. Và ông đặt hai người nữ tì và các con trai của họ ở đầu tiên, và Lê-a và các con của bà ở phía sau, và Ra-chên và Giô-sép ở cuối cùng. Chính ông đi trước mặt họ, và ông cúi xuống đất bảy lần cho đến khi đến gần anh trai ông. Và Ê-sau chạy ra đón anh ta, và ôm lấy anh ta, ngã xuống trên cổ anh ta và hôn anh ta, và cả hai đều khóc. Và khi nhìn lên, Ê-sau thấy các phụ nữ và các trẻ em, và nói: Những người này là gì đối với ngươi? Và ông ấy nói: Những đứa trẻ mà Thượng Đế đã thương xót ban cho tôi tớ của ngài. Và các nữ tôi và con cái của họ tiến lại gần, và họ cúi xuống. Và Lê-a đến gần cùng với các con của bà, và họ cúi xuống; và sau đó Ra-chên và Giô-sép đến gần, và họ cúi xuống. Và người nói, Tất cả những đoàn trại này mà tôi đã gặp của bạn là gì? Và người nói, Để đầy tớ của ngài tìm được ơn trước mặt ngài, lạy chúa. Ê-sau nói, tôi có nhiều rồi, anh ơi; những gì của anh thì để cho anh. Gia-cốp nói, nếu tôi đã được ơn trước mặt anh, xin hãy nhận những món quà từ tay tôi; vì lý do này tôi đã thấy mặt anh, như người ta thấy mặt Đức Chúa Trời, và anh sẽ hài lòng với tôi. Hãy nhận lấy những phước lành của tôi, những phước lành mà tôi đã mang đến cho anh, bởi vì Thiên Chúa đã thương xót tôi, và tôi có tất cả; và anh ấy đã ép buộc anh ta, và anh ta đã nhận lấy. Và người nói, Sau khi khởi hành, chúng ta hãy đi thẳng. Ông ấy nói với anh ta, chủ của tôi biết

rằng những đứa trẻ còn yếu đuối, và những con cừu và những con bò đang cho con bú dưới sự chăm sóc của tôi; vậy nên nếu tôi đuổi theo chúng một ngày, tất cả những con gia súc sẽ chết. Xin cho phép chủ của tôi đi trước đầy tớ của ông ấy; còn tôi sẽ đi chậm rãi trên đường theo nhịp của cuộc hành trình trước mặt tôi, và theo bước chân của những đầy tớ trẻ, cho đến khi tôi đến với chủ của tôi ở Sê-ia. Ê-sau nói: Tôi sẽ để lại với ngươi một số người trong những người đi với tôi. Nhưng ông ấy nói: Tại sao phải như vậy? Đủ rồi vì tôi đã tìm được ơn trước mặt ngài, lạy chúa. Nhưng Ê-sau đã quay trở lại trong ngày đó về con đường của ông ấy về Sê-i-rơ. Và Gia-cốp ra đi đến Su-cốt, và làm cho mình ở đó những ngôi nhà, và cho gia súc của ông làm những cái lều; vì điều này ông đã gọi tên của nơi đó là Su-cốt. Và Gia-cốp đã đến Sa-lem, thành phố của Sê-chem, ở trong đất Ca-na-an, khi ông trở về từ Mê-sô-bô-ta-mi-a của Sy-ri, và ông đã cắm trại trước mặt thành phố. Và ông mua mảnh đất của cánh đồng, nơi ông dựng lều của mình ở đó, từ Hamor cha của Shechem, với giá một trăm đồng bạc. Và ông đã dựng một bàn thờ ở đó, và ông đã kêu cầu Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên.

34

Đi-na, con gái của Lê-a mà bà sinh cho Gia-cốp, đi ra để gặp gỡ những con gái của những người bản địa. Và Si-chem, con trai của Ha-mô người Hi-vít, người cai trị vùng đất, đã thấy cô ấy; và sau khi bắt cô ấy, hắn đã ngủ với cô ấy, và hắn đã làm nhục cô ấy. Và hắn đã chú tâm vào linh hồn của Đi-na, con gái của Gia-

cốp; và hắn đã yêu cô trinh nữ; và hắn đã nói theo tâm trí của cô trinh nữ với nàng. Sikem nói với Hamor, cha của hắn, rằng: Hãy lấy cho tôi cô gái này làm vợ. Gia-cốp nghe rằng con trai của Hê-mô đã làm ô uế Đi-na con gái của ông; nhưng các con trai của ông đang ở với gia súc của ông trong đồng bằng; và Gia-cốp giữ im lặng cho đến khi họ về. Hamor, cha của Shechem, đã đi ra đến Jacob để nói chuyện với ông. Các con trai của Gia-cốp đã đến từ cánh đồng; và khi họ nghe, những người đàn ông đã bị đâm thấu lòng, và điều đó rất đau buồn cho họ; bởi vì hắn đã làm điều xấu hổ ở trong Y-sơ-ra-ên, đã ngủ với con gái của Gia-cốp; và không như vậy sẽ được. Và Hamor nói với họ rằng, Shechem con trai tôi đã chọn con gái của các ngươi bằng tâm hồn mình; vậy hãy gả nàng cho nó làm vợ, và hãy kết thông gia với chúng tôi; hãy gả các con gái của các ngươi cho chúng tôi, và hãy cưới các con gái của chúng tôi cho các con trai của các ngươi. Và các ngươi hãy ở cùng chúng tôi, và này đất rộng trước mặt các ngươi; các ngươi hãy ở, và các ngươi hãy buôn bán trên đó, và các ngươi hãy có tài sản trong đó. Si-chem nói với cha của cô ấy và với các anh em của cô ấy, ước gì tôi tìm được ơn trước mặt các người; và cái gì các người nói, chúng tôi sẽ cho. Hãy tăng của hồi môn lên rất nhiều, và tôi sẽ cho theo như các ngươi nói với tôi, và các ngươi sẽ gả đứa con gái này cho tôi làm vợ. Các con trai của Gia-cốp đã trả lời Si-chem và Hê-mô cha của hắn với sự dối trá và đã nói với họ, bởi vì họ đã làm ô uế Đi-na em gái của họ. Và Simeon và Levi, các anh em của Dinah, nói với họ: Chúng tôi không thể làm điều này, gả em gái chúng tôi cho người đàn ông chưa cắt bì; vì điều đó là sự sỉ nhục đối với chúng tôi. Chỉ trong điều này chúng tôi mới giống các ngươi, và chúng tôi sẽ ở

giữa các ngươi, nếu các ngươi trở nên như chúng tôi, trong việc mọi người nam của các ngươi được cắt bì. Và chúng tôi sẽ gả các con gái của chúng tôi cho các ngươi, và từ các con gái của các ngươi chúng tôi sẽ lấy làm vợ cho chúng tôi, và chúng tôi sẽ ở cùng các ngươi, và chúng tôi sẽ là như một dân tộc. Nhưng nếu các người không nghe lời chúng tôi để chịu cắt bì, chúng tôi sẽ đem con gái của chúng tôi đi. Và những lời nói này đã làm hài lòng Hamor và Shechem con trai của Hamor. Và người thanh niên đó không chậm trễ làm điều này; vì ông ấy đã bị ám ảnh bởi con gái của Gia-cốp; mà chính ông ấy là người được tôn trọng nhất trong tất cả những người ở nhà cha ông ấy. Hamor và Sykem con trai của ông đến cổng thành của họ, và nói với những người đàn ông của thành của họ, nói rằng: Những người này hòa bình, hãy để họ ở với chúng ta trên đất này, và hãy để họ buôn bán ở đó; và đất này kìa rộng trước mặt họ; chúng ta sẽ lấy các con gái của họ làm vợ cho chúng ta, và chúng ta sẽ gả các con gái của chúng ta cho họ. Chỉ trong điều này những người đó mới được làm giống chúng ta để ở với chúng ta, để trở thành một dân tộc, bằng việc mọi nam giới của chúng ta phải chịu cắt bì, như chính họ đã chịu cắt bì. Gia súc của họ, các động vật bốn chân, và tài sản của họ, chẳng phải sẽ là của chúng ta sao? Chỉ trong điều này chúng ta hãy được làm giống như họ, và họ sẽ ở cùng với chúng ta. Và tất cả những người buôn bán ở cổng thành phố của họ đã nghe Hamor và Shechem con trai ông, và mọi nam giới đã cắt bì thịt bao quy đầu của họ. Vào ngày thứ ba, khi họ đang chịu đau đớn, hai con trai của Giacóp là Simêôn và Lêvi, anh em của Đina, mỗi người cầm lấy gươm của mình, và họ đi vào thành một cách an toàn, và họ giết tất cả đàn ông. Họ giết

Hamor và Shechem con trai ông ta bằng lưỡi gươm; và họ đem Dinah ra khỏi nhà của Shechem, và họ đi ra. Các con trai của Gia-cốp đã vào đến chỗ những người bị thương, và đã cướp phá thành phố, nơi mà người ta đã làm ô uế Đi-na em gái của họ. Và những con cừu của họ, và những con bò của họ, và những con lừa của họ, bao nhiêu ở trong thành phố, và bao nhiêu ở trong đồng bằng, họ đã lấy. Và họ bắt làm tù binh tất cả thân thể của họ, và tất cả hành lý của họ, và phụ nữ của họ; và họ cướp phá bao nhiêu thứ ở trong thành phố, và bao nhiêu thứ ở trong các ngôi nhà. Gia-cốp nói với Si-mê-ôn và Lê-vi, các ngươi đã làm ta trở nên đáng ghét, đến nỗi ta trở thành kẻ xấu xa trước mắt tất cả những người ở trong đất này, cả người Ca-na-an và người Phê-rê-sít; nhưng ta chỉ có ít người; và khi họ tập hợp lại chống ta, họ sẽ đánh ta, và ta sẽ bị tiêu diệt, cả ta và nhà ta. Nhưng họ nói, Họ sẽ đối xử với em gái của chúng tôi như với một gái điếm sao?

35

Và Đức Chúa Trời phán với Gia-cốp, Hãy đứng dậy đi lên đến nơi Bê-tên, và hãy ở đó; và hãy làm ở đó một bàn thờ cho Đức Chúa Trời đã hiện ra với ngươi, trong lúc ngươi chạy trốn khỏi mặt Ê-sau anh của ngươi. Gia-cốp nói với nhà của ông và tất cả những người với ông: Hãy lấy đi các thần tượng ngoại bang ở giữa các ngươi, và hãy tẩy sạch mình, và hãy thay áo của các ngươi. Và sau khi đứng dậy, chúng ta hãy đi lên Bethel, và chúng ta hãy làm ở đó một bàn thờ cho Đức Chúa Trời, Đấng đã nghe tôi trong

ngày hoạn nạn, Đấng đã ở với tôi, và đã cứu tôi trên con đường mà tôi đã đi. Và họ đã đưa cho Gia-cốp các thần tượng ngoại bang mà ở trong tay của họ, và các hoa tai ở trong tai của họ; và Gia-cốp đã giấu chúng dưới cây thông tần bần ở Si-chem; và đã tiêu hủy chúng, cho đến ngày hôm nay. Và Israel rời khỏi Shechem; và sự sợ hãi của Đức Chúa Trời đến trên các thành phố xung quanh họ, và họ không đuổi theo các con trai của Israel. Và Gia-cốp đã đến Lu-xa, là thành ở trong đất Ca-na-an, tức là Bê-tên, chính ông và tất cả những người ở với ông. Và ông xây dựng ở đó một bàn thờ, và ông gọi tên nơi đó là Bê-tên; vì ở đó Đức Chúa Trời đã hiện ra với ông khi ông chạy trốn Ê-sau anh của ông. Đê-bô-ra, người vú nuôi của Rê-bê-ca, đã chết và được chôn cất phía dưới Bê-tên bên dưới cây sồi; và Gia-cốp đã gọi tên của nó là cây sồi của sự tang chế. Đức Chúa Trời hiện ra với Gia-cốp lại ở Lu-xa, khi ông đến từ Mê-sô-bô-ta-mi của Sy-ri; và Đức Chúa Trời ban phước cho ông. Và Thần nói với ông: Tên của ngươi sẽ không còn được gọi là Gia-cốp nữa, mà Y-sơ-ra-ên sẽ là tên của ngươi; và Ngài đã gọi tên ông là Y-sơ-ra-ên. Và Thượng Đế nói với ông: Ta là Thượng Đế của ngươi; hãy tăng trưởng và sinh sôi nảy nở; các dân tộc và các hội chúng của các dân tộc sẽ từ ngươi mà ra, và các vua sẽ từ thắt lưng của ngươi mà ra. Và mảnh đất mà ta đã cho Áp-ra-ham và Y-sác, ta đã cho ngươi nó; nó sẽ thuộc về ngươi; và ta sẽ cho dòng dõi của ngươi sau ngươi mảnh đất này. Và Thiên Chúa đã đi lên rời khỏi anh ta từ nơi Ngài đã nói chuyện với anh ta. Và Gia-cốp dựng một cột đá ở nơi mà Đức Chúa Trời đã nói chuyện với ông, một cột đá; và ông đổ lễ quán lên trên nó, và ông đổ dầu lên trên nó. Và Gia-cốp gọi tên nơi mà Đức Chúa Trời đã nói với ông ở đó là Bê-tên. Sau khi rời

khỏi Bê-tên, Gia-cốp dựng lều của ông ở bên kia tháp Ga-đe; và xảy ra khi ông đến gần Chạp-ra-tha để đi vào Ép-ra-tha, Ra-chên sinh con; và bà gặp khó khăn trong lúc sinh nở. Và xảy ra khi cô ấy sinh đẻ khó khăn, bà đỡ nói với cô ấy, Hãy can đảm, vì đứa này cũng là con trai của bạn. Và xảy ra khi linh hồn bà rời khỏi, vì bà đang chết, bà gọi tên con là con trai của nỗi đau tôi; nhưng người cha gọi tên con là Benjamin. Ra-chen đã chết và bà được chôn cất trên con đường đến Ép-ra-tha; đây là Bết-lê-hem. Và Gia-cốp đã dựng một cây trụ trên ngôi mộ của bà; đây là cây trụ trên ngôi mộ của Ra-chên cho đến ngày nay. Và xảy ra khi Israel đã định cư trong đất đó, Reuben đã đi và đã ngủ với Bilhah, người vợ lẽ của cha anh là Jacob; và Israel đã nghe, và điều đó xuất hiện xấu xa trước mặt ông. Các con trai của Gia-cốp là mười hai người. Các con trai của Lê-a: Ru-bên là con đầu lòng của Gia-cốp, Si-mê-ôn, Lê-vi, Giu-đa, Y-sa-ca, Sa-bu-lôn. Các con trai của Ra-chên là Giô-sép và Bên-gia-min. Các con trai của Bilha, nữ tôi tớ của Rachel, là Đan và Naphthali. Các con trai của Xin-pha, nữ tôi của Lê-a, là Gát và A-se; đây là các con trai của Gia-cốp, những người được sinh cho ông ở Mê-sô-bô-ta-mi-a của Sy-ri. Gia-cốp đến với Y-sác, cha của ông, ở Mam-rê, thành của đồng bằng; đây là Hếp-rôn trong đất Ca-na-an, nơi Áp-ra-ham và Y-sác đã kiều ngụ. Và những ngày của Y-sác, mà ông đã sống, là một trăm tám mươi năm. Và khi suy yếu, Y-sác chết, và ông được về với tộc của ông, già và đầy ngày tháng; và Ê-sau và Gia-cốp, các con trai của ông, đã chôn ông.

36

Đây là những dòng dõi của Ê-sau; chính ông là Ê-đôm. Ê-sau đã lấy những người vợ cho mình từ các con gái của người Ca-na-an: A-đa, con gái của Ê-lôn người Hê-tít; và Ô-hô-li-ba-ma, con gái của A-na, con trai của Xi-bê-ôn người Hê-vít. Và Basemath, con gái của Ishmael, em gái của Nebaioth. Ada sinh cho ông Eliphaz, và Basemath sinh Raguel. Và Ô-li-bê-ma sinh Giê-úc, và Gia-lam, và Cô-ra; những người này là con trai của Ê-sau, những người đã được sinh cho ông ở đất Ca-na-an. Ê-sau đã đem các vợ của ông, và các con trai của ông, và các con gái của ông, và tất cả các người trong nhà của ông, và tất cả các tài sản của ông, và tất cả các gia súc, và tất cả những gì ông đã thu được, và tất cả những gì ông đã kiếm được cho mình trong đất Ca-na-an; và Ê-sau đã đi từ đất Ca-na-an rời khỏi trước mặt Gia-cốp em của ông. Vì của cải của họ quá nhiều để ở chung với nhau; và đất nơi họ ngụ cư không thể nuôi sống họ, do số lượng tài sản của họ quá lớn. Ê-sau định cư ở núi Sê-i-rơ; Ê-sau chính là Ê-đôm. Đây là dòng dõi của Ê-sau, cha của Ê-đôm, ở miền núi Sê-i-rơ. Và đây là tên của các con trai Ê-sau: Ê-li-pha con trai của A-đa, vợ của Ê-sau; và Ra-gu-ên con trai của Ba-sê-mát, vợ của Ê-sau. Các con trai của Ê-li-pha là Thê-man, Ô-ma, Xê-phô, Ga-tam, và Kê-na. Timnah là thiếp của Êliphát, con trai Êsau, và bà sinh cho Êliphát là Amalếc; đây là các con trai của Ada, vợ Êsau. Những người này là con trai của Raguel: Nahath, Zerah, Shammah, và Mizzah; những người này là con trai của Basemath, vợ của Esau. Đây là các con trai của Ô-li-bê-ma, con gái của A-na, con trai của Xê-bê-ôn, vợ của Ê-sau; bà đã sinh cho Ê-sau Giê-úc, và Giê-lam, và Cô-ra. Những người này là các thủ lĩnh, các con trai của Ê-sau: các con trai của Ê-li-pha con trưởng nam của Ê-sau: thủ lĩnh Thê-

man, thủ lĩnh Ô-ma, thủ lĩnh Xê-phô, thủ lĩnh Kê-na, thủ lĩnh Cô-ra, thủ lĩnh Ga-tam, thủ lĩnh A-ma-léc; những người này là các thủ lĩnh của Ê-li-pha trong đất I-đu-mê; những người này là các con trai của A-đa. Và những người này là con trai của Raguel, con trai của Esau: thủ lĩnh Nahath, thủ lĩnh Zerah, thủ lĩnh Shammah, thủ lĩnh Mizzah; những người này là các thủ lĩnh của Raguel trong đất Edom; những người này là con trai của Basemath, vợ của Esau. Và đây là các con trai của Ô-hô-li-ba-ma, vợ của Ê-sau: lãnh tụ Giê-úc, lãnh tụ Gia-lam, lãnh tụ Cô-ra; đây là các lãnh tụ của Ô-hô-li-ba-ma, con gái của A-na, vợ của Ê-sau. Đây là các con trai của Esau, và đây là các thủ lĩnh của họ; đây là các con trai của Edom. Những người này là các con trai của Sê-ia người Hô-rít, người ở trong đất: Lô-tan, Sô-banh, Xi-bê-ôn, A-na, Đi-sôn, Ê-xê, và Đi-san; những người này là các lãnh tụ của người Hô-rít, con cháu của Sê-ia trong đất Ê-đôm. Các con trai của Lotan là Chorri và Heman; còn em gái của Lotan là Thamna. Đây là các con trai của Shobal: Golam, Manahath, Gaibel, Zophar và Omar. Và đây là các con trai của Xê-bê-ôn: A-gie và A-na; đây là A-na, người đã tìm thấy Gia-min trong hoang mạc, khi chăn các súc vật của Xê-bê-ôn cha của ông; Còn đây là các con trai của A-na: Đi-sôn và Ô-hô-li-ba-ma con gái của A-na. Đây là các con trai của Đi-sôn: A-ma-đa, Ét-ban, Ít-ran và Kê-ran. Đây là các con trai của Asar: Balaam, Zoukam, và Ioukam. Đây là các con trai của Dishan: Us và Aran. Những người này là các thủ lĩnh Hori: thủ lĩnh Lotan, thủ lĩnh Shobal, thủ lĩnh Zibeon, thủ lĩnh Ana, thủ lĩnh Dishon, thủ lĩnh Ezer, thủ lĩnh Dishan; những người này là các thủ lĩnh Hori trong các vùng lãnh thổ của họ trong đất Edom. Và đây là các vua đã trị vì ở Ê-đôm, trước khi có vua trị vì

ở Y-sơ-ra-ên. Và Balak con trai của Beor trị vì ở Edom; và tên thành phố của ông là Dennaba. Ba-lác chết, và Giô-báp con trai của Xê-rách từ Bốt-ra trị vì thay ông. Giô-báp chết, và A-sôm từ đất Thê-man trị vì thay ông. A-sôm đã chết, và A-đát con trai của Ba-rát, người đã đánh bại Ma-đi-am trong đồng bằng Mô-áp, đã trị vì thay cho ông; và tên thành phố của ông là Ghết-tha-im. A-đát đã chết, và Sa-ma-đa từ Mát-rê-ca đã trị vì thay ông. Samada chết, và Saul từ Rehoboth bên sông trị vì thay ông. Saul chết, và Ballenon con trai Achobor trị vì thay ông. Ballenon con trai của Achobor chết, và Arad con trai của Barad trị vì thay ông; và tên thành phố của ông là Phogor; và tên vợ của ông là Metebeel, con gái của Matraith, cháu của Maizob. Đây là những tên của những người lãnh đạo của Ê-sau, trong những bộ tộc của họ, theo nơi của họ, trong những vùng đất của họ, và trong những dân tộc của họ: người lãnh đạo Thim-na, người lãnh đạo Anh-va, người lãnh đạo Giê-the, người lãnh đạo Ô-hô-li-ba-ma, người lãnh đạo Ê-la, người lãnh đạo Phi-nôn, người lãnh đạo Kê-na, người lãnh đạo Thê-man, người lãnh đạo Mát-sa, người lãnh đạo Mác-đi-ên, người lãnh đạo Y-ram; đây là những người lãnh đạo của Ê-đôm, trong những nơi định cư trong đất sở hữu của họ; người này là Ê-sau, cha của Ê-đôm.

37

Gia-cốp đã ở trong vùng đất nơi cha ông đã ngụ cư, trong đất Ca-na-an; và đây là các thế hệ của Gia-cốp. Giô-sép mười bảy tuổi, chăn chiên của cha mình cùng với anh em mình, còn trẻ, cùng

với các con trai của Bi-la, và cùng với các con trai của Xinh-ba, các vợ của cha mình; và Giô-sép đã mang lời chê bai xấu xa đến cho Ít-ra-en cha của họ. Gia-cốp yêu thương Giô-sép hơn tất cả các con trai của ông, bởi vì con là con trai tuổi già của ông; và ông làm cho con một áo dài nhiều màu. Thấy rằng cha yêu anh ấy hơn tất cả các con trai của ông, các anh em của anh ấy đã ghét anh ấy, và họ không thể nói với anh ấy điều gì hòa bình. Mơ một giấc mơ, và Giuse báo cáo nó cho các anh em của ông ấy. Và anh ấy nói với họ: Hãy nghe giấc mơ này mà tôi đã mơ. Tôi mơ thấy các bạn đang buộc những bó lúa ở giữa cánh đồng; và bó lúa của tôi đứng lên và được dựng thẳng; còn những bó lúa của các bạn quay xung quanh và cúi xuống trước bó lúa của tôi. Và các anh em của anh ấy nói với anh ấy: Không lẽ anh sẽ cai trị trên chúng tôi, hay là anh sẽ thống trị chúng tôi? Và họ càng thêm ghét anh ấy vì các giấc mơ của anh ấy và vì các lời nói của anh ấy. Anh ấy thấy một giấc mơ khác, và anh ấy kể nó cho cha của anh ấy và cho các anh em của anh ấy; và anh ấy nói: Này, tôi mơ thấy một giấc mơ khác; giống như mặt trời và mặt trăng và mười một ngôi sao cúi lạy tôi. Và cha của anh ấy đã mắng anh ấy, và nói với anh ấy, Giấc mơ này là gì mà anh đã mơ? Vậy thì quả thật sau khi đã đến, chúng tôi sẽ đến - tôi và mẹ con và các anh em con - để cúi lạy con xuống đất phải không? Các anh em của anh ta ghen tị với anh ta; nhưng cha của anh ta ghi nhớ lời đó. Các anh em của anh ấy đã đi chăn cừu của cha họ đến Si-chem. Và Israel nói với Joseph, Không phải các anh em của con đang chăn chiên ở Shechem sao? Đây ta sẽ sai ngươi đến với họ; và người ấy nói với ông, này con đây. Y-sơ-ra-ên nói với anh ta, hãy đi xem liệu các anh em của con có khỏe mạnh không, và các con

chiên, và báo cáo lại cho ta; và ông đã sai anh ta từ thung lũng Hếp-rôn; và anh ta đến Si-chem. Và một người đàn ông tìm thấy anh ta đang lang thang trong cánh đồng; và người đàn ông hỏi anh ta, nói: Bạn tìm kiếm gì? Anh ấy nói: Tôi đang tìm các anh em của tôi; hãy cho tôi biết họ đang chăn thả ở đâu. Người đàn ông nói với anh ta, Họ đã rời khỏi đây; vì tôi nghe họ nói, Chúng ta hãy đi đến Đô-than. Và Giô-sép đi theo sau các anh em của mình, và tìm thấy họ ở Đô-than. Họ nhìn thấy trước anh ta từ xa trước khi anh ta đến gần họ; và họ âm mưu xấu xa để giết anh ta. Và mỗi người nói với anh em mình, Kìa, thằng hay mơ mộng kia đang đến. Bây giờ vậy thì hãy đến, chúng ta hãy giết hắn và ném hắn vào một cái hố; và chúng ta sẽ nói rằng một con thú dữ đã nuốt hắn; rồi chúng ta sẽ thấy những giấc mơ của hắn sẽ thành ra gì. Nghe được điều đó, Reuben đã cứu anh ta khỏi tay họ; và ông nói, chúng ta đừng đánh anh ta vào linh hồn. Ru-bên nói với họ: Đừng đổ máu; hãy ném nó vào một trong những cái hố này trong hoang mạc, và đừng tra tay vào nó; để có thể giải cứu nó khỏi tay họ, và trả nó lại cho cha của nó. Và xảy ra khi Giô-sép đến với các anh em của ông, họ lột chiếc áo dài nhiều màu quanh người ra khỏi Giô-sép. Và sau khi bắt được anh ta, họ ném anh ta vào cái hố; nhưng cái hố trống rỗng, không có nước. Họ ngồi xuống để ăn bánh mì; và ngước mắt lên, họ nhìn thấy, và này những lữ khách người Ích-ma-ên đang đến từ Ga-la-át; và những con lạc đà của họ chở đầy hương liệu và nhựa thơm và nhựa thơm. Họ đã đi để đưa xuống Ai Cập. Giuda nói với các anh em của mình, Có ích gì, nếu chúng ta giết anh em của chúng ta, và giấu máu của anh ấy? Đến đây, chúng ta hãy bán hắn cho những người Ích-ma-ên này; và tay của chúng ta đừng động đến

hắn, vì hắn là anh em của chúng ta và thịt của chúng ta. Và các anh em của anh ấy đã nghe. Và những người đàn ông Ma-đi-an là thương nhân đang đi ngang qua, và họ kéo ra và đưa Giô-sép lên từ cái hố; và họ bán Giô-sép cho người Ích-ma-ên hai mươi đồng vàng. Và họ đã đưa Giuse xuống Ai Cập. Reuben quay trở lại cái hố, và không thấy Joseph trong cái hố; và ông xé áo của mình. Và anh ấy quay lại với các anh em của mình và nói, đứa trẻ không còn đó nữa; còn tôi thì đi đâu bây giờ? Sau khi lấy áo dài của Giô-sép, họ đã giết một con dê con và làm bẩn cái áo dài bằng máu. Và họ gửi cái áo choàng sặc sỡ và mang nó đến cho cha của họ; và họ nói, Chúng tôi tìm thấy cái này, xin cha hãy nhận xem có phải là áo choàng của con trai cha hay không. Và ông nhận ra nó, và ông nói, Đây là áo dài của con trai tôi; con thú dữ đã nuốt con tôi; con thú đã bắt Giô-sép. Gia-cốp xé áo của mình, và mặc vải thô lên lưng mình, và than khóc con trai mình nhiều ngày. Tất cả các con trai của ông và các con gái đã họp lại, và họ đến để an ủi ông; nhưng ông không muốn được an ủi, nói rằng, tôi sẽ xuống cõi âm đến với con trai tôi trong tang tóc; và cha của nó đã khóc thương nó. Những người Ma-đi-an đã bán Giô-sép vào Ai Cập cho Phô-ti-pha, người hoạn quan của Pha-ra-ôn, quan đầu bếp trưởng.

38

Và xảy ra trong thời gian đó, Giuđa đi xuống từ các anh em của ông, và đến gần một người đàn ông nào đó người Ađulam, người có tên là Hira. Và Giuda thấy ở đó con gái của một người đàn ông

Ca-na-an, tên là Sua; và ông lấy nàng, và ông đến với nàng. Và sau khi thụ thai, bà sinh một con trai và gọi tên nó là Ê-rơ. Và sau khi thụ thai, bà sinh thêm một con trai nữa, và bà gọi tên con là Onan. Và lại sinh một con trai, và gọi tên nó là Shelah; bà ấy đang ở Chasbi khi sinh nó. Và Judah lấy vợ cho Er, con trưởng nam của ông, người có tên là Tamar. Ê-rơ, con đầu lòng của Giu-đa, trở nên gian ác trước mặt Chúa, và Đức Chúa Trời đã giết người. Và Giuda nói với Onan: Hãy vào với vợ của anh trai ngươi, và lấy nàng làm vợ, và dựng dậy dòng dõi cho anh trai ngươi. Onan đã biết rằng con cái sẽ không thuộc về anh ta, nên mỗi khi anh ta ăn nằm với vợ của anh trai mình, anh ta đổ xuống đất để không cho con cái cho anh trai mình. Điều đó thật ác trước mặt Thần, bởi vì anh ta đã làm điều này; và Ngài đã giết chết cả người này nữa. Giu-đa nói với Ta-ma, con dâu của ông: Hãy ở góa trong nhà cha con, cho đến khi Sê-la con trai ta trở nên lớn. Vì ông nghĩ: Kẻo đứa này cũng chết như các anh nó. Đã đi xa, Tamar ngồi trong nhà của cha cô ấy. Những ngày trôi qua, và Sua, vợ của Giu-đa, đã chết; và sau khi được an ủi, Giu-đa đã đi lên đến những người đang xén lông chiên của ông, chính ông và Ê-ra, người chăn chiên của ông, người A-đu-lam, đến Thim-na. Và người ta báo cho Tamar, dâu của ông ấy, rằng: Này, cha chồng của con đang đi lên Timna để xén lông cừu của ông ấy. Và đã cởi bỏ những bộ quần áo góa bụa khỏi mình, bà quấn khăn che mặt, và trang điểm, và ngồi xuống tại các cổng thành Enan, cái ở trên đường đi qua Timna; vì bà thấy rằng Shelah đã trở nên lớn, nhưng ông ta không gả bà cho anh ta làm vợ. Và khi thấy cô ấy, Giuđa nghĩ cô ấy là gái điếm, vì cô ấy đã che mặt và ông không nhận ra cô ấy. Anh ta rẽ về phía cô ấy trên con đường; và

nói với cô ấy, Hãy cho phép tôi vào với bạn; vì anh ta không biết rằng cô ấy là con dâu của anh ta; và cô ấy nói, Bạn sẽ cho tôi cái gì, nếu bạn vào với tôi? Và ông ấy nói, Tôi sẽ gửi cho bạn một con dê con từ đàn cừu của tôi. Và cô ấy nói, Nếu bạn cho tôi một vật cầm cố, cho đến khi bạn gửi nó. Và anh ta nói, Tôi sẽ cho bạn cái gì làm vật thế chấp? Và cô ấy nói, Chiếc nhẫn của anh, dây chuyền, và cây gậy trong tay anh. Và ông đã cho cô ấy, và ông đã vào với cô ấy; và cô ấy đã thụ thai từ ông ấy. Và sau khi đứng dậy, cô ấy đi ra, cô ấy cởi bỏ cái khăn che mặt của mình, và mặc vào những bộ quần áo góa bụa của mình. Giu-đa đã gửi con dê con bằng tay người chăn chiên A-đu-lam của ông, để nhận lại vật cầm cố từ người đàn bà đó; và ông ấy không tìm thấy nàng. Ông ấy hỏi những người đàn ông từ nơi đó, người gái điếm đã ở tại Enan trên con đường ở đâu? Và họ nói: Không có gái điếm nào ở đây. Và anh ta quay lại về phía Giu-đa và nói, Tôi không tìm thấy, và những người đàn ông từ nơi đó nói không có gái điếm ở đây. Giu-đa nói: Hãy để hắn giữ chúng; nhưng đừng để chúng ta bị cười nhạo; tôi đã gửi con dê con này rồi, còn anh thì đã không tìm thấy. Và xảy ra sau ba tháng, có người báo cáo cho Giuda rằng: Tamar, dâu của ngươi, đã hành dâm, và này, nàng có thai từ dâm loạn. Và Giuda nói: Đem nàng ra và hãy để nàng bị thiêu đốt. Bà ấy trong khi bị dẫn đi đã sai người đến cha chồng của bà ấy, nói rằng, tôi có thai với người đàn ông mà những thứ này thuộc về ông ta; và bà ấy nói, xin hãy nhận ra cái nhẫn, cái dây và cái gậy này là của ai. Judah nhận ra, và nói: Tamar công chính hơn tôi, vì tôi đã không gả cô ấy cho Shelah con trai tôi. Và ông không còn ăn nằm với cô ấy nữa. Và xảy ra khi bà sinh, thì có cặp song sinh trong bụng của bà. Và xảy ra trong khi cô ấy

sinh, một đứa đưa bàn tay ra trước; và bà mụ đã cầm lấy, buộc sợi chỉ đỏ thẫm trên bàn tay của nó, nói rằng, đứa này sẽ ra trước. Khi mà cô ấy rút tay lại, thì ngay lập tức anh em của nó đi ra; và cô ấy nói, rào chắn đã bị phá vỡ vì ngươi như thế nào? Và người ta gọi tên nó là Phê-rết. Và sau đó người anh trai của anh ta ra ngoài, trên tay của anh ta có sợi chỉ màu đỏ thẫm; và người ta gọi tên anh ta là Xê-rách.

39

Giô-sép đã bị đưa xuống Ai-cập; và Phô-ti-pha, người quan hoạn của Pha-ra-ôn, người đầu bếp trưởng, một người Ai-cập, đã mua ông từ tay những người Ích-ma-ên, là những người đã đưa ông xuống đó. Và Chúa ở với Giô-sép; và ông là người thành công; và ông ở trong nhà chủ người Ai Cập của ông. Chủ nhân của anh ta biết rằng Chúa ở cùng với anh ta, và bất cứ điều gì anh ta làm, Chúa làm cho thịnh vượng trong tay anh ta. Và Giô-sép được ơn trước mặt chủ của mình, và ông làm hài lòng chủ. Và ông đã bổ nhiệm anh ấy trên nhà của ông ấy, và tất cả những gì thuộc về ông ấy, ông đã giao vào tay Giuse. Và xảy ra sau khi ông ta được đặt lên trên nhà của ông ta và trên tất cả những gì thuộc về ông ta, và Chúa ban phước cho nhà của người Ai Cập vì Giô-sép; và phước hạnh của Chúa đã có trong tất cả những gì thuộc về ông ta trong nhà và trong cánh đồng của ông ta. Và ông ấy giao phó tất cả những gì thuộc về ông ấy vào tay Giô-sép; và ông ấy không biết gì về những việc của chính mình, ngoại trừ bánh mà chính ông ấy ăn. Và Giô-sép đẹp về hình dáng và rất đẹp về diện mạo.

Và đã xảy ra sau những lời nói này, vợ của chủ anh ta đã đặt mắt của bà ta lên Giô-sép; và bà ta nói, hãy nằm với tôi. Nhưng anh ta không muốn; và anh ta nói với vợ của chủ anh ta: Nếu chủ tôi không biết gì qua tôi trong nhà anh ta, và tất cả mọi thứ thuộc về anh ta anh ta đã giao vào tay tôi, và không có gì trong nhà này vượt quá tôi, cũng không có gì bị giữ lại khỏi tôi, ngoại trừ bà, bởi vì bà là vợ anh ta, thì làm sao tôi làm điều ác này, và phạm tội trước mặt Thiên Chúa? Khi mà bà ta nói với Giuse ngày này qua ngày khác, và ông không vâng lời bà ta để ngủ với bà ta, để ở với bà ta. Rồi đã xảy ra một ngày như vậy, và Giuse đã đi vào nhà để làm công việc của mình, và không ai trong nhà ở bên trong. Và bà kéo anh ta bởi áo choàng, nói rằng, hãy nằm với tôi; và để lại áo choàng của anh ta trong tay bà ta, anh ta chạy trốn và đi ra ngoài. Và xảy ra khi bà ấy thấy rằng anh ta để lại áo của anh ta trong tay bà ấy và chạy trốn ra ngoài, bà ấy gọi những người đang ở trong nhà và nói với họ rằng: Hãy xem, ông ấy đưa vào cho chúng ta đứa trẻ người Hê-bơ-rơ để chế nhạo chúng ta; nó vào với tôi nói rằng hãy nằm với tôi, và tôi đã kêu lên bằng tiếng lớn. Và khi hắn nghe thấy rằng tôi nâng giọng lên và kêu la, hắn đã để lại áo của hắn bên tôi rồi chạy trốn và đi ra ngoài. Và cô ấy giữ lại những bộ quần áo bên mình, cho đến khi ông chủ về nhà. Và bà ấy nói với ông ấy theo những lời này, nói rằng: Thằng nhỏ người Hê-bơ-rơ mà anh đưa đến với chúng tôi đã vào với tôi để nhạo báng tôi; và nó nói với tôi: Tôi sẽ nằm với chị. Khi anh ta nghe thấy tôi nâng giọng lên và kêu la, anh ta đã để lại áo của mình bên cạnh tôi rồi chạy trốn và đi ra ngoài. Và xảy ra là, khi ông chủ nghe những lời của vợ ông ấy, tất cả những gì bà đã nói với ông ấy, rằng, đứa đầy tớ của ngươi đã làm như vậy với

tôi, thì ông ấy nổi giận trong cơn thịnh nộ. Và chủ nhân đã bắt Giuse, ném ông ta vào pháo đài, vào nơi mà các tù nhân của nhà vua bị giam giữ ở đó trong pháo đài. Và Chúa ở với Giô-sép, và đổ lòng thương xót xuống trên ông; và ban cho ông ơn trước mặt người cai ngục trưởng. Và viên cai ngục trưởng đã giao nhà tù vào tay Giuse, cùng tất cả những tù nhân trong nhà tù, và mọi việc họ làm ở đó đều do chính ông ấy làm. Trưởng cai ngục của nhà tù không cần biết gì qua ông ấy cả; vì tất cả mọi thứ đều qua tay Giô-sép, bởi vì Chúa ở với ông ấy; và bất cứ điều gì ông ấy làm, Chúa đều làm cho thịnh vượng trong tay ông ấy.

40

Xảy ra sau những lời này, quan chước tửu trưởng của vua Ai Cập và quan hỏa đầu đã phạm tội đối với chúa của họ là vua Ai Cập. Và Pha-ra-ôn đã tức giận với hai người hoạn quan của ông, với người quan chủ tửu chính và với người quan chủ bánh chính. Và ông đã đặt họ vào tù trong nhà giam, vào nơi mà Giô-sép đã bị giam giữ ở đó. Và viên cai ngục trưởng đã giao họ cho Giuse; và ông đã phục vụ họ; và họ ở trong nhà tù nhiều ngày. Và cả hai đều thấy giấc mơ trong một đêm; và sự hiện thấy của giấc mơ của quan chủ tửu và quan chủ bánh, những người của vua Ai Cập, những người đang ở trong nhà tù, là như thế này. Giô-sép vào gặp họ vào buổi sáng, và ông nhìn thấy họ, và họ đang bị khuấy rối. Và ông ấy hỏi các hoạn quan của Pha-ra-ôn, những người ở với ông ấy trong nhà tù bên cạnh chủ của ông ấy, và nói: Tại sao khuôn mặt các ngươi u ám hôm nay? Họ nói với ông,

Chúng tôi mơ thấy giấc mơ, và không có người giải nghĩa nó; Giuse nói với họ, Sự giải nghĩa của chúng há không phải qua Thiên Chúa sao? Vậy thì hãy kể lại cho tôi. Và viên quan chước tửu trưởng kể lại giấc mơ của mình cho Giô-sép; và ông nói: Trong giấc ngủ của tôi có một cây nho trước mặt tôi. Trong cây nho có ba cành, và chính nó đang tươi tốt, đã đâm chồi; những chùm nho đã chín. Và chén của Pha-ra-ôn ở trong tay tôi, và tôi lấy chùm nho, và tôi vắt nó vào chén, và tôi đưa chén vào tay Pha-ra-ôn. Và Giô-sép nói với ông ta: Đây là sự giải thích của nó: ba nhánh là ba ngày. Còn ba ngày nữa, Pha-ra-ôn sẽ nhớ đến chức vị của ngươi và sẽ phục hồi ngươi về chức quan chước tửu trưởng của ngươi, và ngươi sẽ dâng chén cho Pha-ra-ôn vào tay ông ấy theo chức vị trước đây của ngươi, như ngươi đã từng là người rót rượu. Nhưng hãy nhớ đến tôi vì chính anh, khi mọi việc tốt đẹp với anh; và anh sẽ tỏ lòng thương xót với tôi; và anh sẽ nhắc đến tôi với Pha-ra-ôn, và anh sẽ đưa tôi ra khỏi nhà tù này. Tôi đã bị đánh cắp từ đất người Hê-bơ-rơ, và ở đây tôi không làm gì cả, nhưng họ đã ném tôi vào cái hố này. Và người trưởng thợ làm bánh thấy rằng ông ấy giải nghĩa đúng, và nói với Giô-sép: Tôi cũng thấy một giấc mơ, và tôi nghĩ tôi đang mang ba cái giỏ bánh mì trên đầu tôi. Trong cái giỏ ở trên cùng có tất cả các loại thức ăn mà Pha-ra-ôn ăn, là công việc của thợ làm bánh, và các con chim trời đang ăn chúng từ cái giỏ ở trên đầu tôi. Trả lời, Giô-sép nói với ông ta: Đây là lời giải thích của nó: ba cái giỏ là ba ngày. Còn ba ngày nữa, Pha-ra-ôn sẽ chặt đầu ngươi khỏi ngươi, và sẽ treo ngươi trên cây, và các loài chim trời sẽ ăn thịt ngươi. Và xảy ra vào ngày thứ ba, đó là ngày sinh của Pha-ra-ôn, và ông làm tiệc uống cho tất cả các tôi tớ của ông; và ông nhớ

đến chức vụ của người quan tửu chính và chức vụ của người thợ làm bánh ở giữa các tôi tớ của ông. Và ông ấy phục hồi người quan chước tửu trưởng về chức vụ của ông ta; và ông ấy trao cái chén vào tay Pha-ra-ôn. Nhưng ông treo cổ viên quan đầu bếp trưởng, đúng như Giuse đã giải thích cho họ. Và người quan chước tửu trưởng không nhớ đến Giô-sép mà đã quên anh ta.

41

Và xảy ra sau hai năm, Pha-ra-ôn thấy một giấc mơ; ông nghĩ mình đang đứng bên bờ sông. Và này, như từ con sông lên bảy con bò, đẹp về hình dáng và chọn lọc về thịt, và chúng đang ăn cỏ trong đầm lầy. Và bảy con bò khác đi lên sau những con này từ sông, xấu xí về hình dáng và gầy về thịt, và chúng đứng bên cạnh những con bò trên bờ sông. Và bảy con bò xấu xí và gầy về thịt đã ăn nuốt bảy con bò đẹp về hình dáng và béo tốt về thịt; và Pharaoh thức dậy. Và ông ấy mơ lần thứ hai; và này bảy bông lúa mọc lên trên một thân, chọn lọc và đẹp. Và này, bảy bông lúa gầy và bị gió thổi hư đang mọc lên sau chúng. Và bảy bông lúa gầy và bị gió làm hư đã nuốt bảy bông lúa được chọn và đầy; và Pha-ra-ôn thức dậy, và đó là một giấc mơ. Đến buổi sáng, linh hồn của ông bị xao động, và ông sai người đi gọi tất cả các thầy giải mộng của Ai Cập và tất cả các người khôn ngoan của nước đó; và Pha-ra-ôn kể lại cho họ giấc mơ của ông, nhưng không có ai báo cáo được nó cho Pha-ra-ôn. Và quan chước tửu trưởng đã nói với Pha-ra-ôn rằng: Hôm nay tôi nhớ lại tội lỗi của tôi. Pha-ra-ôn đã tức giận với những đứa con của ông, và đã giam chúng tôi trong

ngục, trong nhà của người đầu bếp trưởng, cả tôi và người thợ làm bánh trưởng. Và cả hai chúng tôi đều thấy giấc mơ trong cùng một đêm, tôi và anh ấy, mỗi người thấy theo giấc mơ của mình. Có ở đó với chúng tôi một thanh niên là con trai người Do Thái của viên đầu bếp trưởng, và chúng tôi đã kể cho anh ta nghe, và anh ta đã giải thích cho chúng tôi. Và đã xảy ra, đúng như ông ấy đã giải thích cho chúng tôi thì như vậy nó cũng đã xảy ra, tôi được phục hồi vào chức vụ của tôi, còn người kia thì bị treo cổ. Sau khi sai người đi, Pha-ra-ôn gọi Giô-sép, và họ dẫn ông ra khỏi pháo đài, và họ cạo râu ông, và họ thay áo choàng của ông, và ông đến với Pha-ra-ôn. Pha-ra-ôn nói với Giô-sép: Tôi đã thấy một giấc mơ, và không có ai giải thích được nó; nhưng tôi đã nghe người ta nói về ngươi rằng khi ngươi nghe giấc mơ thì ngươi giải thích được chúng. Trả lời, Giô-sép nói với Pha-ra-ôn, Không có Thượng Đế thì sẽ không có câu trả lời về sự cứu rỗi cho Pha-ra-ôn. Pha-ra-ôn đã nói với Giô-sép rằng: Trong giấc ngủ của tôi, tôi nghĩ mình đang đứng bên bờ sông. Và như từ sông đi lên bảy con bò đẹp về hình dáng và tốt về thịt, và chúng ăn cỏ trong bãi lau. Và này bảy con bò khác đang đi lên sau chúng từ sông, xấu xa và xấu xí về hình dáng, và gầy về thịt, những con mà tôi không thấy những con như vậy xấu xí hơn trong toàn bộ đất Ai Cập. Và bảy con bò xấu xí và gầy đã ăn nuốt bảy con bò đầu tiên, những con đẹp và tuyển chọn. Và chúng đã vào trong bụng của chúng; và không rõ ràng là chúng đã vào trong bụng của chúng; và vẻ ngoài của chúng xấu xí, giống như lúc ban đầu; nhưng sau khi thức dậy, tôi lại ngủ. Và tôi lại thấy trong giấc ngủ của tôi, bảy bông lúa đang mọc lên trên một thân, đầy đặn và đẹp; Nhưng bảy bông lúa khác gầy và bị gió thổi héo đang mọc

lên bám theo chúng. Và bảy bông lúa gầy và bị gió thổi hư hỏng đã nuốt bảy bông lúa đẹp và đầy; vậy tôi đã kể cho các thầy giải mộng, và không có ai giải nghĩa được cho tôi. Và Giô-sép nói với Pha-ra-ôn: Giấc mơ của Pha-ra-ôn là một; những gì Đức Chúa Trời đang làm, Ngài đã chỉ cho Pha-ra-ôn. Bảy con bò đẹp là bảy năm; và bảy bông lúa đẹp là bảy năm; giấc mơ của Pha-ra-ôn là một giấc mơ. Và bảy con bò gầy đi lên phía sau chúng là bảy năm; và bảy bông lúa gầy và bị gió thổi héo là bảy năm; sẽ có bảy năm đói kém. Và lời mà tôi đã nói với Pharaoh: tất cả những gì Thượng Đế làm, Ngài đã chỉ cho Pharaoh thấy. Này, bảy năm thịnh vượng lớn sẽ đến trên khắp đất Ai Cập. Bảy năm nạn đói sẽ đến sau những điều này; và người ta sẽ quên đi sự no đủ đã có trong toàn bộ Ai Cập; và nạn đói sẽ tiêu hao đất đai. Và sự thịnh vượng sẽ không được biết đến trên đất vì nạn đói sắp đến sau những điều này, vì nó sẽ rất dữ dội. Về việc giấc mơ được lặp lại cho Pha-ra-ôn hai lần, là bởi vì lời từ Thượng Đế sẽ thành sự thật; và Thượng Đế sẽ mau chóng làm điều đó. Vậy bây giờ hãy tìm một người đàn ông khôn ngoan và thông minh, và hãy bổ nhiệm ông ta cai trị đất Ai Cập. Và hãy để Pha-ra-ôn làm và bổ nhiệm các quan cai trị trên đất; và hãy để họ thu một phần năm tất cả sản vật của đất Ai-cập trong bảy năm thịnh vượng, và hãy để họ thu thập tất cả thực phẩm của bảy năm tốt đẹp sắp đến này; và hãy để lúa mì được thu thập dưới tay Pha-ra-ôn; thực phẩm trong các thành phố hãy để được cất giữ. Và thức ăn được dự trữ cho đất trong bảy năm nạn đói sẽ xảy ra ở đất Ai Cập, và đất sẽ không bị tiêu diệt bởi nạn đói. Lời nói này làm hài lòng Pha-ra-ôn và tất cả các thuộc hạ của ông. Và Pha-ra-ôn nói với tất cả các con của ông, chúng ta có thể tìm thấy một người như vậy,

người có linh của Đức Chúa Trời trong ông ta không? Pha-ra-ôn nói với Giô-sép, vì Đức Chúa Trời đã chỉ cho ngươi tất cả những điều này, không có người nào khôn ngoan hơn và thông sáng hơn ngươi. Ngươi sẽ coi sóc nhà của ta, và theo lệnh miệng ngươi tất cả dân của ta sẽ vâng lời; chỉ có ngai vàng ta sẽ lớn hơn ngươi thôi. Pha-ra-ôn nói với Giô-sép, này ta bổ nhiệm ngươi hôm nay cai trị trên toàn bộ đất Ai-cập. Và Pha-ra-ôn đã tháo cái nhẫn từ tay của mình, đặt nó lên tay Giô-sép, và mặc cho ông ấy áo choàng vải gai mịn, và đặt vòng cổ vàng quanh cổ của ông ấy. Và ông ấy đưa anh ta lên xe ngựa thứ hai của mình, và ông ấy cho người truyền lệnh tuyên bố trước mặt anh ta, và ông ấy chỉ định anh ta cai trị toàn bộ đất Ai Cập. Pha-ra-ôn nói với Giô-sép, ta là Pha-ra-ôn; không có ngươi thì không ai được nhấc tay của mình lên trên tất cả đất nước Ai-cập. Và Pharaoh đã gọi tên Joseph là Psonthomphanech; và đã gả Aseneth, con gái của Potiphera, thầy tế thành Heliopolis, cho ông làm vợ. Giô-sép thì ba mươi tuổi khi ông đứng trước mặt Pha-ra-ôn vua Ai Cập, và Giô-sép đi ra từ trước mặt Pha-ra-ôn và đi khắp cả đất Ai Cập Và đất đã sinh ra những bó lúa trong bảy năm thịnh vượng. Và ông đã thu thập tất cả thức ăn của bảy năm, trong đó có sự sung túc ở đất Ai Cập; và ông đã đặt thức ăn trong các thành phố; thức ăn từ các đồng bằng xung quanh thành phố, ông đã đặt trong thành phố đó. Và Giô-sép đã thu thập lúa như cát biển, nhiều vô cùng, cho đến khi không thể đếm được, vì không có số. Và Giô-sép có được hai con trai trước khi bảy năm nạn đói đến, những người mà A-sê-na, con gái của Phô-ti-phê-ra, thầy tế lễ của Hê-li-ô-pô-lít, đã sinh cho ông. Giô-sép đã gọi tên con đầu lòng là Ma-na-se, vì Đức Chúa Trời đã làm cho tôi quên tất cả những khó nhọc của

tôi và tất cả những gì của cha tôi. Và tên con thứ hai ông đã gọi là Ép-ra-im, vì Đức Chúa Trời đã làm cho tôi tăng trưởng trong đất nơi tôi bị hạ thấp. Bảy năm thịnh vượng đã trôi qua, những năm đã có ở đất Ai Cập. Và bảy năm nạn đói bắt đầu đến, như Giô-sép đã nói; và nạn đói xảy ra khắp mọi nơi; nhưng khắp đất Ai Cập vẫn có bánh. Và toàn bộ đất Ai Cập bị đói; và dân chúng kêu la đến Pha-ra-ôn xin bánh; và Pha-ra-ôn nói với tất cả người Ai Cập: Hãy đi đến Giô-sép, và điều gì ông ấy nói với các ngươi, hãy làm theo. Và nạn đói đã ở trên khắp mặt đất; và Giô-sép đã mở tất cả các kho thóc, và bán cho tất cả người Ai Cập. Và tất cả các vùng đất đã đến Ai Cập để mua lương thực từ Giô-sép, vì nạn đói đã hoành hành khắp cả đất.

42

Khi thấy rằng có bán thóc ở Ai Cập, Gia-cốp nói với các con trai của ông: Tại sao các con lười biếng? Này, ta đã nghe rằng có lúa mì ở Ai Cập; các ngươi hãy xuống đó, và mua cho chúng ta ít thức ăn, để chúng ta có thể sống và không chết. Mười người anh em của Giô-sép đã đi xuống để mua lúa từ Ai Cập; nhưng Bên-gia-min, người anh em của Giô-sép, ông không sai đi với các anh em của nó; vì ông nói, kẻo có tai họa xảy ra cho nó. Các con trai của Y-sơ-ra-ên đã đến mua cùng với những người đang đến, vì có nạn đói ở đất Ca-na-an. Giô-sép là người cai trị xứ; ông bán cho tất cả dân trong xứ; các anh em của Giô-sép đến và cúi lạy ông, sấp mặt xuống đất. Khi thấy các anh em của mình, Giuse đã nhận ra; và ông tỏ ra xa lạ với họ, và ông nói với họ những lời

khắc nghiệt; và ông nói với họ, các ngươi đến từ đâu? Họ nói, Từ đất Canaan để mua thức ăn. Giô-sép nhận ra các anh em của ông; nhưng họ không nhận ra ông. Và Giô-sép nhớ các giấc mơ của ông, những giấc mơ mà ông đã thấy; và ông nói với họ, các ngươi là gián điệp, các ngươi đã đến để khám phá các dấu vết của đất nước. Họ nói, Không phải vậy, thưa chủ; các tôi tớ của ngài đến để mua thức ăn. Tất cả chúng tôi đều là con trai của một người đàn ông; chúng tôi là những người hòa bình, các con của ngài không phải là gián điệp. Ông nói với họ: Không đúng; nhưng các ngươi đã đến để xem những chỗ yếu của đất. Và họ nói, Chúng tôi là mười hai anh em, là con trai của ngài, ở trong đất Ca-na-an; và này, đứa em út đang ở với cha chúng tôi hôm nay; còn đứa kia thì không còn nữa. Giô-sép nói với họ: Đây là điều tôi đã nói với các ngươi, là các ngươi là gián điệp. Bằng điều này các ngươi sẽ được chứng minh: thề bởi sức khỏe của Pharaoh, các ngươi sẽ không được ra khỏi đây, trừ phi em trai nhỏ nhất của các ngươi đến đây. Hãy gửi một người từ các ngươi, và đem lấy người anh em của các ngươi; còn các ngươi thì bị bắt giữ cho đến khi lời nói của các ngươi trở nên rõ ràng, liệu các ngươi có nói thật hay không; nhưng nếu không, thì thề bởi sức khỏe của Pharaoh, quả thật các ngươi là gián điệp. Và ông giam họ trong tù ba ngày. Ông ấy nói với họ vào ngày thứ ba: Hãy làm điều này và các ngươi sẽ sống, vì tôi kính sợ Thiên Chúa. Nếu các ngươi là người hòa bình, hãy để một anh em của các ngươi bị giam giữ trong nhà tù; còn chính các ngươi hãy đi và mang về lúa thóc đã mua của các ngươi. Và hãy đem người em trai trẻ hơn của các ngươi đến cho ta, và những lời nói của các ngươi sẽ được tin; nhưng nếu không, các ngươi sẽ chết. Và

họ đã làm như vậy. Và mỗi người nói với anh em của mình: Vâng, vì chúng ta có tội về anh em của chúng ta, bởi vì chúng ta đã coi thường nỗi khổ tâm hồn của anh ấy khi anh ấy van xin chúng ta, và chúng ta đã không lắng nghe anh ấy; và vì điều này mà nỗi khổ này đã đến trên chúng ta. Trả lời, Ru-bên nói với họ, Tôi đã chẳng nói với các ngươi rằng đừng làm hại đứa trẻ đó sao, mà các ngươi đã không nghe tôi? Và này, máu của hắn đang bị đòi lại. Họ không biết rằng Giô-sép nghe được; vì người thông dịch đang ở giữa họ. Giô-sép quay đi khỏi họ và khóc. Rồi ông lại đến gần họ và nói với họ, và bắt Si-mê-ôn từ giữa họ và trói ông ta trước mặt họ. Giô-sép đã ra lệnh đổ đầy các bình của họ bằng lúa mì, và trả lại bạc của họ cho mỗi người vào bao của người ấy, và cho họ lương thực cho đường đi; và điều đó đã xảy ra với họ như vậy. Và sau khi chất thóc lên lưng lừa của họ, họ đã rời khỏi nơi đó. Một người đã mở bao của mình để cho lừa ăn ở nơi họ nghỉ lại, và anh ta thấy bó bạc của mình, và nó ở ngay trên miệng bao. Và anh ấy nói với các anh em của mình, bạc đã được trả lại cho tôi, và này đây nó ở trong túi của tôi; và lòng họ kinh ngạc, và họ bối rối với nhau, nói, Đức Chúa Trời đã làm điều này với chúng ta là gì? Họ đã đến với Gia-cốp, cha của họ, vào đất Ca-na-an, và họ đã báo cáo cho ông tất cả những sự việc đã xảy ra với họ, nói rằng: Người đàn ông là chủ của đất đã nói với chúng tôi những lời khắc nghiệt, và đã giam chúng tôi trong tù, như thể chúng tôi đang do thám đất. Chúng tôi đã nói với ông ấy, Chúng tôi là những người hòa bình, chúng tôi không phải là gián điệp. Chúng tôi là mười hai anh em, con trai của cha chúng tôi; một người không còn nữa; và người nhỏ nhất hôm nay ở với cha chúng tôi ở đất Canaan. Người đàn ông chủ của vùng đất đã nói

với chúng tôi, bằng điều này tôi sẽ biết rằng các người là những người hòa bình; hãy để lại một người anh em ở đây với tôi; còn sau khi đã lấy lương thực mua cho nhà các người thì hãy ra đi. Và hãy đem đến cho tôi người em của các ngươi; và tôi sẽ biết rằng các ngươi không phải là gián điệp, mà là người hòa bình; và tôi sẽ trả lại người anh em của các ngươi cho các ngươi, và các ngươi sẽ buôn bán trong đất này. Và điều này xảy ra khi họ đổ các bao của họ ra, và có bó bạc của mỗi người trong bao của họ; và chính họ và cha của họ thấy các bó bạc của họ, và họ sợ hãi. Gia-cốp, cha của họ, nói với họ: Các ngươi đã làm ta mất con! Giô-sép không còn, Si-mê-ôn không còn, và các ngươi sẽ đem Bên-gia-min đi sao? Tất cả những điều này đã xảy ra với tôi. Ru-bên nói với cha của họ rằng: Hãy giết hai con trai của tôi nếu tôi không đem nó về cho ông; hãy giao nó vào tay tôi, và tôi sẽ đem nó trở lại cho ông. Nhưng ông nói, Con trai tôi sẽ không đi xuống với các ngươi, bởi vì anh của nó đã chết, và chỉ còn một mình nó; và sẽ xảy ra là nó bị yếu đuối trên con đường mà các ngươi đi, và các ngươi sẽ đưa tuổi già của tôi với nỗi buồn xuống âm phủ.

43

Nạn đói đã trở nên trầm trọng trên đất. Và xảy ra khi họ ăn hết lúa mà họ đã mang từ Ai Cập, cha của họ nói với họ: Hãy đi lại mua cho chúng ta ít thức ăn. Giu-đa nói với ông ấy rằng, người đàn ông chủ của đất đã làm chứng với chúng tôi một cách nghiêm khắc, nói rằng, các ngươi sẽ không thấy mặt ta, nếu em

trai trẻ hơn của các ngươi không ở với các ngươi. Nếu anh gửi em của chúng tôi đi với chúng tôi, chúng tôi sẽ đi xuống và mua thức ăn cho anh. Nếu anh không gửi em trai của chúng tôi đi với chúng tôi, chúng tôi sẽ không đi; vì người đàn ông đã nói với chúng tôi rằng: Các anh sẽ không thấy mặt tôi, nếu em trai trẻ hơn của các anh không ở với các anh. Y-sơ-ra-ên nói, tại sao các ngươi đã đối xử tệ với ta, đã báo cho người đàn ông đó rằng các ngươi có một người anh em? Họ nói, người đàn ông đã hỏi han chúng tôi và dòng dõi của chúng tôi, nói, cha của các ngươi còn sống không, và các ngươi có anh em không; và chúng tôi đã trả lời ông ta theo câu hỏi này; chúng tôi không biết rằng ông ta sẽ nói với chúng tôi, hãy đem anh em của các ngươi đến. Và Giu-đa nói với Y-sơ-ra-ên cha của mình, Hãy cho đứa trẻ đi với con; và khi đứng dậy chúng ta sẽ đi, để chúng ta sống và không chết, cả chúng ta, và cha, và hành lý của chúng ta. Tôi sẽ nhận anh ta; hãy tìm anh ta từ tay tôi; nếu tôi không đem anh ta đến với bạn và đặt anh ta trước mặt bạn, tôi sẽ là người đã phạm tội với bạn suốt các ngày. Nếu chúng ta không trì hoãn, chúng ta đã có thể trở về hai lần rồi. Y-sơ-ra-ên, cha của họ, nói với họ: Nếu như vậy thì hãy làm điều này: hãy lấy một ít trái cây của đất bỏ vào bình của các ngươi, và mang xuống cho người đàn ông đó những món quà gồm nhựa thơm, mật ong, hương liệu, nhựa thơm cao cấp, nhựa tần bì và hạt. Và hãy lấy số bạc gấp đôi trong tay các ngươi; số bạc đã được trả lại trong các bao của các ngươi hãy mang theo để trả lại; có thể đó là sự nhầm lẫn. Và hãy đem theo anh em của các ngươi; và hãy đứng dậy đi xuống gặp người đàn ông đó. Và Đức Chúa Trời của tôi ban cho các ngươi ơn trước mặt người đàn ông đó và cho người anh em của các ngươi,

một người, và Benjamin trở về; còn tôi thì như đã mất con, đã mất con. Sau khi nhận những món quà này và số bạc gấp đôi, những người đàn ông đã cầm Bên-gia-min trong tay họ; và sau khi đứng dậy, họ đi xuống Ai Cập; và họ đứng trước mặt Giô-sép. Giô-sép thấy họ và Bên-gia-min, em trai cùng mẹ của ông, và nói với người quản gia nhà của ông: Đưa những người đàn ông vào nhà, giết thú tế lễ và chuẩn bị, vì những người đàn ông sẽ ăn bánh với tôi vào buổi trưa. Người đàn ông đã làm như Giô-sép đã nói, và anh ta đã đưa những người đàn ông vào nhà Giô-sép. Khi nhìn thấy rằng họ được đưa vào nhà của Giuse, những người đàn ông nói, Vì cái bạc được trả lại trong những bao của chúng tôi lúc đầu, chúng tôi đang được đưa vào, để buộc tội oan chúng tôi và tấn công chúng tôi, để bắt chúng tôi làm nô lệ, và bắt những con lừa của chúng tôi. Đã đến gần người quản gia nhà của Giô-sép, họ nói với ông ta ở cổng nhà, nói rằng: Thưa chủ, chúng tôi đã đi xuống lúc đầu để mua thức ăn. Và đã xảy ra là khi chúng tôi đến nơi trọ và mở các bao của chúng tôi, thì này, bạc của mỗi người ở trong bao của mình; bạc của chúng tôi theo đúng trọng lượng, bây giờ chúng tôi đã mang trả trong tay chúng tôi. Và chúng tôi đã mang theo bạc khác để mua thức ăn; chúng tôi không biết ai đã bỏ bạc vào các bao của chúng tôi. Ông ấy nói với họ: Xin hãy ân từ với các người, đừng sợ hãi; Đức Chúa Trời của các người, và Đức Chúa Trời của tổ phụ các người, đã ban cho các người những kho báu trong các bao của các người; còn bạc của các người, tôi đã nhận rồi. Và ông ấy đã dẫn Simêôn ra đến họ. Và người ấy mang nước để rửa chân cho họ; và người ấy cho lừa của họ ăn cỏ khô. Họ chuẩn bị những món quà cho đến khi Giuse đến vào buổi trưa; vì họ nghe rằng ông ấy sắp dùng

bữa ở đó. Giô-sép vào trong nhà, và họ dâng cho ông những món quà mà họ có trong tay, và họ cúi lạy ông, sấp mặt xuống đất. Ông ấy hỏi họ: Các người thế nào? Và người nói với họ: Cha già của các ngươi mà các ngươi đã nói đến có khỏe mạnh không? Vẫn sống? Họ nói, Cha của chúng tôi, con trai của ngài, vẫn khỏe mạnh, ông ấy vẫn còn sống. Và người nói, Phước thay người đàn ông đó bởi Thần, và cúi xuống họ thờ lạy Ngài. Ngước mắt lên, Giuse nhìn thấy Bêngiamin, em trai cùng mẹ của mình, và nói: Đây có phải là em trai trẻ nhất của các ngươi mà các ngươi đã nói với ta sẽ đem đến không? Và người nói, Cầu Thượng Đế thương xót con. Giô-sép bị xao động; vì lòng dạ của ông đang bị khuấy động vì em trai của ông, và ông đang tìm cách khóc; nhưng sau khi đi vào phòng riêng, ông đã khóc ở đó. Và sau khi rửa mặt, đi ra ngoài, anh ấy tự kiềm chế; và anh ấy nói: Hãy dọn bánh mì ra. Và họ dọn thức ăn cho anh ta một mình, và cho họ riêng, và cho những người Ai Cập đang ăn cùng với anh ta cũng riêng; vì những người Ai Cập không thể ăn chung bánh với những người Hê-bơ-rơ; vì điều đó là một điều ghê tởm đối với những người Ai Cập. Họ ngồi trước mặt ông ấy, người con đầu lòng theo thứ tự tuổi tác của mình, và người trẻ nhất theo tuổi trẻ của mình; những người đàn ông ngạc nhiên, mỗi người nhìn anh em của mình. Họ đã nhận phần thức ăn từ ông ấy về phía mình; và phần của Benjamin lớn hơn tất cả các phần khác gấp năm lần so với phần của họ; và họ đã uống và say với ông ấy.

44

Và Giô-sép đã ra lệnh cho người đang coi sóc nhà của ông, nói: Hãy đổ đầy bao của những người đàn ông bằng thức ăn, nhiều như họ có thể mang được; và hãy bỏ bạc của mỗi người vào miệng bao. Và hãy bỏ cái chén bạc của ta vào cái bao của người em út, và cả tiền lúa mì của nó; và điều đó đã xảy ra theo lời của Giô-sép, đúng như ông đã nói. Buổi sáng đã bình minh; và những người đàn ông đã được thả đi, chính họ và những con lừa của họ. Sau khi họ đã ra khỏi thành phố, họ chưa đi xa; và Giuse nói với người quản gia của ông, Hãy đứng dậy đuổi theo những người đàn ông đó, và ngươi sẽ đuổi kịp họ, và ngươi sẽ nói với họ: Tại sao các ngươi đã trả ác thay vì tốt? Tại sao các ngươi đã ăn cắp cái chén bạc của tôi? Đây không phải là cái mà chủ của tôi dùng để uống sao? Chính anh ta thì bói toán bằng bói toán trong anh ta. Các ngươi đã hoàn thành những điều ác mà các ngươi đã làm. Tìm thấy họ, ông nói với họ theo những lời này. Họ nói với ông ấy, Tại sao chủ nói những lời này? Đừng để con cái của ngươi làm theo lời này. Nếu số bạc mà chúng tôi tìm thấy trong bao của chúng tôi mà chúng tôi đã trả lại cho ngài từ đất Canaan, thì làm sao chúng tôi lại có thể ăn cắp bạc hay vàng từ nhà của chủ ngài? Bên người nào mà ngươi tìm thấy cái chén của các con ngươi, hãy để hắn chết; và chúng tôi cũng sẽ là đầy tớ của chủ chúng tôi. Và ông ấy nói: Bây giờ, như các ngươi nói, thì sẽ như vậy; người nào mà cái chén được tìm thấy bên mình, người đó sẽ là đầy tớ của ta, còn các ngươi sẽ trong sạch. Họ vội vàng, mỗi người hạ cái bao của mình xuống đất và mở cái bao của mình ra. Ông ấy tìm kiếm bắt đầu từ người anh cả cho đến người em út. Và ông tìm thấy cái chén trong túi của Benjamin. Và họ xé áo của họ, và mỗi người đặt bao của mình lên lưng lừa của

mình, và họ quay trở lại thành phố. Giô-đa và các anh em của ông đã vào đến Giô-sép khi ông ấy vẫn còn ở đó, và họ đã sấp mình xuống trước mặt ông ấy xuống đất. Giô-sép nói với họ: Các ngươi đã làm việc này là gì? Các ngươi không biết rằng người đàn ông như tôi thực hành bói toán bằng bói toán sao? Giu-đa nói: Chúng tôi sẽ trả lời gì với chúa, hay chúng tôi sẽ nói gì, hay làm sao chúng tôi được minh oan? Thượng Đế đã tìm thấy sự bất công của các con ngươi; này chúng tôi là đầy tớ của chủ chúng tôi, cả chúng tôi và người mà cái chén được tìm thấy bên người ấy. Giô-sép nói: Tôi không thể làm điều này; người đàn ông mà cái chén được tìm thấy bên người, chính hắn sẽ là đầy tớ của tôi; còn các ngươi hãy trở về bình an với cha của các ngươi. Đã đến gần ông ấy, Giu-đa nói: Tôi cầu xin, thưa chúa; xin để đầy tớ của chúa nói một lời trước mặt chúa, và xin đừng giận đầy tớ của chúa, vì chúa giống như Pha-ra-ôn. Lạy Chúa, ngài đã hỏi các con trai của ngài, nói rằng, liệu các ngươi có cha hay anh em không. Và chúng tôi đã nói với chúa: Chúng tôi có người cha già, và một đứa con sinh ra khi ông ấy tuổi già, nó còn trẻ hơn, và anh trai của nó đã chết, nên chỉ còn một mình nó được để lại cho mẹ của nó, và cha yêu nó. Nhưng ngài đã nói với các đầy tớ của ngài: Hãy đem nó xuống cho ta, và ta sẽ chăm sóc nó. Và chúng tôi đã nói với chúa, đứa trẻ sẽ không thể rời bỏ cha của nó; nhưng nếu nó rời bỏ cha, nó sẽ chết. Và ông đã nói với các con trai của ông rằng, nếu người em trai trẻ nhất của các ngươi không đi xuống với các ngươi, các ngươi sẽ không được gặp mặt ta nữa. Và đã xảy ra là khi chúng tôi đi lên đến cha chúng tôi, con trai của ngài, chúng tôi đã báo cáo cho ông ấy những lời của chúa chúng tôi. Cha của chúng tôi đã nói: Hãy đi lại và mua cho chúng tôi ít

thức ăn. Nhưng chúng tôi đã nói, chúng tôi sẽ không thể đi xuống; nhưng nếu em trai trẻ hơn của chúng tôi đi xuống với chúng tôi, chúng tôi sẽ đi xuống; vì chúng tôi sẽ không thể nhìn thấy khuôn mặt của người đàn ông khi em trai trẻ hơn của chúng tôi không có mặt với chúng tôi. Con trai của ngươi, cha của chúng tôi, đã nói với chúng tôi: Các ngươi biết rằng vợ tôi đã sinh cho tôi hai đứa con, và một đứa đã đi khỏi tôi; và các ngươi đã nói rằng nó đã bị thú dữ ăn thịt, và tôi không thấy nó cho đến bây giờ. Nếu vậy các ngươi cũng đem đứa này đi khỏi mặt tôi, và tai họa xảy ra cho nó trên đường, thì các ngươi sẽ đưa tuổi già của tôi xuống âm phủ với nỗi đau buồn. Bây giờ vậy nếu tôi đi vào gặp con trai của ông, là cha của chúng tôi, và đứa trẻ không ở với chúng tôi, mà linh hồn của ông treo lơ lửng vào linh hồn của đứa này, và khi ông thấy đứa trẻ không ở với chúng tôi, ông sẽ chết, và các con trai của ông sẽ đưa tuổi già của con trai ông, là cha của chúng tôi, với nỗi buồn xuống âm phủ. Vì con trai của ông đã nhận đứa trẻ từ người cha, nói rằng, nếu tôi không đem nó đến ông và đặt nó trước mặt ông, tôi sẽ là người có tội với cha suốt mọi ngày. Bây giờ vì vậy tôi sẽ ở lại với ngài như một đứa con thay vì đứa trẻ kia, làm đầy tớ của chủ; nhưng đứa trẻ đó hãy để lên đi với các anh em của nó. Vì làm sao tôi có thể đi lên gặp cha, khi đứa trẻ không ở với chúng tôi? Để tôi không thấy những điều xấu xa mà sẽ tìm thấy cha của tôi.

45

Và Giô-sép không thể chịu đựng tất cả những người đang đứng

bên cạnh ông, nhưng ông nói, hãy đuổi tất cả đi khỏi tôi; và không có ai đứng bên cạnh Giô-sép, khi ông cho anh em mình nhận ra ông. Và ông ấy thả tiếng nói với khóc lóc; và tất cả người Ai Cập nghe, và nó trở nên nghe được trong nhà Pha-ra-ôn. Giô-sép nói với những anh em của mình, Tôi là Giô-sép; cha tôi còn sống không? Và các anh em không thể trả lời anh ấy; vì họ bị rối loạn. Giô-sép nói với các anh em của ông, hãy lại gần ta; và họ lại gần; và ông nói, ta là Giô-sép anh em của các ngươi, người mà các ngươi đã bán vào Ai-cập. Vậy bây giờ đừng buồn phiền, cũng đừng để điều đó có vẻ khắc nghiệt với các ngươi, bởi vì các ngươi đã bán tôi đến đây; vì Đức Chúa Trời đã sai tôi đi trước các ngươi để bảo toàn sự sống. Vì đây là năm thứ hai của nạn đói trên đất, và còn lại năm năm nữa, trong đó sẽ không có cày cấy, cũng không có mùa gặt; vì Thiên Chúa đã sai tôi đến trước các ngươi, để giữ lại cho các ngươi một dòng dõi tàn dư trên đất, và nuôi dưỡng cho các ngươi một sự bảo tồn lớn lao. Bây giờ vậy không phải các ngươi đã sai tôi đến đây, nhưng là Đức Chúa Trời; và Ngài đã làm cho tôi như cha của Pha-ra-ôn, và chủ của cả nhà ông ấy, và người cai trị cả xứ Ai Cập. Vội vàng rồi, vì thế các ngươi hãy đi lên đến cha ta, và nói với ông ấy, những điều này con trai ngươi Giô-sép nói: Đức Chúa Trời đã làm ta làm chúa tể tất cả đất Ai Cập; vì thế hãy đi xuống đến ta, và đừng ở lại; Và ngươi sẽ ở trong đất Gô-sen của A-ra-bi; và ngươi sẽ ở gần ta, ngươi, và các con trai ngươi, và các con trai của các con trai ngươi, các con chiên ngươi, và các con bò ngươi, và tất cả những gì là của ngươi. Và ta sẽ nuôi dưỡng ngươi ở đó, vì còn năm năm nạn đói nữa, để ngươi không bị tiêu diệt, cả các con trai ngươi và tất cả tài sản của ngươi. Này, mắt của các ngươi thấy, và mắt

của Bên-gia-min em tôi thấy, rằng chính miệng tôi đang nói với các ngươi. Vậy hãy báo cho cha tôi tất cả vinh quang của tôi ở Ai Cập và tất cả những gì các ngươi đã thấy, và hãy vội vàng đem cha tôi xuống đây. Và ông ôm cổ Bên-gia-min em trai mình và khóc vào người em; và Bên-gia-min khóc vào cổ anh. Và sau khi hôn tất cả anh em mình, anh ấy khóc vì họ; và sau đó anh em anh ấy nói chuyện với anh ấy. Và tin được loan báo vào nhà Pha-ra-ôn, nói rằng, các anh em của Giô-sép đã đến; và Pha-ra-ôn cùng các tôi tớ của ông đều vui mừng. Pha-ra-ôn nói với Giô-sép: Hãy nói với các anh em của ngươi, hãy làm điều này: hãy chất đầy các xe chở hàng của các ngươi và hãy đi đến đất Ca-na-an. Và hãy đem theo cha của các ngươi và của cải của các ngươi, hãy đến với ta; và ta sẽ cho các ngươi tất cả những điều tốt đẹp của Ai Cập, và các ngươi sẽ ăn tủy của đất. Còn ngươi hãy ra lệnh những điều này: lấy cho họ những xe ngựa từ đất Ai Cập cho con cái của các ngươi và cho vợ của các ngươi; và sau khi đón cha của các ngươi thì hãy đến. Và đừng tiếc nuối trong mắt các ngươi về đồ đạc của các ngươi; vì tất cả những điều tốt đẹp của Ai Cập sẽ thuộc về các ngươi. Các con trai của Y-sơ-ra-ên đã làm như vậy; và Giô-sép đã cho họ xe ngựa theo những điều đã được Pha-ra-ôn vua nói; và ông đã cho họ lương thực cho đường đi; Và ông đã cho tất cả mọi người hai bộ áo; nhưng cho Bên-gia-min ông đã cho ba trăm vàng, và năm bộ áo thay thế. Và ông ấy đã gửi cho cha mình theo cùng cách đó: mười con lừa chở đầy những thứ tốt nhất của Ai Cập, và mười con la chở bánh cho cha mình dùng trên đường. Ông ấy đã gửi đi những người anh em của ông ấy, và họ đã đi; và ông ấy đã nói với họ, đừng tức giận trên đường. Và họ đi lên từ Ai Cập, và đến đất Canaan gặp Giacóp,

cha của họ. Và họ báo tin cho ông ấy rằng: Con trai của ông là Giô-sép vẫn còn sống, và chính ông ấy đang cai trị toàn bộ đất Ai Cập; và Gia-cốp kinh ngạc trong tâm trí vì ông ấy không tin họ. Họ đã kể lại cho ông tất cả những lời mà Giuse đã nói, tất cả những gì ông ấy đã nói với họ. Nhìn thấy những cỗ xe mà Giô-sép đã gửi để đón ông, tinh thần Gia-cốp cha của họ đã hồi sinh. Israel nói: Điều này thật lớn lao với tôi, nếu Joseph con trai tôi vẫn còn sống; tôi sẽ đi gặp nó trước khi tôi chết.

46

Y-sơ-ra-ên đã khởi hành, chính ông và tất cả những gì của ông, đến giếng Bê-e-sê-ba, và ông dâng sinh tế cho Đức Chúa Trời của cha ông là Y-sác. Và Đức Chúa Trời nói với Y-sơ-ra-ên trong khải tượng ban đêm, nói: Gia-cốp, Gia-cốp; và ông nói: Có chuyện gì vậy? Và Ngài nói với ông ta, Ta là Đức Chúa Trời của các tổ phụ ngươi; đừng sợ đi xuống Ai Cập; vì ta sẽ làm ngươi thành một dân tộc lớn ở đó. Và ta sẽ đi xuống với ngươi vào Ai Cập, và ta sẽ đem ngươi lên cuối cùng; và Giô-sép sẽ đặt tay trên mắt của ngươi. Gia-cốp đứng dậy từ cái giếng của lời thề; và các con trai của Y-sơ-ra-ên đã đưa cha của họ, và hành lý, và vợ của họ lên các xe ngựa mà Giô-sép đã gửi để đưa ông. Và sau khi mang theo những của cải của họ, và tất cả tài sản mà họ đã có được từ đất Canaan, Gia-cốp và tất cả dòng dõi của ông đã đi vào Ai Cập cùng với ông. Các con trai, và các con trai của các con trai của ông cùng với ông; các con gái, và các con gái của các con gái của ông; và tất cả dòng dõi của ông, ông đã dẫn vào Ai Cập. Và đây là các

tên của các con trai của Y-sơ-ra-ên, những người đã vào Ai Cập cùng với Gia-cốp, cha của họ. Gia-cốp và các con trai của ông: con đầu lòng của Gia-cốp, Ru-bên. Các con trai của Ru-bên là Hê-nóc, và Pha-lu, Hết-rôn, và Cạt-mi. Các con trai của Si-mê-ôn: Giê-mu-ên, và Gia-min, và Ê-hút, và Gia-kin, và Xô-ha, và Sau-lơ con trai của người đàn bà Ca-na-an. Các con trai của Lê-vi: Ghẹt-sôn, Kát, và Mê-ra-ri. Các con trai của Giu-đa là Ê-rơ, và Ô-nan, và Sê-la, và Phê-rết, và Xê-rách; và Ê-rơ và Ô-nan đã chết ở đất Ca-na-an; và các con trai của Phê-rết là Hết-rôn và Giê-mu-ên. Các con trai của Y-sa-ca là Thô-la, Phu-a, A-sum, và Sim-rôn. Các con trai của Zaboulon là Sered, Allon và Jahleel. Đây là các con trai của Lê-a, những người mà bà sinh cho Gia-cốp ở Mê-sô-bô-ta-mi-a thuộc Sy-ri, và Đi-na con gái của ông ấy; tất cả các người, con trai và con gái, ba mươi ba. Các con trai của Gát là Saphôn, Angis, Sannis, Thasoban, Aêdeis, Aroêdeis, và Arêêleis. Các con trai của A-se là Iem-na, Ies-su-a, Ie-ul và Ba-ri-a, và Sa-ra là em gái của họ. Các con trai của Baria là Chobor và Melchiil. Đây là các con trai của Xinpha, người mà Laban đã cho Lê-a con gái mình, bà đã sinh những người này cho Gia-cốp, mười sáu người. Các con trai của Ra-chên, vợ của Gia-cốp, là Giô-sép và Bên-gia-min. Các con trai của Giô-sép đã sinh ra ở đất Ai Cập, mà A-sê-nát con gái của Phô-ti-phê-ra thầy tế lễ thành Hê-li-ô-pô-lít đã sinh cho ông, là Ma-na-se và Ép-ra-im; và các con trai của Ma-na-se, mà người vợ lẽ người Sy-ri đã sinh cho ông, là Ma-ki; và Ma-ki đã sinh ra Ga-la-át; và các con trai của Ép-ra-im em của Ma-na-se, là Su-tê-la và Ta-am; và các con trai của Su-tê-la, là Ê-đôm. Các con trai của Benjamin là Bala, Bochor và Ashbel. Các con trai của Bala là Gera, Noeman, Anchis, Rosh, và Mamphim; và Gera sinh ra

Arad. Đây là các con trai của Rachel mà bà đã sinh cho Jacob; tất cả các linh hồn là mười tám. Con trai của Đan là Asom. Và các con trai của Naphtali: Asiel, và Guni, và Izhar, và Shillem. Đây là các con trai của Bilhah, người mà Laban đã cho Rachel con gái mình, bà đã sinh những người này cho Gia-cốp, tất cả là bảy người. Tất cả các linh hồn đã vào với Gia-cốp vào Ai Cập, những người đã ra từ đùi của ông, ngoài những vợ của các con trai Gia-cốp, tất cả các linh hồn, sáu mươi sáu; Và các con trai của Giô-sép đã sinh cho ông trong đất Ai Cập, chín linh hồn. Tất cả các linh hồn của nhà Gia-cốp, những người đã vào Ai Cập cùng với Gia-cốp, là bảy mươi lăm linh hồn. Và ông đã sai Giu-đa đi trước ông đến Giô-sép, để gặp ông tại thành Hê-rô-ôn, trong đất Ra-mê-se. Sau khi thắng yên những cỗ xe của mình, Giuse đi lên để gặp Y-sơ-ra-en cha mình, tại thành Hê-rô-ôn; và khi xuất hiện trước mặt cha, ông ôm cổ cha, và ông đã khóc thật nhiều. Và Y-sơ-ra-ên nói với Giô-sép: Bây giờ ta có thể chết rồi, vì ta đã thấy mặt con; con vẫn còn sống. Giô-sép nói với các anh em của ông: Sau khi đi lên, tôi sẽ báo cáo với Pha-ra-ôn và tôi sẽ nói với ông ấy: Các anh em của tôi và nhà của cha tôi, những người đã ở trong đất Ca-na-an, đã đến với tôi. Những người đàn ông này là những người chăn chiên; vì họ là những người chăn nuôi gia súc; và họ đã mang đến gia súc, và bò, và tất cả những thứ của họ. Vậy nếu Pha-ra-ôn gọi các ngươi và nói với các ngươi, công việc của các ngươi là gì? Các ngươi sẽ nói: Những tôi tớ của ngài là người chăn nuôi gia súc từ thuở nhỏ cho đến bây giờ, cả chúng tôi và tổ phụ chúng tôi, để các ngươi có thể ở trong đất Goshen thuộc Arabia, vì mọi người chăn chiên đều là điều ghê tởm đối với người Ai Cập.

47

Giô-sép đã đến và báo cáo cho Pha-ra-ôn, nói rằng: Cha tôi và anh em tôi, cùng gia súc và bò của họ, và tất cả những gì của họ, đã đến từ đất Ca-na-an; và này, họ đang ở trong đất Gô-sen. Và từ những người anh em của ông ấy, ông ấy đã chọn năm người đàn ông và đặt họ trước mặt Pha-ra-ôn. Và Pha-ra-ôn nói với các anh em của Giô-sép: Công việc của các ngươi là gì? Họ nói với Pha-ra-ôn: Các tôi tớ của ngài là những người chăn chiên, cả chúng tôi lẫn tổ tiên chúng tôi. Họ nói với Pha-ra-ôn: Chúng tôi đã đến để tạm trú trong đất này, vì không có đồng cỏ cho gia súc của các tôi tớ ngài, vì nạn đói đã trầm trọng trong đất Ca-na-an; vậy bây giờ xin cho chúng tôi được ở trong đất Gô-sen. Pha-ra-ôn nói với Giô-sép: Hãy để họ ở trong đất Gô-sen; và nếu ngươi biết rằng trong số họ có những người có năng lực, hãy chỉ định họ làm người cai trị đàn gia súc của ta. Gia-cốp và các con trai của ông đã đến Ai Cập đến với Giô-sép, và Pha-ra-ôn vua của Ai Cập đã nghe. Và Pha-ra-ôn nói với Giô-sép: Cha của ngươi và các anh em của ngươi đã đến với ngươi. Này, đất Ai Cập ở trước mặt ngươi; hãy cho cha ngươi và các anh em ngươi ở trong vùng đất tốt nhất. Giô-sép đưa Gia-cốp cha của ông vào, và đặt ông trước mặt Pha-ra-ôn; và Gia-cốp chúc phước cho Pha-ra-ôn. Pha-ra-ôn nói với Gia-cốp, Các năm ngày của đời con là bao nhiêu? Và Gia-cốp nói với Pha-ra-ôn: Những ngày của các năm cuộc đời tôi, mà tôi kiều ngụ, là một trăm ba mươi năm; những ngày của các năm cuộc đời tôi đã trở nên ít ỏi và khổ cực; chúng không bằng những ngày của các năm cuộc đời các tổ phụ tôi, những ngày mà họ đã

kiều ngụ. Và sau khi chúc phước cho Pha-ra-ôn, Gia-cốp đi ra khỏi người. Và Giô-sép đã cho cha ông và các anh em ông định cư, và đã cho họ đất đai trong xứ Ai Cập, trong vùng đất tốt nhất, trong vùng đất Ra-mê-se, như Pha-ra-ôn đã ra lệnh. Và Giô-sép đo phát thóc cho cha ông, cho các anh em, và cho tất cả nhà của cha ông, thóc theo số người. Lúa mì không có ở khắp vùng đất, vì nạn đói đã trở nên rất nghiêm trọng; và vùng đất Ai Cập và vùng đất Ca-na-an đã kiệt quệ vì nạn đói. Và Giô-sép đã thu thập tất cả bạc được tìm thấy trong đất Ai Cập và trong đất Ca-na-an, từ lúa mì mà họ đang mua, và ông đã đong lúa mì cho họ, và Giô-sép đã đem tất cả bạc vào nhà Pha-ra-ôn. Và hết tất cả bạc từ đất Ai Cập và từ đất Ca-na-an; và tất cả người Ai Cập đến với Giô-sép, nói: Cho chúng tôi bánh, và tại sao chúng tôi chết trước mặt ông? Vì bạc của chúng tôi đã hết rồi. Giô-sép nói với họ, Hãy mang gia súc của các ngươi, và ta sẽ cho các ngươi bánh, thay cho gia súc của các ngươi, nếu bạc của các ngươi đã hết. Họ dẫn gia súc của họ đến Giuse, và Giuse cho họ bánh thay cho ngựa, và thay cho cừu, và thay cho bò, và thay cho lừa, và nuôi họ bằng bánh thay cho tất cả gia súc của họ trong năm đó. Năm đó đã qua đi, và họ đến với ông ta trong năm thứ hai, và họ nói với ông ta, có phải chúng tôi sẽ bị tiêu diệt trước mặt chủ của chúng tôi không? Vì nếu bạc của chúng tôi đã hết, và của cải và gia súc đã về với ngài là chúa, và không còn lại gì cho chúng tôi trước mặt chúa của chúng tôi, ngoài thân thể riêng và đất của chúng tôi, vậy để chúng tôi không chết trước mặt ngài, và đất trở nên hoang vắng, hãy mua chúng tôi và đất của chúng tôi để đổi lấy bánh, và chúng tôi cùng đất của chúng tôi sẽ là tôi tớ của Pharaoh; hãy cho hạt giống, để chúng tôi gieo, và sống và không chết, và đất sẽ

không trở nên hoang vắng. Và Giô-sép đã mua được tất cả đất của người Ai Cập cho Pha-ra-ôn; vì người Ai Cập đã bán đất của họ cho Pha-ra-ôn; vì nạn đói đã áp đảo họ; và đất đã trở thành của Pha-ra-ôn. Và dân chúng, ông đã bắt họ làm nô lệ cho ông, từ biên giới tận cùng của Ai Cập cho đến biên giới tận cùng, ngoại trừ đất đai của các thầy tế lễ mà thôi; Giô-sép không chiếm được cái này; vì bằng sự ban cho, Pha-ra-ôn đã ban phần cho các thầy tế lễ, và họ ăn phần ban cho mà Pha-ra-ôn đã ban cho họ; vì điều này họ không bán đất đai của họ. Và Giô-sép nói với tất cả người Ai Cập, này ta đã mua được các ngươi và đất của các ngươi hôm nay cho Pha-ra-ôn; hãy lấy hạt giống cho mình, và gieo vào đất. Và sản phẩm của nó sẽ như vậy; và các ngươi sẽ nộp phần thứ năm cho Pha-ra-ôn; còn bốn phần sẽ thuộc về các ngươi để làm hạt giống cho đất, và để làm thức ăn cho các ngươi, và cho tất cả những người trong nhà các ngươi. Và họ nói: Ngài đã cứu chúng tôi; chúng tôi đã tìm được ơn trước mặt chúa của chúng tôi, và chúng tôi sẽ là tôi tớ của Pha-ra-ôn. Và Giô-sép đặt cho họ thành mệnh lệnh cho đến ngày này, trên đất Ai-cập để nộp một phần năm cho Pha-ra-ôn, ngoại trừ đất của các thầy tế lễ mà thôi; đất đó không thuộc về Pha-ra-ôn. Y-sơ-ra-ên đã định cư trong đất Ai-cập trên vùng đất Gô-sen, và họ thừa hưởng nó; và họ tăng lên và nhân lên rất nhiều. Gia-cốp đã sống ở đất Ai-cập mười bảy năm, và số ngày của Gia-cốp, các năm của đời ông, là một trăm bốn mươi bảy năm. Và những ngày của Y-sơ-ra-ên đã đến gần để chết; và ông gọi con trai của ông là Giô-sép, và nói với ông, Nếu tôi đã tìm được ơn trước mặt con, hãy đặt bàn tay của con dưới đùi của tôi, và con sẽ làm cho tôi lòng thương xót và lẽ thật, để không chôn tôi ở Ai-cập; Nhưng tôi sẽ nằm xuống với các cha

của tôi; và con sẽ đem tôi ra khỏi Ai-cập, và con sẽ chôn tôi trong mộ của họ. Và ông nói, Tôi sẽ làm theo lời của cha. Và ông nói, Hãy thề với ta. Và ông đã thề với người. Và Y-sơ-ra-ên cúi lạy trên đầu cây gậy của mình.

48

Sau những lời này, có người báo cho Giô-sép rằng cha của ông đang bị bệnh; và đã đem theo hai con trai của ông là Ma-na-se và Ép-ra-im, ông đến với Gia-cốp. Có người báo cho Gia-cốp rằng, này con trai ngươi là Giô-sép đang đến với ngươi; và Ít-ra-en đã cố gắng làm mình mạnh mẽ lên, ngồi dậy trên giường. Và Gia-cốp nói với Giô-sép, Đức Chúa Trời của tôi đã hiện ra với tôi ở Lu-xơ trong đất Ca-na-an, và ban phước cho tôi, và nói với tôi: Này đây ta sẽ làm cho ngươi gia tăng, và làm cho ngươi thêm nhiều, và làm cho ngươi thành các hội họp của các dân tộc; và ta sẽ ban cho ngươi đất này, và cho dòng dõi của ngươi sau ngươi, làm sản nghiệp đời đời. Bây giờ vậy thì hai con trai của con, những người sinh ra cho con trong đất Ai Cập trước khi ta đến với con vào Ai Cập, là của ta, Ép-ra-im và Ma-na-se; như Ru-bên và Si-mê-ôn, chúng sẽ là của ta. Còn những con cháu mà ngươi sinh ra sau này, chúng sẽ thuộc về tên của anh em chúng; chúng sẽ được gọi theo phần đất của những người đó. Và khi tôi đang đi từ Mesopotamia của Syria, Rachel mẹ của con đã chết trong đất Canaan, khi tôi đang đến gần trường đua ngựa Chabratha của vùng đất đó, để đến Ephrathah; và tôi đã chôn cất cô ấy trên con đường của trường đua ngựa; đó là Bethlehem. Khi nhìn thấy

các con trai của Giô-sép, Y-sơ-ra-ên nói: Những người này là ai của ngươi? Giô-sép nói với cha mình: Họ là các con trai của con, những người mà Đức Chúa Trời đã ban cho con ở đây. Và Gia-cốp nói: Hãy đem họ lại gần ta, để ta chúc phước cho họ. Đôi mắt của Y-sơ-ra-ên đã mờ đi vì tuổi già, và ông không thể nhìn thấy; và ông đưa họ lại gần mình, và ông hôn họ, và ông ôm họ. Và Y-sơ-ra-ên nói với Giô-sép, này ta không bị tước đoạt khuôn mặt của con, và này Đức Chúa Trời đã chỉ cho ta thấy cả dòng dõi của con. Và Giô-sép đã dẫn họ ra khỏi đầu gối của ông, và họ đã cúi mặt xuống đất trước ông. Giô-sép đã đem hai con trai của ông, Ép-ra-im ở bên phải, từ phía bên trái của Y-sơ-ra-ên, còn Ma-na-se từ phía bên trái, từ phía bên phải của Y-sơ-ra-ên, đưa họ đến gần ông. Giơ tay ra, Ít-ra-en đặt tay phải lên đầu Ép-ra-im, người này là người trẻ hơn, và đặt tay trái lên đầu Ma-na-se, đan chéo các tay. Và ông chúc phước cho họ, và nói: Đức Chúa Trời, Đấng mà các tổ phụ của tôi đã làm đẹp lòng trước mặt Ngài, là Áp-ra-ham và Y-sác, Đức Chúa Trời Đấng đã nuôi dưỡng tôi từ tuổi trẻ cho đến ngày này, Sứ Giả Đấng đã giải cứu tôi khỏi mọi điều ác, xin chúc phước cho các con trẻ này; và tên của tôi sẽ được gọi trong họ, và tên của các tổ phụ của tôi là Áp-ra-ham và Y-sác; và nguyện họ được gia tăng thành đông đảo trên đất. Khi thấy rằng cha mình đã đặt bàn tay phải lên đầu Ephraim, Joseph cảm thấy điều đó không vừa ý, và Joseph nắm lấy bàn tay của cha mình để di chuyển nó từ đầu Ephraim sang đầu Manasseh. Giô-sép nói với cha mình: Không phải như vậy đâu, thưa cha, vì người này mới là con đầu lòng; xin cha hãy đặt tay phải lên đầu người này. Và ông ấy không muốn, nhưng ông ấy nói, Ta biết, con ơi, ta biết; và người này sẽ trở thành một dân tộc, và người này sẽ được tôn

cao; nhưng em trai của nó, người trẻ hơn, sẽ lớn hơn nó, và dòng dõi của nó sẽ trở thành vô số các dân tộc. Và ông chúc phước cho họ trong ngày đó, nói rằng, nhờ các ngươi mà Y-sơ-ra-ên sẽ được chúc phước, họ sẽ nói rằng, nguyện Đức Chúa Trời làm cho con như Ép-ra-im và như Ma-na-se; và ông đặt Ép-ra-im trước Ma-na-se. Y-sơ-ra-en nói với Giô-sép: Này, ta đang chết; và Đức Chúa Trời sẽ ở với các ngươi, và sẽ đem các ngươi trở về đất của tổ phụ các ngươi. Tôi cho ngươi Si-chem đặc biệt hơn các anh em ngươi, cái mà tôi đã lấy từ tay người A-mô-rít bằng gươm tôi và cung.

49

Gia-cốp gọi các con trai của ông, và nói với họ: Hãy tập hợp lại, để ta có thể tuyên bố cho các con biết điều gì sẽ xảy đến với các con vào những ngày cuối cùng. Hãy tập hợp lại và hãy nghe ta, hỡi các con trai của Gia-cốp; hãy nghe, hỡi Ít-ra-en, hãy nghe cha các ngươi. Ru-bên, con đầu lòng của ta, con là sức mạnh của ta và là khởi đầu con cái của ta, khó chịu đựng và cứng đầu tự ý. Con đã hành động xấc xược như nước, con chớ sôi trào lên, vì con đã lên trên giường của cha con; lúc đó con đã làm ô uế cái giường nơi con đã lên. Simeon và Levi, anh em, đã hoàn thành sự bất công của việc loại bỏ của họ. Linh hồn tôi đừng đến vào hội đồng của họ, và gan tôi đừng tranh cãi về sự cấu thành của họ; bởi vì trong cơn giận của họ họ đã giết người, và trong sự ham muốn của họ họ đã cắt gân bò đực. Bị nguyền rủa cơn giận của họ, vì nó tự ý; và cơn thịnh nộ của họ, vì nó đã cứng cỏi; ta

sẽ chia họ trong Gia-cốp, và ta sẽ rải rác họ trong Y-sơ-ra-ên. Giu-đa, anh em của ngươi sẽ ca ngợi ngươi; bàn tay của ngươi trên lưng những kẻ thù của ngươi; các con trai của cha ngươi sẽ cúi lạy ngươi. Sư tử con của Giu-đa; từ chồi non, con trai ta, con đã đi lên; đã nằm xuống con đã ngủ như sư tử và như sư tử con; ai sẽ đánh thức nó? Người cầm quyền sẽ không thiếu từ Giu-đa, và người lãnh đạo từ đùi của ông ấy, cho đến khi đến những gì được dành sẵn cho ông ấy; và chính ông ấy là sự mong đợi của các dân tộc. Buộc con lừa con của hắn vào cây nho, và con lừa con của con lừa cái của hắn vào cành cuốn, hắn sẽ giặt áo choàng của hắn trong rượu, và áo bọc ngoài của hắn trong máu nho. Đôi mắt của hắn mang lại niềm vui hơn rượu vang, và răng của hắn trắng hơn sữa. Xê-bu-lôn sẽ ở ven biển và chính người ở bên cạnh bến tàu thuyền, và sẽ kéo dài cho đến Si-đôn. Issachar đã khao khát điều tốt đẹp, đang nghỉ ngơi giữa các phần đất. Và khi thấy sự nghỉ ngơi thật đẹp, và đất đai thật màu mỡ, anh ta đã cúi vai vào lao động, và anh ta đã trở thành một người nông dân. Đan sẽ xét xử dân của mình, như một chi phái trong Y-sơ-ra-ên. Và hãy để Đan trở thành con rắn trên đường, ngồi trên lối mòn, cắn gót ngựa; và người cưỡi ngựa sẽ ngã về phía sau, chờ đợi sự cứu rỗi của Chúa. Gát sẽ bị lũ cướp biển tấn công; nhưng chính hắn sẽ truy đuổi chúng sát gót. A-se, bánh mì của người béo tốt; và chính người sẽ ban sự xa hoa cho các lãnh đạo. Naphtali là thân cây tươi tốt, ban tặng vẻ đẹp cho con cháu. Con trai được gia tăng Giuse, con trai được gia tăng của tôi đáng ghen tị, con trai trẻ nhất của tôi; hãy quay trở lại với tôi. Họ đã chửi mắng người mà họ đang bàn bạc về, và các chủ nhân của cung tên đã giữ thù hận với anh ta. Và cung của họ đã bị bẻ gãy bằng sức

mạnh; và gân của cánh tay của họ đã bị nới lỏng, qua bàn tay của Đấng Toàn Năng của Gia-cốp; từ đó Đấng đã làm cho Y-sơ-ra-ên mạnh mẽ từ Đức Chúa Trời của cha ngươi. Và Thần của cha đã giúp đỡ ngươi, và đã ban phước cho ngươi phước lành từ trời cao, và phước lành của đất có tất cả mọi thứ, vì phước lành của vú và tử cung, phước lành của cha ngươi và mẹ ngươi; đã thắng hơn phước lành của núi vững bền, và trên phước lành của đồi đời đời; chúng sẽ ở trên đầu Giuse, và trên đỉnh đầu của người đã lãnh đạo các anh em. Bên-gia-min là sói tham lam, buổi sáng vẫn ăn, và đến buổi tối cho thức ăn. Tất cả những người này là con trai của Gia-cốp, mười hai người; và cha của họ đã nói những điều này với họ; và đã chúc phước cho họ; ông đã chúc phước cho mỗi người theo phước lành của người ấy. Và ông nói với họ, tôi sắp về với dân tộc của tôi; hãy chôn tôi với các tổ tiên của tôi trong hang động, cái ở trong cánh đồng của Ép-rôn người Hê-tít, trong hang động kép, cái đối diện Mam-rê, trong đất Ca-na-an, cái mà Áp-ra-ham đã mua hang động từ Ép-rôn người Hê-tít làm sở hữu mộ. Ở đó họ chôn cất Áp-ra-ham và Sa-ra vợ của ông; ở đó họ chôn cất Y-sác và Rê-bê-ca vợ của ông; ở đó họ chôn cất Lê-a; Trong sở hữu của cánh đồng và của hang động đang ở trong đó, từ các con trai của Hết. Và Gia-cốp ngừng ra lệnh cho các con trai mình; và đã nhấc chân mình lên trên giường, ông tắt thở; và ông được về với dân tộc mình.

50

Và Giuse đã cúi xuống trên mặt cha mình, khóc và hôn ông. Và

Giô-sép ra lệnh cho các đầy tớ của ông là các thợ ướp xác, ướp xác cha của ông; và các thợ ướp xác đã ướp xác Ít-ra-en. Và họ đã hoàn tất bốn mươi ngày cho ông; vì như vậy những ngày của sự mai táng được tính; và Ai Cập đã thương tiếc ông bảy mươi ngày. Khi những ngày tang lễ đã qua, Giô-sép nói với các quan chức của Pha-ra-ôn, rằng, nếu tôi được ơn trước mặt các ngài, xin hãy nói về tôi vào tai Pha-ra-ôn, rằng, cha tôi đã bắt tôi thề, rằng, trong ngôi mộ mà tôi đã đào cho chính tôi ở đất Ca-na-an, ở đó con sẽ chôn cha; bây giờ vậy xin cho tôi đi lên; tôi sẽ chôn cha tôi, và tôi sẽ trở về; Và Pha-ra-ôn nói với Giô-sép, hãy đi lên, hãy chôn cha con, đúng như ông đã bắt con thề. Và Giô-sép đã đi lên để chôn cất cha của ông; và đã đi lên cùng với ông tất cả các con của Pha-ra-ôn, và các người cao niên của nhà của ông, và tất cả các người cao niên của đất Ai-cập, và tất cả gia đình Giô-sép, và các anh em của ông, và tất cả nhà tổ tiên của ông, và họ hàng của ông; và những con cừu, và những con bò họ đã bỏ lại trong đất Gô-sen. Và họ đã đi lên cùng với ông, cả xe ngựa chiến lẫn kỵ binh, và trại trở nên lớn vô cùng. Và họ đến sân đập lúa Atad, ở bên kia sông Jordan; và họ than khóc ông ấy bằng lời than khóc lớn và rất mạnh mẽ; và ông ấy làm tang cho cha mình bảy ngày. Và những cư dân của đất Canaan đã thấy đám tang tại sân đập lúa Atad, và họ nói, đây là đám tang lớn của người Ai Cập; vì thế người ta đã gọi tên nơi đó là Đám Tang Ai Cập, ở bên kia sông Jordan. Và các con trai của ông đã làm cho ông như vậy. Và các con trai của ông đã đưa ông lên đất Ca-na-an và họ chôn cất ông vào cái hang kép, cái hang mà Áp-ra-ham đã mua để làm mộ từ Ép-rôn người Hê-tít, đối diện Mam-rê. Và Giô-sép trở về Ai Cập, chính ông và các anh em của ông, và những người đã đi lên cùng

để chôn cất cha của ông. Khi các anh em của Giô-sép thấy rằng cha của họ đã chết, họ nói, Giô-sép có lẽ sẽ mang hận chúng ta, và trả đũa lại cho chúng ta tất cả những điều ác mà chúng ta đã làm với ông ấy. Và khi đã đến với Giô-sép, họ nói: Cha của anh đã bắt thề trước khi ông qua đời, nói rằng: Hãy nói với Giô-sép như thế này: Hãy tha thứ cho họ sự bất công và tội lỗi của họ, bởi vì họ đã làm điều ác với con; và bây giờ xin hãy tha thứ sự bất công của các đầy tớ Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Trời của cha anh. Và Giô-sép đã khóc khi họ đang nói với ông. Và đã đến với ông ấy, họ nói: Chúng tôi là đầy tớ của ngươi. Và Giuse nói với họ, Đừng sợ, vì tôi thuộc về Thiên Chúa. Các ngươi đã âm mưu hại ta những điều ác, nhưng Đức Chúa Trời đã định về ta những điều tốt, để có thể xảy ra như ngày hôm nay, và dân số đông có thể được nuôi sống. Và ông nói với họ, đừng sợ hãi; tôi sẽ nuôi dưỡng các ngươi và các nhà của các ngươi; và ông khuyên bảo họ và nói vào lòng của họ. Và Giuse đã ở tại Ai Cập, chính ông và các anh em của ông, và tất cả gia đình của cha ông; và Giuse đã sống một trăm mười năm. Và Joseph thấy con cái của Ephraim đến thế hệ thứ ba; và các con trai của Machir, con trai của Manasseh, được sinh ra trên đùi của Joseph. Và Giô-sép nói với các anh em của ông, nói rằng, tôi sắp chết; nhưng Đức Chúa Trời chắc chắn sẽ viếng thăm các ngươi, và sẽ đem các ngươi lên từ đất này vào đất mà Đức Chúa Trời đã thề với các tổ phụ của chúng ta, Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp. Và Giô-sép bắt các con trai của Y-sơ-ra-ên thề, nói rằng: Trong cuộc viếng thăm mà Đức Chúa Trời sẽ viếng thăm các ngươi, thì các ngươi phải mang xương của ta từ đây đi cùng với các ngươi. Và Giuse đã chết ở tuổi một trăm mười; và họ đã chôn cất ông, và đặt ông trong

quan tài ở Ai Cập.

Xuất Hành

1

Đây là tên các con trai của Y-sơ-ra-ên, những người đã vào Ai-cập cùng với Gia-cốp, cha của họ; mỗi người đã vào với toàn bộ gia đình của mình. Ru-bên, Si-mê-ôn, Lê-vi, Giu-đa, Y-sa-ca, Xa-bu-lôn, Bên-gia-min, Đan, và Nép-ta-li, Gát, và A-se. Giô-sép đã ở ở Ai Cập; và tất cả linh hồn từ Gia-cốp là bảy mươi lăm. Giô-sép chết, và tất cả các anh em của ông, và tất cả thế hệ đó. Và con cái Israel tăng lên, và được nhân lên, và trở nên đông đúc, và mạnh lên rất rất; và đất làm cho họ sinh sôi nảy nở. Một vua khác đã lên ngôi trên Ai Cập, người không biết Giô-sép. Ông ấy nói với dân tộc của mình, này dòng giống của con cái Israel là một đám đông lớn, và mạnh hơn chúng ta. Vậy hãy đến, chúng ta hãy xử khôn khéo với họ, kẻo họ sinh sôi nhiều lên, và khi chiến tranh xảy ra với chúng ta, những người này cũng sẽ gia nhập với những kẻ thù địch, và sau khi chiến đấu chống lại chúng ta, họ sẽ đi ra khỏi xứ. Và người ta đặt những người giám sát các công việc lên trên họ, để hành hạ họ trong các công việc. Và họ xây các thành phố kiên cố cho Pha-ra-ôn, cả Phi-thôm, và Ram-se, và

Ôn, đó là thành phố Mặt Trời. Nhưng càng làm nhục họ bao nhiêu, họ càng trở nên đông hơn bấy nhiêu và mạnh vô cùng; và người Ai Cập ghê tởm các con trai của Y-sơ-ra-ên. Và người Ai Cập áp bức các con trai Israel bằng vũ lực. Và họ làm đắng cay cuộc sống của họ trong những công việc khó khăn, với bùn đất và làm gạch, và tất cả những công việc trong những cánh đồng, theo tất cả những công việc mà họ bắt họ làm nô lệ bằng bạo lực. Và vua Ai Cập nói với những bà đỡ của người Do Thái, một người trong họ tên Sê-phô-ra, và tên của người thứ hai là Phu-a. Và ông nói: Khi các ngươi đỡ đẻ cho những phụ nữ Do Thái, và họ sắp sinh con, nếu là con trai thì hãy giết nó; nhưng nếu là con gái thì hãy giữ nó sống. Nhưng các bà đỡ sợ Đức Chúa Trời, và không làm theo như vua Ai Cập đã ra lệnh cho họ, và họ để cho các trẻ trai sống. Và vua Ai Cập đã gọi các bà đỡ và nói với họ, Tại sao các ngươi đã làm việc này và giữ cho các con trai sống? Các bà đỡ nói với Pha-ra-ôn, Các phụ nữ Hê-bơ-rơ không như phụ nữ Ai Cập; vì họ sinh con trước khi các bà đỡ đến với họ; và họ đã sinh con. Thượng Đế đã đối xử tốt với các nữ hộ sinh; và dân chúng gia tăng và trở nên mạnh mẽ vô cùng. Vì các bà đỡ kính sợ Thượng Đế, Ngài ban cho họ gia đình. Pharaoh ra lệnh cho tất cả dân của ông ta rằng: Mọi con trai được sinh ra của người Hebrew, hãy ném xuống sông, còn mọi con gái, hãy giữ cho sống.

2

Có một người từ chi phái Lê-vi, người đã lấy một trong những

con gái của Lê-vi. Và bà đã mang thai, và đã sinh ra một con trai; và khi nhìn thấy nó đẹp đẽ, họ đã giấu nó ba tháng. Vì họ không còn có thể giấu nó, người mẹ của anh ta đã lấy một cái rổ, và phết nó bằng nhựa đường hắc ín, và bỏ đứa trẻ vào trong đó, và đặt nó vào đầm lầy bên cạnh con sông. Và chị gái của anh ấy đang theo dõi từ xa, để biết điều gì sẽ xảy ra với anh ấy. Và con gái Pharaoh đi xuống để tắm rửa ở sông, và các nữ tì của nàng đang đi dọc bên sông; và khi nhìn thấy cái giỏ trong đầm lầy, nàng sai nữ tì đi và lấy nó lên. Mở ra và thấy đứa trẻ đang khóc trong cái giỏ; và con gái Pha-ra-ôn thương xót nó, và nói, Đứa này từ những đứa trẻ của người Hê-bơ-rơ. Và chị gái của nó nói với con gái Pha-ra-ôn, Bạn có muốn tôi gọi cho bạn một người phụ nữ cho con bú từ những người Hê-bơ-rơ, và cô ấy sẽ cho đứa trẻ bú cho bạn không? Và con gái Pharaoh nói, Hãy đi; và cô gái trẻ đã đến gọi người mẹ của đứa trẻ. Con gái Pharaoh nói với bà ấy, Hãy giữ cho ta đứa trẻ này, và cho bú nó cho ta, còn ta sẽ cho ngươi tiền công. Và người đàn bà nhận đứa trẻ, và cho nó bú. Khi đứa trẻ đã lớn lên, bà đưa nó đến con gái của Pharaoh, và nó trở thành con trai của bà ấy; và bà đặt tên cho nó là Moses, nói rằng, tôi đã vớt nó lên từ nước. Và xảy ra trong những ngày nhiều đó, Môi-se đã trở nên lớn, ông đi ra đến những anh em của ông, những con trai của Y-sơ-ra-ên; và đã quan sát sự lao khổ của họ, ông thấy một người Ai Cập đang đánh một người Hê-bơ-rơ nào đó, thuộc những anh em của chính ông, những con trai của Y-sơ-ra-ên. Đã nhìn quanh đây và đây nhưng không thấy ai, và đã đánh người Ai Cập, giấu hắn trong cát. Đã đi ra vào ngày thứ hai, ông thấy hai người đàn ông Do Thái đang cãi nhau; và ông nói với người đang làm sai, tại sao ngươi đánh người lân

cận? Nhưng người đó nói, Ai đã chỉ định ngươi làm người cai trị và quan xét trên chúng ta? Anh không muốn giết tôi theo cách mà anh đã giết người Ai Cập hôm qua chứ? Môi-se sợ hãi và nói, Nếu như vậy thì việc này đã trở nên rõ ràng rồi. Pha-ra-ôn nghe lời này, và ông tìm cách giết Môi-se. Môi-se rút lui khỏi trước mặt Pha-ra-ôn, và ở trong đất Ma-đi-an; khi đến đất Ma-đi-an, ông ngồi bên giếng. Vị tế lễ của Madian có bảy người con gái, họ chăn chiên của cha họ là Jethro; khi đến nơi, họ múc nước cho đến khi đổ đầy các bể chứa, để cho chiên của cha họ là Jethro uống. Nhưng những người chăn cừu đã đến và đuổi họ ra; còn Môi-se đã đứng lên giải cứu họ, và múc nước cho họ, và cho đàn cừu của họ uống. Họ đến với Raguên, cha của họ; và ông nói với họ: Tại sao hôm nay các con về sớm thế? Các cô ấy nói: Một người đàn ông Ai Cập đã giải cứu chúng tôi khỏi những người chăn chiên, và đã múc nước cho chúng tôi, và đã cho bầy cừu của chúng tôi uống. Ông nói với các con gái mình, Vậy người ấy ở đâu? Và tại sao các ngươi đã bỏ lại người đàn ông đó? Vậy thì hãy gọi anh ấy, để anh ấy ăn bánh mì. Môi-se đã được định cư bên cạnh người đàn ông đó; và ông đã gả Xip-pô-ra con gái của mình cho Môi-se làm vợ. Người vợ có thai và sinh một con trai; và Môi-se đặt tên cho nó là Ghẹt-sôm, nói rằng, Tôi là người ngụ cư trong xứ người. Sau những ngày nhiều đó, vua Ai Cập chết, và các con trai Y-sơ-ra-ên rên rỉ vì các công việc, và họ kêu la; và tiếng kêu của họ đi lên đến Đức Chúa Trời vì các công việc. Và Đức Chúa Trời nghe tiếng rên siết của họ; và Đức Chúa Trời nhớ giao ước của Ngài với Áp-ra-ham, và Y-sác, và Gia-cốp. Và Đức Chúa Trời nhìn thấy các con trai Y-sơ-ra-ên, và Ngài cho họ biết.

3

Và Môi-se đang chăn những con chiên của Giê-trô, cha vợ của ông, thầy tế lễ của Ma-đi-an, và ông đã dẫn những con chiên đến vùng hoang mạc, và ông đã đến núi Hô-rếp. Sứ Giả của Chúa hiện ra với ông ta trong ngọn lửa từ bụi gai; và ông ta thấy rằng bụi gai đang cháy trong lửa, nhưng bụi gai không bị thiêu hủy. Môi-se nói, đã đến gần tôi sẽ xem khải tượng lớn này, vì bụi rậm không bị thiêu hủy. Khi Chúa thấy rằng ông đến gần để nhìn, Chúa gọi ông từ bụi gai, nói: Môi-se, Môi-se; và ông nói: Có chuyện gì vậy? Và Ngài nói: Đừng lại gần đây; hãy cởi dép khỏi chân ngươi, vì nơi này. Nơi mà bạn đang đứng là đất thánh. Và Ngài nói: Ta là Đức Chúa Trời của cha ngươi, Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, và Đức Chúa Trời của Y-sác, và Đức Chúa Trời của Gia-cốp. Và Môi-se quay mặt đi, vì ông sợ nhìn trước mặt Đức Chúa Trời. Và Chúa nói với Môi-se, ta đã thấy, ta đã thấy sự khốn khổ của dân ta ở trong Ai Cập, và tiếng kêu la của họ ta đã nghe từ những kẻ giám sát; vì ta biết nỗi đau của họ, và ta đã xuống để giải cứu họ khỏi tay của người Ai Cập, và đưa họ ra khỏi đất đó, và đưa họ vào đất tốt và rộng lớn, vào đất chảy sữa và mật, vào nơi của người Ca-na-an, và người Hê-tít, và người A-mô-rít, và người Phê-rê-sít, và người Ghi-rê-ga-sít, và người Hê-vít, và người Giê-bu-sít. Và bây giờ, tiếng kêu của con cái Israel đã đến với ta; và ta cũng đã thấy sự áp bức mà người Ai Cập đang áp bức họ. Và bây giờ đến đây, ta sẽ sai ngươi đến Pha-ra-ôn vua Ai Cập, và ngươi sẽ đem dân ta là các con trai Y-sơ-ra-ên ra khỏi đất Ai Cập. Và Môi-se nói với Đức Chúa Trời, Tôi là ai mà tôi sẽ đi

đến Pha-ra-ôn vua Ai Cập, và mà tôi sẽ đem các con trai Y-sơ-ra-ên ra khỏi đất Ai Cập? Và Thần phán với Môi-se, nói rằng, ta sẽ ở cùng ngươi; và đây là dấu hiệu cho ngươi rằng ta sai ngươi đi, khi ngươi dẫn dân ta ra khỏi Ai Cập, và các ngươi sẽ thờ phượng Thần trên núi này. Và Môi-se nói với Thượng Đế: Này, tôi sẽ đi ra gặp các con trai Y-sơ-ra-ên và tôi sẽ nói với họ: Thượng Đế của các tổ phụ chúng ta đã sai tôi đến với các ngươi. Họ sẽ hỏi tôi: Tên của Ngài là gì? Tôi sẽ nói gì với họ? Và Thiên Chúa phán với Môi-se, rằng, ta là Đấng Hằng Hữu; và phán, như vậy ngươi sẽ nói với các con trai Y-sơ-ra-en, Đấng Hằng Hữu đã sai ta đến với các ngươi. Và Đức Chúa Trời nói lại với Môi-se, như vậy ngươi sẽ nói với các con trai của Y-sơ-ra-ên, Chúa là Đức Chúa Trời của các tổ phụ chúng ta, Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, và Đức Chúa Trời của Y-sác, và Đức Chúa Trời của Gia-cốp, đã sai ta đến với các ngươi; đây là tên đời đời của ta, và sự tưởng niệm qua các thế hệ. Vậy khi đã đến, hãy tập hợp hội đồng các trưởng lão của con cái Y-sơ-ra-ên, và ngươi sẽ nói với họ, Chúa là Đức Chúa Trời của các tổ phụ chúng ta đã hiện ra với ta, Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, và Đức Chúa Trời của Y-sác, và Đức Chúa Trời của Gia-cốp, phán rằng, Ta đã thật sự viếng thăm các ngươi, và những gì đã xảy ra với các ngươi ở Ai-cập. Và Ngài nói, Ta sẽ đem các ngươi lên khỏi sự khổ nạn ở Ai Cập, vào đất của người Ca-na-an, và người Hê-tít, và người A-mô-rít, và người Phê-rê-sít, và người Ghi-rê-ga-sít, và người Hê-vít, và người Giê-bu-sít, vào đất đang chảy sữa và mật ong. Và họ sẽ nghe tiếng của ngươi; và ngươi sẽ vào, cùng với hội đồng các trưởng lão của Y-sơ-ra-ên, đến gặp Pha-ra-ôn vua của Ai Cập, và ngươi sẽ nói với ông ta: Đức Chúa Trời của người Hê-bơ-rơ đã gọi chúng tôi; vậy chúng tôi sẽ đi

đường ba ngày vào sa mạc, để chúng tôi dâng tế lễ cho Đức Chúa Trời của chúng tôi. Nhưng tôi biết rằng Pha-ra-ôn vua Ai Cập sẽ không thả các ngươi đi, trừ phi có bàn tay mạnh mẽ. Và sau khi giơ tay ra, ta sẽ đánh người Ai Cập bằng tất cả những phép lạ của ta, những phép lạ mà ta sẽ làm giữa họ; và sau đó hắn sẽ thả các ngươi đi. Và ta sẽ ban ơn cho dân này trước mặt người Ai Cập; khi các ngươi ra đi, các ngươi sẽ không rời đi tay không; Nhưng người đàn bà sẽ xin từ người láng giềng và người ở gần lều của nàng những đồ dùng bạc, và vàng, và quần áo; và các ngươi sẽ đặt lên các con trai của các ngươi, và lên các con gái của các ngươi, và các ngươi sẽ cướp đoạt người Ai Cập.

4

Môi-se trả lời và nói, nếu họ không tin tôi, cũng không nghe tiếng nói của tôi, vì họ sẽ nói rằng Đức Chúa Trời không hiện ra với ngươi, thì tôi sẽ nói gì với họ? Và Chúa nói với ông: Cái gì trong tay ngươi đây? Ông ấy nói: Cây gậy. Và Ngài nói, Hãy ném nó xuống đất; và ông ấy ném nó xuống đất, và nó trở thành con rắn; và Môi-se chạy trốn khỏi nó. Và Chúa phán với Môi-se, Hãy giơ tay ra và nắm lấy đuôi nó. Vậy ông giơ tay ra nắm lấy đuôi, và nó trở thành cây gậy trong tay ông. Để họ có thể tin ngươi, rằng Thần của các tổ phụ họ đã hiện ra cho ngươi, Thần của Áp-ra-ham, và Thần của Y-sác, và Thần của Gia-cốp. Và Chúa nói với ông lần nữa, Hãy đưa tay ngươi vào vạt áo ngươi; và ông đưa tay mình vào vạt áo mình; và ông lấy tay mình ra khỏi vạt áo mình, và tay ông trở nên như tuyết. Và Ngài nói lại, Hãy đưa bàn tay

của ngươi vào lòng áo của ngươi; và người đưa bàn tay vào lòng áo của mình; và người đưa nó ra từ lòng áo của mình, và nó lại được phục hồi về màu da thịt của nó. Nhưng nếu họ không tin ngươi, cũng không nghe tiếng của dấu đầu tiên, họ sẽ tin tiếng của dấu thứ hai. Và sẽ xảy ra nếu họ không tin bạn về hai dấu hiệu này, cũng không nghe tiếng của bạn, bạn sẽ lấy nước từ sông, và bạn sẽ đổ nó trên đất khô; và nước mà bạn lấy từ sông sẽ thành máu trên đất khô. Môi-se nói với Chúa, Tôi cầu xin, Chúa ơi, tôi không đủ khả năng từ trước ngày hôm qua cũng không từ trước ngày thứ ba, cũng không từ khi Ngài bắt đầu nói với đầy tớ của Ngài; tôi là người giọng yếu và lưỡi chậm. Chúa phán với Môi-se, Ai đã ban miệng cho con người? Và ai đã làm ra người khiếm thính và người câm điếc, người có thể nhìn và người mù? Chẳng phải tôi là Thần sao? Và bây giờ hãy đi, và tôi sẽ mở miệng của bạn, và tôi sẽ dạy bạn điều bạn sắp nói. Và Môi-se nói: Tôi cầu xin, lạy Chúa, xin hãy chỉ định một người khác có khả năng, người mà Ngài sẽ sai đi. Và Chúa đã tức giận với cơn giận trên Môi-se, nói: Không phải A-rôn là anh trai của ngươi, người Lê-vi sao? Tôi biết rằng anh ấy chắc chắn sẽ nói với bạn; và này anh ấy sẽ đi ra để gặp bạn, và khi thấy bạn anh ấy sẽ vui mừng trong lòng. Và ngươi sẽ nói với hắn, và ngươi sẽ đặt những lời của ta vào miệng hắn, và ta sẽ mở miệng ngươi và miệng hắn, và ta sẽ dạy các ngươi những điều các ngươi sẽ làm. Và chính hắn sẽ nói với dân thay cho ngươi, và chính hắn sẽ là miệng của ngươi; còn ngươi sẽ là người đại diện trước Thượng Đế cho hắn. Và cái gậy này, cái đã biến thành con rắn, ngươi sẽ cầm trong tay ngươi, bằng cái đó ngươi sẽ làm những dấu lạ. Môi-se đã đi, và quay trở lại với Giê-trô, cha vợ của ông, và nói:

Tôi sẽ đi và quay trở lại với những anh em của tôi ở trong Ai Cập, và tôi sẽ xem liệu họ có còn sống không; và Giê-trô đã nói với Môi-se: Hãy đi bình an; và sau những ngày nhiều đó, vua của Ai Cập đã chết. Chúa nói với Môi-se ở Ma-đi-an: Hãy đi, hãy lên đường đến Ai-cập, vì tất cả những người tìm kiếm linh hồn ngươi đã chết. Môi-se đã đem vợ và các con đi, đã cho chúng lên trên các súc vật thồ, và đã quay trở lại Ai Cập; và Môi-se đã cầm lấy cây gậy từ Đức Chúa Trời trong tay ông. Chúa nói với Môi-se, khi ngươi đi và quay trở lại Ai Cập, hãy xem tất cả những phép lạ mà Ta đã ban trong tay ngươi, ngươi sẽ làm chúng trước mặt Pha-ra-ôn; nhưng Ta sẽ làm cứng lòng hắn, và hắn sẽ không thả dân ra. Còn ngươi sẽ nói với Pha-ra-ôn: Chúa phán như vầy: Y-sơ-ra-ên là con đầu lòng của ta. Tôi đã nói với ngươi, hãy thả dân ta đi, để họ có thể phục vụ ta; nếu ngươi không muốn thả họ đi, vậy thì hãy xem, ta sẽ giết con trai ngươi, con đầu lòng. Và đã xảy ra trên đường tại nơi trọ, một Sứ Giả của Chúa đã gặp ông ta và đang tìm cách giết ông ta. Và Sê-phô-ra đã lấy một viên đá, cắt bì bao quy đầu của con trai bà; rồi ngã xuống trước chân ông, và nói, máu của sự cắt bì đứa con tôi đã đổ ra. Và người đó đi khỏi anh ta, bởi vì người đó đã nói, máu của phép cắt bì của đứa con tôi đã cầm lại. Và Chúa nói với A-rôn, Hãy đi vào hoang mạc để gặp Môi-se; và ông đi, và gặp ông ấy trên núi của Đức Chúa Trời, và họ hôn nhau. Và Môi-se báo cáo cho A-rôn tất cả những lời của Chúa mà Ngài đã sai, và tất cả những lời mà Ngài đã truyền cho ông. Môi-se và A-rôn đã đi, và họ đã tập hợp hội đồng các trưởng lão của dân Y-sơ-ra-ên. Và A-rôn nói tất cả những lời này, mà Đức Chúa Trời đã nói với Môi-se, và làm những dấu kỳ trước mặt dân. Và dân chúng đã tin và vui mừng, vì Thiên Chúa đã

viếng thăm các con trai Israel, và vì Ngài đã thấy sự khốn khổ của họ; và cúi xuống, dân chúng đã thờ lạy.

5

Và sau những điều này, Môi-se và A-rôn đã vào đến Pha-ra-ôn, và họ nói với ông ta: Đây là những gì Chúa, Thượng Đế của Y-sơ-ra-en, phán: Hãy thả dân ta đi, để họ có thể tổ chức lễ cho ta trong vùng hoang dã. Và Pha-ra-ôn nói: Người đó là ai mà ta phải nghe lời của hắn để cho các con trai Y-sơ-ra-en đi? Tôi không biết Chúa, và tôi không thả Y-sơ-ra-ên đi. Và họ nói với ông ấy, Thần của người Hê-bơ-rơ đã gọi chúng tôi; vì vậy chúng tôi sẽ đi đường ba ngày vào sa mạc, để chúng tôi có thể dâng tế lễ cho Chúa là Thần của chúng tôi, kẻo cái chết hoặc sự tàn sát gặp chúng tôi. Và vua Ai Cập nói với họ: Tại sao Môi-se và A-rôn, các ngươi làm cho dân chúng lìa bỏ công việc của họ? Mỗi người trong các ngươi hãy đi đến công việc của mình. Và Pha-ra-ôn nói: Này, bây giờ dân chúng đông đúc rồi, vậy chúng ta đừng cho họ nghỉ khỏi những công việc. Pharaoh ra lệnh cho các người giám sát của dân và các thư ký, nói: Các ngươi không được cho rơm cho dân để làm gạch nữa, như hôm qua và hôm kia; nhưng chính họ phải đi và thu thập rơm cho mình. Và định mức làm gạch mà chính họ làm hàng ngày, ngươi sẽ đặt lên họ; ngươi sẽ không bớt đi gì cả; vì họ nhàn rỗi; vì điều này họ đã kêu la, nói rằng, chúng ta hãy đứng dậy và dâng tế lễ cho Thần của chúng ta. Hãy làm cho công việc của những người này trở nên nặng nề, và hãy để họ lo lắng về những việc này, và đừng để họ lo lắng về

những lời nói trống rỗng. Các người giám sát và các thư ký thúc giục họ, và nói với dân chúng rằng: Pharaoh nói như sau: Ta không còn cho các ngươi rơm nữa. Chính các ngươi phải đi thu lượm rơm rạ cho mình, từ bất cứ đâu mà các ngươi tìm thấy; vì không có gì bị lấy đi từ định mức của các ngươi cả. Và dân chúng bị phân tán khắp cả đất Ai Cập để thu gom gốc rạ làm rơm rạ. Những người giám sát thúc giục họ, nói rằng, hãy hoàn thành những công việc là bổn phận hàng ngày, giống như khi rơm rạ được cung cấp cho các ngươi. Và các thư ký của dòng tộc con cái Y-sơ-ra-ên, những người đã được chỉ định cai quản họ, bị đánh đòn bởi các người giám sát của Pha-ra-ôn, họ nói: Tại sao các ngươi không hoàn thành phần việc làm gạch của các ngươi như hôm qua và hôm kia, và cả hôm nay? Các thư ký của con cái Y-sơ-ra-ên đã vào và kêu la phản đối đến Pha-ra-ôn, nói rằng: Tại sao ngài làm như vậy đối với các đầy tớ của ngài? Rơm rạ không được cho các đầy tớ của ngươi, và họ bảo chúng tôi làm gạch. Và này các con của ngươi đã bị đánh đòn, vậy ngươi sẽ làm sai trái dân của ngươi. Và ông ấy nói với họ: Các ngươi nhàn rỗi, các ngươi là những kẻ lười biếng; vì điều này các ngươi nói: Chúng ta hãy đi, chúng ta hãy dâng tế lễ cho Đức Chúa Trời của chúng ta. Bây giờ vậy thì hãy đi làm việc; vì rơm rạ sẽ không được cho các ngươi, và các ngươi sẽ phải giao đủ số gạch định sẵn. Các thư ký của dân Israel thấy mình trong cảnh khốn khó, nói rằng, các ngươi sẽ không được bỏ bớt định mức làm gạch hàng ngày. Họ gặp Môi-se và A-rôn đang đến để gặp họ, khi họ đi ra từ Pha-ra-ôn. Và họ nói với họ: Nguyện Đức Chúa Trời nhìn các ngươi và xét xử, bởi vì các ngươi đã làm mùi hương của chúng tôi trở nên ghê tởm trước mặt Pha-ra-ôn và trước mặt các đầy tớ của ông ta,

để cho gươm vào tay của ông ta để giết chúng tôi. Môi-se quay trở lại về phía Chúa, và nói: Tôi cầu xin, Chúa ơi, tại sao Ngài đã ngược đãi dân này? Và tại sao ngươi sai tôi đi? Và từ khi tôi đã đi đến Pha-ra-ôn, để nói nhân danh Ngài, ông ấy đã làm hại dân này; và Ngài không giải cứu dân của Ngài.

6

Và Chúa nói với Môi-se, Bây giờ ngươi sẽ thấy những gì ta sẽ làm với Pha-ra-ôn; vì bởi bàn tay mạnh mẽ hắn sẽ thả họ đi, và bởi cánh tay cao hắn sẽ đuổi họ ra khỏi đất của hắn. Và Đức Chúa Trời đã phán với Môi-se, và nói với ông, Ta là Chúa. Và ta đã hiện ra với Áp-ra-ham và Y-sác và Gia-cốp, là Đức Chúa Trời của họ; và danh ta là Chúa - ta không cho họ biết. Và Ta đã lập giao ước của Ta với họ, để ban cho họ đất của người Ca-na-an, là đất mà họ đã kiều ngụ, là đất mà họ đã ở. Và ta đã nghe tiếng rên siết của con cái Israel, những người mà người Ai Cập đang bắt làm nô lệ, và ta đã nhớ đến giao ước của các ngươi. Hãy đi, ta đã nói với các con trai Y-sơ-ra-ên, nói rằng, ta là Chúa; và ta sẽ đem các ngươi ra khỏi quyền lực của người Ai-cập, và ta sẽ giải cứu các ngươi khỏi ách nô lệ, và ta sẽ cứu chuộc các ngươi bằng cánh tay cao và sự phán xét lớn. Và ta sẽ nhận các ngươi làm dân cho chính ta, và ta sẽ là Đức Chúa Trời của các ngươi; và các ngươi sẽ biết rằng ta là Chúa, Đức Chúa Trời của các ngươi, Đấng đã đem các ngươi ra khỏi sự áp bức của người Ai-cập. Và ta sẽ đưa các ngươi vào vùng đất mà ta đã giơ tay ra thề sẽ ban cho Abraham, và Isaac, và Jacob, và ta sẽ ban nó cho các ngươi làm

sản nghiệp; ta là Chúa. Môi-se đã nói như vậy với con cái Y-sơ-ra-ên, nhưng họ không nghe Môi-se vì sự nhụt chí và vì những công việc khổ cực. Chúa nói với Môi-se rằng, hãy vào, hãy nói với Pha-ra-ôn vua Ai Cập, để ông ấy thả các con trai của Y-sơ-ra-ên ra khỏi đất của ông ấy. Và Môi-se nói trước mặt Chúa, rằng: Này, các con trai Y-sơ-ra-ên không nghe tôi, vậy làm sao Pha-ra-ôn sẽ nghe tôi? Nhưng tôi vô lý. Và Chúa phán với Môi-se và A-rôn, và ra lệnh cho họ về Pha-ra-ôn vua Ai Cập, để cho các con trai Y-sơ-ra-ên ra khỏi đất Ai Cập. Và những người này là những người lãnh đạo của các nhà tổ tiên của họ; các con trai của Ru-bên, con đầu lòng của Y-sơ-ra-ên: Hê-nóc, và Pha-lu, Hết-rôn, và Cạt-mi; đây là dòng họ của Ru-bên. Và các con trai của Si-mê-ôn: Giê-mu-ên, và Gia-min, và Ê-hút, và Gia-kin, và Xô-ha, và Sau-lơ con của người đàn bà Ca-na-an; đây là các gia tộc của các con trai Si-mê-ôn. Và đây là tên các con trai của Lê-vi theo dòng họ của họ: Ghẹt-sôn, Kê-hát, và Mê-ra-ri; và số năm cuộc đời của Lê-vi là một trăm ba mươi bảy. Và đây là các con trai của Gershon: Libni và Shimei, theo gia đình của họ. Và các con trai của Kô-hát: Am-ram, Y-sê-ha, Hếp-rôn và U-xi-ên; và số năm đời sống của Kô-hát là một trăm ba mươi ba năm. Và các con trai của Merari: Mahli và Mushi. Đây là những nhà tổ tiên của Levi theo gia đình của họ. Và Amram đã lấy Jochebed, con gái của anh em của cha ông, làm vợ cho mình; và bà đã sinh cho ông Aaron và Moses, và Miriam là chị em của họ; còn những năm cuộc đời của Amram là một trăm ba mươi hai năm. Và các con trai của Izhar: Korah, Nepheg, và Zichri. Và các con trai của Uzziel: Mishael, và Elizaphan, và Segrei. A-rôn đã lấy Ê-li-sa-bét, con gái của A-mi-na-đáp, em gái của Na-ha-sôn, làm vợ; và bà đã sinh cho ông Na-

đáp, A-bi-hu, Ê-lê-a-sa, và Y-tha-ma. Các con trai của Korah: Assir, và Elkanah, và Abiasaph; đây là các dòng dõi của Korah. Và Ê-lê-a-sa, con của A-rôn, lấy một trong các con gái của Phu-ti-ên làm vợ; và bà sinh cho ông Phi-nê-a; đây là những người đứng đầu gia tộc người Lê-vi, theo các thế hệ của họ. Đây là A-rôn và Môi-se, những người mà Đức Chúa Trời đã phán bảo họ đem các con trai Y-sơ-ra-ên ra khỏi đất Ai-cập cùng với quyền năng của họ. Đây là những người đã nói chuyện với Pha-ra-ôn vua của Ai Cập; và họ đã dẫn các con trai của Y-sơ-ra-ên ra khỏi đất Ai Cập, chính ông A-rôn và Môi-se, vào ngày mà Chúa đã nói với Môi-se trong đất Ai Cập. Và Chúa đã nói với Môi-se, nói rằng, ta là Chúa; hãy nói với Pha-ra-ôn vua Ai Cập tất cả những gì ta nói với ngươi. Và Môi-se nói trước mặt Chúa: Này, tôi là người nói giọng yếu, và làm sao Pha-ra-ôn sẽ nghe tôi?

7

Và Chúa phán với Môsê rằng: Này, Ta đã đặt ngươi làm thần đối với Pharaoh, và Aaron anh ngươi sẽ là tiên tri của ngươi. Còn ngươi sẽ nói với người tất cả những gì ta truyền cho ngươi; còn A-rôn anh của ngươi sẽ nói với Pha-ra-ôn, để ông ta cho các con trai Y-sơ-ra-ên ra khỏi đất của ông ta. Nhưng tôi sẽ làm cứng lòng Pha-ra-ôn, và sẽ nhân lên các dấu hiệu của tôi và các phép lạ trong đất Ai Cập. Và Pha-ra-ôn sẽ không nghe các ngươi, và ta sẽ đặt tay ta trên Ai Cập, và ta sẽ đem dân ta, các con trai Y-sơ-ra-ên, ra khỏi đất Ai Cập bằng quyền năng ta với sự báo thù lớn lao. Và tất cả người Ai Cập sẽ biết rằng ta là Chúa, khi ta giơ tay ta ra

trên Ai Cập, và ta sẽ đưa con cái Israel ra khỏi giữa họ. Môi-se và A-rôn đã làm đúng như Chúa đã truyền lệnh cho họ; họ đã làm như vậy. Môi-se thì tám mươi tuổi, còn A-rôn anh của ông thì tám mươi ba tuổi, khi ông nói với Pha-ra-ôn. Và Chúa nói với Môi-se và A-rôn, rằng, và nếu Pha-ra-ôn nói với các ngươi, rằng, hãy cho chúng ta một dấu hiệu hoặc điềm lạ, thì ngươi sẽ nói với A-rôn anh em của ngươi, hãy lấy cây gậy, và ném xuống đất trước mặt Pha-ra-ôn, và trước mặt các đầy tớ của ông ta, và nó sẽ thành con rắn. Môi-se và A-rôn đã vào trước mặt Pha-ra-ôn và các đầy tớ của ông; và họ đã làm như vậy, đúng như Chúa đã truyền cho họ; và A-rôn đã ném cây gậy trước mặt Pha-ra-ôn và trước mặt các đầy tớ của ông, và nó đã trở thành con rắn. Pha-ra-ông triệu tập các nhà thông thái của Ai Cập và các thuật sĩ, và các pháp sư của người Ai Cập cũng làm như vậy bằng phép thuật của họ. Và mỗi người họ ném cây gậy của mình, và chúng trở thành rắn; và cây gậy của Aaron nuốt những cây gậy của họ. Và trái tim Pharaoh trở nên cứng rắn, và ông không nghe họ, đúng như Chúa đã truyền lệnh. Chúa phán với Môi-se: Lòng Pha-ra-ôn đã cứng lại, không chịu thả dân đi. Hãy đi đến Pha-ra-ôn vào buổi sáng; kìa ông ấy đi ra đến nước, và ngươi sẽ gặp ông ấy trên bờ sông; và cây gậy đã biến thành rắn ngươi sẽ cầm trong tay ngươi. Và ngươi sẽ nói với hắn, Chúa Đức Chúa Trời của người Hê-bơ-rơ đã sai ta đến với ngươi, nói rằng, hãy thả dân ta đi, để họ có thể thờ phượng ta trong đồng vắng; và này ngươi đã không nghe cho đến bây giờ. Những điều này Chúa phán, trong điều này ngươi sẽ biết rằng ta là Chúa; này ta đánh bằng cây gậy trong tay ta lên nước trong sông, và nó sẽ biến thành máu. Và những con cá trong sông sẽ chết; và sông sẽ hôi thối, và người Ai

Cập sẽ không thể uống nước từ sông. Chúa nói với Môi-se, hãy nói với A-rôn anh trai của ngươi, hãy cầm lấy cây gậy của ngươi trong tay của ngươi, và giơ tay của ngươi ra trên các nước của Ai Cập, và trên các sông của họ, và trên các kênh đào của họ, và trên các đầm lầy của họ, và trên mọi nước tụ lại của họ, và nó sẽ trở thành máu; và nó đã trở thành máu trong toàn bộ đất Ai Cập, trong cả các cây gỗ và trong các hòn đá. Và Môi-se và A-rôn đã làm như vậy, đúng như Chúa đã truyền lệnh cho họ; và đã nhấc lên cây gậy của mình, ông đã đánh nước trong sông trước mặt Pha-ra-ôn và trước mặt các đầy tớ của vua; và đã biến tất cả nước trong sông thành máu. Và những con cá trong sông chết; và sông bốc mùi hôi thối, và người Ai Cập không thể uống nước từ sông; và có máu ở khắp đất Ai Cập. Và các thuật sĩ của người Ai Cập cũng đã làm tương tự bằng phép thuật của họ, và trái tim Pha-ra-ôn đã cứng lại, và ông không nghe họ, đúng như Chúa đã nói. Quay lại, Pha-ra-ôn đi vào nhà của ông, và ông không để tâm đến điều này. Và tất cả người Ai Cập đã đào quanh con sông, để uống nước; và họ không thể uống nước từ con sông. Và bảy ngày đã trọn, sau khi Chúa đánh con sông. Chúa phán với Môi-se, Hãy vào gặp Pha-ra-ôn và nói với ông ta, Chúa phán như vầy: Hãy thả dân ta ra đi để họ thờ phượng ta. Nếu ngươi không muốn thả chúng đi, này ta sẽ đánh tất cả lãnh thổ của ngươi bằng ếch. Và con sông sẽ phun ra ếch nhái, và sau khi trèo lên chúng sẽ vào các nhà của ngươi, và vào các phòng chứa trong các phòng ngủ của ngươi, và lên trên các giường của ngươi, và vào các nhà của các đầy tớ của ngươi và của dân của ngươi, và vào trong các thùng nhào bột của ngươi, và vào trong các lò nướng của ngươi. Và những con ếch sẽ trèo lên trên ngươi, và lên trên những đầy

tớ của ngươi, và lên trên dân của ngươi.

8

Và Chúa phán với Môi-se: Hãy nói với A-rôn anh trai ngươi, hãy giơ tay cầm cây gậy của ngươi ra trên các sông, và trên các kênh, và trên các đầm lầy, và làm cho các ếch nhái lên. Và A-rôn giơ tay ra trên các vùng nước của Ai Cập, và đem các con ếch lên; và ếch được đem lên, và phủ kín đất Ai Cập. Và những phù thủy của người Ai Cập cũng làm như vậy bằng phép thuật của họ, và đem những con ếch lên trên đất Ai Cập. Và Pha-ra-ôn gọi Môi-se và A-rôn, và nói: Hãy cầu nguyện cho tôi đến Chúa, và để Ngài lấy đi những con ếch khỏi tôi và khỏi dân của tôi; và tôi sẽ thả họ đi, và họ sẽ dâng tế lễ cho Chúa. Và Môi-se nói với Pha-ra-ôn, hãy chỉ định cho tôi khi nào tôi sẽ cầu nguyện về ngươi, và về các đầy tớ của ngươi, và dân của ngươi, để tiêu diệt những con ếch khỏi ngươi, và khỏi dân của ngươi, và khỏi những nhà của các ngươi, ngoại trừ trong sông chúng sẽ được để lại. Người ấy nói: Vào ngày mai. Vậy nên người ấy nói: Như ngươi đã nói, để ngươi biết rằng không có ai khác ngoại trừ Chúa. Và những con ếch sẽ bị loại bỏ khỏi ngươi, và khỏi những ngôi nhà của các ngươi, và khỏi những nhà ở, và khỏi những người hầu của ngươi, và khỏi dân của ngươi, ngoại trừ trong sông chúng sẽ bị bỏ lại. Môi-se và A-rôn đi ra từ Pha-ra-ôn; và Môi-se kêu cầu đến Chúa về thỏa thuận của những con ếch, như Pha-ra-ôn đã định. Và Chúa đã làm đúng như Môi-se đã nói; và những con ếch chết từ các ngôi nhà, và từ các nhà ở nông thôn, và từ các cánh đồng. Và họ thu

thập chúng thành từng đống từng đống; và đất phát ra mùi hôi thối. Nhưng khi Pha-ra-ôn thấy rằng đã có sự giải thoát, lòng của ông ấy đã cứng lại, và ông ấy không nghe họ, đúng như Chúa đã phán. Và Chúa phán với Môi-se: Hãy nói với A-rôn, giơ tay ngươi cầm gậy của ngươi ra và đánh vào bụi đất trên mặt đất, và chúng sẽ thành muỗi trên người, trên súc vật bốn chân, và trên khắp đất Ai Cập. Vậy thì A-rôn giơ tay ra với cái gậy, và đập vào đất của đất; và những con muỗi xuất hiện trên những người, và trên những con vật bốn chân, và trên mọi đất của đất những con muỗi xuất hiện. Và các thuật sĩ cũng làm như vậy bằng phép thuật của họ, để đuổi muỗi ra, nhưng họ không thể làm được; và muỗi ở trên người và trên các loài thú bốn chân. Vậy nên các thuật sĩ nói với Pha-ra-ôn, Đây là ngón tay của Thượng Đế; và trái tim của Pha-ra-ôn đã cứng lại, và ông không nghe họ, đúng như Chúa đã phán. Và Chúa nói với Môi-se: Hãy dậy sớm vào buổi sáng và đứng trước mặt Pha-ra-ôn; và này, ông ấy sẽ đi ra đến chỗ nước; và ngươi sẽ nói với ông ấy: Những điều này Chúa phán: Hãy thả dân ta đi, để họ có thể thờ phượng ta trong vùng hoang dã. Nếu ngươi không muốn thả dân ta ra, này ta sẽ thả ruồi chó trên ngươi, và trên các đầy tớ của ngươi, và trên dân của ngươi, và trên các nhà của các ngươi; và các nhà của người Ai Cập sẽ đầy ruồi chó, và cả vào đất mà chúng đang ở trên đó. Và Ta sẽ làm phân biệt trong ngày đó vùng đất Gô-sen, nơi dân Ta ở trên đó, nơi sẽ không có ruồi nhặng ở đó, để ngươi biết rằng Ta là Chúa, Thượng Đế của tất cả đất. Và ta sẽ tạo sự phân biệt giữa dân ta và dân ngươi; và vào ngày mai điều này sẽ xảy ra trên đất. Chúa đã làm như vậy, và ruồi nhặng đến thành đàn vào các nhà của Pha-ra-ôn, và vào các nhà của các đầy tớ của ông, và

vào khắp đất Ai Cập; và đất bị hủy diệt bởi ruồi nhặng. Và Pha-ra-ôn gọi Môi-se và A-rôn, nói rằng: Hãy đến dâng tế lễ cho Chúa là Đức Chúa Trời của các ngươi trong đất này. Và Môi-se nói: Không thể xảy ra như vậy; vì chúng tôi sẽ dâng tế lễ những sự ghê tởm của người Ai Cập cho Chúa là Đức Chúa Trời của chúng tôi; vì nếu chúng tôi dâng tế lễ những sự ghê tởm của người Ai Cập trước mặt họ, chúng tôi sẽ bị ném đá. Chúng tôi sẽ đi đường ba ngày vào sa mạc, và chúng tôi sẽ dâng tế lễ cho Thiên Chúa của chúng tôi, đúng như Chúa đã nói với chúng tôi. Và Pha-ra-ôn nói, tôi đang sai các ngươi đi, và hãy dâng tế lễ cho Đức Chúa Trời của các ngươi trong vùng hoang dã; nhưng không được đi xa; vậy hãy cầu nguyện cho tôi đến Chúa. Môi-se nói: Tôi sẽ đi ra khỏi ngươi và tôi sẽ cầu nguyện với Đức Chúa Trời, và ruồi nhặng sẽ rời khỏi ngươi và khỏi các đầy tớ của ngươi, và khỏi dân của ngươi vào ngày mai; nhưng Pha-ra-ôn đừng lừa dối nữa mà không cho dân đi dâng tế lễ cho Chúa. Và Môi-se đã đi ra từ Pha-ra-ôn, và ông đã cầu nguyện với Đức Chúa Trời. Và Chúa đã làm đúng như Môi-se đã nói; và Ngài đã loại bỏ ruồi chó khỏi Pha-ra-ôn, và khỏi các đầy tớ của ông, và khỏi dân của ông, và không còn lại một con nào. Và Pha-ra-ôn làm cứng lòng mình ngay cả trong thời gian này, và không chịu thả dân đi.

9

Và Chúa phán với Môi-se, Hãy vào gặp Pha-ra-ôn, và ngươi sẽ nói với ông ta, Chúa, Đức Chúa Trời của người Hê-bơ-rơ, phán như vầy: Hãy thả dân ta đi, để họ có thể thờ phượng ta. Nếu vậy thì

ngươi không muốn thả dân ta ra, nhưng vẫn còn kiểm soát họ, này, tay Chúa sẽ giáng xuống trên gia súc của ngươi ở trong đồng bằng, trên ngựa, và trên súc vật thồ, và lạc đà, và bò, và chiên, một cái chết lớn vô cùng. Và ta sẽ tạo sự phân biệt trong thời gian đó giữa gia súc của người Ai Cập và gia súc của con cái Y-sơ-ra-ên; không một con nào thuộc về con cái Y-sơ-ra-ên sẽ chết. Và Thần đã định thời hạn, nói rằng, vào ngày mai Chúa sẽ làm điều này trên đất. Và Chúa đã làm điều này vào ngày hôm sau; và tất cả gia súc của người Ai Cập đều chết; nhưng trong số gia súc của con cái Y-sơ-ra-ên thì không có con nào chết cả. Nhưng khi Pha-ra-ôn thấy rằng không có con vật nào trong số tất cả gia súc của con cái Y-sơ-ra-ên chết, lòng Pha-ra-ôn trở nên cứng cỏi, và ông không thả dân đi. Và Chúa phán với Môi-se và A-rôn rằng, các ngươi hãy lấy đầy tay bồ hóng lò, và Môi-se hãy rắc lên trời trước mặt Pha-ra-ôn và trước mặt các đầy tớ của vua. Và hãy để có bụi trên khắp đất Ai Cập; và sẽ có trên người, và trên các loài vật bốn chân, những vết loét, những mụn nhọt bùng phát trên người, và trên các loài vật bốn chân, trên khắp đất Ai Cập. Và đã lấy bồ hóng của lò trước mặt Pha-ra-ôn, và Mô-sê đã rắc nó lên trời; và nó trở thành những vết loét, những mụn nhọt nổi lên, trên cả người và trên các con vật bốn chân. Và các thuật sĩ không thể đứng trước mặt Môi-se vì các vết loét; vì các vết loét đã xuất hiện trên các thuật sĩ, và trên khắp đất Ai Cập. Và Chúa đã làm cứng lòng của Pha-ra-ôn, và ông không nghe họ, đúng như Chúa đã truyền. Và Chúa nói với Môi-se, Hãy dậy sớm vào buổi sáng và đứng trước mặt Pha-ra-ôn, và ngươi sẽ nói với ông ta, Chúa, Đức Chúa Trời của người Hê-bơ-rơ, phán như vầy: Hãy thả dân ta đi để họ có thể thờ phượng ta. Vì trong thời điểm này ta sẽ

giáng tất cả những tai họa của ta xuống lòng ngươi, xuống những người hầu của ngươi, và xuống dân của ngươi, để ngươi biết rằng không có ai khác như ta trên khắp đất. Vì bây giờ ta đã giơ tay ra, ta sẽ đánh ngươi và giết chết dân của ngươi, và ngươi sẽ bị xóa sổ khỏi mặt đất. Và vì lý do này ngươi đã được bảo tồn, để ta có thể tỏ ra sức mạnh của ta trong ngươi, và để tên của ta được công bố trên khắp đất. Vậy ngươi vẫn còn đè nén dân ta mà không thả họ đi sao? Này, ta sẽ làm mưa vào giờ này ngày mai mưa đá rất nhiều, loại mà như thế chưa từng xảy ra ở Ai Cập từ ngày nó được lập nên cho đến ngày này. Bây giờ vì vậy hãy vội vàng tập hợp gia súc của ngươi và tất cả những gì của ngươi ở ngoài đồng; vì tất cả những người và gia súc, bất cứ gì được tìm thấy ngoài đồng và không vào nhà mà mưa đá rơi xuống trên chúng, sẽ chết. Người nào trong các đầy tớ của Pha-ra-ôn sợ lời Chúa thì đã tập hợp gia súc của mình vào trong nhà. Nhưng ai không để tâm trí vào lời của Chúa, đã thả gia súc ở ngoài đồng. Và Chúa phán với Môi-se, Hãy giơ tay ngươi lên trời, và sẽ có mưa đá trên khắp đất Ai Cập, trên người, trên gia súc, và trên mọi cây cỏ trên đất. Và Môi-se giơ tay lên trời, và Chúa cho tiếng động và mưa đá; và lửa chạy trên đất; và Chúa làm mưa đá xuống trên toàn bộ đất Ai-cập. Có mưa đá và lửa bốc cháy trong mưa đá; và mưa đá rất nhiều vô cùng, điều mà như thế chưa xảy ra ở Ai Cập, từ ngày mà dân tộc đã được thành lập trên đất ấy. Và mưa đá đã đánh khắp cả đất Ai Cập, từ người đến thú vật; và mưa đá đã đánh tất cả cây cỏ ở trong đồng bằng; và mưa đá đã đập nát tất cả cây cối ở trong các đồng bằng. Ngoại trừ ở đất Gô-sen, nơi các con trai Y-sơ-ra-ên ở, mưa đá không xảy ra. Sai người đi, Pha-ra-ôn gọi Môi-se và A-rôn, và nói với họ: Tôi

đã phạm tội lần này; Chúa là Đấng công chính, còn tôi và dân tôi là những kẻ vô đạo. Vậy hãy cầu nguyện về tôi đến Chúa, và xin cho ngừng lại việc có tiếng của Đức Chúa Trời, và mưa đá, và lửa; và tôi sẽ cho các ngươi đi, và các ngươi sẽ không còn phải ở lại nữa. Và Môi-se nói với ông ấy: Khi tôi ra khỏi thành phố, tôi sẽ giơ tay lên hướng về Chúa, và sấm sẽ ngừng, và mưa đá và mưa sẽ không còn nữa, để ông biết rằng đất thuộc về Chúa. Và con và những người tôi tớ của con, ta biết rằng các ngươi vẫn chưa sợ Chúa. Cây lanh và lúa mạch bị đánh; vì lúa mạch đang trổ bông, còn cây lanh đang có hạt. Nhưng lúa mì và lúa mạch không bị đánh, vì chúng là vụ muộn. Môi-se đi ra khỏi Pha-ra-ôn ra ngoài thành phố, và giơ tay hướng về Chúa; và tiếng động ngừng lại, và mưa đá và mưa không rơi xuống nữa trên đất. Nhưng khi Pharaoh thấy rằng cơn mưa và cơn mưa đá và những tiếng sấm đã ngừng, ông lại phạm tội thêm; và ông đã làm cứng lòng mình và lòng những đầy tớ của ông. Và trái tim Pha-ra-ôn đã bị cứng lại, và ông không thả các con trai Y-sơ-ra-en đi, đúng như Chúa đã nói với Môi-se.

10

Chúa nói với Môi-se, rằng: Hãy vào gặp Pha-ra-ôn, vì Ta đã làm cứng lòng của ông ta và của các đầy tớ của ông ta, để những dấu kỳ này tiếp tục đến trên họ; để các ngươi có thể kể vào tai của con cái các ngươi, và cho con cái của con cái các ngươi, những gì Ta đã chế giễu người Ai Cập, và các dấu kỳ của Ta, mà Ta đã làm trong họ; và các ngươi sẽ biết rằng Ta là Chúa. Môi-se và A-rôn

đã vào trước mặt Pha-ra-ôn, và họ nói với ông ta, Chúa Thượng Đế của người Hê-bơ-rơ phán những điều này, cho đến bao giờ ngươi không chịu kính sợ ta? Hãy thả dân ta ra, để họ thờ phượng ta. Nhưng nếu ngươi không muốn thả dân ta đi, này ta sẽ đem châu chấu nhiều đến vào giờ này ngày mai trên khắp ranh giới của ngươi. Và nó sẽ che phủ bề mặt của đất, và ngươi sẽ không thể nhìn thấy đất; và nó sẽ ăn nuốt tất cả phần thừa của đất đã bị bỏ lại, cái mà mưa đá đã bỏ lại cho các ngươi, và nó sẽ ăn nuốt tất cả cây cối đang mọc cho các ngươi trên đất. Và các nhà của ngươi sẽ được lấp đầy, và các nhà của tôi tớ ngươi, và tất cả các nhà trong khắp đất của người Ai Cập; điều mà các cha của ngươi chưa bao giờ thấy, cũng không tổ tiên của họ, từ ngày họ có mặt trên đất, cho đến ngày này; và Môi-se đã quay đi và ra khỏi Pha-ra-ôn. Và các đầy tớ của Pharaoh nói với ông, Đến bao giờ người này mới hết là cái bẫy cho chúng ta? Hãy thả những người đàn ông ra, để họ có thể thờ phượng Thần của họ; hay ngươi muốn biết rằng Ai Cập đã bị diệt vong? Và họ đưa Môi-se và A-rôn trở lại với Pha-ra-ôn, và ông nói với họ: Hãy đi và phục vụ Chúa là Thượng Đế của các ngươi; nhưng ai và ai là những người sẽ đi? Và Môi-se nói, chúng tôi sẽ đi với những thanh niên và người già, với những con trai và con gái, và cừu, và bò của chúng tôi; vì đó là lễ hội của Chúa. Và người nói với họ, Hãy để Chúa ở với các ngươi như vậy; bởi vì ta đang gửi các ngươi đi, há chẳng phải cả với hành lý của các ngươi sao? Hãy nhìn xem sự gian ác đang đến với các ngươi. Không như vậy; nhưng hãy để những người đàn ông đi, và hãy để họ phục vụ Đức Chúa Trời; vì điều này chính các ngươi tìm kiếm; và họ đã đuổi họ ra khỏi trước mặt Pha-ra-ôn. Và Chúa phán với Môi-se, hãy giơ tay ngươi

ra trên đất Ai Cập; và cho châu chấu bay lên trên đất, và chúng sẽ ăn sạch mọi cây cỏ của đất, và tất cả trái cây của cây cối, những gì mà mưa đá đã để lại. Và Môi-se đã giơ cây gậy lên trời, và Chúa đã đem gió nam đến trên đất, suốt cả ngày đó, và suốt cả đêm; buổi sáng đã đến, và gió nam đã mang cào cào lên, và đã đem chúng lên trên toàn bộ đất Ai Cập; và chúng đã đậu xuống trên tất cả các biên giới của Ai Cập rất nhiều; trước nó chưa có cào cào như vậy, và sau những điều này sẽ không có như vậy. Và nó che phủ mặt đất, và đất bị phá hủy; và nó nuốt hết mọi cây cỏ của đất, và tất cả trái cây của cây cối, cái mà còn sót lại từ trận mưa đá; không còn sót lại gì xanh trong cây cối, và trong mọi cây cỏ của đồng bằng, trong tất cả đất Ai Cập. Pha-ra-ôn vội vàng gọi Môi-se và A-rôn, nói rằng: Tôi đã phạm tội trước mặt Chúa, Đức Chúa Trời của các ngươi, và chống lại các ngươi. Vậy hãy nhận lấy tội lỗi của tôi bây giờ, và hãy cầu nguyện đến Chúa là Đức Chúa Trời của các ngươi, và để Ngài lấy đi cái chết này khỏi tôi. Và Môi-se đã đi ra từ Pha-ra-ôn, và ông đã cầu nguyện với Đức Chúa Trời. Và Chúa đã đổi chiều gió dữ dội từ biển, và đã cuốn lên bầy cào cào, và đã ném chúng vào Biển Đỏ; và không còn lại một con cào cào nào trong toàn bộ đất Ai Cập. Và Chúa làm cứng lòng Pha-ra-ôn, và ông không thả dân Y-sơ-ra-ên đi. Và Chúa phán với Môi-se: Hãy giơ tay ngươi lên trời, và sẽ có bóng tối trên đất Ai Cập, bóng tối có thể sờ được. Môi-se giơ tay ra hướng về trời; và có bóng tối u ám, bão táp trên khắp đất Ai Cập ba ngày; Và không ai nhìn thấy anh em của mình ba ngày; và không ai đứng dậy khỏi giường của mình ba ngày; nhưng tất cả con cái Y-sơ-ra-ên đều có ánh sáng ở tất cả nơi họ ở. Và Pha-ra-ôn gọi Môi-se và A-rôn, nói: Hãy đi, phục vụ Chúa là Thần của các

ngươi, nhưng các con chiên và các con bò thì các ngươi phải để lại; còn hành lý của các ngươi thì hãy đi với các ngươi. Và Môi-se nói, Nhưng ngươi cũng phải cho chúng tôi của lễ thiêu và của lễ tế, để chúng tôi dâng cho Chúa là Đức Chúa Trời của chúng tôi. Và gia súc của chúng tôi sẽ đi với chúng tôi, và chúng tôi sẽ không để lại một cái móng nào; vì từ chúng chúng tôi sẽ lấy để thờ phượng Chúa là Thần của chúng tôi; nhưng chúng tôi không biết cái gì chúng tôi sẽ thờ phượng Chúa là Thần của chúng tôi, cho đến khi chúng tôi đến đó. Và Chúa làm cứng lòng Pha-ra-ôn, và ông không muốn thả họ đi. Và Pha-ra-ôn nói, hãy đi khỏi ta; hãy coi chừng đừng còn đến gặp mặt ta nữa; vào ngày nào ngươi xuất hiện trước mặt ta, ngươi sẽ chết. Môi-se nói, Ngài đã phán: tôi sẽ không xuất hiện trước mặt ngài nữa.

11

Và Chúa nói với Môi-se, Ta sẽ đem thêm một tai họa nữa đến trên Pha-ra-ôn và trên Ai Cập, và sau những điều này người sẽ thả các ngươi đi từ đây; và khi người thả các ngươi đi với tất cả, người sẽ đuổi các ngươi đi hoàn toàn. Vậy hãy nói một cách bí mật vào tai của dân chúng, và hãy để mỗi người xin từ người láng giềng những đồ dùng bằng bạc và vàng và quần áo. Chúa ban ân huệ cho dân của Ngài trước mặt người Ai Cập, và họ cho họ mượn; và người Môi-se trở nên rất vĩ đại trước mặt người Ai Cập, và trước mặt Pha-ra-ôn, và trước mặt các đầy tớ của ông. Và Môi-se nói: Chúa phán như vầy: Vào khoảng nửa đêm ta sẽ đi vào giữa Ai Cập; Và mọi con đầu lòng trong đất Ai Cập sẽ chết, từ

con đầu lòng của Pha-ra-ôn, người ngồi trên ngai, cho đến con đầu lòng của người đầy tớ gái bên cối xay, và cho đến con đầu lòng của mọi súc vật. Và sẽ có tiếng kêu khóc lớn khắp toàn bộ đất Ai Cập, điều mà chưa từng xảy ra như thế, và sẽ không bao giờ xảy ra như thế nữa. Và trong tất cả con cái Israel không một con chó nào sẽ sủa bằng lưỡi của nó, từ người cho đến thú vật; để ngươi có thể biết Chúa sẽ làm những điều phi thường biết bao ở giữa người Ai Cập và Israel. Và tất cả những đứa trẻ này của ngươi sẽ đi xuống đến ta, và sẽ cúi lạy ta, nói rằng: Hãy đi ra ngươi, và tất cả dân của ngươi, mà ngươi dẫn dắt; và sau những điều này ta sẽ đi ra. Và Môi-se đã đi ra từ Pha-ra-ôn với cơn giận. Và Chúa phán với Môi-se: Pha-ra-ôn sẽ không nghe các ngươi, để ta gia tăng các dấu hiệu của ta và các phép lạ trong đất Ai-cập. Môi-se và A-rôn đã làm tất cả các dấu hiệu và các phép lạ này ở đất Ai Cập trước mặt Pha-ra-ôn; và Chúa đã làm cứng lòng Pha-ra-ôn, và ông không nghe để thả các con trai Y-sơ-ra-ên ra khỏi đất Ai Cập.

12

Và Chúa nói với Môi-se và A-rôn trong đất Ai Cập rằng: Tháng này cho các ngươi là khởi đầu của các tháng; nó là tháng đầu tiên cho các ngươi trong các tháng của năm. Hãy nói với toàn thể hội chúng con trai Israel, rằng: Vào ngày thứ mười của tháng này, hãy để mỗi người lấy một con chiên theo nhà tổ tiên, mỗi người một con chiên theo nhà. Nếu họ ít người trong nhà, đến nỗi không đủ cho con cừu, thì anh ta sẽ đem theo mình người

hàng xóm gần nhà mình; theo số người, mỗi người sẽ được tính vào con cừu theo phần đủ cho mình. Con cừu hoàn hảo, đực, một tuổi sẽ là cho các ngươi; từ những con chiên con và những con dê con các ngươi sẽ lấy. Và nó sẽ được các ngươi giữ gìn cho đến ngày mười bốn của tháng này, và toàn bộ đám đông hội chúng các con trai Y-sơ-ra-ên sẽ giết nó vào buổi chiều tối. Và họ sẽ lấy máu, và họ sẽ bôi lên hai trụ cửa và lên ngưỡng cửa, trong các nhà nơi họ sẽ ăn nó. Và họ sẽ ăn thịt nướng bằng lửa trong đêm này, và họ sẽ ăn bánh không men với rau đắng. Các ngươi không được ăn chúng sống, cũng không được luộc trong nước, mà phải nướng bằng lửa, cả đầu với chân và các phần bên trong. Không được để lại gì từ nó cho đến sáng; và các ngươi không được bẻ gãy xương từ nó; nhưng những gì còn lại từ nó cho đến sáng các ngươi sẽ đốt cháy trong lửa. Như vậy các ngươi sẽ ăn nó: lưng của các ngươi thắt lại, dép ở chân của các ngươi, và gậy ở tay của các ngươi; và các ngươi sẽ ăn nó với vội vàng; đó là Lễ Vượt Qua của Chúa. Và ta sẽ đi qua trong đất Ai Cập trong đêm này, và ta sẽ đánh mọi con đầu lòng trong đất Ai Cập từ người cho đến thú vật; và trên tất cả các thần của người Ai Cập ta sẽ thực hiện sự báo thù; ta là Chúa. Và máu sẽ là dấu hiệu cho các ngươi trên các nhà mà các ngươi ở trong đó; và ta sẽ thấy máu, và ta sẽ che chở các ngươi, và sẽ không có vết thương hủy diệt nào trong các ngươi khi ta đánh đất Ai Cập. Và ngày này sẽ là một kỷ niệm cho các ngươi, và các ngươi sẽ cử hành nó như một lễ hội cho Chúa qua tất cả các thế hệ của các ngươi; các ngươi sẽ cử hành nó như một luật lệ đời đời. Bảy ngày các ngươi sẽ ăn bánh không men; và từ ngày thứ nhất, các ngươi sẽ loại bỏ men khỏi nhà của các ngươi; bất kỳ ai ăn men, linh hồn người đó sẽ

bị diệt khỏi Israel, từ ngày thứ nhất cho đến ngày thứ bảy. Và ngày thứ nhất sẽ được gọi là thánh; và ngày thứ bảy sẽ được gọi là thánh cho các ngươi; mọi công việc nô dịch các ngươi sẽ không làm trong những ngày đó, ngoại trừ những gì sẽ được làm cho mọi linh hồn, chỉ điều này mới được làm cho các ngươi. Và các ngươi sẽ giữ mệnh lệnh này; vì trong ngày này ta sẽ đem quân lực của các ngươi ra khỏi đất Ai Cập, và các ngươi sẽ làm ngày này thành luật lệ đời đời cho các thế hệ của các ngươi, bắt đầu từ ngày mười bốn của tháng thứ nhất, từ buổi chiều các ngươi sẽ ăn bánh không men, cho đến ngày hai mươi mốt của tháng, cho đến buổi chiều. Bảy ngày men sẽ không được tìm thấy trong các nhà của các ngươi; bất kỳ ai ăn bánh có men, linh hồn đó sẽ bị tiêu diệt khỏi hội chúng Y-sơ-ra-ên; cả những người ngụ cư và những người bản xứ của đất. Các ngươi không được ăn bất cứ thứ có men nào, trong mọi nơi ở của các ngươi, các ngươi phải ăn bánh không men. Môi-se gọi tất cả hội đồng trưởng lão của con trai Y-sơ-ra-ên, và nói với họ: Hãy đi và lấy cho chính các ngươi con chiên theo gia đình các ngươi, và hiến tế con chiên lễ Vượt Qua. Các ngươi sẽ lấy bó ngưu tất thảo và nhúng vào máu ở bên cạnh cửa, các ngươi sẽ bôi lên cây ngang cửa và trên cả hai trụ cửa bằng máu ở bên cạnh cửa; còn các ngươi thì sẽ không được đi ra, mỗi người khỏi cửa nhà mình cho đến sáng. Và Chúa sẽ đi qua để đánh người Ai Cập, và sẽ thấy máu trên ngưỡng cửa, và trên cả hai trụ cửa; và Chúa sẽ đi qua cửa, và sẽ không để kẻ hủy diệt vào trong nhà của các ngươi để đánh. Và hãy giữ lời này như luật lệ cho chính ngươi và cho con cháu ngươi, mãi mãi. Nếu các ngươi vào đất mà Chúa sẽ ban cho các ngươi, đúng như Ngài đã phán, hãy giữ sự thờ phượng này. Và sẽ

xảy ra nếu các con trai của các ngươi hỏi các ngươi, Thờ phượng này là gì? Và các ngươi sẽ nói với họ: Lễ tế này là lễ Vượt Qua cho Chúa, như Ngài đã che chở các nhà của con cái Y-sơ-ra-ên ở Ai Cập, khi Ngài đánh các người Ai Cập, nhưng các nhà của chúng ta Ngài đã giải cứu. Và cúi xuống, dân chúng đã thờ lạy. Và các con trai của Y-sơ-ra-ên đã đi ra và đã làm, đúng như Chúa đã truyền cho Môi-se và A-rôn, như vậy họ đã làm. Và xảy ra vào giữa đêm, Chúa đánh tất cả con đầu lòng trong đất Ai Cập, từ con đầu lòng của Pha-ra-ôn đang ngồi trên ngai, cho đến con đầu lòng của người nữ tù trong hầm, và cho đến con đầu lòng của mọi súc vật. Và Pha-ra-ôn đã thức dậy ban đêm, và các đầy tớ của ông, và tất cả người Ai Cập, và có tiếng kêu khóc lớn trong khắp đất Ai Cập; vì không có nhà nào mà trong đó không có người chết. Và Pha-ra-ôn gọi Môi-se và A-rôn vào ban đêm, và nói với họ: Hãy đứng dậy và ra đi khỏi dân ta, cả các ngươi lẫn con cái Y-sơ-ra-ên; hãy đi và thờ phượng Giê-hô-va Đức Chúa Trời của các ngươi, như các ngươi đã nói. Và hãy lấy những con cừu và những con bò của các ngươi mà đi; các ngươi hãy chúc phước cho cả ta nữa. Và người Ai Cập đang thúc giục khẩn cấp dân chúng một cách vội vã để đuổi họ ra khỏi đất, vì họ nói rằng tất cả chúng ta đang chết. Dân chúng đã mang theo bột nhào của họ trước khi bột nhào của họ được ủ men, được buộc lại trong áo quần của họ trên vai. Và các con trai của Y-sơ-ra-ên đã làm đúng như Môi-se đã ra lệnh cho họ, và họ đã xin từ người Ai Cập các đồ dùng bằng bạc và bằng vàng và quần áo. Và Chúa đã ban ơn huệ cho dân của Ngài trước mặt những người Ai Cập, và họ đã cho họ mượn; và họ đã cướp bóc những người Ai Cập. Con cái Israel đã ra đi từ Rameses đến Succoth, khoảng sáu trăm ngàn

lính bộ binh là những người đàn ông, không kể hành lý. Và một đám đông hỗn tạp lớn đã đi lên cùng với họ, và cừu, và bò, và gia súc rất nhiều. Và họ nướng bột nhào mà họ đã mang ra từ Ai Cập thành bánh không men, vì bột không được ủ men; bởi vì người Ai Cập đã đuổi họ ra, và họ không thể ở lại, cũng không chuẩn bị lương thực cho mình cho cuộc hành trình. Và thời gian cư trú của các con trai Y-sơ-ra-ên, là thời gian họ đã cư trú trong đất Ai-cập và trong đất Ca-na-an, là bốn trăm ba mươi năm. Và đã xảy ra sau bốn trăm ba mươi năm, tất cả quyền năng của Chúa đã đi ra khỏi đất Ai Cập vào ban đêm. Đêm canh gác là của Chúa, để đem họ ra khỏi đất Ai Cập; chính đêm đó là đêm canh gác của Chúa cho tất cả con cái Y-sơ-ra-ên qua các thế hệ của họ. Và Chúa phán với Môi-se và A-rôn, đây là luật của lễ Vượt Qua: mọi người ngoại quốc không được ăn từ nó. Và mọi đầy tớ hoặc người được mua bằng bạc, ngươi sẽ cắt bì cho hắn; và sau đó hắn sẽ được ăn từ nó. Người cư trú tạm thời hoặc người làm thuê sẽ không được ăn phần của nó. Nó phải được ăn trong một nhà, và các ngươi không được mang thịt ra ngoài khỏi nhà; và các ngươi không được bẻ gãy xương nào của nó. Toàn thể hội chúng của con cái Y-sơ-ra-ên sẽ làm điều đó. Nếu có ai đến với các ngươi là người ngoại đạo để làm lễ Vượt Qua cho Chúa, ngươi sẽ cắt bì mọi nam giới của người ấy, và sau đó người ấy sẽ đến làm lễ đó; và người ấy sẽ như người bản xứ của đất; mọi người không cắt bì sẽ không được ăn từ lễ đó. Sẽ có một luật cho người bản địa và cho người cư trú đã đến trong các ngươi. Và các con trai Israel đã làm như Chúa đã ra lệnh cho Môi-se và A-rôn về họ, họ đã làm như thế. Và xảy ra trong ngày đó, Chúa đã dẫn các con trai Israel ra khỏi đất Ai Cập cùng với quyền năng của họ.

13

Và Chúa phán với Môi-se rằng: Hãy biệt riêng ra thánh cho Ta mọi con đầu lòng sinh ra đầu tiên mở tử cung trong các con trai Y-sơ-ra-ên, từ người cho đến thú vật, đều thuộc về Ta. Môi-se nói với dân chúng: Các ngươi hãy nhớ ngày này, trong đó các ngươi đã ra khỏi đất Ai Cập, khỏi nhà nô lệ; vì bằng tay mạnh mẽ Chúa đã dẫn các ngươi ra khỏi đó; và men sẽ không được ăn. Vì hôm nay các ngươi đi ra trong tháng Abib. Và sẽ xảy ra khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi đưa ngươi vào đất của người Ca-na-an, và người Hê-tít, và người A-mô-rít, và người Hê-vít, và người Giê-bu-sít, và người Ghi-rê-ga-sít, và người Phê-rê-sít, là đất mà Ngài đã thề với các tổ phụ của ngươi, để cho ngươi đất chảy sữa và mật ong; thì ngươi sẽ làm sự thờ phượng này trong tháng này. Sáu ngày các ngươi sẽ ăn bánh không men, và ngày thứ bảy là lễ hội của Chúa. Các ngươi sẽ ăn bánh không men bảy ngày; bánh có men sẽ không được nhìn thấy nơi ngươi, men cũng sẽ không có nơi ngươi trong tất cả ranh giới của ngươi. Và con sẽ báo cho con trai của con trong ngày đó, nói rằng: Vì điều này mà Chúa Đức Chúa Trời đã làm cho tôi khi tôi đi ra khỏi Ai Cập. Và nó sẽ là dấu hiệu trên tay ngươi, và là vật ghi nhớ trước mắt ngươi, để luật pháp của Chúa ở trong miệng ngươi; vì bằng tay quyền năng Chúa Thần đã dẫn ngươi ra khỏi Ai Cập. Và các ngươi hãy giữ luật này theo đúng thời giờ, từ ngày này qua ngày khác. Và sẽ xảy ra khi Chúa là Thần của ngươi đưa ngươi vào đất của người Ca-na-an, như Ngài đã thề với các cha của ngươi, thì Ngài sẽ ban nó cho ngươi. Và ngươi sẽ dành riêng mọi con đầu lòng mở tử

cung, những con đực, cho Chúa; mọi con đầu lòng mở tử cung từ đàn gia súc hoặc trong súc vật của ngươi, bao nhiêu con sinh ra cho ngươi, những con đực ngươi sẽ hiến thánh cho Chúa. Mọi con mở tử cung của lừa, ngươi sẽ đổi bằng chiên; nhưng nếu ngươi không đổi, ngươi sẽ chuộc nó; mọi con đầu lòng của người trong các con trai của ngươi, ngươi sẽ chuộc. Nếu con trai của bạn hỏi bạn sau những điều này mà nói, Cái này là gì? Và con sẽ nói với nó rằng bằng bàn tay mạnh mẽ, Chúa đã dẫn chúng ta ra khỏi đất Ai Cập, khỏi nhà của sự nô lệ. Khi mà Pharaoh cứng lòng không thả chúng tôi đi, Ngài đã giết mọi con đầu lòng trong đất Ai Cập, từ con đầu lòng của người đến con đầu lòng của gia súc; vì điều này tôi hiến tế mọi con mở tử cung, những con đực cho Chúa, và mọi con đầu lòng của các con trai tôi tôi sẽ cứu chuộc. Và nó sẽ là dấu hiệu trên tay ngươi, và không lay chuyển trước mắt ngươi; vì bằng tay mạnh mẽ Chúa đã dẫn ngươi ra khỏi Ai Cập. Khi Pharaoh đã đuổi dân đi, Đức Chúa Trời không dẫn họ theo con đường đất Philistines, vì nó gần; vì Đức Chúa Trời đã nói, kẻo dân khi thấy chiến tranh có thể hối hận, và quay trở lại Ai Cập. Và Thiên Chúa dẫn dân đi vòng theo con đường vào hoang mạc, đến Biển Đỏ; và thế hệ thứ năm, các con trai Y-sơ-ra-ên đã đi lên từ đất Ai-cập. Và Môi-se đã lấy những xương của Giô-sép theo với mình; vì bằng lời thề ông đã bắt các con trai của Y-sơ-ra-ên thề, nói rằng: Chúa chắc chắn sẽ viếng thăm các ngươi, và các ngươi phải mang theo những xương của ta từ đây cùng với các ngươi. Các con trai Israel đã ra đi từ Succoth và cắm trại ở Etham bên cạnh sa mạc. Và Thượng Đế dẫn dắt họ, ban ngày trong cột mây, để chỉ cho họ con đường; còn ban đêm trong cột lửa. Cột mây ban ngày và cột lửa ban đêm không biến mất

trước mặt toàn thể dân chúng.

14

Và Chúa đã nói với Môi-se rằng, Hãy nói với các con trai Y-sơ-ra-ên, và quay lại hãy để họ đóng trại đối diện trại, giữa Mích-đôn và biển, đối diện Ba-anh Sê-phôn; trước mặt nó họ sẽ đóng trại trên biển. Và Pha-ra-ôn sẽ nói với dân của ông, các con trai Y-sơ-ra-ên này đang lang thang trong đất, vì sa mạc đã nhốt họ lại. Tôi sẽ làm cứng lòng Pha-ra-ôn, và ông ta sẽ đuổi theo họ; và ta sẽ được tôn vinh qua Pha-ra-ôn và qua toàn bộ quân đội của ông ta; và tất cả người Ai-cập sẽ biết rằng ta là Chúa; và họ đã làm như vậy. Và có người báo cáo cho vua của người Ai Cập rằng dân đã chạy trốn; và lòng của Pha-ra-ôn và của các đầy tớ của ông đã đổi về phía dân, và họ nói, chúng ta đã làm cái gì này, để đuổi các con trai Y-sơ-ra-ên đi, để họ không phục vụ chúng ta? Vậy nên Pha-ra-ôn thắng các xe chiến của ông, và tập hợp tất cả dân của ông cùng với mình, và đã lấy sáu trăm xe chiến được chọn lọc, và tất cả ngựa của người Ai Cập, và những sĩ quan trên tất cả. Và Chúa đã làm cứng lòng của Pha-ra-ôn vua Ai Cập và của các đầy tớ của ông, và ông đã đuổi theo các con trai của Y-sơ-ra-ên; nhưng các con trai của Y-sơ-ra-ên đã đi ra với tay cao ngẩng. Và người Ai Cập đuổi theo họ, và tìm thấy họ đã cắm trại bên cạnh biển; và tất cả ngựa và xe của Pha-ra-ôn, và kỵ binh, và quân đội của ông ta ở đối diện trại, đối diện Ba-anh Xê-phôn. Và Pha-ra-ôn đã tiến lại gần; và các con trai Y-sơ-ra-ên đã ngước lên, bằng đôi mắt họ thấy, và các người Ai-cập đã đóng trại phía sau

họ; và họ đã sợ hãi rất nhiều; và các con trai Y-sơ-ra-ên đã kêu lên về phía Chúa. Và họ nói với Môi-se: Có phải vì không có mồ mả ở Ai Cập mà ông đã đem chúng tôi ra để chết trong hoang mạc sao? Ông đã làm gì với chúng tôi vậy khi đem chúng tôi ra khỏi Ai Cập? Không phải đây là lời mà chúng tôi đã nói với ông ở Ai Cập sao, rằng: Hãy để mặc chúng tôi, để chúng tôi phục vụ người Ai Cập? Tốt hơn cho chúng ta là phục vụ người Ai Cập, hơn là chết trong vùng hoang dã này. Và Môi-se nói với dân chúng: Hãy can đảm, hãy đứng lại và hãy nhìn xem sự cứu rỗi từ Chúa, mà Ngài sẽ làm cho chúng ta hôm nay; vì theo cách mà các ngươi đã thấy những người Ai Cập hôm nay, các ngươi sẽ không bao giờ thấy họ nữa cho đến đời đời; Chúa sẽ chiến đấu cho các ngươi, và các ngươi sẽ im lặng. Chúa phán với Môi-se, Tại sao ngươi kêu cầu với Ta? Nói với các con trai Israel, và để họ ra đi. Và ngươi hãy nâng cây gậy của ngươi lên, và hãy giơ tay ngươi ra trên biển và chia nó ra, và các con trai Y-sơ-ra-ên sẽ đi vào giữa biển trên đất khô. Và này, ta sẽ làm cứng lòng Pha-ra-ôn và của tất cả người Ai Cập, và họ sẽ đi vào theo sau họ; và ta sẽ được tôn vinh trong Pha-ra-ôn và trong tất cả quân đội của ông ấy và trong những xe ngựa và trong những ngựa của ông ấy. Và tất cả người Ai Cập sẽ biết rằng ta là Chúa, khi ta được tôn vinh nơi Pha-ra-ôn, và nơi các cỗ xe, và ngựa của ông ấy. Vị Sứ Giả của Thượng Đế, đấng đang đi trước trại của các con trai Israel, đã rời đi và đi ra phía sau; và cột mây cũng rời khỏi trước mặt họ và đứng ở phía sau họ. Và nó đi vào giữa trại của người Ai Cập và giữa trại của Y-sơ-ra-ên, và nó đứng lại; và có bóng tối và u ám; và đêm trôi qua; và họ không gặp nhau suốt cả đêm. Môi-se giơ tay ra trên biển; và Chúa đẩy lùi biển bằng gió nam mạnh

mẽ suốt cả đêm, và làm cho biển thành đất khô; và nước bị chia ra. Và con cái Israel đi vào giữa biển trên đất khô; và nước của nó thành tường ở bên phải và thành tường ở bên trái. Và người Ai Cập đuổi theo, và họ đi vào theo sau họ, và tất cả ngựa của Pha-ra-ôn, và các xe ngựa, và các người cưỡi ngựa, vào giữa biển. Và xảy ra trong canh gác buổi sáng, và Chúa nhìn xuống trên trại quân của người Ai Cập trong cột lửa và mây, và làm rối loạn trại quân của người Ai Cập, và trói buộc các trục của xe chiến của họ, và dẫn họ với bạo lực; và người Ai Cập nói: Chúng ta hãy chạy trốn khỏi mặt của Y-sơ-ra-ên; vì Chúa chiến đấu cho họ chống lại người Ai Cập. Và Chúa phán với Môi-se, hãy giơ tay ngươi ra trên biển, và nước hãy trở lại, và hãy che phủ người Ai Cập, trên cả xe ngựa và người cưỡi ngựa. Môi-se đã giơ tay ra trên biển, và nước đã trở lại về chỗ cũ vào ban ngày, còn người Ai-cập thì chạy trốn khỏi nước, và Chúa đã quăng người Ai-cập vào giữa biển. Và nước đã quay trở lại che phủ những xe chiến và những người cưỡi ngựa, và tất cả lực lượng của Pharaoh, những người đã tiến vào biển phía sau họ; và không còn sót lại một người nào trong số họ. Các con trai của Israel đã đi qua chỗ khô ráo ở giữa biển; và nước là bức tường cho họ từ bên phải và bức tường từ bên trái. Và Chúa đã giải cứu Israel trong ngày đó từ tay người Ai Cập và Israel đã thấy người Ai Cập chết bên bờ biển. Y-sơ-ra-en thấy bàn tay vĩ đại mà Chúa đã làm đối với người Ai-cập; và dân chúng kính sợ Chúa, và họ tin Đức Chúa Trời và Môi-se, đầy tớ của Ngài.

15

Lúc đó Môi-se và các con trai của Y-sơ-ra-ên hát bài hát này cho Đức Chúa Trời, và họ nói rằng: Chúng ta hãy hát cho Chúa, vì Ngài đã được tôn vinh vinh hiển; ngựa và người cưỡi ngựa Ngài đã ném xuống biển. Người giúp đỡ và người bảo vệ đã trở thành sự cứu rỗi cho tôi; Đấng này là Thần của tôi, và tôi sẽ tôn vinh Ngài; Thần của cha tôi, và tôi sẽ tôn cao Ngài. Chúa đập tan các cuộc chiến tranh, Chúa là tên của Ngài. Xe chiến của Pharaoh và lực lượng của ông ta đã ném xuống biển, những kỵ sĩ được chọn lọc hạng ba; họ bị nuốt chìm trong Biển Đỏ; biển che phủ họ; họ chìm xuống vực sâu như hòn đá. Tay phải của Ngài, lạy Chúa, đã được tôn vinh trong sức mạnh; tay phải của Ngài, lạy Chúa, đã đập tan kẻ thù. Và bởi sự đông đảo vinh quang của Ngài, Ngài đã đập tan những kẻ thù nghịch; Ngài đã sai cơn giận của Ngài, nó đã nuốt họ như rơm rạ. Và qua hơi thở của cơn giận của Ngài, nước đã tách ra; các nước đã đông lại như một bức tường; các con sóng đã đông lại ở giữa biển. Kẻ thù nói, Đã đuổi theo, tôi sẽ bắt kịp, tôi sẽ chia chiến lợi phẩm; tôi sẽ làm đầy linh hồn của tôi, tôi sẽ tiêu diệt bằng thanh kiếm của tôi, bàn tay của tôi sẽ cai trị. Ngài đã sai thần linh của Ngài; biển đã bao phủ họ; họ đã chìm như chì trong nước dữ dội. Ai giống như ngài trong các thần, hỡi Chúa? Ai giống như ngươi? Được vinh hiển giữa các thánh, kỳ diệu trong vinh quang, làm các phép lạ. Ngài đã giơ tay phải ra; đất đã nuốt chửng họ. Ngài đã dẫn dắt bằng sự công chính của Ngài dân này của Ngài, là dân mà Ngài đã cứu chuộc; Ngài đã đưa họ bằng sức mạnh của Ngài đến nơi ở thánh của Ngài. Các dân tộc đã nghe, và họ đã tức giận; những cơn đau đẻ đã bắt lấy những người cư trú ở xứ Philistines. Lúc đó các thủ lĩnh Edom vội vàng, và các người cai trị của người Moabites; sự

run rẩy đã bắt lấy họ; tất cả những người ở Canaan đều tan chảy. Cầu cho sự run rẩy và sợ hãi rơi xuống trên họ; bởi sự lớn lao của cánh tay của Ngài, cầu cho họ hóa đá, cho đến khi dân của Ngài đi qua, lạy Chúa; cho đến khi dân này của Ngài đi qua, dân mà Ngài đã có được. Đã dẫn họ vào, hãy trồng họ vững chắc trên núi cơ nghiệp của Ngài, vào nơi ở đã sẵn sàng của Ngài, nơi mà Ngài đã chuẩn bị, lạy Chúa, nơi thánh, lạy Chúa, nơi mà các bàn tay của Ngài đã chuẩn bị. Chúa trị vì muôn đời, và đời đời, và mãi mãi. Bởi vì ngựa của Pha-ra-ôn cùng với xe ngựa và kỵ binh đã tiến vào biển, và Chúa đã đem nước biển đổ xuống họ; nhưng con cái Y-sơ-ra-ên đã đi qua đất khô ở giữa biển. Và Maria nữ tiên tri, chị gái của Aaron, cầm lấy cái trống trong tay bà ấy, và tất cả các phụ nữ đi ra theo sau bà ấy với trống và điệu múa. Miriam dẫn đầu họ, nói rằng, hãy để chúng ta hát cho Chúa, vì Ngài đã được tôn vinh cách vinh hiển; Ngài đã ném ngựa và người cưỡi ngựa xuống biển. Môi-se đã dẫn các con trai của Y-sơ-ra-ên ra khỏi Biển Đỏ, và ông dẫn họ vào sa mạc Su-rơ; và họ đi ba ngày trong sa mạc, và họ không tìm thấy nước để uống. Họ đến Mara, và họ không thể uống nước từ Mara vì nước đắng; bởi vì điều này người ta đặt tên cho nơi đó là Đắng. Và dân chúng đã phàn nàn chống lại Môi-se, nói rằng: Chúng ta sẽ uống gì? Môi-se kêu lên với Chúa; và Chúa chỉ cho ông một cây gỗ, và ông ném nó vào nước, và nước trở nên ngọt; ở đó Ngài đặt cho ông các luật lệ và phán xét; và ở đó Ngài thử ông, và phán rằng, nếu ngươi thật sự nghe tiếng của Chúa Đức Chúa Trời ngươi, và làm những điều đẹp lòng trước mặt Ngài, và lắng tai nghe các điều răn của Ngài, và giữ tất cả các luật lệ của Ngài, mọi bệnh tật mà Ta đã đem đến trên người Ai-cập, Ta sẽ không đem đến trên

ngươi; vì Ta là Chúa Đức Chúa Trời ngươi, Đấng chữa lành ngươi. Và họ đến Elim, và ở đó có mười hai suối nước và bảy mươi cây chà là, và họ cắm trại ở đó bên các suối nước.

16

Họ ra đi từ Elim, và toàn bộ hội chúng con trai Israel đến hoang mạc Sin, nơi ở giữa Elim và Sinai. Vào ngày thứ mười lăm của tháng thứ hai sau khi họ đã ra khỏi đất Ai Cập, toàn thể hội chúng con cái Y-sơ-ra-ên đã phàn nàn chống lại Môi-se và A-rôn. Và con cái Israel nói với họ: Giá mà chúng tôi đã chết bị đánh bởi Chúa trong đất Ai Cập, khi chúng tôi ngồi bên nồi thịt và ăn bánh no nê; vì các ngươi đã đem chúng tôi ra sa mạc này để giết toàn bộ hội chúng này bằng nạn đói. Và Chúa nói với Môi-se, này ta mưa cho các ngươi bánh từ trên trời; và dân sẽ đi ra, và họ sẽ thu lượm phần của ngày vào từng ngày, để ta thử họ xem họ có đi theo luật pháp của ta, hay không; Và sẽ là vào ngày thứ sáu, và họ sẽ chuẩn bị cái mà họ mang vào; và sẽ là gấp đôi cái mà họ thu lượm phần theo ngày vào từng ngày. Và Môi-se và A-rôn nói với toàn thể hội chúng con trai Y-sơ-ra-ên: Buổi tối các ngươi sẽ biết rằng Chúa đã đem các ngươi ra khỏi đất Ai-cập, và buổi sáng các ngươi sẽ thấy vinh quang của Chúa khi Ngài nghe lời kêu ca của các ngươi về Đức Chúa Trời; còn chúng tôi là gì mà các ngươi lằm bằm chống lại chúng tôi? Và Môi-se nói: Khi Chúa cho các ngươi thịt để ăn vào buổi tối, và bánh vào buổi sáng để no nê, bởi vì Chúa đã nghe lời kêu ca của các ngươi mà các ngươi đang kêu ca chống lại chúng tôi; còn chúng tôi là gì chứ?

Vì sự phàn nàn của các ngươi không phải chống lại chúng tôi, mà là chống lại Thiên Chúa. Môi-se nói với A-rôn, hãy nói với toàn thể hội chúng con trai Y-sơ-ra-en, hãy đến gần trước mặt Đức Chúa Trời, vì Ngài đã nghe lời kêu ca của các ngươi. Khi A-rôn đang nói với toàn thể hội chúng con cái Y-sơ-ra-ên, thì họ quay lại về phía sa mạc, và vinh quang của Chúa đã hiện ra trong đám mây. Và Chúa đã nói với Môi-se, rằng, Ta đã nghe tiếng kêu ca của các con trai Y-sơ-ra-ên; hãy nói với họ, rằng, vào buổi chiều các ngươi sẽ ăn thịt, và vào buổi sáng các ngươi sẽ được no bánh; và các ngươi sẽ biết rằng Ta là Chúa, Đức Chúa Trời của các ngươi. Buổi tối đã đến; và chim cút đã bay lên, và đã che phủ trại; buổi sáng đã đến khi sương ngừng lại xung quanh trại. Và này, trên mặt sa mạc có thứ mỏng như hạt rau mùi trắng, như sương giá trên đất. Nhưng khi đã thấy nó, các con trai Israel nói với nhau: Cái này là gì? Vì họ không biết nó là gì; Môi-se nói với họ, đây là bánh mà Chúa ban cho các ngươi để ăn. Đây là lời mà Chúa đã ra lệnh: hãy thu thập từ nó, mỗi người một ô-me theo phần thích hợp, tính theo đầu người theo số linh hồn của các ngươi, mỗi người cùng với những người ở lều của các ngươi hãy thu thập. Và con cái Israel đã làm như vậy; họ đã thu thập, kẻ thì nhiều và người thì ít. Và sau khi đo bằng gomor, người thu nhiều không thừa, và người thu ít không thiếu; mỗi người đã thu đủ cho những người thuộc về mình. Môi-se nói với họ: Không ai được để lại phần của mình đến sáng. Và họ không nghe Môi-se, nhưng một số người đã bỏ lại phần của ông đến sáng hôm sau; và nó sinh ra giòi, và nó bốc mùi hôi; và Môi-se tức giận với họ. Và họ thu thập nó mỗi sáng, mỗi người phần phù hợp với mình; nhưng khi mặt trời nóng lên, nó tan chảy.

Vào ngày thứ sáu, họ thu thập những thứ cần thiết gấp đôi, hai ô-me cho một người; và tất cả các người lãnh đạo của hội chúng đã vào, và báo cáo cho Mô-se. Môi-se nói với họ, không phải đây là lời mà Chúa đã nói sao? Ngày Sa-bát là sự nghỉ ngơi thánh cho Chúa vào ngày mai; bất cứ thứ gì các ngươi sẽ nướng, hãy nướng; và bất cứ thứ gì các ngươi sẽ luộc, hãy luộc; và tất cả thứ thừa ra hãy để nó vào kho đến sáng. Và họ để lại từ nó cho đến sáng, đúng như Môi-se đã ra lệnh cho họ; và nó không hôi thối, cũng không có giòi sinh ra trong nó. Môi-se nói: Hãy ăn hôm nay, vì hôm nay là ngày sa-bát của Chúa; nó sẽ không được tìm thấy trong cánh đồng. Sáu ngày các ngươi sẽ thu lượm; nhưng ngày thứ bảy là ngày sa-bát, vì sẽ không có trong ngày đó. Và xảy ra vào ngày thứ bảy, một số người trong dân chúng đi ra để thu lượm, nhưng họ không tìm thấy. Và Chúa phán với Môi-se, Đến bao giờ các ngươi mới chịu vâng nghe các điều răn của ta và luật pháp của ta? Hãy nhìn, vì Chúa đã ban cho các ngươi ngày sa-bát này; vì điều này chính Ngài đã ban cho các ngươi vào ngày thứ sáu bánh mì cho hai ngày; các ngươi hãy ngồi, mỗi người trong nhà của mình; không ai được đi ra khỏi nơi của mình vào ngày thứ bảy. Và dân chúng đã giữ ngày sa-bát vào ngày thứ bảy. Và các con trai Y-sơ-ra-ên đã đặt tên cho nó là Man; nó giống như hạt rau mùi trắng; và vị của nó như bánh với mật ong. Môi-se nói: Đây là lời mà Chúa đã ra lệnh: Hãy đổ đầy một ô-me ma-na vào kho để dành cho các thế hệ của các ngươi, để cho họ thấy bánh mà các ngươi đã ăn trong đồng vắng, như khi Chúa đã dẫn các ngươi ra khỏi đất Ai-cập. Và Môi-se nói với A-rôn, hãy lấy một bình vàng, và bỏ vào đó đầy một ô-me ma-na, và ngươi sẽ đặt nó trước mặt Đức Chúa Trời, để bảo quản cho các thế hệ của

các ngươi, theo cách mà Chúa đã truyền cho Môi-se; và A-rôn đã đặt nó trước chứng cớ để bảo quản. Các con trai Israel đã ăn ma-na bốn mươi năm, cho đến khi họ đến đất có người ở; họ ăn ma-na cho đến khi họ đến vùng Phoenicia. Cái gomor là phần mười của ba đơn vị đo.

17

Và toàn thể hội chúng con cái Y-sơ-ra-ên ra đi từ sa mạc Sin theo các trại của họ, theo lời của Chúa; và họ đóng trại ở Rê-phi-đim; nhưng không có nước cho dân uống. Và dân chúng đã chửi mắng Môi-se, nói rằng: Hãy cho chúng tôi nước để chúng tôi uống. Và Môi-se nói với họ: Tại sao các ngươi chửi mắng ta, và tại sao các ngươi thử Chúa? Nhưng dân chúng đã khát nước ở đó; và dân chúng đã phàn nàn ở đó với Môi-se, nói rằng, tại sao điều này? Ngươi đã đem chúng tôi lên từ Ai Cập để giết chúng tôi và con cái chúng tôi và gia súc chúng tôi bằng cơn khát? Và Môi-se kêu lên với Chúa, nói, Tôi sẽ làm gì với dân này? Còn một chút nữa, và họ sẽ ném đá tôi đến chết. Và Chúa phán với Môi-se, Hãy đi trước dân này; và hãy đem theo một số trưởng lão của dân; và cây gậy mà ngươi đã dùng đánh sông, hãy cầm trong tay ngươi, rồi ngươi sẽ đi. Này ta đứng ở đó trước ngươi trên tảng đá ở Horeb; và ngươi sẽ đánh tảng đá, và nước sẽ chảy ra từ nó, và dân sẽ uống. Môi-se đã làm như vậy trước mặt các con trai I-sơ-ra-en. Và ông đặt tên cho địa điểm đó là Thử Thách và Tranh Cãi, bởi vì sự xúc phạm của các con trai Y-sơ-ra-ên, và bởi vì họ thử thách Chúa, nói rằng, Chúa có ở giữa chúng ta hay không? A-ma-

léc đến và giao chiến với I-sơ-ra-ên tại Rê-phi-đim. Môi-se nói với Giô-sua: Hãy chọn cho ngươi những người đàn ông mạnh mẽ, và đi ra dàn trận với A-ma-léc vào ngày mai; và này, ta sẽ đứng trên đỉnh ngọn đồi, và cây gậy của Đức Chúa Trời ở trong tay ta. Và Giô-suê làm đúng như Môi-se đã nói với ông, và đi ra dàn trận với người Ama-léc; và Môi-se và A-rôn và Hu-rơ đi lên trên đỉnh ngọn đồi. Và xảy ra khi Môi-se giơ tay lên, Ít-ra-en thắng thế; nhưng khi hạ tay xuống, A-ma-léc thắng thế. Những bàn tay của Môi-se nặng; và họ đã lấy một hòn đá đặt dưới ông, và ông ngồi trên đó; và A-rôn và Hu-rơ đỡ những bàn tay của ông, một người ở bên này và một người ở bên kia; và những bàn tay của Môi-se được đỡ cho đến khi mặt trời lặn. Và Giô-suê đánh bại A-ma-léc và tất cả dân của hắn trong sự tàn sát bằng gươm. Chúa nói với Môi-se, Hãy viết điều này xuống làm kỷ niệm trong sách, và đưa vào tai Giô-suê; vì Ta sẽ xóa sạch hoàn toàn kỷ niệm của A-ma-léc từ dưới trời. Và Môi-se xây một bàn thờ cho Chúa, và ông đặt tên cho nó là Chúa là nơi trú ẩn của tôi. Vì bằng bàn tay ẩn giấu Chúa chiến đấu chống lại Amalec từ thế hệ này sang thế hệ khác.

18

Giê-trô, thầy tế lễ Ma-đi-an, con rể của Môi-se, đã nghe tất cả những gì Chúa đã làm cho dân của chính Ngài là Y-sơ-ra-ên; vì Chúa đã dẫn Y-sơ-ra-ên ra khỏi Ai-cập. Và Giê-trô, con rể của Môi-se, đã đem Sê-phô-ra, vợ của Môi-se, sau khi bà được thả ra, và hai con trai của bà; tên của một trong chúng là Ghẹt-sôm, nói rằng, tôi đã là người kiều ngụ trong đất lạ; và tên của người thứ

hai là Ê-li-ê-xe, nói rằng, vì Đức Chúa Trời của cha tôi là người giúp đỡ tôi, và đã giải cứu tôi khỏi tay Pha-ra-ôn. Và Giê-trô, cha vợ của Môi-se, cùng với các con trai và vợ đã ra đi đến gặp Môi-se trong sa mạc, nơi ông đã đóng trại trên núi của Đức Chúa Trời. Được báo cáo với Môi-se, nói rằng, này cha vợ của ngươi Giê-trô đến với ngươi, và vợ và hai con trai của ngươi với ông ấy. Môi-se đi ra để gặp cha vợ, và cúi xuống trước ông, và hôn ông, và họ chào hỏi nhau, và ông đưa ông ấy vào lều. Và Môi-se kể lại cho con rể tất cả những gì Chúa đã làm với Pha-ra-ôn và tất cả người Ai-cập vì Israel, và tất cả sự khó khăn đã xảy đến với họ trên đường đi, và rằng Chúa đã giải cứu họ khỏi tay Pha-ra-ôn và khỏi tay người Ai-cập. Giê-trô kinh ngạc về tất cả những điều tốt mà Chúa đã làm cho họ, vì Ngài đã giải cứu họ khỏi tay người Ai Cập và khỏi tay Pha-ra-ôn. Và Giê-trô nói: Chúa đáng chúc tụng, vì Ngài đã giải cứu họ khỏi tay người Ai Cập và khỏi tay Pha-ra-ôn. Bây giờ tôi đã biết rằng Chúa vĩ đại hơn tất cả các thần vì điều này, bởi vì chúng đã tấn công họ. Và Giê-trô, cha vợ của Môi-se, đã dâng của lễ thiêu và của lễ tế cho Đức Chúa Trời; và A-rôn và tất cả các trưởng lão của Y-sơ-ra-ên đã đến để ăn bánh cùng với cha vợ của Môi-se trước mặt Đức Chúa Trời. Và đã xảy ra sau ngày hôm sau, Môi-se ngồi xuống để xét xử dân sự; và tất cả dân sự đứng bên cạnh Môi-se từ sáng sớm cho đến tối. Và Giê-trô đã thấy tất cả những gì ông ấy làm cho dân, nói, cái này là gì mà ngươi làm cho dân? Tại sao bạn ngồi một mình, còn tất cả những người thì đứng bên cạnh bạn từ sáng sớm cho đến tối? Và Môi-se nói với cha vợ: Dân chúng đến với tôi để tìm kiếm sự phán xét từ Thượng Đế. Bởi vì bất cứ khi nào có tranh chấp giữa họ, và họ đến với tôi, tôi xét xử từng người, và tôi dạy bảo họ các

mệnh lệnh của Đức Chúa Trời và luật pháp của Ngài. Và cha vợ của Môi-se nói với ông, con không làm đúng việc này. Bạn sẽ bị hủy diệt hoàn toàn bởi sự thiếu kiên nhẫn, cả bạn và tất cả dân này đang ở với bạn; lời này nặng nề cho bạn; bạn sẽ không thể làm một mình. Bây giờ vậy hãy nghe ta, và ta sẽ khuyên ngươi, và Thượng Đế sẽ ở với ngươi; ngươi hãy trở thành cho dân những điều hướng về Thượng Đế, và ngươi sẽ dâng lên những lời của họ đến Thượng Đế. Và ngươi sẽ long trọng làm chứng cho họ về các mệnh lệnh của Đức Chúa Trời và luật pháp của Ngài, và ngươi sẽ chỉ cho họ biết các con đường mà họ sẽ đi trong đó, và các công việc mà họ sẽ làm. Và ngươi hãy tự mình xem xét từ toàn thể dân những người đàn ông có năng lực, kính sợ Thiên Chúa, những người đàn ông công chính, ghét sự kiêu ngạo, và ngươi sẽ bổ nhiệm họ làm những người chỉ huy ngàn quân và những người chỉ huy trăm quân và những người chỉ huy năm mươi quân và những người chỉ huy mười quân. Họ sẽ xét xử dân sự mọi lúc; nhưng những việc quá lớn họ sẽ đem lên cho ngươi; còn những việc xét xử nhỏ nhặt họ sẽ tự mình xét xử; họ sẽ làm nhẹ gánh nặng cho ngươi và giúp đỡ ngươi. Nếu ngươi làm điều này, Đức Chúa Trời sẽ làm cho ngươi mạnh mẽ, và ngươi sẽ có thể đứng vững, và tất cả dân này sẽ đến nơi của chính họ với bình an. Môi-se nghe lời cha vợ mình, và làm tất cả những gì ông ấy đã nói với ông. Và Môi-se đã chọn những người đàn ông có năng lực từ toàn thể Y-sơ-ra-ên, và đặt họ lên làm những chỉ huy ngàn người và những chỉ huy trăm người và những chỉ huy năm mươi người và những chỉ huy mười người cai trị dân. Và họ xét xử dân mọi lúc; nhưng mọi việc quá mức họ đem lên Môi-se; còn mọi việc nhẹ thì họ tự xét xử. Và Môi-se

đã tiễn con rể của mình đi, và người đã ra đi về đất của mình.

19

Vào tháng thứ ba của cuộc ra đi của các con trai Israel khỏi đất Ai Cập, vào ngày này, họ đã đến sa mạc Sinai. Và họ rời khỏi Rephidim, và họ đến sa mạc Sinai, và Israel đóng trại ở đó đối diện với núi. Và Môi-se đi lên núi của Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời gọi ông từ núi, nói rằng: Những điều này ngươi sẽ nói cho nhà Gia-cốp, và ngươi sẽ báo cho các con trai Y-sơ-ra-ên. Chính các ngươi đã thấy bao nhiêu điều ta đã làm với người Ai Cập, và ta đã đem các ngươi lên như trên cánh chim đại bàng, và ta đã đem các ngươi đến với chính ta. Và bây giờ nếu các ngươi thật sự nghe tiếng của ta, và các ngươi giữ giao ước của ta, các ngươi sẽ là dân đặc biệt của ta từ tất cả các dân tộc; vì tất cả đất đai là của ta. Các ngươi sẽ là cho ta một chức tư tế hoàng gia và một dân tộc thánh; những lời này ngươi sẽ nói với các con trai Y-sơ-ra-ên. Môi-se đến, và ông gọi các trưởng lão của dân; và ông đặt trước họ tất cả những lời này mà Đức Chúa Trời đã truyền cho họ. Và tất cả dân chúng đã trả lời với một lòng, và họ nói, tất cả những gì Đức Chúa Trời đã phán, chúng tôi sẽ làm và chúng tôi sẽ vâng nghe; và Môi-se đã dâng những lời này lên Đức Chúa Trời. Chúa nói với Môi-se, này ta đang đến với ngươi trong cột mây, để dân chúng nghe ta nói với ngươi, và họ tin ngươi mãi mãi; và Môi-se báo cáo những lời của dân chúng với Chúa. Và Chúa nói với Môi-se, Hãy đi xuống cảnh cáo dân, và hãy thánh hóa họ hôm nay và ngày mai, và để họ giặt áo quần, và để họ sẵn

sàng cho ngày thứ ba; vì trong ngày thứ ba Chúa sẽ xuống trên núi Si-na-i, trước mặt tất cả dân. Và ngươi sẽ phân cách dân chúng vòng quanh, nói rằng, hãy coi chừng cho chính mình khỏi đi lên núi và chạm vào bất cứ thứ gì của nó; bất kỳ ai chạm vào núi sẽ chết bởi cái chết. Không tay nào được chạm vào anh ta; vì anh ta sẽ bị ném đá, hoặc anh ta sẽ bị bắn bằng phi tiễn; dù là con vật hay là người, sẽ không được sống; khi những tiếng nói và những tiếng kèn và đám mây rời khỏi núi, những người đó sẽ lên núi. Môi-se đi xuống từ núi đến với dân chúng, và ông làm thánh họ; và họ giặt áo của họ. Và ông nói với dân chúng: Hãy sẵn sàng, trong ba ngày đừng đến gần phụ nữ. Và xảy ra vào ngày thứ ba khi đã đến bình minh, và có những tiếng động và những tia chớp và đám mây tối tăm trên núi Sinai; tiếng kèn vang lên lớn; và tất cả dân chúng ở trong trại đã kinh sợ. Và Môi-se dẫn dân ra khỏi trại để gặp Thượng Đế, và họ đứng dưới chân núi. Núi Sinai đang bốc khói toàn bộ, bởi vì Đức Chúa Trời đã xuống trên nó trong lửa; và khói đang bay lên, như khói của lò lửa; và tất cả dân chúng đã kinh ngạc vô cùng. Tiếng kèn vang lên trở nên mạnh hơn rất nhiều. Môi-se đã nói, và Đức Chúa Trời đã trả lời ông bằng tiếng nói. Và Chúa đã ngự xuống trên núi Sinai, trên đỉnh núi; và Chúa đã gọi Môi-se lên đỉnh núi; và Môi-se đã đi lên. Và Thần nói với Moses, rằng, hãy đi xuống cảnh báo nghiêm khắc dân chúng, kẻo họ tiếp cận Thần để nhìn, và một đám đông trong số họ ngã xuống; Và các thầy tế lễ đang tiếp cận Chúa Thần hãy được thánh hóa, kẻo Chúa loại bỏ họ. Và Môi-se nói với Đức Chúa Trời: Dân chúng sẽ không thể lên núi Si-na-i được, vì Ngài đã nghiêm khắc cảnh báo chúng tôi, rằng: Hãy phân định ranh giới núi và thánh hóa nó. Chúa nói với ông ta, đi,

hãy đi xuống, và hãy đi lên ngươi và Aaron cùng với ngươi; nhưng các thầy tế lễ và dân chúng đừng cố lên đến Đức Chúa Trời, kẻo Chúa tiêu diệt họ. Môi-se đi xuống đến cùng dân và ông nói với họ.

20

Và Chúa đã nói tất cả những lời này, rằng: Ta là Chúa, Thần của ngươi, Đấng đã dẫn ngươi ra khỏi đất Ai Cập, khỏi nhà nô lệ. Ngươi sẽ không có thần nào khác ngoài ta. Ngươi không được làm cho mình hình tượng, cũng không được làm hình giống của bất cứ thứ gì ở trên trời, và ở dưới đất, và ở trong các vùng nước bên dưới đất. Ngươi không được thờ lạy chúng, cũng không được phục vụ chúng; vì Ta là Chúa Thượng Đế của ngươi, Thượng Đế ghen tuông, báo trả tội lỗi của các cha lên con cái, cho đến thế hệ thứ ba và thứ tư đối với những kẻ ghét Ta, và làm lòng thương xót đến hàng ngàn thế hệ đối với những kẻ yêu mến Ta, và đối với những kẻ giữ các điều răn của Ta. Ngươi không được lấy danh của Chúa là Thượng Đế ngươi mà dùng vào việc hư không; vì Chúa là Thượng Đế của ngươi sẽ không tha thứ cho người nào lấy danh Ngài mà dùng vào việc hư không. Hãy nhớ ngày Sa-bát để giữ ngày ấy thánh. Sáu ngày ngươi sẽ làm việc, và ngươi sẽ làm tất cả công việc của ngươi. Và ngày thứ bảy là ngày sa-bát của Chúa là Đức Chúa Trời ngươi; ngươi sẽ không làm bất kỳ công việc nào trong ngày đó, cả ngươi, con trai ngươi, con gái ngươi, đầy tớ trai ngươi, đầy tớ gái ngươi, con bò ngươi, con thú vật mang gánh nặng ngươi, mọi súc vật ngươi, và người ngoại

kiều cư trú giữa ngươi. Vì trong sáu ngày Chúa đã làm trời và đất và biển và tất cả những gì trong chúng, và Ngài đã nghỉ vào ngày thứ bảy; vì điều này Chúa đã chúc phước cho ngày thứ bảy, và đã thánh hóa nó. Hãy tôn kính cha con và mẹ con, để mọi việc trở nên tốt đẹp cho con, và để con được sống lâu trên vùng đất tốt đẹp mà Chúa là Thiên Chúa của con ban cho con. Ngươi sẽ không phạm tội ngoại tình. Ngươi chớ ăn cắp. Ngươi không được sát nhân. Không được làm chứng dối chống lại người lân cận của bạn. Ngươi không được khao khát vợ của người láng giềng ngươi; ngươi không được khao khát nhà của người láng giềng ngươi, cũng không cánh đồng của hắn, cũng không đầy tớ trai của hắn, cũng không đầy tớ gái của hắn, cũng không con bò của hắn, cũng không con lừa của hắn, cũng không bất kỳ gia súc nào của hắn, cũng không bất cứ thứ gì thuộc về người láng giềng ngươi. Và tất cả dân chúng thấy tiếng, và những ngọn đuốc, và tiếng của chiếc kèn, và ngọn núi đang bốc khói; nhưng sau khi sợ hãi, tất cả dân chúng đã đứng từ xa. Và họ nói với Môi-se, Anh hãy nói với chúng tôi, và đừng để Đức Chúa Trời nói với chúng tôi, kẻo chúng tôi chết. Và Môi-se nói với họ: Hãy can đảm, vì Đức Chúa Trời đã đến với các ngươi để thử nghiệm các ngươi, để sự kính sợ Ngài ở trong các ngươi, để các ngươi không phạm tội. Dân chúng đứng từ xa, còn Môi-se thì bước vào bóng tối, nơi Đức Chúa Trời ngự. Chúa phán với Môi-se: Ngươi hãy nói những điều này với nhà Gia-cốp, và ngươi hãy báo cho các con trai Y-sơ-ra-ên: Các ngươi đã thấy rằng từ trời Ta đã nói với các ngươi. Các ngươi không được làm cho mình các thần bằng bạc, và các ngươi không được làm cho mình các thần bằng vàng. Bàn thờ từ đất các ngươi sẽ làm cho ta, và các ngươi sẽ dâng tế lễ trên đó

các của lễ thiêu hoàn toàn của các ngươi, và các của lễ bình an của các ngươi, và các con chiên, và các con bê của các ngươi trong mọi nơi, nơi mà nếu ta khiến danh ta được nhớ đến ở đó, thì ta sẽ đến với ngươi, và ta sẽ ban phước cho ngươi. Nếu ngươi làm bàn thờ bằng đá cho ta, thì ngươi không được xây chúng bằng đá đẽo; vì ngươi đã đặt dao của ngươi lên trên chúng, và chúng đã bị làm ô uế. Ngươi không được đi lên bàn thờ của ta bằng các bậc thang, để ngươi không lộ sự trần truồng của ngươi trên đó.

21

Và đây là những điều lệ mà bạn sẽ đặt trước mặt họ. Nếu ngươi mua một đứa trẻ người Do Thái, sáu năm nó sẽ phục vụ ngươi; còn năm thứ bảy nó sẽ ra đi tự do không mất tiền. Nếu anh ta vào một mình, thì anh ta sẽ ra một mình; nhưng nếu vợ anh ta vào cùng với anh ta, thì vợ anh ta cũng sẽ ra. Và nếu chủ cho anh ta vợ, và người vợ sinh cho anh ta con trai hoặc con gái, thì vợ và con cái sẽ thuộc về chủ của anh ta, còn anh ta sẽ ra đi một mình. Nếu người đầy tớ trả lời nói rằng, tôi đã yêu chủ của tôi, và vợ tôi, và con cái tôi, tôi không muốn ra đi tự do; thì chủ của hắn sẽ đem hắn đến trước tòa án của Thượng Đế, và sau đó sẽ đem hắn đến cái cửa và cột trụ cửa, và chủ của hắn sẽ đâm tai hắn bằng cái dùi, và hắn sẽ phục vụ chủ mãi mãi. Nếu ai đó bán con gái của mình làm người hầu nữ, cô ấy sẽ không được ra đi như cách những nô lệ nữ ra đi. Nếu cô ấy không làm hài lòng chủ của cô ấy, người mà đã chỉ định cô ấy cho mình, thì ông ta sẽ chuộc cô

ấy; nhưng ông ta không có quyền bán cô ấy cho một dân tộc ngoại, bởi vì ông ta đã phản bội cô ấy. Nếu anh ta định hứa cô ấy cho con trai mình, thì anh ta phải đối xử với cô ấy theo luật lệ dành cho các con gái. Nếu anh ta lấy người phụ nữ khác cho mình, anh ta sẽ không tước đoạt những thứ cần thiết và quần áo và sự giao tiếp của cô ấy. Nếu anh ta không làm ba điều này cho cô ấy, thì cô ấy sẽ ra đi tự do không cần bạc. Nếu ai đánh người khác và người đó chết, thì người đánh phải bị xử tử. Nhưng không phải tự nguyện, mà Đức Chúa Trời đã giao nạp vào tay của hắn, ta sẽ cho ngươi một nơi mà kẻ giết người sẽ trốn đến đó. Nếu ai tấn công người lân cận để giết hắn bằng mưu kế và trốn đến đó, thì từ bàn thờ của ta ngươi phải bắt hắn đem đi xử tử. Ai đánh cha mình hoặc mẹ mình thì phải bị xử tử. Người nói xấu cha mình hoặc mẹ mình sẽ phải chết. Nếu ai đánh cắp một người nào đó trong số các con trai của Y-sơ-ra-ên, và đã áp bức người đó rồi bán đi, và điều này được tìm thấy ở người đó, thì hãy để người đó chết bởi cái chết. Nếu mà hai người đàn ông cãi nhau, và họ đánh người bên cạnh bằng đá hoặc bằng nắm đấm, và người đó không chết, nhưng phải nằm trên giường, nếu người đàn ông đứng dậy đi bộ bên ngoài dựa vào gậy, người đã đánh sẽ vô tội; nhưng anh ta sẽ phải trả tiền cho thời gian nghỉ việc của người đó, và tiền chữa bệnh. Nếu ai đó đánh đứa trẻ của mình hoặc nữ tôi tớ của mình bằng cây gậy, và người đó chết dưới tay của mình, thì người ấy sẽ bị trừng phạt. Nhưng nếu người đó sống được một ngày hoặc hai ngày, thì không được báo thù; vì người đó là tiền bạc của chủ. Nếu hai người đàn ông đánh nhau, và họ đánh một người đàn bà đang có thai, và đứa trẻ của bà ấy ra ngoài chưa được hình thành đầy đủ, thì sẽ bị phạt tiền;

theo như người chồng của người đàn bà ấy áp đặt, anh ta sẽ trả với phẩm giá. Nếu mà nó được hình thành đầy đủ, thì người ta sẽ cho linh hồn thay vì linh hồn, Mắt thay vì mắt, răng thay vì răng, tay thay vì tay, chân thay vì chân, vết bỏng thay vì vết bỏng, vết thương thay vì vết thương, vết bầm thay vì vết bầm. Nếu ai đó đánh vào mắt của người đầy tớ nam của mình, hoặc mắt của người đầy tớ gái của mình, và làm mù mắt đó, thì người đó sẽ thả họ ra tự do để đền cho mắt của họ. Nếu anh ta đánh bật răng của người đầy tớ nam hoặc răng của người đầy tớ nữ của anh ta, anh ta sẽ thả họ ra tự do thay cho răng của họ. Nếu con bò tót đâm sừng một người đàn ông hoặc người đàn bà và người đó chết, con bò tót sẽ bị ném đá cho chết, và thịt của nó sẽ không được ăn; nhưng chủ của con bò tót sẽ vô tội. Nếu con bò đực là con hay húc từ hôm kia và từ ba ngày trước, và họ đã làm chứng nghiêm khắc với chủ của nó, và chủ không tiêu diệt nó, mà nó giết một người đàn ông hoặc người đàn bà, thì con bò đực sẽ bị ném đá, và chủ của nó cũng sẽ bị xử tử. Nhưng nếu tiền chuộc bị đặt lên anh ta, anh ta sẽ trả tiền chuộc cho linh hồn anh ta bằng số tiền mà họ đặt lên anh ta. Nếu nó húc con trai hoặc con gái, thì người ta phải xử với nó theo luật lệ này. Nếu con bò đực húc đứa trẻ hoặc nữ tôi tớ, thì phải trả ba mươi đồng bạc cho chủ của họ, và con bò đực phải bị ném đá. Nếu ai đó mở một cái hố hoặc đào một cái hố, và không đậy nó lại, và một con bê hoặc con lừa rơi xuống đó, chủ của cái hố sẽ bồi thường, sẽ đưa bạc cho chủ của chúng; còn con vật đã chết sẽ thuộc về người ấy. Nếu con bò đực của ai đó húc con bò đực của người láng giềng, và nó chết, họ sẽ bán con bò đực còn sống, và họ sẽ chia tiền bạc của nó, và con bò đực đã chết họ sẽ chia. Nếu con bò đực được

biết rằng là con hay húc từ trước ngày hôm qua và trước ngày thứ ba, và họ đã cảnh báo chủ của nó; và anh ta không tiêu diệt nó, anh ta sẽ trả con bò đực thay cho con bò đực, còn con đã chết sẽ thuộc về anh ta. Nếu ai đó ăn trộm bê hoặc cừu, và giết thịt hoặc bán nó, người đó sẽ phải trả năm con bê thay cho con bê, và bốn con cừu thay cho con cừu.

22

Nếu kẻ trộm bị bắt gặp trong lúc đào thủng vào nhà, và bị đánh chết, thì không coi đó là tội giết người. Nhưng nếu mặt trời mọc lên trên hắn, thì hắn có tội, sẽ bị giết để đền mạng; nhưng nếu hắn không có gì, thì hãy để hắn bị bán để đền cho của trộm cắp. Nếu mà bị bỏ lại và được tìm thấy trong tay hắn vật ăn trộm từ lừa cho đến cừu còn sống, hắn sẽ trả gấp đôi. Nếu ai đó cho gia súc ăn hết cánh đồng hoặc vườn nho, và thả con vật của mình cho ăn hết cánh đồng khác, người đó sẽ bồi thường từ cánh đồng của mình theo sản vật của nó; nếu mà cho ăn hết tất cả cánh đồng, người đó sẽ bồi thường những thứ tốt nhất của cánh đồng mình và những thứ tốt nhất của vườn nho mình. Nếu lửa lan ra bắt gặp gai, và đốt cháy sân đập lúa hoặc bông lúa hoặc đồng ruộng, người đã đốt lửa sẽ phải bồi thường. Nếu ai đó giao cho người láng giềng bạc hoặc đồ vật để canh giữ, và bị đánh cắp từ nhà của người đó, nếu kẻ trộm bị tìm thấy, hắn sẽ phải trả gấp đôi. Nếu không tìm thấy kẻ đã ăn trộm, chủ nhà sẽ đến trước Đức Chúa Trời, và sẽ thề rằng quả thật không phải chính anh ta đã hành động gian ác đối với toàn bộ của cải gửi của người láng

giềng, theo mọi sự bất công được nói đến, về bê con, và súc vật thồ, và chiên, và áo, và mọi sự mất mát được đòi bồi thường; bất cứ điều gì nó có thể là, trước Đức Chúa Trời sự phán xét của cả hai sẽ đến, và kẻ bị bắt qua Đức Chúa Trời sẽ trả gấp đôi cho người láng giềng. Nếu ai đó giao cho người láng giềng súc vật thồ hoặc bê hoặc cừu hoặc bất kỳ con vật nào để canh giữ, và nó bị gãy hoặc chết hoặc bị bắt làm tù binh, và không ai biết, thì lời thề của Đức Chúa Trời sẽ ở giữa cả hai người, thật vậy rằng anh ta không hành động xấu xa hoàn toàn đối với của ký thác của người láng giềng; và như vậy chủ của nó sẽ chấp nhận, và anh ta sẽ không phải bồi thường. Nếu bị đánh cắp từ anh ta, anh ta sẽ bồi thường cho chủ; Nếu bị thú vật cắn xé, anh ta sẽ dẫn nó đến chỗ bị cắn xé, và sẽ không bồi thường. Nếu ai đó xin mượn từ người láng giềng, và nó bị gãy hoặc chết hoặc bị bắt làm tù binh, mà chủ không ở đó với nó, thì người đó phải bồi thường. Nhưng nếu chủ ở với anh ta, thì không phải trả; còn nếu là người làm thuê, thì sẽ tính vào tiền công của anh ta. Nếu ai đó lừa dối một trinh nữ chưa đính hôn và nằm với cô ấy, anh ta phải trả của hồi môn để cưới cô ấy làm vợ. Nếu ông ấy từ chối từ chối, và người cha của cô ấy không muốn cho cô ấy làm vợ anh ta, anh ta sẽ trả bạc cho người cha theo số lượng của hồi môn của những trinh nữ. Các ngươi sẽ không để cho các thầy phù thủy, kẻ đầu độc sống. Bất kỳ ai ngủ với thú vật, các ngươi phải giết chết họ. Người nào tế lễ cho các thần sẽ bị tiêu diệt, trừ khi chỉ tế lễ cho Chúa. Và các ngươi sẽ không ngược đãi người ngụ cư, cũng không được áp bức người ấy; vì các ngươi đã là những người ngụ cư ở đất Ai Cập. Các ngươi không được ngược đãi bất kỳ người góa bụa và trẻ mồ côi nào. Nếu các ngươi hại họ bằng sự

ác, và họ kêu la với ta, ta sẽ nghe tiếng của họ, và ta sẽ giận dữ trong cơn thịnh nộ, và ta sẽ giết các ngươi bằng gươm, và các vợ của các ngươi sẽ là góa phụ, và các con cái của các ngươi sẽ là mồ côi. Nếu bạn cho vay bạc cho anh em nghèo bên cạnh bạn, bạn sẽ không thúc giục hắn, bạn sẽ không đặt lãi suất lên hắn. Nếu bạn lấy cái áo choàng của người láng giềng làm thế chấp, trước khi mặt trời lặn bạn sẽ trả lại cho anh ta; Vì cái này là cái che phủ của anh ta, chỉ có cái áo choàng này che sự trần truồng của anh ta; anh ta sẽ ngủ trong cái gì? Nếu vì vậy anh ấy kêu khóc lớn tiếng đến tôi, tôi sẽ nghe anh ấy; vì tôi là người thương xót. Ngươi sẽ không nói xấu các thần linh, và ngươi sẽ không nói xấu người cai trị dân ngươi. Ngươi sẽ không trì hoãn của đầu mùa từ sân đập lúa và bàn ép rượu của ngươi; ngươi sẽ dâng những con đầu lòng của các con trai ngươi cho ta. Như vậy ngươi sẽ làm với bê con của ngươi và chiên của ngươi và súc vật thồ của ngươi; bảy ngày nó sẽ ở với mẹ, nhưng đến ngày thứ tám ngươi sẽ dâng nó cho ta. Và các ngươi sẽ là những người thánh khiết cho ta, và thịt bị thú vật xé các ngươi sẽ không ăn, hãy ném nó cho chó.

23

Ngươi không được tiếp nhận lời đồn hão huyền; ngươi không được đồng ý với kẻ bất công để trở thành nhân chứng bất công. Ngươi không được đi theo đông người để làm điều ác; ngươi không được cùng với đám đông mà đi theo số đông để làm sai lệch sự phán xét. Và ngươi sẽ không thương xót người nghèo

trong phán xét. Nếu bạn gặp con bò của kẻ thù bạn, hoặc con lừa của hắn đang lang thang, hãy quay lại và trả nó cho hắn. Nếu bạn thấy con thú vật chở hàng của kẻ thù bạn đã ngã dưới hàng hóa của nó, bạn sẽ không đi qua mà bỏ mặc nó, nhưng bạn sẽ giúp nâng nó lên cùng với anh ta. Ngươi không được bóp méo phán xét của người nghèo trong việc xét xử của người ấy. Từ mọi lời nói bất công ngươi sẽ rút lui; người vô tội và người công chính ngươi sẽ không giết; và ngươi sẽ không xưng công chính cho kẻ vô đạo vì của hối lộ. Và ngươi sẽ không nhận quà tặng; vì quà tặng làm mù mắt của những người đang nhìn, và phá hủy những lời nói công bằng. Và các ngươi sẽ không áp bức người cư trú tạm thời; vì các ngươi biết linh hồn của người cư trú tạm thời; vì chính các ngươi đã là những người cư trú tạm thời ở đất Ai Cập. Sáu năm ngươi sẽ gieo hạt trên đất của ngươi, và ngươi sẽ thu hoạch hoa màu của nó. Nhưng năm thứ bảy ngươi sẽ làm sự buông tha, và ngươi sẽ để nó nghỉ, và những người nghèo của dân tộc ngươi sẽ ăn; còn những thứ còn lại thì các thú dữ sẽ ăn; như vậy ngươi sẽ làm với vườn nho của ngươi và với vườn ô-liu của ngươi. Sáu ngày ngươi sẽ làm các công việc của ngươi, nhưng ngày thứ bảy là ngày nghỉ ngơi; để con bò của ngươi nghỉ ngơi, và con thú vật thồ của ngươi, và để con trai của người đầy tớ gái của ngươi và người trú ngụ được sảng khoái. Tất cả những gì ta đã nói với các ngươi, hãy giữ; và tên của các thần khác các ngươi sẽ không nhớ đến, cũng không được nghe từ miệng các ngươi. Ba lần trong năm, hãy tổ chức lễ cho ta. Các ngươi hãy giữ làm lễ bánh không men; bảy ngày các ngươi sẽ ăn bánh không men, đúng như ta đã truyền cho ngươi theo thời gian của tháng mới; vì trong tháng đó ngươi đã ra khỏi Ai Cập; ngươi sẽ không

được xuất hiện trước mặt ta với tay không. Và ngươi sẽ làm lễ mùa gặt hoa quả đầu mùa của công việc ngươi, là những gì ngươi gieo trong cánh đồng của ngươi, và lễ hoàn thành vào lúc kết thúc năm trong sự thu hoạch công việc của ngươi từ cánh đồng của ngươi. Ba lần trong năm, mọi nam giới của ngươi sẽ ra mắt trước mặt Chúa Thần của ngươi. Khi ta đuổi các dân tộc khỏi trước mặt ngươi và ta mở rộng biên giới ngươi, ngươi sẽ không dâng tế máu của lễ vật ta trên men, cũng không để mỡ lễ hội của ta nằm lại cho đến sáng. Ngươi sẽ đem những trái đầu mùa của những vật đầu tiên được sinh ra từ đất của ngươi vào nhà Chúa Đức Chúa Trời của ngươi; ngươi không được nấu chiên con trong sữa của mẹ nó. Và này ta đang gửi sứ giả của ta đi trước mặt ngươi, để anh ta canh giữ ngươi trên đường, để anh ta đưa ngươi vào vùng đất mà ta đã chuẩn bị cho ngươi. Hãy cẩn thận, và hãy lắng nghe người, và đừng bất tuân người, vì người sẽ không tha thứ cho ngươi; vì danh ta ở trên người. Nếu các ngươi thật sự nghe tiếng nói của ta, và ngươi làm tất cả những gì ta truyền lệnh cho ngươi, và các ngươi giữ giao ước của ta, các ngươi sẽ là dân đặc biệt của ta từ tất cả các dân tộc; vì tất cả đất đai là của ta; và các ngươi sẽ là vương quốc thầy tế lễ của ta, và dân tộc thánh; những lời này ngươi sẽ nói cho các con trai Y-sơ-ra-ên, nếu các ngươi thật sự nghe tiếng nói của ta, và các ngươi làm tất cả những gì ta nói cho ngươi, ta sẽ là kẻ thù với kẻ thù của ngươi, và ta sẽ chống lại những kẻ chống lại ngươi. Vì sứ giả của ta sẽ đi dẫn dắt ngươi, và sẽ đưa ngươi đến người A-mô-rít, và người Hê-tít, và người Phê-rê-sít, và người Ca-na-an, và người Ghi-rê-ga-sít, và người Hê-vít, và người Giê-bu-sít, và ta sẽ tiêu diệt họ. Ngươi không được thờ phượng các thần của chúng, cũng

không được phục vụ chúng; ngươi không được làm theo các công việc của chúng; nhưng ngươi sẽ phá hủy hoàn toàn chúng, và ngươi sẽ đập tan các trụ đá của chúng. Và ngươi sẽ phục vụ Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi, và ta sẽ ban phước cho bánh của ngươi và rượu của ngươi và nước của ngươi, và ta sẽ làm cho bệnh tật lìa xa các ngươi. Sẽ không có ai vô sinh, cũng không có ai hiếm muộn trên đất của ngươi; số ngày của ngươi, ta sẽ làm cho trọn vẹn. Và ta sẽ sai sự sợ hãi đi trước ngươi, và ta sẽ làm rối loạn tất cả các dân tộc mà ngươi đi vào giữa họ; và ta sẽ khiến tất cả kẻ thù của ngươi trở thành kẻ chạy trốn. Và ta sẽ sai những con ong bầu đi trước ngươi; và ngươi sẽ đuổi những người Amô-rít, và những người Hi-vít, và những người Ca-na-an, và những người Hê-tít ra khỏi ngươi. Ta sẽ không đuổi họ ra trong một năm, để đất không trở nên hoang vắng, và những thú dữ của đất không trở nên nhiều đối với ngươi. Theo từng chút một ta sẽ đuổi họ ra khỏi trước mặt ngươi, cho đến khi ngươi gia tăng và thừa kế đất. Và ta sẽ đặt các ranh giới của ngươi từ Biển Đỏ cho đến biển của người Philistines, và từ sa mạc cho đến sông lớn Euphrates, và ta sẽ giao vào tay các ngươi những người ở trong đất, và ta sẽ đuổi họ ra khỏi ngươi. Ngươi không được lập giao ước với chúng và với các thần của chúng. Và họ sẽ không ở trong đất của ngươi, để họ không làm cho ngươi phạm tội chống lại ta; vì nếu ngươi phục vụ các thần của họ, thì những điều này sẽ là cái vấp ngã cho ngươi.

24

Và Ngài nói với Môi-se, hãy đi lên đến Chúa, ngươi và A-rôn, và Na-đáp, và A-bi-hu, và bảy mươi trưởng lão của Y-sơ-ra-ên; và họ sẽ thờ lạy Chúa từ xa. Và Môi-se sẽ đến gần Đức Chúa Trời một mình, nhưng họ sẽ không đến gần, và dân chúng sẽ không đi lên cùng với họ. Môi-se đã vào và kể lại cho dân chúng tất cả lời của Đức Chúa Trời và các luật lệ; và tất cả dân chúng đã đáp lại bằng một tiếng nói, nói rằng: Tất cả lời mà Chúa đã phán, chúng tôi sẽ làm theo và chúng tôi sẽ vâng nghe. Và Môi-se đã viết tất cả những lời của Chúa; và Môi-se đã dậy sớm vào buổi sáng, đã xây một bàn thờ dưới chân núi, và mười hai hòn đá cho mười hai chi phái của Y-sơ-ra-ên. Và ông sai đi những thanh niên của con cái Israel, và họ dâng lên những của lễ thiêu toàn phần; và họ hiến tế của lễ bình an cho Đức Chúa Trời là những bê con. Sau khi lấy một nửa lượng máu, Môi-se đổ vào bát trộn, còn một nửa lượng máu ông đổ lên bàn thờ. Và sau khi lấy sách giao ước, ông đọc to vào tai dân chúng; và họ nói, tất cả những gì Chúa đã phán, chúng tôi sẽ làm và chúng tôi sẽ vâng nghe. Và Môi-se đã lấy máu, rải lên dân, và nói, Này máu của giao ước mà Chúa đã lập với các ngươi về tất cả những lời này. Và Môi-se, A-rôn, Na-đáp, A-bi-hu, và bảy mươi người trong hội đồng trưởng lão Y-sơ-ra-ên đã đi lên. Và họ thấy nơi mà Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên đang đứng; và cái ở dưới chân Ngài như tác phẩm gạch bằng ngọc bích, và giống như hình dạng vòm trời của thiên đàng trong sự trong sạch. Và trong số những người được chọn của Israel không có một người nào chết; và họ hiện ra ở nơi của Thần, và họ ăn và uống. Và Chúa phán với Môi-se, Hãy lên núi với Ta và ở đó; Ta sẽ ban cho ngươi các bảng đá, luật pháp và các điều răn mà Ta đã viết để ban hành cho họ. Và Môi-se đứng dậy cùng với Giô-sua,

người đang đứng bên cạnh ông, họ đã đi lên núi của Đức Chúa Trời. Và họ nói với các trưởng lão, Hãy ở yên tại đây cho đến khi chúng tôi quay trở lại với các ngươi; và này Aaron và Hur ở với các ngươi; nếu ai có việc xét xử xảy ra, hãy để họ đến với những người đó. Và Môi-se và Giô-sua đã đi lên núi, và đám mây đã che phủ núi. Và vinh quang của Đức Chúa Trời đã xuống trên núi Si-na-i, và đám mây đã che phủ nó sáu ngày; và Chúa đã gọi Môi-se vào ngày thứ bảy từ giữa đám mây. Và hình dạng vinh quang của Chúa như lửa đang cháy trên đỉnh núi, trước mặt con cái Y-sơ-ra-ên. Và Môi-se đã đi vào giữa đám mây, và đã đi lên núi; và đã ở đó trên núi bốn mươi ngày và bốn mươi đêm.

25

Và Chúa đã nói với Môi-se rằng: Hãy nói với các con trai Y-sơ-ra-ên và hãy lấy của đầu mùa từ tất cả những người mà lòng họ muốn, và các ngươi sẽ nhận các của đầu mùa của ta. Và đây là của đầu mùa mà các ngươi sẽ nhận từ họ: vàng, và bạc, và đồng, và chỉ xanh tím, và chỉ tía, và chỉ đỏ thẫm kép, và vải gai mịn kéo sợi, và lông dê, và da chiên đực nhuộm đỏ, và da màu xanh tím, và gỗ không mục nát, và đá Sardius, và đá để khắc để gắn vào miếng vai, và áo dài. Và ngươi sẽ làm cho ta một thánh đường, và ta sẽ xuất hiện giữa các ngươi. Và ngươi sẽ làm cho ta theo tất cả những gì ta chỉ cho ngươi trên núi, mẫu của lều và mẫu của tất cả đồ dùng của nó; như vậy ngươi sẽ làm. Và ngươi sẽ làm hòm chứng cớ từ gỗ không mục nát, hai cu-đê rưỡi chiều dài, và một cu-đê rưỡi chiều rộng, và một cu-đê rưỡi chiều cao.

Và ngươi sẽ bọc vàng nó bằng vàng thuần khiết, bên trong và bên ngoài ngươi sẽ bọc vàng nó; và ngươi sẽ làm cho nó những đường viền bằng vàng xoắn xung quanh. Và ngươi sẽ đúc cho nó bốn cái vòng vàng, và ngươi sẽ đặt lên trên bốn cạnh: hai cái vòng trên cạnh thứ nhất, và hai cái vòng trên cạnh thứ hai. Ngươi sẽ làm các đòn khiêng bằng gỗ không mục nát, và ngươi sẽ bọc chúng bằng vàng. Và ngươi sẽ đưa các đòn khiêng vào các vòng ở trên các cạnh của hòm để khiêng hòm bằng chúng. Các cây sào sẽ ở trong các chiếc vòng của rương giao ước, không được di chuyển. Và ngươi sẽ đặt vào cái hòm những lời chứng mà ta sẽ ban cho ngươi. Và ngươi sẽ làm nắp thi ân bằng vàng thuần khiết, hai cu-bít rưỡi chiều dài, và một cu-bít rưỡi chiều rộng. Và ngươi sẽ làm hai chê-ru-bim bằng vàng dát, và ngươi sẽ đặt chúng trên cả hai bên của nắp thi ân. Chúng sẽ được làm một chê-ru-bim từ bên này, và một chê-ru-bim từ bên thứ hai của nắp thi ân; và ngươi sẽ làm hai chê-ru-bim trên hai bên. Các chê-ru-bim sẽ giương các cánh ra từ phía trên, che phủ bằng các cánh của chúng trên nắp thi ân, và các mặt của chúng hướng vào nhau, các mặt của các chê-ru-bim sẽ hướng vào nắp thi ân. Và ngươi sẽ đặt nắp thi ân lên trên hòm từ phía trên, và vào trong hòm ngươi sẽ bỏ các bảng chứng mà ta sẽ ban cho ngươi. Và ta sẽ cho ngươi biết ta từ đó, và ta sẽ nói với ngươi từ trên nắp thi ân ở giữa hai chê-ru-bim đang ở trên hòm chứng cớ, và về tất cả những gì ta truyền lệnh cho ngươi cho các con trai Y-sơ-ra-ên. Và ngươi sẽ làm một cái bàn bằng vàng tinh khiết, hai cu-bít chiều dài, một cu-bít chiều rộng, và một cu-bít rưỡi chiều cao. Và ngươi sẽ làm cho nó những hoa văn xoắn bằng vàng chung quanh; và ngươi sẽ làm cho nó một viền rộng bằng gang tay

chung quanh; Và ngươi sẽ làm một hoa văn nhỏ xoắn cho viền đó chung quanh. Và ngươi sẽ làm bốn cái vòng vàng, và ngươi sẽ đặt bốn cái vòng đó trên bốn phần của các chân của nó ở dưới cái viền. Và những cái vòng sẽ là chỗ để cho những cái sào, để có thể dùng chúng khiêng cái bàn. Và ngươi sẽ làm các cây sào từ gỗ không mục nát, và ngươi sẽ bọc chúng bằng vàng thuần khiết, và cái bàn sẽ được khiêng bằng chúng. Và ngươi sẽ làm các cái bát của nó, và các lư hương, và các bình rót rượu tế lễ, và các chén mà bằng chúng ngươi sẽ rót rượu tế lễ; ngươi sẽ làm chúng từ vàng thuần. Và ngươi sẽ đặt những ổ bánh hiện diện trên bàn trước mặt ta luôn luôn. Và ngươi sẽ làm chân đèn từ vàng tinh khiết, bằng công trình búa đập ngươi sẽ làm cái chân đèn; cái thân của nó, và các cành, và các bát, và các búp, và các hoa huệ sẽ là một thể với nó. Sáu cành đi ra từ hai bên, ba cành của chân đèn từ bên thứ nhất của nó, và ba cành của chân đèn từ bên thứ hai. Và ba cái bát được tạo hình như hạnh nhân ở trong một cành có cái núm tròn và hoa huệ như vậy cho sáu cành đi ra từ chân đèn. Và trên chân đèn có bốn cái chén được tạo hình như hoa hạnh nhân; trên cành có các cái núm và các hoa huệ của nó. Cái núm tròn ở dưới hai cành từ nó; và cái núm tròn ở dưới bốn cành từ nó; như vậy cho sáu cành đi ra từ chân đèn; và trong chân đèn có bốn cái chén được tạo hình hoa hạnh nhân. Các cái núm và các cành nhánh phải gắn liền với nó; toàn bộ phải được dát từ một miếng vàng nguyên chất. Và ngươi sẽ làm bảy cái đèn của nó; và ngươi sẽ đặt các đèn, và chúng sẽ chiếu sáng từ một phía. Và ngươi sẽ làm cái bình đổ của nó và các đế của nó bằng vàng tinh khiết. Tất cả các bình này làm từ một ta-lâng vàng tinh khiết. Hãy xem, ngươi sẽ làm theo mẫu đã được chỉ cho ngươi

trên núi.

26

Và ngươi sẽ làm cái lều với mười cái màn bằng vải gai mịn đã xe, chỉ xanh da trời, chỉ tím, và chỉ đỏ thẫm đã xe có thêu hình chê-ru-bim, bằng tay nghề thợ dệt ngươi sẽ làm chúng. Chiều dài của tấm màn thứ nhất là hai mươi tám cu-bít, và chiều rộng của tấm màn thứ nhất sẽ là bốn cu-bít; số đo giống nhau sẽ áp dụng cho tất cả các tấm màn. Năm tấm màn sẽ được nối liền với nhau, tấm này với tấm kia; và năm tấm màn sẽ được nối liền với nhau, tấm này với tấm kia. Và ngươi sẽ làm cho chúng các móc màu xanh tím trên mép của tấm màn thứ nhất, từ một phần vào chỗ nối; và như vậy ngươi sẽ làm trên mép của tấm màn ngoài về phía chỗ nối thứ hai. Ngươi sẽ làm năm mươi cái móc cho tấm màn thứ nhất, và ngươi sẽ làm năm mươi cái móc ở phần của tấm màn theo chỗ nối của tấm thứ hai, đối diện nhau khớp vào nhau ở mỗi tấm. Và ngươi sẽ làm năm mươi cái vòng vàng; và ngươi sẽ nối các tấm màn cái này với cái kia bằng các vòng; và cái lều sẽ là một. Và ngươi sẽ làm các tấm màn bằng lông làm lớp che phủ trên lều, mười một tấm màn ngươi sẽ làm chúng. Chiều dài của một tấm màn là ba mươi cu-bít, và chiều rộng của một tấm màn là bốn cu-bít; cùng một số đo sẽ dành cho mười một tấm màn. Và ngươi sẽ nối năm tấm màn lại với nhau, và sáu tấm màn lại với nhau; và ngươi sẽ gấp đôi tấm màn thứ sáu xuống ở phía trước mặt của lều. Và ngươi sẽ làm năm mươi cái móc trên mép của tấm màn thứ nhất, cái ở giữa tại chỗ nối; và

ngươi sẽ làm năm mươi cái móc trên mép của tấm màn nối với tấm thứ hai. Và ngươi sẽ làm năm mươi cái vòng bằng đồng, và ngươi sẽ nối các vòng vào các móc, và ngươi sẽ nối các tấm màn lại, và nó sẽ thành một. Và ngươi sẽ đặt phần thừa trong các tấm da của lều; nửa của tấm da còn lại ngươi sẽ che vào phần thừa của các tấm da của lều, ngươi sẽ che ở phía sau lều. Một thước từ bên này và một thước từ bên kia, từ phần vượt ra của các tấm da, từ chiều dài của các tấm da của lều, sẽ che phủ trên các mặt bên của lều từ đây và từ đây, để che phủ. Và ngươi sẽ làm lớp phủ cho lều bằng da chiên đực nhuộm đỏ, và lớp phủ bằng da màu xanh lam ở phía trên. Và ngươi sẽ làm các cột của lều từ gỗ không mục nát. Ngươi sẽ làm cái trụ thứ nhất cao mười cu-bít, và chiều rộng của cái trụ thứ nhất là một cu-bít rưỡi. Hai mấu nhỏ cho một trụ, đối lập nhau; như vậy ngươi sẽ làm cho tất cả các trụ của lều. Và ngươi sẽ làm các cột cho lều, hai mươi cột ở phía bên hướng về Bắc. Và ngươi sẽ làm bốn mươi đế bạc cho hai mươi cột; hai đế cho một cột vào cả hai phần của nó; và hai đế cho một cột vào cả hai phần của nó. Và mặt thứ hai hướng về phía Nam, hai mươi trụ, và bốn mươi đế của chúng bằng bạc; hai đế cho một trụ vào cả hai phần của nó, và hai đế cho một trụ vào cả hai phần của nó. Và ở phía sau của cái lều, theo phần hướng về phía biển, ngươi sẽ làm sáu cái cột. Và bạn sẽ làm hai cột trụ ở các góc phía sau của lều. Và nó sẽ bằng nhau từ bên dưới; theo cùng một cách, chúng sẽ bằng nhau từ những đầu vào một mối nối; như vậy ngươi sẽ làm cho cả hai góc; chúng hãy bằng nhau. Và sẽ có tám cột, và các đế của chúng bằng bạc mười sáu; hai đế cho một cột ở cả hai bên của nó, và hai đế cho một cột. Và ngươi sẽ làm các thanh chốt từ gỗ không mục nát: năm

thanh cho các cột ở một bên của lều, và năm thanh chốt cho các cột ở bên thứ hai của lều, và năm thanh chốt cho các cột ở bên phía sau của lều hướng về phía biển. Và thanh giữa ở giữa các cột hãy để nó chạy xuyên suốt từ bên này sang bên kia. Và ngươi sẽ bọc vàng các cột bằng vàng; và ngươi sẽ làm các vòng bằng vàng, vào đó ngươi sẽ xỏ các thanh ngang; và ngươi sẽ bọc vàng các thanh ngang bằng vàng. Và ngươi sẽ dựng lều theo hình mẫu đã được chỉ cho ngươi trên núi. Và ngươi sẽ làm bức màn từ chỉ xanh, và chỉ tím, và chỉ đỏ thẫm được xe, và vải gai mịn được kéo sợi; ngươi sẽ làm nó thành công việc dệt có hình các chê-ru-bim. Và ngươi sẽ đặt nó trên bốn cây cột không mục nát được bọc vàng, và đầu cột của chúng bằng vàng, và đế của chúng, bốn cái, bằng bạc. Và ngươi sẽ đặt bức màn trên các cột; và ngươi sẽ đem vào đó, vào phía trong bức màn, hòm chứng cớ; và bức màn sẽ phân cách cho các ngươi giữa nơi thánh và nơi chí thánh. Và ngươi sẽ che cái hòm chứng cớ bằng bức màn trong nơi chí thánh. Và ngươi sẽ đặt cái bàn bên ngoài cái màn che, và đặt cái chân đèn đối diện với cái bàn ở phía Nam của lều; và ngươi sẽ đặt cái bàn ở phía Bắc của lều. Và ngươi sẽ làm màn che cho cửa của lều từ chỉ xanh, và chỉ tím, và chỉ đỏ thẫm đã xe, và vải gai mịn đã xe, là công việc thêu thùa. Và ngươi sẽ làm cho cái màn năm cái trụ, và ngươi sẽ bọc vàng chúng bằng vàng; và những đầu trụ của chúng bằng vàng; và ngươi sẽ đúc cho chúng năm cái đế bằng đồng.

27

Và ngươi sẽ làm bàn thờ từ gỗ không mục nát, năm cu-bít chiều dài, và năm cu-bít chiều rộng; bàn thờ sẽ là hình vuông, và ba cu-bít chiều cao của nó. Và ngươi sẽ làm những cái sừng trên bốn góc; những cái sừng sẽ từ nó, và ngươi sẽ bọc chúng bằng đồng. Và ngươi sẽ làm vành cho bàn thờ, và cái nắp của nó, và các cái bát của nó, và các cái móc thịt của nó, và cái đĩa lửa của nó, và tất cả các đồ dùng của nó ngươi sẽ làm bằng đồng. Và ngươi sẽ làm cho nó một cái vỉ bằng đồng kiểu lưới, và ngươi sẽ làm cho cái vỉ bốn cái vòng bằng đồng ở dưới bốn cạnh. Và ngươi sẽ đặt chúng bên dưới cái vỉ của bàn thờ từ phía dưới; và cái vỉ sẽ ở đến nửa bàn thờ. Và ngươi sẽ làm các cây sào cho bàn thờ từ gỗ không mục nát, và ngươi sẽ bọc chúng bằng đồng. Và ngươi sẽ xỏ các cây sào vào các chiếc vòng; và các cây sào phải ở hai bên bàn thờ khi khiêng nó. Rỗng, ghép lại với nhau, ngươi sẽ làm nó; theo cái đã được chỉ cho ngươi trên núi, như vậy ngươi sẽ làm nó. Và ngươi sẽ làm sân cho lều; về phía Nam, màn của sân bằng vải gai mịn đã xe; chiều dài một trăm cu-bít cho một cạnh. Và các cột của chúng là hai mươi, và các đế của chúng là hai mươi bằng đồng, và các vòng của chúng và các móc bằng bạc. Như vậy, ở phía hướng về đông có màn dài một trăm cu-bít; các cột của chúng là hai mươi cái, và các đế của chúng là hai mươi cái bằng đồng; và các vòng và các móc của các cột, và các đế của chúng được bọc bạc. Và chiều rộng của sân về phía biển có màn năm mươi cu-bít; cột của chúng mười, và đế của chúng mười. Và chiều rộng của sân hướng về phía Nam có các tấm vải năm mươi cu-bít; các cột của chúng là mười, và các đế của chúng là mười. Và chiều cao của những tấm màn ở bên cạnh thứ nhất là mười lăm cu-bít; có ba cái trụ của chúng và ba cái đế của

chúng. Và bên thứ hai có những tấm vải cao mười lăm cu-bít; các trụ của chúng ba cái, và các đế của chúng ba cái. Và cổng của sân có tấm màn che; hai mươi cu-bít chiều cao từ chỉ xanh, và chỉ tím, và chỉ đỏ đã xe, và vải gai mịn đã xe theo công việc thêu thùa của thợ thêu; các cột của chúng bốn cái, và các đế của chúng bốn cái. Tất cả các cột của sân xung quanh được bọc bạc, và các đầu cột của chúng bằng bạc, và các đế của chúng bằng đồng. Và chiều dài của sân là một trăm trên một trăm, và chiều rộng năm mươi trên năm mươi, và chiều cao năm cu-bít từ vải gai mịn đã xe, và các đế của chúng bằng đồng. Và tất cả công trình xây dựng và tất cả các dụng cụ và các cọc của sân đều bằng đồng. Và ngươi hãy ra lệnh cho các con trai Y-sơ-ra-ên, và để họ lấy cho ngươi dầu từ ô-liu nguyên chất tinh khiết đã giã để thắp sáng, để đèn cháy liên tục trong lều chứng cớ; bên ngoài bức màn trên giao ước, A-rôn và các con trai của ông sẽ đốt nó từ chiều tối cho đến sáng, trước mặt Chúa, một luật lệ đời đời cho các thế hệ của các ngươi từ các con trai Y-sơ-ra-ên.

28

Và ngươi hãy đem đến gần với chính ngươi cả A-rôn anh trai của ngươi, và các con trai của ông, từ các con trai của Y-sơ-ra-ên, để làm thầy tế lễ cho ta: A-rôn, và Na-đáp, và A-bi-hu, và Ê-lê-a-sa, và Y-tha-ma, các con trai của A-rôn. Và ngươi sẽ làm áo thánh cho A-rôn, anh của ngươi, để làm vinh dự và vinh quang. Và ngươi hãy nói với tất cả những người khôn ngoan trong tâm trí, là những người mà ta đã làm đầy tâm linh khôn ngoan và hiểu

biết; và họ sẽ làm bộ áo thánh của A-rôn cho nơi thánh, trong đó người sẽ phục vụ làm thầy tế lễ cho ta. Và đây là những bộ áo mà họ sẽ làm: bảng đeo ngực, áo ê-phót, áo dài chấm chân, áo trong dệt thêu, khăn và đai lưng; và họ sẽ làm những bộ áo thánh cho A-rôn và các con trai ông để phục vụ làm thầy tế lễ cho ta. Và chính họ sẽ lấy vàng, chàm, tía, đỏ thẫm, và vải gai mịn. Và họ sẽ làm cái áo ê-phót từ vải gai mịn được xe, công việc dệt của thợ thêu. Hai miếng vai nối với nhau sẽ có cho nó, cái này với cái kia, được gắn ở hai đầu. Và vải dệt của các miếng vai mà ở trên nó, theo cách làm từ chính nó sẽ được làm từ vàng thuần khiết, và chỉ xanh da trời, và chỉ tím, và chỉ đỏ thẫm được kéo sợi, và vải gai mịn được xe sợi. Và ngươi sẽ lấy hai viên đá ngọc lục bảo, và ngươi sẽ khắc trên chúng những tên của các con trai Israel. Sáu tên trên viên đá thứ nhất, và sáu tên còn lại trên viên đá thứ hai theo thế hệ của họ. Công việc của nghệ thuật chạm đá; hình khắc con dấu ngươi sẽ khắc hai viên đá theo những tên các con trai của Y-sơ-ra-ên. Và ngươi sẽ đặt hai viên đá trên vai của ê-phót; những viên đá kỷ niệm là cho các con trai Y-sơ-ra-ên; và A-rôn sẽ mang các tên của các con trai Y-sơ-ra-ên trước mặt Chúa trên hai vai của ông, làm kỷ niệm về họ. Và ngươi sẽ làm những cái khiên nhỏ từ vàng tinh khiết. Và ngươi sẽ làm hai sợi dây bện bằng vàng tinh khiết, đan xen với hoa, là công việc thợ dệt; và ngươi sẽ đặt các sợi dây bện đã được tết lên các tấm nhỏ, gắn vào các miếng đeo vai của chúng ở phía trước. Và ngươi sẽ làm cái túi đeo ngực của sự phán xét, công việc thêu thùa; theo kiểu của ê-phót ngươi sẽ làm nó từ vàng, và chỉ xanh, và chỉ tím, và chỉ đỏ đã xe, và vải gai mịn đã xe. Ngươi sẽ làm nó hình vuông; nó sẽ gấp đôi, chiều dài của nó là một gang, và chiều rộng là một

gang. Và ngươi sẽ dệt vào trong đó vải được gắn đá bốn hàng; hàng đá sẽ là mã não đỏ, ngọc hoàng ngọc và ngọc lục bảo - hàng thứ nhất. Và hàng thứ hai: ngọc hồng ngọc, ngọc sapphire, và ngọc jasper. Và hàng thứ ba: ligure, agate, amethyst. Và hàng thứ tư, ngọc huỳnh thạch, và ngọc lục bảo, và ngọc mã não, được bao phủ xung quanh bằng vàng, được buộc chặt bằng vàng; chúng phải được sắp xếp theo hàng của chúng. Và những hòn đá hãy được làm từ tên của các con trai Y-sơ-ra-ên, mười hai viên theo tên của họ; những chữ khắc như con dấu, mỗi viên theo tên của nó, hãy là cho mười hai chi phái. Và ngươi sẽ làm trên bảng thẩm phán những sợi dây bện đan xen nhau, kiểu như xích, làm từ vàng tinh khiết. Và A-rôn sẽ mang các tên của các con trai Y-sơ-ra-ên trên bảng đeo ngực của sự phán xét trên ngực mình khi đi vào nơi thánh làm vật ghi nhớ trước mặt Đức Chúa Trời. Và ngươi sẽ đặt trên bảng ngực của sự phán xét sự tỏ bày và sự chân thật; và nó sẽ ở trên ngực của A-rôn, khi ông ấy đi vào nơi thánh trước mặt Chúa; và A-rôn sẽ mang các sự phán xét của các con trai I-sơ-ra-ên trên ngực trước mặt Chúa luôn luôn. Và ngươi sẽ làm một chiếc áo dài hoàn toàn bằng vải màu xanh lam. Và sẽ có cái cổ áo ở giữa nó, có viền chung quanh cái cổ áo, là công việc dệt thoi, chỗ nối được dệt liền với nó, để cho nó không bị rách. Và ngươi sẽ làm dưới viền của áo dài bên dưới, như thể lựu nở hoa, những quả lựu nhỏ từ chỉ xanh, và chỉ tím, và chỉ đỏ thẫm đã kéo sợi, và vải gai mịn đã xe sợi, dưới viền của áo dài chung quanh; cùng hình dạng những quả lựu nhỏ bằng vàng, và những chuông ở giữa những thứ này chung quanh. Giữa các lựu vàng có chuông, và hoa trên viền áo dài chung quanh. Và tiếng của Aaron sẽ nghe được khi ông phục vụ, khi đi vào nơi thánh

trước mặt Chúa và khi đi ra, để ông không chết. Và ngươi sẽ làm một tấm lá vàng tinh khiết, và ngươi sẽ khắc trên đó một hình khắc như con dấu: Thánh Của Chúa. Và ngươi sẽ đặt nó trên sợi xanh đã xoắn; và nó sẽ ở trên khăn đội đầu, ở phía trước khăn đội đầu nó sẽ ở. Và nó sẽ ở trên trán của A-rôn; và A-rôn sẽ cất đi những tội lỗi của những vật thánh, bao nhiêu mà các con trai của Y-sơ-ra-ên biệt riêng ra thánh của mọi món quà thánh của họ; và nó sẽ ở trên trán của A-rôn luôn luôn được chấp nhận cho họ trước mặt Chúa. Và những tua rua của những áo dài bằng vải gai mịn; và ngươi sẽ làm khăn xếp bằng vải gai mịn; và ngươi sẽ làm thắt lưng thêu thùa. Và cho các con trai A-rôn, ngươi sẽ làm áo dài và đai lưng, và ngươi sẽ làm khăn đội đầu cho họ để được vinh dự và vinh quang. Và ngươi sẽ mặc chúng cho A-rôn anh trai ngươi, và các con trai của người cùng với người; và ngươi sẽ xức dầu họ, và ngươi sẽ làm đầy tay của họ; và ngươi sẽ thánh hóa họ, để họ có thể làm thầy tế lễ cho ta. Và ngươi sẽ làm cho họ quần lót vải lanh để che sự trần truồng da thịt của họ, từ lưng đến đùi. Và A-rôn sẽ có chúng và các con trai của ông, khi họ đi vào lều chứng cớ, hoặc khi họ đến gần để phục vụ tại bàn thờ thánh; và họ sẽ không mang tội lỗi lên chính họ, để họ không chết; luật lệ đời đời cho ông, và cho dòng dõi của ông sau ông.

29

Và đây là những điều mà ngươi sẽ làm cho họ: ngươi sẽ thánh hóa họ, để họ làm thầy tế lễ cho ta; ngươi sẽ lấy một con bê đực từ bò, và hai con chiên đực không tì vết, và bánh không men

trộn với dầu, và bánh kẹp không men xức với dầu; ngươi sẽ làm chúng từ bột mịn của lúa mì. Và ngươi sẽ đặt chúng vào một cái giỏ; và ngươi sẽ dâng chúng cùng với cái giỏ; và con bê, và hai con cừu đực. Và ngươi sẽ đem A-rôn và các con trai ông ấy đến trước cửa lều chứng cớ, và ngươi sẽ rửa họ bằng nước. Và sau khi lấy các áo lễ, ngươi sẽ mặc cho A-rôn anh trai ngươi cả áo dài và miếng đeo vai và miếng che ngực; và ngươi sẽ buộc cho người miếng che ngực vào miếng đeo vai. Và ngươi sẽ đặt khăn lên đầu người ấy, và ngươi sẽ đặt bảng thánh lên khăn đó. Và ngươi sẽ lấy dầu xức, và ngươi sẽ đổ nó trên đầu người ấy, và ngươi sẽ xức dầu cho người ấy. Và ngươi sẽ đem các con trai của người đến gần, và ngươi sẽ mặc áo dài cho chúng. Và ngươi sẽ thắt lưng cho họ bằng các đai lưng, và ngươi sẽ đặt lên họ các khăn xếp, và chức tế lễ sẽ thuộc về họ cho ta đến đời đời; và ngươi sẽ làm phép tấn phong cho A-rôn về tay của ông ấy, và tay của các con trai của ông ấy. Và ngươi sẽ đem con bê đến trước các cửa của lều chứng cớ; và A-rôn và các con trai của ông sẽ đặt tay của họ lên trên đầu con bê, trước mặt Chúa, bên cạnh các cửa của lều chứng cớ. Và ngươi sẽ giết con bê trước mặt Chúa, bên cạnh cửa của lều chứng cớ. Và ngươi sẽ lấy máu của bê, và ngươi sẽ đặt lên các sừng của bàn thờ bằng ngón tay của ngươi; còn tất cả máu còn lại ngươi sẽ đổ ra bên chân của bàn thờ. Và ngươi sẽ lấy tất cả mỡ trên bụng, và thùy gan, và hai quả thận, và mỡ trên chúng, và ngươi sẽ đặt lên bàn thờ. Còn thịt của con bê, da, và phân, ngươi sẽ đốt cháy bằng lửa bên ngoài trại; vì đó là của lễ chuộc tội. Và ngươi sẽ lấy con chiên đực thứ nhất, và A-rôn cùng các con trai của ông sẽ đặt bàn tay của họ lên trên đầu con chiên đực. Và ngươi sẽ giết nó, và sau khi lấy máu, ngươi sẽ

rưới lên bàn thờ chung quanh. Và ngươi sẽ chặt con chiên đực thành từng phần theo các chi thể; và ngươi sẽ rửa các bộ phận bên trong và các chân bằng nước, rồi đặt chúng lên các phần đã chặt cùng với đầu. Và ngươi sẽ dâng toàn bộ con chiên đực lên trên bàn thờ, một của lễ thiêu hoàn toàn cho Chúa thành mùi hương thơm; đó là hương cho Chúa. Và ngươi sẽ lấy con chiên đực thứ hai, và A-rôn cùng các con trai của ông sẽ đặt tay của họ lên đầu con chiên đực. Và ngươi sẽ giết nó, và ngươi sẽ lấy máu của nó, và ngươi sẽ đặt lên trái tai phải của A-rôn, và lên đầu ngón tay của bàn tay phải, và lên đầu ngón chân của bàn chân phải, và lên trái tai phải của các con trai ông, và lên đầu ngón tay của bàn tay phải của họ, và lên đầu ngón chân của bàn chân phải của họ. Và ngươi sẽ lấy từ máu trên bàn thờ, và từ dầu xức, và ngươi sẽ rảy trên A-rôn và trên áo của người, và trên các con trai của người và trên các áo của các con trai của người cùng với người; và người sẽ được làm thánh và áo của người, và các con trai của người và các áo của các con trai của người cùng với người; còn máu của con chiên đực ngươi sẽ đổ lên bàn thờ chung quanh. Và ngươi sẽ lấy từ con chiên đực phần mỡ của nó, phần mỡ che phủ bụng, thùy gan, hai quả thận và phần mỡ trên chúng, và cái đùi phải; vì đây là lễ phong chức. Và một ổ bánh mì làm bằng dầu, và một bánh dẹt từ giỏ đựng bánh không men đã được đặt trước mặt Chúa. Và ngươi sẽ đặt tất cả những thứ này trên bàn tay A-rôn và trên bàn tay các con trai ông; và ngươi sẽ dâng riêng chúng như một phần dâng riêng trước mặt Chúa. Và ngươi sẽ lấy chúng từ tay họ, và ngươi sẽ dâng lên trên bàn thờ của lễ thiêu thành mùi hương thơm trước mặt Chúa; đó là của lễ dâng cho Chúa. Và ngươi sẽ lấy cái ngực từ con chiên đực của sự

tấn phong, là của A-rôn; và ngươi sẽ dâng riêng nó như phần dâng riêng trước mặt Chúa; và nó sẽ là phần của ngươi. Và ngươi sẽ thánh hóa cái ngực là phần được tách ra, và cái đùi của lễ vật dâng lên, những thứ đã được tách ra, và đã được lấy đi từ con chiên đực của sự tấn phong từ A-rôn và từ các con trai của ông. Và điều này sẽ là cho A-rôn và các con trai của ông một luật lệ đời đời từ các con trai I-sơ-ra-ên; vì đây là phần riêng biệt; và lễ vật sẽ là từ các con trai I-sơ-ra-ên từ các của lễ bình an của các con trai I-sơ-ra-ên, lễ vật dâng cho Chúa. Và bộ áo thánh, cái là của A-rôn, sẽ thuộc về các con trai của ông sau ông, để xức dầu cho họ bằng chúng, và làm trọn tay của họ. Trong bảy ngày, vị thầy tế lễ thay thế ông từ các con trai của ông sẽ mặc chúng, người sẽ vào lều chứng cớ để phục vụ trong nơi thánh. Bạn sẽ lấy con chiên đực của lễ tấn phong và luộc thịt trong nơi thánh. Và A-rôn và các con trai của ông sẽ ăn thịt của con chiên đực, và các ổ bánh trong cái giỏ, bên cạnh các cửa của lều chứng cớ. Họ sẽ ăn những thứ mà họ đã được thánh hóa trong đó để làm lễ phong chức họ, để thánh hóa họ; và người ngoại bang sẽ không được ăn những thứ đó; vì chúng là thánh. Nếu còn lại thịt của lễ tế phong chức và bánh mì cho đến sáng, ngươi sẽ đốt cháy phần còn lại bằng lửa; nó sẽ không được ăn; vì nó là vật thánh. Và ngươi sẽ làm cho A-rôn và các con trai của ông như vậy theo tất cả những gì ta đã truyền cho ngươi; bảy ngày ngươi sẽ làm phép tấn phong tay của họ. Và ngươi sẽ làm con bò con của tội lỗi trong ngày tẩy sạch; và ngươi sẽ làm sạch bàn thờ khi ngươi thánh hóa trên nó; và ngươi sẽ xức dầu nó để thánh hóa nó. Bảy ngày ngươi sẽ tẩy sạch bàn thờ, và ngươi sẽ thánh hóa nó; và bàn thờ sẽ là thánh của thánh; mọi người đụng vào bàn thờ, sẽ

được thánh hóa. Và đây là những gì ngươi sẽ làm trên bàn thờ: hai chiên con một năm tuổi không tì vết mỗi ngày trên bàn thờ liên tục, của lễ liên tục. Ngươi sẽ dâng con chiên thứ nhất vào buổi sáng, và ngươi sẽ dâng con chiên thứ hai vào buổi chiều. Và một phần mười bột mịn đã trộn với một phần tư hin dầu đã đập và lễ quán một phần tư hin rượu cho mỗi con chiên con. Và con chiên con thứ hai ngươi sẽ dâng vào buổi chiều, theo của lễ buổi sáng và theo lễ quán của nó; ngươi sẽ dâng thành mùi hương thơm, của lễ dâng cho Chúa, của lễ thiêu thường xuyên qua các thế hệ của các ngươi, tại cửa lều chứng cớ trước mặt Chúa, nơi Ta sẽ tỏ mình cho ngươi từ đó để nói với ngươi. Và ta sẽ chỉ định ở đó cho các con trai Y-sơ-ra-ên, và ta sẽ được thánh hóa trong vinh quang của ta. Và ta sẽ thánh hóa lều chứng cớ và bàn thờ; và ta sẽ thánh hóa A-rôn và các con trai người để họ phục vụ ta như thầy tế lễ. Và ta sẽ được kêu cầu giữa các con trai Y-sơ-ra-ên, và ta sẽ là Đức Chúa Trời của họ. Và họ sẽ biết rằng ta là Chúa, Thượng Đế của họ, Đấng đã dẫn họ ra khỏi đất Ai Cập để được kêu cầu bởi họ và là Thượng Đế của họ.

30

Và ngươi sẽ làm một bàn thờ dùng để đốt hương bằng gỗ không mục nát. Và ngươi sẽ làm nó dài một cu-bít và rộng một cu-bít; nó sẽ là hình vuông; và cao hai cu-bít; các sừng của nó sẽ từ chính nó. Và ngươi sẽ bọc vàng thuần khiết lên cái vỉ nướng của nó, và các bức tường của nó chung quanh, và các sừng của nó; và ngươi sẽ làm cho nó một cái viền vàng xoắn chung quanh. Và

ngươi sẽ làm hai cái vòng vàng tinh khiết ở dưới cái vành xoắn của nó, ngươi sẽ làm chúng ở hai bên trên hai mặt bên; và chúng sẽ là chỗ giữ cho các cây sào, để nâng nó bằng chúng. Và ngươi sẽ làm các cây gậy từ gỗ không mục nát, và ngươi sẽ bọc chúng bằng vàng. Và ngươi sẽ đặt nó trước bức màn đang ở trên hòm các chứng cớ, nơi mà ta sẽ cho ngươi biết ta từ đó. Và A-rôn sẽ đốt hương tổng hợp mịn trên nó vào buổi sáng buổi sáng; khi ông chuẩn bị các đèn, ông sẽ đốt hương trên nó. Và khi A-rôn thắp các đèn vào buổi tối, ông sẽ đốt hương trên đó. Hương liệu liên tục không ngừng trước mặt Chúa qua các thế hệ của họ. Và không được dâng hương khác lên trên nó; lễ vật, tế lễ, và lễ quán ngươi không được đổ lên trên nó. Và A-rôn sẽ làm lễ chuộc tội trên nó, trên các sừng của nó, một lần trong năm; bằng máu của lễ tẩy sạch, ông sẽ làm sạch nó qua các thế hệ của họ; nó là thánh của các thánh cho Chúa. Và Chúa đã nói với Môi-se rằng, nếu ngươi kiểm kê các con trai Y-sơ-ra-ên trong cuộc kiểm tra họ, thì mỗi người sẽ nộp tiền chuộc linh hồn mình cho Chúa, và sẽ không có sự sa ngã trong họ trong cuộc kiểm tra họ. Và đây là cái mà những ai đi qua cuộc kiểm tra sẽ đưa: một nửa của didrachma, cái mà là theo didrachma thánh, hai mươi obols một didrachma, và một nửa của didrachma là đóng góp cho Chúa. Mọi người được kiểm tra từ hai mươi tuổi trở lên sẽ nộp sự đóng góp cho Chúa. Người giàu có sẽ không thêm vào, và người nghèo sẽ không bớt đi khỏi nửa didrachma khi dâng của lễ cho Chúa, để chuộc tội cho linh hồn các ngươi. Và ngươi sẽ nhận bạc của sự đóng góp từ các con trai Y-sơ-ra-ên, và ngươi sẽ dùng nó vào công việc của lều chứng cớ; và nó sẽ là vật kỷ niệm cho các con trai Y-sơ-ra-ên trước mặt Chúa, để chuộc tội cho linh hồn của các

ngươi. Và Chúa đã nói với Môi-se rằng, hãy làm một cái chậu bằng đồng, và một cái đế bằng đồng cho nó, để rửa; và ngươi sẽ đặt nó ở giữa lều chứng cớ và bàn thờ; và ngươi sẽ đổ nước vào nó. Và A-rôn và các con trai của ông sẽ rửa các bàn tay và các bàn chân của họ từ nó bằng nước. Khi họ đi vào lều chứng cớ, họ sẽ rửa bằng nước, và họ sẽ không chết, khi họ đến gần bàn thờ để phục vụ và dâng của lễ thiêu lên Chúa. Họ sẽ rửa tay và chân bằng nước khi họ đi vào lều chứng cớ, họ sẽ rửa bằng nước để họ không chết; và điều này sẽ là luật lệ đời đời cho họ, cho người ấy và các thế hệ của người ấy sau người ấy. Và Chúa đã nói với Môi-se, rằng, và ngươi hãy lấy các gia vị, hoa của một-dược chọn lọc năm trăm siếc-lơ, và quế thơm một nửa của số này hai trăm năm mươi, và sậy thơm hai trăm năm mươi, và diên-vi năm trăm siếc-lơ của nơi thánh, và dầu từ ô-liu một hin. Và ngươi sẽ làm nó thành dầu xức thánh, dầu thơm được làm bằng nghệ thuật của thợ chế hương; nó sẽ là dầu xức thánh. Và ngươi sẽ xức dầu bằng nó lên lều chứng cớ, và hòm của lều chứng cớ, và tất cả các đồ dùng của nó, và chân đèn và tất cả các đồ dùng của nó, và bàn thờ hương, và bàn thờ của lễ thiêu và tất cả các đồ dùng của nó, và cái bàn và tất cả các đồ dùng của nó, và cái chậu. Và ngươi sẽ thánh hóa chúng; và chúng sẽ là thánh của các thánh; mọi người chạm vào chúng sẽ được thánh hóa. Và ngươi sẽ xức dầu cho A-rôn và các con trai ông, và ngươi sẽ thánh hóa họ để làm thầy tế lễ cho ta. Và ngươi sẽ nói với các con trai Israel, rằng: Dầu xức thánh này sẽ là cho các ngươi qua các thế hệ của các ngươi. Nó sẽ không được xức dầu trên thịt của người; và theo thành phần này các ngươi sẽ không làm cho chính mình giống như vậy; nó là thánh, và nó sẽ là điều thánh cho các ngươi.

Ai làm như vậy, và ai lấy từ nó mà cho người ngoại bang, sẽ bị diệt trừ khỏi dân của mình. Và Chúa phán với Môi-se: Hãy lấy cho ngươi các gia vị: nhũ hương, óng móng, phong chi hương thơm và nhũ hương trong, mỗi thứ bằng nhau. Và họ sẽ làm trong đó hương liệu của thợ chế hương, công việc của thợ chế hương đã được pha trộn, trong sạch, một công việc thánh. Và ngươi sẽ giã nhỏ từ những thứ này thành bột mịn, và ngươi sẽ đặt nó trước các bảng chứng cớ trong lều chứng cớ, nơi ta sẽ tỏ mình ra cho ngươi biết; hương này sẽ là thánh của các thánh đối với các ngươi. Theo công thức này các ngươi không được làm cho chính mình; nó sẽ là vật thánh của các ngươi cho Chúa; Ai làm như vậy để ngửi nó, người đó sẽ bị diệt khỏi dân của mình.

31

Và Chúa đã nói với Môi-se rằng: Này, ta đã gọi theo tên Bê-sa-lê, con của U-ri, cháu của Hu-rơ, thuộc chi phái Giu-đa. Và ta đã làm đầy người bằng thần linh thiêng liêng của sự khôn ngoan và sự hiểu biết và sự am hiểu, trong mọi công việc để suy nghĩ và thiết kế, để làm việc vàng và bạc và đồng và vải xanh tím và vải tím và vải đỏ thẫm kéo sợi và nghề chạm đá và trong các công việc thợ mộc với gỗ, để làm việc theo mọi công việc. Và ta đã ban cho hắn và Êliáp con của Achisamác từ chi phái Đan; và ta đã ban sự hiểu biết cho mọi người có lòng khôn ngoan; và họ sẽ làm tất cả những gì ta đã truyền cho ngươi: lều chứng cớ, và hòm giao ước, và nắp thi ân trên nó, và đồ dùng của lều, và các bàn thờ, và cái bàn và tất cả đồ dùng của nó, và chân đèn tinh sạch và tất cả đồ

dùng của nó, và cái chậu và đế của nó, và các áo lễ phục vụ của A-rôn, và các áo của các con trai người để phục vụ ta như thầy tế lễ, và dầu xức, và hương liệu của nơi thánh; theo tất cả những gì ta đã truyền cho ngươi, họ sẽ làm. Và Chúa đã phán với Môi-se rằng: Ngươi hãy truyền lệnh cho con cái Y-sơ-ra-ên rằng: Hãy xem, và các ngươi phải giữ các ngày sa-bát của ta; đó là dấu hiệu giữa ta và các ngươi qua các thế hệ của các ngươi, để các ngươi biết rằng ta là Chúa, Đấng làm thánh các ngươi. Và các ngươi sẽ giữ các ngày sa-bát, bởi vì điều này là thánh của Chúa cho các ngươi; kẻ làm ô uế nó, bằng sự chết sẽ bị giết chết; mọi người nào làm việc trong nó, linh hồn đó sẽ bị diệt trừ khỏi giữa dân của người. Sáu ngày ngươi sẽ làm các công việc, nhưng ngày thứ bảy là ngày sa-bát, sự nghỉ ngơi thánh cho Chúa; bất kỳ ai làm công việc vào ngày thứ bảy sẽ bị xử tử. Và các con trai Israel sẽ giữ các ngày sa-bát, làm chúng qua các thế hệ của họ. Giao ước đời đời giữa ta và các con trai Israel, dấu hiệu đời đời giữa ta và họ, bởi vì trong sáu ngày Chúa đã làm nên trời và đất, và vào ngày thứ bảy Ngài đã ngừng lại và nghỉ ngơi. Và Ngài đã cho Môi-se khi Ngài ngừng nói với ông trên núi Sinai, hai bảng chứng, bảng đá được viết bằng ngón tay của Đức Chúa Trời.

32

Và khi dân chúng thấy rằng Môi-se đã chậm trễ đi xuống từ núi, dân chúng tập hợp lại quanh A-rôn, và họ nói với ông: Hãy đứng lên và làm cho chúng tôi các thần, những vị sẽ đi trước chúng tôi; vì Môi-se này, người đàn ông đã dẫn chúng tôi ra khỏi đất Ai-

cập, chúng tôi không biết điều gì đã xảy ra với ông ấy. Và A-rôn nói với họ: Hãy tháo các khuyên tai vàng trong tai của vợ các ngươi và con gái các ngươi, và mang đến cho ta. Và tất cả dân chúng tháo những hoa tai vàng trong tai của họ và mang đến cho A-rôn. Và người đã nhận từ tay họ, và đã tạo hình chúng bằng dùi, và đã làm chúng thành bê tơ đúc, và đã nói, Đây là các thần của ngươi hỡi Ít-ra-en, những đấng đã đem ngươi lên từ đất Ai-cập. Và khi thấy vậy, A-rôn đã xây một bàn thờ trước mặt nó, và A-rôn đã tuyên bố rằng: Lễ hội của Chúa vào ngày mai. Và sau khi dậy sớm vào ngày hôm sau, người đã dâng lên của lễ thiêu, và đã dâng tế lễ bình an; và dân chúng ngồi xuống để ăn và uống, và họ đứng dậy để vui chơi. Và Chúa đã nói với Môi-se rằng: Hãy đi nhanh lên, hãy đi xuống từ đây, vì dân của ngươi mà ngươi đã dẫn ra từ đất Ai Cập đã hành động vô luật pháp. Họ đã nhanh chóng lìa bỏ con đường mà ta đã truyền lệnh cho họ; họ đã làm cho mình một con bê, và đã thờ lạy nó, và đã hiến tế cho nó, và đã nói, Đây là các thần của ngươi, hỡi Ít-ra-en, là những đấng đã đem ngươi lên từ đất Ai-cập. Và bây giờ hãy để mặc ta, và sau khi trở nên giận dữ với cơn thịnh nộ đối với chúng, ta sẽ tiêu diệt chúng; và ta sẽ làm cho ngươi thành một dân tộc lớn. Và Môi-se cầu xin trước mặt Chúa là Đức Chúa Trời, và nói: Tại sao, lạy Chúa, Ngài nổi cơn thịnh nộ với dân của Ngài, những người mà Ngài đã đem ra khỏi đất Ai Cập bằng sức mạnh lớn lao và bằng cánh tay cao cả của Ngài? Kẻo người Ai Cập nói rằng: Ngài đã dẫn họ ra với ác ý để giết họ trên núi và để tiêu diệt họ khỏi mặt đất. Hãy ngừng cơn giận thịnh nộ của Ngài, và hãy trở nên nhân từ đối với sự gian ác của dân Ngài, hãy nhớ đến Abraham và Isaac và Jacob, những đầy tớ của Ngài, những

người mà Ngài đã thề theo chính mình Ngài, và Ngài đã nói với họ rằng: Ta sẽ làm gia tăng dòng dõi các ngươi như những ngôi sao trên trời về số lượng; và tất cả đất này mà Ngài đã hứa ban cho họ, thì họ sẽ chiếm hữu nó đến đời đời. Và Chúa đã được xoa dịu để bảo vệ dân của Ngài. Và Môi-se quay lại, đi xuống từ núi; và hai bảng chứng ngôn ở trong tay ông, những bảng đá được khắc trên cả hai mặt của chúng, bên này và bên kia đều được viết; và các bảng là công trình của Đức Chúa Trời, và chữ viết là chữ viết của Đức Chúa Trời được khắc trên các bảng. Và khi nghe tiếng của dân đang kêu la, Giô-suê nói với Môi-se: Có tiếng chiến tranh trong trại. Và ông nói: Không phải là tiếng của những người dẫn đầu bằng sức mạnh, cũng không phải tiếng của những người dẫn đầu sự thua trận, nhưng là tiếng của những người dẫn đầu rượu mà tôi nghe. Và khi ông đang đến gần trại, ông thấy con bê và những điệu múa; và vì tức giận, Môi-se ném hai bảng bia từ tay ông, và đập vỡ chúng dưới chân núi; và lấy con bê mà họ đã làm, ông đốt nó trong lửa, và nghiền nó thành bột mịn, và rải nó vào nước, và cho dân Y-sơ-ra-ên uống nó. Và Môi-se nói với A-rôn, Dân này đã làm gì với ngươi mà ngươi đã mang tội lỗi lớn đến cho họ? A-rôn nói với Môi-se, Xin đừng giận, thưa chúa tôi; vì ngài biết tính bốc đồng của dân này. Họ nói với tôi rằng: Hãy làm cho chúng tôi các vị thần, những vị sẽ đi trước chúng tôi; vì Môi-se này, người đàn ông đã dẫn chúng tôi ra khỏi Ai Cập, chúng tôi không biết điều gì đã xảy ra với ông ấy. Và tôi nói với họ, nếu ai có vàng, hãy cởi ra; và họ đã cho tôi; và tôi đã ném vào lửa; và con bê này đã xuất hiện. Và Môi-se thấy dân chúng rằng họ đã bị phân tán; vì A-rôn đã phân tán họ làm trò cười cho kẻ thù của họ. Và Môi-se đứng tại cổng

trại, và nói, Ai thuộc về Chúa? Hãy để anh ấy đến với tôi. Vì vậy, tất cả các con trai của Lê-vi đã tụ tập đến với ông. Và ông nói với họ đây là điều Chúa Đức Chúa Trời của Israel phán: Hãy đặt mỗi người gươm của mình lên đùi, và đi qua và quay lại từ cổng này đến cổng khác qua trại, và giết mỗi người anh em của mình, và mỗi người người láng giềng của mình, và mỗi người người thân cận của mình. Và các con trai của Levi đã làm như Môi-se đã nói với họ, và có ba nghìn người đàn ông từ dân chúng ngã xuống trong ngày đó. Và Môi-se nói với họ: Các ngươi đã dâng tay của các ngươi hôm nay cho Chúa, mỗi người qua con trai hoặc qua anh em của mình, để phước hạnh được ban cho các ngươi. Và sau ngày hôm sau, Môi-se nói với dân: Các ngươi đã phạm một tội lỗi lớn; và bây giờ tôi sẽ đi lên đến Đức Chúa Trời, để tôi có thể chuộc tội về tội lỗi của các ngươi. Môi-se trở về với Chúa, và nói: Tôi cầu xin, lạy Chúa; dân này đã phạm một tội lỗi lớn, và họ đã làm cho mình các thần bằng vàng. Và bây giờ nếu Ngài tha thứ tội lỗi của họ, thì hãy tha thứ; nhưng nếu không, hãy xóa tên tôi khỏi sách của Ngài, sách mà Ngài đã viết. Và Chúa nói với Môi-se, nếu ai đã phạm tội trước mặt ta, ta sẽ xóa bỏ họ khỏi sách của ta. Bây giờ hãy đi, đi xuống, và dẫn dắt dân này vào nơi mà ta đã nói với ngươi; này sứ giả của ta sẽ đi trước mặt ngươi; nhưng vào ngày nào ta thăm viếng, ta sẽ giáng tội lỗi của họ xuống trên họ. Và Chúa đã đánh dân về việc làm con bê mà Aaron đã làm.

33

Và Chúa nói với Môi-se, Hãy đi trước, đi lên từ đây, ngươi và dân của ngươi, những người mà ngươi đã dẫn ra khỏi đất Ai Cập, vào đất mà ta đã thề với Áp-ra-ham, và Y-sác, và Gia-cốp, nói rằng, Cho dòng dõi của các ngươi ta sẽ ban nó. Và ta sẽ sai sứ giả của ta đi trước mặt ngươi; và người sẽ đuổi ra người A-mô-rít, và người Hê-tít, và người Phê-rê-sít, và người Ghi-rê-ga-sít, và người Hê-vít, và người Giê-bu-sít, và người Ca-na-an. Và ta sẽ đưa ngươi vào xứ chảy sữa và mật ong; vì ta sẽ không đi lên cùng với ngươi, bởi vì ngươi là dân cứng cổ, để ta không tiêu diệt ngươi trên đường. Và khi dân chúng nghe lời xấu xa này, họ đã tang tóc trong quần áo tang. Và Chúa nói với các con trai Y-sơ-ra-ên, các ngươi là dân cứng cổ; các ngươi hãy xem, kẻo Ta sẽ đem tai họa khác xuống trên các ngươi, và Ta sẽ tiêu diệt các ngươi; vậy bây giờ các ngươi hãy cởi bỏ các áo choàng vinh quang của các ngươi, và đồ trang sức, và Ta sẽ chỉ cho ngươi những gì Ta sẽ làm cho ngươi. Và các con trai của Israel đã cởi bỏ đồ trang sức của họ và quần áo của họ từ núi Horeb. Và Môi-se đã lấy lều của ông, dựng bên ngoài trại, xa trại; và nó được gọi là Lều Chứng Cớ; và xảy ra là mọi người tìm kiếm Chúa đều đi ra đến lều ở bên ngoài trại. Khi Môi-se đang đi vào cái lều ở bên ngoài trại quân, tất cả dân chúng đứng nhìn, mỗi người bên cạnh cửa lều của mình; và họ quan sát cẩn thận Môi-se đang đi cho đến khi ông đi vào cái lều. Khi Môi-se vào trong lều thì cột mây đi xuống và đứng ở cửa lều và nói với Môi-se. Và tất cả dân chúng thấy cột mây đứng tại cửa lều; và tất cả dân chúng đứng lên, mỗi người thờ lạy từ cửa lều của mình. Và Chúa đã nói chuyện với Môi-se, mặt đối mặt, như một người nói chuyện với bạn của mình; và ông trở về trại quân; nhưng người đầy tớ Giô-suê con trai của

Nun, một thanh niên, không rời khỏi lều. Và Môi-se nói với Chúa: Này, Ngài bảo tôi đem dân này lên, nhưng Ngài không cho tôi biết người mà Ngài sẽ sai đi cùng với tôi; nhưng Ngài đã nói với tôi: Ta biết ngươi hơn tất cả, và ngươi được ơn nơi Ta. Nếu vậy tôi đã tìm thấy ơn trước mặt ngươi, hãy tỏ chính ngươi cho tôi; để tôi có thể thấy ngươi rõ ràng, hầu cho tôi là người đã tìm thấy ơn trước mặt ngươi, và để tôi có thể biết rằng dân tộc vĩ đại này là dân của ngươi. Và nói, Chính ta sẽ đi trước ngươi, và ta sẽ cho ngươi nghỉ ngơi. Và nói với anh ta, Nếu chính anh không đi cùng, thì đừng đưa tôi ra khỏi đây. Và làm sao người ta sẽ biết thật sự rằng tôi và dân của ngươi đã tìm được ơn từ ngươi, nếu không phải ngươi đi cùng với chúng tôi? Và ta sẽ được tôn vinh, cả ta lẫn dân của ngươi, giữa tất cả các dân tộc có trên đất. Và Chúa phán với Môi-se, Ta sẽ làm cho ngươi lời này mà ngươi đã nói; vì ngươi đã được ơn trước mặt ta, và ta biết ngươi hơn tất cả. Và người nói, Hãy tỏ mình ra cho tôi. Và Ngài phán, Ta sẽ đi qua trước ngươi trong vinh quang của Ta, và Ta sẽ gọi tên Ta, Chúa, trước mặt ngươi; và Ta sẽ thương xót kẻ nào Ta thương xót, và Ta sẽ có lòng thương kẻ nào Ta có lòng thương. Và Ngài phán: Ngươi sẽ không thể thấy mặt ta; vì không một người nào có thể thấy mặt ta mà còn sống được. Và Chúa nói: Này, có một chỗ bên cạnh ta, ngươi sẽ đứng trên tảng đá. Khi vinh quang của ta đi qua, ta sẽ đặt ngươi vào khe của tảng đá và ta sẽ che ngươi bằng bàn tay của ta, cho đến khi ta đi qua. Và ta sẽ rút tay ra, rồi ngươi sẽ thấy lưng ta; nhưng mặt ta ngươi sẽ không thấy được.

34

Và Chúa nói với Môi-se hãy đẽo cho ngươi hai bảng đá, giống như các bảng đầu tiên, và hãy đi lên với ta lên núi, và ta sẽ viết trên các bảng những lời mà đã ở trong các bảng đầu tiên, những bảng mà ngươi đã đập vỡ. Và hãy sẵn sàng vào buổi sáng, và ngươi sẽ lên núi Sinai, và ngươi sẽ đứng cho ta ở đó trên đỉnh núi. Và không ai được lên cùng ngươi cũng không được xuất hiện ở khắp núi đó; và cừu và bò không được chăn thả gần núi đó. Và ông đẽo ra hai bảng đá, giống như những bảng đầu tiên; và Môi-se dậy sớm, đi lên núi Sinai, như Chúa đã truyền cho ông; và Môi-se lấy hai bảng đá. Và Chúa đã đi xuống trong đám mây, và đã đứng bên cạnh ông ở đó, và đã gọi tên của Chúa. Và Chúa đi qua trước mặt ông, và Chúa Đức Chúa Trời gọi: thương xót và nhân từ, nhẫn nại và dồi dào trong lòng thương xót và chân thật, và giữ gìn công chính và lòng thương xót đến hàng ngàn đời, cất đi sự vô luật pháp và sự bất công và tội lỗi, và sẽ không tuyên bố sạch kẻ có tội, đem sự vô luật pháp của các cha đến trên con cái và trên con cái của con cái đến thế hệ thứ ba và thứ tư. Và Môi-se vội vàng cúi xuống đất sấp mình thờ lạy, và nói: Nếu tôi đã tìm được ơn trước mặt Ngài, xin cho Chúa của tôi đi cùng với chúng tôi; vì dân này là dân cứng đầu cứng cổ, và Ngài sẽ cất đi những tội lỗi của chúng tôi và những sự vi phạm luật pháp của chúng tôi, và chúng tôi sẽ thuộc về Ngài. Và Chúa đã nói với Môi-se: Này, ta đặt cho ngươi giao ước trước mặt tất cả dân của ngươi, ta sẽ làm những điều vinh hiển mà chưa từng xảy ra trong tất cả đất và trong tất cả dân tộc; và tất cả dân, trong đó có ngươi, sẽ thấy những công việc của Chúa, bởi vì chúng kỳ diệu, mà ta sẽ làm cho ngươi. Hãy chú ý ngươi tất cả những gì ta truyền lệnh cho ngươi; này ta đuổi ra trước mặt các ngươi người

Amorite, và người Canaanite, và người Perizzite, và người Hittite, và người Hivite, và người Girgashite, và người Jebusite. Hãy chú ý cho chính mình, đừng bao giờ lập giao ước với những người cư trú trên vùng đất mà ngươi đang đi vào, kẻo nó trở thành vật vấp ngã giữa các ngươi. Các ngươi sẽ phá hủy các bàn thờ của họ, và các ngươi sẽ đập vỡ các trụ đá của họ, và các ngươi sẽ chặt đổ các lùm cây của họ, và các ngươi sẽ đốt cháy các tượng chạm của các thần của họ trong lửa. Các ngươi không được thờ lạy các thần khác; vì Chúa là Thượng Đế, danh Ngài là ghen tị, Ngài là Thượng Đế ghen tị. Không bao giờ ngươi được đặt giao ước với những người cư ngụ trên đất đó, kẻo họ hành dâm theo các thần của họ, và họ tế lễ cho các thần của họ, và họ mời ngươi, và ngươi ăn của lễ của họ, và ngươi lấy các con gái của họ cho các con trai của ngươi, và gả các con gái của ngươi cho các con trai của họ, và các con gái của ngươi hành dâm theo các thần của họ, và các con trai của ngươi hành dâm theo các thần của họ. Và ngươi không được làm các thần tượng đúc cho mình. Và ngươi sẽ giữ lễ bánh không men; bảy ngày ngươi sẽ ăn bánh không men, đúng như ta đã truyền cho ngươi, vào thời kỳ trong tháng mới; vì trong tháng mới ngươi đã ra khỏi Ai Cập. Tất cả mở tử cung, những con đực thuộc về tôi, mọi con đầu lòng của bê và con đầu lòng của cừu. Và con đầu lòng của lừa ngươi sẽ cứu chuộc bằng con chiên; nhưng nếu ngươi không cứu chuộc nó, ngươi sẽ bẻ gáy nó. Mọi con đầu lòng của các con trai ngươi, ngươi phải cứu chuộc; ngươi không được xuất hiện trước mặt ta với tay trắng. Sáu ngày ngươi sẽ làm việc, và vào ngày thứ bảy ngươi sẽ nghỉ ngơi; trong mùa gieo hạt và mùa gặt hái có sự nghỉ ngơi. Và ngươi sẽ làm cho ta lễ các tuần, khởi đầu mùa gặt lúa

mì; và lễ tập hợp ở giữa năm. Ba lần trong năm, mọi nam giới của ngươi sẽ ra mắt trước mặt Chúa, Đức Chúa Trời của Israel. Vì khi ta sẽ đuổi các dân tộc trước mặt ngươi, và ta sẽ mở rộng biên giới của ngươi, không ai sẽ ham muốn đất của ngươi, khi ngươi đi lên để được nhìn thấy trước mặt Chúa Thần của ngươi, ba lần trong năm. Ngươi không được giết tế sinh máu trên men bánh cùng với hương thơm ta, và của lễ của lễ hội Vượt Qua không được để qua đêm đến sáng. Những trái đầu mùa của đất ngươi, ngươi sẽ đặt vào nhà Chúa Trời của ngươi; ngươi không được nấu con chiên trong sữa mẹ của nó. Và Chúa nói với Môi-se, hãy viết cho chính ngươi những lời này; vì trên những lời này Ta đã lập với ngươi giao ước, và với Y-sơ-ra-en. Và Môi-se đã ở đó trước mặt Chúa bốn mươi ngày và bốn mươi đêm; ông không ăn bánh và không uống nước; và ông đã viết trên các bảng những lời này của giao ước, mười lời. Khi Môi-se đang đi xuống từ núi, và hai bảng ở trên tay Môi-se; và khi ông đang đi xuống từ núi, Môi-se không biết rằng vẻ bề ngoài của màu sắc khuôn mặt ông đã được tôn vinh khi Ngài nói chuyện với ông. Và A-rôn và tất cả các trưởng lão Y-sơ-ra-ên nhìn thấy Môi-se, và vẻ ngoài của màu sắc trên khuôn mặt ông đã được tôn vinh. Và họ sợ đến gần anh ta. Và Môi-se gọi họ, và A-rôn và tất cả các người cai trị của hội chúng quay lại về phía ông; và Môi-se nói với họ. Và sau những điều này, tất cả con cái Y-sơ-ra-ên đã đến gần người. Và ông truyền lệnh cho họ tất cả những điều mà Chúa đã truyền lệnh cho ông trên núi Si-na-i. Và khi ông ấy ngừng nói với họ, ông ấy đã đặt tấm che lên mặt mình. Khi Môi-se đi vào trước mặt Chúa để nói chuyện với Ngài, cái màn che được cởi ra cho đến khi đi ra; và khi đã đi ra, ông nói với tất cả

con cái Y-sơ-ra-ên mọi điều Chúa đã truyền cho ông. Và các con trai Israel đã thấy khuôn mặt của Môi-se, rằng nó đã được tôn vinh; và Môi-se đã đặt một tấm che lên khuôn mặt của chính mình, cho đến khi ông vào để nói chuyện với Ngài.

35

Và Môi-se đã tập hợp tất cả hội chúng các con trai Y-sơ-ra-ên, và nói: Đây là những lời mà Chúa đã phán bảo làm. Sáu ngày ngươi sẽ làm việc, nhưng ngày thứ bảy là ngày nghỉ ngơi; thánh, ngày sa-bát; sự an nghỉ cho Chúa; bất cứ ai làm việc trong ngày đó, hãy để người ấy chết. Các ngươi không được đốt lửa trong bất kỳ nơi ở nào của các ngươi vào ngày sa-bát; ta là Đức Chúa. Và Môi-se nói với toàn thể hội chúng các con trai Y-sơ-ra-ên rằng: Đây là lời mà Chúa đã truyền, rằng: Hãy lấy từ chính các ngươi một của lễ dâng cho Chúa; mọi người có lòng sẵn sàng sẽ đem những của đầu mùa dâng cho Chúa: vàng, bạc, đồng, chỉ xanh tím, chỉ đỏ tía, chỉ đỏ thẫm kép đã nhuộm, vải gai mịn đã kéo sợi, lông dê, da chiên đực đã nhuộm đỏ, da màu xanh tím, gỗ không mục nát, đá mã não, và đá để khắc cho ê-phót và áo dài. Và mọi người khôn ngoan trong lòng giữa các ngươi, hãy đến làm tất cả những gì Chúa đã ra lệnh: Cái lều, các tấm màn, các tấm phủ, các tấm màn, các thanh chốt, các cột trụ, cái hòm của sự chứng cớ, các sào khiêng của nó, nắp thi ân của nó, bức màn che, cái bàn và tất cả các đồ dùng của nó, chân đèn của ánh sáng và tất cả các đồ dùng của nó, bàn thờ và tất cả các đồ dùng của nó, các áo lễ thánh của A-rôn thầy tế lễ, các áo lễ mà họ sẽ phục vụ trong đó,

các áo dài cho các con trai của A-rôn về chức tế lễ, dầu xức dầu, và hương pha chế. Và toàn thể hội chúng con trai Israel đã đi ra từ Môi-se. Và họ đã mang đến, mỗi người những gì trái tim của họ đã mang, và những ai mà có vẻ tốt cho tâm hồn của họ, một lễ vật; và họ đã mang đến lễ vật cho Chúa cho tất cả các công việc của lều chứng cớ, và cho tất cả các đồ dùng của nó và cho tất cả các áo lễ của nơi thánh. Và những người đàn ông đã mang đến từ những người phụ nữ, mỗi người mà điều đó có vẻ tốt trong tâm trí họ, họ đã mang đến những con dấu, và những hoa tai, và những chiếc nhẫn, và những đồ trang sức tóc, và những chiếc vòng tay, mọi đồ vật bằng vàng. Và tất cả những người đã mang các lễ vật vàng cho Chúa, và những người mà nơi họ được tìm thấy vải gai mịn và da màu xanh lam và da chiên đực được nhuộm đỏ, họ đã mang đến. Và mọi người dâng lễ vật đã mang bạc và đồng, những lễ vật cho Chúa; và những người nào có gỗ không mục nát đã mang đến; và họ đã mang cho tất cả các công việc chuẩn bị. Và mọi người đàn bà khôn ngoan trong tâm trí kéo sợi bằng đôi tay, họ đã mang đến những sợi đã kéo, màu xanh tím, và màu tía, và màu đỏ thẫm, và vải gai mịn. Và tất cả các phụ nữ, những người mà trong sự khôn ngoan điều đó dường như tốt đối với tâm trí của họ, đã kéo sợi lông dê. Và các người cai trị đã mang các viên đá ngọc lục bảo và các viên đá khảm vào áo vai và bảng đeo ngực, và các hương liệu và dầu xức dầu, và hỗn hợp hương. Và mọi người đàn ông và người đàn bà mà tâm trí của họ thúc giục họ vào làm tất cả các công việc mà Chúa đã ra lệnh làm qua Môi-se, thì các con trai Y-sơ-ra-ên đã mang đến một của lễ dâng cho Chúa. Và Môi-se nói với các con trai Y-sơ-ra-ên: Này, Đức Chúa Trời đã gọi tên Bê-sa-lê, con của U-

ri, cháu của Hu-rơ, từ chi phái Giu-đa, và đã làm đầy ông ta bằng thần linh thiêng liêng của sự khôn ngoan và sự hiểu biết, và sự am hiểu về tất cả, để thiết kế theo tất cả các công việc khéo léo, để làm vàng và bạc và đồng, và để cắt đá, và để làm việc với gỗ, và để làm mọi công việc của sự khôn ngoan. Và thật vậy Ngài đã ban cho trong tâm trí của chính ông và của Eliab con của Ahisamach, từ chi phái Đan; Và Ngài đã làm đầy họ với khôn ngoan, sự hiểu biết, tâm trí, tất cả sự hiểu biết để làm các công việc của nơi thánh, và các vật dệt và các vật thêu thùa để dệt bằng chỉ đỏ thẫm và bằng vải gai mịn, để làm mọi công việc của nghề thủ công, của sự đa dạng.

36

Và Bêsalên và Êliáp đã làm, cùng với mọi người khôn ngoan về tâm trí, những người được ban cho sự khôn ngoan và kiến thức trong chính họ, để hiểu cách làm tất cả các công việc, theo các bổn phận thánh, theo tất cả những gì Chúa đã truyền. Và Môi-se gọi Bê-sa-lê-ên và Ê-li-áp, và tất cả những người có sự khôn ngoan, là những người mà Đức Chúa Trời đã ban kiến thức trong lòng, và tất cả những người tự nguyện muốn đến với công việc, để hoàn thành chúng. Và họ nhận từ Môi-se tất cả những của dâng mà dân Y-sơ-ra-ên đã mang đến cho mọi công việc của nơi thánh để làm chúng; và họ vẫn tiếp tục nhận những của lễ đang được dâng từ những người mang đến mỗi buổi sáng. Và tất cả những người thợ khôn ngoan đang làm các công việc của nơi thánh đã đến, mỗi người theo công việc của mình mà chính họ

đang làm. Và ông ấy nói với Môi-se rằng dân chúng đang mang đến quá nhiều cho các công việc mà Chúa đã truyền làm. Và Môi-se ra lệnh, và ông công bố trong trại, nói rằng, đàn ông và đàn bà không được làm việc cho những của đầu mùa của nơi thánh nữa; và dân chúng bị ngăn cản không dâng nữa. Và vật liệu đã đủ cho họ để hoàn thành công trình xây dựng, và còn thừa lại. Và mọi người khôn ngoan trong những thợ làm việc đã làm những áo choàng thánh, là của thầy tế lễ A-rôn, như Chúa đã ra lệnh cho Môi-se. Và ông ấy làm cái ê-phót từ vàng, chỉ xanh, chỉ tím, chỉ đỏ đã kéo sợi và vải gai mịn đã xe; và những lá vàng được cắt thành sợi, để dệt cùng với chỉ xanh, chỉ tím, chỉ đỏ đã kéo sợi kỹ và vải gai mịn đã xe; họ làm nó thành công việc dệt; các miếng vai nối liền từ cả hai bên, công việc dệt được kết với nhau. Từ những thứ đó họ làm nó theo cách làm của nó, từ vàng, và chỉ xanh lam, và chỉ tím, và chỉ đỏ thẫm đã được kéo sợi, và vải gai mịn đã được xe, đúng như Chúa đã truyền cho Môi-se; và họ làm cả hai viên đá ngọc lục bảo được gắn chặt với nhau và được bao quanh bằng vàng, được khắc và được chạm trổ bằng chữ khắc của con dấu từ các tên của các con trai Y-sơ-ra-ên; và người đặt chúng trên các vai của ê-phót, là các viên đá kỷ niệm của các con trai Y-sơ-ra-ên, đúng như Chúa đã truyền cho Môi-se. Và họ làm bảng đeo ngực, công việc dệt thêu đa dạng theo công việc của ê-phót, từ vàng, và chỉ xanh, và chỉ tím, và chỉ đỏ thẫm kéo sợi, và vải gai mịn xe sợi; họ làm bảng đeo ngực hình vuông gấp đôi; chiều dài một gang, và chiều rộng một gang, gấp đôi. Và được dệt cùng nhau trên đó một tấm vải được gắn đá bốn hàng; hàng đá, mã não đỏ và hoàng ngọc và ngọc lục bảo, hàng thứ nhất; và hàng thứ hai, hồng ngọc và xa-phia và bích

ngọc; và hàng thứ ba, hồng bảo thạch và mã não và thạch anh tím; và hàng thứ tư, ngọc vàng và ngọc lục bảo biển và mã não trắng được bao quanh bằng vàng, và được buộc chặt bằng vàng. Và những viên đá ấy được làm theo tên của các con trai Y-sơ-ra-ên, mười hai viên, theo tên của họ được khắc như ấn, mỗi viên theo tên riêng của nó cho mười hai chi phái. Và họ làm trên bảng đeo ngực những sợi dây tết đan xen vào nhau, kiểu bện, bằng vàng thuần khiết. Và họ đã làm hai tấm nhỏ bằng vàng và hai cái vòng bằng vàng; và họ đã đặt hai cái vòng vàng đó lên cả hai đầu của tấm che ngực. Và họ đặt các sợi dây bện bằng vàng lên các chiếc vòng trên cả hai phần của tấm che ngực; và vào hai chỗ nối hai sợi dây bện. Và họ đặt chúng trên hai cái khiên nhỏ, và họ đặt chúng trên vai của cái ê-phót ở phía đối diện, ở phía trước. Và họ làm hai chiếc vòng vàng và đặt chúng trên hai góc ở mép của bảng đeo ngực và trên mép phần sau bên trong của ê-phót. Và họ làm hai chiếc vòng vàng và đặt chúng trên cả hai vai của ê-phót ở phía dưới, ở phía trước, tại chỗ nối phía trên của dải dệt của ê-phót. Và người ta buộc chặt bảng đeo ngực từ các vòng trên nó vào các vòng của ê-phót, được giữ chặt bằng chỉ xanh, được đan vào vải của ê-phót, để bảng đeo ngực không bị lỏng ra khỏi ê-phót, như Chúa đã truyền cho Môi-se. Và họ làm cái áo dài bên dưới cái áo vai, công việc dệt, toàn bộ màu xanh lam; và cái cổ áo của cái áo dài ở chính giữa được dệt xuyên qua đan vào nhau, có viền chung quanh cái cổ áo không thể tháo rời; Và họ làm trên cái gấu của cái áo dài từ bên dưới như những lựu nở hoa, những quả lựu nhỏ, từ chỉ xanh lam, và chỉ tím, và chỉ đỏ thẫm kéo sợi, và vải gai mịn xe sợi. Và họ làm những chuông vàng, và họ đặt những chuông trên viền của áo dài xung quanh

ở giữa các trái lựu; chuông vàng và trái lựu trên viền của áo dài xung quanh, để phục vụ, như Chúa đã truyền cho Môi-se. Và họ làm áo dài bằng vải gai mịn, công việc dệt, cho Aaron và các con trai ông, và các khăn xếp bằng vải gai mịn, và khăn bằng vải gai mịn, và quần lót bằng vải gai mịn xe, và các thắt lưng của họ bằng vải gai mịn, và chỉ xanh da trời, và chỉ tím, và chỉ đỏ thẫm kéo sợi, công việc thợ thêu, theo cách mà Chúa đã truyền cho Môi-se. Và họ đã làm cái tấm vàng, phần được tách riêng của cái thánh, bằng vàng thuần khiết; và người ta viết trên nó những chữ được khắc như con dấu, Thánh Cho Chúa; Và họ đã đặt nó trên sợi dây màu xanh lam, để nó được đặt trên cái khăn trên đầu từ phía trên, theo cách mà Chúa đã ra lệnh cho Môi-se.

37

Và họ làm cho lều mười tấm màn; chiều dài của một tấm màn là hai mươi tám cu-bít; giống nhau cho tất cả; và chiều rộng của một tấm màn là bốn cu-bít. Và họ đã làm cái màn từ chỉ xanh, và chỉ tím, và chỉ đỏ thẫm đã kéo sợi, và vải gai mịn đã xe, công việc dệt có hình chê-ru-bim; và họ đã đặt nó trên bốn cây cột không mục được bọc vàng bằng vàng; và các đầu trụ của chúng bằng vàng, và các đế của chúng, bốn cái, bằng bạc. Và họ đã làm cái màn che cửa của lều chứng từ chỉ xanh, chỉ tím, chỉ đỏ đã kéo sợi, và vải gai mịn đã xe, công việc dệt thêu hình chê-ru-bim; và năm cái cột của nó, và các vòng; và các đầu cột của chúng, và các móc của chúng họ đã bọc bằng vàng; và năm cái đế của chúng bằng đồng. Và họ làm sân về phía Nam, các tấm màn của

sân bằng vải gai mịn xe kéo dài một trăm thước; các cột của chúng hai mươi cái, và các đế của chúng hai mươi cái. Và mặt hướng về phía Bắc, một trăm trên một trăm; và mặt hướng về phía Nam, một trăm trên một trăm; và các cột của chúng hai mươi, và các đế của chúng hai mươi; Và mặt hướng về phía biển có các màn năm mươi cu-đít; các cột của chúng mười, và các đế của chúng mười; Và mặt hướng về phía đông năm mươi cu-đít có các bức màn, mười lăm cu-đít ở phía lưng; và các cột của chúng ba, và các đế của chúng ba; Và ở phía lưng thứ hai bên này và bên kia theo cổng của sân, các màn mười lăm cu-đít; các cột của chúng ba, và các đế của chúng ba; tất cả các màn của lều làm từ vải gai mịn đã xoắn. Và các đế của các trụ của chúng bằng đồng, và các móc của chúng bằng bạc, và các đầu trụ của chúng được bọc bạc, và các trụ được bọc bạc, tất cả các trụ của sân; và cái màn của cổng của sân là công việc thêu từ chỉ xanh, và chỉ tím, và chỉ đỏ đã kéo sợi, và vải gai mịn đã xe; hai mươi cu-đít chiều dài, và chiều cao và chiều rộng năm cu-đít tương ứng với các tấm vải của sân; và các trụ của chúng bốn, và các đế của chúng bốn bằng đồng, và các móc của chúng bằng bạc, và các đầu trụ của chúng được bọc bạc. Và tất cả các cọc xung quanh sân đều bằng đồng, và chính chúng được bọc bạc. Và đây là sự sắp xếp của lều chứng cớ, như đã được ra lệnh cho Môi-se, để sự phục vụ là của người Lê-vi qua Y-tha-ma con trai A-rôn thầy tế lễ. Và Bê-sa-lê con của U-ri, từ chi phái Giu-đa, đã làm như Chúa đã truyền cho Môi-se, và Ê-li-áp con của A-hi-sa-mác, từ chi phái Đan, người đã làm thợ trưởng các vật dệt và các vật thêu và các vật thêu thùa, để dệt bằng chỉ đỏ thẫm và vải gai mịn.

38

Và Bêsalên làm cái hòm, và phủ vàng nó bằng vàng thuần khiết bên trong và bên ngoài; và đúc cho nó bốn cái vòng vàng; hai cái trên cạnh thứ nhất, và hai cái trên cạnh thứ hai, rộng cho các đòn khiêng, để có thể nâng nó bằng chúng. Và ông làm cái nắp thi ân ở trên cái hòm từ vàng thuần khiết, và hai chê-ru-bim bằng vàng; một chê-ru-bim ở trên đầu bên này của nắp thi ân, và một chê-ru-bim ở trên đầu bên kia của nắp thi ân, che phủ bằng cánh của chúng trên nắp thi ân. Và người làm cái bàn đặt trước bằng vàng tinh khiết, và người đúc cho nó bốn cái vòng, hai cái ở cạnh thứ nhất, và hai cái ở cạnh thứ hai, rộng, để có thể nâng bằng các cây sào xỏ qua chúng. Và ông ấy làm những cái sào của hòm và bàn, và bọc chúng bằng vàng. Và ông ấy làm các đồ dùng của cái bàn, cả các cái bát, và các cái chén đựng hương, và các cái chén, và các cái bát rót rượu tế lễ mà ông ấy sẽ dùng để rót rượu tế lễ, bằng vàng. Và ông ấy làm cái chân đèn chiếu sáng bằng vàng, thân cứng chắc, và các cành ở cả hai bên của nó; từ các cành của nó có các chồi nhô ra; ba từ bên này và ba từ bên này, bằng nhau với nhau. Và những cái đèn của chúng, cái mà ở trên những đầu mút, có hình hạnh nhân làm từ chúng; và những ổ cắm làm từ chúng, để cho những ngọn đèn có thể đặt trên chúng; và cái ổ cắm thứ bảy, cái ở trên đầu mút của cái chân đèn, trên đỉnh từ phía trên, rắn chắc toàn bộ bằng vàng; Và bảy ngọn đèn trên nó bằng vàng, và những cái kẹp của nó bằng vàng, và những cái đĩa hứng tàn của chúng bằng vàng. Người này bọc bạc các cột, và đúc các vòng vàng cho cột, và bọc vàng

các thanh ngang bằng vàng, và bọc vàng các cột của bức màn bằng vàng, và làm các móc vàng. Người này làm các vòng của lều bằng vàng, và các vòng của sân, và các vòng để căng tấm phủ từ trên xuống bằng đồng. Người này đúc các đầu cột bằng bạc của lều, và các đầu cột bằng đồng của cửa lều, và cổng của sân. Và người làm các móc bằng bạc cho các cột, trên các cột người này bọc bạc chúng. Người này làm các cọc của lều, và các cọc của sân bằng đồng. Người này làm bàn thờ bằng đồng từ các lư hương bằng đồng, là của những người đàn ông đã nổi loạn với hội chúng của Cô-rê. Người này làm tất cả các đồ dùng của bàn thờ, và lư hương của nó, và đế, và các bát, và các móc thịt bằng đồng. Người này làm cho bàn thờ một cái rá, công việc lưới từ dưới lên của lư hương bên dưới nó cho đến nửa của nó. Và người đặt lên nó bốn vòng từ bốn phần của cái rá của bàn thờ bằng đồng, rộng cho các đòn, để nâng bằng chúng bàn thờ. Người này làm dầu xức dầu thánh, và hỗn hợp của hương liệu tinh khiết, công việc của thợ chế hương. Người này làm cái bồn bằng đồng, và đế của nó bằng đồng từ các gương của những phụ nữ đã kiêng ăn, những người đã kiêng ăn bên cạnh các cửa của lều chứng cớ, trong ngày mà ông dựng nó. Và ông ấy làm cái chậu, để Môi-se và A-rôn và các con trai của ông ấy có thể rửa tay và chân của họ từ nó, khi họ đi vào lều chứng cớ, hoặc khi họ đến gần bàn thờ để phục vụ, họ rửa từ nó, đúng như Chúa đã truyền cho Môi-se.

39

Tất cả vàng được làm ra cho các công việc theo mọi công việc của các vật thánh, là vàng của hoa quả đầu mùa, hai mươi chín ta-lâng, và bảy trăm hai mươi siếc-lơ theo siếc-lơ thánh; Và bạc đóng góp từ các người nam được đếm của hội chúng một trăm ta-lâng, và một ngàn bảy trăm bảy mươi lăm siếc-lơ; một đơ-ra-cơ-ma cho mỗi đầu người là một nửa siếc-lơ, theo siếc-lơ thánh; Tất cả người đi qua cuộc kiểm tra từ hai mươi tuổi trở lên đến sáu mươi vạn, và ba ngàn năm trăm năm mươi. Và một trăm ta-lâng bạc đã được dùng để đúc một trăm cái chân đế của lều và các cái đầu trụ của bức màn, một trăm cái chân đế cho một trăm ta-lâng, một ta-lâng cho một cái chân đế; Và một ngàn bảy trăm bảy mươi lăm siếc-lơ ông đã làm thành các cái móc cho các cây trụ; và ông đã bọc vàng các cái đầu trụ của chúng, và ông đã trang trí chúng. Và đồng của lễ vật là bảy mươi ta-lâng và một ngàn năm trăm siếc-lơ; Và họ làm từ nó các đế của cửa lều chứng cớ, và các đế của sân chung quanh, và các đế của cổng sân, và các cọc của lều, và các cọc của sân chung quanh, và cái rá bằng đồng của bàn thờ, và tất cả các đồ dùng của bàn thờ, và tất cả các dụng cụ của lều chứng cớ; Và các con trai Y-sơ-ra-ên đã làm, như Chúa đã truyền cho Môi-se, như vậy họ đã làm; Và vàng còn lại của lễ vật họ làm các đồ dùng để phục vụ trong chúng trước mặt Chúa; Và vải xanh còn lại, và vải tía, và vải đỏ họ làm các áo lễ cho A-rôn, để phục vụ trong chúng trong nơi thánh; Và họ mang các áo lễ đến cho Môi-se, và lều, và các đồ dùng của nó, các đế và các thanh ngang của nó, và các trụ; và bàn thờ, và tất cả các đồ dùng của nó. Và dầu xức, và hương pha chế, và chân đèn tinh khiết, và các đèn của nó, các đèn để đốt, và dầu thắp sáng; Và cái bàn trưng bày, và tất cả các đồ dùng của

nó; và các bánh trưng bày; Và các bộ áo thánh của A-rôn, và các bộ áo của các con trai ông, để làm chức tế lễ; Và các tấm vải của sân, và các cột; và bức màn che cửa lều, và cổng của sân; Và tất cả các đồ dùng của lều, và tất cả các dụng cụ của nó; và các tấm da chiên đực nhuộm đỏ, và các tấm phủ màu xanh, và các tấm phủ còn lại; và các cọc, và tất cả các dụng cụ cho công việc của lều chứng cớ; Chúa đã truyền cho Môi-se bao nhiêu, dân Y-sơ-ra-ên đã làm tất cả công việc như vậy; Và Môi-se đã xem tất cả các công việc, và họ đã làm chúng đúng như cách Chúa đã truyền cho Môi-se, họ đã làm chúng như vậy, và Môi-se đã chúc phước cho họ.

40

Và Chúa đã nói với Môi-se rằng, vào ngày mồng một của tháng đầu tiên, ngày trăng mới, ngươi sẽ dựng lên lều của sự chứng cớ. Và ngươi sẽ đặt hòm chứng cớ, và ngươi sẽ che hòm bằng bức màn. Và ngươi sẽ đem cái bàn vào, và sắp đặt những vật trên bàn; và ngươi sẽ đem chân đèn vào, và thắp các đèn trên đó. Và ngươi sẽ đặt bàn thờ vàng để đốt hương trước hòm, và ngươi sẽ đặt tấm che màn trên cửa lều chứng cớ. Và ngươi sẽ đặt bàn thờ của các lễ vật bên cạnh cửa của lều chứng ngôn; và ngươi sẽ đặt xung quanh lều, và ngươi sẽ thánh hóa tất cả những thứ của nó xung quanh. Và ngươi sẽ lấy dầu xức, và ngươi sẽ xức lều, và tất cả những thứ trong nó, và ngươi sẽ biệt riêng ra thánh nó, và tất cả những đồ dùng của nó, và nó sẽ là thánh. Và ngươi sẽ xức dầu bàn thờ của các của lễ và tất cả các đồ dùng của nó, và ngươi sẽ

thánh hóa bàn thờ, và bàn thờ sẽ là thánh của các vật thánh. Và ngươi sẽ đem A-rôn và các con trai của ông đến cửa lều chứng cớ, và ngươi sẽ rửa họ bằng nước. Và ngươi sẽ mặc cho A-rôn những bộ áo thánh, và ngươi sẽ xức dầu cho người, và ngươi sẽ biệt riêng ra thánh cho người, và người sẽ làm thầy tế lễ cho ta. Và ngươi sẽ đem các con trai của người đến gần, và ngươi sẽ mặc áo dài cho chúng. Và ngươi sẽ xức dầu họ theo cách mà ngươi đã xức dầu cha của họ, và họ sẽ phục vụ như thầy tế lễ cho ta; và điều này sẽ là, để cho họ có sự xức dầu của chức thầy tế lễ đến đời đời, đến các thế hệ của họ. Và Môi-se đã làm tất cả những gì Chúa đã truyền lệnh cho ông, ông đã làm như vậy. Và đã xảy ra vào tháng thứ nhất, năm thứ hai, khi họ đi ra khỏi Ai Cập, vào ngày trăng non, cái lều đã được dựng lên. Và Môi-se dựng lều, và đặt các đầu cột, và xỏ các thanh ngang qua, và dựng các cột. Và ông trải những tấm màn trên lều, và ông đặt tấm phủ của lều lên trên nó từ phía trên, như Chúa đã truyền cho Môi-se. Và sau khi lấy các bảng chứng, ông ấy bỏ vào trong hòm; và ông ấy đặt các cây sào vào hòm, và ông ấy đem hòm vào trong lều, và ông ấy đặt tấm phủ của bức màn lên, và ông ấy che phủ hòm của lời chứng, theo cách Chúa đã truyền cho Môi-se; Và ông ấy đặt cái bàn vào trong lều của lời chứng, về phía Bắc bên ngoài bức màn của lều. Và người đã đặt lên đó những bánh trình hiến trước mặt Chúa, theo cách Chúa đã truyền cho Môi-se. Và đặt chân đèn vào lều chứng cớ, vào phía lều hướng về Nam. Và người đặt những ngọn đèn của nó trước mặt Chúa, theo cách mà Chúa đã truyền cho Môi-se. Và ông đặt bàn thờ vàng trong lều chứng kiến đối diện với màn che, và ông đốt hương trên đó hương pha chế, đúng như Chúa đã ra lệnh cho Môi-se. Và bàn

thờ dâng lễ vật đã được đặt bên cạnh cửa lều. Và ông dựng sân xung quanh lều và bàn thờ; và Môi-se hoàn thành tất cả công việc. Và đám mây che phủ lều chứng cớ, và lều đầy vinh quang của Chúa. Và Môi-se không thể vào Lều Chứng Cớ, vì đám mây đã phủ bóng trên nó, và lều đã được đầy vinh quang của Chúa. Khi đám mây đi lên từ lều, các con trai Y-sơ-ra-ên ra đi với đồ đạc của họ. Nếu đám mây không đi lên, họ không ra đi cho đến ngày mà đám mây đi lên. Vì đám mây ở trên lều vào ban ngày, và lửa ở trên nó vào ban đêm trước mặt toàn thể Y-sơ-ra-ên, trong tất cả các cuộc hành trình của họ.

Dân Số Ký

1

Và Chúa đã nói với Môi-se trong hoang mạc Sinai, trong lều chứng cớ, vào ngày mồng một của tháng thứ hai, năm thứ hai sau khi họ ra khỏi đất Ai Cập, rằng: Hãy kiểm tra toàn thể hội chúng Y-sơ-ra-ên theo dòng họ, theo nhà tổ phụ của họ, theo số từ tên của họ, theo từng đầu người; mọi nam giới từ hai mươi tuổi trở lên, mọi người đi ra trong quân đội Y-sơ-ra-ên, hãy kiểm kê họ cùng với quân đội của họ; ngươi và A-rôn hãy kiểm kê họ. Và với các ngươi sẽ có mỗi người theo bộ lạc của mình, mỗi người cai trị, theo nhà tổ tiên họ sẽ ở. Và đây là tên của những người đàn ông, những người sẽ đứng bên cạnh các ngươi: về phần Ru-bên, Ê-li-sua con trai của Sê-đi-ua; về phần Si-mê-ôn, Sa-la-mi-ên con trai của Xu-ri-sa-đai. Thuộc dòng Giu-đa: Na-ha-sôn, con trai của A-mi-na-đáp. Của Ít-sa-ca, Na-tha-na-ên con trai của Xô-ga; Của Xa-bu-lôn, Ê-li-áp con trai của Hê-lôn; Của các con trai Giô-sép, của Ép-ra-im, Ê-li-sa-ma con trai của Am-mi-hút; của Ma-na-se, Ga-ma-li-ên con trai của Phê-đa-xua. Của Bên-gia-min, A-bi-đan con trai của Ga-đê-ô-ni. Của Dan, Ahiezer con trai của

Ammishaddai. Của Asher, Pagiel, con trai của Ochran. Của Gát: Êlisáp, con trai của Raguên. Của Nép-ta-li, A-hi-ra con trai của Ê-nan. Những người này được gọi của hội họp, là những người cai trị của các bộ lạc theo gia đình của họ, là những chỉ huy quân đội của Israel. Và Môi-se và A-rôn đã đem những người đàn ông này là những người đã được gọi theo tên. Và họ đã tập hợp tất cả hội chúng vào ngày mồng một của tháng thứ hai năm thứ hai; và họ đã đăng ký theo dòng dõi của họ, theo gia đình của họ, theo số tên của họ, từ hai mươi tuổi trở lên, mọi nam giới theo từng người, theo cách mà Chúa đã truyền cho Môi-se; và họ đã được kiểm kê trong hoang mạc Si-na-i. Và các con trai của Ru-bên, con trưởng của Y-sơ-ra-ên, được kiểm kê theo gia đình của họ, theo các tộc của họ, theo nhà tổ phụ của họ, theo số tên của họ, theo từng đầu người, tất cả nam giới từ hai mươi tuổi trở lên, tất cả những người đi ra trong quân đội, cuộc kiểm tra của họ từ chi phái Ru-bên, bốn mươi sáu ngàn năm trăm. Các con trai của Si-mê-ôn theo dòng họ của họ, theo các chi tộc của họ, theo các nhà tổ phụ của họ, theo số tên của họ, theo từng đầu người của họ, tất cả nam giới từ hai mươi tuổi trở lên, tất cả những người ra trận trong quân đội, cuộc kiểm kê của họ từ chi phái Si-mê-ôn, năm mươi chín ngàn ba trăm. Các con trai của Giu-đa theo dòng họ của họ, theo các chi tộc của họ, theo các nhà tổ phụ của họ, theo số tên của họ, theo từng đầu người của họ, tất cả nam giới từ hai mươi tuổi trở lên, tất cả những người ra trận trong quân đội, cuộc kiểm kê của họ từ chi phái Giu-đa, bảy mươi bốn ngàn sáu trăm. Các con trai Ít-sa-ca theo dòng họ của họ, theo các chi tộc của họ, theo các nhà tổ phụ của họ, theo số tên của họ, theo từng đầu người, tất cả nam giới từ hai mươi tuổi trở lên, tất cả

những người đi ra trong quân đội, cuộc kiểm tra của họ từ chi phái Ít-sa-ca, năm mươi bốn ngàn bốn trăm. Các con trai Zebulun theo dòng họ của họ, theo các chi tộc của họ, theo các nhà tổ phụ của họ, theo số tên của họ, theo từng đầu người của họ, tất cả nam giới từ hai mươi tuổi trở lên, mọi người có thể đi ra trong quân đội, cuộc kiểm kê của họ từ chi phái Zebulun, năm mươi bảy ngàn bốn trăm người. Các con trai của Giô-sép, là con trai của Ép-ra-im, theo gia đình họ, theo thị tộc họ, theo nhà tổ phụ họ, theo số tên họ, theo từng đầu người, tất cả nam giới từ hai mươi tuổi trở lên, tất cả những người ra trận trong quân đội, cuộc kiểm kê của họ từ chi phái Ép-ra-im: bốn mươi ngàn năm trăm người. Các con trai của Manasseh theo dòng họ của họ, theo các chi tộc của họ, theo các nhà tổ tiên của họ, theo số tên của họ, theo từng đầu người, tất cả nam giới từ hai mươi tuổi trở lên, tất cả những người đi ra trong quân đội, cuộc kiểm kê của họ từ chi phái Manasseh là ba mươi hai nghìn hai trăm. Các con trai Bên-gia-min theo dòng họ của họ, theo các chi tộc của họ, theo các nhà tổ phụ của họ, theo số tên của họ, theo từng đầu người của họ, tất cả nam giới từ hai mươi tuổi trở lên, tất cả những người đi ra trong quân đội, cuộc kiểm tra của họ từ chi phái Bên-gia-min, ba mươi lăm ngàn bốn trăm. Các con trai của Gát theo dòng họ của họ, theo các chi tộc của họ, theo các nhà tổ phụ của họ, theo số tên của họ, theo từng đầu người của họ, tất cả nam giới từ hai mươi tuổi trở lên, tất cả những người đi ra trong quân đội, cuộc kiểm tra của họ: từ chi phái Gát, bốn mươi lăm ngàn sáu trăm năm mươi. Các con trai Đan theo dòng họ của họ, theo các chi tộc của họ, theo các nhà tổ phụ của họ, theo số tên của họ, theo từng đầu người, tất cả nam giới từ hai mươi

tuổi trở lên, tất cả những người ra trận trong quân đội, cuộc kiểm tra của họ từ chi phái Đan là sáu mươi hai ngàn bảy trăm người. Các con trai A-se theo dòng họ của họ, theo các chi tộc của họ, theo các nhà tổ phụ của họ, theo số tên của họ, theo từng đầu người của họ, tất cả nam giới từ hai mươi tuổi trở lên, tất cả những người ra trận trong quân đội, cuộc kiểm tra của họ từ chi phái A-se: bốn mươi mốt ngàn năm trăm người. Các con trai Naphthali theo dòng họ của họ, theo các chi tộc của họ, theo các nhà tổ phụ của họ, theo số tên của họ, theo từng đầu người của họ, tất cả nam giới từ hai mươi tuổi trở lên, tất cả những người đi ra trong quân đội, cuộc kiểm tra của họ từ chi phái Naphthali, năm mươi ba ngàn bốn trăm. Đây là cuộc kiểm tra mà Môi-se và A-rôn và các người cai trị của Y-sơ-ra-ên, mười hai người đàn ông, đã thực hiện; một người đàn ông theo một chi phái, theo chi phái của các nhà gia tộc họ. Và tổng số cuộc kiểm tra các con trai Y-sơ-ra-ên theo lực lượng của họ từ hai mươi tuổi trở lên, tất cả những người đi ra sắp hàng chiến đấu trong Y-sơ-ra-ên, là sáu trăm ngàn ba ngàn năm trăm năm mươi. Nhưng những người Lê-vi từ chi tộc gia đình của họ không được kiểm kê trong số con cái Y-sơ-ra-ên. Và Chúa đã nói với Môi-se rằng, hãy xem, ngươi sẽ không kiểm kê chi phái Lê-vi, và ngươi sẽ không lấy số của họ, ở giữa các con trai của Y-sơ-ra-ên. Và ngươi hãy đặt những người Lê-vi trên lều chứng cớ, và trên tất cả các đồ dùng của nó, và trên tất cả những gì ở trong nó; chính họ sẽ khiêng lều, và tất cả các đồ dùng của nó; và chính họ sẽ phục vụ trong nó, và họ sẽ đóng trại xung quanh lều. Và khi dời bỏ lều, người Lê-vi sẽ tháo nó xuống, và khi dựng lại lều, họ sẽ dựng lên; và người ngoại bang đến gần phải chết. Và các con trai Israel sẽ cắm trại, mỗi

người ở vị trí của mình, và mỗi người theo đơn vị của mình, cùng với quân đội của họ. Còn người Lê-vi hãy đóng trại xung quanh lều chứng cớ, và sẽ không có tội lỗi trong con cái Y-sơ-ra-ên. Và chính những người Lê-vi sẽ canh giữ lều chứng cớ. Và các con trai Y-sơ-ra-ên đã làm theo tất cả những điều mà Chúa đã ra lệnh cho Môi-se và A-rôn, họ đã làm như vậy.

2

Và Chúa đã nói với Môi-se và A-rôn, rằng, mỗi người đàn ông giữ vị trí của mình theo đơn vị, theo cờ hiệu, theo nhà tổ tiên của họ, hãy để các con trai Y-sơ-ra-ên cắm trại đối diện; các con trai Y-sơ-ra-ên sẽ cắm trại xung quanh lều chứng cớ. Và những người đóng trại đầu tiên về phía đông, đội quân trại của Judah cùng với lực lượng của họ, và người cai trị các con trai của Judah, Nahshon con trai của Amminadab. Lực lượng của ông, những người đã được kiểm tra: bảy mươi bốn ngàn sáu trăm. Và những người đang cắm trại kế bên chi tộc Y-sa-ca, và người cai trị của các con trai Y-sa-ca, Na-tha-na-ên con trai của Xu-a. Quân số của ông đã được kiểm tra là năm mươi bốn ngàn bốn trăm. Và những người đóng trại theo sau bộ tộc Zebulun, và người cai trị các con trai Zebulun, Eliab con trai Helon. Quân số của ông đã được kiểm tra là năm mươi bảy ngàn bốn trăm người. Tất cả những người được kiểm tra từ trại của Judah, một trăm tám mươi ngàn và sáu ngàn và bốn trăm, sẽ ra đi đầu tiên với lực lượng của họ. Các đội trại của Ru-bên, về phía nam là lực lượng của họ, và người cai trị của các con trai Ru-bên là Ê-li-sua con

trai của Sê-đi-ua. Quân lực của ông, những người đã được kiểm tra, bốn mươi sáu ngàn năm trăm. Và những người đóng trại kế bên anh ta thuộc bộ tộc Si-mê-ôn, và người cai trị của các con trai Si-mê-ôn, Sa-la-mi-ên con trai của Su-ri-sa-đai. Lực lượng của ông ấy là những người đã được kiểm tra: năm mươi chín nghìn ba trăm người. Và những người đang cắm trại kế bên anh ta là bộ tộc Gát, và người cai trị của con cái Gát là Êlisáp, con trai của Raguên. Lực lượng của ông đã được kiểm tra là bốn mươi lăm ngàn sáu trăm năm mươi người. Tất cả những người đã được kiểm tra trong trại Ru-bên, một trăm năm mươi mốt nghìn bốn trăm năm mươi người, cùng với lực lượng của họ, sẽ ra đi thứ hai. Và lều của sự chứng cớ sẽ được dời đi, và trại của người Lê-vi ở giữa các trại; như họ đóng trại thế nào, thì họ cũng sẽ ra đi như vậy, mỗi người theo thứ tự theo sự lãnh đạo. Đội ngũ trại của Ép-ra-im bên cạnh biển với lực lượng của họ, và người cai trị các con trai Ép-ra-im, Ê-li-sa-ma con trai A-mi-hút. Lực lượng của ông ta được kiểm tra là bốn mươi ngàn năm trăm người. Và những người đóng trại theo sau chi tộc Ma-na-se, và người cai trị các con trai của Ma-na-se, Ga-ma-li-ên con trai của Phê-đát-su. Lực lượng của ông ấy là những người đã được kiểm tra, ba mươi hai ngàn hai trăm. Và những người đang cắm trại theo sát bộ tộc Bên-gia-min, và người cai trị các con trai của Bên-gia-min, A-bi-đan con trai của Ghi-đeo-ni. Lực lượng của ông ấy là những người đã được kiểm tra, ba mươi lăm ngàn bốn trăm người. Tất cả những người đã được kiểm kê của trại Ép-ra-im: một trăm nghìn tám trăm người; họ sẽ ra đi thứ ba với lực lượng của họ. Đội ngũ trại của Đan về phía bắc với lực lượng của họ, và người cai trị của các con trai Đan, Ahiezer con trai của Ammishaddai.

Lực lượng của ông đã được kiểm tra là sáu mươi hai ngàn bảy trăm người. Và những người đóng trại theo sau anh ta là bộ tộc A-se, và người cai trị các con trai A-se là Pha-ghi-ên, con trai của Óc-ran. Quân số của ông đã được kiểm tra là bốn mươi mốt ngàn năm trăm người. Và những người cắm trại kế bên bộ tộc Nép-ta-li, và người cai trị của các con trai Nép-ta-li, A-hi-ra con trai của Ê-nan. Lực lượng của ông, những người đã được kiểm tra, năm mươi ba ngàn bốn trăm. Tất cả những người đã được kiểm tra của trại Đan, một trăm năm mươi bảy ngàn sáu trăm; họ sẽ ra đi cuối cùng theo đội ngũ của họ. Đây là cuộc kiểm kê của các con trai Y-sơ-ra-ên theo nhà của tổ phụ họ; tất cả cuộc kiểm kê của các trại quân với các lực lượng của họ, sáu trăm ngàn và ba ngàn năm trăm năm mươi. Nhưng những người Lê-vi không được đếm cùng trong họ, như Chúa đã truyền cho Môi-se. Và các con trai Israel đã làm tất cả những gì Chúa truyền lệnh cho Moses; như vậy họ đóng trại theo thứ tự của họ, và như vậy họ ra đi, mỗi người theo sau theo các dòng họ của họ, theo các nhà tổ tiên của họ.

3

Và đây là các dòng dõi của A-rôn và Môi-se, vào ngày mà Chúa đã nói với Môi-se trên núi Si-na-i. Và đây là tên của các con trai A-rôn: con đầu lòng Na-đáp, và A-bi-hu, Ê-lê-a-sa, và Y-tha-ma. Đây là tên các con trai A-rôn, các thầy tế lễ đã được xức dầu, những người đã được tấn phong để phục vụ như thầy tế lễ. Và Nadab và Abihu đã chết trước mặt Chúa, khi họ dâng lửa lạ

trước mặt Chúa, trong hoang mạc Sinai, và họ không có con cái; và Eleazar và Ithamar làm thầy tế lễ với Aaron cha của họ. Và Chúa đã nói với Môi-se, rằng, hãy lấy bộ tộc Lê-vi, và ngươi sẽ đặt họ trước mặt A-rôn thầy tế lễ, và họ sẽ phục vụ người, và họ sẽ canh giữ các nhiệm vụ canh giữ của người, và các nhiệm vụ canh giữ của các con trai Y-sơ-ra-ên trước lều chứng cớ, để làm các công việc của lều. Và họ sẽ canh giữ tất cả các đồ dùng của lều chứng cớ, và các phiên canh của các con trai Y-sơ-ra-ên theo tất cả các công việc của lều. Và ngươi sẽ giao người Lê-vi cho A-rôn và cho các con trai của ông, các thầy tế lễ; những người này đã được ban cho ta như quà tặng từ các con trai Y-sơ-ra-ên. Và ngươi sẽ chỉ định A-rôn và các con trai của ông trên lều sự chứng cớ; và họ sẽ canh giữ chức tế lễ của họ, và tất cả những thứ thuộc về bàn thờ, và bên trong bức màn; và người ngoại bang chạm vào sẽ chết. Và Chúa đã nói với Môi-se, rằng, và này ta đã lấy những người Lê-vi từ giữa các con trai Y-sơ-ra-ên thay cho mọi con đầu lòng mở tử cung từ các con trai Y-sơ-ra-ên; họ sẽ là giá chuộc của chúng, và những người Lê-vi sẽ thuộc về ta. Với Ta vì mọi con đầu lòng; trong ngày mà Ta đánh mọi con đầu lòng ở đất Ai Cập, Ta đã thánh hóa cho Ta mọi con đầu lòng ở Y-sơ-ra-ên; từ người cho đến súc vật, chúng sẽ thuộc về Ta; Ta là Chúa. Và Chúa đã nói với Môi-se trong hoang mạc Si-na-i, rằng: Hãy kiểm tra các con trai của Lê-vi theo nhà tổ phụ của họ, theo các chi phái của họ; tất cả nam giới từ một tháng tuổi trở lên, hãy kiểm tra họ. Và Môi-se và A-rôn đã kiểm tra họ qua tiếng nói của Chúa, theo cách mà Chúa đã ra lệnh cho họ. Và đây là các con trai của Lê-vi theo tên của họ: Ghẹt-sôn, Kê-hát, và Mê-ra-ri. Và đây là tên của các con trai Ghẹt-sôn theo các gia tộc của họ:

Líp-ni và Si-mê-i. Và các con trai của Kô-hát theo các gia tộc của họ: Am-ram và Dít-ha, Hếp-rôn và U-xi-ên. Và các con trai của Merari theo các gia tộc của họ: Mahli và Mushi; đây là các gia tộc của người Levi theo các nhà tổ tiên của họ. Thuộc về Ghẹt-sôn có dân tộc của Líp-ni, và dân tộc của Si-mê-i; đây là các dân tộc của Ghẹt-sôn. Cuộc kiểm kê của họ theo số lượng tất cả nam giới từ một tháng tuổi trở lên, cuộc kiểm kê của họ, bảy nghìn năm trăm. Và các con trai của Gershon sẽ đóng trại phía sau lều, bên cạnh biển. Và người cai trị nhà các gia đình của dân Ghẹt-sôn là Ê-li-a-sáp, con trai của La-ên. Và nhiệm vụ canh gác của các con trai Ghẹt-sôn trong lều chứng cớ là: cái lều và cái màn che, và cái màn che của cửa lều chứng cớ, và những tấm vải của sân, và cái màn che của cổng sân ở trên lều, và tất cả những phần còn lại của công việc của nó. Của Kô-hát: dòng họ Am-ram một, và dòng họ Dít-ha một, và dòng họ Hép-rôn một, và dòng họ U-xi-ên một; đây là các dòng họ của Kô-hát, theo số. Mọi nam giới từ một tháng tuổi trở lên, tám nghìn sáu trăm người, canh giữ các nhiệm vụ gác của nơi thánh. Các thị tộc của con trai Kohath sẽ đóng trại ở bên cạnh lều về phía Nam. Và người cai trị nhà tổ tiên của các dân của Kê-hát là Ê-li-sa-phan, con trai của U-xi-ên. Và nhiệm vụ canh gác của họ là cái hòm, và cái bàn, và cái chân đèn, và các bàn thờ, và các đồ dùng của nơi thánh mà họ phục vụ với chúng, và cái màn che, và tất cả công việc của họ. Và người cai trị trên những người cai trị của người Lê-vi, Ê-lê-a-sa con trai của A-rôn thầy tế lễ, được chỉ định canh giữ những đội canh của những vật thánh. Thuộc về Mê-ra-ri: dân tộc Mô-ô-li và dân tộc Mu-si; đây là các dân tộc của Mê-ra-ri. Cuộc kiểm tra của họ theo số lượng, mọi nam giới từ một tháng tuổi trở lên, là sáu

nghìn năm mươi. Và người cai trị nhà tổ phụ của dân Mê-ra-ri là Xu-ri-ên, con trai của A-bi-hai; họ sẽ đóng trại ở các bên cạnh của lều về phía bắc. Việc kiểm tra nhiệm vụ canh giữ của các con trai Mê-ra-ri: các đầu cột của lều, và các thanh chốt của nó, và các cột của nó, và các đế của nó, và tất cả các đồ dùng của chúng, và các công việc của chúng, và các cột của sân chung quanh, và các đế của chúng, và các cọc, và các dây thừng của chúng. Những người cắm trại trước mặt lều chứng cớ về phía đông, Môi-se và A-rôn và các con trai của ông, canh giữ các nhiệm vụ canh gác của nơi thánh cho các con trai Y-sơ-ra-ên; và người ngoại bang nào đụng vào, sẽ chết. Tất cả cuộc kiểm kê của những người Lê-vi, những người mà Môi-se và A-rôn đã kiểm kê qua lời của Chúa theo các gia tộc của họ, mọi nam giới từ một tháng tuổi trở lên, là hai mươi hai nghìn. Và Chúa phán với Môi-se rằng, hãy kiểm tra mọi con đầu lòng đực của các con trai Y-sơ-ra-ên từ một tháng tuổi trở lên; và hãy lấy số theo tên. Và ngươi sẽ lấy những người Lê-vi cho ta, ta là Chúa, thay cho tất cả những con đầu lòng của các con trai Y-sơ-ra-ên, và gia súc của những người Lê-vi thay cho tất cả những con đầu lòng trong gia súc của các con trai Y-sơ-ra-ên. Và Môi-se đã kiểm tra mọi con đầu lòng trong các con trai Y-sơ-ra-ên theo như Chúa đã truyền. Và tất cả con đầu lòng đực được đếm theo tên từ một tháng tuổi trở lên trong cuộc kiểm tra của họ là hai mươi hai ngàn hai trăm bảy mươi ba. Và Chúa đã nói với Môi-se rằng, hãy lấy những người Lê-vi thay cho tất cả những con trai đầu lòng của Y-sơ-ra-ên, và những gia súc của những người Lê-vi thay cho những gia súc của họ, và những người Lê-vi sẽ thuộc về ta; ta là Chúa. Và tiền chuộc của hai trăm bảy mươi ba những người vượt quá số

người Lê-vi từ những con đầu lòng của con trai Y-sơ-ra-ên; Và ngươi sẽ lấy năm siếc-lơ theo mỗi đầu người, theo đồng hai đơ-rác-ma thánh ngươi sẽ lấy, hai mươi ô-bôn cho một siếc-lơ. Và ngươi sẽ cho bạc cho Aaron và các con trai của ông, tiền chuộc của những người vượt quá trong số họ. Và Môi-se đã nhận bạc tiền chuộc của những người vượt quá trong việc cứu rhuộc của người Lê-vi. Từ những con đầu lòng của các con trai Israel, ông đã lấy bạc, một nghìn ba trăm sáu mươi lăm siclơ, theo siclơ thánh. Và Môi-se đã trao tiền chuộc của những người vượt quá cho A-rôn và các con trai của ông, qua lời của Chúa, theo cách mà Chúa đã truyền cho Môi-se.

4

Và Chúa đã nói với Môi-se và A-rôn, rằng, hãy lấy tổng số của các con trai Kê-hát từ giữa các con trai Lê-vi, theo các tộc của họ, theo các nhà tổ phụ của họ, từ hai mươi lăm tuổi và trở lên cho đến năm mươi tuổi, tất cả những người đi vào để phục vụ, để làm tất cả các công việc trong lều của sự chứng cớ. Và đây là những công việc của các con trai Kê-hát trong Lều Chứng Cớ, nơi chí thánh. Và A-rôn sẽ đi vào cùng các con trai của ông, khi trại quân được dỡ đi, và họ sẽ hạ xuống cái màn che phủ, và họ sẽ dùng nó che phủ cái hòm của sự chứng cớ, và họ sẽ đặt lên trên nó cái tấm phủ bằng da màu xanh lam, và họ sẽ trải lên trên nó một cái áo toàn bộ màu xanh lam từ phía trên, và họ sẽ xỏ vào các cây sào khiêng. Và họ sẽ trải lên cái bàn đặt trước một tấm vải toàn màu tím, cùng với các cái bát, các lư hương, các chén,

các bình rót lễ mà trong đó người ta rót lễ, và những ổ bánh mì sẽ liên tục ở trên đó. Và họ sẽ phủ lên trên nó một cái áo màu đỏ thẫm, và họ sẽ che phủ nó bằng một tấm che bằng da màu xanh lam, và họ sẽ xỏ những cây sào khiêng qua nó. Và họ sẽ lấy áo màu xanh lam và che cái chân đèn chiếu sáng, và các đèn của nó, và các kẹp của nó, và các đĩa hứng tàn của nó, và tất cả các bình đựng dầu mà họ dùng để phục vụ với chúng. Và họ sẽ bỏ nó và tất cả các đồ dùng của nó vào tấm phủ da màu xanh lam, và họ sẽ đặt nó lên trên các đòn khiêng. Và trên bàn thờ vàng, họ sẽ phủ một cái áo màu xanh lam, và họ sẽ che nó bằng một tấm phủ da màu xanh lam, và họ sẽ xỏ các cây sào khiêng của nó. Và họ sẽ lấy tất cả các đồ dùng phục vụ mà họ dùng để phục vụ trong các nơi thánh; và họ sẽ bỏ vào áo màu xanh lam, và họ sẽ che phủ chúng bằng tấm che da màu xanh lam, và họ sẽ đặt lên các sào khiêng. Và người ta sẽ đặt tấm che lên trên bàn thờ, và họ sẽ phủ lên trên đó một tấm vải toàn màu tím. Và họ sẽ đặt lên nó tất cả các đồ dùng mà họ dùng để phục vụ trên đó, và các lư hương, và các móc thịt, và các bát, và cái nắp đậy, và tất cả các đồ dùng của bàn thờ; và họ sẽ trải lên đó một tấm phủ bằng da màu xanh, và họ sẽ xỏ các đòn khiêng của nó; và họ sẽ lấy một áo choàng màu tím, và họ sẽ phủ kín cái chậu và chân của nó, và họ sẽ bỏ nó vào một tấm phủ bằng da màu xanh, và họ sẽ đặt lên các đòn khiêng, và A-rôn và các con trai của ông sẽ hoàn thành việc phủ các vật thánh và tất cả các đồ dùng thánh khi dời trại; và sau đó các con trai Kê-hát sẽ vào để khiêng, và họ sẽ không chạm vào các vật thánh, để họ khỏi chết; đây là những gì các con trai Kê-hát sẽ khiêng trong lều chứng cớ. Người giám sát Eleazar, con trai của Aaron thầy tế lễ, phụ trách dầu thắp sáng, hương

pha chế, của lễ hằng ngày, và dầu xức, sự giám sát toàn bộ lều và tất cả những gì có trong nó ở nơi thánh, trong tất cả các công việc. Và Chúa đã nói với Môi-se và A-rôn, rằng, không nên tiêu diệt dân tộc Kê-hát khỏi giữa những người Lê-vi. Hãy làm điều này cho họ, và họ sẽ sống và sẽ không chết khi họ tiến đến gần nơi chí thánh: Aaron và các con trai ông hãy tiến vào trước, và họ sẽ chỉ định cho mỗi người theo phần việc của mình, và họ không được vào để nhìn thấy đột ngột những vật thánh, nếu không họ sẽ chết. Và Chúa đã nói với Môi-se rằng, hãy kiểm kê các con trai Ghẹt-sôn, những người này theo nhà tổ phụ của họ, theo các chi phái của họ, từ hai mươi lăm tuổi trở lên cho đến năm mươi tuổi hãy kiểm tra họ, mọi người vào để phục vụ, để làm công việc của mình trong lều của sự chứng cớ. Đây là nhiệm vụ của dân Ghẹt-sôn, phục vụ và mang vác. Và mang các tấm da của lều, và lều của sự chứng cớ, và tấm phủ của nó, và tấm phủ màu xanh cái đang ở trên nó từ phía trên, và tấm phủ của cửa của lều của sự chứng cớ, và các tấm vải của sân, bao nhiêu ở trên lều của sự chứng cớ, và những thứ thừa, và tất cả các đồ dùng phục vụ bao nhiêu họ phục vụ trong chúng, họ sẽ làm. Theo lời của Aaron và các con trai ông sẽ là sự phục vụ của các con trai Gershon theo tất cả các sự phục vụ của họ, và theo tất cả các công việc của họ; và ngươi sẽ giám sát họ theo tên tất cả các vật được mang bởi họ. Đây là công việc của các con trai Ghẹt-sôn trong lều chứng cớ, và sự canh giữ của họ ở dưới tay Y-tha-ma, con trai thầy tế lễ A-rôn. Các con trai của Mê-ra-ri theo các dòng họ của họ, theo các nhà tổ tiên của họ, hãy kiểm kê họ, từ hai mươi lăm tuổi trở lên cho đến năm mươi tuổi hãy kiểm kê họ, tất cả những người đi vào để phục vụ các công việc của lều

chứng cớ. Và đây là những nhiệm vụ của những vật được họ mang đi theo tất cả công việc của họ trong lều chứng cớ: các đầu trụ của lều, các thanh chốt, các cột của nó, các đế của nó, tấm che, các đế của chúng, các cột của chúng, tấm che cửa lều, các cột của sân chung quanh, các đế của chúng, các cột của bức màn cổng sân, các đế của chúng, các cọc của chúng, các dây của chúng, tất cả đồ dùng của chúng, và tất cả công việc phục vụ của chúng; hãy kiểm tra họ theo tên, và tất cả đồ dùng của nhiệm vụ canh giữ những vật được họ mang đi. Đây là sự phục vụ của dân các con trai Mê-ra-ri trong tất cả các công việc của họ trong lều chứng cớ dưới quyền Y-tha-ma, con trai thầy tế lễ A-rôn. Và Môi-se và A-rôn và các người cai trị của Y-sơ-ra-ên đã kiểm kê các con trai của Kê-hát theo các chi tộc của họ, theo các nhà tổ phụ của họ, từ hai mươi lăm tuổi trở lên cho đến năm mươi tuổi, tất cả những người vào để phục vụ và làm việc trong lều chứng cớ. Và cuộc kiểm tra của họ theo các bộ tộc của họ là hai nghìn bảy trăm năm mươi. Đây là cuộc kiểm tra dân số của dòng Kê-hát, tất cả những người phục vụ trong lều chứng cớ, như Môi-se và A-rôn đã kiểm tra theo lời của Chúa, bởi tay Môi-se. Và các con trai của Ghẹt-sôn được kiểm tra theo các dòng họ của họ, theo các nhà tổ phụ của họ, từ hai mươi lăm tuổi trở lên cho đến năm mươi tuổi, tất cả những người đi vào để phục vụ và làm các công việc trong lều chứng cớ. Và cuộc kiểm tra của họ, theo các thị tộc của họ, theo các nhà tổ tiên của họ, là hai nghìn sáu trăm ba mươi. Đây là cuộc kiểm tra dân của các con trai Ghẹt-sôn, tất cả những người phục vụ trong lều chứng cớ, những người mà Môi-se và A-rôn đã kiểm tra theo lời của Chúa, bởi tay của Môi-se. Và họ đã kiểm tra dân của các con trai Mê-ra-ri theo các chi tộc của

họ, theo các nhà tổ phụ của họ, từ hai mươi lăm tuổi trở lên cho đến năm mươi tuổi, tất cả những người đi vào để phục vụ các công việc của lều chứng cớ. Và cuộc kiểm tra của họ theo các bộ tộc của họ, theo các nhà tổ tiên của họ, là ba nghìn hai trăm. Đây là cuộc kiểm tra dân số con cháu Merari, những người mà Môi-se và A-rôn đã kiểm tra qua lời của Chúa, bởi tay Môi-se. Tất cả những người đã được kiểm tra, những người mà Môi-se và A-rôn và các quan chức Y-sơ-ra-ên đã kiểm tra người Lê-vi, theo các tộc và theo các nhà tổ tiên của họ, từ hai mươi lăm tuổi trở lên cho đến năm mươi tuổi, tất cả những người đi vào để làm công việc của các công việc, và các công việc được mang trong lều chứng cớ. Và số người đã được kiểm tra là tám ngàn năm trăm tám mươi. Qua tiếng nói của Chúa, Ngài đã kiểm tra họ trong tay Môi-se, từng người một trên các công việc của họ, và trên những gì họ mang; và họ đã được kiểm tra, theo cách mà Chúa đã ra lệnh cho Môi-se.

5

Và Chúa đã nói với Môi-se rằng, hãy ra lệnh cho các con trai Y-sơ-ra-ên, và hãy để họ đuổi ra khỏi trại quân tất cả người phung, và tất cả người có bệnh chảy, và tất cả người ô uế về linh hồn. Từ nam đến nữ, hãy đuổi ra ngoài trại, và họ sẽ không làm ô uế các trại của họ, trong đó ta ngự giữa họ. Và các con trai của Y-sơ-ra-ên đã làm như vậy, và họ đã đuổi họ ra ngoài trại; đúng như Chúa đã nói với Môi-se, các con trai của Y-sơ-ra-ên đã làm như vậy. Và Chúa đã nói với Môi-se, rằng, hãy nói với các con trai Y-

sơ-ra-ên, rằng, người đàn ông hay người đàn bà, bất cứ ai phạm bất kỳ tội lỗi nào của loài người, và cố tình bỏ qua và linh hồn đó có tội, sẽ xưng tội lỗi mà mình đã làm, và sẽ hoàn trả sự vi phạm; số tiền gốc, và một phần năm của nó người đó sẽ thêm vào, và sẽ hoàn trả cho người mà mình đã phạm tội chống lại. Nếu người đàn ông không có người thân gần để trả lại cho anh ta cái lỗi lầm đối với anh ta, thì cái lỗi lầm đang được trả lại cho Chúa sẽ thuộc về thầy tế lễ, ngoại trừ con chiên đực của sự chuộc tội, qua đó người ta sẽ làm lễ chuộc tội cho anh ta. Và tất cả của lễ đầu mùa theo tất cả những thứ được thánh hóa trong con trai Israel, bao nhiêu mà họ dâng lên Chúa, sẽ thuộc về thầy tế lễ; Và những thứ được thánh hóa của mỗi người, sẽ thuộc về người đó; và người đàn ông nào mà cho thầy tế lễ, sẽ thuộc về người đó. Và Chúa đã nói với Môi-se rằng, hãy nói với các con trai Y-sơ-ra-ên, và ngươi sẽ nói với họ, nếu vợ của người đàn ông nào phạm tội, và đã khinh thường và coi thường anh ta, và có ai đó nằm với cô ấy trên giường hạt giống, và điều đó trốn khỏi mắt của chồng cô ấy, và cô ấy giấu, và chính cô ấy bị ô uế, và không có nhân chứng với cô ấy, và chính cô ấy không bị bắt, và linh ghen tuông đến trên anh ta, và anh ta ghen với vợ của anh ta, và chính cô ấy đã bị ô uế, hoặc linh ghen tuông đến trên anh ta, và anh ta ghen với vợ của anh ta, và chính cô ấy không bị ô uế, thì người đàn ông sẽ dẫn vợ của anh ta đến thầy tế lễ, và sẽ dâng của lễ về cô ấy, một phần mười ê-pha bột lúa mạch; anh ta sẽ không đổ dầu trên nó, cũng không đặt nhũ hương trên nó; vì đó là của lễ ghen tuông, của lễ tưởng niệm, nhắc nhở tội lỗi. Và vị tế lễ sẽ đem nàng đến, và sẽ cho nàng đứng trước mặt Chúa. Và thầy tế lễ sẽ lấy nước sạch sống trong bình đất, và lấy đất

đang ở trên nền của lều chứng cớ, và sau khi lấy, thầy tế lễ sẽ bỏ vào trong nước. Và vị tế lễ sẽ đặt người đàn bà trước mặt Chúa, và sẽ lột trần đầu của người đàn bà, và sẽ đặt lên các bàn tay của nàng của lễ của sự tưởng niệm, của lễ của sự ghen tuông; nhưng trong bàn tay của vị tế lễ sẽ là nước của sự thử nghiệm của sự nguyền rủa này. Và thầy tế lễ sẽ bắt cô ấy thề, và sẽ nói với người đàn bà: Nếu không có ai đã nằm với ngươi, nếu ngươi không phạm tội để bị ô uế trong khi ở dưới quyền người chồng của chính ngươi, thì ngươi sẽ được vô tội khỏi nước của sự thử thách bị nguyền rủa này. Nhưng nếu ngươi đã phạm tội trong khi là người có chồng, hoặc ngươi đã bị ô uế, và ai đó đã giao hợp với ngươi, ngoại trừ chồng của ngươi; Và thầy tế lễ sẽ bắt người đàn bà thề với những lời thề của lời nguyền này, và thầy tế lễ sẽ nói với người đàn bà, xin Chúa đặt ngươi trong lời nguyền và lời thề ở giữa dân của ngươi, khi Chúa làm cho đùi của ngươi rụng xuống, và bụng của ngươi sưng phồng. Và nước mang lời nguyền này sẽ đi vào bụng của ngươi làm phồng bụng và làm đùi của ngươi rụng xuống; và người đàn bà sẽ nói: Xin vậy, xin vậy. Và thầy tế lễ sẽ viết những lời nguyền rủa này vào sách, và sẽ xóa nhòa chúng vào trong nước thử nghiệm mang lại nguyền rủa. Và sẽ cho người đàn bà uống nước của sự thử nghiệm mang nguyền rủa; và nước mang nguyền rủa của sự thử nghiệm sẽ đi vào trong bà ấy. Và thầy tế lễ sẽ nhận từ tay người đàn bà cái của lễ về sự ghen tuông, và sẽ đặt cái của lễ trước mặt Chúa, và sẽ đem nó đến bàn thờ. Và vị tế lễ sẽ lấy một nắm từ của lễ vật hiến tế phần tưởng niệm của nó, và sẽ dâng nó lên trên bàn thờ, và sau đó. Nước này sẽ làm cho người phụ nữ uống. Và sẽ xảy ra nếu cô ấy bị ô uế và trốn tránh chồng của cô ấy, và nước của sự thử

nghiệm mang lời nguyền sẽ đi vào cô ấy, và bụng của cô ấy sẽ sưng lên, và đùi của cô ấy sẽ rụng xuống, và người đàn bà sẽ trở thành lời nguyền rủa cho dân của cô ấy. Nếu người phụ nữ không bị ô uế và trong sạch, thì sẽ vô tội và sẽ thụ thai con. Đây là luật về sự ghen tuông, theo đó người vợ đang có chồng vi phạm, và bị ô uế. Hoặc người đàn ông mà nếu linh hồn của sự ghen tuông đến trên anh ta, và anh ta ghen tuông người vợ của anh ta, và đặt người vợ của anh ta trước mặt Chúa, và thầy tế lễ sẽ làm cho cô ta tất cả luật pháp này, và người đàn ông sẽ vô tội khỏi tội lỗi; và người vợ đó sẽ nhận lấy tội lỗi của cô ta.

6

Và Chúa đã nói với Môi-se rằng, hãy nói với các con trai Y-sơ-ra-ên, và ngươi sẽ nói với họ, người đàn ông hoặc người đàn bà, ai mà thề một lời thề lớn để thánh hóa sự thanh khiết cho Chúa, từ rượu và rượu mạnh người đó sẽ được thanh tẩy; và giấm từ rượu và giấm từ rượu mạnh người đó sẽ không uống; và bao nhiêu thứ được làm ra từ nho người đó sẽ không uống; và nho tươi và nho khô người đó sẽ không ăn tất cả các ngày của lời thề của người đó; từ tất cả những gì được làm ra từ cây nho, rượu từ vỏ nho cho đến hạt nho người đó sẽ không ăn tất cả các ngày của sự thanh tẩy; dao cạo sẽ không đến trên đầu của người đó, cho đến khi các ngày được làm trọn, bao nhiêu ngày người đó đã thề cho Chúa; người đó sẽ là thánh nuôi dưỡng tóc dài tóc đầu tất cả các ngày của lời thề cho Chúa; trên mọi linh hồn đã chết người đó sẽ không đến gần trên cha và mẹ, và trên anh trai và trên chị

em gái, người đó sẽ không làm ô uế mình trên họ khi họ chết, bởi vì lời thề của Đức Chúa Trời của người đó ở trên người đó trên đầu của người đó; Tất cả các ngày của lời thề của người đó, người đó sẽ là thánh cho Chúa. Nếu ai đó chết bên cạnh anh ta đột ngột, ngay lập tức cái đầu lời khấn nguyện của anh ta sẽ bị ô uế; và anh ta sẽ cạo đầu vào ngày anh ta được tẩy sạch; vào ngày thứ bảy anh ta sẽ được cạo đầu. Và vào ngày thứ tám, người sẽ mang hai chim cu rừa hoặc hai chim bồ câu non đến cho thầy tế lễ, tại cửa lều chứng cớ. Và thầy tế lễ sẽ dâng một về tội lỗi, và một làm của lễ thiêu; và thầy tế lễ sẽ làm lễ chuộc tội cho anh ta về những gì anh ta đã phạm tội liên quan đến linh hồn; và sẽ thánh hóa đầu của anh ta trong ngày đó, ngày mà được hiến dâng cho Chúa, những ngày của lời khấn nguyện; và sẽ dâng con chiên một tuổi làm lễ chuộc lỗi; và những ngày trước đó sẽ không được tính, bởi vì đầu khấn nguyện của anh ta đã bị ô uế. Và đây là luật của người đã khấn nguyện: vào ngày nào mà anh ta hoàn thành những ngày khấn nguyện của anh ta, chính anh ta sẽ mang đến bên cạnh những cánh cửa của lều chứng cớ. Và người sẽ dâng lễ vật của mình cho Chúa một con chiên một tuổi không tì vết làm tế lễ thiêu, và một con chiên cái một tuổi không tì vết làm lễ chuộc tội, và một con chiên đực không tì vết làm lễ cứu rỗi, và một giỏ bánh không men bằng bột mịn những ổ bánh trộn với dầu, và những bánh kẹp không men xức dầu, và lễ tế của chúng, và lễ quán của chúng. Và thầy tế lễ sẽ đem đến trước Chúa, và sẽ làm lễ chuộc tội của người, và của lễ thiêu của người. Và người sẽ làm con chiên đực thành tế lễ bình an cho Chúa trên giỏ bánh không men; và thầy tế lễ sẽ làm tế lễ của nó và lễ quán của nó. Và người đã khấn nguyện sẽ cạo đầu theo lời khấn

nguyện của mình bên cạnh cửa lều chứng cớ, và sẽ đặt tóc lên trên lửa ở dưới của lễ tế bình an. Và thầy tế lễ sẽ lấy cái cánh tay đã luộc từ con chiên đực, và một cái bánh không men từ cái giỏ, và một cái bánh dẹp không men, và sẽ đặt lên bàn tay của người đã khấn nguyện sau khi người ấy cạo đầu theo lời khấn nguyện của mình, và thầy tế lễ sẽ dâng chúng như của lễ trước mặt Chúa; nó sẽ là thánh cho thầy tế lễ cùng với cái ngực của của lễ dâng và cái cánh tay của của lễ dâng; và sau những điều này người đã khấn nguyện sẽ uống rượu. Đây là luật của người đã khấn nguyện, người khấn nguyện cho Chúa món quà của mình cho Chúa về lời khấn nguyện, ngoài những gì bàn tay của người ấy tìm thấy, theo sức mạnh của lời khấn nguyện của người ấy, mà người ấy khấn nguyện theo luật thanh tẩy. Và Chúa đã nói với Môi-se, rằng, hãy nói với A-rôn và các con trai của ông ấy, rằng, như vậy các ngươi sẽ chúc phước cho các con trai của Y-sơ-ra-ên, nói với họ, Chúa chúc phước cho ngươi, và bảo vệ ngươi. Cầu xin Chúa chiếu sáng khuôn mặt của Ngài trên con, và thương xót con. Nguyện Chúa nâng mặt Ngài lên trên con, và ban cho con bình an. Và họ sẽ đặt tên của ta trên các con trai Y-sơ-ra-ên, và ta là Chúa sẽ ban phước cho họ.

7

Và đã xảy ra vào ngày mà Môi-se hoàn thành việc dựng lên cái lều, và ông xức dầu nó, và ông thánh hóa nó, và tất cả các đồ dùng của nó, và cái bàn thờ, và tất cả các đồ dùng của nó, và ông xức dầu chúng, và ông thánh hóa chúng. Và các người cầm

quyền của Y-sơ-ra-ên đã dâng, mười hai người cầm quyền của các nhà tổ phụ của họ; những người này là các người cầm quyền của các chi phái, những người này là các người đứng trong sự giám sát. Và họ đã mang lễ vật của họ đến trước mặt Chúa, sáu cái xe bò có mái che và mười hai con bò đực; một cái xe bò từ hai người lãnh đạo, và một con bê từ mỗi người; và họ đã dâng lên trước lều. Và Chúa phán với Môi-se rằng: Hãy nhận từ họ, và chúng sẽ được dùng cho các công việc phục vụ của lều chứng cớ; và ngươi sẽ giao chúng cho người Lê-vi, mỗi người theo phận sự của mình. Và Môi-se đã nhận những xe bò và những con bò, ông đã cho chúng cho người Lê-vi. Và ông đã cho hai cái xe bò và bốn con bò đực cho các con trai Gershon theo công việc phục vụ của họ. Và ông ấy đã cho bốn cái xe và tám con bò cho các con trai của Mê-ra-ri theo các công việc của họ, qua Ích-tha-ma con trai của A-rôn thầy tế lễ. Và ông không cho các con trai Kohath gì, bởi vì họ có các công việc thánh; họ sẽ mang trên vai. Và các quan đã dâng cho lễ cung hiến của bàn thờ, trong ngày mà người đã xức dầu nó, và các quan đã dâng các lễ vật của họ trước bàn thờ. Và Chúa đã nói với Môi-se, mỗi người cai trị mỗi ngày, người cai trị mỗi ngày sẽ dâng những của lễ của họ vào sự cung hiến bàn thờ. Và người dâng lễ vật của mình trong ngày đầu tiên là Nahshon con trai Amminadab, người cai trị chi phái Judah. Và người đã dâng lên lễ vật của mình, một cái đĩa bạc, trọng lượng một trăm ba mươi siclơ; một cái bát bạc, bảy mươi siclơ theo siclơ thánh; cả hai đều đầy bột mịn đã trộn với dầu để làm của lễ. Một lư hương bằng vàng mười, đầy hương. Một con bê từ bò, một con cừu đực, một con chiên một tuổi làm của lễ thiêu, và một con dê đực từ dê về tội lỗi. Và cho của lễ bình an: bò cái hai

con, chiên đực năm con, dê đực năm con, chiên cái một tuổi năm con; đây là lễ vật của Nahshon con trai Amminadab. Vào ngày thứ hai, Nathanael con trai của Sogar, người lãnh đạo của bộ tộc Issachar, đã dâng hiến. Và người dâng lễ vật của mình: một cái đĩa bạc, trọng lượng của nó một trăm ba mươi; một cái chén bạc, bảy mươi siếc-lơ theo siếc-lơ thánh; cả hai đầy bột mịn trộn với dầu để làm của lễ. Một lư hương bằng vàng mười, đầy hương. Một con bê từ bò, một con cừu đực, một con chiên một tuổi làm của lễ thiêu, và một con dê đực từ dê về tội lỗi. Và cho của lễ bình an: hai con bò cái, năm con chiên đực, năm con dê đực, năm con chiên cái một tuổi; đây là của lễ của Nathanael con trai Xua. Vào ngày thứ ba, người cai trị các con trai Zebulun là Eliab, con của Helon. Món quà của ông: một cái đĩa bạc, trọng lượng của nó một trăm ba mươi; một cái bát bạc, bảy mươi siclơ theo siclơ thánh; cả hai đều đầy bột mịn đã trộn với dầu để làm của lễ; một cái lư hương mười siclơ vàng, đầy hương liệu. Một con bê từ bò, một con cừu đực, một con chiên một tuổi làm của lễ thiêu, và một con dê đực từ dê về tội lỗi. Và cho của lễ bình an: hai con bò cái, năm con chiên đực, năm con dê đực, năm con chiên cái một tuổi; đây là của lễ của Eliab con trai Helon. Vào ngày thứ tư, người cai trị các con trai Ru-bên là Ê-li-sua, con của Sê-đi-ua. Món quà của ông: một cái đĩa bạc, trọng lượng của nó một trăm ba mươi; một cái bát bạc, bảy mươi siclơ theo siclơ thánh; cả hai đầy bột mịn đã trộn với dầu để làm tế lễ; một lư hương mười vàng, đầy hương. Một con bê từ bò, một con cừu đực, một con chiên một tuổi làm của lễ thiêu, và một con dê đực từ dê về tội lỗi. Và cho của lễ bình an: hai con bò cái, năm con chiên đực, năm con dê đực, năm con chiên cái một tuổi; đây là của lễ của Ê-

li-sua, con trai Sê-đi-u. Vào ngày thứ năm, người cai trị các con trai Si-mê-ôn, Sa-la-mi-ên con trai Xu-ri-sa-đai. Món quà của ông ta, một cái đĩa bạc, một trăm ba mươi trọng lượng của nó; một cái bát bạc, bảy mươi siếc-lơ theo siếc-lơ thánh; cả hai đều đầy bột mịn trộn với dầu để làm của lễ. Một lư hương bằng vàng nặng mười, đầy hương. Một con bê từ bò, một con cừu đực, một con chiên một tuổi làm của lễ thiêu, và một con dê đực từ dê về tội lỗi. Và cho của lễ bình an: bò cái tơ hai con, chiên đực năm con, dê đực năm con, chiên cái một tuổi năm con; đây là của lễ của Salamiel con trai Surisadai. Vào ngày thứ sáu, người cai trị các con trai Gát, Ê-li-a-sáp con trai Ra-gu-ên. Món quà của ông là một cái đĩa bạc, trọng lượng của nó một trăm ba mươi, một cái bát bạc bảy mươi siclơ theo siclơ thánh, cả hai đều đầy bột mịn đã trộn với dầu để làm của lễ. Một lư hương bằng vàng mười, đầy hương. Một con bê từ bò, một con cừu đực, một con chiên một tuổi làm của lễ thiêu, và một con dê đực từ dê về tội lỗi. Và cho của lễ bình an: hai con bò cái, năm con chiên đực, năm con dê đực, năm con chiên cái một tuổi; đây là của lễ của Êlisaph con trai Raguên. Vào ngày thứ bảy, người cai trị của các con trai Ephraim là Elishama, con trai của Ammihud. Món quà của ông là một cái đĩa bạc, trọng lượng của nó một trăm ba mươi, một cái bát bạc bảy mươi siclơ theo siclơ thánh, cả hai đều đầy bột mịn đã trộn với dầu để làm của lễ. Một lư hương bằng vàng mười, đầy hương. Một con bê từ bò, một con cừu đực, một con chiên một tuổi làm của lễ thiêu, và một con dê đực từ dê về tội lỗi. Và cho của lễ bình an: hai con bò cái tơ, năm con chiên đực, năm con dê đực, năm con chiên cái một tuổi; đây là của lễ của Ê-li-sa-ma, con trai A-mi-hút. Vào ngày thứ tám, người cai trị các

con trai Manasseh là Gamaliel, con trai của Pedahzur. Món quà của ông là một cái đĩa bạc, trọng lượng của nó một trăm ba mươi, một cái bát bạc bảy mươi siclơ theo siclơ thánh, cả hai đều đầy bột mịn đã trộn với dầu để làm của lễ. Một lư hương bằng vàng mười, đầy hương. Một con bê từ bò, một con cừu đực, một con chiên một năm tuổi làm của lễ thiêu, và một con dê đực từ dê làm của lễ chuộc tội; Và làm của lễ bình an hai con bò cái tơ, năm con cừu đực, năm con dê đực, năm con chiên cái một năm tuổi; đây là món quà của Gamaliel con trai Phê-đát-su. Vào ngày thứ chín, người cai trị các con trai Bên-gia-min, A-bi-đan con trai của Ghi-đeo-ni. Món quà của ông: một cái đĩa bạc, trọng lượng của nó một trăm ba mươi; một cái bát bạc, bảy mươi siclơ theo siclơ thánh; cả hai đều đầy bột mịn đã trộn với dầu để làm của lễ; một lư hương mười vàng, đầy hương liệu. Một con bê từ bò, một con cừu đực, một con chiên một tuổi làm của lễ thiêu, và một con dê đực từ dê về tội lỗi. Và cho của lễ bình an: hai con bò cái, năm con chiên đực, năm con dê đực, năm con chiên cái một tuổi; đây là của lễ của A-bi-đan, con trai Ghi-đê-ô-ni. Vào ngày thứ mười, người cai trị của các con trai Đan, A-hi-ê-xe con trai của A-mi-sa-đai. Món quà của ông là một cái đĩa bạc, trọng lượng của nó một trăm ba mươi, một cái bát bạc bảy mươi siclơ theo siclơ thánh, cả hai đều đầy bột mịn đã trộn với dầu để làm của lễ. Một lư hương bằng vàng mười, đầy hương. Một con bê từ bò, một con cừu đực, một con chiên một tuổi làm của lễ thiêu, và một con dê đực từ dê về tội lỗi. Và cho của lễ bình an: hai con bò cái, năm con chiên đực, năm con dê đực, năm con chiên cái một tuổi; đây là lễ vật của A-hi-ê-xe, con trai A-mi-sa-đai. Vào ngày thứ mười một, người cai trị các con trai Asher là Pagiel, con của

Ochran. Món quà của ông là một cái đĩa bạc, trọng lượng của nó một trăm ba mươi, một cái bát bạc bảy mươi siclơ theo siclơ thánh, cả hai đều đầy bột mịn đã trộn với dầu để làm của lễ. Một lư hương bằng vàng mười, đầy hương. Một con bê từ bò, một con cừu đực, một con chiên một tuổi làm của lễ thiêu, và một con dê đực từ dê về tội lỗi. Và cho của lễ bình an: hai con bò cái, năm con chiên đực, năm con dê đực, năm con chiên cái một tuổi; đây là của lễ của Pha-ghi-ên, con trai Óc-ran. Vào ngày thứ mười hai, người cai trị các con trai Naphthali, Ahira con trai Enan. Món quà của ông là một cái đĩa bạc, trọng lượng của nó một trăm ba mươi, một cái bát bạc bảy mươi siclơ theo siclơ thánh, cả hai đều đầy bột mịn đã trộn với dầu để làm của lễ. Một lư hương bằng vàng mười, đầy hương. Một con bê từ bò, một con cừu đực, một con chiên một tuổi làm của lễ thiêu, và một con dê đực từ dê về tội lỗi. Và cho của lễ bình an: hai con bò cái, năm con chiên đực, năm con dê đực, năm con chiên cái một tuổi; đây là lễ vật của A-hi-ra con trai Ê-nan. Đây là lễ cống hiến bàn thờ vào ngày nó được xức dầu, từ các người cai trị của con cái Y-sơ-ra-ên: mười hai đĩa bạc, mười hai bát bạc, mười hai lư hương vàng. Một trăm ba mươi siclơ, một cái đĩa, và bảy mươi siclơ một cái bát; tất cả bạc của các đồ dùng, hai nghìn bốn trăm siclơ; các siclơ, theo siclơ thánh. Mười hai lư hương bằng vàng đầy hương; tất cả vàng của các lư hương, một trăm hai mươi vàng. Tất cả các con bò để dâng làm của lễ thiêu toàn phần: bò con mười hai con, cừu đực mười hai con, chiên con một tuổi mười hai con, cùng với các của lễ chay của chúng và các của lễ quán của chúng; và dê đực mười hai con về tội lỗi. Tất cả các con bò để làm tế lễ cứu rỗi: bò cái tơ hai mươi bốn con, chiên đực

sáu mươi con, dê đực sáu mươi con một tuổi, chiên cái con sáu mươi con một tuổi không tì vết; đây là sự cung hiến bàn thờ, sau khi làm đầy tay của người, và sau khi xức dầu người. Khi Môi-se đi vào lều chứng cớ để nói chuyện, thì ông nghe tiếng của Chúa đang nói với ông từ trên nắp thi ân, cái ở trên hòm chứng cớ, ở giữa hai chê-ru-bim; và Ngài nói với ông.

8

Và Chúa đã nói với Môi-se rằng, hãy nói với A-rôn, và ngươi sẽ nói với ông ấy, khi ngươi đặt những cái đèn lên, về phía trước của cái chân đèn, bảy cái đèn sẽ chiếu sáng. Và A-rôn đã làm như vậy; từ một phía đối diện mặt trước của chân đèn ông thắp các ngọn đèn của nó, như Chúa đã ra lệnh cho Môi-se. Và đây là cấu tạo của chân đèn: rắn chắc, bằng vàng, thân của nó, và các hoa huệ của nó, toàn bộ đều rắn chắc; theo hình dạng mà Chúa đã chỉ cho Môi-se, ông đã làm chân đèn như vậy. Và Chúa đã nói với Môi-se rằng, hãy lấy những người Lê-vi từ giữa con cái Y-sơ-ra-ên, và ngươi sẽ thanh tẩy họ. Và như vậy ngươi sẽ làm cho họ sự tẩy sạch của họ: ngươi sẽ rảy nước tẩy sạch lên họ; và dao cạo sẽ đến trên toàn thân thể của họ, và họ sẽ giặt quần áo của họ, và họ sẽ sạch. Và họ sẽ lấy một con bê từ đàn bò, và tế lễ của nó là bột mịn trộn với dầu; và bạn sẽ lấy một con bê một tuổi từ đàn bò làm lễ chuộc tội. Và ngươi sẽ đem các người Lê-vi đến trước lều chứng cớ; và ngươi sẽ tập hợp toàn thể hội chúng con cái Y-sơ-ra-ên; Và ngươi sẽ đem các người Lê-vi đến trước Chúa, và con cái Y-sơ-ra-ên sẽ đặt tay họ lên các người Lê-vi; Và A-rôn sẽ

phân biệt các người Lê-vi như một của lễ trước Chúa từ con cái Y-sơ-ra-ên; và họ sẽ là để làm các công việc của Chúa. Và những người Lê-vi sẽ đặt tay lên đầu những con bê, và ngươi sẽ dâng con một làm của lễ chuộc tội, và con một làm của lễ thiêu cho Chúa, để chuộc tội cho họ. Và ngươi sẽ đặt những người Lê-vi trước mặt Chúa, và trước mặt A-rôn, và trước mặt các con trai của ông, và ngươi sẽ dâng họ như của lễ trước mặt Chúa. Và ngươi sẽ phân biệt những người Lê-vi ra khỏi giữa con cái Y-sơ-ra-ên; và họ sẽ thuộc về ta. Và sau những điều này, người Lê-vi sẽ vào làm việc các công việc của lều chứng cớ; và ngươi sẽ thanh tẩy họ, và ngươi sẽ dâng họ trước mặt Chúa. Bởi vì như một của lễ đã được ban cho, những người này là của ta từ giữa các con trai Y-sơ-ra-ên; thay cho những kẻ mở mọi lòng mẹ, con đầu lòng tất cả từ các con trai Y-sơ-ra-ên, ta đã lấy họ cho ta. Bởi vì với ta mọi con đầu lòng trong con trai Y-sơ-ra-ên từ người đến súc vật; ngày mà ta đánh mọi con đầu lòng trong đất Ai-cập, ta đã biệt riêng chúng cho ta, và ta đã nhận người Lê-vi thay cho mọi con đầu lòng trong con trai Y-sơ-ra-ên. Và ta đã giao lại những người Lê-vi như một của lễ đã được ban cho A-rôn và các con trai của ông từ giữa các con trai Y-sơ-ra-ên, để làm các công việc của các con trai Y-sơ-ra-ên trong lều chứng cớ, và để chuộc tội cho các con trai Y-sơ-ra-ên; và sẽ không có trong các con trai Y-sơ-ra-ên người nào đến gần các vật thánh. Và Môi-se và A-rôn và tất cả hội chúng con trai Y-sơ-ra-ên đã làm cho người Lê-vi đúng như Chúa đã ra lệnh cho Môi-se về người Lê-vi, như vậy các con trai Y-sơ-ra-ên đã làm cho họ. Và người Lê-vi đã tẩy sạch mình, và họ đã giặt áo của họ; và A-rôn đã dâng họ như của dâng trước mặt Chúa, và A-rôn đã làm lễ chuộc tội cho họ để tẩy

sạch họ. Và sau những điều này, người Lê-vi đã vào phục vụ sự phục vụ của họ trong lều chứng cớ trước mặt A-rôn và trước mặt các con trai của ông; như Chúa đã truyền cho Môi-se về người Lê-vi, thì họ đã làm như vậy cho họ. Và Chúa đã nói với Môi-se, rằng, đây là điều về những người Lê-vi: từ hai mươi lăm tuổi trở lên, họ sẽ vào làm việc trong lều chứng cớ; và từ năm mươi tuổi, người ấy sẽ rút lui khỏi công việc phục vụ, và không làm việc nữa. Và anh em của mình sẽ phục vụ trong lều chứng cớ để canh giữ các ca gác, nhưng công việc thì không làm; như vậy ngươi sẽ làm cho người Lê-vi trong các ca gác của họ.

9

Và Chúa đã nói với Môi-se trong hoang mạc Si-na-i trong năm thứ hai sau khi họ đã ra khỏi đất Ai-cập, trong tháng thứ nhất, rằng: Hãy nói, và các con trai Y-sơ-ra-ên hãy làm lễ Vượt Qua theo thời kỳ của nó, vào ngày thứ mười bốn của tháng thứ nhất vào buổi tối; ngươi sẽ làm nó theo các thời kỳ, theo luật của nó và theo sự quy định của nó ngươi sẽ làm nó. Và Môi-se đã nói với các con trai Y-sơ-ra-ên để làm lễ Vượt Qua bắt đầu vào ngày mười bốn của tháng trong sa mạc Si-na-i. Đúng như Chúa đã ra lệnh cho Môi-se, các con trai Y-sơ-ra-ên đã làm như vậy. Và những người đàn ông là không sạch vì linh hồn của một người đàn ông đã đến, và họ không thể làm lễ Vượt Qua trong ngày đó; và họ đến trước mặt Môi-se và A-rôn trong ngày đó. Và những người đàn ông đó nói với ông, chúng tôi không sạch vì linh hồn của một người đàn ông; vậy thì chúng tôi có phải bị thiếu mất

việc dâng của lễ cho Chúa theo đúng thời của nó trong giữa các con trai Y-sơ-ra-ên không? Và Môi-se nói với họ: Hãy đứng ở đây, và tôi sẽ nghe xem Chúa sẽ ra lệnh gì về các ngươi. Và Chúa đã nói với Môi-se rằng, hãy nói với các con trai Y-sơ-ra-ên rằng, bất kỳ người nào trở nên ô uế vì linh hồn của người chết, hoặc đang ở trên đường xa với các ngươi, hoặc ở trong các thế hệ của các ngươi, thì sẽ làm lễ Vượt Qua cho Chúa vào tháng thứ hai ngày thứ mười bốn; về phía buổi tối họ sẽ làm nó, với bánh không men và rau đắng họ sẽ ăn nó. Họ sẽ không để lại gì từ nó đến sáng, và họ sẽ không bẻ gãy xương nào từ nó; họ sẽ làm nó theo luật của lễ Vượt Qua. Và người đàn ông nào nếu tinh sạch, và không ở trên đường xa, mà trễ làm lễ Vượt Qua, thì linh hồn đó sẽ bị diệt trừ khỏi dân của nó, bởi vì không dâng của lễ cho Chúa theo đúng thời kỳ của nó; người đàn ông đó sẽ mang tội lỗi của mình. Nếu người ngoại bang đến với các ngươi trong đất của các ngươi và làm lễ Vượt Qua cho Chúa theo luật của lễ Vượt Qua và theo sự sắp đặt của nó thì người ấy sẽ làm nó; sẽ có một luật cho các ngươi và cho người ngoại bang và cho người bản xứ của đất. Và vào ngày mà cái lều được dựng lên, đám mây che phủ cái lều, tức là nhà của sự chứng cớ; và buổi tối có trên cái lều như hình dạng của lửa cho đến sáng. Như vậy nó xảy ra liên tục; đám mây che phủ nó ban ngày, và hình dạng của lửa ban đêm. Và khi đám mây bay lên từ lều, và sau đó con cái Y-sơ-ra-ên ra đi; và ở nơi nào đám mây dừng lại, thì con cái Y-sơ-ra-ên cắm trại ở đó. Theo lệnh của Chúa, các con trai Y-sơ-ra-ên sẽ đóng trại, và theo lệnh của Chúa họ sẽ ra đi; tất cả những ngày mà đám mây bao phủ trên lều, các con trai Y-sơ-ra-ên sẽ đóng trại. Và khi đám mây kéo dài trên lều nhiều ngày, thì các con trai Y-sơ-ra-ên sẽ giữ sự canh

giữ của Đức Chúa Trời, và họ sẽ không khởi hành. Và sẽ xảy ra khi đám mây che phủ lều trong một số ngày, theo lệnh của Chúa họ sẽ đóng trại, và theo mệnh lệnh của Chúa họ sẽ ra đi. Và sẽ xảy ra khi đám mây xuất hiện từ buổi tối cho đến buổi sáng, và đám mây bay lên vào buổi sáng, thì họ sẽ ra đi ban ngày hoặc ban đêm. Tháng hay ngày mà đám mây che phủ trên nó kéo dài, các con trai Y-sơ-ra-ên sẽ đóng trại, và họ sẽ không ra đi. Bởi vì theo mệnh lệnh của Chúa họ sẽ ra đi; họ đã giữ sự canh giữ của Chúa theo mệnh lệnh của Chúa trong tay Môi-se.

10

Và Chúa đã nói với Môi-se, rằng: hãy làm cho chính ngươi hai cây kèn bạc; ngươi sẽ làm chúng bằng cách đập; và chúng sẽ dùng cho ngươi để gọi lại hội chúng và để dời các trại. Và ngươi sẽ thổi kèn trong chúng, và toàn bộ hội chúng sẽ được tập hợp tại cửa lều chứng cớ. Nhưng nếu họ thổi một cái kèn, tất cả các quan cai trị, các thủ lĩnh Y-sơ-ra-ên sẽ đến gần ngươi. Và các ngươi sẽ thổi kèn hiệu lệnh, và các trại đóng ở phương đông sẽ ra đi; và các ngươi sẽ thổi kèn hiệu lệnh thứ hai, và các trại đóng ở phương nam sẽ ra đi; và các ngươi sẽ thổi kèn hiệu lệnh thứ ba, và các trại đóng bên biển sẽ ra đi; và các ngươi sẽ thổi kèn hiệu lệnh thứ tư, và các trại đóng về phía bắc sẽ ra đi; họ sẽ thổi kèn bằng hiệu lệnh khi họ ra đi. Và khi các ngươi tập hợp cộng đồng lại, các ngươi sẽ thổi kèn, nhưng không thổi bằng tín hiệu. Và các con trai A-rôn, các thầy tế lễ, sẽ thổi các kèn; và điều này sẽ là luật lệ đời đời cho các ngươi qua các thế hệ của các ngươi.

Nếu các ngươi đi ra chiến tranh trong đất của các ngươi chống lại những kẻ đối địch đã chống lại các ngươi, và các ngươi thổi kèn, thì các ngươi sẽ được nhớ đến trước mặt Chúa, và các ngươi sẽ được cứu khỏi kẻ thù của các ngươi. Và trong những ngày vui mừng của các ngươi, và trong những lễ hội của các ngươi, và trong những ngày trăng non của các ngươi, các ngươi sẽ thổi kèn trên những của lễ thiêu toàn phần, và trên những của lễ tế bình an của các ngươi; và điều đó sẽ là sự tưởng nhớ trước mặt Đức Chúa Trời của các ngươi; Ta là Chúa, Đức Chúa Trời của các ngươi. Và đã xảy ra trong năm thứ hai, trong tháng thứ hai, ngày hai mươi của tháng, đám mây đã bay lên từ lều của sự chứng cớ. Và các con trai Y-sơ-ra-ên đã ra đi với hành lý của họ trong hoang mạc Si-na-i, và đám mây đã dừng lại trong hoang mạc Pha-ran. Và họ đã ra đi đầu tiên theo lệnh của Chúa qua tay Môi-se. Và đơn vị trại của con trai Giu-đa đã ra đi đầu tiên cùng với lực lượng của họ; và chỉ huy lực lượng của họ là Na-sôn, con trai của A-mi-na-đáp. Và chỉ huy quân đội bộ tộc các con trai Y-sa-ca là Na-tha-na-ên, con trai của Xu-a. Và trên lực lượng của bộ lạc con trai Zebulun là Eliab, con trai của Helon. Và họ sẽ tháo dỡ lều, và các con trai Ghẹt-sôn và các con trai Mê-ra-ri, những người khiêng lều, sẽ khởi hành. Và đơn vị trại của Ru-bên đã khởi hành với lực lượng của họ; và chỉ huy lực lượng của họ là Ê-li-sua con trai của Sê-đi-ua; Và chỉ huy lực lượng chi phái các con trai Si-mê-ôn là Sa-la-mi-ên con trai của Xu-ri-sa-đai. Và người chỉ huy đội quân của bộ lạc con cháu Gát là Êlisáp, con của Rơguên. Và các con trai Kohath sẽ khởi hành mang các vật thánh; và họ sẽ dựng lều cho đến khi họ đến nơi. Và đội ngũ trại của Ép-ra-im sẽ ra đi cùng với lực lượng của họ; và người chỉ

huy lực lượng của họ là Ê-li-sa-ma, con trai của A-mi-hút. Và chỉ huy đạo quân của bộ lạc con trai Ma-na-se là Ga-ma-li-ên con của Phê-đa-xu. Và người chỉ huy lực lượng của bộ lạc con trai Bên-gia-min là A-bi-đan con của Ghi-đeo-ni. Và đơn vị trại của con trai Đan sẽ khởi hành, cuối cùng trong tất cả các trại, với lực lượng của họ; và chỉ huy lực lượng của họ là Ahiezer con của Ammishaddai. Và trên lực lượng của bộ lạc các con trai Asher là Pagiel, con trai của Ochran. Và chỉ huy lực lượng của bộ lạc con trai Nép-ta-li là A-hi-ra, con trai Ê-nan. Đây là những đội quân của con trai Israel; và họ đã ra đi với sức mạnh của họ. Và Môi-se nói với Hô-báp, con trai của Ra-gu-ên người Ma-đi-an, con rể của Môi-se: Chúng tôi đang lên đường đến nơi mà Chúa đã nói, Nơi này Ta sẽ ban cho các ngươi; hãy đến với chúng tôi, và chúng tôi sẽ đối xử tốt với ngươi, vì Chúa đã phán những điều tốt lành về Y-sơ-ra-ên. Và nói với anh ta: Tôi sẽ không đi, mà sẽ về đất của tôi và về với dòng họ của tôi. Và ông ấy nói: Đừng bỏ rơi chúng tôi, vì anh đã ở với chúng tôi trong hoang mạc, và anh sẽ là trưởng lão giữa chúng tôi. Và sẽ là nếu bạn đi với chúng tôi, thì những điều tốt đó, bao nhiêu mà Chúa làm tốt cho chúng tôi, chúng tôi cũng sẽ làm tốt cho bạn. Và họ khởi hành từ núi của Chúa hành trình ba ngày; và hòm giao ước của Chúa đi trước họ hành trình ba ngày để tìm cho họ nơi nghỉ ngơi. Và đã xảy ra khi dời hòm giao ước, Môi-se đã nói, hãy thức dậy Chúa, và các kẻ thù của Ngài hãy bị phân tán, tất cả những người ghét Ngài hãy chạy trốn. Và khi nghỉ ngơi, ông ấy nói, Lạy Chúa, xin trở lại cùng hàng ngàn hàng vạn người ở Israel. Và đám mây che bóng trên họ ban ngày khi dời họ ra khỏi trại.

11

Và dân chúng đã phàn nàn những điều ác trước mặt Chúa; và Chúa đã nghe, và Ngài đã giận dữ với cơn thịnh nộ; và lửa từ Chúa đã bùng cháy giữa họ, và đã thiêu hủy một phần nào đó của trại. Và dân chúng đã kêu la đến Môi-se; và Môi-se đã cầu nguyện đến Chúa, và ngọn lửa đã ngừng lại. Và tên của nơi đó được gọi là Sự Thiêu Đốt, bởi vì lửa đã bùng cháy giữa họ từ Chúa. Và đám lộn xộn ở giữa họ đã khao khát khao khát, và ngồi xuống họ khóc, cả các con trai Y-sơ-ra-ên, và họ nói: Ai sẽ cho chúng tôi ăn thịt? Chúng tôi đã nhớ những con cá mà chúng tôi ăn ở Ai Cập không mất tiền. Và bầu bí, và dưa, và tỏi tây, và hành, và tỏi. Nhưng bây giờ linh hồn của chúng tôi khô héo; đôi mắt của chúng tôi không có gì ngoài ma-na. Còn ma-na thì giống như hạt rau mùi, và hình dạng của nó là hình dạng của pha lê. Và người dân đi qua, và họ thu thập, và họ xay nó trong cối xay, và họ nghiền nó trong cối giã, và họ nấu nó trong nồi, và họ làm nó thành bánh, và vị ngon của nó như hương vị của bánh làm từ dầu. Và khi sương rơi xuống trên trại vào ban đêm, thì ma-na cũng rơi xuống trên đó. Và Môi-se nghe họ khóc theo từng gia tộc của họ, mỗi người tại cửa nhà mình; và Chúa đã giận dữ với cơn thịnh nộ rất lớn; và trước mặt Môi-se điều đó thật xấu xa. Và Môi-se nói với Chúa: Tại sao Ngài đã ngược đãi đầy tớ của Ngài, và tại sao con không được ơn trước mặt Ngài, mà phải gánh vác trách nhiệm của dân này? Không phải tôi mang thai tất cả dân này, hay tôi sinh ra họ? Tại sao ngươi nói với ta, hãy đem hắn vào vòng tay của ngươi, như thể vú nuôi bế đứa trẻ đang bú, vào

đất mà ngươi đã thề với các tổ phụ của chúng? Từ đâu tôi có thịt để cho tất cả dân này? Bởi vì họ đang khóc vì tôi, nói rằng, hãy cho chúng tôi thịt, để chúng tôi có thể ăn. Tôi một mình không thể gánh vác dân này, vì việc này quá nặng nề đối với tôi. Nếu ngươi làm với ta như vậy thì hãy giết ta đi, nếu ta đã tìm được lòng thương xót nơi ngươi, để ta khỏi phải thấy sự khốn khổ của ta. Và Chúa nói với Môi-se, hãy tập hợp cho ta bảy mươi người đàn ông từ các trưởng lão Y-sơ-ra-ên, những người mà chính ngươi biết, rằng họ là trưởng lão của dân và thư ký của họ; và ngươi sẽ đem họ đến lều chứng cớ, và họ sẽ đứng ở đó với ngươi. Và ta sẽ đi xuống, và ta sẽ nói ở đó với ngươi; và ta sẽ lấy đi từ thần linh ở trên ngươi, và ta sẽ đặt lên họ; và họ sẽ giúp ngươi gánh nặng của dân, và ngươi sẽ không mang nó một mình. Và ngươi sẽ nói với dân, hãy thanh tẩy bản thân vào ngày mai, và các ngươi sẽ ăn thịt; bởi vì các ngươi đã khóc trước mặt Chúa, nói rằng, ai sẽ cho chúng ta ăn thịt? Rằng tốt đẹp cho chúng tôi là ở Ai Cập; và Chúa sẽ ban cho các ngươi ăn thịt, và các ngươi sẽ ăn thịt. Không phải một ngày các ngươi sẽ ăn, không phải hai ngày, không phải năm ngày, không phải mười ngày, không phải hai mươi ngày, cho đến một tháng các ngươi sẽ ăn, cho đến khi nó ra khỏi lỗ mũi của các ngươi; và nó sẽ trở thành tai họa cho các ngươi, bởi vì các ngươi đã không vâng lời Chúa, Đấng ở giữa các ngươi, và các ngươi đã khóc trước mặt Ngài, nói rằng, tại sao chúng ta ra khỏi Ai Cập? Và Môi-se nói: Dân này là sáu trăm ngàn người đi bộ, trong đó tôi ở giữa họ; và ngươi đã nói, Ta sẽ cho họ thịt để ăn, và họ sẽ ăn một tháng. Có phải chiên và bò sẽ bị giết cho họ thì mới đủ cho họ không? Hay tất cả cá của biển sẽ được thu thập cho họ, và sẽ đủ cho họ? Và Chúa phán với Môi-se,

Tay của Chúa không đủ sao? Bạn sẽ biết ngay liệu lời nói của tôi có đuổi kịp bạn hay không. Và Môi-se đi ra, và nói với dân những lời của Chúa; và ông tập hợp bảy mươi người đàn ông từ những người già cả của dân, và đặt họ vòng quanh lều. Và Chúa đã đi xuống trong đám mây, và đã nói với ông ta; và đã lấy đi từ thần linh ở trên ông ta, và đã đặt lên bảy mươi người đàn ông là các trưởng lão; và khi thần linh nghỉ lại trên họ, thì họ đã nói tiên tri, và không tiếp tục thêm nữa. Và hai người đàn ông đã bị bỏ lại trong trại, tên người thứ nhất là Eldad, và tên người thứ hai là Medad; và thần linh đã ngự trên họ; và những người này thuộc những người đã được ghi danh, và họ không đến lều; và họ đã nói tiên tri trong trại. Và người thanh niên đã chạy đến và báo cáo cho Môi-se; và đã nói rằng Ên-đát và Mê-đát đang nói tiên tri trong trại. Và Giô-suê, con của Nun, người đứng bên Môi-se, người được chọn, đã trả lời và nói: Thưa chủ Môi-se, xin ngăn cản họ. Và Môi-se nói với ông ta, Ngươi có đang ghen tị cho ta không? Và ai có thể ban cho tất cả dân của Chúa trở thành tiên tri, khi Chúa ban Thần của Ngài trên họ? Và Môi-se đã đi vào trại, chính ông và các trưởng lão Y-sơ-ra-ên. Và một cơn gió đi ra từ Chúa, và mang chim cút qua từ biển; và đặt chúng trên trại một ngày đường từ phía này, và một ngày đường từ phía kia, vòng quanh trại, cao khoảng hai thước từ mặt đất. Và dân chúng đã đứng dậy cả ngày, và cả đêm, và cả ngày hôm sau, và họ đã thu thập chim cút; người thu thập ít nhất, đã thu thập mười cô-rơ; và họ đã phơi cho mình những chỗ phơi xung quanh trại. Thịt vẫn còn ở trong răng của họ trước khi hết, và Chúa đã nổi giận với dân, và Chúa đã đánh dân một trận rất nặng. Và tên của nơi đó được gọi là Những Ngôi Mộ của Sự Ham Muốn; bởi vì ở

đó họ đã chôn cất những người dân ham muốn. Từ Mộ của những ham muốn, dân chúng đã rời đi đến Hazeroth; và dân chúng đã ở tại Hazeroth.

12

Và Miriam và Aaron nói chống lại Môi-se vì người vợ Ethiopia mà Môi-se đã lấy, bởi vì ông đã lấy người vợ Ethiopia, và họ nói: Chẳng phải Chúa chỉ nói với một mình Môi-se thôi sao? Người đó đã không nói với chúng ta à? Và Chúa đã nghe. Và người Môi-se hiền lành hơn tất cả những người đang ở trên mặt đất rất nhiều. Và Chúa nói ngay lập tức với Môi-se và A-rôn và Ma-ri-am, Cả ba người các ngươi hãy ra đi đến lều chứng cớ. Và cả ba người đi ra vào lều chứng cớ; và Chúa ngự xuống trong trụ mây, và đứng tại cửa lều chứng cớ; và A-rôn và Mi-ri-am được gọi; và cả hai đi ra. Và Ngài phán với họ: Hãy nghe lời Ta; nếu có một tiên tri của các ngươi thuộc về Chúa, Ta sẽ tỏ mình ra cho người ấy trong khải tượng và Ta sẽ nói với người ấy trong giấc ngủ. Không phải như vậy đâu, đầy tớ của ta là Môi-se trung tín trong toàn bộ nhà của ta; Ta sẽ nói với người miệng đối miệng, trong hình dạng rõ ràng, và không qua những câu đố, và người đã thấy vinh quang của Chúa; và tại sao các ngươi không sợ hãi mà nói xấu chống lại đầy tớ của ta là Môi-se? Và cơn thịnh nộ của Chúa giáng trên họ, và Ngài đi khỏi. Và đám mây rời khỏi lều; và này Miriam bị phung như tuyết; và Aaron nhìn vào Miriam, và này bị phung. Và A-rôn nói với Môi-se, tôi cầu xin chúa, đừng đặt tội lỗi lên chúng tôi, bởi vì chúng tôi đã hành động ngu dốt theo điều mà

chúng tôi đã phạm tội; Đừng để nó trở nên như bằng với cái chết, như một thai sẩy đang ra khỏi tử cung của mẹ, và ăn nuốt một nửa thịt của nó. Và Môi-se kêu lên đến Chúa, nói: Ôi Đức Chúa Trời, tôi cầu xin Ngài, xin chữa lành cho nàng. Và Chúa nói với Môi-se, nếu cha của cô ấy đã nhổ vào mặt cô ấy, cô ấy há không phải xấu hổ bảy ngày sao? Hãy để người đó bị tách ra bảy ngày bên ngoài trại, và sau đó người đó sẽ vào. Và Maria bị cách ly bên ngoài trại bảy ngày; và dân chúng không rời đi, cho đến khi Maria được tẩy sạch. Và sau những điều này, dân chúng đã rời khỏi Asêrốt và họ đã cắm trại trong hoang mạc Paran.

13

Và Chúa đã nói với Môi-se rằng, hãy sai cho chính ngươi những người đàn ông, và để họ do thám đất của những người Ca-na-an mà ta ban cho các con trai Y-sơ-ra-ên để chiếm hữu; một người đàn ông cho mỗi chi phái, theo các nhóm tổ phụ của họ, ngươi sẽ sai họ, tất cả đều là người lãnh đạo từ họ. Và Môi-se đã sai họ đi từ sa mạc Pha-ran theo lời của Chúa; tất cả những người này đều là những người lãnh đạo của con cái I-sơ-ra-ên. Và đây là tên của họ: thuộc chi tộc Reuben, Samuel con trai của Zaccur. Của bộ tộc Simeon, Shaphat con trai của Suri. Thuộc chi tộc Judah, Caleb con trai của Jephunneh. Của chi tộc Y-sa-ca, Y-la-anh con trai của Giô-sép. Của bộ tộc Ép-ra-im, Hô-sê con trai của Nun. Thuộc chi tộc Bên-gia-min, Phan-ti con trai của Ra-phu. Của bộ tộc Zebulun, Gaddiel con trai của Sodi. Thuộc chi phái Giô-sép, từ con cháu Ma-na-se, Gát-đi con trai của Su-si. Của bộ tộc Đan, A-

mi-ên con trai của Ga-ma-li. Thuộc bộ tộc A-se, Sa-thur con trai của Mi-ca-ên. Thuộc bộ tộc Nép-ta-li, Na-bi con trai của Sa-bi. Thuộc bộ tộc Gát, Gou-đi-ên con trai Ma-ki. Đây là những cái tên của những người đàn ông mà Môi-se đã sai đi do thám vùng đất; và Môi-se đã đặt tên cho Hô-sê con trai của Nun là Giô-sua. Và Môi-se đã sai họ do thám đất Canaan, và nói với họ, các ngươi hãy đi lên qua vùng hoang mạc này, và các ngươi sẽ đi lên vào núi, và các ngươi sẽ thấy đất đó như thế nào, và dân cư đang sống trên đó, liệu họ có mạnh hay yếu, hay họ có ít hay nhiều. Và vùng đất mà những người này định cư trên đó thế nào, nó tốt đẹp hay xấu xa; và những thành phố mà những người này ở trong đó thế nào, chúng có tường bao quanh hay không có tường bao quanh. Và đất như thế nào, béo hay cằn cỗi; có cây cối trong đó hay không; và hãy kiên trì, các ngươi sẽ lấy những trái cây từ đất đó. Và những ngày, những ngày của mùa xuân, những tiền phong của nho. Và sau khi đi lên, họ do thám vùng đất từ sa mạc Sin cho đến Rehob, lối vào Hamath. Và họ đi lên qua sa mạc, và họ đi đến Hếp-rôn, và ở đó có A-hi-man, và Sê-sai, và Tanh-mai, các thế hệ của Ê-nác; và Hếp-rôn được xây dựng bảy năm trước Ta-nít của Ai Cập. Và họ đến tận khe núi Chùm Nho, và họ do thám nó, và họ chặt từ đó một cành nho với một chùm nho trên nó, và họ khiêng nó trên đòn gánh, và cả lựu, và cả sung. Và họ đặt tên cho nơi đó là Hẻm Núi của Chùm Nho, vì chùm nho mà các con trai Israel đã cắt từ đó. Và họ quay trở lại từ đó sau khi đã khảo sát vùng đất sau bốn mươi ngày. Và sau khi đi, họ đến với Môi-se và A-rôn và với tất cả hội chúng con trai Y-sơ-ra-ên, vào sa mạc Pha-ran tại Ca-đe; và họ trả lời họ lời nói và tất cả hội chúng, và họ cho thấy trái cây của đất, và họ kể lại cho ông, và

họ nói, chúng tôi đã đến vào đất mà anh đã sai chúng tôi đến, đất chảy sữa và mật ong; và đây là trái cây của nó. Nhưng vì dân tộc đang ở trên đó dũng cảm, và các thành phố kiên cố có tường thành rất lớn; và chúng tôi đã thấy dòng dõi của Anak ở đó. Và A-ma-léc cư trú trong vùng đất về phía Nam; và người Hê-tít, và người Hi-vít, và người Giê-bu-sít, và người A-mô-rít cư trú trong vùng đồi núi; và người Ca-na-an cư trú bên biển, và bên sông Giô-đanh. Và Caleb làm im lặng dân chúng trước Môi-se, và nói với ông: Không phải vậy, nhưng chúng ta sẽ đi lên và chiếm hữu nó, bởi vì chúng ta đủ mạnh để chống lại họ. Và những người đàn ông đã đi lên cùng với ông ấy nói, Chúng tôi không đi lên, bởi vì chúng tôi không thể đi lên chống lại dân tộc đó, bởi vì họ mạnh hơn chúng tôi. Và họ đã đưa ra báo cáo đáng sợ về vùng đất mà họ đã do thám đến các con trai Israel, nói rằng: Vùng đất mà chúng tôi đã đi qua để do thám là vùng đất nuốt những người ở trên đó; và tất cả dân mà chúng tôi đã thấy trong đó đều là những người đàn ông cao lớn quá mức. Và ở đó chúng tôi đã thấy những người khổng lồ, và chúng tôi ở trước mặt họ như châu chấu; nhưng chúng tôi cũng như vậy ở trước mặt họ.

14

Và toàn bộ hội chúng đã cất tiếng lên; và dân chúng đã khóc suốt cả đêm đó. Và tất cả con cái Y-sơ-ra-ên đã phàn nàn chống lại Môi-se và A-rôn; và toàn thể hội chúng nói với họ, Ước gì chúng tôi đã chết ở đất Ai-cập, hoặc ước gì chúng tôi đã chết trong sa mạc này; và tại sao Chúa đưa chúng tôi vào đất này để ngã trong

chiến tranh? Vợ con chúng ta sẽ bị cướp bóc; vậy bây giờ tốt hơn là quay trở lại Ai Cập. Và họ nói với nhau, Chúng ta hãy đặt một người lãnh đạo và quay trở lại Ai Cập. Và Môi-se và A-rôn ngã sấp mặt trước toàn thể hội chúng con trai Y-sơ-ra-ên. Giô-suê con trai của Nun, và Ca-lép con trai của Giê-phu-nê, những người đã do thám vùng đất, xé áo của họ và nói với toàn thể hội chúng con cái Y-sơ-ra-ên rằng: Vùng đất mà chúng tôi đã do thám thật tốt vô cùng. Nếu Chúa chọn chúng ta, Ngài sẽ đem chúng ta vào đất này và sẽ ban nó cho chúng ta; một vùng đất tràn trề sữa và mật ong. Nhưng đừng trở thành những kẻ phản loạn khỏi Chúa; còn các ngươi đừng sợ dân của đất này, vì họ là thức ăn cho các ngươi; bởi vì thời cơ đã rời khỏi họ; còn Chúa ở trong chúng ta; đừng sợ họ. Và toàn thể hội chúng nói để ném đá họ bằng đá; và vinh quang Chúa xuất hiện trong đám mây trên lều chứng cớ cho tất cả con cái Y-sơ-ra-ên. Và Chúa phán với Môi-se, Cho đến bao giờ dân này còn khiêu khích ta? Và đến bao giờ họ mới tin tưởng tôi sau tất cả các dấu hiệu mà tôi đã làm giữa họ? Ta sẽ đánh họ bằng cái chết, và ta sẽ tiêu diệt họ; và ta sẽ làm ngươi và nhà của cha ngươi thành một dân tộc lớn, và nhiều hơn nữa so với cái này. Và Môi-se nói với Chúa: Ai Cập sẽ nghe rằng Ngài đã đem dân này lên khỏi họ bằng sức mạnh của Ngài. Nhưng tất cả những người cư trú trên đất này đã nghe rằng ngài là Chúa ở giữa dân này, là Đấng hiện ra mắt đối mắt, lạy Chúa, và đám mây của ngài đứng trên họ, và ngài đi trước họ trong cột mây ban ngày và trong cột lửa ban đêm. Và ngươi sẽ tiêu diệt dân này như thể một người; và các dân tộc, bao nhiêu người đã nghe danh ngươi, sẽ nói rằng: Bởi vì Chúa không thể đem dân này vào đất mà Ngài đã thề với họ, nên Ngài đã hạ gục họ trong hoang

mạc. Và bây giờ xin cho sức mạnh của Ngài được tôn cao, lạy Chúa, theo cách mà Ngài đã nói, rằng, Chúa kiên nhẫn, và dồi dào trong lòng thương xót, và chân thật, cất đi sự vô luật pháp và sự bất công và tội lỗi, và bằng sự tẩy sạch sẽ không tẩy sạch kẻ có tội, đổ tội lỗi của các cha lên con cái cho đến thế hệ thứ ba và thứ tư. Xin tha thứ tội lỗi cho dân tộc này theo lòng thương xót lớn lao của Ngài, giống như Ngài đã thương xót họ từ Ai Cập cho đến bây giờ. Và Chúa phán với Môi-se, Ta sẽ nhân từ với họ theo lời của ngươi. Nhưng ta sống, và tên ta đang sống, và vinh quang của Chúa sẽ đầy khắp cả đất. Rằng tất cả những người đàn ông đã thấy vinh quang của ta và những dấu hiệu mà ta đã làm ở Ai Cập và trong hoang mạc, và họ đã thử ta đến lần thứ mười này, và không nghe lời ta, thì chắc chắn họ sẽ không thấy vùng đất mà ta đã thề với tổ tiên của họ; nhưng con cái của họ là những đứa đang ở đây với ta, những đứa không biết tốt hay xấu, mọi người trẻ tuổi thiếu kinh nghiệm, ta sẽ cho những người này vùng đất; còn tất cả những kẻ đã chọc giận ta sẽ không thấy nó. Nhưng con trai ta là Ca-lép, vì có một linh khác trong người nó, và nó đã theo ta, ta sẽ đem nó vào đất mà nó đã vào đó, và dòng dõi của nó sẽ thừa kế đất ấy. Người A-ma-léc và người Ca-na-an đang ở trong thung lũng; ngày mai các ngươi hãy quay lại và ra đi vào sa mạc, theo đường về phía Biển Đỏ. Và Chúa phán với Môi-se và A-rôn rằng, cho đến bao giờ hội chúng xấu xa này? Những gì chính họ đang phàn nàn trước mặt ta, sự phàn nàn của các con trai Y-sơ-ra-ên, cái mà họ đã phàn nàn về các ngươi, ta đã nghe. Tôi nói với họ, ta sống, Chúa phán: Quả thật theo cách các ngươi đã nói vào tai ta, như vậy ta sẽ làm cho các ngươi. Trong hoang mạc này, các xác thể của các ngươi sẽ ngã

xuống; và tất cả những người được kiểm tra của các ngươi, và những người được đếm của các ngươi từ hai mươi tuổi trở lên, tất cả những ai đã phàn nàn chống lại ta; các ngươi sẽ không vào được đất mà trên đó ta đã giơ tay ra để cho các ngươi ở trên nó; nhưng chỉ trừ Caleb con trai của Giê-phu-nê, và Giô-suê con của Nun. Và những đứa trẻ mà các ngươi đã nói sẽ bị cướp bóc, ta sẽ đưa chúng vào đất đó; và chúng sẽ thừa kế đất mà các ngươi đã quay lưng khỏi nó. Và các chi thể của các ngươi sẽ ngã trong hoang mạc này. Các con trai của các ngươi sẽ sống lang thang trong hoang mạc bốn mươi năm; và chúng sẽ gánh chịu tội gian dâm của các ngươi, cho đến khi thân thể của các ngươi bị tiêu diệt trong hoang mạc. Theo số ngày mà các ngươi đã do thám đất đó, bốn mươi ngày, một ngày cho một năm, các ngươi sẽ gánh chịu tội lỗi của các ngươi bốn mươi năm; và các ngươi sẽ biết cơn thịnh nộ của sự giận dữ ta. Ta là Chúa đã nói, thật vậy Ta sẽ làm như thế này với hội chúng gian ác này, những kẻ tụ họp lại chống lại Ta; trong hoang mạc này chúng sẽ bị tiêu diệt hoàn toàn, và ở đó chúng sẽ chết. Và những người mà Môi-se đã sai đi do thám vùng đất, và khi đã đến nơi đã phàn nàn chống lại nó trước hội chúng để đưa ra những lời xấu xa về vùng đất, và những người đã nói những điều xấu xa chống lại vùng đất đã chết trong tai họa trước mặt Chúa. Và Giô-suê con trai của Nun và Ca-lép con trai của Giê-phu-nê đã sống sót trong số những người đàn ông kia đã đi thám thính vùng đất. Và Môi-se nói những lời này với tất cả con trai Y-sơ-ra-ên và dân chúng than khóc rất nhiều. Và dậy sớm vào buổi sáng, họ đi lên đỉnh núi, nói rằng: Này, chúng ta đây sẽ đi lên nơi mà Chúa đã phán, vì chúng ta đã phạm tội. Và Môi-se nói: Tại sao các người vi phạm lời của

Chúa? Các bạn sẽ không thịnh vượng. Đừng đi lên, vì Chúa không ở với các ngươi; và các ngươi sẽ ngã trước mặt kẻ thù của các ngươi. Bởi vì người Amalek và người Canaan ở đó trước mặt các ngươi, và các ngươi sẽ ngã bởi gươm, vì lý do đó các ngươi đã quay đi không vâng lời Chúa, và Chúa sẽ không ở cùng các ngươi. Và sau khi ép buộc đi qua, họ đã đi lên đỉnh núi; nhưng hòm giao ước của Chúa và Môi-se không di chuyển khỏi trại. Và người A-ma-léc đi xuống và người Ca-na-an đang sống trong núi đó, và họ đánh đuổi họ, và họ chém giết họ cho đến Họt-ma; và họ quay trở lại vào trại.

15

Và Chúa nói với Môi-se, rằng, hãy nói với các con trai Y-sơ-ra-ên, và ngươi sẽ nói với họ, khi các ngươi vào đất định cư của các ngươi, mà ta ban cho các ngươi, và ngươi sẽ làm của lễ thiêu cho Chúa, của lễ toàn thiêu hoặc của lễ tế, để làm trọng lời thề nguyện, hoặc theo tự nguyện, hoặc trong các lễ của các ngươi để làm mùi hương thơm cho Chúa, nếu thật từ bò hoặc từ chiên. Và người dâng sẽ mang đến của lễ của mình cho Chúa, một tế lễ bột mịn một phần mười ê-pha đã được trộn với dầu với một phần tư hin. Và rượu để làm lễ quán một phần tư hin, bạn sẽ dâng trên của lễ thiêu hoặc trên của lễ tế; cho mỗi chiên con bạn sẽ làm như vậy, của lễ có mùi hương thơm dâng cho Chúa. Và về con chiên đực, khi các ngươi dâng nó làm của lễ thiêu hoàn toàn hoặc làm của lễ tế, ngươi sẽ dâng của lễ bột mịn hai phần mười trộn với dầu một phần ba hin; Và rượu làm của lễ quán một

phần ba hin, các ngươi sẽ dâng làm mùi hương thơm cho Chúa. Nếu các ngươi dùng bò đực làm của lễ thiêu hoàn toàn hoặc làm của lễ tế lễ để làm trọn lời khấn nguyện, hoặc làm của lễ cứu rỗi dâng cho Chúa, thì người sẽ dâng kèm theo con bò tơ một của lễ chay gồm ba phần mười bột mịn được trộn trong nửa hin dầu. Và rượu để dâng lễ quán một nửa hin, là lễ vật có mùi thơm dâng lên Chúa. Như vậy ngươi sẽ làm cho mỗi con bê, hoặc cho mỗi con cừu đực, hoặc cho mỗi con chiên con từ những con chiên hoặc từ những con dê; Theo số lượng mà các ngươi làm, các ngươi sẽ làm như vậy cho mỗi con, theo số lượng của chúng. Mọi người bản địa sẽ làm như vậy để dâng những lễ vật như thế thành mùi hương thơm cho Chúa. Nếu có người ngoại bang ở giữa các ngươi được thêm vào trong đất của các ngươi, hoặc người nào trở thành một phần trong các ngươi qua các thế hệ của các ngươi, và sẽ làm của lễ có mùi hương thơm cho Chúa, theo cách mà các ngươi làm, thì hội chúng cũng sẽ làm như vậy cho Chúa. Sẽ có một luật cho các ngươi và cho những người ngoại bang cư ngụ giữa các ngươi, luật đời đời qua các thế hệ của các ngươi; như các ngươi vậy, người ngoại bang cũng sẽ ở trước mặt Chúa. Sẽ có một luật pháp và một sắc lệnh cho các ngươi và cho người ngoại kiều đang cư trú giữa các ngươi. Và Chúa đã nói với Môi-se, rằng, hãy nói với các con trai Y-sơ-ra-ên, và ngươi sẽ nói với họ, khi các ngươi đi vào đất mà tôi đang đem các ngươi vào đó, và sẽ xảy ra khi các ngươi ăn bánh của đất đó, các ngươi sẽ dâng lên một của lễ, một phần riêng biệt cho Chúa, của đầu mùa của bột nhào của các ngươi. Bánh mì các ngươi sẽ tách ra làm lễ vật; như lễ vật từ sân đập lúa, như vậy các ngươi sẽ tách ra nó, của đầu mùa bột nhào của các ngươi, và các ngươi

sẽ dâng cho Chúa lễ vật qua các thế hệ của các ngươi. Khi mà các ngươi phạm tội và không làm tất cả các điều răn này mà Chúa đã nói với Môi-se, như Chúa đã truyền lệnh cho các ngươi qua tay Môi-se, từ ngày mà Chúa đã truyền lệnh cho các ngươi và xa hơn nữa vào các thế hệ của các ngươi, và sẽ xảy ra nếu điều đó xảy ra vô ý khỏi con mắt của hội chúng, thì tất cả hội chúng sẽ dâng một con bê đực từ bò không tì vết làm của lễ thiêu hoàn toàn làm mùi hương thơm cho Chúa, và của lễ chay của nó và của lễ quán của nó theo sự sắp đặt, và một con dê đực từ dê về tội lỗi. Và thầy tế lễ sẽ làm lễ chuộc tội về toàn thể hội chúng con trai Y-sơ-ra-ên, và điều đó sẽ được tha thứ cho họ, bởi vì nó là vô ý; và chính họ đã đem của lễ của họ là lễ vật cho Chúa về tội lỗi của họ trước mặt Chúa, về những điều vô ý của họ. Và sẽ được tha thứ cho toàn thể hội chúng con cái Israel, và cho người ngoại đến cư trú với các ngươi, bởi vì toàn thể dân phạm lỗi vô ý. Nếu một linh hồn phạm tội một cách không chủ ý, thì nó sẽ dâng một con dê một tuổi về tội lỗi. Và thầy tế lễ sẽ làm lễ chuộc tội cho linh hồn đã phạm tội vô ý, và đã phạm tội một cách vô ý trước mặt Chúa, để làm lễ chuộc tội cho người đó. Người bản địa trong các con trai Israel và người ngoại bang cư trú giữa họ, sẽ có một luật cho họ, bất kỳ ai nếu làm một cách vô ý. Và linh hồn nào hành động trong tay kiêu ngạo từ những người bản xứ hoặc từ những người cải đạo, người này khiêu khích Đức Chúa Trời, linh hồn đó sẽ bị tiêu diệt khỏi dân của nó, vì lời của Chúa nó đã khinh thường, và các điều răn của Ngài nó đã phá tan; linh hồn đó sẽ bị hủy diệt hoàn toàn, tội lỗi của nó ở trong nó. Và các con trai Y-sơ-ra-ên đã ở trong hoang mạc, và họ tìm thấy một người đàn ông đang nhặt củi vào ngày sa-bát. Và những người đã tìm

thấy anh ta đang nhặt củi vào ngày sa-bát đã đem anh ta đến Môi-se và A-rôn, và đến toàn thể hội chúng con trai Y-sơ-ra-ên. Và họ đặt anh ta vào giam giữ, vì họ chưa quyết định nên làm gì với anh ta. Và Chúa đã nói với Môi-se rằng, người đàn ông đó phải bị giết chết; toàn thể hội chúng hãy ném đá anh ta. Và toàn bộ hội chúng dẫn anh ta ra bên ngoài trại; và toàn bộ hội chúng ném đá anh ta bằng đá bên ngoài trại, đúng như Chúa đã ra lệnh cho Môi-se. Và Chúa phán với Môi-se rằng, hãy nói với con cái Y-sơ-ra-ên, và ngươi sẽ nói với họ, và họ hãy làm cho mình tua ở các góc áo của họ qua các thế hệ của họ; và các ngươi sẽ đặt trên các tua ở các góc sợi chỉ màu xanh. Và chúng sẽ ở trên tua áo của các ngươi, và các ngươi sẽ thấy chúng; và các ngươi sẽ nhớ tất cả những điều răn của Chúa, và các ngươi sẽ làm theo chúng; và các ngươi sẽ không bị lạc lối theo sau những suy nghĩ của các ngươi, và theo sau những con mắt mà các ngươi hành dâm theo chúng, để các ngươi nhớ và làm tất cả những điều răn của ta, và các ngươi sẽ là thánh cho Đức Chúa Trời của các ngươi. Ta là Chúa, Thần của các ngươi, Đấng đã dẫn các ngươi ra khỏi đất Ai Cập, để làm Thần của các ngươi; Ta là Chúa, Thần của các ngươi.

16

Và Cô-rê con trai Dít-sê-ha, con trai Kê-hát, con trai Lê-vi đã nói, cùng với Đa-than và A-bi-ram con trai Ê-li-áp, và Ôn con trai Phê-lết, con trai Ru-bên; và họ đã đứng lên trước mặt Môi-se, cùng với những người đàn ông trong số con cái Y-sơ-ra-ên, hai trăm năm mươi người, là những người lãnh đạo hội chúng, được triệu

tập vào hội đồng, và là những người có danh tiếng. Họ đã đứng cùng nhau chống lại Môi-se và A-rôn, và nói rằng, đủ rồi cho các ngươi, vì tất cả hội chúng đều thánh, và Chúa ở trong họ; vậy tại sao các ngươi tự nâng mình lên trên hội chúng của Chúa? Và khi nghe điều đó, Môi-se sấp mặt xuống. Và ông ấy đã nói với Korah và với tất cả hội chúng của ông ấy, nói rằng, Đức Chúa Trời đã thăm viếng và biết những người thuộc về Ngài và những người thánh, và đã đem họ đến gần với chính Ngài; và những người mà Ngài đã chọn cho chính Ngài, Ngài đã đem họ đến gần với chính Ngài. Hãy làm điều này: hỡi Cô-rê, các ngươi và toàn bộ hội chúng của ngươi hãy lấy lư hương, rồi đặt lửa vào chúng, rồi đặt hương vào chúng trước mặt Chúa vào ngày mai; và người nào mà Chúa chọn, người đó là thánh; hỡi con trai Lê-vi, thế là đủ cho các ngươi rồi. Và Môi-se nói với Cô-ra, Hãy nghe ta, hỡi các con trai của Lê-vi. Không phải là điều nhỏ cho các ngươi sao, là Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên đã phân biệt các ngươi ra khỏi hội chúng của Y-sơ-ra-ên, và đã đem các ngươi đến gần chính Ngài để phục vụ các công việc của lều Chúa, và đứng trước hội chúng để phục vụ họ? Và người đã đem lại gần ngươi và tất cả anh em ngươi là các con trai của Levi cùng với ngươi, mà các ngươi còn tìm kiếm làm thầy tế lễ nữa sao? Như vậy ngươi và tất cả hội chúng của ngươi đã được tập hợp lại hướng về Đức Chúa Trời; và Aaron là ai, mà các ngươi kêu ca chống lại ông ấy? Và Môi-se sai gọi Đa-than và A-bi-ram, các con trai của Ê-li-áp; và họ nói: Chúng tôi không đi lên. Chẳng phải là chuyện nhỏ sao, rằng anh đã đưa chúng tôi lên một vùng đất tràn đầy sữa và mật, rồi giết chúng tôi trong hoang mạc, rằng anh cai trị chúng tôi? Ngươi có phải là người cai trị sao? Và ngươi có đưa chúng tôi vào

đất chảy tràn sữa và mật, và có cho chúng tôi cơ nghiệp ruộng đất và vườn nho không? Bạn có thể đã móc mắt của những người đàn ông đó ra không? Chúng tôi không đi lên. Và Môi-se buồn phiền rất nhiều, và nói với Chúa, đừng chú ý đến của lễ của họ; tôi không lấy một thứ gì của ai trong họ, cũng không làm hại ai trong họ. Và Môi-se nói với Cô-ra, hãy thánh hóa hội chúng của ngươi, và hãy trở nên sẵn sàng trước mặt Chúa, ngươi và A-rôn và chính họ, vào ngày mai; Và hãy lấy, mỗi người, cái lư hương của mình, và các ngươi sẽ đặt lên chúng hương liệu, và các ngươi sẽ dâng trước mặt Chúa, mỗi người cái lư hương của mình, hai trăm năm mươi cái lư hương, và ngươi và A-rôn, mỗi người cái lư hương của mình. Và mỗi người đã lấy lư hương của mình, và họ đã đặt lửa lên chúng, và họ đã bỏ hương lên chúng; và Môi-se và A-rôn đã đứng bên cạnh các cửa của lều chứng cớ. Và Cô-rê đã tập hợp toàn bộ hội chúng của hắn chống lại họ bên cạnh cửa Lều Chứng Cớ; và vinh quang của Chúa đã xuất hiện cho toàn bộ hội chúng. Và Chúa đã nói với Môi-se và A-rôn, rằng, hãy tách ra khỏi giữa hội chúng này, và ta sẽ tiêu diệt họ ngay lập tức. Và họ sấp mặt xuống đất, và họ nói: Lạy Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời của các linh hồn và của mọi xác thịt, nếu một người đã phạm tội, thì cơn thịnh nộ của Chúa có giáng trên cả hội chúng không? Và Chúa đã nói với Môi-se, rằng, hãy nói với hội chúng, rằng, hãy rút lui ra khỏi xung quanh hội chúng của Cô-ra. Và Môi-se đứng lên, và đi đến Đa-than và A-bi-ram, và tất cả các trưởng lão Y-sơ-ra-ên đi cùng với ông. Và ông ấy đã nói với hội chúng, nói rằng, hãy tách mình ra khỏi những lều của những người cứng rắn này, và đừng chạm vào bất cứ thứ gì thuộc về họ, kẻo các ngươi bị hủy diệt cùng trong tất cả tội lỗi

của họ. Và họ rút lui khỏi lều của Korah ở xung quanh; và Dathan và Abiram đi ra và đứng bên cạnh cửa lều của họ, cùng với vợ của họ, con cái của họ, và hành lý của họ. Và Môi-se nói: Qua điều này các ngươi sẽ biết rằng Chúa đã sai ta làm tất cả những việc này, chứ không phải từ chính bản thân ta. Nếu những người này chết như mọi người chết, nếu họ bị thăm phạt như mọi người bị thăm phạt, thì Chúa đã không sai tôi. Nhưng Chúa sẽ chỉ ra trong một hiện tượng, và đất mở miệng của nó sẽ nuốt chửng họ, và các nhà của họ, và các lều của họ, và tất cả những gì thuộc về họ, và họ sẽ xuống âm phủ khi còn sống, và các ngươi sẽ biết rằng những người này đã chọc giận Chúa. Khi ông ấy ngừng nói tất cả những lời này, đất bị nứt bên dưới họ. Và đất đã mở ra, và nuốt chửng họ, và những ngôi nhà của họ, và tất cả những người đang ở với Korah, và gia súc của họ. Và chính họ đã đi xuống, và tất cả những gì thuộc về họ còn sống vào âm phủ, và đất đã che phủ họ, và họ đã bị diệt vong khỏi giữa hội chúng. Và tất cả người Y-sơ-ra-ên ở xung quanh họ đã chạy trốn khỏi tiếng kêu của họ, vì họ nói rằng, kẻo đất nuốt chúng ta. Và lửa đi ra từ Chúa, và thiêu nuốt hai trăm năm mươi người đàn ông đang dâng hương.

17

Và Chúa nói với Môi-se, và với Ê-lê-a-sa con trai A-rôn thầy tế lễ, hãy nhặt lên những lư hương bằng đồng từ giữa những thứ đã bị thiêu, và lửa lạ này hãy rải ở đó, vì họ đã làm thánh những lư hương của những kẻ có tội này bằng linh hồn của họ, và hãy làm

chúng thành những tấm dát mỏng làm lớp bọc cho bàn thờ, vì chúng đã được dâng trước mặt Chúa và đã được làm thánh; và chúng đã trở thành dấu hiệu cho con cái Y-sơ-ra-ên. Và Ê-lê-a-sa con trai A-rôn thầy tế lễ đã lấy những lư hương bằng đồng mà những người bị thiêu đốt đã dâng, và họ đã thêm chúng làm lớp bọc cho bàn thờ, một vật kỷ niệm cho con cái Y-sơ-ra-ên, để cho không có người ngoại bang nào không phải từ dòng dõi A-rôn lại đến gần để đặt hương trước mặt Chúa; và sẽ không giống như Cô-rê và cuộc nổi loạn của ông ấy, như Chúa đã phán qua tay Môi-se với ông ấy. Và các con trai Israel đã phàn nàn vào ngày hôm sau chống lại Môi-se và A-rôn, nói rằng, các ngươi đã giết dân của Chúa. Và đã xảy ra khi hội chúng đang tụ họp chống lại Môi-se và A-rôn, và họ đã lao tới lều của sự chứng cớ; và đám mây đã che phủ nó, và vinh quang của Chúa đã xuất hiện. Và Môi-se và A-rôn đã vào trước mặt lều chứng cớ. Và Chúa đã nói với Môi-se và A-rôn, rằng, hãy rút lui khỏi giữa hội chúng này, và ta sẽ tiêu diệt họ ngay lập tức; và họ đã ngã sấp mặt. Và Môi-se nói với A-rôn, Hãy lấy lư hương, và đặt lửa từ bàn thờ lên nó, và bỏ hương lên nó, và mang nhanh chóng vào trại, và làm lễ chuộc tội cho họ; vì cơn thịnh nộ đã đi ra từ mặt Chúa, đã bắt đầu hủy diệt dân. Và A-rôn đã làm đúng như Môi-se đã nói với ông, và chạy vào hội chúng; và tai họa đã bắt đầu rồi trong dân; và ông đã dâng hương và chuộc tội cho dân. Và ông ấy đứng ở giữa những người chết và những người sống, và dịch bệnh đã ngừng lại. Và số người đã chết trong sự đập vỡ là mười bốn nghìn bảy trăm người, ngoài những người đã chết vì Korah. Và A-rôn quay trở lại với Môi-se tại cửa lều chứng cớ, và tai họa đã ngừng lại. Và Chúa đã nói với Môi-se, rằng, hãy nói với các con trai Y-sơ-ra-

ên, và hãy lấy từ họ một cây gậy, một cây gậy theo nhà tổ tiên từ tất cả các người cai trị của họ, theo nhà tổ tiên của họ, mười hai cây gậy, và hãy viết tên của mỗi người lên trên cây gậy của người ấy. Và hãy viết tên A-rôn lên trên cây gậy của Lê-vi; vì có một cây gậy cho mỗi chi tộc nhà tổ phụ của họ mà họ sẽ nộp. Và ngươi sẽ đặt chúng trong lều chứng cớ, đối diện với chứng cớ, nơi mà ta sẽ cho ngươi biết ta ở đó. Và người đàn ông mà ta chọn, cây gậy của người ấy sẽ nảy mầm; và ta sẽ loại bỏ khỏi ta sự phàn nàn của con cái Israel mà chính họ đang phàn nàn về các ngươi. Và Môi-se nói với các con trai Y-sơ-ra-ên; và tất cả các người cai trị của họ đã cho ông những cây gậy; mỗi người cai trị một cây gậy theo từng người cai trị, theo nhà tổ phụ của họ, mười hai cây gậy; và cây gậy của A-rôn ở giữa các cây gậy của họ. Và Môi-se đặt các cây gậy trước mặt Chúa trong lều chứng cớ. Và xảy ra vào ngày hôm sau, Môi-se và A-rôn vào trong lều chứng cớ; và này cây gậy của A-rôn thuộc về nhà Lê-vi đã nảy mầm, và đâm chồi, và nở hoa, và sinh quả hạch. Và Môi-se mang ra tất cả các cây gậy từ trước mặt Chúa đến tất cả con trai Y-sơ-ra-ên; và họ thấy, và mỗi người lấy cây gậy của mình. Và Chúa đã nói với Môi-se, hãy cất cây gậy của A-rôn trước các lời chứng để bảo quản, làm dấu hiệu cho con cái của những kẻ không vâng lời; và hãy để lời kêu trách của họ ngừng lại khỏi ta, và họ sẽ không chết. Và Môi-se và A-rôn đã làm, đúng như Chúa đã ra lệnh cho Môi-se, họ đã làm như vậy. Và các con trai Israel nói với Môi-se, rằng: Này, chúng tôi đã bị tiêu diệt hoàn toàn, chúng tôi đã bị hủy diệt, chúng tôi đã bị tiêu diệt hoàn toàn. Mọi người chạm vào lều của Chúa đều chết; phải chăng chúng ta sẽ chết mãi cho đến cùng?

18

Và Chúa phán với A-rôn rằng: Ngươi và các con trai ngươi và nhà cha ngươi sẽ gánh các tội lỗi của các vật thánh, và ngươi và các con trai ngươi sẽ gánh các tội lỗi của chức tế lễ các ngươi. Và hãy đem những anh em của ngươi, chi phái Lê-vi, dân của cha ngươi, đến gần với ngươi, và để họ được thêm vào với ngươi và phục vụ ngươi; còn ngươi và các con trai ngươi thì ở trước lều chứng cớ. Và họ sẽ giữ các nhiệm vụ canh gác của ngươi, và các nhiệm vụ canh gác của lều. Ngoại trừ các đồ dùng thánh và bàn thờ, họ sẽ không được đến gần, nếu không cả những người này và các ngươi đều sẽ chết. Và họ sẽ được thêm vào với ngươi, và họ sẽ giữ các phiên canh của lều chứng cớ, theo tất cả các công việc của lều; và người ngoại bang sẽ không đến gần ngươi. Và các ngươi sẽ giữ các phiên gác của các vật thánh và các phiên gác của bàn thờ, và sẽ không có cơn thịnh nộ trong các con trai Y-sơ-ra-ên. Và ta đã lấy các anh em của các ngươi là người Lê-vi từ giữa các con trai Y-sơ-ra-ên, là món quà được ban cho Chúa, để phục vụ các công việc của lều chứng cớ. Và ngươi và các con trai của ngươi cùng với ngươi sẽ giữ chức tế lễ của các ngươi, theo mọi cách liên quan đến bàn thờ, và phần bên trong bức màn; và các ngươi sẽ phục vụ các công việc phục vụ như món quà của chức tế lễ của các ngươi; và người ngoại bang đến gần sẽ chết. Và Chúa đã nói với A-rôn, và này ta đã ban cho các ngươi sự giữ gìn những trái đầu mùa từ tất cả những thứ đã được thánh hóa cho ta bởi các con trai Y-sơ-ra-ên; ta đã ban chúng cho ngươi làm phần thưởng, và cho các con trai của ngươi sau

ngươi, một luật đời đời. Và điều này sẽ là của các ngươi từ những vật thánh đã được thánh hóa, từ những của lễ, từ tất cả những lễ vật của họ, và từ tất cả những của lễ tế của họ, và từ tất cả lỗi lầm của họ, và từ tất cả những tội lỗi của họ, bao nhiêu họ dâng lại cho ta từ tất cả những vật thánh, sẽ là của ngươi và các con trai ngươi. Trong nơi thánh của các nơi thánh, các ngươi sẽ ăn chúng; mọi nam giới sẽ ăn chúng; ngươi và các con trai ngươi; chúng sẽ là thánh cho ngươi. Và này sẽ là cho các ngươi thuộc về những của đầu mùa của những của lễ của chúng, từ tất cả những của dâng của các con trai Y-sơ-ra-ên; cho ngươi ta đã ban chúng và cho các con trai của ngươi và cho các con gái của ngươi cùng với ngươi, luật lệ đời đời; mọi người tinh sạch trong nhà của ngươi sẽ ăn chúng. Mọi hoa quả đầu mùa của dầu, và mọi hoa quả đầu mùa của rượu, hoa quả đầu mùa của ngũ cốc của họ, bao nhiêu mà họ dâng cho Chúa, ta đã ban chúng cho ngươi. Tất cả những hoa quả đầu mùa trong đất của họ, bao nhiêu mà họ đem đến cho Chúa, sẽ thuộc về ngươi; mọi người sạch trong nhà ngươi sẽ ăn chúng. Mọi vật đã được dâng hiến trong con cái Y-sơ-ra-ên sẽ thuộc về ngươi. Và mọi con đầu lòng mở tử cung từ mọi xác thịt, bao nhiêu họ dâng lên Chúa từ người cho đến thú vật, sẽ thuộc về ngươi; nhưng bằng giá chuộc con đầu lòng của người sẽ được chuộc lại, và con đầu lòng của thú vật không sạch ngươi sẽ chuộc. Và sự cứu rhuộc của nó từ một tháng tuổi, sự định giá là năm siclơ, theo siclơ thánh là hai mươi obôn. Ngoại trừ con đầu lòng của bò, con đầu lòng của cừu, và con đầu lòng của dê, ngươi sẽ không cứu chuộc; chúng là thánh. Máu của chúng ngươi sẽ đổ ra trên bàn thờ, và mỡ ngươi sẽ dâng lên làm của lễ thành mùi hương thơm cho Chúa. Và thịt sẽ

là của ngươi, giống như ngực của lễ vật dâng và cánh tay bên phải sẽ là của ngươi. Mọi lễ vật của những vật thánh, bao nhiêu mà các con trai Y-sơ-ra-ên dâng cho Chúa, ta đã ban cho ngươi và các con trai ngươi và các con gái ngươi cùng với ngươi, một luật lệ đời đời; đó là giao ước muối đời đời trước mặt Chúa, cho ngươi và dòng dõi ngươi sau ngươi. Và Chúa đã nói với A-rôn, trong đất của họ ngươi sẽ không thừa kế, và phần sẽ không có cho ngươi trong họ, vì ta là phần của ngươi và cơ nghiệp của ngươi ở giữa các con trai Y-sơ-ra-ên. Và cho các con trai Lê-vi, này, ta đã cho mọi phần mười ở Y-sơ-ra-ên làm cơ nghiệp thay cho các công việc của họ, là những gì chính họ phục vụ công việc ở lều của sự chứng cớ. Và các con trai Y-sơ-ra-ên sẽ không còn đến gần lều chứng cớ để mang lấy tội đáng chết. Và người Lê-vi chính anh ta sẽ phục vụ trong lều chứng cớ; và chính họ sẽ gánh tội lỗi của họ, một luật lệ đời đời cho các thế hệ của họ; và ở giữa các con trai Y-sơ-ra-ên họ sẽ không thừa kế sản nghiệp. Rằng các phần mười của các con trai Y-sơ-ra-ên, bao nhiêu mà họ dâng riêng cho Chúa, ta đã ban cho các người Lê-vi làm phần cơ nghiệp như của dâng; vì điều này ta đã nói với họ, trong giữa các con trai Y-sơ-ra-ên họ sẽ không thừa kế phần cơ nghiệp. Và Chúa đã nói với Môi-se rằng, và ngươi sẽ nói với những người Lê-vi, và ngươi sẽ nói với họ, nếu các ngươi nhận từ các con trai Y-sơ-ra-ên phần mười mà ta đã ban cho các ngươi từ họ làm phần cơ nghiệp, thì các ngươi sẽ lấy ra từ đó một của lễ dâng cho Chúa, một phần mười từ phần mười đó. Và các phần đóng góp của các bạn sẽ được tính cho các bạn như thóc từ sân đập lúa và phần đóng góp từ bàn ép rượu vang. Như vậy các ngươi cũng sẽ lấy ra chúng từ tất cả các của dâng của Chúa, từ tất cả các phần mười

của các ngươi, bao nhiêu mà các ngươi nhận được từ các con trai Y-sơ-ra-ên; và các ngươi sẽ dâng từ chúng một của dâng cho Chúa, cho A-rôn thầy tế lễ. Từ tất cả các của quà của các ngươi, các ngươi sẽ dành ra của dâng cho Chúa, tức là từ tất cả các hoa quả đầu mùa, phần được thánh hóa từ chúng. Và ngươi sẽ nói với họ, khi các ngươi lấy đi phần đầu mùa từ nó, thì nó sẽ được tính cho người Lê-vi như sản vật từ sân đập lúa và như sản vật từ bàn ép rượu. Và các ngươi sẽ ăn nó ở mọi nơi, các ngươi và gia đình các ngươi, bởi vì đây là phần thưởng cho các ngươi thay cho các công việc của các ngươi trong lều chứng cớ. Và các ngươi sẽ không nhận tội lỗi vì nó, bởi vì các ngươi lấy đi phần đầu mùa từ nó; và các ngươi sẽ không làm ô uế những vật thánh của con cái Y-sơ-ra-ên, để các ngươi không chết.

19

Và Chúa đã nói với Môi-se và A-rôn rằng, đây là sự phân biệt của luật pháp mà Chúa đã ra lệnh, rằng, hãy nói với các con trai Y-sơ-ra-ên; và hãy để họ đem đến với ngươi một con bò cái tơ đỏ không tì vết, con mà không có tì vết trong nó, và con mà cái ách không được đặt lên nó. Và ngươi sẽ đưa nó đến Ê-lê-a-sa, thầy tế lễ; và họ sẽ đem nó ra ngoài trại quân đến một nơi sạch, và họ sẽ giết nó trước mặt ông ấy. Và Ê-lê-a-sa sẽ lấy từ máu của nó, và sẽ rảy trước mặt lều chứng cớ từ máu của nó bảy lần. Và họ sẽ đốt cháy nó trước mặt ông ấy; và da và thịt của nó và máu của nó cùng với phân của nó sẽ bị đốt cháy. Và thầy tế lễ sẽ lấy gỗ tuyết tùng và cây hương thảo và chỉ đỏ thẫm, và họ sẽ ném vào giữa

đống lửa đang cháy của con bò cái tơ. Và vị tế lễ sẽ giặt áo của mình, và sẽ tắm thân thể của mình bằng nước, và sau đó sẽ đi vào trại, và vị tế lễ sẽ ô uế cho đến chiều tối. Và người đốt nó sẽ giặt quần áo của mình, và sẽ tắm rửa thân thể của mình, và sẽ ô uế cho đến chiều tối. Và một người đàn ông sạch sẽ sẽ thu gom tro của con bò cái tơ, và sẽ cất nó bên ngoài trại quân vào một nơi sạch sẽ; và nó sẽ thuộc về hội chúng các con trai Y-sơ-ra-ên để giữ gìn; nước rảy là sự thanh tẩy. Và người thu gom tro của con bò cái tơ sẽ giặt quần áo của mình, và sẽ ô uế cho đến chiều tối; và điều này sẽ là một luật lệ đời đời cho con cái Y-sơ-ra-ên và cho các người ngoại bang ở cùng. Người chạm vào xác chết của bất kỳ linh hồn người nào, sẽ ô uế bảy ngày. Người này sẽ được tẩy sạch vào ngày thứ ba và vào ngày thứ bảy, và sẽ sạch; nhưng nếu không được tẩy sạch vào ngày thứ ba và vào ngày thứ bảy, sẽ không sạch. Bất kỳ ai chạm vào người đã chết, từ linh hồn của một người, nếu chết, và không được tẩy sạch, đã làm ô uế lều của Chúa; linh hồn đó sẽ bị diệt trừ khỏi Israel, bởi vì nước rảy không được rảy lên người đó; người đó là ô uế; sự ô uế của người đó vẫn còn ở trong người đó. Và đây là luật: nếu người chết trong nhà, tất cả người đi vào nhà đó, và tất cả những gì ở trong nhà đó, sẽ ô uế bảy ngày. Và mọi cái bình đã được mở mà không có dây buộc được buộc trên nó, thì là ô uế. Và bất kỳ ai chạm vào trên mặt cánh đồng người bị thương hoặc xác chết hoặc xương người hoặc mộ, sẽ ô uế bảy ngày. Và họ sẽ lấy cho người không sạch từ tro đã đốt của sự thanh tẩy, và đổ nước sống lên nó vào bình. Và một người đàn ông sạch sẽ sẽ lấy cây hương thảo và nhúng vào nước, và rảy lên ngôi nhà và lên các đồ vật và lên các linh hồn, bao nhiêu người có ở đó, và lên người

đã chạm xương người, hoặc người bị thương, hoặc người đã chết, hoặc ngôi mộ. Và người sạch sẽ rảy lên người không sạch vào ngày thứ ba và vào ngày thứ bảy, và người ấy sẽ được tẩy sạch vào ngày thứ bảy; và người ấy sẽ giặt quần áo của mình, và người ấy sẽ tắm bằng nước, và người ấy sẽ không sạch cho đến tối. Và người nam nào bị ô uế mà không được tẩy sạch, linh hồn đó sẽ bị diệt trừ khỏi giữa hội chúng, bởi vì anh ta đã làm ô uế những điều thánh của Chúa, bởi vì nước rảy không được rảy lên anh ta; anh ta là ô uế. Và điều này sẽ là luật lệ đời đời cho các ngươi; và người rảy nước tẩy uế sẽ giặt quần áo của mình; và người chạm vào nước tẩy uế sẽ là ô uế cho đến chiều tối. Và tất cả những gì mà người không sạch chạm vào, sẽ không sạch; và linh hồn người chạm vào, sẽ không sạch cho đến tối.

20

Và các con trai của Y-sơ-ra-ên đã đến, cả hội chúng, vào sa mạc Sin, trong tháng thứ nhất, và dân sự ở lại tại Ca-đe; và Ma-ri-am đã chết ở đó, và bà được chôn cất ở đó. Và không có nước cho hội chúng, và họ tập hợp lại chống Môi-se và A-rôn. Và dân chúng đã chửi mắng Môi-se, nói rằng, ước gì chúng tôi đã chết trong sự hủy diệt của anh em chúng tôi trước mặt Chúa. Và tại sao các ngươi đã dẫn hội chúng của Chúa vào sa mạc này để giết chúng tôi và gia súc của chúng tôi? Và tại sao vậy? Các ngươi đã đem chúng tôi lên từ Ai Cập, để đến nơi xấu xa này; một nơi mà không được gieo trồng, cũng không có cây vả, cũng không có cây nho, không có lựu, cũng không có nước để uống. Và Môi-se và A-

rôn từ trước mặt hội chúng đến cửa lều chứng cớ, và họ ngã sấp mặt; và vinh quang Chúa hiện ra với họ. Và Chúa đã nói với Môi-se rằng, hãy lấy cây gậy của ngươi, và hãy tập hợp cộng đồng, ngươi và A-rôn anh trai của ngươi, và hãy nói với tảng đá trước mặt họ, và nó sẽ cho nước của nó, và các ngươi sẽ đem ra cho họ nước từ tảng đá, và các ngươi sẽ cho cộng đồng và gia súc của họ uống. Và Môi-se đã lấy cây gậy trước mặt Chúa, đúng như Chúa đã truyền lệnh. Và Môi-se và A-rôn tập hợp cộng đồng trước tảng đá, và ông nói với họ: Hãy nghe ta, hỡi những kẻ không vâng lời! Chẳng lẽ từ tảng đá này chúng ta sẽ đem ra nước cho các ngươi sao? Và Môi-se đã giơ tay lên, đánh vào tảng đá bằng cái gậy hai lần; và nước nhiều chảy ra, và hội chúng đã uống, và gia súc của họ cũng uống. Và Chúa phán với Môi-se và A-rôn, rằng các ngươi không tin để thánh hóa ta trước mặt các con trai Y-sơ-ra-ên, vì điều này các ngươi sẽ không đưa hội chúng này vào đất mà ta đã ban cho họ. Đây là nước Tranh Cãi, bởi vì các con trai Y-sơ-ra-ên đã cãi lộn trước mặt Chúa, và Ngài đã được tôn là thánh trong họ. Và Môi-se sai sứ giả từ Ca-đe đến vua Ê-đôm, nói rằng, anh em của ngươi là I-sơ-ra-ên nói những điều này: ngươi biết tất cả sự khó khăn đã xảy đến với chúng tôi. Và các cha của chúng ta đã đi xuống Ai Cập, và chúng ta đã ở tạm trú trong Ai Cập nhiều ngày, và người Ai Cập đã ngược đãi chúng ta và các cha của chúng ta. Và chúng tôi đã kêu la đến Chúa, và Chúa đã nghe tiếng của chúng tôi, và sau khi sai một sứ giả, Ngài đã đưa chúng tôi ra khỏi Ai Cập; và bây giờ chúng tôi đang ở trong thành Kadesh, thuộc phần biên giới của ngươi. Chúng tôi sẽ đi qua đất của ngươi; chúng tôi sẽ không đi qua cánh đồng, cũng không qua vườn nho, cũng không uống nước từ giếng của ngươi; chúng

tôi sẽ đi theo con đường hoàng gia; chúng tôi sẽ không rẽ sang phải cũng không sang trái, cho đến khi chúng tôi đi qua biên giới của ngươi. Và Ê-đôm nói với ông ta, Ngươi sẽ không được đi qua đất ta; nếu không, ta sẽ kéo quân ra nghênh chiến với ngươi. Và các con trai của Y-sơ-ra-ên nói với ông, chúng tôi sẽ đi qua bên cạnh núi; nhưng nếu chúng tôi uống nước của ông, tôi và gia súc của tôi, tôi sẽ trả tiền cho ông; nhưng việc này không là gì cả; chúng tôi sẽ đi qua bên cạnh núi. Nhưng ông ta nói: Ngươi sẽ không được đi qua lãnh thổ của ta. Và Edom kéo quân ra nghênh chiến với một đạo quân đông đảo và lực lượng hùng mạnh. Và Ê-đôm không muốn cho Y-sơ-ra-ên đi qua biên giới của mình, và Y-sơ-ra-ên đã quay đi khỏi nó. Và họ đã khởi hành từ Kadesh; và con cái Israel, toàn thể hội chúng, đã đến núi Hor. Và Chúa phán với Môi-se và A-rôn trên núi Hor tại biên giới xứ Ê-đôm rằng, A-rôn sẽ được về với dân của ông ấy, vì các ngươi sẽ không được vào xứ mà ta đã ban cho con cái Y-sơ-ra-ên, bởi vì các ngươi đã chọc giận ta tại nước chỗ cãi lẫy. Hãy đem A-rôn và Ê-lê-a-sa con trai của ông ấy, và đưa họ lên núi Hô-rơ trước mặt toàn thể hội chúng, và cởi bỏ áo lễ phục của A-rôn, và mặc cho Ê-lê-a-sa con trai của ông ấy; và A-rôn được thêm vào, hãy để ông ấy chết ở đó. Và Môi-se làm như Chúa đã truyền lệnh cho ông, và ông đưa ông ấy lên núi Hô-rơ, trước mặt tất cả hội chúng, và ông cởi áo của A-rôn, và ông mặc chúng cho Ê-lê-a-sa con trai của ông ấy; và A-rôn chết trên đỉnh núi; và Môi-se và Ê-lê-a-sa đi xuống từ núi. Và toàn thể hội chúng thấy rằng A-rôn đã qua đời, và toàn thể nhà Y-sơ-ra-ên đã khóc thương A-rôn ba mươi ngày.

21

Và vua Ca-na-an A-rát, người ở trong vùng hoang mạc, nghe rằng Y-sơ-ra-ên đã đến theo đường A-tha-rim, và ông đã giao chiến với Y-sơ-ra-ên, và ông đã bắt một số người trong họ làm tù binh. Và Israel đã khấn nguyện một lời thề với Chúa, và nói, Nếu Ngài trao dân này cho tôi dưới quyền kiểm soát, tôi sẽ hiến dâng để tiêu diệt họ và các thành của họ. Và Chúa đã nghe tiếng của Israel, và giao nộp người Canaanite vào quyền kiểm soát của họ; và tiêu diệt họ, và các thành phố của họ; và họ gọi tên nơi đó là Sự Tiêu Diệt. Và đã khởi hành từ núi Hur, đi con đường về phía Biển Đỏ, họ đi vòng quanh đất Edom; và dân chúng trở nên nản lòng trên đường. Và dân chúng đã nói chống lại Thượng Đế và chống lại Môi-se, nói rằng: Tại sao thế này? Ngươi đã đem chúng tôi ra khỏi Ai Cập để giết chúng tôi trong hoang mạc à? Bởi vì không có bánh mì, cũng không có nước; nhưng linh hồn chúng tôi đã chán ghét cái bánh mì trống rỗng này. Và Chúa đã sai những con rắn chết người vào giữa dân, và chúng đã cắn dân, và nhiều người trong số con cái Y-sơ-ra-ên đã chết. Và dân chúng đã đến với Môi-se, họ nói, Chúng tôi đã phạm tội, vì chúng tôi đã nói chống lại Chúa và chống lại ông; vậy xin hãy cầu nguyện đến Chúa, và xin Ngài lấy đi con rắn khỏi chúng tôi. Và Môi-se cầu nguyện đến Chúa về dân; và Chúa nói với Môi-se: Hãy làm cho mình một con rắn, và đặt nó trên cột, và sẽ là nếu rắn cắn người nào, thì mọi người đã bị cắn khi nhìn thấy nó sẽ sống. Và Môi-se làm một con rắn bằng đồng, và dựng nó lên trên một cây cột, và xảy ra là khi một con rắn cắn một người, và người đó nhìn lên

con rắn bằng đồng, thì người đó sống. Và các con trai Israel ra đi, và họ cắm trại ở Oboth. Và đã ra đi từ Oboth, họ đã cắm trại ở Iye Abarim từ bên kia trong vùng hoang mạc, nằm đối diện Moab, về phía mặt trời mọc. Và từ đó họ ra đi, và họ đóng trại ở khe núi Zared. Và từ đó, sau khi ra đi, họ cắm trại ở bên kia Arnon trong vùng hoang mạc, phần nhô ra từ ranh giới của người Amorite; vì Arnon là ranh giới của Moab, giữa Moab và người Amorite. Vì điều này, có lời nói trong sách: Chiến tranh của Chúa đã thiêu đốt Zob và những dòng suối Arnon. Và Er đã chỉ định những dòng suối để định cư, và nó được gắn vào các biên giới của Moab. Và từ đó là cái giếng; đây là cái giếng mà Chúa đã nói với Môi-se, Hãy tập hợp dân lại, và ta sẽ cho họ nước uống. Lúc đó Israel hát bài hát này về cái giếng: Hãy bắt đầu hát về nó, giếng! Các quan đã đào nó, các vua của các dân tộc đã đục nó trong vương quốc của họ, trong khi cai trị của họ. Và từ giếng đến Mattanah, và từ Mattanah đến Nahaliel, và từ Nahaliel đến Bamoth, và từ Bamoth đến Jahaz, cái mà ở trong đồng bằng Moab, từ đỉnh của chỗ đã được đục, cái nhìn về phía sa mạc. Và Môi-se đã gửi sứ giả đến Si-hôn vua người A-mô-rít, với lời nói hòa bình, nói rằng: Chúng tôi sẽ đi qua đất của ông, chúng tôi sẽ đi trên con đường; chúng tôi sẽ không rẽ sang cả vào cánh đồng, cả vào vườn nho; chúng tôi sẽ không uống nước từ giếng của ông; chúng tôi sẽ đi trên con đường hoàng gia, cho đến khi chúng tôi đi qua biên giới của ông. Và Si-hôn không cho Y-sơ-ra-ên đi qua các biên giới của mình; và Si-hôn tập hợp tất cả dân của mình, và đi ra sắp trận chiến với Y-sơ-ra-ên trong hoang mạc; và đến Gia-hát, và sắp trận với Y-sơ-ra-ên. Và Israel đánh ông ta bằng lưỡi gươm, và họ chiếm hữu đất của ông ta, từ

Arnon cho đến Jabbok, cho đến con cháu Ammon, bởi vì Jazer là biên giới của con cháu Ammon. Và Israel đã chiếm tất cả các thành phố này, và Israel đã định cư trong tất cả các thành phố của người Amorites, ở Heshbon, và ở tất cả các làng xung quanh thuộc về nó. Vì Heshbon là thành phố của Sihon, vua của người Amorites; và người này đã giao chiến với vua Moab trước đây; và họ đã chiếm lấy tất cả đất của ông ta, từ Aroer cho đến Arnon. Vì điều này những người nói ẩn ngữ sẽ nói, hãy đến Hết-bôn, để thành phố Si-hôn được xây dựng và được thiết lập; vì lửa đã đi ra từ Hết-bôn, ngọn lửa từ thành phố Si-hôn, và đã nuốt chửng cho đến Mô-áp, và đã nuốt các trụ cột của Ạt-nôn. Khốn thay cho ngươi, Moab, ngươi đã diệt vong, hỡi dân của Chemosh; các con trai của họ đã bị giao nộp để tự cứu mình, và các con gái của họ làm tù binh cho vua của người Amorite là Sihon, và dòng dõi của họ sẽ bị tiêu diệt, từ Heshbon cho đến Dibon; và các phụ nữ còn đốt thêm lửa trên Moab. Và Israel đã định cư trong tất cả các thành phố của người Amorites. Và Môi-se sai người đi thám thính Gia-xe, và họ chiếm được nó và các làng của nó, và họ đuổi người A-mô-rít đang ở đó ra. Và sau khi quay trở lại, họ đã đi lên con đường đến Ba-san; và Óc, vua của Ba-san, đã đi ra để gặp họ, và tất cả dân của ông để chiến tranh tại Ết-rê-i. Và Chúa nói với Môi-se, đừng sợ hắn, vì Ta đã giao hắn vào tay ngươi, và tất cả dân của hắn, và tất cả đất của hắn; và ngươi sẽ làm với hắn như ngươi đã làm với Si-hôn vua của người A-mô-rít, người đã ở trong Hết-bôn. Và họ đánh hắn và các con trai của hắn, và tất cả dân của hắn, cho đến khi không để lại cho hắn người sống sót nào; và họ thừa kế đất của hắn.

22

Và sau khi ra đi, các con trai Israel đã cắm trại ở phía tây của Moab, bên cạnh sông Jordan, đối diện Jericho. Và Ba-lác con trai của Xếp-pho đã thấy tất cả những gì Y-sơ-ra-ên đã làm cho người A-mô-rít, và Mô-áp đã rất sợ dân ấy vì họ đông đảo; và Mô-áp đã ghê tởm trước mặt các con trai của Y-sơ-ra-ên. Và Moab nói với hội đồng trưởng lão của Midian, Bây giờ hội chúng này sẽ liếm sạch tất cả những gì xung quanh chúng ta, như con bê liếm sạch những thứ xanh từ đồng bằng; và Balak con trai của Xippor là vua của Moab vào thời gian đó. Và đã sai các sứ giả đến với Ba-la-am con trai của Bê-ô ở Phê-thô, là nơi trên sông trong đất dân của ông ta, để gọi ông ấy, nói rằng, này có một dân đã ra khỏi Ai Cập, và này đã che phủ mặt đất, và họ đang đóng sát bên tôi. Và bây giờ hãy đến đây nguyền rủa cho tôi dân này, bởi vì họ mạnh hơn chúng tôi, nếu chúng tôi có thể đánh bại họ, và tôi sẽ đuổi họ ra khỏi đất này; bởi vì tôi biết những người mà anh chúc phước thì được chúc phước, và những người mà anh nguyền rủa thì bị nguyền rủa. Và hội đồng các trưởng lão Moab đi, và hội đồng các trưởng lão Midian, và các lời tiên tri trong tay của họ; và họ đến với Balaam, và họ nói với ông các lời của Balak. Và ông nói với họ, hãy ở lại đây qua đêm, và tôi sẽ trả lời các ngươi những việc mà Chúa sẽ nói với tôi; và các người cai trị của Moab đã ở lại bên cạnh Balaam. Và Thần đã đến với Ba-la-am, và nói với ông: Những người này ở bên ngươi là ai? Và Ba-la-am nói với Đức Chúa Trời, Ba-lác con trai Xếp-pô, vua Mô-áp, đã sai họ đến với tôi, nói rằng: Này, có một dân tộc đã ra khỏi Ai Cập, và đã che

phủ bề mặt đất, và họ đang ngồi sát bên tôi, và bây giờ hãy đến đây nguyền rủa họ cho tôi, liệu rằng tôi có thể đánh họ, và tôi sẽ đuổi họ ra khỏi đất. Và Đức Chúa Trời phán với Ba-la-am, Ngươi không được đi với họ, cũng không được nguyền rủa dân đó; vì họ đã được ban phước. Và Ba-la-am đã đứng dậy vào buổi sáng, nói với các quan của Ba-lác: Hãy trở về với chủ của các ngươi, Đức Chúa Trời không cho phép tôi đi với các ngươi. Và các người cai trị của Moab đã đứng dậy, đến với Balak, và nói, Balaam không muốn đi với chúng tôi. Và Balak lại sai thêm các quan nhiều hơn và được tôn trọng hơn những người trước. Và họ đến với Ba-la-am, và họ nói với ông, Ba-lác con của Xếp-pho nói những điều này: tôi xin bạn đừng ngần ngại đến với tôi. Vì tôi sẽ tôn vinh ngươi một cách danh dự, và bất cứ điều gì ngươi nói tôi sẽ làm cho ngươi; và hãy đến đây nguyền rủa dân này cho tôi. Và Ba-la-am trả lời và nói với các quan của Ba-lác: Nếu Ba-lác cho tôi nhà của ông ấy đầy bạc và vàng, tôi cũng sẽ không thể vi phạm lời của Chúa là Đức Chúa Trời, để làm điều nhỏ hay lớn theo ý của tôi. Và bây giờ các ngươi hãy ở lại đây đêm này, và ta sẽ biết Chúa sẽ thêm nói gì với ta. Và Thần đến với Ba-la-am ban đêm và nói với ông: Nếu những người này có mặt để gọi ngươi, hãy đứng dậy đi theo họ; nhưng lời mà ta sẽ nói với ngươi, ngươi sẽ phải làm điều này. Và Ba-la-am đã đứng dậy vào buổi sáng, thắng yên con lừa của ông, và đi với các quan chức Mô-áp. Và Thượng Đế đã nổi giận vì anh ta đã đi; và sứ giả của Thượng Đế đã đứng lên để chống lại anh ta; và chính anh ta đang cưỡi trên con lừa của anh ta, và hai đứa trẻ của anh ta ở với anh ta. Và khi con lừa thấy sứ giả của Thượng Đế đang đứng chặn trên đường và cây gươm đã được rút trong tay người ấy, thì con lừa

quay sang một bên khỏi đường và đi vào đồng bằng; và người ấy đánh con lừa bằng cây gậy của mình để bắt nó quay lại đường. Và sứ giả của Thiên Chúa đã đứng trong những luống của vườn nho, hàng rào bên này và hàng rào bên kia. Và khi thấy sứ giả của Thiên Chúa, con lừa đã ép mình vào tường, và đã nghiền chân của Balaam vào tường; và ông đã tiếp tục đánh nó. Và sứ giả của Thần tiếp tục, và đã đi xa rồi đứng lại trong một chỗ hẹp mà ở đó không thể tránh sang phải hay trái. Và khi con lừa đã thấy sứ giả của Thượng Đế, nó ngồi sụp xuống dưới Ba-la-am; và Ba-la-am đã tức giận, và ông đã đánh con lừa bằng cái gậy. Và Thần mở miệng con lừa, và con lừa nói với Balaam, Tôi đã làm gì với ngươi mà ngươi đã đánh tôi đến lần thứ ba này? Balaam nói với con lừa rằng: Ngươi đã chế nhạo ta, và nếu ta có kiếm trong tay thì ta đã đâm thủng ngươi rồi. Và con lừa nói với Ba-la-am, không phải tôi là con lừa của ngươi mà ngươi đã cưỡi từ tuổi trẻ của ngươi cho đến ngày hôm nay sao? Không phải tôi đã coi thường mà làm như vậy với ngươi sao? Nhưng ông ấy nói, Không. Và Thượng Đế đã mở mắt của Ba-la-am, và ông thấy sứ giả của Chúa đang đứng chống lại trên đường, và thanh gươm đã được rút ra trong tay của ông ấy, và cúi xuống ông sấp mặt xuống. Và sứ giả của Thiên Chúa nói với ông ta, Tại sao ngươi đánh con lừa của ngươi lần thứ ba này? Và này ta đã đi ra để chống lại ngươi, bởi vì con đường của ngươi không đúng đắn trước mặt ta, và con lừa đã thấy ta, nó đã tránh ta đây là lần thứ ba. Và nếu nó không tránh sang một bên, bây giờ vì vậy ta đã giết ngươi rồi, nhưng ta sẽ đã bảo toàn nó. Và Ba-la-am nói với sứ giả của Chúa, Tôi đã phạm tội, vì tôi không biết rằng ngươi đã đứng chống lại tôi trên đường để gặp; và bây giờ nếu không vừa

ý ngươi, tôi sẽ quay lại. Và sứ giả của Thượng Đế nói với Ba-la-am, Hãy đi cùng với những người đàn ông; nhưng lời nào mà ta nói với ngươi, thì điều đó ngươi phải giữ mà nói. Và Ba-la-am đi với các người cai trị của Ba-lác. Và khi Ba-lác nghe rằng Ba-la-am đã đến, ông đã đi ra để gặp ông ấy, đến thành Mô-áp, thành ở trên biên giới Ạt-nôn, thành ở phần biên giới. Và Balak nói với Balaam, Không phải ta đã sai người đến với ngươi để gọi ngươi sao? Tại sao bạn đã không đến với tôi? Thật sự tôi sẽ không thể tôn vinh ngươi ư? Và Ba-la-am nói với Ba-lác: Này, tôi đã đến với ngươi bây giờ; tôi có thể nói điều gì không? Lời nào mà nếu Thượng Đế ném vào miệng tôi, lời đó tôi sẽ nói. Và Balaam đi với Balak, và họ đến các thành của những trang trại. Và Balak đã hiến tế cừu và bò con, và đã gửi cho Balaam và các quan chức ở với ông ta. Và trời đã sáng; và Ba-lác đã đem Ba-la-am theo, ông đã đưa ông lên trên cột trụ của Ba-anh, và ông đã chỉ cho ông thấy từ đó một phần của dân.

23

Và Balaam nói với Balak: Hãy xây cho tôi ở đây bảy bàn thờ, và chuẩn bị cho tôi ở đây bảy bò con và bảy chiên đực. Và Balak đã làm theo cách mà Balaam nói với ông; và ông đã dâng bò con và chiên đực trên bàn thờ. Và Ba-la-am nói với Ba-lác, hãy đứng bên lễ vật của ngươi, và ta sẽ đi xem Đức Chúa Trời có hiện ra với ta trong cuộc gặp gỡ không, và lời nào mà Ngài chỉ cho ta, ta sẽ báo cho ngươi; và Ba-lác đứng bên lễ vật của hắn. Và Ba-la-am đi để hỏi han Đức Chúa Trời; và ông đi thẳng; và Đức Chúa Trời hiện

ra với Ba-la-am; và Ba-la-am nói với Ngài, tôi đã chuẩn bị bảy bàn thờ, và tôi đã dâng bò con và chiên đực trên bàn thờ. Và Đức Chúa Trời đặt lời vào miệng Ba-la-am, và Ngài nói, sau khi quay lại về phía Ba-lác, ngươi sẽ nói như vậy. Và người quay về phía ông ấy; và ông ấy đang đứng bên các của lễ thiêu toàn phần của mình, và tất cả các quan cai trị của Moab ở với ông ấy; và Thần của Đức Chúa Trời đã đến trên ông ấy. Và ông ấy đã cất lên lời ngụ ngôn của mình, ông ấy nói: Từ Mê-sô-pô-ta-mi, Ba-lác vua Mô-áp đã triệu tập tôi từ những ngọn núi phương đông, nói rằng: Hãy đến đây nguyền rủa Gia-cốp cho ta, và hãy đến đây nguyền rủa Y-sơ-ra-en cho ta. Tôi sẽ nguyền rủa cái gì mà Chúa không nguyền rủa? Hay tôi có thể nguyền rủa người mà Thần không nguyền rủa sao? Rằng từ đỉnh núi tôi sẽ thấy nó, và từ đồi tôi sẽ quan sát nó; kìa dân tộc một mình sẽ ở, và trong các dân tộc sẽ không được tính. Ai đã đếm chính xác dòng dõi Gia-cốp, và ai sẽ đếm các chi tộc của Y-sơ-ra-ên? Linh hồn tôi chết trong linh hồn của những người công chính, và dòng dõi tôi trở thành như dòng dõi của những người này. Và Balak nói với Balaam, bạn đã làm gì với tôi? Tôi đã gọi ngươi để nguyền rủa kẻ thù của tôi, và này ngươi lại ban phước lành. Và Ba-la-am nói với Ba-lác: Không phải bất cứ điều gì mà Đức Chúa Trời đặt vào miệng tôi, điều đó tôi sẽ giữ để nói sao? Và Ba-lác nói với ông ấy, Hãy đến đây, đi với tôi đến một nơi khác, từ đó ngươi sẽ không thấy hắn, mà chỉ thấy một phần của hắn thôi, chứ không thấy tất cả, và hãy nguyền rủa hắn cho tôi từ đó. Và ông đã đưa anh ta đến tháp canh trên cánh đồng ở trên đỉnh núi đã được đẽo gọt; và ông đã xây dựng ở đó bảy bàn thờ, và ông đã dâng bê con và chiên đực trên bàn thờ. Và Ba-la-am nói với Ba-lác, hãy đứng bên lễ vật hy

sinh của ngươi, còn ta sẽ đi hỏi Đức Chúa Trời. Và Thần gặp Ba-la-am, và đặt lời nói vào miệng ông, và phán, hãy quay lại với Ba-lác, và ngươi sẽ nói những điều này. Và người quay lại về phía anh ta, và anh ta đang đứng bên lễ thiêu toàn phần của mình, và tất cả các quan cai trị của Moab ở với anh ta, và Balak nói với anh ta: Chúa đã nói gì? Và sau khi lấy lên lời ví dụ của mình, ông ấy nói, hãy đứng dậy Balak, và hãy nghe, hãy lắng tai, hỡi con trai Xíp-po. Thần không như con người mà nói dối, cũng không như con của loài người mà bị đe dọa; chính Ngài đã nói, há Ngài sẽ không làm sao? Người ấy sẽ nói, và sẽ không giữ lời? Này, ta đã nhận lệnh chúc phước; ta sẽ chúc phước, và ta sẽ không hề quay lại. Sẽ không có khó nhọc trong Gia-cốp, cũng sẽ không thấy đau khổ trong Y-sơ-ra-ên; Chúa là Đức Chúa Trời của người ở với người, sự vinh hiển của các người cai trị ở trong người. Thần đã dẫn ông ra khỏi Ai Cập, vinh quang như kỳ lân thuộc về Ngài. Không có bói toán ở trong Gia-cốp, cũng không có thần tuý ở trong Y-sơ-ra-ên; đúng thời sẽ được nói cho Gia-cốp và cho Y-sơ-ra-ên, Đức Chúa Trời sẽ hoàn thành điều gì. Này dân như sư tử con sẽ đứng dậy, và như sư tử sẽ kiêu hãnh; nó sẽ không ngủ cho đến khi nó ăn con mồi, và uống máu của những kẻ bị thương. Và Balak nói với Balaam: Ngươi đừng nguyền rủa hắn cho ta, cũng đừng chúc phước cho hắn. Và Ba-la-am đã trả lời, nói với Ba-lác: Tôi đã chẳng nói với ngươi rằng lời nào Đức Chúa Trời phán, điều đó tôi sẽ làm sao? Và Balak nói với Balaam, Đến đây, ta sẽ đưa ngươi đến một nơi khác, nếu điều đó làm hài lòng Đức Chúa Trời, và ngươi hãy nguyền rủa hắn cho ta từ đó. Và Balak đã đưa Balaam lên đỉnh núi Phogôr, chỗ nhìn ra hoang mạc. Và Ba-la-am nói với Ba-lác: Hãy xây cho tôi ở đây bảy bàn

thờ, và chuẩn bị cho tôi ở đây bảy bò con và bảy chiên đực. Và Balak đã làm đúng như Balaam đã nói với ông ta, và đã dâng một con bê và một con chiên đực trên bàn thờ.

24

Và khi Ba-la-am thấy rằng việc chúc phước cho Y-sơ-ra-ên là tốt trước mặt Chúa, ông không đi theo thói quen của mình để tìm các điềm báo, và ông quay mặt về phía sa mạc. Và Ba-la-am ngước mắt lên, nhìn thấy dân Y-sơ-ra-ên đã đóng trại theo các chi phái; và Thần của Đức Chúa Trời đã đến trên ông. Và sau khi nhận lấy lời ví dụ của mình, ông ấy đã nói, Ba-la-am con trai Bê-ô nói, người đàn ông thật sự nhìn thấy nói, người nghe lời của Đấng quyền năng nói, người đã thấy khải tượng của Đức Chúa Trời trong giấc ngủ; đôi mắt của ông ấy đã được mở ra. Thật đẹp các nhà của ngươi hỡi Giacóp, các lều của ngươi hỡi Israel; như các thung lũng rợp bóng, và như các vườn bên sông, và như các lều mà Chúa đã dựng, và như các cây tuyết tùng bên nước. Một người đàn ông sẽ đi ra từ dòng dõi của ông ấy, và ông ấy sẽ cai trị nhiều dân tộc; và vương quốc Gog sẽ được tôn cao, và vương quốc của ông ấy sẽ được gia tăng. Thượng Đế dẫn dắt ông ta từ Ai Cập; như vinh quang của kỳ lân cho ông ta; ông ta sẽ ăn các dân tộc kẻ thù của ông ta, và ông ta sẽ hút xương tủy của chúng, và bằng các mũi tên của ông ta ông ta sẽ bắn hạ kẻ thù. Đã nằm xuống, nó nghỉ ngơi như sư tử, và như sư tử con; ai sẽ đánh thức nó dậy? Những người chúc phước ngươi được chúc phước; và những người nguyền rủa ngươi bị nguyền rủa. Và Balak nổi giận

với Balaam, và vỗ tay, và Balak nói với Balaam, ta đã gọi ngươi để nguyền rủa kẻ thù của ta, và này ngươi lại chúc phước lần thứ ba này. Bây giờ vậy thì hãy chạy trốn về nơi của ngươi; ta đã nói, ta sẽ tôn vinh ngươi, nhưng bây giờ Chúa đã tước đoạt vinh quang khỏi ngươi. Và Balaam nói với Balak, Không phải ta cũng đã nói với các sứ giả của ngươi mà ngươi đã sai đến với ta, rằng, Nếu Balak cho ta đầy nhà của hắn bằng bạc và vàng, ta sẽ không thể vi phạm lời của Chúa để làm điều tốt hay xấu theo ý riêng của ta; bất cứ điều gì mà Thần nói, những điều đó ta sẽ nói sao? Và bây giờ này tôi sẽ trở về nơi của tôi; đến đây, tôi sẽ khuyên bảo ngươi điều gì dân này sẽ làm cho dân của ngươi vào những ngày cuối cùng. Và sau khi bắt đầu lời ví dụ của mình, ông ấy nói: Balaam con trai Beor nói, người đàn ông nhìn thấy thật sự nói, nghe lời của Thiên Chúa, biết kiến thức từ Đấng Tối Cao, và đã thấy khải tượng của Thiên Chúa trong giấc ngủ; đôi mắt của ông ấy đã được mở ra. Tôi sẽ chỉ cho người ấy, và không phải bây giờ; tôi chúc phước, và điều đó không đến gần; một ngôi sao sẽ mọc lên từ Gia-cốp, một người đàn ông sẽ đứng dậy từ Y-sơ-ra-ên; và người ấy sẽ đập tan các thủ lĩnh Mô-áp, và người ấy sẽ cướp phá tất cả con trai Sết. Và Ê-đôm sẽ là sản nghiệp, và Ê-sau kẻ thù của nó sẽ là sản nghiệp; và I-sơ-ra-ên đã hành động trong sức mạnh. Và người sẽ dấy lên từ Gia-cốp, và người sẽ tiêu diệt kẻ sống sót từ thành phố. Và khi thấy người A-ma-léc, và đưa ra lời ví dụ của mình, ông ấy nói: A-ma-léc là khởi đầu của các dân tộc, và dòng dõi của họ sẽ bị diệt vong. Và sau khi thấy người Kê-nít, và sau khi cất lên lời ẩn dụ của mình, ông ấy nói: Chỗ ở của ngươi mạnh mẽ; và nếu ngươi đặt tổ của ngươi trong đá, và nếu Bê-ô có được tổ của sự xảo quyệt, thì người A-si-ri sẽ bắt ngươi

làm tù binh. Và khi thấy Óc, và nhận lấy lời ngụ ngôn của mình, ông nói: Ôi, ôi, ai sẽ sống khi Thiên Chúa đặt những điều này? Và nó sẽ đi ra từ tay của người Kittim, và họ sẽ hành hạ Assyria, và họ sẽ hành hạ người Do Thái, và chính họ đồng lòng sẽ diệt vong. Và Ba-la-am đã đứng dậy rồi ra đi, quay trở về nơi của ông; và Ba-lác cũng ra đi về phía mình.

25

Và Israel ở tại Shittim, và dân chúng đã bị làm ô uế bằng việc hành dâm với các con gái Moab. Và họ mời họ đến các của lễ của thần tượng của họ; và dân ăn các của lễ của họ, và họ thờ lạy các thần tượng của họ. Và Y-sơ-ra-ên đã hiến mình cho Ba-anh Phê-ô; và Chúa đã nổi giận với Y-sơ-ra-ên. Và Chúa đã nói với Môi-se, hãy bắt tất cả các thủ lĩnh của dân và hãy xử phạt họ làm gương trước mặt Chúa đối diện với mặt trời, và cơn thịnh nộ của Chúa sẽ quay đi khỏi Y-sơ-ra-en. Và Môi-se nói với các chi phái Y-sơ-ra-ên, mỗi người hãy giết người thuộc về mình là kẻ đã hiến thân cho Ba-anh Phê-o. Và này, một người đàn ông của các con trai Y-sơ-ra-ên đã đến và đem anh em mình đến với người đàn bà Ma-đi-an trước mặt Môi-se và trước mặt toàn thể hội chúng các con trai Y-sơ-ra-ên; còn họ đang khóc bên cửa Lều Chứng Cớ. Và khi thấy vậy, Phinêhas con trai Eleazar, cháu thầy tế lễ Aaron, đứng lên từ giữa hội chúng, cầm cây giáo trong tay, đi vào theo sau người đàn ông Israel vào lều, và đâm thủng cả hai người, cả người đàn ông Israel lẫn người đàn bà xuyên qua tử cung của nàng; và tai họa liền ngừng lại khỏi con cái Israel. Và số người

chết trong tai họa là hai mươi bốn ngàn. Và Chúa đã nói với Môi-se, rằng, Phi-nê-a con trai của Ê-lê-a-sa con trai của A-rôn thầy tế lễ đã làm nguôi cơn giận của ta khỏi con cái Y-sơ-ra-ên, trong việc tỏ lòng nhiệt thành của ta giữa họ, và ta đã không tiêu diệt hoàn toàn con cái Y-sơ-ra-ên trong lòng nhiệt thành của ta. Như vậy nói, này ta ban cho người giao ước hòa bình, và sẽ có cho người và cho dòng dõi của người sau người giao ước chức tế lễ đời đời, để đáp lại những điều người đã nhiệt thành cho Đức Chúa Trời của người, và người đã chuộc tội cho các con trai Y-sơ-ra-ên. Và tên của người đàn ông Y-sơ-ra-ên đã bị đánh, người đã bị đánh cùng với người đàn bà Ma-đi-an, là Xim-ri, con trai của Sanh-môn, người cai trị nhà gia tộc của Si-mê-ôn. Và tên của người phụ nữ Madian bị giết là Cozbi, con gái của Zur, người cai trị dân tộc Ommoth; bà thuộc dòng họ của người Madian. Và Chúa đã nói với Môi-se, rằng, hãy nói với các con trai Y-sơ-ra-ên, rằng, hãy thù địch với những người Ma-đi-an và hãy đánh họ, bởi vì chính họ thù địch với các ngươi trong sự xảo trá, bởi tất cả những gì họ lừa dối các ngươi qua Phô-go, và qua Cốt-bi con gái của người cai trị Ma-đi-an, chị em của họ, người đã bị đánh trong ngày của tai họa qua Phô-go.

26

Và đã xảy ra sau cái đòn, và Chúa đã nói với Môi-se và Ê-lê-a-sa thầy tế lễ, nói rằng, hãy kiểm kê tất cả hội chúng các con trai của Y-sơ-ra-ên từ hai mươi tuổi trở lên theo các nhà của tổ phụ của họ, tất cả người đi ra dàn trận trong Y-sơ-ra-ên. Và Môi-se và Ê-

lê-a-sa thầy tế lễ đã nói trong đồng bằng Mô-áp trên sông Giô-đanh gần Giê-ri-cô, rằng, từ hai mươi tuổi trở lên, theo cách mà Chúa đã ra lệnh cho Môi-se; và các con trai Y-sơ-ra-ên là những người đã đi ra từ Ai-cập, Ru-bên con đầu lòng của Y-sơ-ra-ên; các con trai của Ru-bên: Hê-nóc, và dòng họ của Hê-nóc; Pha-lu, dòng họ của Pha-lu. Asron, dân tộc của Asronei; Charmi, dân tộc của Charmi. Đây là các bộ tộc của Ru-bên; và số người được kiểm kê của họ là bốn mươi ba nghìn bảy trăm ba mươi. Và các con trai của Pallu: Eliab. Và các con trai của Ê-li-áp: Na-mu-ên, Đa-than, và A-bi-ram; đây là những người được gọi của hội chúng; đây là những người đã nổi dậy chống lại Môi-se và A-rôn trong hội chúng Cô-rê, trong cuộc nổi dậy chống lại Chúa. Và đất đã mở miệng của nó, nuốt họ và Korah, trong cái chết của hội họp của ông ta, khi lửa thiêu đốt hai trăm năm mươi người, và họ trở thành một dấu hiệu; nhưng các con trai của Korah không chết. Và các con trai của Si-mê-ôn, dân của các con trai của Si-mê-ôn: của Na-mu-ên, dân người Na-mu-ên; của Gia-min, dân người Gia-min; của Gia-kin, dân người Gia-kin; của Xê-rách, dân người Xê-rách; của Sau-lơ, dân người Sau-lơ. Đây là các dòng họ của Si-mê-ôn từ cuộc kiểm tra của họ, hai mươi hai nghìn hai trăm. Các con trai của Giu-đa là Ê-rơ và Ô-nan; và Ê-rơ và Ô-nan đã chết ở đất Ca-na-an. Và các con trai của Giuda được chia theo các dòng tộc của họ: thuộc về Shelah, dòng tộc người Shelani; thuộc về Perez, dòng tộc người Perezite; thuộc về Zerah, dòng tộc người Zerahite. Các con trai của Phê-rết là: thuộc về Hết-rôn, dân tộc người Hết-rôn; thuộc về Ha-mun, dân tộc người Ha-mun. Đây là các bộ tộc của Giu-đa theo cuộc kiểm tra của họ: bảy mươi sáu ngàn năm trăm người. Và các con trai của Y-sa-ca theo các dòng

họ của họ: thuộc về Thô-la, dòng họ người Thô-la; thuộc về Phu-va, dòng họ người Phu-va; thuộc về Gia-súp, dòng họ người Gia-súp; thuộc về Sim-rôn, dòng họ người Sim-rôn. Đây là các bộ tộc của Y-sa-ca theo cuộc kiểm tra của họ, sáu mươi bốn ngàn bốn trăm người. Các con trai của Zabulon theo dòng họ của họ: từ Sared, dòng họ người Saredit; từ Allon, dòng họ người Allonit; từ Jahleel, dòng họ người Jahlelit. Đây là các dòng họ của Zabulon từ cuộc kiểm tra của họ, sáu mươi nghìn và năm trăm. Con trai Gát theo các dòng họ của họ: với Saphôn, dòng họ người Saphôni; với Angi, dòng họ người Angi; với Souni, dòng họ người Souni; với Azeni, dòng họ người Azeni; với Addi, dòng họ người Addi; với Arodi, dòng họ người Aroadi; với Ariêl, dòng họ người Ariêli. Đây là các chi tộc con trai Gát theo cuộc kiểm tra của họ, bốn mươi bốn ngàn năm trăm. Con trai của A-se theo các dòng họ của họ: với Gia-min, dòng họ của người Gia-min; với Giê-su-i, dòng họ của người Giê-su-i; với Bê-ri-a, dòng họ của người Bê-ri-a. Từ Chober, dân tộc người Choberi; từ Melchiel, dân tộc người Melchieli. Và tên con gái của Asher là Sarai. Đây là các dòng họ của A-se theo cuộc kiểm tra của họ, bốn mươi ba ngàn bốn trăm người. Các con trai của Giô-sép theo các chi tộc của họ, Ma-na-se và Ép-ra-im. Con trai của Manasseh. Với Ma-ki, dân tộc người Ma-ki-rít; và Ma-ki sinh ra Ga-la-át; với Ga-la-át, dân tộc người Ga-la-át-ít. Và đây là các con trai của Ga-la-át: A-hi-ê-xe, dân tộc A-hi-ê-xe-rít; Hê-léc, dân tộc Hê-léc-ít. Của Esriel, dân tộc của người Esriel; của Shechem, dân tộc của người Shechem; của Shemaer, dân tộc của người Shemaer; và của Hepher, dân tộc của người Hepher. Và Xalôphát, con trai của Hêphe, không có con trai, mà chỉ có con gái; và đây là tên các con gái của

Xalôphát: Macla, và Nôa, và Hốcla, và Milca, và Tia-xa. Đây là các dòng họ của Ma-na-se theo cuộc kiểm tra của họ, năm mươi hai ngàn bảy trăm người. Và đây là các con trai của Ephraim: của Shuthelah, dân tộc Shuthelahite; của Tahan, dân tộc Tahanite. Đây là các con trai của Su-tha-la: từ Ê-đen, dân tộc của người Ê-đen. Đây là các chi tộc Ép-ra-im từ cuộc kiểm tra của họ, ba mươi hai nghìn năm trăm; đây là các chi tộc con trai Giô-sép theo các chi tộc của họ. Con trai của Benjamin theo các dòng họ của họ: với Bela, dòng họ của người Bela; với Ashbel, dòng họ của người Ashbel; với Ahiram, dòng họ của người Ahiram. Cho Sophan, người dân Sophan. Các con trai của Bale là Adar và Noeman; Adar có dân tộc Adari, và Noeman có dân tộc Noemani. Đây là con trai của Benjamin theo các dòng họ của họ từ cuộc kiểm tra của họ: ba mươi lăm ngàn năm trăm người. Và các con trai Đan theo các chi tộc của họ: với Samê, chi tộc của người Samê; đây là các chi tộc Đan theo các chi tộc của họ. Tất cả các dân tộc của người Samê theo sự kiểm kê của họ, sáu mươi bốn ngàn bốn trăm người. Con trai Nép-ta-li theo các dòng họ của họ: thuộc về A-si-ên, dòng họ người A-si-ên; thuộc về Gu-ni, dòng họ người Gu-ni. Của Giê-se, dân tộc của người Giê-se-rít; của Sa-lum, dân tộc của người Sa-lê-mít. Đây là các dòng họ của Naphtali theo cuộc kiểm tra của họ, bốn mươi nghìn ba trăm. Đây là cuộc kiểm tra của con trai Israel, sáu trăm ngàn và một ngàn và bảy trăm và ba mươi. Và Chúa đã nói với Môi-se, rằng, đất sẽ được chia cho những người này để thừa kế, theo số tên. Cho những người nhiều hơn, ngươi sẽ tăng phần gia tài, và cho những người ít hơn, ngươi sẽ giảm phần gia tài của họ; mỗi người sẽ được cho phần gia tài của họ đúng như họ đã được kiểm kê. Đất sẽ được

chia theo các tên qua thăm bốc; họ sẽ thừa kế theo các chi tộc tổ tiên của họ. Bạn sẽ chia gia tài của họ theo thăm giữa những người nhiều và những người ít. Và các con trai của Lê-vi theo các dòng họ của họ: thuộc về Ghẹt-sôn, dòng họ người Ghẹt-sôn; thuộc về Kê-hát, dòng họ người Kê-hát; thuộc về Mê-ra-ri, dòng họ người Mê-ra-ri. Đây là các dòng họ của con trai Lê-vi: dòng họ Líp-ni, dòng họ Hếp-rôn, dòng họ Cô-ra, và dòng họ Mu-si; và Kê-hát sinh Am-ram. Và tên vợ của ông là Giôkêbết, con gái của Lêvi, người đã sinh những người này cho Lêvi ở Ai Cập, và bà đã sinh cho Amram là A-rôn và Môi-se, và Mi-ri-am là em gái của họ. Và Aaron có các con trai: Nadab, Abihu, Eleazar, và Ithamar. Và Nadab và Abihu đã chết khi họ dâng lửa lạ trước Chúa trong hoang mạc Sinai. Và từ cuộc kiểm tra của họ có hai mươi ba ngàn, tất cả nam giới từ một tháng tuổi trở lên; vì họ không được đếm cùng với con cái Y-sơ-ra-ên, bởi vì không có cơ nghiệp được ban cho họ trong số con cái Y-sơ-ra-ên. Và đây là cuộc kiểm tra của Môi-se và Ê-lê-a-sa thầy tế lễ, những người đã kiểm tra các con trai Y-sơ-ra-ên trong đồng bằng Mô-áp, trên sông Giô-đanh gần Giê-ri-cô. Và trong số những người này không có một người nào thuộc những người đã được đếm bởi Môi-se và A-rôn, là những người đã kiểm kê dân Y-sơ-ra-ên trong sa mạc Si-na-i. Vì Chúa đã nói với họ rằng họ sẽ chết trong hoang mạc; và không còn lại một ai trong số họ, ngoại trừ Caleb con trai của Giê-phu-nê, và Giô-suê con của Nun.

27

Và các con gái của Xê-lô-phát, con trai của Hê-phe, con trai của Ga-la-át, con trai của Ma-ki, thuộc dân Ma-na-se, thuộc các con trai Giô-sép, đã đến gần, và đây là tên của họ: Ma-la, Nô-a, Hốt-la, Minh-ca, và Thiệt-sa, và đã đứng trước Môi-se, và trước Ê-lê-a-sa thầy tế lễ, và trước các quan trưởng, và trước toàn thể hội chúng tại cửa lều chứng cớ, nói rằng: Cha chúng tôi đã chết trong đồng vắng, và ông không ở giữa hội chúng đã tụ tập chống lại Chúa trong hội chúng Cô-ra, vì qua tội lỗi của mình ông đã chết, và các con trai không sinh ra cho ông; đừng để tên của cha chúng tôi bị xóa bỏ khỏi giữa dân của ông, vì không có con trai cho ông; hãy cho chúng tôi sản nghiệp ở giữa anh em của cha chúng tôi. Và Môi-se đem sự phán xét của họ đến trước mặt Chúa. Và Chúa đã nói với Môi-se rằng, các con gái của Xê-lô-phát đã nói đúng; ngươi sẽ cho họ quyền sở hữu gia nghiệp như một món quà ở giữa các anh em của cha họ, và ngươi sẽ chuyển phần gia nghiệp của cha họ cho họ. Và ngươi sẽ nói với các con trai Y-sơ-ra-ên, rằng, nếu một người đàn ông chết, và anh ta không có con trai, các ngươi sẽ chuyển sự thừa kế của anh ta cho con gái của anh ta; Nhưng nếu anh ta không có con gái, các ngươi sẽ cho sự thừa kế cho anh trai của anh ta. Nếu anh ta không có anh em, các ngươi sẽ cho gia tài cho anh em của cha anh ta. Nếu không có anh em của cha anh ta, các ngươi sẽ cho gia tài cho người thân gần nhất của anh ta từ bộ tộc của anh ta, để thừa kế của anh ta; và điều này sẽ là điều luật phán xét cho các con trai Israel, như Chúa đã truyền cho Môi-se. Và Chúa phán với Môi-se, hãy lên núi Nê-bô ở bên kia sông Giô-đanh, và hãy nhìn xem đất Ca-na-an mà ta ban cho con cái Y-sơ-ra-ên làm sản nghiệp. Và ngươi sẽ thấy nó, rồi ngươi sẽ được tiếp về với dân ngươi, cũng như A-rôn

anh ngươi đã được tiếp về trên núi Hô-rơ. Bởi vì các ngươi đã phạm lời của ta trong hoang mạc Sin, khi hội chúng chống lại để thánh hóa ta, các ngươi không thánh hóa ta bằng nước trước mặt họ; đây là nước tranh cãi ở Kadesh trong hoang mạc Sin. Và Môi-se nói với Chúa, xin Chúa là Đức Chúa Trời của các thần linh và của tất cả xác thịt hãy chỉ định một người trên hội chúng này, người sẽ đi ra trước mặt họ, và người sẽ đi vào trước mặt họ, và người sẽ dẫn họ ra, và người sẽ dẫn họ vào, và hội chúng của Chúa sẽ không như bầy chiên mà không có người chăn. Và Chúa đã nói với Môi-se, rằng, hãy đem đến cho chính ngươi Giô-suê con trai của Nun, một người có linh trong chính mình, và ngươi sẽ đặt bàn tay của ngươi trên người. Và ngươi sẽ đặt người trước mặt Ê-lê-a-sa thầy tế lễ, và ngươi sẽ ủy thác cho người trước mặt tất cả hội chúng, và ngươi sẽ ủy thác về người trước mặt họ. Và ngươi sẽ ban vinh quang của ngươi cho người, để các con trai Israel nghe theo người. Và người sẽ đứng trước mặt thầy tế lễ Ê-lê-a-sa, và họ sẽ hỏi ông về sự phán xét của sự tỏ ra trước mặt Chúa; theo lời của ông họ sẽ đi ra, và theo lời của ông họ sẽ đi vào, chính ông và các con trai Y-sơ-ra-ên đồng lòng, và toàn thể hội chúng. Và Môi-se làm đúng như Chúa đã truyền cho ông, và đã đem Giô-suê, đặt ông trước mặt Ê-lê-a-sa thầy tế lễ, và trước mặt toàn thể hội chúng, và đặt tay của ông lên trên ông, và lập ông đúng như Chúa đã truyền cho Môi-se.

28

Và Chúa đã nói với Môi-se, rằng, hãy ra lệnh cho các con trai Y-

sơ-ra-ên, và ngươi sẽ nói với họ, rằng, các của lễ của ta, các lễ vật của ta, các của lễ hoa màu của ta để làm mùi hương thơm, các ngươi sẽ giữ để dâng cho ta trong các kỳ lễ của ta. Và ngươi sẽ nói với họ: Đây là các của lễ mà các ngươi sẽ dâng lên Chúa: hai chiên con một tuổi không tì vết mỗi ngày làm của lễ thiêu hoàn toàn, liên tục. Ngươi sẽ dâng con chiên thứ nhất vào buổi sáng, và ngươi sẽ dâng con chiên thứ hai vào buổi chiều. Và bạn sẽ làm một phần mười ê-pha bột mịn thành của lễ được trộn với một phần tư hin dầu. Của lễ thiêu liên tục, đã được dâng trên núi Si-na-i, thành mùi hương thơm cho Chúa. Và lễ quán của nó là một phần tư hin cho mỗi con chiên; trong nơi thánh ngươi sẽ đổ lễ quán rượu mạnh cho Chúa; và con chiên thứ hai ngươi sẽ dâng vào buổi chiều; theo lễ tế của nó và theo lễ quán của nó các ngươi sẽ làm thành mùi hương thơm cho Chúa. Và vào ngày sa-bát các ngươi sẽ dâng hai con chiên một tuổi không tì vết, và hai phần mười bột mịn trộn với dầu làm của lễ và của lễ quán, của lễ thiêu hoàn toàn của ngày sa-bát trong các ngày sa-bát trên của lễ thiêu hoàn toàn hằng ngày, và của lễ quán của nó. Và vào các ngày trăng mới, các ngươi sẽ dâng tế lễ thiêu trọn cho Chúa: hai con bò con, một con chiên đực, bảy con chiên con một tuổi không tì vết; ba phần mười bột mịn trộn dầu cho mỗi con bò con, hai phần mười bột mịn trộn dầu cho con chiên đực; một phần mười bột mịn trộn dầu cho mỗi con chiên con, một của lễ có mùi thơm dâng cho Chúa. Lễ quán của họ sẽ là một nửa hin cho mỗi bò con; và một phần ba hin cho mỗi chiên đực. Và một phần tư hin rượu sẽ dành cho mỗi chiên con; của lễ thiêu này tháng này qua tháng khác trong các tháng của năm. Và một con dê đực từ những con dê về tội lỗi dâng cho Chúa, ngoài của lễ

thiêu thường xuyên sẽ được dâng, và của lễ quán của nó. Và vào tháng thứ nhất, ngày thứ mười bốn của tháng, là lễ Vượt Qua dâng cho Chúa. Và ngày thứ mười lăm của tháng này là lễ hội; bảy ngày các ngươi sẽ ăn bánh không men. Và ngày thứ nhất sẽ được gọi là thánh cho các ngươi; các ngươi sẽ không làm bất kỳ công việc phục dịch nào. Và các ngươi sẽ dâng của lễ thiêu hoàn toàn, một của lễ cho Chúa, bò con từ bò hai con, chiên đực một con, chiên con một tuổi bảy con; chúng sẽ không tì vết đối với các ngươi. Và của lễ chay của họ là bột mịn trộn với dầu: ba phần mười cho mỗi bò con, và hai phần mười cho mỗi chiên đực. Ngươi sẽ dâng một phần mười cho mỗi con chiên con, cho bảy con chiên con. Và một con dê đực từ đàn dê về tội lỗi, để chuộc tội cho các ngươi; ngoại trừ của lễ thiêu buổi sáng liên tục, đó là của lễ thiêu thường xuyên. Những điều này các ngươi sẽ làm như vậy mỗi ngày trong bảy ngày, lễ vật dâng hương thơm cho Chúa, trên của lễ thiêu hoàn toàn liên tục các ngươi sẽ làm lễ quán của nó. Và ngày thứ bảy sẽ là ngày thánh cho các ngươi; các ngươi sẽ không làm bất kỳ công việc phục dịch nào trong ngày đó. Và trong ngày của những tuần lễ mới, khi các ngươi dâng của lễ mới cho Chúa, đó sẽ là ngày thánh được gọi cho các ngươi; các ngươi sẽ không làm bất kỳ công việc phục dịch nào. Và các ngươi sẽ dâng của lễ thiêu toàn thể làm mùi hương thơm cho Chúa, bê đực từ bò hai con, chiên đực một con, chiên con một tuổi bảy con không tì vết. Lễ vật của họ là bột mịn đã trộn với dầu: ba phần mười cho một con bò con, và hai phần mười cho một con chiên đực. Một phần mười cho mỗi con chiên con, cho bảy con chiên con; và một con dê đực từ đàn dê về tội lỗi, để chuộc tội cho các ngươi; ngoại trừ của lễ thiêu hằng ngày; và các

ngươi sẽ dâng của lễ của chúng cho ta, chúng sẽ không tì vết đối với các ngươi, và các của lễ quán của chúng.

29

Và vào tháng thứ bảy, ngày mồng một của tháng, sẽ là ngày thánh được gọi cho các ngươi; các ngươi sẽ không làm bất kỳ công việc phục dịch nào; đó sẽ là ngày của dấu hiệu cho các ngươi. Và các ngươi sẽ dâng của lễ thiêu làm mùi hương thơm cho Chúa, một con bê đực từ bò, một con chiên đực, bảy con chiên con một tuổi không tì vết. Của lễ tế của họ là bột mịn trộn với dầu: ba phần mười cho một con bò con, và hai phần mười cho một con chiên đực; một phần mười cho mỗi chiên con, cho bảy chiên con; và một con dê đực từ bầy dê về tội lỗi, để chuộc tội cho các ngươi; ngoại trừ các của lễ thiêu của trăng mới; và các của lễ tế của chúng, và các của lễ quán của chúng, và của lễ thiêu thường xuyên; và các của lễ tế của chúng và các của lễ quán của chúng theo quy định của chúng thành mùi hương thơm cho Chúa. Và vào ngày thứ mười của tháng này sẽ là ngày thánh cho các ngươi, các ngươi sẽ hành hạ linh hồn mình, và các ngươi sẽ không làm bất kỳ công việc nào. Và các ngươi sẽ dâng của lễ thiêu toàn phần làm mùi hương thơm cho Chúa, của lễ hoa màu cho Chúa, một con bê đực từ bò, một con chiên đực, bảy con chiên con một tuổi; chúng sẽ không tì vết đối với các ngươi. Của lễ tế của họ là bột mịn trộn với dầu: ba phần mười cho một con bò con, và hai phần mười cho một con chiên đực; một phần mười cho một con chiên con, cho bảy con chiên con;

Và một con dê đực từ bầy dê về tội lỗi, để chuộc tội cho các ngươi; ngoại trừ của lễ về tội lỗi của sự chuộc tội, và của lễ thiêu hoàn toàn hằng ngày; của lễ tế của nó, và của lễ quán của nó theo quy định thành mùi hương thơm của lễ dâng cho Chúa. Và vào ngày thứ mười lăm của tháng thứ bảy này sẽ là ngày thánh được gọi cho các ngươi; các ngươi sẽ không làm bất kỳ công việc phục dịch nào; và các ngươi hãy cử hành lễ này cho Chúa bảy ngày. Và các ngươi sẽ dâng của lễ thiêu toàn phần, một của lễ có mùi hương thơm cho Chúa, vào ngày thứ nhất: bò tơ mười ba con, chiên đực hai con, chiên con một tuổi mười bốn con; chúng sẽ không tì vết. Các của lễ của chúng là bột mịn đã được trộn trong dầu: ba phần mười cho mỗi bê đực một con, cho mười ba con bê đực; và hai phần mười cho mỗi chiên đực một con, cho hai con chiên đực; một phần mười cho mỗi chiên con một con, cho mười bốn con chiên con; và một con dê đực từ bầy dê về tội lỗi; ngoại trừ của lễ thiêu trọn vẹn hằng ngày; các của lễ chay của chúng và các lễ quán của chúng. Và vào ngày thứ hai: mười hai bê đực, hai cừu đực, mười bốn cừu con một tuổi không tì vết. Lễ tế của họ và lễ quán của họ cho những bê con và những chiên đực và những chiên con theo số lượng của chúng, theo quy định của chúng. Và một con dê đực từ đàn dê về tội lỗi; ngoại trừ của lễ thiêu hằng ngày; các của lễ của chúng và các lễ quán của chúng. Vào ngày thứ ba: mười một con bê đực, hai con cừu đực, mười bốn con cừu con một tuổi không tì vết. Lễ tế của họ và lễ quán của họ cho những bê con và những chiên đực và những chiên con theo số lượng của chúng, theo quy định của chúng. Và một con dê đực từ bầy dê làm lễ chuộc tội; ngoại trừ lễ thiêu thường xuyên; các lễ tế của chúng và các lễ quán của chúng. Vào

ngày thứ tư: mười con bê đực, hai con cừu đực, mười bốn con cừu con một tuổi không tì vết. Các của lễ thiêu của họ và các của lễ quán của họ dành cho các bê con và các chiên đực và các chiên con theo số lượng của chúng, theo quy định của chúng. Và một con dê đực từ bầy dê làm lễ chuộc tội; ngoại trừ lễ thiêu thường xuyên; các lễ tế của chúng và các lễ quán của chúng. Vào ngày thứ năm: chín con bê, hai con cừu đực, mười bốn con cừu con một tuổi không tì vết. Các của lễ thiêu của họ và các của lễ quán của họ dành cho các bê con và các chiên đực và các chiên con theo số lượng của chúng, theo quy định của chúng. Và một con dê đực từ những con dê về tội lỗi, ngoại trừ lễ thiêu hoàn toàn thường xuyên, các lễ tế của chúng và các lễ quán của chúng. Vào ngày thứ sáu: tám con bê, hai con cừu đực, mười bốn con chiên một tuổi không tì vết. Các của lễ thiêu của họ và các của lễ quán của họ dành cho các bê con và các chiên đực và các chiên con theo số lượng của chúng, theo quy định của chúng. Và một con dê đực từ các con dê làm lễ chuộc tội; ngoài lễ thiêu thường xuyên; cùng các lễ tế và các lễ quán của chúng. Vào ngày thứ bảy: bảy con bê bò, hai con cừu đực, mười bốn con cừu con một tuổi không tì vết. Các của lễ thiêu của họ và các của lễ quán của họ dành cho các bê con và các chiên đực và các chiên con theo số lượng của chúng, theo quy định của chúng. Và một con dê đực từ bầy dê làm lễ chuộc tội; ngoại trừ lễ thiêu thường xuyên; các lễ tế của chúng và các lễ quán của chúng. Và vào ngày thứ tám sẽ có một buổi lễ trọng thể cho các ngươi; các ngươi sẽ không làm bất kỳ công việc nô dịch nào trong ngày đó. Và các ngươi sẽ dâng của lễ thiêu toàn bộ làm mùi hương thơm, của lễ dâng cho Chúa: một con bê, một con chiên đực, bảy con chiên

con một tuổi không tì vết. Các của lễ thiêu của họ và các của lễ quán của họ cho bò con và chiên đực và các chiên con theo số lượng của chúng, theo sự sắp đặt quy định của chúng. Và một con dê đực từ bầy dê làm lễ chuộc tội; ngoại trừ lễ thiêu thường xuyên; các lễ tế của chúng và các lễ quán của chúng. Những điều này các ngươi sẽ làm cho Chúa trong các lễ hội của các ngươi, ngoại trừ các lời khấn nguyện của các ngươi, và các của lễ tự nguyện của các ngươi, và các của lễ thiêu của các ngươi, và các của lễ tế của các ngươi, và các của lễ quán của các ngươi, và các của lễ bình an của các ngươi.

30

Và Môi-se đã nói với các con trai Y-sơ-ra-ên theo tất cả những gì Chúa đã truyền cho Môi-se. Và Môi-se đã nói với các người cai trị của các chi phái con trai Y-sơ-ra-ên rằng: Đây là lời mà Chúa đã ra lệnh. Người nam nào khấn nguyện lời khấn nguyện cho Chúa, hoặc thề lời thề, hoặc ràng buộc bằng sự ràng buộc về linh hồn của mình, sẽ không làm ô uế lời nói của mình; tất cả những gì ra từ miệng của mình, người ấy sẽ làm. Nếu một người phụ nữ thề lời thề cho Chúa, hoặc ràng buộc một lời ràng buộc trong nhà cha nàng khi nàng còn trẻ, và cha nàng nghe các lời thề của nàng và các lời ràng buộc của nàng mà nàng đã ràng buộc chống lại linh hồn nàng, và cha nàng giữ im lặng, thì tất cả các lời thề của nàng sẽ đứng vững, và tất cả các lời ràng buộc mà nàng đã ràng buộc chống lại linh hồn nàng sẽ còn lại cho nàng; Nhưng nếu cha nàng từ chối trong ngày mà ông nghe tất cả các lời thề

của nàng và các lời ràng buộc mà nàng đã ràng buộc chống lại linh hồn nàng, thì chúng sẽ không đứng vững; và Chúa sẽ tẩy sạch nàng, bởi vì cha nàng đã từ chối. Nếu nhưng sau khi đã trở thành vợ, cô ấy thuộc về một người đàn ông, và những lời khấn nguyện của cô ấy ở trên cô ấy theo lời thốt ra từ môi của cô ấy, mà cô ấy đã ràng buộc chống lại tâm hồn của cô ấy, và chồng của cô ấy nghe, và anh ấy giữ im lặng với cô ấy vào ngày mà anh ấy nghe, thì như vậy tất cả những lời khấn nguyện của cô ấy sẽ có hiệu lực, và những nghĩa vụ ràng buộc của cô ấy, mà cô ấy đã ràng buộc chống lại tâm hồn của cô ấy, sẽ có hiệu lực. Nhưng nếu người chồng của cô ấy từ chối trong ngày nào mà anh ta nghe, thì tất cả những lời cầu nguyện của cô ấy và những nghĩa vụ ràng buộc của cô ấy mà cô ấy đã ràng buộc chống lại linh hồn của cô ấy sẽ không còn giá trị, bởi vì người chồng đã từ chối từ cô ấy; và Chúa sẽ tẩy sạch cô ấy. Và lời khấn nguyện của người góa bụa và của người bị ruồng bỏ, bất cứ điều gì mà cô ấy khấn nguyện theo linh hồn của mình, thì chúng vẫn có hiệu lực đối với cô ấy. Nếu nhưng trong nhà của chồng cô ấy có lời thề nguyện của cô ấy, hoặc sự ràng buộc chống lại linh hồn của cô ấy với lời thề, và chồng cô ấy nghe, và giữ im lặng với cô ấy, và không từ chối với cô ấy, thì tất cả các lời thề nguyện của cô ấy sẽ đứng vững, và tất cả các sự ràng buộc của cô ấy mà cô ấy đã ràng buộc chống lại linh hồn của cô ấy, chúng sẽ đứng vững chống lại cô ấy. Nhưng nếu người chồng của cô ấy loại bỏ vào ngày mà anh ta nghe, tất cả những gì ra khỏi môi của cô ấy theo những lời cầu nguyện của cô ấy và theo những nghĩa vụ liên quan đến linh hồn của cô ấy sẽ không còn giá trị cho cô ấy; người chồng của cô ấy đã loại bỏ, và Chúa sẽ tẩy sạch cô ấy. Mọi

lời khấn nguyện và mọi lời thề ràng buộc để làm hại linh hồn, người chồng của nó sẽ thiết lập cho nó, và người chồng của nó sẽ loại bỏ. Nhưng nếu im lặng anh ta giữ im lặng với nó ngày này qua ngày khác, thì anh ta sẽ thiết lập cho nó tất cả những lời khấn nguyện của nó, và những nghĩa vụ trên nó anh ta sẽ thiết lập cho nó, bởi vì anh ta đã im lặng với nó vào ngày mà anh ta đã nghe. Nhưng nếu người chồng của cô ấy bãi bỏ lời thề sau ngày mà anh ấy nghe, thì anh ấy sẽ mang tội lỗi của mình. Đây là những sắc lệnh mà Chúa đã truyền cho Môi-se, giữa người đàn ông và người vợ của ông ta, và giữa người cha và con gái trong tuổi trẻ ở nhà cha.

31

Và Chúa đã nói với Môi-se rằng: Hãy báo thù cho con cái Y-sơ-ra-ên từ những người Ma-đi-an, và sau đó ngươi sẽ được về với dân của ngươi. Và Môi-se nói với dân chúng rằng: Hãy vũ trang những người đàn ông từ các ngươi, và dàn trận trước mặt Chúa chống lại Ma-đi-an, để thực hiện sự báo thù của Chúa đối với Ma-đi-an. Một ngàn người từ mỗi bộ tộc, một ngàn người từ mỗi bộ tộc, từ tất cả các bộ tộc con cái Y-sơ-ra-ên, hãy sai đi để dàn trận chiến đấu. Và họ đã đếm từ các nghìn của Israel một nghìn từ mỗi bộ tộc, mười hai nghìn người được trang bị vũ khí để ra trận. Và Môi-se đã sai họ, một ngàn từ mỗi bộ tộc, một ngàn từ mỗi bộ tộc cùng với lực lượng của họ, và Phi-nê-a con trai của Ê-lê-a-sa con trai của A-rôn thầy tế lễ; và các đồ vật thánh, và các kèn báo hiệu trong tay họ. Và họ dàn trận chống lại Ma-đi-an,

đúng như Chúa đã truyền lệnh cho Môi-se, và họ giết tất cả đàn ông. Và họ giết các vua Ma-đi-an cùng với những người bị thương của họ, và Ê-vi, và Rê-kem, và Xu-rơ, và Hu-rơ, và Rê-ba, năm vua Ma-đi-an; và Ba-la-am con trai Bê-ô họ giết bằng gươm cùng với những người bị thương của họ. Và họ cướp phá các phụ nữ Ma-đi-an, và hành lý của họ, và gia súc của họ, và tất cả tài sản của họ; và của cải của họ họ cướp phá. Và tất cả các thành phố của họ ở trong các nơi định cư của họ, và các trang trại của họ, họ đốt bằng lửa. Và họ đã lấy tất cả chiến lợi phẩm của chúng, và tất cả của cải chiến lợi của chúng từ người đến súc vật. Và họ dẫn đến Môi-se và đến Ê-lê-a-sa thầy tế lễ, và đến tất cả con trai Y-sơ-ra-ên, những người bị bắt, và chiến lợi phẩm, và của cướp vào trại vào đồng bằng Mô-áp, cái mà ở trên sông Giô-đanh đối diện Giê-ri-cô. Và Môi-se và Ê-lê-a-sa thầy tế lễ và tất cả các người cai trị của hội chúng đã đi ra để gặp họ bên ngoài trại. Và Môi-se đã tức giận với những người giám sát của lực lượng, những người chỉ huy ngàn người và những người chỉ huy trăm người đang đến từ hàng ngũ chiến đấu của cuộc chiến tranh. Và Môi-se nói với họ, Tại sao các ngươi đã giữ sống tất cả con cái? Vì những người này đã ở với các con trai Y-sơ-ra-ên theo lời của Ba-la-am để làm quay đi và coi thường lời của Chúa, vì Phê-o; và tai họa đã xảy ra trong hội chúng của Chúa. Và bây giờ hãy giết tất cả nam giới trong toàn bộ đoàn người, hãy giết tất cả phụ nữ đã biết giường nam giới. Và tất cả những người phụ nữ trong chiến lợi phẩm mà không biết giường của nam giới, hãy giữ họ sống. Và các ngươi hãy đóng trại bên ngoài trại quân bảy ngày; tất cả người đã giết và người chạm vào người đã bị giết sẽ được tẩy sạch vào ngày thứ ba, và vào ngày thứ bảy các ngươi và những

người bị bắt của các ngươi. Và mọi tấm phủ và mọi đồ vật bằng da và mọi đồ làm từ lông dê và mọi đồ vật bằng gỗ các ngươi sẽ làm sạch. Và thầy tế lễ Ê-lê-a-sa nói với những người lính đang trở về từ trận địa: Đây là sắc lệnh của luật pháp mà Chúa đã truyền cho Môi-se. Ngoại trừ vàng và bạc và đồng và sắt và chì và thiếc, mọi vật sẽ đi qua lửa thì sẽ được tẩy sạch, nhưng cũng sẽ được thanh tẩy bằng nước thanh tẩy; và tất cả những gì không đi qua lửa, sẽ đi qua nước. Và các ngươi sẽ giặt những áo quần vào ngày thứ bảy, và các ngươi sẽ được tẩy sạch; và sau những điều này các ngươi sẽ vào trại. Và Chúa đã nói với Môi-se, rằng, hãy lấy tổng số của chiến lợi phẩm bị bắt từ người cho đến súc vật, ngươi và Ê-lê-a-sa thầy tế lễ và các người cai trị của các tổ phụ của hội chúng. Và các ngươi sẽ chia chiến lợi phẩm giữa các chiến binh đã ra trận và giữa toàn thể hội chúng. Và các ngươi sẽ dành riêng một phần cho Chúa từ những người nam chiến binh đã đi ra chiến trận, một linh hồn từ năm trăm, từ những người nam, và từ những gia súc, và từ những bò, và từ những chiên, và từ những lừa; và các ngươi sẽ lấy từ một nửa của chúng. Và ngươi sẽ cho thầy tế lễ Ê-lê-a-sa những của đầu mùa của Chúa. Và từ một nửa của con cái Y-sơ-ra-ên, ngươi sẽ lấy một từ năm mươi từ những người, và từ những bò, và từ những chiên, và từ những lừa, và từ tất cả những gia súc; và ngươi sẽ cho chúng cho những người Lê-vi, những người canh giữ các lần canh trong lều của Chúa. Và Môi-se và Ê-lê-a-sa thầy tế lễ đã làm, như Chúa đã truyền cho Môi-se. Và phần thừa của chiến lợi phẩm mà các chiến binh đã cướp được là: từ cừu, sáu trăm bảy mươi lăm ngàn; và bò, bảy mươi hai ngàn; và lừa, sáu mươi mốt ngàn; và linh hồn người từ những phụ nữ chưa biết giường chăn với đàn

ông, tất cả linh hồn, ba mươi hai ngàn. Và nửa phần của những người đã đi ra chiến tranh, tính từ số lượng cừu, là ba trăm ba mươi bảy nghìn năm trăm con. Và phần dâng cho Chúa từ những con cừu là sáu trăm bảy mươi lăm; Và bò, ba mươi sáu nghìn, và phần dâng cho Chúa là bảy mươi hai; Và lừa, ba mươi nghìn năm trăm, và phần dâng cho Chúa là sáu mươi mốt; Và linh hồn người, mười sáu nghìn, và phần dâng của họ cho Chúa là ba mươi hai linh hồn. Và Môi-se đã trao phần lễ vật cho Chúa, là phần dâng hiến của Đức Chúa Trời, cho thầy tế lễ Ê-lê-a-sa, đúng như Chúa đã truyền cho Môi-se; từ phần một nửa của dân Y-sơ-ra-ên, mà Môi-se đã chia ra khỏi những người chiến sĩ. Và nửa phần từ hội họp từ những con cừu đã trở thành ba trăm ba mươi bảy nghìn năm trăm; Và bò, ba mươi sáu nghìn; Lừa, ba mươi nghìn năm trăm; Và linh hồn của người, mười sáu nghìn. Và Môi-se đã lấy từ phần một nửa của con cái Y-sơ-ra-ên một phần năm mươi, cả người lẫn gia súc, và đã giao chúng cho những người Lê-vi đang canh giữ lều của Chúa, đúng như Chúa đã ra lệnh cho Môi-se. Và tất cả những người đã được chỉ định vào các chức chỉ huy ngàn quân của lực lượng, các chỉ huy ngàn quân và các chỉ huy trăm quân, đã đến gần Môi-se, và họ đã nói với Môi-se, Những đầy tớ của ông đã kiểm đếm số lượng những người nam chiến binh ở giữa chúng tôi, và không có một người nào trong họ bị thiếu. Và chúng tôi đã dâng lên món quà cho Chúa, mỗi người nam đã tìm thấy đồ vật bằng vàng và khoen và vòng tay và nhẫn và vòng đeo cánh tay và dây tết tóc, để chuộc tội cho chúng tôi trước mặt Chúa. Và Môi-se và Ê-lê-a-sa thầy tế lễ đã nhận vàng từ họ, mọi đồ vật đã được chế tác. Và tất cả vàng của lễ vật mà họ đã dâng lên Chúa là mười sáu ngàn bảy trăm

năm mươi siclơ từ các chỉ huy ngàn người và các chỉ huy trăm người. Và những chiến binh đã cướp bóc, mỗi người cho chính mình. Và Môi-se và Ê-lê-a-sa thầy tế lễ đã nhận vàng từ các chỉ huy ngàn quân và từ các chỉ huy trăm quân, và đã mang chúng vào lều chứng cớ, làm vật kỷ niệm của các con trai Y-sơ-ra-ên trước mặt Chúa.

32

Và các con trai Ru-bên và các con trai Gát có gia súc rất đông đảo; và họ đã thấy vùng đất Gia-xe và vùng đất Ga-la-át; và nơi đó là nơi dành cho gia súc. Và các con trai Ru-bên và các con trai Gát đã đến gần, họ đã nói với Môi-se và với Ê-lê-a-sa thầy tế lễ và với các người lãnh đạo của hội chúng, nói rằng: A-ta-rốt, và Đi-bôn, và Gia-xe, và Nim-ra, và Hết-bôn, và Ê-lê-a-lê, và Sê-bam, và Nê-bô, và Bê-ôn, vùng đất mà Chúa đã ban cho trước mặt các con trai Y-sơ-ra-ên, là đất chăn nuôi gia súc, và các tôi tớ của ông có gia súc. Và họ nói: Nếu chúng tôi được ơn trước mặt ông, xin cho vùng đất này làm sản nghiệp cho các đầy tớ của ông, và xin đừng bắt chúng tôi qua sông Giô-đanh. Và Môi-se nói với các con trai Gát và các con trai Ru-bên, các anh em của các ngươi đang đi vào chiến tranh, còn các ngươi sẽ ngồi ở đây sao? Và tại sao các ngươi làm dao động tâm trí của con cái Israel để họ không vượt qua vào đất mà Chúa ban cho họ? Chẳng phải các cha của các ngươi đã làm như vậy, khi ta sai họ từ Kadesh Barnea để khảo sát vùng đất sao? Và họ đã đi lên khe núi của chùm nho, và họ đã quan sát vùng đất, và họ đã làm rút lui trái tim của các

con trai Israel, để họ không đi vào vùng đất mà Chúa đã ban cho họ. Và Chúa đã giận dữ trong cơn thịnh nộ vào ngày đó, và đã thề, nói rằng, những người này là những người đã đi lên từ Ai Cập từ hai mươi tuổi trở lên, những người biết điều tốt và điều xấu, sẽ không thấy cái đất mà ta đã thề với Áp-ra-ham và Y-sác và Gia-cốp, vì họ đã không theo sau ta; trừ Ca-lép con trai của Giê-phu-nê, người đã được tách riêng ra, và Giô-suê con trai của Nun, bởi vì họ đã theo sau Chúa. Và Chúa đã giận dữ trên dân Y-sơ-ra-ên, và khiến họ lang thang trong sa mạc bốn mươi năm, cho đến khi toàn bộ thế hệ những người làm điều ác trước mặt Chúa bị tiêu diệt. Này các ngươi đã dấy lên thay cho các cha của các ngươi, là những con người tội lỗi đáng hủy diệt, để thêm vào nữa cơn giận thịnh nộ của Chúa trên Y-sơ-ra-ên. Bởi vì các ngươi sẽ quay lưng với Ngài để tiếp tục bỏ rơi Ngài trong hoang mạc, và các ngươi sẽ phạm tội chống lại toàn thể hội chúng này. Và họ đến gần ông và nói, Chúng tôi sẽ xây những chuồng chiên ở đây cho gia súc của chúng tôi và những thành phố cho gia đình của chúng tôi. Và chúng tôi sẽ trang bị vũ khí đi trước các con trai Israel làm hậu vệ, cho đến khi chúng tôi dẫn họ vào nơi của chính họ; và hành lý của chúng tôi sẽ ở trong các thành có tường vì những người đang ở trên đất đó. Chúng tôi sẽ không quay về nhà của chúng tôi cho đến khi các con trai Israel được chia phần, mỗi người vào sản nghiệp của họ. Và chúng tôi sẽ không còn thừa kế với họ từ bên kia sông Giô-đanh và xa hơn nữa, bởi vì chúng tôi đã nhận phần đất của chúng tôi ở bên kia sông Giô-đanh về phía đông. Và Môi-se đã nói với họ, nếu các ngươi làm theo lời này, nếu các ngươi trang bị vũ khí trước mặt Chúa để vào chiến tranh, và mọi chiến binh của các ngươi sẽ đi qua sông

Giô-đanh trước mặt Chúa, cho đến khi kẻ thù của Ngài bị tiêu diệt khỏi trước mặt Ngài, và đất bị chinh phục trước mặt Chúa, và sau những điều này các ngươi sẽ quay về, và các ngươi sẽ vô tội trước mặt Chúa và trước I-sơ-ra-ên; và đất này sẽ thuộc về các ngươi làm sản nghiệp trước mặt Chúa. Nếu các ngươi không làm như vậy, các ngươi sẽ phạm tội trước Chúa; và các ngươi sẽ biết tội lỗi của mình, khi những điều xấu xa ập đến với các ngươi. Và các ngươi sẽ xây dựng cho chính mình các thành cho hành lý của các ngươi, và các trang trại cho gia súc của các ngươi; và điều đi ra từ miệng của các ngươi, các ngươi sẽ làm. Và các con trai của Ru-bên và các con trai của Gát nói với Môi-se, nói rằng: Các đầy tớ của ông sẽ làm như Chúa của chúng tôi truyền lệnh. Hành lý của chúng tôi, và phụ nữ của chúng tôi, và tất cả gia súc của chúng tôi sẽ ở trong các thành phố Ga-la-át. Nhưng tất cả con cái của ngươi sẽ đi qua, được vũ trang và được sắp xếp hàng ngũ trước mặt Chúa để vào chiến tranh, theo cách mà Chúa phán. Và Môi-se đã bổ nhiệm cho họ Ê-lê-a-sa thầy tế lễ, và Giô-suê con trai của Nun, và các người cai trị của các tổ phụ của các chi phái Ít-ra-en. Và Môi-se nói với họ, nếu các con trai Ru-bên và các con trai Gát cùng với các ngươi vượt qua sông Giô-đanh, tất cả được trang bị vũ khí để chiến tranh trước mặt Chúa, và các ngươi chinh phục được đất trước mặt các ngươi, thì các ngươi sẽ cho họ đất Ga-la-át làm sản nghiệp. Nhưng nếu họ không vượt qua mang vũ khí với các ngươi vào chiến tranh trước mặt Chúa, thì các ngươi sẽ đưa hành lý của họ, và phụ nữ của họ, và gia súc của họ qua trước các ngươi vào đất Ca-na-an, và họ sẽ nhận gia nghiệp cùng với các ngươi trong đất Ca-na-an. Và các con trai Ru-bên và các con trai Gát đã trả lời nói rằng,

những gì Chúa nói với các đầy tớ, chúng tôi sẽ làm như vậy. Chúng tôi sẽ vượt qua có vũ trang trước mặt Chúa vào đất Canaan, và các ngươi sẽ cho sự chiếm hữu cho chúng tôi ở bên kia sông Jordan. Và Môi-se đã cho họ, các con trai Gát, và các con trai Ru-bên, và nửa bộ tộc Ma-na-se con trai Giô-sép, vương quốc Si-hôn vua người A-mô-rít, và vương quốc Óc vua của Ba-san, đất và các thành cùng với ranh giới của nó, các thành của đất xung quanh. Và các con trai Gát xây dựng Đi-bôn, và A-ta-rốt, và A-rô-e, và Sô-pha, và Gia-xe, và làm cho chúng cao lên, và Nim-ra, và Bết Ha-ran, những thành trì kiên cố, và những chuồng chiên. Và các con trai Ru-bên đã xây dựng Hết-bôn, và Ê-lê-a-lê, và Ki-ri-a-ta-im, và Ba-anh Mê-ôn được kiên cố, và Síp-ma; và họ đã đặt tên cho các thành phố mà họ xây dựng theo tên của chính họ. Và con trai của Makia, cháu của Manase, đã đi đến Galaát và chiếm nó, và tiêu diệt người Amori đang cư trú trong đó. Và Môi-se đã cho Ga-la-át cho Ma-ki con trai của Mơ-na-se, và ông đã ở đó. Và Gia-ia con của Ma-na-se đã đi, và đã chiếm các làng mạc của họ, và đã đặt tên chúng là các làng mạc Gia-ia. Và Nebo đã đi, và chiếm lấy Kohath và các làng của nó, và đặt tên cho chúng là Naboth theo tên của ông ta.

33

Và đây là các trạm của con cái Israel, khi họ đi ra từ đất Ai Cập với quyền lực của họ dưới tay Môi-se và A-rôn. Và Môi-se đã viết những sự khởi hành của họ và những trạm của họ theo lời của Chúa, và đây là những trạm của cuộc hành trình của họ. Họ đã

khởi hành từ Rameses vào tháng thứ nhất, vào ngày thứ mười lăm của tháng thứ nhất; vào ngày hôm sau lễ Vượt Qua, con cái Israel đã ra đi cách oai phong trước mặt tất cả người Ai Cập. Và người Ai Cập chôn cất tất cả những người đã chết trong số họ mà Chúa đã đánh, mọi con đầu lòng trong đất Ai Cập; và Chúa đã thực hiện sự báo thù trên các thần của họ. Và các con trai Israel đã ra đi từ Rameses, họ đã cắm trại tại Succoth. Và đã ra đi từ Succoth, họ cắm trại ở Etham, là một phần của sa mạc; Và họ ra đi từ Etham, và họ cắm trại tại cửa Eiroth, là nơi đối diện Baal Zephon, và họ cắm trại đối diện Migdol. Và họ khởi hành từ trước Eiroth, và họ băng qua giữa biển vào sa mạc; và họ đi đường ba ngày qua sa mạc, và họ cắm trại ở Pikriais. Và họ đã ra đi từ Pikria, và họ đã đến Elim; và ở Elim có mười hai suối nước, và bảy mươi cây chà là, và họ đã cắm trại ở đó bên cạnh nước. Và họ ra đi từ Elim, và họ cắm trại bên Biển Đỏ. Và họ khởi hành từ Biển Đỏ, và họ cắm trại trong sa mạc Sin. Và họ đã ra đi từ sa mạc Sin, và họ đã cắm trại ở Raphaka. Và họ đã ra đi từ Raphaka, và họ đã cắm trại ở Ailous. Và họ ra đi từ Elim, và họ cắm trại ở Rephidim; và không có nước ở đó cho dân uống. Và họ ra đi từ Rephidim, và họ cắm trại trong hoang mạc Sinai. Và họ đã ra đi từ sa mạc Si-na-i, và họ đã cắm trại tại những ngôi mộ của sự ham muốn. Và họ ra đi từ các ngôi mộ của sự ham muốn, và họ cắm trại ở Hazeroth. Và họ ra đi từ Aseroth và cắm trại ở Rathama. Và họ ra đi từ Rathama, và họ cắm trại ở Rimmon Pharez. Và họ đã ra đi từ Remmon Phares, và họ đã cắm trại ở Lebonah. Và họ đã ra đi từ Lebôna, và họ đã cắm trại ở Rissa. Và họ đã ra đi từ Ressa, và họ đã cắm trại ở Makellath. Và họ đã ra đi từ Makellath, và cắm trại tại Saphar. Và họ đã rời khỏi Saphar

và cắm trại ở Charadath. Và họ đã ra đi từ Charadath, và họ đã cắm trại ở Makheloth. Và họ đã ra đi từ Makheloth và cắm trại tại Kataath. Và họ đã ra đi từ Katath, và họ đã cắm trại ở Tarath. Và họ đã ra đi từ Tarath, và họ đã cắm trại tại Mathekka. Và họ đã ra đi từ Mathekka, và họ đã cắm trại tại Selmona. Và họ đã ra đi từ Selmona và họ đã cắm trại ở Masourouth. Và họ ra đi từ Masourouth, và họ cắm trại ở Benaiah. Và họ đã ra đi từ Benaiah, và họ đã cắm trại ở núi Gadgad. Và họ đã ra đi từ núi Gadgad và cắm trại tại Etebatha. Và họ rời khỏi Etebatha và cắm trại tại Ebronah. Và họ ra đi từ Ếp-rô-na, và họ đóng trại tại Ê-xi-ôn Ga-be. Và họ ra đi từ Gesion Gaber, và họ cắm trại trong hoang mạc Sin; và họ ra đi từ hoang mạc Sin, và họ cắm trại vào hoang mạc Paran; đây là Kadesh. Và họ đã ra đi từ Kadesh, và họ đã cắm trại ở núi Hor gần đất Edom. Và A-rôn thầy tế lễ đã đi lên vì mệnh lệnh của Chúa, và ông đã chết ở đó trong năm thứ bốn mươi của cuộc ra đi của các con trai Y-sơ-ra-ên từ đất Ai-cập, vào tháng thứ năm, ngày mồng một của tháng. Và A-rôn được một trăm hai mươi ba tuổi khi ông chết trên núi Hô-rơ. Và vua người Ca-na-an A-rát đã nghe, và ông này đã ở trong đất Ca-na-an, khi các con trai Y-sơ-ra-ên đang tiến vào; và họ đã ra đi từ núi Hô-rơ, và họ đã đóng trại tại Sên-mô-na. Và họ đã ra đi từ Selmona và cắm trại ở Phino. Và họ đã ra đi từ Phino, và họ đã cắm trại ở Oboth. Và họ ra đi từ Oboth, và họ cắm trại ở Gai, ở bên kia trên biên giới của Moab. Và họ ra đi từ Gai, và dựng trại ở Dibon Gad. Và họ đã ra đi từ Dibon Gad, và họ đã cắm trại ở Gelmon Deblathaim. Và họ ra đi từ Almon Diblathaim, và họ cắm trại trên những ngọn núi Abarim, đối diện Nebo. Và họ đã ra đi từ núi Abarim, và họ đã cắm trại ở phía tây của Moab, trên sông

Jordan gần Jericho. Và họ đã cắm trại bên sông Jordan từ Aisimoth cho đến Belsa ở phía tây của Moab. Và Chúa đã nói trước đó Môi-se ở phương tây Mô-áp bên cạnh sông Giô-đanh gần Giê-ri-cô, nói rằng, hãy nói với các con trai Y-sơ-ra-en, và ngươi sẽ nói với họ, các ngươi đang băng qua sông Giô-đanh vào đất Ca-na-an. Và các ngươi sẽ tiêu diệt tất cả những người cư trú trong đất trước mặt các ngươi, và các ngươi sẽ dỡ bỏ các vọng gác của chúng, và các ngươi sẽ tiêu diệt tất cả các hình tượng đúc của chúng, và các ngươi sẽ dỡ bỏ tất cả các trụ đá của chúng. Và các ngươi sẽ tiêu diệt tất cả những người cư trú trên đất đó, và các ngươi sẽ ở trong đó, vì ta đã ban cho các ngươi đất của họ làm cơ nghiệp. Và các ngươi sẽ thừa kế đất của họ bằng thăm theo các chi phái của các ngươi; cho những chi phái đông người các ngươi sẽ tăng phần sở hữu của họ, và cho những chi phái ít người các ngươi sẽ giảm phần sở hữu của họ; chỗ nào mà thăm trúng tên của nó, ở đó sẽ là của nó; theo các chi phái tổ tiên của các ngươi các ngươi sẽ thừa kế. Nếu các ngươi không tiêu diệt những người cư trú trên đất khỏi trước mặt các ngươi, thì những người mà các ngươi để lại từ họ sẽ trở thành gai nhọn trong mắt các ngươi và mũi tên trong sườn các ngươi, và họ sẽ thù địch với các ngươi trên đất mà các ngươi sẽ cư trú. Và điều tôi đã quyết định làm với họ, tôi sẽ làm với các ngươi.

34

Và Chúa đã nói với Môi-se, rằng, hãy ra lệnh cho các con trai của Y-sơ-ra-ên, và ngươi sẽ nói với họ, các ngươi đang đi vào đất Ca-

na-an; đất này sẽ là cơ nghiệp cho các ngươi, đất Ca-na-an cùng với các ranh giới của nó. Và phía nam của các ngươi sẽ chạy từ sa mạc Sin đến giáp Edom, và ranh giới phía nam của các ngươi sẽ bắt đầu từ phía đông của Biển Muối. Và ranh giới sẽ bao quanh các bạn từ phương Nam đến dốc Akrabbim, và sẽ đi qua Ennak, và lối ra của nó sẽ là về phía Nam Kadesh của Barnea, và sẽ đi ra đến trang trại Arad, và sẽ đi qua Asemona. Và nó sẽ bao quanh các ranh giới từ Asemona, dòng suối của Ai Cập, và điểm kết thúc sẽ là biển. Và ranh giới biển của các ngươi sẽ là biển lớn làm ranh giới, cái này sẽ là ranh giới biển của các ngươi. Và đây sẽ là ranh giới phía bắc của các ngươi: từ biển lớn các ngươi sẽ đo cho chính mình từ núi này đến núi kia. Và từ núi này đến núi kia các ngươi sẽ đo cho họ khi họ đi vào Ê-mát, và lối ra của nó sẽ là ranh giới Xê-đát. Và ranh giới sẽ đi ra khỏi Dephrona, và điểm cuối của nó sẽ là Arsenain; cái này sẽ là ranh giới từ phương Bắc cho các ngươi. Và ranh giới sẽ đi xuống từ Sephephamar đến Bela từ phương đông về phía các suối, và ranh giới sẽ đi xuống từ Bela xuống phía lưng biển Chinnereth từ phương đông. Và ranh giới sẽ đi xuống từ Sephamar đến Bela từ phương đông đến các suối, và ranh giới sẽ đi xuống từ Bela đến phía sau biển Chinnereth từ phương đông. Và ranh giới sẽ đi xuống đến sông Jordan, và điểm kết thúc của nó sẽ là Biển Chết; đây sẽ là đất của các ngươi cùng với ranh giới của nó xung quanh. Và Môi-se ra lệnh cho các con trai Y-sơ-ra-ên, nói: Này là đất mà các ngươi sẽ thừa kế bằng thăm, theo cách mà Chúa đã ra lệnh ban nó cho chín chi phái và nửa chi phái Ma-na-se. Bởi vì chi phái con cái Ru-bên và chi phái con cái Gát theo các nhà tổ phụ của họ đã nhận, và nửa chi phái Ma-na-se đã nhận lại các

phần của họ. Hai chi tộc và nửa chi tộc đã nhận phần đất của họ ở bên kia sông Giô-đanh gần Giê-ri-cô, về phía nam, về phía đông. Và Chúa đã nói với Môi-se rằng: Đây là tên của những người đàn ông sẽ chia đất cho các ngươi: Ê-lê-a-sa thầy tế lễ và Giô-suê con của Nun. Và các ngươi sẽ nhận một người cai trị từ mỗi bộ lạc để chia đất cho các ngươi làm sản nghiệp. Và đây là tên của những người đàn ông: thuộc chi tộc Giu-đa, Ca-lép con trai của Giê-phu-nê. Thuộc bộ tộc Simeon, Salamiel con trai của Semoud. Của chi tộc Bên-gia-min, Ên-đát con trai của Cát-lôn; của chi tộc Đan, người cai trị Bác-ki con trai của Ếch-li. Của các con trai Giô-sép, chi phái các con trai Ma-na-se, người cai trị là A-ni-ên, con trai của Xu-phi. Của bộ tộc con trai Ephraim, người cai trị Kemuel, con trai của Shiphtan. Của bộ tộc Zebulun, người cai trị là Elizaphan, con trai của Parnach. Của bộ tộc con trai Issachar, người cai trị là Paltiel, con trai của Uzzah. Của bộ tộc con trai A-se, người cai trị là A-ki-ô con trai của Sê-lê-mi. Của bộ tộc Nép-ta-li, người cai trị Pha-đa-ên, con trai của A-mi-hút. Chúa đã truyền lệnh cho những người này phân chia đất cho các con trai Y-sơ-ra-ên trong xứ Ca-na-an.

35

Và Chúa đã nói với Môi-se trên miền tây Mô-áp bên cạnh sông Giô-đanh gần Giê-ri-cô, rằng, hãy ra lệnh cho con cái Y-sơ-ra-ên, và họ sẽ cho người Lê-vi từ các phần đất sở hữu của họ những thành để ở; và các vùng ngoại ô của các thành xung quanh chúng họ sẽ cho người Lê-vi. Và các thành phố sẽ là cho họ để ở,

và các vùng đất chung quanh của họ sẽ là cho gia súc của họ và tất cả các loài thú bốn chân của họ. Và những đất liền kề của các thành phố mà các ngươi sẽ cho người Lê-vi, từ tường thành và ra bên ngoài hai nghìn cu-bít vòng quanh. Và ngươi sẽ đo bên ngoài thành phố phía hướng đông hai ngàn thước, và phía hướng nam hai ngàn thước, và phía hướng biển hai ngàn thước, và phía hướng bắc hai ngàn thước; và thành phố sẽ ở giữa cái này cho các ngươi, và những vùng giáp ranh của các thành phố. Và các thành các bạn sẽ cho người Lê-vi, sáu thành nơi trú ẩn mà các bạn sẽ cho để kẻ giết người chạy trốn đến đó, và thêm vào những thành này bốn mươi hai thành. Tất cả các thành phố các ngươi sẽ cho người Lê-vi là bốn mươi tám thành phố: những thành này và các vùng ngoại ô của chúng. Và các thành mà các ngươi sẽ cho từ sản nghiệp của con cái Y-sơ-ra-ên, từ những kẻ có nhiều thì nhiều, và từ những kẻ có ít hơn thì ít hơn; mỗi người theo sản nghiệp của mình mà họ sẽ thừa kế, họ sẽ cho từ các thành cho người Lê-vi. Và Chúa đã nói với Môi-se rằng, hãy nói với các con trai của Y-sơ-ra-ên, và ngươi sẽ nói với họ, các ngươi đang băng qua sông Giô-đanh vào đất Ca-na-an. Và các ngươi sẽ chỉ định cho chính các ngươi các thành phố; chúng sẽ là các nơi trú ẩn cho các ngươi để kẻ giết người chạy trốn đến đó, mọi người đã đánh linh hồn một cách không chủ ý. Và các thành phố sẽ là nơi trú ẩn cho các ngươi khỏi người báo thù máu, và kẻ giết người sẽ không chết cho đến khi đứng trước hội chúng để chịu sự xét xử. Và các thành phố mà các ngươi sẽ ban cho, tức sáu thành phố đó, sẽ là nơi trú ẩn cho các ngươi. Các ngươi sẽ cho ba thành phố ở bên kia sông Giô-đanh, và các ngươi sẽ cho ba thành phố trong đất Ca-na-an. Nơi trú ẩn sẽ là

cho các con trai Israel, và cho người cải đạo, và cho người cư trú ở giữa các ngươi; các thành này sẽ là nơi trú ẩn, để chạy trốn đến đó cho mọi người đã đánh linh hồn một cách vô ý. Nếu dùng đồ vật bằng sắt đánh anh ta và anh ta chết, thì người đó là kẻ giết người; kẻ giết người phải bị xử tử. Nếu ai dùng hòn đá trong tay, mà hòn đá đó có thể làm chết người, đánh ai đó và người ấy chết, thì là kẻ giết người; kẻ giết người phải bị xử tử. Nếu ai dùng đồ vật bằng gỗ cầm trong tay mà người ta có thể chết vì nó để đánh ai đó, và người đó chết, thì kẻ đó là kẻ giết người; kẻ giết người phải bị xử tử. Người báo thù huyết thân sẽ giết kẻ sát nhân; khi người ấy gặp hắn, người ấy sẽ giết hắn. Nếu qua sự thù hận mà đẩy hắn, và ném vật gì lên hắn từ chỗ phục kích, và hắn chết, hoặc qua cơn thịnh nộ mà đánh hắn bằng tay, và hắn chết, thì bằng cái chết hãy bị xử tử kẻ đã đánh, kẻ đó là kẻ giết người; bằng cái chết hãy bị xử tử kẻ giết người; người báo thù huyết sẽ giết kẻ đã giết người khi gặp hắn. Nếu nhưng đột ngột, không qua sự thù hận mà đẩy hắn, hoặc ném lên hắn bất kỳ đồ vật nào, không từ phục kích, hoặc bất kỳ hòn đá nào mà trong đó sẽ chết vì nó, không biết, và rơi xuống hắn, và hắn chết, chính hắn nhưng không phải là kẻ thù của hắn, cũng không tìm kiếm làm hại hắn; và hội chúng sẽ xét xử giữa kẻ đã đánh và giữa người báo thù máu, theo những phán xét này. Và hội đồng sẽ giải cứu kẻ giết người khỏi người báo thù huyết, và hội đồng sẽ đưa hắn trở lại thành trú ẩn của hắn, nơi mà hắn đã chạy trốn đến, và hắn sẽ ở đó cho đến khi thầy tế lễ thượng phẩm chết, người mà họ đã xức dầu thánh cho ông. Nếu kẻ giết người ra đi khỏi ranh giới của thành phố mà hắn đã chạy trốn đến đó, và người báo thù huyết thống tìm thấy hắn bên ngoài ranh giới của thành

phố nơi trú ẩn của hắn, và người báo thù huyết thống giết kẻ đã giết người, thì người đó không có tội. Vì người ấy phải ở trong thành trú ẩn cho đến khi vị tế lễ thượng phẩm chết; và sau khi vị tế lễ thượng phẩm chết, kẻ sát nhân sẽ trở về đất sở hữu của mình. Và những điều này sẽ là sắc lệnh của sự phán xét cho các ngươi qua các thế hệ của các ngươi trong tất cả các nơi ở của các ngươi. Mọi kẻ đã đánh linh hồn, ngươi sẽ giết kẻ giết người qua các nhân chứng; và một nhân chứng sẽ không làm chứng để linh hồn phải chết. Và các ngươi sẽ không nhận tiền chuộc về linh hồn từ kẻ đã giết người, kẻ có tội đáng bị giết; bởi vì hắn sẽ bị xử tử bằng cái chết. Các ngươi không được nhận tiền chuộc cho việc chạy trốn vào thành trú ẩn, để được trở lại ở trên đất, cho đến khi thầy tế lễ thượng phẩm chết. Và các ngươi không được giết người trên đất mà các ngươi đang ở, vì máu này làm ô uế đất, và đất sẽ không được chuộc tội khỏi máu đã đổ ra trên nó, mà chỉ bằng máu của người đã đổ máu đó ra. Và các ngươi không được làm ô uế đất mà các ngươi ở trên đó, là nơi ta ngự giữa các ngươi; vì ta là Chúa ngự giữa các con trai Y-sơ-ra-ên.

36

Và các người cai trị của chi phái các con trai Ga-la-át con trai Ma-ki con trai Ma-na-se từ chi phái các con trai Giô-sép đã đến gần, và đã nói trước mặt Môi-se, và trước mặt Ê-lê-a-sa thầy tế lễ, và trước mặt các người cai trị các nhà tổ phụ của các con trai Y-sơ-ra-ên, và đã nói, Chúa đã truyền cho chúa của chúng tôi phân phát đất cơ nghiệp bằng thăm cho các con trai Y-sơ-ra-ên; và

Chúa đã ra lệnh cho chúa trao cơ nghiệp của Xê-lô-phát anh em của chúng tôi cho các con gái của ông ấy. Và họ sẽ là vợ của một trong các chi phái con trai Israel; và phần đất của họ sẽ bị lấy đi từ sản nghiệp của các cha chúng ta, và sẽ được thêm vào sản nghiệp của chi phái mà họ trở thành vợ, và từ phần đất của sản nghiệp chúng ta nó sẽ bị lấy đi. Nếu sự giải phóng của các con trai Israel xảy ra, thì gia nghiệp của họ sẽ được thêm vào gia nghiệp của bộ tộc mà họ trở thành vợ của những người trong bộ tộc đó, và gia nghiệp của họ sẽ bị lấy đi từ gia nghiệp của bộ tộc gia đình chúng ta. Và Môi-se ra lệnh cho các con trai Y-sơ-ra-ên theo mệnh lệnh của Chúa, rằng: Chi phái các con trai Giô-sép nói đúng. Đây là lời mà Chúa đã ra lệnh cho các con gái của Xê-lô-phát, nói rằng: Ai làm hài lòng họ thì họ hãy lấy làm chồng, nhưng họ phải lấy chồng từ trong dòng họ của cha họ. Và sản nghiệp sẽ không được chuyển từ chi phái này sang chi phái khác cho các con trai Y-sơ-ra-ên, vì các con trai Y-sơ-ra-ên sẽ gắn bó, mỗi người với sản nghiệp của chi phái gia tộc mình. Và mọi con gái thừa kế một gia nghiệp từ các chi phái con trai Y-sơ-ra-ên, sẽ là vợ của một người từ dân tộc của cha cô, để các con trai Y-sơ-ra-ên mỗi người có thể thừa kế gia nghiệp tổ tiên của mình. Và phần đất sẽ không được chuyển từ bộ tộc này sang bộ tộc khác, nhưng mỗi người trong các con trai Y-sơ-ra-ên sẽ gắn bó với sản nghiệp của mình. Các con gái của Xê-lô-phát đã làm theo cách Chúa đã ra lệnh cho Môi-se. Và Tirzah và Hoglah và Milcah và Noah và Mahlah, các con gái của Zelophehad, đã trở thành vợ của các anh em họ của họ từ dân của Manasseh, con trai của Joseph; và gia nghiệp của họ thuộc về chi phái dân của cha họ. Đây là những điều răn và những quy chế và những phán xét, mà

Chúa đã truyền qua tay Môi-se ở phương tây Mô-áp bên sông Giô-đanh đối diện Giê-ri-cô.

Phục Truyền Luật Lệ Ký

1

Đây là những lời mà Môi-se đã nói với toàn thể Y-sơ-ra-ên bên kia sông Giô-đanh trong vùng hoang mạc về phía tây gần Biển Đỏ, giữa Pha-ran, Tô-phên, Lô-bôn, Au-lôn và Di-xa-háp. Mười một ngày từ Horeb, con đường lên núi Seir cho đến Kadesh Barnea. Và đã xảy ra vào năm thứ bốn mươi, vào tháng thứ mười một, ngày mồng một của tháng, Môi-se đã nói với tất cả con cái Y-sơ-ra-ên, theo tất cả những gì Chúa đã truyền cho ông về họ; sau khi đánh Si-hôn vua của người A-mô-rít, người đã ở tại Hết-bôn, và Óc vua của Ba-san, người đã ở tại Ách-ta-rốt và tại Ết-rê-i, ở bên kia sông Giô-đanh trong đất Mô-áp, Môi-se đã bắt đầu giải thích rõ ràng luật pháp này, nói rằng: Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta đã phán với chúng ta tại Hô-rếp, nói rằng: Hãy để đủ rồi cho các ngươi ở tại núi này. Các ngươi hãy quay lại và khởi hành, và tiến vào núi của người Amô-rít, và đến với tất cả những người láng giềng ở A-ra-ba, vào vùng núi và đồng bằng, và về phía Nam, và vùng duyên hải đất của người Ca-na-an, và An-ti Lê-ba-nôn cho đến sông lớn, sông Ơ-phơ-rát. Hãy

nhìn, Ngài đã trao trước mặt các ngươi vùng đất; hãy vào và thừa kế vùng đất mà ta đã thề với các tổ phụ các ngươi, Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp, để ban cho họ và cho dòng dõi của họ sau họ. Và tôi đã nói với các ngươi vào thời điểm đó, rằng: Ta sẽ không thể một mình gánh vác các ngươi. Chúa Đức Chúa Trời của các ngươi đã làm gia tăng các ngươi, và này ngày hôm nay các ngươi như các ngôi sao trên trời về số lượng. Chúa Đức Chúa Trời của các tổ phụ các ngươi xin thêm cho các ngươi gấp ngàn lần như các ngươi đang là, và chúc phước các ngươi đúng như Ngài đã phán với các ngươi. Làm sao tôi có thể một mình gánh chịu sự vất vả của các bạn và gánh nặng của các bạn và những tranh cãi của các bạn? Hãy cho chính các ngươi những người đàn ông khôn ngoan và có kiến thức và thông minh từ các bộ lạc của các ngươi, và ta sẽ chỉ định họ trên các ngươi làm những người lãnh đạo của các ngươi. Và các ngươi đã trả lời tôi và nói: Tốt, lời mà ngươi đã nói để thực hiện. Và tôi đã chọn từ các ngươi những người đàn ông khôn ngoan, có kiến thức và thông minh, và tôi đã chỉ định họ lãnh đạo các ngươi làm những chỉ huy ngàn người, những chỉ huy trăm người, những chỉ huy năm mươi người, những chỉ huy mười người, và những viên chức cho các quan xét của các ngươi. Và tôi đã ra lệnh cho các quan xét của các ngươi trong thời gian đó, nói rằng: Hãy lắng nghe giữa các anh em của các ngươi, và hãy xét xử công bằng giữa người này với người kia, giữa anh em với nhau, và giữa người với người ngoại kiều của họ. Ngươi không được thiên vị trong phán xét, ngươi sẽ phán xét người nhỏ và người lớn như nhau, ngươi không được sợ mặt người nào, bởi vì phán xét là của Thiên Chúa; và lời nào khó đối với các ngươi, các ngươi hãy đem

nó lên cho ta, và ta sẽ nghe nó. Và tôi đã truyền cho các bạn vào thời gian đó tất cả những điều mà các bạn phải làm. Và sau khi khởi hành từ Horeb, chúng tôi đã đi qua toàn bộ sa mạc lớn và đáng sợ kia mà các ngươi đã thấy, theo con đường núi của người Amô-rít, đúng như Chúa là Đức Chúa Trời của chúng tôi đã truyền lệnh cho chúng tôi, và chúng tôi đã đến Kadesh Barnea. Và tôi đã nói với các ngươi, các ngươi đã đến tận núi của người Amorite, núi mà Chúa là Thần của chúng ta ban cho các ngươi. Hãy nhìn, Chúa Thần của các ngươi đã trao cho các ngươi trước mặt các ngươi đất đai; hãy đi lên và thừa kế theo cách mà Chúa Thần của các tổ phụ các ngươi đã nói với các ngươi; đừng sợ hãi, cũng đừng nản lòng. Và tất cả các ngươi đã đến gần tôi và nói: Hãy để chúng ta sai những người đàn ông đi trước chúng ta, và hãy để họ do thám vùng đất cho chúng ta, và hãy để họ báo cáo cho chúng ta câu trả lời về con đường mà chúng ta sẽ đi lên qua đó, và những thành phố mà chúng ta sẽ đi vào. Và lời đó làm tôi hài lòng; và tôi đã chọn từ các ngươi mười hai người đàn ông, mỗi chi tộc một người. Và sau khi quay lại, họ đi lên núi, và họ đến Thung lũng Chùm Nho, và họ do thám nó. Và họ đã lấy trong tay của họ từ trái cây của đất, và họ đã mang xuống đến các ngươi, và họ nói, Đất tốt, mà Chúa Thần của chúng ta ban cho chúng ta. Và các ngươi không muốn đi lên, nhưng các ngươi đã không vâng lời của Chúa Thần chúng ta. Và các ngươi đã phàn nàn trong các lều của các ngươi, và các ngươi đã nói, vì Chúa ghét chúng ta, Ngài đã đem chúng ta ra khỏi đất Ai Cập để nộp chúng ta vào tay người A-mô-rít, để tiêu diệt chúng ta. Chúng ta đang đi lên đâu? Nhưng anh em của các ngươi đã làm lòng các ngươi rời xa, nói rằng: một dân tộc lớn và đông và mạnh hơn

chúng ta, và các thành phố lớn và có tường cao đến tận trời; mà chúng ta còn đã thấy con cái của những người khổng lồ ở đó. Và tôi đã nói với các ngươi: Đừng sợ hãi, cũng đừng sợ họ. Chúa Thượng Đế của các ngươi, Đấng đi trước mặt các ngươi, chính Ngài sẽ chiến đấu cùng với các ngươi chống lại họ theo tất cả những gì Ngài đã làm cho các ngươi trong đất Ai Cập, và trong vùng hoang mạc này mà các ngươi đã thấy, trên con đường núi của người A-mô-rít; như Chúa Thượng Đế của ngươi đã mang ngươi như người cha mang con trai mình, trên suốt con đường mà các ngươi đã đi cho đến khi các ngươi đến nơi này. Và trong lời này các ngươi đã không tin Chúa là Thượng Đế của chúng ta, Đấng đi trước các ngươi trên đường để chọn nơi cho các ngươi, dẫn dắt các ngươi bằng lửa ban đêm, chỉ cho các ngươi con đường mà các ngươi phải đi trên đó, và bằng đám mây ban ngày. Và Chúa đã nghe tiếng nói lời của các ngươi, và đã bị chọc giận nên thề rằng, không ai trong những người đàn ông này sẽ thấy đất tốt này mà ta đã thề với tổ phụ của họ, ngoại trừ Ca-lép con trai của Giê-phu-nê, người này sẽ thấy nó, và cho người này ta sẽ cho đất mà người đã bước lên, và cho con trai của người, bởi vì người đã gắn bó với Chúa. Và Chúa đã giận tôi vì các ngươi, phán rằng, ngay cả ngươi cũng sẽ không được vào đó. Giô-suê con trai của Nun, người đang đứng bên cạnh ngươi, người này sẽ vào đó; hãy làm cho người mạnh mẽ, vì chính người sẽ cho Y-sơ-ra-ên thừa kế nó. Và mọi đứa trẻ nhỏ ai mà không biết hôm nay tốt hay xấu, những người này sẽ vào đó, và ta sẽ cho những người này nó, và chính họ sẽ thừa kế nó. Và các ngươi đã quay lại và cắm trại trong hoang mạc, trên con đường về phía Biển Đỏ. Và các ngươi đã trả lời và nói: Chúng tôi đã phạm tội trước mặt

Chúa là Thượng Đế của chúng tôi; chúng tôi sẽ đi lên và chiến đấu theo tất cả những gì Chúa Thượng Đế của chúng tôi đã truyền cho chúng tôi. Và mỗi người đã lấy các vũ khí chiến tranh của mình, và đã tập hợp lại, các ngươi đi lên núi. Và Chúa phán với tôi, hãy nói với họ, các ngươi sẽ không đi lên cũng không được chiến đấu, vì ta không ở với các ngươi, và các ngươi sẽ không bị nghiền nát trước mặt kẻ thù của các ngươi. Và tôi đã nói với các ngươi, và các ngươi đã không nghe tôi; và các ngươi đã vi phạm lời của Chúa; và các ngươi đã cố tình tiến lên núi. Và người Amô-rít cư trú trong núi đó đã đi ra để gặp các ngươi, và đuổi theo các ngươi như ong làm, và làm thương các ngươi từ Sê-i-rơ cho đến Họt-ma. Và sau khi ngồi xuống các ngươi đã khóc trước mặt Chúa là Thượng Đế của chúng ta, và Chúa không nghe tiếng nói của các ngươi, cũng không chú ý đến các ngươi. Và các ngươi đã ở lại ở Ca-đe nhiều ngày, đúng bằng số ngày mà các ngươi đã ở lại đó.

2

Và sau khi quay lại, chúng tôi khởi hành vào hoang mạc, đường về phía Biển Đỏ, theo cách mà Chúa đã nói với tôi, và chúng tôi đi vòng quanh núi Seir nhiều ngày. Và Chúa nói với tôi: Đủ rồi cho các ngươi đi vòng quanh núi này; vậy nên các ngươi hãy quay về hướng Bắc. Và hãy ra lệnh cho dân, nói rằng: Các ngươi đi qua biên giới của anh em các ngươi là con cái Êsau, những người ở trong Sêia, và họ sẽ sợ các ngươi, và họ sẽ kính sợ các ngươi rất nhiều. Đừng tham gia chiến tranh với họ, vì ta sẽ

không cho các ngươi từ đất của họ thậm chí một bước chân, bởi vì ta đã cho các con trai Ê-sau núi Sê-i-rơ làm cơ nghiệp. Hãy dùng bạc mua thức ăn từ họ và ăn, và hãy nhận nước theo đo lường từ họ bằng bạc và uống. Vì Chúa là Thần của chúng ta đã ban phước cho ngươi trong mọi công việc của đôi tay ngươi; hãy biết rõ làm thế nào ngươi đã đi qua sa mạc lớn và đáng sợ kia; này bốn mươi năm Chúa là Thần của ngươi ở với ngươi; ngươi không thiếu thốn điều gì. Và chúng tôi đi ngang qua anh em chúng tôi là con cháu Ê-sau, những người ở Sê-i-rơ, dọc theo con đường A-ra-ba từ Ai-lôn và từ Ê-xi-ôn Ga-be; và sau khi quay lại, chúng tôi đi qua con đường hoang mạc Mô-áp. Và Chúa phán với tôi, đừng thù địch với người Moab, và đừng giao chiến với họ; vì ta sẽ không cho các ngươi phần đất nào của họ làm sản nghiệp, vì ta đã cho Aroer cho các con trai của Lót để thừa kế. Những người Ôm-min trước đây đã định cư trên đó, một dân tộc lớn và đông và mạnh mẽ, giống như những người A-na-kim. Những người này sẽ được coi là người Rephaim giống như người Anakim; và người Moab gọi họ là người Emim. Và ở Sê-ia, người Hô-rít đã ở trước đây, và các con trai Ê-sau đã tiêu diệt họ, và đã tận diệt họ trước mặt họ. Và họ đã định cư thay cho chúng, theo cách mà Israel đã làm với đất thừa kế của mình, là đất mà Chúa đã ban cho họ. Bây giờ vậy thì hãy đứng dậy và ra đi các ngươi, và hãy đi qua khe núi Xa-rết. Và những ngày mà chúng tôi đã đi qua từ Kadesh Barnea cho đến khi chúng tôi vượt qua khe núi Zered là ba mươi tám năm, cho đến khi tất cả thế hệ những người đàn ông chiến binh chết hết trong trại quân, đúng như Chúa là Đức Chúa Trời đã thề về họ. Và bàn tay của Thiên Chúa ở trên họ để tiêu diệt hoàn toàn họ khỏi giữa trại cho đến khi họ

ngã xuống. Và đã xảy ra khi tất cả những người đàn ông chiến binh ngã xuống chết từ giữa dân, thì Chúa đã nói với tôi rằng: Ngươi sẽ đi qua hôm nay những biên giới Moab là Aroer, và các ngươi sẽ đến gần con cái Ammon; đừng thù địch với họ, cũng đừng giao chiến với họ; vì ta sẽ không cho ngươi đất của con cái Ammon làm cơ nghiệp, bởi vì ta đã cho nó cho con cái Lot làm cơ nghiệp. Đất Rephaim sẽ được coi là vậy, vì trước đây những người Rephaim đã ở trên đó và những người Ammon gọi họ là Zamzummim. Một dân tộc lớn và đông và mạnh hơn các ngươi, giống như người Enakim; và Chúa đã tiêu diệt họ trước mặt họ, và họ đã chiếm hữu và định cư, thay thế họ cho đến ngày này. Giống như họ đã làm cho các con trai Ê-sau, những người ở trong Sê-i-rơ, theo cách mà họ đã tiêu diệt người Hô-rít khỏi trước mặt họ, và chiếm hữu đất của họ, và định cư thay thế họ cho đến ngày nay. Và những người Avvites cư trú ở Ashdod cho đến Gaza, những người Cappadocia đã đi ra từ Cappadocia đã tiêu diệt họ và định cư thay thế họ. Bây giờ vậy thì hãy đứng dậy và khởi hành, và các ngươi hãy đi qua hẻm núi Arnon; này Ta đã giao vào tay ngươi Si-hôn vua Hết-bôn người A-mô-rít và đất của hắn; hãy bắt đầu thừa kế; hãy giao chiến với hắn trong ngày này. Hãy bắt đầu ban sự run rẩy của ngươi và sự sợ hãi của ngươi trên mặt tất cả các dân tộc dưới bầu trời, những người khi nghe tên của ngươi sẽ bị rối loạn, và sẽ có những cơn đau đớn từ trước mặt ngươi. Và tôi đã sai các sứ giả từ sa mạc Kêđêmốt đến Si-hôn vua Hết-bôn với những lời hòa bình, nói rằng: Tôi sẽ đi qua đất của ngươi; trên con đường tôi sẽ đi, tôi sẽ không rẽ sang phải cũng không sang trái. Thức ăn bạn sẽ bán cho tôi bằng bạc, và tôi sẽ ăn; và nước bạn sẽ bán cho tôi bằng bạc, và tôi sẽ uống;

ngoại trừ rằng tôi sẽ đi qua bằng chân. Giống như các con trai Ê-sau những người ở trong Sê-i-rơ đã làm cho tôi, và những người Mô-áp những người ở trong A-rô-e; cho đến khi tôi đi qua sông Giô-đanh vào đất mà Chúa Đức Chúa Trời của chúng ta ban cho chúng ta. Và Si-hôn vua Hết-bôn không muốn cho chúng tôi đi qua đất của ông ta, bởi vì Chúa là Thần chúng tôi đã làm cứng tâm linh của ông ta và làm mạnh tim của ông ta, để ông ta bị nộp vào tay ngươi như trong ngày này. Và Chúa phán với tôi: Này, Ta đã bắt đầu giao nộp trước mặt ngươi Si-hôn, vua Hết-bôn, người A-mô-rít, và đất của hắn, và hãy bắt đầu thừa kế đất của hắn. Và Si-hôn, vua Hết-bôn, đã đi ra để gặp chúng tôi, chính ông và tất cả dân của ông, để chiến tranh tại Gia-hát. Và Chúa là Thượng Đế của chúng ta đã giao nộp hắn trước mặt chúng ta; và chúng ta đã đánh hắn và các con trai của hắn và tất cả dân của hắn. Và chúng tôi đã chiếm giữ tất cả các thành phố của hắn trong thời gian đó, và chúng tôi đã tiêu diệt hoàn toàn mọi thành phố liên tiếp, và những người phụ nữ của họ và những đứa trẻ của họ; chúng tôi không để lại người sống sót. Ngoại trừ gia súc, chúng tôi đã cướp bóc và lấy chiến lợi phẩm của các thành phố từ Aroer, cái ở bên bờ suối Arnon, và thành phố ở trong thung lũng, và cho đến núi Gilead; không có thành phố nào thoát khỏi chúng tôi. Chúa Đức Chúa Trời của chúng ta đã giao tất cả vào tay chúng ta. Ngoại trừ gần con cháu Ammon, chúng tôi không tiếp cận tất cả những nơi giáp ranh suối Jabbok và những thành phố trong vùng đồi núi, theo như Chúa là Đức Chúa Trời của chúng tôi đã ra lệnh cho chúng tôi.

3

Và sau khi quay lại, chúng tôi đã đi lên con đường vào Ba-san; và Óc, vua của Ba-san, đã đi ra để gặp chúng tôi, chính ông ta và tất cả dân của ông ta để chiến tranh tại Ết-rê-i. Và Chúa nói với tôi, đừng sợ hắn, vì ta đã giao hắn vào tay ngươi, và tất cả dân của hắn, và tất cả đất của hắn; và ngươi sẽ làm với hắn, giống như ngươi đã làm với Si-hôn vua của người A-mô-rít, người đã ở trong Hết-bôn. Và Chúa Đức Chúa Trời của chúng ta đã giao nộp ông ấy vào tay chúng ta, và Óc vua của Ba-san, và tất cả dân của ông ấy; và chúng ta đã đánh ông ấy, cho đến không để lại dòng dõi của ông ấy. Và chúng tôi đã chiếm giữ tất cả các thành phố của hắn trong thời gian đó; không có thành phố nào mà chúng tôi không lấy từ họ; sáu mươi thành phố, tất cả các vùng xung quanh Argob của vua Og ở Bashan; Tất cả các thành phố đều kiên cố, có tường cao, cổng và then cài; ngoại trừ các thành phố của người Perizzite rất nhiều. Chúng tôi đã tiêu diệt hoàn toàn, giống như chúng tôi đã làm với vua Sihon của Heshbon, và chúng tôi đã tiêu diệt hoàn toàn mọi thành phố kế tiếp, và những người phụ nữ, và những đứa trẻ, và tất cả gia súc; và những chiến lợi phẩm của các thành phố chúng tôi đã cướp đoạt cho chính chúng tôi. Và chúng tôi đã chiếm được trong thời gian đó vùng đất từ tay hai vua của người Amorite, những người ở bên kia sông Jordan từ suối Arnon và cho đến Hermon; Người Phoenicia gọi Hermon là Sanior, và người Amorite đã đặt tên nó là Sanir; Tất cả các thành phố Mishor, và tất cả Gilead, và tất cả Bashan cho đến Elcha và Edrei, các thành phố vương quốc của

Og trong Bashan; Bởi vì ngoại trừ Og vua Bashan đã được để lại từ người Rephaim; này cái giường của ông ấy là giường sắt, này nó ở trong thành trì của con trai Ammon; chín cubit chiều dài của nó, và bốn cubit chiều rộng của nó theo cubit của người đàn ông. Và chúng tôi đã thừa kế vùng đất đó vào thời gian đó từ Aroer, cái ở bên bờ suối Arnon, và nửa núi Gilead; và tôi đã cho các thành phố của nó cho Reuben và Gad. Và phần còn lại của Ga-la-át, và toàn bộ vương quốc Ba-san của Óc, tôi đã cho nửa chi phái Ma-na-se, và toàn bộ vùng xung quanh Ạt-gốp, toàn bộ Ba-san đó; nó sẽ được coi là đất của người Rê-pha-im. Và Giai-rơ, con trai Mơ-na-se, đã chiếm lấy tất cả vùng xung quanh Ạt-gốp cho đến ranh giới của người Ghê-su-rít và người Ma-a-ca-tít; ông đặt tên cho chúng theo tên của ông là Ba-san Ha-vốt Giai-rơ cho đến ngày này. Và tôi đã cho Machir vùng Gilead. Và cho Ru-bên và Gát, ta đã cho từ Ga-la-át cho đến suối Ạt-nôn, giữa suối là ranh giới, và cho đến Gia-bốc; suối là ranh giới cho con trai Am-môn. Và A-ra-ba và Giô-đanh là ranh giới Ki-nê-rết, và cho đến biển A-ra-ba, biển muối, bởi Ách-đốt Phích-ga về phía đông. Và ta đã ra lệnh cho các ngươi trong thời gian đó, nói rằng, Chúa Đức Chúa Trời của các ngươi đã ban cho các ngươi đất này làm cơ nghiệp; sau khi vũ trang mình, hãy đi trước mặt anh em các ngươi là con trai Y-sơ-ra-ên, tất cả những người mạnh mẽ. Ngoại trừ các phụ nữ của các ngươi và các con cái của các ngươi và các gia súc của các ngươi, ta biết rằng các ngươi có nhiều gia súc, hãy để chúng ở trong các thành phố của các ngươi mà ta đã cho các ngươi, cho đến khi Chúa là Thượng Đế của các ngươi cho các anh em của các ngươi nghỉ ngơi, giống như các ngươi, và họ cũng thừa kế cái đất mà Chúa là Thượng Đế của chúng ta ban

cho họ ở bên kia sông Giô-đanh; và các ngươi sẽ trở về, mỗi người đến cơ nghiệp của mình, mà ta đã cho các ngươi. Và tôi đã ra lệnh cho Giô-suê vào thời gian đó, nói rằng: Mắt của các ngươi đã thấy tất cả những gì Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta đã làm cho hai vua này; như vậy Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta sẽ làm cho tất cả các vương quốc mà ngươi đang băng qua ở đó. Các ngươi đừng sợ chúng, bởi vì Chúa là Thượng Đế của chúng ta, chính Ngài sẽ chiến đấu cho các ngươi. Và tôi đã cầu xin Chúa trong thời gian đó, nói rằng, Lạy Chúa Thượng Đế, Ngài đã bắt đầu chỉ cho đầy tớ của Ngài sức mạnh của Ngài, và quyền năng của Ngài, và bàn tay mạnh mẽ, và cánh tay cao; vì ai là Thượng Đế trong trời hoặc trên đất, ai sẽ làm như Ngài đã làm, và theo sức mạnh của Ngài? Vậy thì sau khi vượt qua, tôi sẽ thấy vùng đất tốt đẹp này ở bên kia sông Jordan, ngọn núi tốt đẹp này và núi Anti-Liban. Và Chúa đã giận tôi vì các ngươi và không nghe tôi; và Chúa nói với tôi: Thế là đủ cho ngươi rồi, đừng nói thêm về lời này nữa. Hãy đi lên trên đỉnh núi đã được đẽo đục, và nhìn lên bằng đôi mắt của ngươi về phía biển và Bắc và Nam và Đông, và hãy nhìn bằng đôi mắt của ngươi, bởi vì ngươi sẽ không băng qua sông Giô-đanh này. Và hãy ra lệnh cho Giô-suê và làm cho người mạnh mẽ và khuyến khích người, bởi vì người này sẽ đi qua trước mặt dân này, và người này sẽ cho họ thừa kế tất cả vùng đất mà ngươi đã thấy. Và chúng tôi ngồi xuống trong thung lũng gần nhà Phogôr.

4

Và bây giờ hỡi Israel, hãy nghe các sắc lệnh và các phán xét mà hôm nay tôi dạy các ngươi làm, để các ngươi được sống và được gia tăng nhiều, và khi vào thì các ngươi được thừa kế đất mà Chúa là Đức Chúa Trời của tổ phụ các ngươi ban cho các ngươi. Các ngươi không được thêm vào lời mà ta truyền lệnh cho các ngươi, và không được bớt đi từ nó; hãy giữ các điều răn của Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta, tất cả những gì ta truyền lệnh cho các ngươi hôm nay. Mắt của các ngươi đã thấy tất cả những gì mà Chúa Đức Chúa Trời của chúng ta đã làm đối với Ba-anh Phê-o, rằng mọi người nào đã đi theo Ba-anh Phê-o, Chúa Đức Chúa Trời của các ngươi đã tiêu diệt người ấy khỏi giữa các ngươi. Nhưng các ngươi là những người gắn bó với Chúa, Đức Chúa Trời của các ngươi, tất cả các ngươi đều sống cho đến ngày hôm nay. Hãy xem, tôi đã chỉ cho các ngươi các sắc lệnh và các phán xét như Chúa đã truyền cho tôi, để làm như vậy trong đất mà các ngươi đang đi vào đó để thừa kế nó. Và các ngươi sẽ giữ và làm; bởi vì đây là sự khôn ngoan của các ngươi và sự hiểu biết trước mặt tất cả các dân tộc, bất cứ ai nghe tất cả các luật lệ này; và họ sẽ nói, này, một dân khôn ngoan và hiểu biết, dân tộc lớn này. Vì dân tộc lớn nào mà có Đức Chúa Trời gần gũi họ như Giê-hô-va Đức Chúa Trời của chúng ta trong tất cả những lúc chúng ta kêu cầu Ngài? Và quốc gia lớn nào có các sắc lệnh và các phán xét công chính theo tất cả luật pháp này mà tôi ban trước mặt các ngươi hôm nay? Hãy chú ý cho chính mình, và hãy bảo vệ linh hồn của bạn rất nhiều; đừng quên tất cả những lời mà mắt của bạn đã thấy, và đừng để chúng rời khỏi trái tim của bạn tất cả những ngày của cuộc sống của bạn; và bạn sẽ dạy các con trai của bạn và các con trai của các con trai của bạn về

ngày mà các ngươi đã đứng trước mặt Chúa Thượng Đế của chúng ta ở Horeb vào ngày của cuộc họp; khi Chúa nói với tôi, hãy tập hợp dân sự đến với tôi, và để họ nghe những lời của tôi, để họ có thể học kính sợ tôi tất cả những ngày mà chính họ sống trên đất, và họ sẽ dạy các con trai của họ. Và các ngươi đã đến gần và đứng bên cạnh núi; và núi đang cháy bằng lửa cho đến tận trời; bóng tối, u ám, bão tố. Và Chúa đã nói với các ngươi từ giữa lửa, là tiếng của những lời mà các ngươi đã nghe; và các ngươi không thấy hình dạng nào, chỉ có tiếng thôi. Và Ngài đã công bố cho các ngươi giao ước của Ngài mà Ngài đã ra lệnh cho các ngươi làm theo, tức là mười lời, và Ngài đã viết chúng trên hai bảng đá. Và Chúa đã ra lệnh cho tôi trong thời gian đó, dạy các ngươi các điều luật và các phán xét, để các ngươi làm chúng trên đất mà các ngươi đang đi vào đó để thừa kế nó. Và các ngươi phải giữ gìn linh hồn mình rất cẩn thận, bởi vì các ngươi không thấy hình dạng nào trong ngày mà Chúa phán với các ngươi ở Horeb trên núi từ giữa lửa. Đừng các ngươi hành động vô luật pháp và làm cho chính mình hình tượng chạm khắc, bất kỳ hình ảnh giống của nam hay nữ, hình giống của bất kỳ con thú nào đang ở trên đất, hình giống của bất kỳ con chim có cánh nào bay dưới bầu trời, hình giống của bất kỳ loài bò sát nào bò trên đất, hình giống của bất kỳ con cá nào ở trong các vùng nước bên dưới đất. Và đừng ngước nhìn lên trời, và thấy mặt trời và mặt trăng và các ngôi sao, và tất cả các thiên thể của trời, rồi bị lạc lối mà thờ lạy chúng, và phục vụ chúng, là những thứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi đã phân phát cho tất cả các dân tộc ở dưới trời. Nhưng Thần đã lấy các ngươi, và đã dẫn các ngươi ra từ đất Ai Cập, từ cái lò sắt, để các ngươi là dân sở hữu

cho ngài, như trong ngày này. Và Chúa là Thượng Đế đã giận tôi về những điều được nói bởi các ngươi, và đã thề rằng tôi sẽ không vượt qua sông Giô-đanh này, và rằng tôi sẽ không đi vào đất mà Chúa là Thượng Đế của ngươi ban cho ngươi làm cơ nghiệp. Vì tôi sẽ chết trong đất này, và không vượt qua sông Jordan này; nhưng các ngươi sẽ vượt qua, và các ngươi sẽ thừa kế vùng đất tốt đẹp này. Các ngươi hãy chú ý, đừng quên giao ước của Chúa Đức Chúa Trời của chúng ta, mà Ngài đã lập với các ngươi, và phạm luật, và làm cho chính các ngươi hình tượng chạm trổ giống hết thảy những gì Chúa Đức Chúa Trời của ngươi đã truyền cho ngươi. Bởi vì Chúa Thần của ngươi là lửa thiêu hủy, là Thần ghen tuông. Nếu ngươi sinh con trai và con trai của con trai ngươi, và các ngươi ở lâu trên đất, và các ngươi làm điều vô luật, và các ngươi làm hình tượng chạm khắc giống mọi vật, và các ngươi làm điều ác trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời của các ngươi để chọc giận Ngài, ta làm chứng nghiêm với các ngươi hôm nay cả trời và đất, rằng các ngươi sẽ bị diệt hoàn toàn khỏi đất mà các ngươi đang vượt qua sông Giô-đanh đến đó để thừa kế; các ngươi sẽ không sống lâu ngày trên nó, nhưng các ngươi sẽ bị tiêu diệt hoàn toàn. Và Chúa sẽ rải rác các ngươi trong tất cả các dân tộc, và các ngươi sẽ bị bỏ lại ít về số lượng trong tất cả các dân tộc, vào những nơi mà Chúa sẽ đem các ngươi vào đó. Và các ngươi sẽ thờ phụng ở đó các thần khác, những công trình của tay người làm ra, bằng gỗ và đá, những thần không thấy được, cũng không nghe được, cũng không ăn được, cũng không ngửi được. Và các ngươi sẽ tìm kiếm ở đó Chúa là Thượng Đế của các ngươi, và các ngươi sẽ tìm thấy Ngài khi các ngươi tìm kiếm Ngài từ toàn bộ trái tim của ngươi, và từ

toàn bộ linh hồn của ngươi trong sự hoạn nạn của ngươi. Và tất cả những lời này sẽ tìm thấy ngươi vào cuối cùng của những ngày, và ngươi sẽ quay trở lại với Chúa là Thượng Đế của ngươi, và ngươi sẽ nghe tiếng nói của Ngài. Bởi vì Chúa là Thượng Đế của ngươi là Thượng Đế thương xót, Ngài sẽ không bỏ rơi ngươi, cũng không hủy diệt ngươi, Ngài sẽ không quên giao ước của những cha ông của ngươi, mà Chúa đã thề với họ. Hãy hỏi những ngày trước đã xảy ra trước ngươi từ ngày mà Đức Chúa Trời đã tạo dựng loài người trên đất, và từ tận cùng trời này đến tận cùng trời kia, liệu đã xảy ra theo lời vĩ đại này chưa, liệu điều như thế đã được nghe chưa; liệu có dân tộc nào đã nghe tiếng của Đức Chúa Trời hằng sống phán từ giữa lửa, theo cách ngươi đã nghe và còn sống không; liệu Đức Chúa Trời đã thử nghiệm bằng cách vào lấy cho mình một dân tộc từ giữa dân tộc khác trong sự thử thách, và trong các dấu kỳ, và trong các phép lạ, và trong chiến tranh, và trong tay quyền năng, và trong cánh tay cao cả, và trong các khải tượng vĩ đại, theo tất cả những gì Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta đã làm ở Ai Cập trước mặt ngươi đang nhìn không; để cho ngươi biết rằng Chúa là Đức Chúa Trời ngươi, Ngài này là Đức Chúa Trời, và không còn ai khác ngoài Ngài. Từ trời, tiếng nói của Ngài đã trở nên nghe được để dạy dỗ ngươi, và trên đất Ngài đã chỉ cho ngươi ngọn lửa lớn của Ngài, và ngươi đã nghe những lời của Ngài từ giữa ngọn lửa. Bởi vì yêu thương các tổ phụ của ngươi, và Ngài đã chọn dòng dõi của họ sau họ là các ngươi, và chính Ngài đã dẫn ngươi ra bằng sức mạnh lớn của Ngài từ Ai Cập, để tiêu diệt hoàn toàn các dân tộc lớn và mạnh hơn ngươi trước mặt ngươi, để đem ngươi vào cho ngươi đất của họ làm cơ nghiệp, như

ngươi có ngày hôm nay. Và ngươi sẽ biết hôm nay, và sẽ quay về trong tâm trí ngươi, rằng Chúa Thượng Đế của ngươi này là Thượng Đế ở trên trời cao và ở dưới đất thấp, và không còn ai ngoài Ngài. Và hãy giữ các điều răn của Ngài, và các luật lệ của Ngài, bao nhiêu tôi truyền cho ngươi hôm nay, để tốt cho ngươi và cho các con trai của ngươi sau ngươi, để các ngươi được sống lâu trên đất mà Chúa Đức Chúa Trời của ngươi ban cho ngươi suốt tất cả các ngày. Lúc đó Môi-se đã tách riêng ba thành phía bên kia sông Giô-đanh về phía đông mặt trời, để kẻ sát nhân chạy trốn đến đó, người mà giết người láng giềng mà không biết, và người này không ghét hắn trước ngày hôm qua và ngày thứ ba, và hắn sẽ chạy trốn vào một trong những thành này, và sẽ sống: thành Bê-xe trong vùng hoang mạc trong vùng đất đồng bằng thuộc Ru-bên, và thành Ra-mốt trong Ga-la-át thuộc Gát, và thành Gô-lan trong Ba-san thuộc Ma-na-se. Đây là luật mà Môi-se đã đặt ra trước mặt con cái Y-sơ-ra-ên. Đây là các lời chứng, và các sắc lệnh, và các phán xét mà Môi-se đã nói với các con trai Y-sơ-ra-ên, sau khi họ đã ra khỏi đất Ai-cập, ở bên kia sông Giô-đanh, trong thung lũng, gần nhà Phê-ô, trong đất của Si-hôn vua người A-mô-rít, người đã ở trong Hết-bôn, người mà Môi-se và các con trai Y-sơ-ra-ên đã đánh, sau khi họ đã ra khỏi đất Ai-cập. Và họ thừa kế đất của ông ta, và đất của Og vua xứ Bashan, hai vua của người Amô-rít, những người ở bên kia sông Giô-đanh về phía đông, từ A-rô-e, cái ở trên bờ suối Ạt-nôn, và trên núi Si-hôn, tức là Hẹt-môn, tất cả vùng A-ra-ba bên kia sông Giô-đanh về phía đông dưới Át-đốt của đá đẽo.

5

Và Môi-se gọi tất cả Y-sơ-ra-ên, và nói với họ, hãy nghe này Y-sơ-ra-ên các sắc lệnh và các phán xét mà tôi nói trong tai các ngươi trong ngày này, và các ngươi sẽ học chúng, và các ngươi sẽ giữ để làm theo chúng. Chúa Thượng Đế của các ngươi đã lập giao ước với các ngươi tại Horeb. Không phải với các cha của các ngươi mà Chúa đã lập giao ước này, nhưng với các ngươi; các ngươi tất cả đang sống ở đây hôm nay. Mặt đối mặt Chúa đã nói với các ngươi trên núi từ giữa đám lửa. Và tôi đã đứng ở giữa Chúa và các ngươi trong thời gian đó để báo cho các ngươi những lời của Chúa, bởi vì các ngươi đã sợ hãi trước mặt lửa, và các ngươi đã không đi lên núi, nói Tôi là Chúa, Đức Chúa Trời của ngươi, Đấng đã dẫn ngươi ra khỏi đất Ai Cập, khỏi nhà nô lệ. Ngươi sẽ không có thần linh nào khác trước mặt ta. Ngươi không được làm cho mình hình tượng, cũng không được làm hình giống của bất cứ thứ gì ở trên trời cao, và ở dưới đất thấp, và ở trong các vùng nước bên dưới đất. Ngươi không được thờ lạy chúng, cũng không được phục vụ chúng; bởi vì ta là Chúa, Thần của ngươi, Thần ghen tuông, báo ứng tội lỗi của cha lên con cái đến thế hệ thứ ba và thứ tư đối với những kẻ ghét ta, và thi hành thương xót đến hàng ngàn thế hệ đối với những kẻ yêu ta và những kẻ giữ các mệnh lệnh của ta. Ngươi không được lấy danh Chúa là Thần của ngươi một cách vô ích; vì Chúa là Thần của ngươi sẽ không tha thứ cho người nào lấy danh Ngài một cách vô ích. Hãy giữ ngày sa-bát để thánh hóa nó, theo cách mà Chúa là Thiên Chúa của ngươi đã truyền cho ngươi. Sáu ngày con làm

việc và làm tất cả các công việc của con; nhưng ngày thứ bảy là ngày sa-bát dành cho Chúa là Đức Chúa Trời của con; con không được làm bất kỳ công việc nào trong ngày đó, con và con trai của con và con gái của con, đầy tớ nam của con và đầy tớ nữ của con, con bò của con và con thú vồ của con, và mọi súc vật của con, và người ngoại kiều là người cư trú trong nhà con; để cho đầy tớ nam của con, và đầy tớ nữ của con, và con thú vồ của con được nghỉ ngơi, cũng như chính con. Và con sẽ nhớ rằng con đã là đầy tớ trong đất Ai Cập, và Giê-hô-va Đức Chúa Trời của con đã đem con ra khỏi đó bằng bàn tay mạnh mẽ và bằng cánh tay cao; vì điều này Giê-hô-va Đức Chúa Trời của con đã ra lệnh cho con để giữ ngày sa-bát và làm thánh nó. Hãy tôn kính cha con và mẹ con, theo cách mà Chúa là Thượng Đế của con đã truyền lệnh cho con, để con được tốt lành, và để con được sống lâu trên đất mà Chúa là Thượng Đế của con ban cho con. Không được giết người. Ngươi sẽ không phạm tội ngoại tình. Ngươi chớ ăn cắp. Không được làm chứng dối chống lại người lân cận của bạn. Ngươi không được khao khát vợ của người láng giềng ngươi; ngươi không được khao khát nhà của người láng giềng ngươi, cũng không cánh đồng của hắn, cũng không đầy tớ trai của hắn, cũng không đầy tớ gái của hắn, cũng không bò của hắn, cũng không lừa của hắn, cũng không bất kỳ gia súc nào của hắn, cũng không tất cả những gì thuộc về người láng giềng ngươi. Những lời này Chúa đã nói với toàn thể hội chúng của các ngươi trên núi từ giữa lửa: tối tăm, u ám, bão tố, tiếng lớn; và Ngài không thêm gì; và Ngài đã viết chúng trên hai bảng đá, và Ngài đã ban cho ta. Và đã xảy ra khi các ngươi nghe tiếng từ giữa lửa, và núi đang cháy lửa, và các ngươi đến gần tôi, tất cả những người lãnh

đạo các chi phái của các ngươi và hội đồng trưởng lão của các ngươi, và các ngươi nói: Này, Chúa là Đức Chúa Trời của chúng tôi đã cho chúng tôi thấy vinh quang của Ngài, và chúng tôi đã nghe tiếng của Ngài từ giữa lửa; trong ngày này chúng tôi thấy rằng Đức Chúa Trời sẽ nói với người, và người sẽ sống. Và bây giờ chúng ta đừng chết, bởi vì ngọn lửa lớn này sẽ thiêu rụi chúng ta, nếu chúng ta tiếp tục nghe tiếng của Chúa Đức Chúa Trời của chúng ta nữa, thì chúng ta sẽ chết. Ai là người xác thịt nào đã nghe tiếng của Thần sống, đang nói từ giữa lửa, như chúng ta, mà sẽ sống? Ngươi hãy đến gần và nghe tất cả những gì Chúa là Thượng Đế của chúng ta phán dạy, rồi ngươi hãy nói lại cho chúng ta tất cả những gì Chúa là Thượng Đế của chúng ta phán với ngươi, và chúng ta sẽ nghe và làm theo. Và Chúa đã nghe tiếng nói lời của các ngươi đang nói với ta; và Chúa đã nói với ta, ta đã nghe tiếng nói lời của dân này, tất cả những gì họ đã nói với ngươi; đúng hết, tất cả những gì họ đã nói. Ai sẽ cho họ có trái tim như vậy trong lòng họ, để mà kính sợ ta và giữ các điều răn của ta mọi ngày, để tốt cho họ, và cho các con trai của họ qua đời đời? Đi, ta nói với họ, các ngươi hãy quay trở lại nhà của các ngươi; nhưng ngươi hãy đứng ở đây với ta, và ta sẽ nói với ngươi các điều răn và các luật lệ và các phán xét, bao nhiêu điều mà ngươi sẽ dạy họ, và để họ làm như vậy trong đất mà ta ban cho họ làm cơ nghiệp. Và các ngươi sẽ giữ làm theo cách thức mà Chúa là Thần của ngươi đã truyền cho ngươi; các ngươi sẽ không rẽ sang phải cũng không sang trái, theo tất cả con đường mà Chúa là Thần của ngươi đã truyền cho ngươi đi trong đó, để Ngài cho ngươi nghỉ ngơi, và tốt cho ngươi, và các ngươi sẽ sống lâu dài trên đất mà các ngươi sẽ thừa kế.

6

Và đây là những điều răn, những quy lệ và những phán xét mà Chúa Thượng Đế của chúng ta đã truyền dạy các ngươi để làm như vậy trong đất mà các ngươi đang đi vào đó để thừa kế nó. Để các ngươi kính sợ Chúa là Đức Chúa Trời của các ngươi, hãy giữ tất cả các luật lệ của Ngài và các điều răn của Ngài mà ta truyền cho ngươi hôm nay, ngươi và các con trai của ngươi và các con trai của các con trai của ngươi, suốt tất cả các ngày của đời sống ngươi, để các ngươi được sống lâu dài. Và hãy nghe, hỡi Y-sơ-ra-ên, và hãy giữ để làm, để cho ngươi được tốt, và để các ngươi được gia tăng rất nhiều, đúng như Chúa là Đức Chúa Trời của các tổ phụ ngươi đã phán để ban cho ngươi đất chảy sữa và mật ong; và đây là các luật lệ và các phán xét, bao nhiêu mà Chúa đã truyền cho các con trai của Y-sơ-ra-ên trong đồng vắng, khi họ đã ra khỏi đất Ai-cập. Hãy nghe, hỡi Ít-ra-en, Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta, Chúa là một. Và con sẽ yêu mến Chúa là Thượng Đế của con từ toàn bộ tâm trí của con, và từ toàn bộ linh hồn của con, và từ toàn bộ sức mạnh của con. Và những lời này, tất cả những gì tôi truyền cho bạn hôm nay, sẽ ở trong trái tim của bạn và trong tâm hồn của bạn. Và ngươi sẽ dạy chúng cho các con trai của ngươi, và ngươi sẽ nói về chúng khi ngồi trong nhà, và khi đi trên đường, và khi nằm xuống, và khi đứng dậy. Và bạn sẽ buộc chúng làm dấu hiệu trên tay bạn, và chúng sẽ bất động trước mắt bạn. Và các ngươi sẽ viết chúng trên các trụ cửa nhà các ngươi và trên các cổng của các ngươi. Và sẽ xảy ra khi Chúa là Thần của ngươi đưa ngươi vào đất mà Ngài đã thề với

các tổ phụ của ngươi, với Abraham, và với Isaac, và với Jacob, để cho ngươi các thành phố lớn và đẹp mà ngươi không xây, các nhà đầy mọi điều tốt mà ngươi không làm đầy, các hố đã đào mà ngươi không đào, các vườn nho và vườn ô liu mà ngươi không trồng, và khi đã ăn và đã no nê, hãy cẩn thận để ngươi không quên Chúa là Thần của ngươi, Đấng đã đưa ngươi ra khỏi đất Ai Cập, khỏi nhà nô lệ. Ngươi sẽ kính sợ Chúa Thượng Đế của ngươi, và chỉ phục vụ một mình Ngài, và ngươi sẽ bám chặt vào Ngài, và ngươi sẽ thề trên danh Ngài. Không được đi theo các thần khác từ các thần của các dân tộc xung quanh các ngươi, bởi vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi là Đức Chúa Trời ghen tuông ở giữa ngươi; kẻo Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi nổi giận trong cơn thịnh nộ với ngươi và tiêu diệt ngươi khỏi mặt đất. Ngươi không được thử Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi, như cách các ngươi đã thử Ngài trong sự thử thách. Hãy giữ gìn, thì ngươi sẽ giữ các điều răn của Chúa Thần ngươi, các lời chứng, và các quy chế mà Ngài đã truyền cho ngươi. Và ngươi sẽ làm điều đẹp lòng và điều tốt đẹp trước mặt Chúa Đức Chúa Trời của ngươi, để cho ngươi được tốt lành, và ngươi vào và thừa kế đất tốt đẹp mà Chúa đã thề với các tổ phụ của các ngươi, để đuổi tất cả kẻ thù của ngươi trước mặt ngươi, như Chúa đã phán. Và sẽ xảy ra khi con trai của bạn hỏi bạn vào ngày mai, nói rằng, các lời chứng, các sắc lệnh và các phán xét là gì, những điều mà Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta đã truyền cho chúng ta? Và con sẽ nói với con trai của con, chúng tôi đã là đầy tớ của Pharaoh trong đất Ai Cập, và Chúa đã dẫn chúng tôi ra khỏi đó bằng bàn tay mạnh mẽ, và bằng cánh tay cao. Và Chúa đã ban các dấu hiệu và các phép lạ lớn lao và tai hại ở Ai Cập trên Pha-

ra-ôn và trên nhà của ông ấy trước mặt chúng ta, và Ngài đã dẫn chúng ta ra khỏi đó để ban cho chúng ta vùng đất này, mà Ngài đã thề sẽ ban cho các tổ phụ của chúng ta. Và Chúa đã ra lệnh cho chúng ta làm tất cả các luật lệ này, kính sợ Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta, để tốt cho chúng ta mọi ngày, để chúng ta sống như ngày hôm nay. Và sẽ có lòng thương xót cho chúng ta, nếu chúng ta giữ gìn để làm tất cả những điều răn này trước mặt Chúa là Thượng Đế của chúng ta, như Ngài đã truyền cho chúng ta.

7

Nếu Chúa là Thượng Đế của ngươi đưa ngươi vào đất mà ngươi đang đi vào đó để thừa kế nó, và loại bỏ các dân tộc lớn khỏi trước mặt ngươi, người Hít-tít và người Ghi-rê-ga-sít và người A-mô-rít và người Ca-na-an và người Phê-rê-sít và người Hê-vít và người Giê-bu-sít, bảy dân tộc đông và mạnh hơn các ngươi; Và Chúa là Thượng Đế của ngươi sẽ giao họ vào tay ngươi, và ngươi sẽ đánh họ; ngươi sẽ hoàn toàn hủy diệt họ; ngươi sẽ không lập giao ước với họ, và các ngươi sẽ không thương xót họ, và các ngươi sẽ không kết hôn với họ; con gái của ngươi ngươi sẽ không gả cho con trai của hắn, và con gái của hắn ngươi sẽ không lấy cho con trai của ngươi. Vì người sẽ làm con trai ngươi quay khỏi ta, và nó sẽ phục vụ các thần khác; và Chúa sẽ nổi cơn thịnh nộ với các ngươi, và Ngài sẽ tiêu diệt ngươi nhanh chóng. Nhưng các ngươi sẽ làm như thế này với chúng: các ngươi sẽ phá hủy các bàn thờ của chúng, và các ngươi sẽ đập vỡ các trụ

đá của chúng, và các ngươi sẽ chặt hạ các lùm cây thiêng của chúng, và các ngươi sẽ thiêu đốt các tượng chạm của các thần của chúng bằng lửa. Bởi vì ngươi là dân thánh thuộc về Chúa, Đức Chúa Trời của ngươi; và Chúa, Đức Chúa Trời của ngươi, đã chọn ngươi để là dân sở hữu quý báu của Ngài hơn tất cả các dân tộc trên mặt đất. Không phải vì các ngươi đông hơn tất cả các dân tộc, Chúa đã chọn các ngươi, và Chúa đã chọn các ngươi; vì các ngươi ít hơn tất cả các dân tộc. Nhưng vì Chúa yêu thương các ngươi, và giữ lời thề mà Ngài đã thề với các tổ tiên của các ngươi, Chúa đã dẫn các ngươi ra bằng bàn tay mạnh mẽ, và Chúa đã cứu chuộc ngươi khỏi nhà nô lệ, khỏi tay Pha-ra-ôn vua Ai Cập. Và ngươi sẽ biết rằng Chúa là Thần của ngươi, Ngài là Thần; Thần thành tín, Đấng giữ giao ước và lòng thương xót với những người yêu mến Ngài và với những người giữ các điều răn của Ngài đến ngàn thế hệ, và báo trả những kẻ ghét Ngài ngay trước mặt để tiêu diệt họ; và Ngài không chậm trễ với những kẻ ghét Ngài; Ngài sẽ báo trả họ ngay trước mặt. Và ngươi sẽ giữ các điều răn, các luật lệ, và các phán xét này, tất cả những gì tôi truyền cho ngươi hôm nay để làm. Và sẽ xảy ra khi mà các ngươi nghe các sắc lệnh này, và giữ và làm theo chúng, thì Chúa Thần của ngươi sẽ bảo vệ cho ngươi giao ước và lòng thương xót, điều mà Ngài đã thề với các tổ phụ của các ngươi. Và Ngài sẽ yêu thương ngươi, và Ngài sẽ ban phước cho ngươi, và Ngài sẽ gia tăng ngươi, và Ngài sẽ ban phước cho con cái trong lòng ngươi, và hoa màu của đất ngươi, lúa mì của ngươi, và rượu nho của ngươi, và dầu ô-liu của ngươi, bầy gia súc bò của ngươi, và bầy đàn chiên của ngươi trên đất mà Chúa đã thề với các tổ phụ của ngươi để ban cho ngươi. Ngươi sẽ được phước hơn tất cả các dân

tộc; sẽ không có trong các ngươi người vô sinh, cũng không có người son sẻ, và cũng không có trong các gia súc của ngươi. Và Chúa là Thượng Đế của ngươi sẽ loại bỏ khỏi ngươi mọi bệnh mềm yếu, và mọi bệnh tật ác của Ai Cập, những bệnh mà ngươi đã thấy, và bao nhiêu ngươi đã biết, Ngài sẽ không đặt lên ngươi; và Ngài sẽ đặt chúng lên tất cả những kẻ ghét ngươi. Và ngươi sẽ chiếm lấy tất cả chiến lợi phẩm của các dân tộc mà Chúa Thần của ngươi ban cho ngươi; mắt ngươi sẽ không thương xót chúng, và ngươi sẽ không thờ phụng các thần của chúng; vì điều này là cái bẫy cho ngươi. Nếu bạn nói trong lòng rằng dân tộc này đông hơn tôi, làm sao tôi có thể tiêu diệt hoàn toàn họ? Ngươi sẽ không sợ chúng; ngươi sẽ nhớ kỹ tất cả những gì Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đã làm với Pha-ra-ôn và tất cả người Ai Cập; những thử thách lớn mà mắt ngươi đã thấy, những dấu hiệu và những phép lạ lớn đó, bàn tay mạnh mẽ và cánh tay cao; như Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đã dẫn ngươi ra thế nào, thì Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi sẽ làm như vậy với tất cả các dân tộc mà ngươi sợ trước mặt chúng. Và Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi sẽ sai những con ong bầu vào họ, cho đến khi những kẻ bị bỏ lại và những kẻ ẩn náu khỏi ngươi bị tiêu diệt hoàn toàn. Ngươi sẽ không bị thương trước mặt họ, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi ở trong ngươi, Đức Chúa Trời vĩ đại và quyền năng. Và Chúa là Thượng Đế của ngươi sẽ tiêu diệt các dân tộc này khỏi trước mặt ngươi từng chút một; ngươi sẽ không thể tiêu diệt hoàn toàn chúng một cách nhanh chóng, để cho đất không trở nên hoang vắng, và các thú dữ hoang dã không gia tăng trên ngươi. Và Chúa là Thượng Đế của ngươi sẽ giao nộp họ vào tay ngươi, và ngươi sẽ tiêu diệt họ bằng sự tiêu diệt lớn lao,

cho đến khi các ngươi tiêu diệt hoàn toàn họ. Và Ngài sẽ giao nộp các vua của họ vào tay các ngươi, và các ngươi sẽ xóa bỏ tên của họ khỏi nơi ấy. Không ai sẽ đứng vững trước mặt ngươi, cho đến khi ngươi tiêu diệt hoàn toàn họ. Các tượng chạm khắc của các thần của chúng, các ngươi sẽ đốt bằng lửa; ngươi sẽ không ham muốn bạc, cũng không ham muốn vàng từ chúng, ngươi sẽ không lấy cho chính mình, kẻo ngươi vấp ngã vì nó, bởi vì nó là điều ghê tởm đối với Chúa là Thần của ngươi. Và không được mang vật ghê tởm vào nhà của bạn, và bạn sẽ trở thành vật bị nguyền rủa giống như nó; bạn phải hoàn toàn ghê tởm nó, và bạn phải ghê tởm nó, bởi vì nó là vật bị nguyền rủa.

8

Tất cả các điều răn mà tôi truyền cho các ngươi hôm nay, các ngươi phải giữ và làm theo, để các ngươi được sống và gia tăng số lượng, và vào chiếm hữu vùng đất mà Chúa là Thần của các ngươi đã thề hứa với tổ tiên các ngươi. Và con sẽ nhớ tất cả con đường mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời con đã dẫn con trong hoang mạc, để Ngài có thể hạ thấp con và thử thách con, và để được biết những gì trong lòng con, liệu con sẽ giữ các điều răn của Ngài hay không. Và Ngài làm khổ con, và Ngài làm con đói, và Ngài cho con ăn ma-na mà các cha của con không biết, để Ngài có thể tỏ cho con biết rằng con người sẽ sống không phải chỉ nhờ bánh một mình, nhưng con người sẽ sống nhờ mọi lời ra từ miệng Đức Chúa Trời. Áo của con không cũ đi, dép của con không mòn đi; bàn chân của con không sưng phồng, này đã bốn

mươi năm. Và con sẽ biết trong lòng mình rằng, như một người cha dạy dỗ con trai mình thế nào, thì Chúa là Thượng Đế của con cũng sẽ dạy dỗ con như vậy. Và con sẽ giữ các điều răn của Chúa là Thượng Đế của con, để đi trong các con đường của Ngài và kính sợ Ngài. Vì Chúa là Thượng Đế của ngươi sẽ đem ngươi vào một vùng đất tốt và rộng lớn, nơi có các dòng nước chảy xiết, và các suối từ vực sâu chảy ra qua các đồng bằng và qua các ngọn núi; Vùng đất có lúa mì và lúa mạch, cây nho, cây vả, cây lựu; vùng đất có cây ô liu cho dầu và mật ong; vùng đất trên đó ngươi sẽ ăn bánh của ngươi không phải trong nghèo khó, và ngươi sẽ không thiếu thốn gì cả trên đó; vùng đất mà các hòn đá là sắt, và từ các ngọn núi của nó ngươi sẽ khai thác đồng. Và ngươi sẽ ăn và sẽ được no nê, và ngươi sẽ chúc tụng Chúa là Thượng Đế của ngươi trên mảnh đất tốt đẹp mà Ngài đã ban cho ngươi. Hãy chú ý cho chính mình kẻo ngươi quên Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi mà không giữ các điều răn của Ngài, các phán xét và các luật lệ của Ngài, là những điều ta truyền cho ngươi hôm nay; Kẻo khi ngươi đã ăn và đã no nê, đã xây nhà đẹp và ở trong đó, bò và chiên của ngươi đã gia tăng, bạc và vàng đã gia tăng cho ngươi, và tất cả những gì ngươi có đã gia tăng, thì lòng ngươi tự cao và ngươi quên Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi, Đấng đã đem ngươi ra khỏi đất Ai Cập, khỏi nhà nô lệ; Đấng đã dẫn ngươi qua sa mạc lớn và đáng sợ kia, nơi có rắn cắn và bọ cạp và khát nước, nơi không có nước; Đấng đã đem ra cho ngươi suối nước từ vầng đá; Đấng đã cho ngươi ăn ma-na trong sa mạc mà ngươi không biết và tổ phụ ngươi cũng không biết, để làm khổ ngươi và thử thách ngươi và làm ơn cho ngươi vào cuối cùng những ngày của ngươi. Đừng nói trong lòng con rằng sức mạnh của ta

và quyền năng của bàn tay ta đã làm cho ta quyền lực lớn này. Và con sẽ nhớ Chúa là Đức Chúa Trời của con, vì chính Ngài ban cho con sức mạnh để tạo ra quyền năng, và để Ngài thiết lập giao ước của Ngài mà Chúa đã thề với các tổ phụ của con, như ngày hôm nay. Và sẽ xảy ra nếu ngươi quên lãng mà quên Chúa là Thần của ngươi, và ngươi đi theo sau các thần khác, và ngươi phục vụ chúng, và ngươi thờ lạy chúng, thì ta long trọng làm chứng cho các ngươi hôm nay cả trời và đất, rằng các ngươi sẽ bị hủy diệt hoàn toàn. Cũng như các dân tộc còn lại mà Chúa Trời tiêu diệt trước mặt các ngươi, các ngươi cũng sẽ bị tiêu diệt như vậy, bởi vì các ngươi đã không nghe tiếng của Chúa Trời các ngươi.

9

Hỡi Y-sơ-ra-ên, hãy nghe! Hôm nay ngươi đang vượt qua sông Giô-đanh để vào chiếm lấy các dân tộc lớn và mạnh hơn các ngươi, các thành phố lớn có tường cao đến trời, một dân tộc lớn, đông và cao lớn, là con cháu A-nác mà ngươi biết và ngươi đã nghe nói: Ai có thể đứng vững trước mặt con cháu A-nác? Và ngươi sẽ biết hôm nay rằng Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi, Ngài sẽ đi trước mặt ngươi; Ngài là lửa thiêu hủy; Ngài sẽ tiêu diệt họ, và Ngài sẽ đánh đuổi họ khỏi trước mặt ngươi, và sẽ hủy diệt họ cách nhanh chóng, đúng như Chúa đã phán với ngươi. Đừng nói trong lòng của bạn khi Chúa, Thượng Đế của bạn, tiêu diệt hoàn toàn các dân tộc này trước mặt bạn, rằng: Vì sự công chính của tôi, Chúa đã đem tôi vào để thừa kế vùng đất tốt này.

Không phải vì sự công chính của ngươi, cũng không phải vì sự thánh khiết của trái tim ngươi mà ngươi đi vào để thừa kế đất của họ, nhưng vì sự bất kính của các dân tộc này, Chúa sẽ tiêu diệt họ khỏi trước mặt ngươi, và để thiết lập giao ước mà Chúa đã thề với các tổ phụ của chúng ta, với Áp-ra-ham và Y-sác và Gia-cốp. Và ngươi sẽ biết hôm nay rằng không phải vì các sự công chính của ngươi mà Chúa, Đức Chúa Trời của ngươi, ban cho ngươi đất tốt này để thừa kế, vì ngươi là dân cứng cổ. Hãy nhớ, đừng quên bao nhiêu điều ngươi đã chọc giận Chúa Trời ngươi trong hoang mạc; từ ngày các ngươi ra khỏi Ai Cập, và các ngươi đến nơi này, các ngươi đã tiếp tục không vâng lời Chúa. Và ở Horeb các ngươi đã chọc giận Chúa, và Chúa đã giận các ngươi để tiêu diệt các ngươi, khi tôi đang lên núi để nhận các bảng đá, các bảng giao ước mà Chúa đã lập với các ngươi, và tôi đã ở lại trên núi bốn mươi ngày và bốn mươi đêm, bánh tôi không ăn và nước tôi không uống. Và Chúa đã ban cho tôi hai bảng đá được viết bằng ngón tay của Đức Chúa Trời, và trên chúng đã được viết tất cả những lời mà Chúa đã phán với các ngươi trên núi vào ngày hội họp. Và sau bốn mươi ngày và bốn mươi đêm, Chúa đã ban cho tôi hai bảng đá, những bảng giao ước. Và Chúa nói với tôi, Hãy đứng dậy, hãy đi xuống nhanh chóng từ đây, vì dân của ngươi mà ngươi đã đem ra khỏi đất Ai Cập đã hành động vô luật pháp; họ đã nhanh chóng vi phạm con đường mà ta đã truyền cho họ, và họ đã làm cho mình một tượng đúc. Và Chúa phán với tôi rằng, ta đã nói với ngươi một lần và hai lần rằng, ta đã thấy dân này, và này dân cứng cổ. Và bây giờ hãy để ta tiêu diệt hoàn toàn họ, và ta sẽ xóa sạch tên của họ khỏi dưới trời, và ta sẽ làm ngươi thành dân tộc lớn và mạnh mẽ và nhiều hơn

nữa so với dân này. Và sau khi quay lại, tôi đã đi xuống từ ngọn núi; và ngọn núi đang cháy lửa lên đến tận trời; và hai bảng chứng ngôn ở trên hai bàn tay tôi. Và khi thấy rằng các ngươi đã phạm tội trước mặt Chúa là Thượng Đế của các ngươi, và các ngươi đã làm cho chính mình một tượng đúc, và các ngươi đã lìa khỏi con đường mà Chúa đã truyền cho các ngươi phải làm; và sau khi nắm lấy hai bảng đá, tôi đã ném chúng từ hai tay của tôi, và tôi đã đập vỡ chúng trước mặt các ngươi. Và tôi đã cầu xin trước mặt Chúa lần thứ hai giống như lần trước, bốn mươi ngày và bốn mươi đêm, tôi không ăn bánh và không uống nước, về tất cả những tội lỗi của các ngươi mà các ngươi đã phạm làm điều ác trước mặt Chúa Đức Chúa Trời để chọc giận Ngài. Và tôi kinh hãi vì cơn giận và cơn thịnh nộ, bởi vì Chúa đã nổi giận với các ngươi để tiêu diệt hoàn toàn các ngươi; và Chúa đã nghe tôi cũng trong thời gian này. Và Ngài đã giận A-rôn để tiêu diệt hoàn toàn anh ấy, và tôi đã cầu nguyện cho A-rôn trong thời gian đó. Và tội lỗi của các ngươi, cái mà các ngươi đã làm, con bê, tôi đã lấy nó, và tôi đã đốt cháy nó trong lửa, và tôi đã nghiền nát nó, xay nghiền rất kỹ cho đến khi nó trở nên mịn, và nó trở nên như bụi, và tôi đã ném bụi đó vào dòng suối đang chảy xuống từ núi. Và trong sự đốt cháy, và trong sự thử thách, và tại những ngôi mộ của ham muốn, các ngươi đã chọc giận Chúa. Và khi Chúa sai các ngươi ra từ Kadesh Barnea, nói rằng, hãy đi lên và thừa kế đất mà ta ban cho các ngươi, và các ngươi đã không vâng lời lời phán của Chúa Đức Chúa Trời của các ngươi, và các ngươi không tin Ngài, và các ngươi không nghe tiếng của Ngài. Các bạn đã không vâng lời Chúa từ ngày Ngài được biết đến với các bạn. Và tôi đã cầu xin trước mặt Chúa bốn mươi ngày và bốn mươi đêm,

như bấy nhiêu tôi đã cầu xin; vì Chúa đã nói sẽ tiêu diệt hoàn toàn các ngươi. Và tôi đã cầu nguyện với Thượng Đế, và tôi nói, Lạy Chúa, vua của các thần, xin đừng tiêu diệt hoàn toàn dân của Ngài và phần của Ngài, mà Ngài đã cứu chuộc, những người mà Ngài đã đem ra khỏi đất Ai Cập bằng sức mạnh vĩ đại của Ngài, và bằng bàn tay quyền năng của Ngài, và bằng cánh tay cao cả của Ngài. Hãy nhớ Áp-ra-ham và Y-sác và Gia-cốp, các tôi tớ của Ngài, những người mà Ngài đã thề theo chính mình Ngài; đừng nhìn vào sự cứng cỏi của dân này, và các sự không kính sợ Đức Chúa Trời, và vào các tội lỗi của họ. Đừng để những người ở đất từ đâu Ngài đã đem chúng tôi ra từ đó nói rằng, bởi vì Chúa không có khả năng đem họ vào đất mà Ngài đã nói với họ, và bởi vì ghét họ, Ngài đã đem họ ra trong hoang mạc để giết họ. Và những người này là dân của Ngài và cơ nghiệp của Ngài, những người mà Ngài đã đem ra từ đất Ai Cập bằng sức mạnh vĩ đại của Ngài, và bằng bàn tay hùng mạnh của Ngài, và bằng cánh tay cao cả của Ngài.

10

Trong thời gian đó, Chúa phán với tôi: Hãy đẽo cho ngươi hai bảng đá giống như những bảng đầu tiên, và hãy lên núi gặp ta, và ngươi sẽ làm cho mình một cái hòm bằng gỗ. Và ngươi sẽ viết trên các bảng những lời mà đã ở trong các bảng đầu tiên mà ngươi đã đập vỡ, và ngươi sẽ đặt chúng vào cái hòm. Và tôi đã làm hòm từ gỗ không mục nát, và tôi đã đẽo các bảng đá như các bảng đầu tiên, và tôi đã lên núi với hai bảng trên tay tôi. Và Ngài

viết trên các bảng theo chữ viết đầu tiên các mười lời mà Chúa đã nói với các ngươi trên núi từ giữa lửa, và Chúa ban chúng cho ta. Và sau khi quay lại, tôi đi xuống từ núi, và tôi đặt các bảng vào hòm mà tôi đã làm; và chúng ở đó, đúng như Chúa đã truyền cho tôi. Và các con trai Israel đã ra đi từ Beeroth của các con trai Jaakim, Misadai; ở đó Aaron đã chết, và ông đã được chôn cất ở đó, và Eleazar con trai của ông đã làm thầy tế lễ thay thế ông. Từ đó họ ra đi đến Gát-gát; và từ Gát-gát đến Ê-tê-ba-tha, vùng đất có những dòng nước chảy xiết. Trong thời gian đó, Chúa đã phân biệt chi phái Lê-vi để mang rương giao ước của Chúa, đứng trước mặt Chúa, phục vụ và cầu nguyện nhân danh Ngài cho đến ngày này. Vì điều này, người Lê-vi không có phần và cơ nghiệp trong anh em của họ; Chúa chính Ngài là cơ nghiệp của người, như Ngài đã nói với người. Và tôi đã đứng trên núi bốn mươi ngày và bốn mươi đêm. Và Chúa đã nghe tôi trong thời gian này, và Chúa không muốn tiêu diệt hoàn toàn các ngươi. Và Chúa phán với tôi: Hãy đi, khởi hành dẫn đầu dân này, để họ vào và thừa kế vùng đất mà ta đã thề với tổ tiên của họ sẽ ban cho họ. Và bây giờ, hỡi Ít-ra-en, Chúa Đức Chúa Trời của ngươi yêu cầu gì từ ngươi, ngoài việc kính sợ Chúa Đức Chúa Trời của ngươi, và đi trong tất cả các đường lối của Ngài, và yêu mến Ngài, và phục vụ Chúa Đức Chúa Trời của ngươi bằng toàn bộ trái tim của ngươi và bằng toàn bộ linh hồn của ngươi, giữ các điều răn của Chúa Đức Chúa Trời của ngươi và các luật lệ của Ngài, những điều mà tôi truyền lệnh cho ngươi hôm nay, để ngươi được tốt? Này, bầu trời và bầu trời của bầu trời, đất và tất cả những gì ở trong đó đều thuộc về Chúa là Thượng Đế của ngươi. Nhưng Chúa đã chọn các tổ phụ của các ngươi để yêu

thương họ, và đã chọn dòng dõi của họ sau họ, tức là các ngươi, từ giữa tất cả các dân tộc, như ngày hôm nay. Và các ngươi hãy cắt bỏ sự cứng lòng của các ngươi, và đừng làm cứng cổ của các ngươi. Vì Chúa là Thượng Đế của các ngươi, Ngài này là Thượng Đế của các thần, và là chúa của các chúa, là Thượng Đế vĩ đại, và mạnh mẽ, và đáng sợ, Đấng không thiên vị, cũng không nhận của hối lộ; làm công lý cho người ngoại kiều và trẻ mồ côi và góa phụ, và yêu thương người ngoại kiều để cho họ bánh và áo. Và các ngươi sẽ yêu thương người ngoại kiều, vì các ngươi đã là người ngoại kiều ở đất Ai Cập. Ngươi sẽ kính sợ Chúa là Thần của ngươi, và ngươi sẽ phục vụ Ngài, và ngươi sẽ bám chặt vào Ngài, và ngươi sẽ thề nhân danh Ngài; Đấng này là niềm tự hào của ngươi, và Đấng này là Thần của ngươi, Đấng đã làm trong ngươi những điều vĩ đại và vinh hiển này mà mắt của ngươi đã thấy. Các tổ phụ của con đã đi xuống Ai Cập với bảy mươi người; nhưng bây giờ Giê-hô-va Đức Chúa Trời của con đã làm cho con đông như các ngôi sao trên trời.

11

Và ngươi sẽ yêu mến Chúa là Thượng Đế của ngươi, và ngươi sẽ giữ các điều răn của Ngài, và các luật lệ của Ngài, và các mệnh lệnh của Ngài, và các phán xét của Ngài, mọi ngày. Và các ngươi sẽ biết hôm nay, rằng không phải con cái của các ngươi, những kẻ không biết cũng không thấy sự dạy dỗ của Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi, và những việc vĩ đại của Ngài, và bàn tay mạnh mẽ, và cánh tay cao, và những dấu hiệu của Ngài, và những

phép lạ của Ngài, những điều Ngài đã làm ở giữa Ai Cập với Pha-ra-ôn vua Ai Cập, và tất cả đất của ông ta, và những điều Ngài đã làm với quyền lực của người Ai Cập, và những xe ngựa của họ, và ngựa của họ, và quyền lực của họ, như nước của biển Đỏ đã tràn ngập trên mặt của họ khi họ đuổi theo từ phía sau các ngươi, và Chúa đã tiêu diệt họ cho đến ngày hôm nay, và những điều Ngài đã làm cho chúng ta trong đồng vắng cho đến khi các ngươi đến nơi này, và những điều Ngài đã làm với Đa-than và A-bi-ram con trai của Ê-li-áp con trai của Ru-bên, những người mà đất đã mở miệng của nó nuốt họ, và những nhà của họ, và những lều của họ, và tất cả tài sản của họ cùng với họ ở giữa toàn thể Y-sơ-ra-ên. Vì mắt của các ngươi đã thấy tất cả những công việc lớn lao của Chúa, những điều Ngài đã làm trong các ngươi hôm nay. Và các ngươi sẽ giữ tất cả các điều răn của Ngài mà tôi truyền cho ngươi hôm nay, để các ngươi có thể sống, và được gia tăng, và khi đã vào thì các ngươi có thể thừa kế đất mà các ngươi đang băng qua sông Jordan để thừa kế nó ở đó; Để các ngươi có thể sống lâu trên đất mà Chúa đã thề với các tổ tiên của các ngươi sẽ ban cho họ và cho dòng dõi của họ sau họ, đất chảy tràn sữa và mật ong. Vì vùng đất mà ngươi đang đi vào đó để thừa kế nó, không giống như đất Ai Cập, nơi mà các ngươi đã đi ra từ đó, khi họ gieo hạt giống và họ tưới bằng chân của họ, như vườn rau. Nhưng vùng đất mà ngươi đang đi vào đó để thừa kế nó, là đất có núi và đồng bằng; từ mưa của trời nó nhận nước. Đất mà Chúa Thượng Đế của ngươi canh giữ liên tục, mắt của Chúa Thượng Đế của ngươi ở trên nó từ đầu năm cho đến cuối năm. Nếu các ngươi thật sự nghe tất cả các điều răn mà ta truyền cho ngươi hôm nay, yêu mến Chúa là Thượng Đế của

ngươi, và phục vụ Ngài bằng toàn bộ trái tim của ngươi và bằng toàn bộ linh hồn của ngươi, thì Ngài sẽ ban mưa cho đất của ngươi đúng mùa, mưa sớm và mưa muộn, và ngươi sẽ thu vào lúa mì của ngươi, và rượu nho của ngươi, và dầu của ngươi, và Ngài sẽ ban thức ăn trong các cánh đồng của ngươi cho gia súc của ngươi; và khi đã ăn và đã được no nê, hãy coi chừng cho chính ngươi để trái tim của ngươi không phình ra, và các ngươi phạm tội, và các ngươi phục vụ các thần khác, và các ngươi thờ lạy chúng, và Chúa sẽ nổi giận với cơn thịnh nộ trên các ngươi, và Ngài sẽ đóng lại bầu trời, và sẽ không có mưa, và đất sẽ không ban hoa màu của nó, và các ngươi sẽ bị diệt mất nhanh chóng khỏi đất tốt đẹp mà Chúa đã ban cho các ngươi. Và các ngươi sẽ đặt những lời này vào lòng các ngươi và vào tâm hồn các ngươi, và các ngươi sẽ buộc chúng làm dấu hiệu trên tay các ngươi, và chúng sẽ bất động trước mắt các ngươi. Và các ngươi sẽ dạy con cái các ngươi nói về chúng khi ngươi ngồi trong nhà, và khi ngươi đi trên đường, và khi ngươi nằm ngủ, và khi ngươi thức dậy. Và các ngươi sẽ viết chúng trên các trụ cửa của nhà các ngươi và cổng các ngươi, để các ngươi được sống lâu ngày, và con cái các ngươi được sống lâu trên đất mà Chúa đã thề với tổ phụ các ngươi để ban cho họ, như các ngày của trời trên đất. Và sẽ xảy ra nếu các ngươi thật sự nghe tất cả các điều răn này mà ta truyền cho ngươi hôm nay để làm, yêu Chúa Đức Chúa Trời của chúng ta, và đi trong tất cả các đường lối của Ngài, và bám chặt vào Ngài, thì Chúa sẽ đuổi ra tất cả các dân tộc này khỏi trước mặt các ngươi, và các ngươi sẽ thừa kế các dân tộc lớn và mạnh hơn các ngươi. Tất cả nơi chốn mà dấu chân của các ngươi giẫm lên, sẽ thuộc về các ngươi; từ sa mạc và Anti-Liban,

và từ sông lớn, sông Euphrates, và cho đến biển về phía tây sẽ là ranh giới của ngươi. Không ai sẽ đứng chống lại trước mặt các ngươi; và Chúa là Đức Chúa Trời của các ngươi sẽ đặt sự sợ hãi các ngươi và sự run rẩy các ngươi trên mặt tất cả đất mà các ngươi sẽ bước lên trên đó, theo cách mà Ngài đã nói với các ngươi. Này, ta ban trước các ngươi hôm nay phước lành và lời nguyền rủa: Phước lành, nếu các ngươi nghe các điều răn của Chúa Đức Chúa Trời các ngươi, bao nhiêu ta truyền cho các ngươi hôm nay; và lời nguyền rủa, nếu các ngươi không nghe các điều răn của Chúa Đức Chúa Trời các ngươi, bao nhiêu ta truyền cho các ngươi hôm nay, và các ngươi bị lạc lối khỏi con đường mà ta đã truyền cho các ngươi, đi để phục vụ các thần khác, những thần mà các ngươi không biết. Và sẽ xảy ra khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi đưa ngươi vào đất mà ngươi đang băng qua để thừa kế nó ở đó, thì ngươi sẽ đặt phước lành trên núi Ga-ri-xim, và lời nguyền rủa trên núi Ê-banh. Không phải kìa những điều này ở bên kia sông Jordan, phía sau con đường về phía mặt trời lặn trong đất Canaan, nơi ở về phía tây bám theo Gilgal gần cây sồi cao? Vì các ngươi đang băng qua sông Giô-đanh, đã vào để thừa kế đất mà Chúa Đức Chúa Trời của chúng ta ban cho các ngươi bằng thăm mọi ngày, và các ngươi sẽ ở trong đó. Và các ngươi sẽ giữ làm tất cả các mệnh lệnh của ngài, và các phán xét này, bao nhiêu mà tôi ban trước mặt các ngươi hôm nay.

12

Và đây là những điều răn và những phán xét mà các ngươi sẽ giữ để làm trong đất mà Chúa, Đức Chúa Trời của tổ phụ các ngươi, ban cho các ngươi làm cơ nghiệp, suốt tất cả những ngày mà các ngươi sống trên đất. Các ngươi phải hoàn toàn hủy diệt tất cả các nơi mà ở đó họ đã phục vụ các thần của họ, là những thần mà các ngươi đang thừa kế từ họ, trên các núi cao, và trên các đồi, và dưới những cây cối rậm rạp. Và các ngươi sẽ phá đổ các bàn thờ của họ, và các ngươi sẽ đập vỡ các trụ đá của họ, và các ngươi sẽ chặt hạ các lùm cây của họ, và các ngươi sẽ thiêu đốt bằng lửa các tượng chạm của các thần của họ, và các ngươi sẽ xóa bỏ tên của họ khỏi nơi ấy. Các ngươi không được làm như vậy với Chúa là Thiên Chúa của các ngươi. Nhưng vào nơi mà Chúa Đức Chúa Trời của ngươi sẽ chọn trong một trong các thành của các ngươi để đặt tên của Ngài ở đó và được kêu cầu, thì các ngươi sẽ tìm kiếm và các ngươi sẽ đến đó. Và các ngươi sẽ mang đến đó các của lễ thiêu toàn phần của các ngươi, và các của lễ tế của các ngươi, và các trái đầu mùa của các ngươi, và các lời cầu nguyện của các ngươi, và các của lễ tự nguyện của các ngươi, và các lời cam kết của các ngươi, các con đầu lòng của bò của các ngươi và của chiên của các ngươi. Và các ngươi sẽ ăn ở đó trước mặt Chúa là Thượng Đế của các ngươi, và các ngươi sẽ vui mừng về tất cả những gì mà các ngươi đặt tay vào, các ngươi và các gia đình của các ngươi, bởi vì Chúa Thượng Đế của ngươi đã ban phước cho ngươi. Các ngươi sẽ không làm tất cả những gì chúng ta làm ở đây hôm nay, mỗi người làm điều đẹp lòng trước mắt mình; vì các ngươi chưa đến cho đến bây giờ vào nơi an nghỉ, và vào cơ nghiệp, mà Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta ban cho các ngươi. Và các ngươi sẽ vượt qua sông Giô-

đanh, và các ngươi sẽ ở trên đất mà Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta ban cho các ngươi làm cơ nghiệp, và Ngài sẽ cho các ngươi nghỉ ngơi khỏi tất cả kẻ thù của các ngươi ở xung quanh, và các ngươi sẽ ở với sự an toàn. Và nơi mà Chúa là Thần của ngươi sẽ chọn để danh Ngài được gọi ở đó, thì ở đó các ngươi sẽ mang tất cả những gì ta truyền lệnh cho các ngươi hôm nay: của lễ thiêu của các ngươi, và của lễ tế của các ngươi, và phần mười của các ngươi, và hoa quả đầu mùa do tay các ngươi dâng, và mọi phần được chọn trong các của lễ các ngươi mà các ngươi khấn nguyện với Chúa là Thần của các ngươi. Và các ngươi sẽ vui mừng trước mặt Chúa là Thượng Đế của các ngươi, các ngươi và các con trai của các ngươi, và các con gái của các ngươi, và các đầy tớ của các ngươi, và các đầy tớ gái của các ngươi, và người Lê-vi ở tại các cổng của các ngươi; bởi vì không có cho người phần cũng không có thừa kế với các ngươi. Hãy chú ý cho chính mình, đừng dâng những của lễ thiêu toàn thể của ngươi ở bất kỳ nơi nào mà ngươi thấy. Nhưng vào nơi mà Chúa Đức Chúa Trời của ngươi sẽ chọn, trong một trong các chi phái của ngươi, ở đó các ngươi sẽ dâng các của lễ thiêu của các ngươi, và ở đó ngươi sẽ làm tất cả những gì ta truyền cho ngươi hôm nay. Nhưng theo tất cả sự khao khát của ngươi, ngươi sẽ giết sinh tế và ăn thịt theo phước lành của Chúa Thần ngươi mà Ngài đã ban cho ngươi trong mọi thành phố; kẻ ô uế và kẻ thanh sạch trong ngươi đều sẽ ăn nó như nhau, như linh dương hoặc hươu. Ngoại trừ máu, các ngươi không được ăn; các ngươi phải đổ nó ra trên đất, như nước. Ngươi sẽ không thể ăn trong các thành phố của ngươi phần mười của lúa của ngươi, và của rượu của ngươi, và của dầu của ngươi, con đầu lòng của bò của ngươi,

và của chiên của ngươi, và tất cả các lời khấn nguyện, bao nhiêu mà các ngươi có thể khấn nguyện, và các lời cam kết của các ngươi, và các của đầu mùa của bàn tay của ngươi. Nhưng ngươi sẽ ăn nó trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi trong nơi mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi sẽ chọn, ngươi và con trai của ngươi, và con gái của ngươi, đầy tớ trai của ngươi, và đầy tớ gái của ngươi, và người ngụ cư trong các thành của các ngươi; và ngươi sẽ vui mừng trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi về mọi việc mà ngươi tra tay vào. Hãy chú ý cho chính mình không bỏ rơi người Lê-vi suốt cả thời gian bao lâu mà ngươi sống trên đất. Nếu Chúa Thượng Đế của ngươi mở rộng ranh giới của ngươi, đúng như Ngài đã nói với ngươi, và ngươi sẽ nói, Ta sẽ ăn thịt, nếu linh hồn của ngươi khao khát ăn thịt, thì trong tất cả sự khao khát của linh hồn ngươi, ngươi sẽ ăn thịt. Nếu địa điểm mà Chúa Thần của ngươi sẽ chọn ở đó để được gọi tên của Ngài ở xa cách ngươi, thì ngươi sẽ tế từ gia súc của ngươi và từ cừu của ngươi những con mà Thần ban cho ngươi, theo cách ta đã ra lệnh cho ngươi, và ngươi sẽ ăn trong các thành của ngươi theo sự ham muốn của linh hồn ngươi. Như con linh dương được ăn và con nai hươu, như vậy ngươi sẽ ăn nó; người không sạch trong ngươi và người sạch cũng vậy sẽ ăn. Hãy chú ý thật mạnh mẽ đến việc không ăn máu, bởi vì máu của nó là linh hồn; linh hồn không được ăn cùng với thịt. Các ngươi không được ăn nó; hãy đổ nó ra trên đất như nước. Con không được ăn nó, để mọi việc tốt đẹp cho con và các con trai của con sau này, nếu con làm điều tốt và điều đẹp lòng trước mặt Chúa là Thiên Chúa của con. Ngoại trừ những vật thánh của ngươi nếu có với ngươi, và những lời khấn nguyện của ngươi, ngươi hãy

lấy chúng và đến nơi mà Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi sẽ chọn để danh Ngài được xưng tại đó. Và ngươi sẽ dâng các của lễ thiêu toàn phần của ngươi, thịt ngươi sẽ dâng lên trên bàn thờ của Chúa Đức Chúa Trời của ngươi; còn máu của các của lễ tế của ngươi ngươi sẽ đổ ra trên chân bàn thờ của Chúa Đức Chúa Trời của ngươi, còn thịt ngươi sẽ ăn. Hãy canh giữ và nghe và ngươi sẽ làm theo tất cả những lời mà ta truyền cho ngươi, để điều tốt đẹp xảy đến cho ngươi và cho các con trai của ngươi qua muôn đời, nếu ngươi làm điều đẹp lòng và điều tốt trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi. Nếu Chúa là Thượng Đế của ngươi tiêu diệt các dân tộc mà ngươi đang tiến vào đó để thừa kế đất của họ khỏi trước mặt ngươi, và ngươi chiếm hữu nó, và ngươi ở trong đất của họ, hãy cẩn thận cho chính mình đừng tìm cách đi theo họ sau khi họ bị tiêu diệt hoàn toàn khỏi trước mặt ngươi, bằng cách nói, các dân tộc này làm cho các thần của họ như thế nào? Tôi cũng sẽ làm. Ngươi không được làm như vậy với Đức Chúa Trời của ngươi, vì những điều ghê tởm mà Chúa đã ghét, chúng đã làm cho các thần của chúng, bởi vì chúng thiêu đốt các con trai của chúng và các con gái của chúng trong lửa cho các thần của chúng.

13

Mọi lời mà ta truyền cho các ngươi hôm nay, các ngươi phải giữ để làm theo; các ngươi không được thêm vào nó, cũng không được bớt đi từ nó. Nếu nhưng nổi lên giữa các ngươi một tiên tri hoặc một người mơ giấc mơ, và cho các ngươi một dấu hiệu hoặc

điềm lạ, và xảy ra cái dấu hiệu hoặc cái điềm lạ mà người ấy đã nói với ngươi, nói rằng, chúng ta hãy đi và phục vụ các thần khác mà các ngươi không biết, các ngươi sẽ không nghe những lời của tiên tri đó hoặc của người mơ giấc mơ đó; bởi vì Chúa là Thượng Đế của ngươi đang thử các ngươi, để biết liệu các ngươi có yêu Thượng Đế của các ngươi từ toàn bộ trái tim của các ngươi, và từ toàn bộ linh hồn của các ngươi. Hãy đi theo Chúa là Đức Chúa Trời của các ngươi, và các ngươi sẽ kính sợ Ngài, và các ngươi sẽ nghe tiếng của Ngài, và các ngươi sẽ gắn bó với Ngài. Và tiên tri đó hoặc người mơ giấc mơ đó sẽ chết; vì người đã nói để dẫn dụ ngươi khỏi Chúa là Thần ngươi, Đấng đã đem ngươi ra khỏi đất Ai Cập, Đấng đã chuộc ngươi khỏi ách nô lệ, để đẩy ngươi khỏi con đường mà Chúa là Thần ngươi đã truyền cho ngươi đi trong đó; và ngươi sẽ diệt kẻ ác khỏi giữa các ngươi. Nếu anh trai bạn từ cha bạn hoặc từ mẹ bạn, hoặc con trai bạn, hoặc con gái bạn, hoặc vợ bạn trong lòng bạn, hoặc người bạn thân như linh hồn bạn thầm thúc giục bạn, nói rằng, hãy đi và phục vụ các thần khác mà bạn và tổ tiên bạn không biết, từ các thần của các dân tộc xung quanh bạn, những người gần bạn hoặc xa bạn, từ tận cùng đất này đến tận cùng đất kia, thì bạn sẽ không đồng ý với người đó, và bạn sẽ không nghe người đó, và mắt bạn sẽ không thương xót người đó, bạn sẽ không thương xót người đó, và bạn sẽ không che giấu người đó; bạn phải báo cáo về người đó, và tay bạn sẽ ở trên người đó đầu tiên để giết người đó, và tay của tất cả dân chúng ở sau cùng. Và họ sẽ ném đá anh ta cho chết, bởi vì anh ta đã tìm cách làm cho ngươi xa rời khỏi Chúa là Thượng Đế của ngươi, Đấng đã đem ngươi ra khỏi đất Ai Cập, khỏi nhà nô lệ. Và toàn thể Y-sơ-ra-ên nghe rồi sẽ sợ hãi, và

sẽ không còn làm nữa theo lời ác này trong các ngươi. Nếu ngươi nghe nói trong một trong các thành của ngươi, mà Chúa Thượng Đế của ngươi ban cho ngươi để ngươi ở đó, rằng có những người vô luật đã đi ra từ giữa các ngươi, và đã làm cho tất cả những cư dân trong đất của họ phản loạn, nói rằng, chúng ta hãy đi và phục vụ các thần khác, mà các ngươi không biết, thì ngươi sẽ tra xét và hỏi han và điều tra rất kỹ, và này đây, nếu lời nói đó đúng và rõ ràng, sự ghê tởm này đã xảy ra giữa các ngươi, thì ngươi phải giết hết tất cả những cư dân trong đất đó bằng lưỡi gươm, các ngươi sẽ tiêu diệt hoàn toàn nó bằng lời nguyền rủa, và tất cả mọi thứ trong nó. Và ngươi sẽ thu thập tất cả chiến lợi phẩm của nó vào các lối đi của nó, và ngươi sẽ đốt thành bằng lửa, và tất cả chiến lợi phẩm của nó với toàn dân trước mặt Chúa là Thần của ngươi; và nó sẽ là nơi không có người ở mãi mãi, nó sẽ không được xây dựng lại nữa. Và không có gì từ vật hiến dâng sẽ dính chặt vào tay ngươi, để Chúa xây khỏi cơn thịnh nộ của Ngài, và ban cho ngươi lòng thương xót, và thương xót ngươi, và gia tăng ngươi, theo cách mà Ngài đã thề với các tổ phụ của ngươi, nếu ngươi nghe tiếng của Chúa Thần của ngươi, giữ các điều răn của Ngài, bao nhiêu mà tôi truyền cho ngươi hôm nay, làm điều tốt và điều đẹp lòng trước mặt Chúa Thần của ngươi.

14

Các con là con của Giê-hô-va Đức Chúa Trời của các con; các con không được cạo hói đầu ở giữa trán vì người chết. Bởi vì ngươi là dân tộc thánh thiện thuộc về Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi,

và Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi đã chọn ngươi để trở thành dân tộc sở hữu quý báu của Ngài từ tất cả các dân tộc trên mặt đất. Các ngươi không được ăn bất cứ thứ gì ghê tởm. Đây là những gia súc mà các ngươi sẽ ăn: bê từ bò, và chiên con từ cừu, và dê đực từ dê; nai, và linh dương, và linh dương mông trắng, linh dương oryx, và hươu cao cổ. Mọi con vật nào có móng chẻ đôi, có móng vuốt chia làm hai, và nhai lại trong các loài gia súc, những con đó các ngươi được ăn. Và những thứ này các ngươi sẽ không ăn từ những con nhai lại, và từ những con có móng chẻ đôi và có móng vuốt: con lạc đà, và con thỏ rừng, và con chuột sống giữa đá; bởi vì chúng nhai lại, và móng chúng không chẻ đôi, những thứ này là không sạch cho các ngươi. Và con lợn, bởi vì nó chia móng guốc và có móng vuốt của móng guốc, nhưng nó không nhai lại, con này không sạch cho các ngươi; thịt của chúng các ngươi không được ăn, xác chết của chúng các ngươi không được chạm vào. Và các ngươi sẽ ăn những thứ này từ tất cả những gì trong nước, tất cả những gì có vây và vảy ở trong chúng, các ngươi sẽ ăn. Và tất cả những gì không có vây và vảy, các ngươi không được ăn; chúng là không sạch cho các ngươi. Các ngươi có thể ăn tất cả các loài chim sạch. Và những thứ này các ngươi sẽ không ăn từ chúng: con đại bàng, và con kên kên, và con đại bàng biển, và con kên kên, và con diều, và những loài giống nó, và con chim sẻ, và con cú, và con mòng biển, và con diệc, và con thiên nga, và con chim hạc, và con cốc, và con diều hâu, và những loài giống nó, và con chim đầu rìu, và con quạ đêm, và con bồ nông, và con choi choi, và những loài giống nó, và con gà nước tím, và con dơi. Tất cả các loài côn trùng bò có cánh là không sạch cho các ngươi; các ngươi không được ăn

chúng. Các ngươi được ăn mọi loài chim sạch. Mọi xác chết các ngươi không được ăn; nó sẽ được cho người ngụ cư trong các thành của ngươi và người ấy sẽ ăn, hoặc ngươi sẽ bán cho người ngoại bang, bởi vì ngươi là dân thánh thuộc về Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi. Ngươi không được luộc cừu con trong sữa mẹ của nó. Ngươi sẽ nộp phần mười của tất cả sản vật từ hạt giống của ngươi, sản vật của cánh đồng của ngươi, năm này qua năm khác. Và ngươi sẽ ăn nó trong nơi mà Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi sẽ chọn để danh của Ngài được gọi ở đó; ngươi sẽ đem các phần mười của lúa mì của ngươi, và của rượu nho của ngươi, và của dầu của ngươi, các con đầu lòng của bò của ngươi, và của chiên của ngươi, để ngươi học kính sợ Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi mọi ngày. Nếu con đường trở nên xa cách ngươi, và ngươi không có khả năng mang chúng lên, bởi vì nơi đó xa cách ngươi, nơi mà Chúa Thần của ngươi sẽ chọn để danh Ngài được gọi ở đó, bởi vì Chúa Thần của ngươi sẽ ban phước cho ngươi, thì ngươi sẽ bán chúng lấy bạc, và ngươi sẽ cầm bạc trong tay ngươi, và ngươi sẽ đi đến nơi mà Chúa Thần của ngươi sẽ chọn. Và ngươi sẽ cho bạc để mua tất cả những gì linh hồn ngươi khao khát, trên bò hay trên cừu, hay rượu hay rượu mạnh, hay rượu mạnh, hay trên tất cả những gì linh hồn ngươi khao khát, và ngươi sẽ ăn ở đó trước mặt Chúa là Thượng Đế của ngươi, và ngươi sẽ vui mừng, ngươi và nhà ngươi, và người Lê-vi ở trong các thành của ngươi, bởi vì không có cho người ấy phần cũng không có thừa kế với ngươi. Sau ba năm, ngươi sẽ đem ra tất cả phần mười của sản vật ngươi, trong năm đó ngươi sẽ đặt nó trong các thành ngươi. Và người Lê-vi sẽ đến, bởi vì anh ta không có phần cũng không có cơ nghiệp với ngươi, và người

ngoại kiều và người mồ côi và người góa bụa trong các thành của ngươi, và họ sẽ ăn và họ sẽ được no nê, để Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi ban phước cho ngươi trong tất cả các công việc mà ngươi làm.

15

Sau mỗi bảy năm ngươi sẽ thực hiện sự tha thứ. Và đây là lệnh về sự tha nợ: ngươi sẽ tha mọi khoản nợ riêng mà người láng giềng nợ ngươi, và ngươi sẽ không đòi lại từ anh em mình; vì sự tha nợ đã được công bố cho Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi. Người ngoại quốc bạn sẽ đòi lại bao nhiêu là của bạn từ anh ta, nhưng anh em của bạn thì bạn sẽ tha món nợ của bạn. Bởi vì sẽ không có trong ngươi người thiếu thốn, vì Chúa Đức Chúa Trời của ngươi sẽ ban phước dồi dào cho ngươi trong đất mà Chúa Đức Chúa Trời của ngươi ban cho ngươi làm sản nghiệp để ngươi thừa kế nó. Nếu các ngươi thật sự lắng nghe tiếng nói của Chúa Thượng Đế các ngươi để giữ gìn và làm theo tất cả các điều răn này, những điều mà tôi truyền lệnh cho ngươi hôm nay, bởi vì Chúa Thượng Đế của ngươi đã ban phước cho ngươi theo cách thức Ngài đã nói với ngươi; và ngươi sẽ cho nhiều dân tộc vay, nhưng ngươi sẽ không vay mượn; và ngươi sẽ cai trị nhiều dân tộc, nhưng họ sẽ không cai trị ngươi. Nếu có người thiếu thốn từ những anh em của ngươi trong một trong những thành của ngươi trong đất mà Chúa Đức Chúa Trời của ngươi ban cho ngươi, ngươi sẽ không làm cứng lòng của ngươi, cũng sẽ không đóng bàn tay của ngươi lại với anh em của ngươi đang thiếu

thốn. Bạn sẽ mở rộng bàn tay của bạn cho anh ta, và bạn sẽ cho anh ta vay bao nhiêu anh ta cần, theo như anh ta đang thiếu. Hãy chú ý cho chính mình không có lời nói ẩn giấu trong trái tim của ngươi là sự vô luật pháp, nói rằng, Năm thứ bảy đang đến gần, năm của sự tha miễn, và con mắt của ngươi trở nên xấu xa với anh em của ngươi là người đang thiếu thốn, và ngươi sẽ không cho anh ta, và anh ta sẽ kêu la chống lại ngươi đến Chúa, và sẽ có trong ngươi tội lỗi lớn. Cho thì ngươi sẽ cho anh ta, và cho vay thì ngươi sẽ cho anh ta vay bao nhiêu anh ta cần, theo như anh ta đang thiếu; và ngươi sẽ không buồn trong lòng ngươi khi ngươi cho anh ta, bởi vì vì lời này Chúa Đức Chúa Trời của ngươi sẽ ban phước cho ngươi trong tất cả các công việc và trong tất cả những gì ngươi đặt tay ngươi vào. Vì người nghèo sẽ không bao giờ biến mất khỏi đất của ngươi; bởi vì điều này ta truyền lệnh cho ngươi làm lời này, nói rằng, ngươi phải mở rộng bàn tay của ngươi cho anh em của ngươi là người nghèo và người thiếu thốn trên đất của ngươi. Nếu anh em của ngươi, người Hê-bơ-rơ hoặc người Hê-bơ-rơ nữ, bị bán cho ngươi, người đó sẽ phục vụ ngươi sáu năm, và vào năm thứ bảy ngươi sẽ thả người đó tự do. Khi bạn thả anh ta ra tự do, bạn sẽ không để anh ta đi tay không. Ngươi sẽ cung cấp lương thực cho hắn từ bầy chiên của ngươi, và từ thóc lúa của ngươi, và từ rượu nho của ngươi; như Chúa Thượng Đế của ngươi đã ban phước cho ngươi, ngươi sẽ ban cho hắn. Và ngươi sẽ nhớ rằng ngươi đã là đầy tớ trong đất Ai Cập, và Chúa là Thần của ngươi đã cứu chuộc ngươi từ đó; vì lý do này ta truyền lệnh cho ngươi làm điều này. Nếu anh ta nói với bạn, Tôi sẽ không rời khỏi bạn, bởi vì anh ta đã yêu bạn và gia đình bạn, bởi vì ở bên bạn thì tốt cho anh ta. Và

ngươi sẽ lấy cái dùi, và ngươi sẽ xuyên tai của hắn vào cửa, và hắn sẽ là đầy tớ của ngươi mãi mãi; và nữ tớ của ngươi, ngươi cũng sẽ làm như vậy. Sẽ không khó khăn trước mặt ngươi khi họ được thả tự do từ ngươi, bởi vì họ đã phục vụ ngươi sáu năm bằng tiền công hàng năm của người làm thuê; và Chúa Đức Chúa Trời của ngươi sẽ ban phước cho ngươi trong tất cả những gì ngươi làm. Tất cả con đầu lòng nào được sinh ra trong bò của con và trong chiên của con, những con đực con sẽ biệt riêng ra thánh cho Chúa là Đức Chúa Trời của con; con không được làm việc với bê con đầu lòng của con, và con không được xén lông những con đầu lòng của chiên của con. Trước mặt Chúa, ngươi sẽ ăn nó năm này qua năm khác tại nơi mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi sẽ chọn, ngươi và gia đình ngươi. Nhưng nếu trong nó có khuyết tật, què hoặc mù, khuyết tật xấu xa, ngươi sẽ không tế nó cho Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi. Trong các thành phố của ngươi, ngươi sẽ ăn nó; người không sạch trong ngươi và người sạch đều sẽ ăn như linh dương hoặc hươu. Ngoại trừ máu, các ngươi không được ăn máu; các ngươi sẽ đổ nó ra trên đất như nước.

16

Hãy giữ tháng mới, và ngươi sẽ làm lễ Vượt Qua cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi, bởi vì trong tháng mới ngươi đã ra khỏi Ai Cập vào ban đêm. Và ngươi sẽ dâng tế lễ Vượt Qua cho Chúa Đức Chúa Trời của ngươi, chiên và bò, trong nơi mà Chúa Đức Chúa Trời của ngươi sẽ chọn, để danh của Ngài được xưng

tại đó. Không được ăn men với nó; bảy ngày các ngươi phải ăn bánh không men với nó, bánh của sự khốn khổ, bởi vì các ngươi đã vội vã ra khỏi Ai Cập, để các ngươi nhớ ngày ra đi của các ngươi khỏi đất Ai Cập suốt tất cả những ngày trong đời các ngươi. Men sẽ không được nhìn thấy nơi ngươi trong tất cả biên giới của ngươi suốt bảy ngày, và thịt mà ngươi tế lễ vào buổi tối ngày đầu tiên sẽ không để qua đêm đến sáng. Ngươi sẽ không thể tế lễ Vượt Qua trong bất kỳ thành phố nào của ngươi mà Chúa là Thần của ngươi ban cho ngươi; nhưng chỉ tại nơi mà Chúa là Thần của ngươi sẽ chọn để danh Ngài được kêu cầu ở đó, ngươi sẽ tế lễ Vượt Qua vào buổi chiều lúc mặt trời lặn, vào thời điểm mà ngươi đã ra khỏi Ai Cập. Và ngươi sẽ luộc và nướng và ăn trong nơi mà Chúa Đức Chúa Trời của ngươi sẽ chọn; và ngươi sẽ quay lại vào buổi sáng, và ngươi sẽ đi về nhà của ngươi. Sáu ngày ngươi sẽ ăn bánh không men, và ngày thứ bảy là lễ hội trọng thể cho Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi; ngươi sẽ không làm trong ngày đó bất kỳ công việc nào, ngoại trừ những gì sẽ được làm cho linh hồn. Bảy tuần ngươi sẽ đếm cho chính mình; khi ngươi bắt đầu đặt liềm vào mùa gặt, ngươi sẽ bắt đầu đếm bảy tuần. Và ngươi sẽ làm lễ hội các tuần lễ cho Chúa Đức Chúa Trời của ngươi, theo như tay của ngươi có sức mạnh, bao nhiêu mà Chúa Đức Chúa Trời của ngươi ban cho. Và ngươi sẽ vui mừng trước mặt Chúa là Thượng Đế của ngươi, ngươi và con trai ngươi, và con gái ngươi, đầy tớ trai ngươi, và đầy tớ gái ngươi, và người Lê-vi, và người ngoại bang, và trẻ mồ côi, và người góa bụa đang ở giữa các ngươi, trong nơi mà Chúa Thượng Đế của ngươi sẽ chọn để danh Ngài được xưng tại đó. Và con sẽ nhớ rằng con đã là đầy tớ trong đất Ai Cập, và con sẽ giữ

và làm theo những điều răn này. Bạn sẽ làm lễ lều cho mình bảy ngày khi bạn thu thập từ sân đập lúa của bạn và từ bàn ép rượu của bạn. Và ngươi sẽ vui mừng trong lễ của ngươi, ngươi và con trai của ngươi, và con gái của ngươi, đầy tớ trai của ngươi, và đầy tớ gái của ngươi, và người Lê-vi, và người ngoại kiều, và trẻ mồ côi, và người góa bụa đang ở trong các thành của ngươi. Bảy ngày ngươi sẽ tổ chức lễ hội cho Chúa là Thần ngươi trong nơi mà Chúa Thần ngươi sẽ chọn cho Ngài; và nếu Chúa Thần ngươi ban phước cho ngươi trong tất cả sản vật ngươi và trong mọi công việc của bàn tay ngươi, thì ngươi sẽ vui mừng. Ba lần trong năm, mọi nam giới của ngươi sẽ ra mắt trước Chúa là Thượng Đế của ngươi tại nơi mà Chúa sẽ chọn: trong lễ bánh không men, và trong lễ các tuần, và trong lễ lều tạm; ngươi sẽ không ra mắt trước Chúa là Thượng Đế của ngươi với tay không. Mỗi người theo sức mạnh của tay mình, theo phước lành của Chúa là Thiên Chúa ngươi mà Ngài đã ban cho ngươi. Ngươi sẽ lập các quan xét và các thư ký cho mình trong các thành của ngươi, mà Chúa Đức Chúa Trời của ngươi ban cho ngươi theo các chi phái; và họ sẽ xét đoán dân sự một cách công chính. Họ không làm lệch lạc phán xét, cũng không nhận quà tặng; vì những quà tặng làm mù mắt người khôn ngoan và loại bỏ lời nói của người công chính. Hãy theo đuổi điều công chính một cách công chính, để các ngươi có thể sống, và sau khi vào các ngươi có thể thừa kế đất mà Chúa là Thần của ngươi ban cho ngươi. Ngươi không được trồng cho mình rừng cây; ngươi không được dựng bất kỳ cây nào bên cạnh bàn thờ của Thần ngươi. Ngươi không được dựng cho mình cột đá, là thứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi ghét.

17

Con không được hiến tế cho Chúa Đức Chúa Trời của con bê hoặc chiên mà trong nó có tì vết, bất kỳ điều xấu xa nào; bởi vì điều đó là ghê tởm cho Chúa Đức Chúa Trời của con. Nếu được tìm thấy trong một trong các thành phố của ngươi, mà Chúa Đức Chúa Trời của ngươi ban cho ngươi, người đàn ông hoặc người đàn bà nào làm điều ác trước mặt Chúa Đức Chúa Trời của ngươi, vi phạm giao ước của Ngài, và đã đến phục vụ các thần khác, và thờ lạy chúng, mặt trời, hoặc mặt trăng, hoặc bất cứ vật nào thuộc cơ binh trên trời, là điều Ngài không truyền lệnh cho ngươi, và được báo cáo cho ngươi và ngươi tra xét rất kỹ, và này thật sự lời báo cáo đã được xác nhận, sự gớm ghiếc này đã xảy ra trong Y-sơ-ra-ên; Thì ngươi sẽ đem ra người đàn ông đó, hoặc người đàn bà đó, và các ngươi sẽ ném đá họ bằng đá, và họ sẽ chết. Dựa trên lời hai nhân chứng hoặc ba nhân chứng, người đó sẽ bị xử tử; người bị xử tử sẽ không bị xử tử dựa trên lời một nhân chứng. Và tay của các nhân chứng sẽ ở trên hắn đầu tiên để xử tử hắn, và tay của dân chúng ở sau cùng; và ngươi sẽ loại bỏ kẻ ác khỏi giữa các ngươi. Nếu ngươi không thể phân xử được lời trong phán xét giữa máu với máu, và giữa phán xét với phán xét, và giữa chạm với chạm, và giữa tranh cãi với tranh cãi, những lời phán xét trong các thành của các ngươi, thì ngươi hãy đứng dậy và đi lên nơi mà Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi sẽ chọn ở đó, và ngươi sẽ đến với các thầy tế lễ người Lê-vi, và với quan xét người mà sẽ có trong những ngày đó, và sau khi tra hỏi họ sẽ tuyên bố cho ngươi phán xét. Và ngươi sẽ làm theo việc

mà họ báo cáo cho ngươi từ nơi mà Chúa Đức Chúa Trời của ngươi chọn, và ngươi sẽ giữ để làm tất cả những gì được ban hành như luật cho ngươi. Theo luật và theo sự phán xét mà họ nói với ngươi, ngươi sẽ làm; ngươi sẽ không rẽ khỏi lời mà họ báo cho ngươi, bên phải cũng không bên trái. Và người đàn ông nào nếu hành động trong sự kiêu ngạo, để mà không vâng lời thầy tế lễ đang đứng đó phục vụ trong danh Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi, hoặc quan xét đang ở trong những ngày đó, thì người đàn ông đó sẽ chết, và ngươi sẽ loại bỏ cái ác khỏi Y-sơ-ra-ên. Và tất cả dân chúng nghe rồi sẽ sợ hãi, và sẽ không hành động bất kính nữa. Nếu con vào trong đất mà Chúa là Thần của con ban cho con, và con thừa kế nó, và con ở trên nó, và con nói, tôi sẽ đặt trên chính tôi một người cai trị, giống như các dân tộc còn lại xung quanh tôi; thì con nhất định sẽ đặt trên chính con một người cai trị, người mà Chúa là Thần của con sẽ chọn; từ các anh em của con, con sẽ đặt trên chính con một người cai trị; con sẽ không thể đặt trên chính con một người ngoại quốc, bởi vì người ấy không là anh em của con. Bởi vì ông ấy sẽ không nhân nhiều ngựa cho mình, và cũng không được quay dân chúng trở lại Ai Cập, để mà ông ấy không nhân nhiều ngựa cho mình; nhưng Chúa đã phán, các ngươi sẽ không được quay trở lại con đường này nữa. Và anh ta sẽ không lấy nhiều vợ cho mình, để trái tim của anh ta không bị đổi đi; và anh ta sẽ không tích lũy cho mình bạc và vàng quá nhiều. Và khi người ngồi trên ngai cai trị của mình, người sẽ viết cho chính mình luật pháp thứ hai này vào sách từ các thầy tế lễ người Lê-vi, và nó sẽ ở với người, và người sẽ đọc nó tất cả các ngày trong đời người, để người có thể học biết kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi, và giữ tất cả

các điều răn này, và làm theo các luật lệ này; để lòng người không tự cao hơn các anh em của mình, để người không lệch khỏi các điều răn sang phải hay sang trái, để người có thể kéo dài ngày tháng trên ngai cai trị của mình, chính người và các con trai của người giữa các con trai Y-sơ-ra-ên.

18

Các thầy tế lễ người Lê-vi, toàn bộ chi phái Lê-vi, sẽ không có phần cũng không có cơ nghiệp với Y-sơ-ra-ên; các của lễ dâng cho Chúa là cơ nghiệp của họ, họ sẽ ăn chúng. Nhưng phần đất thừa kế sẽ không có cho họ trong những anh em của họ; Chúa chính Ngài là phần đất thừa kế của họ, như Ngài đã nói với ông. Và đây là phần của các thầy tế lễ từ dân từ những người dâng tế những của lễ, dù là bê con hay là chiên; và ngươi sẽ cho thầy tế lễ cánh tay, và những má, và cái dạ dày, và những hoa quả đầu mùa của lúa của ngươi, và của rượu của ngươi, và của dầu của ngươi; và hoa quả đầu mùa của lông chiên của ngươi ngươi sẽ cho người. Bởi vì Chúa đã chọn người từ tất cả các chi phái của ngươi, để đứng trước Giê-hô-va Đức Chúa Trời, để phục vụ và chúc phước nhân danh Ngài, chính người và các con trai của người giữa các con trai của Y-sơ-ra-ên. Nếu người Lê-vi đến từ một trong các thành phố từ tất cả các con trai của Y-sơ-ra-ên, nơi mà chính anh ta ngụ, theo điều mà linh hồn của anh ta khao khát, vào nơi mà anh ta sẽ chọn, anh ta sẽ phục vụ danh của Chúa Đức Chúa Trời của anh ta, giống như tất cả các anh em của anh ta là các người Lê-vi đang đứng đó trước mặt Chúa Đức

Chúa Trời của ngươi. Anh ta sẽ ăn phần đã được chia, ngoại trừ việc bán theo gia đình. Nếu con bước vào vùng đất mà Chúa là Thần của con ban cho con, thì con sẽ không được học làm theo những điều ghê tởm của những dân tộc đó. Sẽ không được tìm thấy trong ngươi người thanh tẩy con trai của hắn và con gái của hắn bằng lửa, người nói tiên tri lời tiên tri, người giải điềm báo và người xem điềm, người hát bùa chú bằng thuốc độc, người nói tiếng bụng và người giải điềm lạ, người hỏi những kẻ chết. Vì tất cả những ai làm những điều này đều là sự ghê tởm đối với Chúa, Đức Chúa Trời của ngươi; vì bởi những sự ghê tởm này, Chúa sẽ tiêu diệt họ khỏi trước mặt ngươi. Ngươi sẽ là người hoàn hảo trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi. Vì các dân tộc này mà ngươi sẽ đuổi đi, họ nghe theo điềm báo và lời bói toán; nhưng đối với ngươi, Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi không cho phép như vậy. Một tiên tri từ trong số các anh em của ngươi, như ta, Chúa là Thượng Đế của ngươi sẽ dấy lên cho ngươi; các ngươi sẽ nghe người; Theo tất cả những gì ngươi đã xin từ Chúa là Thượng Đế của ngươi ở Horeb trong ngày của hội chúng, nói rằng, chúng tôi sẽ không nghe thêm tiếng của Chúa là Thượng Đế của ngươi, và ngọn lửa lớn này chúng tôi sẽ không thấy nữa, để chúng tôi không chết. Và Chúa nói với tôi: Họ đã nói đúng tất cả những gì với ngươi. Ta sẽ dấy lên cho họ một tiên tri từ anh em của họ, giống như ngươi; và Ta sẽ đặt những lời trong miệng người ấy, và người ấy sẽ nói với họ theo tất cả những gì Ta truyền lệnh cho người ấy. Và người đàn ông nào nếu không nghe bao nhiêu điều mà nhà tiên tri đó nói nhân danh ta, ta sẽ trừng phạt hắn. Ngoại trừ tiên tri nào hành động bất kính để nói nhân danh ta lời mà ta không ra lệnh nói, và người nào

nói nhân danh các thần khác, thì tiên tri đó sẽ chết. Nhưng nếu bạn nói trong lòng mình, làm thế nào chúng ta sẽ biết lời mà Chúa đã không nói? Bao nhiêu điều mà tiên tri đó nói nhân danh Chúa, và không xảy ra, và không ứng nghiệm, đây là lời mà Chúa không phán, tiên tri đó đã nói trong sự bất kính; các ngươi không được kiêng sợ người đó.

19

Nếu Chúa Thần của ngươi tiêu diệt các dân tộc mà Thần ban đất cho ngươi, và ngươi thừa kế chúng, và ngươi ở trong các thành của chúng và trong các nhà của chúng, thì ngươi sẽ tách riêng ba thành cho chính ngươi ở giữa đất của ngươi, mà Chúa Thần của ngươi ban cho ngươi. Hãy suy xét con đường, và ngươi sẽ chia làm ba phần các ranh giới của đất đai ngươi, cái mà Chúa Đức Chúa Trời của ngươi phân chia cho ngươi, và nó sẽ là nơi ẩn náu cho mọi kẻ giết người. Đây sẽ là mệnh lệnh về kẻ giết người, người nào chạy trốn đến đó, và sẽ sống, người nào đánh người lân cận của mình mà không biết, và người này không ghét hắn trước hôm qua và ngày thứ ba. Và nếu ai đi vào rừng với người láng giềng để thu gom gỗ, và tay của người đó bị văng ra bởi cái rìu khi đang chặt cây, và lưỡi rìu sắt rơi ra khỏi cán trúng người láng giềng, và người đó chết, thì người này sẽ chạy trốn vào một trong những thành phố này và sẽ sống. Để cho người báo thù máu không đuổi theo sau kẻ giết người, vì lòng anh ta nóng lên, và bắt kịp anh ta, nếu con đường dài hơn, và đánh linh hồn của anh ta; và người này không có án tử hình, vì anh ta không ghét

anh ta trước hôm qua, cũng không trước ngày thứ ba. Vì điều này, tôi truyền lệnh cho ngươi lời này, rằng: Ngươi sẽ tách riêng ba thành phố cho chính mình. Nếu Chúa Thượng Đế của ngươi mở rộng ranh giới của ngươi, theo cách mà Ngài đã thề với các tổ phụ của ngươi, và Chúa ban cho ngươi tất cả đất đai mà Ngài đã nói sẽ ban cho các tổ phụ của ngươi, nếu ngươi nghe theo để làm tất cả các điều răn này mà ta truyền cho ngươi hôm nay, yêu mến Chúa Thượng Đế của ngươi, bước đi trong tất cả các đường lối của Ngài suốt mọi ngày, thì ngươi sẽ thêm cho mình ba thành nữa vào ba thành này. Và máu vô tội sẽ không bị đổ ra trong đất mà Chúa Đức Chúa Trời của ngươi ban cho ngươi làm cơ nghiệp, và ngươi sẽ không mang tội máu. Nếu có ở giữa ngươi người đàn ông ghét kẻ lân cận, và phục kích hắn, và nổi dậy chống lại hắn, và đánh linh hồn của hắn, và hắn chết, và chạy trốn vào một trong những thành phố này; thì hội đồng các trưởng lão của thành phố của hắn sẽ sai người đi, và họ sẽ bắt hắn từ đó, và họ sẽ giao nộp hắn vào tay những người báo thù máu, và hắn sẽ chết. Mắt ngươi sẽ không thương xót hắn, và ngươi sẽ tẩy sạch máu vô tội khỏi Y-sơ-ra-ên, và sẽ tốt cho ngươi. Ngươi không được di chuyển ranh giới của người láng giềng mà các cha của ngươi đã dựng lên trong cơ nghiệp là cơ nghiệp ngươi được thừa kế trong vùng đất mà Chúa Thần của ngươi ban cho ngươi bằng thăm. Một nhân chứng sẽ không đứng vững để làm chứng chống lại một người về bất kỳ sự bất công nào, và về bất kỳ tội lỗi nào, và về bất kỳ tội lỗi nào mà người đó phạm phải; trên lời của hai nhân chứng, và trên lời của ba nhân chứng, mọi lời nói sẽ được xác lập. Nếu có một nhân chứng bất công đứng ra chống lại một người, buộc tội anh ta về sự bất kính; thì hai người mà có tranh

chấp giữa họ sẽ đứng trước mặt Chúa, và trước mặt các thầy tế lễ, và trước mặt các quan xét, là những người đang có trong những ngày đó; Và các quan xét sẽ tra xét kỹ lưỡng, và này nhân chứng bất công đã làm chứng gian dối, đã đứng ra chống lại anh em của mình; Và các ngươi sẽ làm cho hắn theo cách mà hắn đã hành động gian ác để làm chống lại anh em của hắn, và ngươi sẽ loại bỏ cái ác khỏi giữa các ngươi. Và những người còn lại sau khi nghe sẽ sợ hãi, và họ sẽ không còn làm điều ác này giữa các ngươi nữa. Mắt của ngươi sẽ không thương xót hắn; linh hồn thay cho linh hồn, mắt thay cho mắt, răng thay cho răng, tay thay cho tay, chân thay cho chân.

20

Nếu con ra đi chiến tranh chống lại kẻ thù của con, và con thấy ngựa và người cưỡi ngựa và dân đông hơn con, con sẽ không sợ họ, bởi vì Chúa là Đức Chúa Trời của con ở với con, Đấng đã đem con lên từ đất Ai Cập. Và sẽ xảy ra khi ngươi đến gần chiến trận, khi đã đến gần, thầy tế lễ sẽ nói với dân và sẽ nói với họ: Hãy nghe, hỡi Israel! Hôm nay các ngươi đi vào chiến tranh chống lại kẻ thù của các ngươi; đừng để lòng các ngươi yếu đuối, đừng sợ hãi, đừng kinh hoàng, và đừng quay mặt trước họ. Bởi vì Chúa, Đức Chúa Trời của các ngươi, Đấng đi trước với các ngươi, sẽ chiến đấu cùng các ngươi chống lại kẻ thù của các ngươi để cứu các ngươi. Và các thầy thông giáo sẽ nói với dân chúng: Ai là người đã xây một ngôi nhà mới mà không làm lễ khánh thành nó? Hãy để anh ta đi và quay về nhà của anh ta, kẻo anh ta chết

trong chiến tranh, và một người đàn ông khác sẽ khánh thành nó. Và ai là người đàn ông nào đã trồng vườn nho mà không vui mừng vì nó? Hãy để anh ta đi và quay trở lại nhà của anh ta, kẻo anh ta chết trong chiến tranh, và một người đàn ông khác sẽ vui mừng vì anh ta. Và ai là người đàn ông đã đính hôn với một người phụ nữ, nhưng chưa lấy cô ấy? Hãy để anh ta đi và hãy để anh ta quay trở lại nhà của anh ta, kẻo anh ta chết trong chiến tranh, và một người đàn ông khác sẽ lấy nó. Và các thầy thông giáo sẽ tiếp tục nói với dân, và họ sẽ nói, ai là người sợ hãi và nhút nhát trong lòng? Hãy để anh ta đi và quay trở lại nhà của mình, để anh ta không làm cho trái tim của anh em mình sợ hãi, giống như trái tim của chính anh ta. Và sẽ xảy ra khi các thầy thông giáo ngừng nói với dân, và họ sẽ bổ nhiệm các quan chỉ huy của quân đội dẫn đầu dân. Nếu bạn tiếp cận một thành phố để gây chiến với họ, thì hãy kêu gọi hòa bình với họ. Nếu thật vậy họ trả lời ngươi một cách hòa bình, và họ mở cửa cho ngươi, thì tất cả dân chúng được tìm thấy trong đó sẽ là những người nộp thuế và những người phục tùng của ngươi. Nếu họ không vâng lời ngươi, và họ gây chiến với ngươi, ngươi sẽ bao vây nó, cho đến khi Chúa là Thần của ngươi trao nó vào tay ngươi, và ngươi sẽ đánh giết mọi nam giới của nó bằng gươm, ngoại trừ phụ nữ và hành lý; và tất cả gia súc, và tất cả những gì có trong thành phố, và tất cả chiến lợi phẩm ngươi sẽ cướp cho chính ngươi, và ngươi sẽ ăn tất cả chiến lợi phẩm của kẻ thù ngươi, mà Chúa là Thần của ngươi ban cho ngươi. Như vậy ngươi sẽ làm với tất cả các thành ở rất xa ngươi, không phải các thành của các dân tộc này mà Chúa Đức Chúa Trời của ngươi ban cho ngươi để thừa kế đất của họ. Các ngươi không được bắt sống bất kỳ sinh

vật thở nào, nhưng phải dùng lời nguyền tận diệt họ, người Hê-tít, và người A-mô-rít, và người Ca-na-an, và người Phê-rê-sít, và người Hê-vít, và người Giê-bu-sít, và người Ghi-rê-ga-sít, theo cách mà Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi đã truyền cho ngươi, để họ không dạy các ngươi làm mọi điều ghê tởm của họ, những điều họ đã làm cho các thần của họ, và các ngươi sẽ phạm tội trước mặt Chúa là Đức Chúa Trời của các ngươi. Nếu ngươi vây hãm một thành nhiều ngày để giao chiến với nó nhằm chiếm đóng nó, ngươi sẽ không phá hủy cây cối của nó bằng cách tra rìu vào chúng, nhưng ngươi có thể ăn từ nó, còn chính cây thì ngươi sẽ không chặt hạ; có phải cây cối ngoài đồng là người mà phải trốn vào đồn lũy trước mặt ngươi? Nhưng cây mà ngươi biết rằng không phải là cây sinh trái, cái này ngươi sẽ phá hủy và chặt đổ; và ngươi sẽ xây công sự vây hãm chống lại thành phố mà làm chiến tranh với ngươi, cho đến khi nó bị nộp.

21

Nếu được tìm thấy người bị thương trong đất mà Chúa Thần của ngươi ban cho ngươi thừa kế, đã ngã trong đồng bằng, và họ không biết người đã đánh, thì hội đồng trưởng lão của ngươi và các quan xét của ngươi sẽ đi ra, và họ sẽ đo đến các thành xung quanh người bị thương; Và thành gần nhất người bị thương sẽ là thành đó, và hội đồng trưởng lão của thành đó sẽ lấy bò cái tơ từ bò, con mà không được làm việc, và con mà không kéo ách; Và hội đồng trưởng lão của thành đó sẽ đem xuống bò cái tơ vào khe núi gồ ghề, con mà không được làm việc cũng không được

gieo, và họ sẽ bẻ gãy cổ bò cái tơ trong khe núi. Và các thầy tế lễ người Lê-vi sẽ đến gần, bởi vì Chúa Đức Chúa Trời đã chọn họ để đứng trước Ngài và chúc phước nhân danh Ngài; và theo lời miệng của họ mọi tranh chấp và mọi vết thương sẽ được giải quyết. Và tất cả hội đồng các trưởng lão của thành phố đó, những người đến gần người bị thương, sẽ rửa tay của họ trên đầu con bò cái tơ đã bị chặt gân trong thung lũng; và sau khi trả lời, họ sẽ nói: Tay chúng tôi không đổ máu này, và mắt chúng tôi không nhìn thấy. Hãy thương xót dân ngươi Israel, những người mà ngươi đã cứu chuộc, lạy Chúa, để máu vô tội không có trong dân ngươi Israel; và máu sẽ được chuộc tội cho họ. Còn ngươi sẽ loại bỏ máu vô tội khỏi chính các ngươi, nếu ngươi làm điều tốt và điều đẹp lòng trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi. Nếu ngươi đi ra chiến tranh chống lại kẻ thù của ngươi, và Chúa Thần của ngươi trao chúng vào tay ngươi, và ngươi bắt chiến lợi phẩm của chúng, và ngươi thấy trong chiến lợi phẩm một người đàn bà đẹp về hình dáng, và ngươi mong muốn nàng, và ngươi lấy nàng cho mình làm vợ, và ngươi đưa nàng vào bên trong nhà của ngươi, và ngươi sẽ cạo đầu nàng, và ngươi sẽ cắt móng tay nàng, và ngươi sẽ cởi bỏ quần áo của sự bị bắt khỏi nàng, và nàng sẽ ngồi trong nhà của ngươi, và nàng sẽ khóc cha và mẹ một tháng ngày; và sau những điều này ngươi sẽ đến với nàng và ngươi sẽ sống chung với nàng, và nàng sẽ là vợ của ngươi. Và nếu anh không muốn cô ấy, anh sẽ đuổi cô ấy đi tự do, và cô ấy sẽ không được bán để lấy bạc; anh sẽ không đối xử bội bạc với cô ấy, bởi vì anh đã làm nhục cô ấy. Nếu một người đàn ông có hai người vợ, một trong số họ được yêu thương, và một trong số họ bị ghét, và người được yêu thương và người bị ghét sinh con

cho ông ta, và con trai đầu lòng thuộc về người bị ghét; Và sẽ là vào ngày ông ta chia gia sản của ông ta cho các con trai của ông ta, ông ta sẽ không thể đối xử như con đầu lòng với con trai của người được yêu thương, bỏ qua con trai của người bị ghét là con đầu lòng; Nhưng ông ta sẽ công nhận con trai đầu lòng của người bị ghét để cho ông ta phần gấp đôi từ tất cả những gì được tìm thấy thuộc về ông ta, vì người này là khởi đầu con cái của ông ta, và quyền trưởng nam thuộc về người này. Nếu ai đó có con trai không vâng lời và nổi loạn, không vâng theo tiếng nói của cha và tiếng nói của mẹ, và họ sửa dạy nó, mà nó không nghe họ; Và cha của nó và mẹ của nó bắt nó, và họ sẽ đưa nó ra đến hội đồng các trưởng lão của thành phố của nó, và đến cổng của nơi đó; Và họ sẽ nói với những người đàn ông của thành phố của họ, con trai này của chúng tôi không vâng lời và khiêu khích, không vâng theo tiếng nói của chúng tôi, ăn chơi phóng đãng và say rượu. Và những người đàn ông của thành phố của hắn sẽ ném đá hắn bằng đá, và hắn sẽ chết; và ngươi sẽ loại bỏ cái ác khỏi giữa các ngươi; và những người còn lại sau khi nghe sẽ sợ hãi. Nếu có một người nào đó phạm tội, bị án tử hình, và chết, và các ngươi treo hắn trên cây; thì thân thể của hắn không được nằm trên cây, nhưng các ngươi phải chôn cất nó trong ngày đó, bởi vì mọi người treo trên cây đều bị nguyền rủa bởi Thượng Đế; và các ngươi không được làm ô uế đất mà Chúa là Thượng Đế của ngươi ban cho ngươi làm cơ nghiệp.

22

Đừng thấy con bê của anh em ngươi, hoặc con cừu của hắn, đang đi lạc trên đường mà bỏ qua chúng; ngươi phải đưa chúng trở lại cho anh em ngươi, và ngươi sẽ trả lại cho hắn. Nhưng nếu anh em của bạn không đến gần bạn, hoặc bạn không biết anh ta, bạn sẽ đưa anh ta vào trong nhà của bạn, và anh ta sẽ ở với bạn cho đến khi anh em của bạn tìm kiếm chúng, và bạn sẽ trả lại cho anh ta. Như vậy ngươi sẽ làm với con lừa của anh ấy, và như vậy ngươi sẽ làm với áo choàng của anh ấy, và như vậy ngươi sẽ làm theo mọi sự mất mát của anh em ngươi; bất cứ thứ gì nếu bị mất từ anh ấy, và ngươi tìm thấy, ngươi sẽ không thể làm ngơ. Khi bạn thấy con lừa của anh em mình hoặc con bê của anh ấy ngã trên đường, đừng bỏ qua chúng, bạn phải giúp anh ấy nâng chúng dậy. Đồ dùng của đàn ông không được ở trên người đàn bà, và đàn ông cũng không được mặc áo choàng của đàn bà, bởi vì mọi người làm những điều này là điều ghê tởm đối với Chúa là Thượng Đế của ngươi. Nếu bạn tình cờ gặp tổ chim trước mặt bạn trên đường hoặc trên bất kỳ cây nào, hoặc trên đất, với chim con hoặc với trứng, và mẹ đang ấp trên chim con hoặc trên trứng, bạn sẽ không được lấy mẹ cùng với con. Con sẽ thả con mẹ đi, và con sẽ lấy con non cho mình, để tốt cho con và con được sống lâu. Nếu bạn xây một ngôi nhà mới, bạn phải làm thành lan can cho mái nhà của bạn, để bạn không gây ra cái chết trong nhà của bạn, nếu có người ngã rơi từ đó. Ngươi không được gieo hạt giống khác nhau trong vườn nho của ngươi, để sản vật và hạt giống mà ngươi gieo không bị thánh hóa cùng với sản vật của vườn nho của ngươi. Ngươi không được cày với bê và lừa cùng một lúc. Bạn không được mặc vải pha trộn len và vải lanh với nhau. Ngươi sẽ làm tua xoắn cho mình trên bốn góc áo

choàng của ngươi mà ngươi khoác trên mình. Nếu ai đó lấy một người đàn bà và sống chung với nàng, và ghét nàng, và đặt lên nàng những lời buộc tội giả dối, và đưa ra chống lại nàng một cái tên xấu xa, và nói, người đàn bà này tôi đã lấy, và khi đến gần nàng tôi không tìm thấy sự trinh tiết của nàng. Và người cha của con gái và người mẹ sẽ mang ra bằng chứng trinh tiết của con gái đến hội đồng các trưởng lão tại cổng thành. Và người cha của cô gái sẽ nói với hội đồng, Con gái này của tôi, tôi đã gả cho người đàn ông này làm vợ, và sau khi ghét nó, bây giờ người này đặt lên nó những lời buộc tội giả dối, nói rằng, Tôi không tìm thấy trinh tiết ở con gái của anh; và đây là trinh tiết của con gái tôi. Và họ sẽ trải cái áo choàng ra trước hội đồng các trưởng lão của thành phố. Và hội đồng các trưởng lão của thành phố đó sẽ bắt người đàn ông đó, và họ sẽ kỷ luật anh ta, và họ sẽ phạt anh ta một trăm đồng shekel, và họ sẽ đưa cho người cha của cô gái trẻ, bởi vì anh ta đã đưa ra tiếng xấu về một trinh nữ người Y-sơ-ra-ên, và cô ấy sẽ là vợ của anh ta; anh ta sẽ không thể đuổi cô ấy đi suốt cả đời. Nếu lời nói này trở thành sự thật, và không tìm thấy trinh tiết của người phụ nữ trẻ, thì họ sẽ dẫn người phụ nữ trẻ ra đến cửa nhà của cha nàng, và họ sẽ ném đá nàng, và nàng sẽ chết, bởi vì nàng đã làm sự ngu dại trong các con trai Y-sơ-ra-ên bằng cách làm gian dâm nhà của cha nàng, và ngươi sẽ loại bỏ cái ác khỏi các ngươi. Nếu bị tìm thấy người đàn ông ngủ với người đàn bà đã kết hôn với người đàn ông, các ngươi sẽ giết cả hai, người đàn ông ngủ với người đàn bà, và người đàn bà; và ngươi sẽ loại bỏ cái ác khỏi I-sơ-ra-en. Nếu có một cô gái trinh nữ đã được hứa hôn với một người đàn ông, và một người đàn ông tìm thấy cô ấy trong thành phố và nằm với cô ấy, các ngươi sẽ

đem cả hai ra đến cổng thành phố của họ, và họ sẽ bị ném đá bằng đá, và họ sẽ chết; cô gái trẻ, bởi vì cô ấy không kêu la trong thành phố; và người đàn ông, bởi vì hắn đã làm nhục vợ của người lân cận; và ngươi sẽ loại bỏ cái ác khỏi giữa các ngươi. Nhưng nếu trong đồng bằng người đàn ông tìm thấy cô gái đã đính hôn, và đã cưỡng bức nằm với cô ấy, các ngươi sẽ giết người đã nằm với cô ấy mà thôi. Và cô gái trẻ không có tội đáng chết; như khi có người đàn ông nổi dậy chống lại người láng giềng và giết linh hồn của anh ta, thì việc này cũng như vậy, bởi vì người ta tìm thấy cô ấy trong cánh đồng; cô gái trẻ đã được hứa hôn đã kêu la, và không có ai giúp đỡ cô ấy. Nếu ai đó tìm thấy cô gái trinh nữ chưa được hứa hôn, và đã cưỡng bức nằm với cô ấy, và bị phát hiện, người đàn ông đã nằm với cô ấy sẽ cho cha của cô gái trẻ năm mươi đồng bạc, và cô ấy sẽ là vợ của anh ta, vì anh ta đã làm nhục cô ấy; anh ta sẽ không thể đuổi cô ấy đi suốt đời.

23

Người đàn ông không được lấy vợ của cha mình, và không được vạch trần điều che đậy của cha mình. Người bị dập tinh hoàn sẽ không được vào hội chúng của Chúa, cũng không người bị cắt bỏ. Con của gái điếm sẽ không được vào hội chúng của Chúa. Người Am-môn và người Mô-áp sẽ không được vào hội chúng của Chúa, và cho đến thế hệ thứ mười sẽ không được vào hội chúng của Chúa, và cho đến mãi mãi; bởi vì họ không gặp các ngươi với bánh và nước trên đường, khi các ngươi đi ra từ Ai

Cập, và bởi vì họ đã thuê Ba-la-am con trai Bê-ô từ Mê-sô-bô-ta-mi-a chống lại ngươi để nguyền rủa ngươi. Và Chúa là Thượng Đế của ngươi không muốn nghe Ba-la-am; và Chúa là Thượng Đế của ngươi đã biến những lời nguyền rủa thành phước lành, bởi vì Chúa là Thượng Đế của ngươi đã yêu ngươi. Ngươi sẽ không tìm kiếm sự hòa bình và điều có lợi cho họ trong suốt các ngày của ngươi mãi mãi. Ngươi không được ghê tởm người Ê-đôm, bởi vì người ấy là anh em của ngươi; ngươi không được ghê tởm người Ai Cập, bởi vì ngươi đã trở thành người kiều ngụ trong đất của họ. Nếu có con trai sinh ra cho họ, thì đến thế hệ thứ ba con cháu sẽ được vào hội chúng của Chúa. Nếu con đi ra đóng trại chống lại những kẻ thù của con, thì con phải giữ mình khỏi mọi lời xấu xa. Nếu có trong ngươi người đàn ông nào không sạch vì dòng chảy của hắn ban đêm, thì hắn sẽ đi ra ngoài trại và sẽ không được vào trại. Và vào chiều tối anh ta sẽ tắm thân thể của anh ta bằng nước, và khi mặt trời đã lặn anh ta sẽ đi vào trại. Và sẽ có một nơi cho ngươi ở bên ngoài trại, và ngươi sẽ đi ra đó. Và một cái cọc sẽ ở với ngươi trên thắt lưng của ngươi; và sẽ là khi ngươi ngồi xuống bên ngoài, thì ngươi sẽ đào bằng nó, và sau khi mang lại ngươi sẽ che đi sự bất chỉnh của ngươi; Bởi vì Chúa là Thần của ngươi đi giữa trong trại của ngươi để giải cứu ngươi và trao nộp kẻ thù của ngươi trước mặt ngươi; và trại của ngươi sẽ là thánh, và sự bất chỉnh của sự việc sẽ không được nhìn thấy trong ngươi, và Ngài sẽ quay đi từ ngươi. Ngươi không được giao nộp đứa trẻ cho chủ của nó, người đã đến với ngươi từ chủ của nó. Với ngươi hắn sẽ ở, trong các ngươi hắn sẽ ở ở nơi nào hắn thích; ngươi sẽ không làm khổ hắn. Sẽ không có gái điếm nào từ các con gái của Y-sơ-ra-ên, và sẽ không có người nam hành nghề

mại dâm nào từ các con trai của Y-sơ-ra-ên; sẽ không có người hành lễ tế thần nào từ các con gái của Y-sơ-ra-ên, và sẽ không có người được khai tâm nào từ các con trai của Y-sơ-ra-ên. Ngươi không được mang tiền công của gái điếm, cũng không được mang tiền trao đổi của con chó vào nhà Chúa Thần của ngươi để dâng cho bất kỳ lời khấn nguyện nào, bởi vì cả hai đều là điều ghê tởm đối với Chúa Thần của ngươi. Không được tính lãi với anh em của ngươi: lãi tiền bạc, và lãi thức ăn, và lãi của bất cứ thứ gì mà ngươi cho vay. Với người ngoại quốc ngươi sẽ cho vay lấy lãi, nhưng với anh em ngươi ngươi sẽ không cho vay lấy lãi, để Chúa Đức Chúa Trời của ngươi ban phước cho ngươi trong tất cả các công việc của ngươi trên đất mà ngươi đang đi vào đó để thừa kế nó. Nếu bạn khấn nguyện một lời khấn nguyện với Chúa là Đức Chúa Trời của bạn, thì đừng trì hoãn trả lại nó, bởi vì Chúa là Đức Chúa Trời của bạn chắc chắn sẽ đòi hỏi nó từ bạn, và điều đó sẽ là tội lỗi trong bạn. Nhưng nếu bạn không muốn cầu nguyện, thì không có tội lỗi nơi bạn. Những gì đi ra qua môi của con, con sẽ giữ, và con sẽ làm theo cách mà con đã hứa nguyện với Chúa Đức Chúa Trời về món quà mà con đã nói bằng miệng của con. Nếu bạn đi vào ruộng gặt của người láng giềng bạn, và bạn hái bằng tay bạn những bông lúa, thì bạn không được đặt liềm lên vụ gặt của người láng giềng bạn. Nếu bạn vào vườn nho của người láng giềng bạn, bạn ăn nho bao nhiêu để làm đầy linh hồn bạn, nhưng không được bỏ vào bình.

24

Nếu ai đó lấy một người vợ và sống chung với cô ấy, và sẽ là nếu anh ta không tìm thấy ơn trước mặt anh ta, bởi vì anh ta tìm thấy trong cô ấy một điều xấu hổ, và anh ta sẽ viết cho cô ấy một giấy ly dị và sẽ đưa vào tay của cô ấy và sẽ đuổi cô ấy ra khỏi nhà của anh ta, và sau khi đi khỏi cô ấy trở thành vợ của một người đàn ông khác, và người đàn ông cuối cùng ghét cô ấy và viết cho cô ấy một giấy ly dị và sẽ đưa vào tay của cô ấy và sẽ đuổi cô ấy ra khỏi nhà của anh ta, và người đàn ông cuối cùng chết, người đã lấy cô ấy cho mình làm vợ, thì người đàn ông trước đó, người đã đuổi cô ấy, sẽ không thể quay lại lấy cô ấy cho mình làm vợ sau khi cô ấy bị ô uế, bởi vì điều đó là một sự ghê tởm trước mặt Chúa là Thần của ngươi, và các ngươi sẽ không làm ô uế đất mà Chúa là Thần của ngươi ban cho ngươi trong cơ nghiệp. Nếu ai đó mới lấy vợ gần đây, anh ta sẽ không ra trận chiến tranh, và sẽ không bị giao cho bất kỳ việc gì; anh ta sẽ được miễn ở trong nhà của mình, một năm để làm vui lòng người vợ mà anh ta đã lấy. Ngươi không được lấy cối xay làm vật cầm cố, cũng không được lấy đá cối trên, bởi vì cái này đang lấy linh hồn làm vật cầm cố. Nếu một người đàn ông bị bắt đang ăn cắp linh hồn từ các anh em của hắn là các con trai Israel, và đã áp bức người đó rồi bán đi, thì tên trộm đó sẽ chết; và ngươi sẽ loại bỏ cái ác từ giữa các ngươi. Hãy cẩn thận cho chính mình trong việc chạm vào bệnh phung; ngươi phải giữ rất cẩn thận để làm theo tất cả luật pháp mà các thầy tế lễ người Lê-vi báo cho các ngươi; theo cách mà ta đã truyền cho các ngươi, hãy giữ để làm theo. Hãy nhớ những gì Chúa, Đức Chúa Trời của ngươi, đã làm với Miryam trên đường khi các ngươi đi ra khỏi Ai Cập. Nếu người láng giềng của ngươi có nợ với ngươi, nợ bất cứ gì, ngươi

sẽ không được vào nhà của hắn để lấy vật cầm cố của hắn. Bạn sẽ đứng bên ngoài, và người đàn ông mà bạn cho vay, anh ta sẽ mang cái thế chấp ra ngoài cho bạn. Nếu người đàn ông nghèo, ngươi sẽ không ngủ với đồ thế chấp của hắn. Ngươi nhất định phải trả lại vật cầm của hắn trước khi mặt trời lặn, và hắn sẽ ngủ trong áo của hắn, và hắn sẽ chúc phước cho ngươi, và điều đó sẽ là lòng thương xót cho ngươi trước mặt Chúa là Thần của ngươi. Ngươi không được làm bất công với tiền công của người nghèo và người thiếu thốn từ anh em ngươi, hoặc từ những người cải đạo ở trong các thành của ngươi. Trong cùng ngày ngươi sẽ trả tiền công của người ấy, mặt trời sẽ không lặn trên tiền công đó, bởi vì người ấy nghèo, và người ấy đặt niềm hy vọng vào tiền công đó, và người ấy sẽ kêu la chống lại ngươi đến Chúa, và tội lỗi sẽ ở trong ngươi. Các người cha sẽ không chết vì con cái, và các con trai sẽ không chết vì cha mẹ; mỗi người sẽ chết vì tội lỗi của chính mình. Ngươi không được làm lệch lạc sự phán xét của người ngoại kiều và trẻ mồ côi và góa phụ; ngươi không được lấy áo của góa phụ làm vật cầm cố, và ngươi sẽ nhớ rằng ngươi đã là đầy tớ trong đất Ai Cập, và Chúa Thần của ngươi đã cứu chuộc ngươi từ đó; vì điều này ta truyền lệnh cho ngươi làm lời này. Nếu bạn gặt mùa màng trong cánh đồng của bạn, và bạn quên một bó lúa trong cánh đồng của bạn, bạn sẽ không quay lại lấy nó; nó sẽ thuộc về người ngoại lai và trẻ mồ côi và người góa bụa, để Chúa là Thần của bạn có thể ban phước cho bạn trong tất cả các công việc của đôi tay của bạn. Nếu ngươi hái ô-liu, ngươi sẽ không quay lại nhặt phần còn lại phía sau ngươi; nó sẽ thuộc về người trú ngụ, trẻ mồ côi và góa phụ; và ngươi sẽ nhớ rằng ngươi đã là đầy tớ trong đất Ai Cập; vì điều

này ta truyền lệnh cho ngươi làm điều này. Nếu con thu hoạch vườn nho của con, con sẽ không thu hoạch lại những gì còn sót lại phía sau con; chúng sẽ dành cho người ngoại kiều và trẻ mồ côi và góa phụ; và con sẽ nhớ rằng con đã là nô lệ trong đất Ai Cập; vì điều này nên ta truyền lệnh cho con làm điều này.

25

Nếu xảy ra tranh chấp giữa những người, và họ đến tòa án, và họ xét xử, và họ minh oan cho người công chính, và họ kết án người vô đạo; Và nếu người vô đạo xứng đáng chịu roi vọt, ngươi sẽ cho hắn nằm xuống trước mặt các quan tòa, và họ sẽ đánh đòn hắn trước mặt họ theo sự vô đạo của hắn. Và họ sẽ đánh đòn anh ta bốn mươi cái, không được thêm; nhưng nếu bạn đánh đòn nhiều hơn những cái đòn này, anh em của bạn sẽ bị sỉ nhục trước mặt bạn. Đừng bịt miệng con bò đang đập lúa. Nếu anh em cư trú cùng nhau, và một người trong họ chết mà không có con cháu, thì vợ của người đã chết sẽ không được gả cho người đàn ông ngoài không thân; anh em của chồng cô ấy sẽ đến với cô ấy, và sẽ lấy cô ấy làm vợ cho mình, và sẽ sống với cô ấy. Và đứa trẻ mà được sinh ra sẽ được lập theo tên của người đã chết, và tên của người ấy sẽ không bị xóa bỏ khỏi Y-sơ-ra-ên. Nếu người đàn ông không muốn nhận vợ của anh trai mình, thì người vợ sẽ đi lên cổng thành đến hội đồng các trưởng lão, và sẽ nói, anh trai của chồng tôi không muốn dựng lên tên của anh trai mình ở Israel, anh trai của chồng tôi đã không muốn. Và hội đồng trưởng lão của thành phố của anh ta sẽ gọi anh ta, và họ sẽ

nói với anh ta; và đứng lên anh ta nói, Tôi không muốn nhận nàng; và người vợ của anh trai anh ta sẽ đến gần trước mặt hội đồng trưởng lão, và nàng sẽ cởi một chiếc dép của anh ta khỏi chân của anh ta, và nàng sẽ nhổ vào mặt anh ta, và trả lời nàng sẽ nói, Như vậy họ sẽ làm cho người đàn ông, người mà sẽ không xây dựng nhà của anh trai anh ta ở Israel. Và tên của ông ta sẽ được gọi ở Y-sơ-ra-ên là nhà của người đã cởi dép. Nếu có người đánh nhau với nhau, một người với anh trai của mình, và vợ của một trong số họ đến gần để giải cứu chồng mình khỏi tay của kẻ đang đánh ông ấy, và cô ấy dang tay ra nắm lấy bộ phận sinh dục của hắn, thì ngươi phải chặt tay cô ấy; mắt ngươi không được thương xót cô ấy. Ngươi không được có trong túi của mình hai quả cân khác nhau, một lớn hay một nhỏ. Trong nhà của bạn sẽ không có hai thước đo, lớn hoặc nhỏ. Cân đúng và công bằng sẽ là của ngươi, và đo lường đúng và công bằng sẽ là của ngươi, để ngươi được sống lâu trên đất mà Chúa Đức Chúa Trời của ngươi ban cho ngươi làm cơ nghiệp. Bởi vì mọi người làm những điều này, mọi người làm điều bất công, là điều ghê tởm đối với Chúa Đức Chúa Trời của ngươi. Hãy nhớ bao nhiêu điều Amalek đã làm cho ngươi trên đường, khi ngươi đang đi ra khỏi đất Ai Cập, làm thế nào hắn đã chống lại ngươi trên đường, và hắn đã chém hậu vệ của ngươi, những người mệt mỏi phía sau ngươi, mà ngươi đã đói và ngươi đã mệt mỏi; và hắn đã không sợ Đức Chúa Trời. Và sẽ xảy ra khi Chúa là Thần của ngươi cho ngươi nghỉ ngơi khỏi tất cả những kẻ thù xung quanh ngươi trong vùng đất mà Chúa là Thần của ngươi ban cho ngươi để thừa kế, thì ngươi sẽ xóa bỏ tên của Amalek khỏi dưới trời, và ngươi không được quên điều này.

26

Và sẽ xảy ra là nếu ngươi vào đất mà Chúa là Thần của ngươi ban cho ngươi để thừa kế, và ngươi chiếm hữu nó, và ngươi ở trên đó, và ngươi lấy từ của đầu mùa của những trái của đất của ngươi, mà Chúa là Thần của ngươi ban cho ngươi, và ngươi bỏ vào rổ, và ngươi đi đến nơi mà Chúa là Thần của ngươi sẽ chọn để danh của Ngài được gọi ở đó. Và ngươi sẽ đến với thầy tế lễ người đang có trong những ngày đó, và ngươi sẽ nói với ông ta, Tôi tuyên bố hôm nay với Chúa là Đức Chúa Trời của tôi, rằng tôi đã vào đến đất mà Chúa đã thề với các tổ phụ của chúng ta để ban cho chúng ta. Và vị tế lễ sẽ nhận cái giỏ từ tay bạn, và sẽ đặt nó trước bàn thờ của Chúa Thiên Chúa của bạn. Và trả lời người sẽ nói trước mặt Chúa Thần của ngươi, Cha tôi đã bỏ Sy-ri, và đi xuống Ai-cập, và kiều ngụ ở đó với số người ít ỏi, và trở nên ở đó thành một dân tộc lớn và đông đúc. Và người Ai Cập đã hại chúng tôi, và họ đã làm nhục chúng tôi, và họ đã đặt lên chúng tôi những công việc khắc nghiệt. Và chúng tôi đã kêu cứu đến Chúa là Đức Chúa Trời của chúng tôi, và Chúa đã nghe tiếng của chúng tôi, và Ngài đã thấy sự nhục nhã của chúng tôi, và sự khổ cực của chúng tôi, và sự áp bức của chúng tôi. Và Chúa đã dẫn chúng ta ra khỏi Ai Cập, chính Ngài bằng sức mạnh vĩ đại của Ngài, và bằng bàn tay mạnh mẽ, và cánh tay cao, và bằng những khải tượng vĩ đại, và bằng những dấu hiệu, và bằng những phép lạ. Và Ngài đã đem chúng tôi vào nơi này, và Ngài đã ban cho chúng tôi vùng đất này, vùng đất tràn trào sữa và mật ong. Và bây giờ này, tôi đã mang trái đầu mùa của sản vật của đất mà

Ngài đã ban cho tôi, lạy Chúa, đất chảy sữa và mật; và ngươi sẽ để nó trước mặt Chúa Đức Chúa Trời của ngươi, và ngươi sẽ thờ lạy trước mặt Chúa Đức Chúa Trời của ngươi, và ngươi sẽ vui mừng trong tất cả những điều tốt mà Chúa Đức Chúa Trời của ngươi đã ban cho ngươi, và nhà của ngươi, và người Lê-vi, và người ngoại kiều ở trong ngươi. Nếu bạn hoàn thành việc nộp phần mười tất cả phần mười của sản vật của bạn trong năm thứ ba, phần mười thứ hai bạn sẽ cho người Lê-vi và người ngoại kiều và trẻ mồ côi và góa phụ, và họ sẽ ăn trong các thành của bạn, và họ sẽ vui mừng. Và con sẽ nói trước mặt Chúa là Thần của con, con đã dọn sạch những vật thánh từ nhà của con, và con đã cho chúng cho người Lê-vi và người ngoại kiều và trẻ mồ côi và người góa bụa, theo tất cả các điều răn mà Ngài đã truyền cho con; con không bỏ qua điều răn của Ngài, và con không quên. Và tôi không ăn chúng trong đau khổ của tôi, tôi không lấy phần từ chúng cho điều ô uế, tôi không cho chúng cho người đã chết; tôi đã vâng lời tiếng của Chúa là Thượng Đế của chúng ta, tôi đã làm như Ngài truyền cho tôi. Hãy nhìn xuống từ nhà thánh của Ngài từ trời, và chúc phước cho dân của Ngài là Y-sơ-ra-ên, và đất mà Ngài đã ban cho họ, như Ngài đã thề với các tổ phụ của chúng tôi, ban cho chúng tôi đất chảy sữa và mật ong. Trong ngày này, Chúa là Thần của ngươi đã ra lệnh cho ngươi làm tất cả các luật lệ và các phán xét; và các ngươi sẽ giữ và sẽ làm chúng từ toàn bộ trái tim của các ngươi và từ toàn bộ linh hồn của các ngươi. Ngươi đã chọn Đức Chúa Trời hôm nay làm Đức Chúa Trời của ngươi, và đi trong tất cả các đường lối của Ngài, và giữ các luật lệ và các phán xét, và vâng lời tiếng của Ngài. Và Chúa đã chọn ngươi hôm nay để trở thành cho Ngài một

dân sở hữu quý báu, đúng như Ngài đã nói, để giữ các điều răn của Ngài, và để ngươi ở trên tất cả các dân tộc, như Ngài đã làm cho ngươi nổi tiếng và là niềm khoe mình và vinh hiển, để ngươi là một dân thánh cho Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi, đúng như Ngài đã phán.

27

Và Môi-se và hội đồng trưởng lão Y-sơ-ra-ên ra lệnh, nói rằng: Hãy giữ tất cả các điều răn này, bao nhiêu điều mà ta truyền cho các ngươi hôm nay. Và sẽ xảy ra vào ngày mà các ngươi băng qua sông Jordan vào đất mà Chúa là Thần của ngươi ban cho ngươi, thì ngươi sẽ dựng cho mình những hòn đá lớn, và ngươi sẽ trét chúng bằng vôi. Và ngươi sẽ viết trên những hòn đá này tất cả những lời của luật pháp này, khi ngươi băng qua sông Giô-đanh, khi ngươi đi vào đất mà Chúa, Đức Chúa Trời của các tổ phụ ngươi, ban cho ngươi, đất chảy tràn sữa và mật ong, theo cách mà Chúa, Đức Chúa Trời của các tổ phụ ngươi, đã nói với ngươi. Và khi các ngươi băng qua sông Jordan, các ngươi sẽ dựng những hòn đá này mà ta truyền lệnh cho ngươi hôm nay, ở núi Ebal, và ngươi sẽ trét chúng bằng vôi. Và ngươi sẽ xây dựng ở đó một bàn thờ cho Chúa là Thần của ngươi, một bàn thờ bằng đá; ngươi sẽ không đặt sắt lên trên nó; bằng đá nguyên vẹn ngươi sẽ xây dựng bàn thờ cho Chúa là Thần của ngươi, và ngươi sẽ dâng lên trên nó các của lễ thiêu cho Chúa là Thần của ngươi. Và ngươi sẽ dâng tế lễ ở đó, tế lễ bình an; và ngươi sẽ ăn, và ngươi sẽ được no đầy, và ngươi sẽ vui mừng trước mặt Giê-

hô-va Đức Chúa Trời của ngươi. Và ngươi sẽ viết trên những hòn đá tất cả luật pháp này một cách rất rõ ràng. Và Môi-se đã nói cùng các thầy tế lễ người Lê-vi với tất cả Y-sơ-ra-ên, rằng, hãy im lặng và nghe, hỡi Y-sơ-ra-ên· trong ngày này ngươi đã trở thành dân của Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi, và ngươi sẽ nghe tiếng của Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi, và ngươi sẽ làm tất cả các điều răn của Ngài, và các luật lệ của Ngài, những điều tôi truyền cho ngươi hôm nay. Và Môi-se đã ra lệnh cho dân trong ngày đó, nói rằng, những người này sẽ đứng để chúc phước cho dân trên núi Ga-ri-xim sau khi đã vượt qua sông Giô-đanh: Si-mê-ôn, Lê-vi, Giu-đa, Y-sa-ca, Giô-sép, và Bên-gia-min. Và những người này sẽ đứng về phía lời nguyền rủa trên núi Ebal: Reuben, Gad, Asher, Zebulun, Dan, và Naphtali. Và người Lê-vi sẽ trả lời và nói với toàn thể Israel bằng tiếng lớn: Bị nguyền rủa người nào làm tượng chạm và tượng đúc, là điều ghê tởm đối với Chúa, công việc của bàn tay thợ thủ công, và đặt nó trong chỗ bí mật. Và toàn thể dân sẽ trả lời và nói: Xin được như vậy. Bị nguyền rủa kẻ làm nhục cha mình hoặc mẹ mình; và toàn thể dân chúng sẽ nói: Xin cho như vậy. Bị nguyền rủa kẻ dời ranh giới của người láng giềng; và toàn thể dân sẽ nói: Xin được như vậy. Bị nguyền rủa kẻ dẫn lạc người mù trên đường; và toàn thể dân chúng sẽ nói, xin vậy. Bị nguyền rủa là người nào làm lệch lạc sự phán xét của người ngoại kiều và trẻ mồ côi và góa phụ; và toàn thể dân chúng sẽ nói, xin được như vậy. Bị nguyền rủa kẻ ngủ với vợ của cha mình, vì hắn đã vạch trần sự che đậy của cha mình; và toàn thể dân chúng sẽ nói, xin được như vậy. Bị nguyền rủa là kẻ nằm với bất kỳ con thú nào; và toàn thể dân chúng sẽ nói: Xin được như vậy. Bị nguyền rủa kẻ nằm với chị em gái

cùng cha hoặc cùng mẹ của hắn. Và toàn thể dân chúng sẽ nói, Xin vậy. Bị nguyền rủa kẻ ngủ với con dâu của mình; và toàn thể dân chúng sẽ nói, xin cho như vậy; bị nguyền rủa kẻ ngủ với chị em gái của vợ mình; và toàn thể dân chúng sẽ nói, xin cho như vậy. Bị nguyền rủa kẻ đánh người lân cận bằng lừa dối; và tất cả dân chúng sẽ nói, xin điều đó xảy ra. Bị nguyền rủa là kẻ nào nhận của hối lộ để đánh giết linh hồn máu vô tội; và toàn thể dân sẽ nói, xin điều đó xảy ra. Bị nguyền rủa mọi người không tuân giữ tất cả những lời của luật pháp này để làm theo chúng; và toàn dân sẽ nói, xin được như vậy.

28

Và sẽ xảy ra nếu ngươi thật sự nghe tiếng của Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi, giữ và làm theo tất cả các điều răn này, mà ta truyền cho ngươi hôm nay, thì Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi sẽ đặt ngươi lên cao trên tất cả các dân tộc trên đất, và tất cả các phước hạnh này sẽ đến trên ngươi, và sẽ tìm thấy ngươi; nếu ngươi thật sự nghe tiếng của Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi, ngươi sẽ được phước trong thành phố, và ngươi sẽ được phước trong đồng ruộng. Phước thay con cái trong bụng ngươi, và sản vật trên đất ngươi, và bầy bò của ngươi, và đàn chiên của ngươi. Được phước các kho tàng của ngươi, và các phần còn lại của ngươi. Phước hạnh cho bạn khi bạn vào, và phước hạnh cho bạn khi bạn ra. Chúa Thượng Đế của ngươi sẽ giao nộp kẻ thù của ngươi, những kẻ đã chống lại ngươi, bị đập tan trước mặt ngươi; chúng sẽ kéo ra đánh ngươi theo một con đường, và chúng sẽ

chạy trốn khỏi mặt ngươi trên bảy con đường. Chúa sẽ ban phước lành trên ngươi trong các kho tàng của ngươi, và trên tất cả những gì ngươi tra tay vào, trên đất mà Chúa Đức Chúa Trời của ngươi ban cho ngươi. Chúa sẽ dựng lên ngươi cho chính Ngài làm dân thánh, như Ngài đã thề với các tổ phụ của ngươi; nếu ngươi nghe tiếng của Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi, và đi trong tất cả các đường lối của Ngài, thì tất cả các dân tộc trên đất sẽ thấy ngươi, bởi vì danh của Chúa đã được gọi trên ngươi, và họ sẽ sợ ngươi. Và Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi sẽ làm cho ngươi thêm nhiều vào những điều tốt lành trong con cháu từ lòng ngươi, và trong con cháu của gia súc ngươi, và trong sản vật của đất ngươi, trên mảnh đất của ngươi mà Chúa đã thề với các tổ phụ ngươi để ban cho ngươi. Chúa sẽ mở cho ngươi kho báu tốt lành của Ngài, tức bầu trời, để ban mưa cho đất của ngươi đúng thời điểm; chúc phước mọi công việc tay ngươi làm; và ngươi sẽ cho nhiều dân tộc vay, còn ngươi sẽ không vay. Và bạn sẽ cai trị nhiều dân tộc, nhưng họ sẽ không cai trị bạn. Chúa Trời của ngươi sẽ đặt ngươi làm đầu chứ không phải đuôi, và ngươi sẽ ở trên chứ không ở dưới, nếu ngươi vâng lời Chúa Trời của ngươi, giữ tất cả những gì tôi truyền lệnh cho ngươi hôm nay. Ngươi sẽ không được vi phạm bất kỳ điều răn nào mà ta truyền cho ngươi hôm nay, không được lệch sang phải cũng không sang trái, để đi theo các thần khác và phục vụ chúng. Và sẽ xảy ra nếu ngươi không nghe lời của Chúa là Thượng Đế của ngươi, không giữ gìn tất cả các điều răn của Ngài, những điều tôi truyền cho ngươi hôm nay, thì tất cả các lời nguyền rủa này sẽ đến trên ngươi và bắt kịp ngươi. Ngươi bị nguyền rủa trong thành phố, và ngươi bị nguyền rủa trong đồng ruộng. Bị nguyền

rủa các kho của ngươi, và các tàn dư của ngươi. Bị nguyền rủa con cái trong bụng ngươi, và sản vật trên đất của ngươi, đàn bò của ngươi, và đàn chiên của ngươi; Bị nguyền rủa ngươi khi vào, và bị nguyền rủa ngươi khi ra. Chúa sẽ giáng lên con sự thiếu thốn và sự đói kém và sự tiêu hao lên trên tất cả những gì con đặt tay vào, cho đến khi Ngài tiêu diệt con, và cho đến khi Ngài hủy diệt con một cách nhanh chóng vì những việc làm xấu xa của con, bởi vì con đã bỏ rơi Ta. Chúa sẽ khiến cái chết bám chặt vào ngươi, cho đến khi Ngài tiêu diệt hoàn toàn ngươi khỏi vùng đất mà ngươi đang tiến vào đó để thừa kế nó. Chúa đánh ngươi bằng sự thiếu thốn, và sốt, và rét run, và viêm nhiễm, và bệnh héo, và bệnh vàng úa, và chúng sẽ đuổi theo ngươi cho đến khi chúng tiêu diệt ngươi. Và bầu trời ở trên đầu ngươi sẽ là đồng, và đất ở dưới ngươi sẽ là sắt. Cầu xin Chúa là Thượng Đế của ngươi ban mưa trên đất ngươi thành bụi, và bụi từ trời sẽ rơi xuống, cho đến khi nó tiêu diệt ngươi, và cho đến khi nó hủy diệt ngươi một cách nhanh chóng. Nguyện Chúa ban cho ngươi vào sự tàn sát trước mặt những kẻ thù; trong một con đường ngươi sẽ đi ra đến họ, và trong bảy con đường ngươi sẽ chạy trốn khỏi mặt họ; và ngươi sẽ là sự phân tán trong tất cả các vương quốc của đất. Và xác chết của các ngươi sẽ là thức ăn cho chim trời và thú dữ trên đất, và sẽ không có ai làm chúng sợ hãi. Chúa sẽ đánh ngươi bằng ung nhọt Ai Cập vào mông, và bằng ghẻ lở dữ, và bằng ngứa ngáy, khiến cho ngươi không thể chữa khỏi. Chúa sẽ đánh ngươi bằng cơn điên loạn, bằng sự mù lòa, và bằng sự mất trí. Và bạn sẽ sờ mó vào ban trưa, như thể một người mù sờ mó trong bóng tối, và các con đường của bạn sẽ không thịnh vượng; và sau đó bạn sẽ bị oan uổng và bị cướp bóc

mọi ngày, và sẽ không có ai giúp đỡ. Người đàn bà ngươi sẽ lấy, và người đàn ông khác sẽ có nàng; nhà ngươi sẽ xây, và ngươi sẽ không ở trong nó; vườn nho ngươi sẽ trồng, và ngươi sẽ không thu hoạch nó. Bê con của ngươi bị giết trước mặt ngươi, và ngươi sẽ không ăn từ nó; lừa của ngươi bị cướp từ ngươi, và nó sẽ không được trả lại cho ngươi; chiên của ngươi bị trao cho kẻ thù của ngươi, và sẽ không có người giúp đỡ ngươi. Các con trai của con và các con gái của con đã được giao cho một dân tộc khác, và đôi mắt của con sẽ nhìn héo mòn về phía chúng; bàn tay của con sẽ không có sức lực. Sản phẩm của đất của bạn và tất cả công sức của bạn sẽ bị một dân tộc mà bạn không biết ăn mất, và bạn sẽ bị áp bức và bị nghiền nát suốt những ngày. Và bạn sẽ bị sững sờ vì những cảnh tượng mà đôi mắt bạn sẽ thấy. Chúa sẽ đánh ngươi bằng ung nhọt độc ác trên đầu gối và trên ống quyển, khiến ngươi không thể được chữa lành từ bàn chân cho đến đỉnh đầu. Chúa sẽ dẫn ngươi đi và các quan chức của ngươi, những người mà ngươi sẽ chỉ định trên chính ngươi, đến một dân tộc mà ngươi không biết, ngươi và các cha của ngươi, và ngươi sẽ thờ phượng ở đó các thần khác làm bằng gỗ và bằng đá. Và ngươi sẽ trở thành câu đố, câu ví dụ và câu chuyện ở giữa tất cả các dân tộc nơi Chúa sẽ dẫn ngươi đến. Bạn sẽ mang nhiều hạt giống ra cánh đồng, nhưng sẽ mang về ít, bởi vì châu chấu sẽ ăn chúng; Bạn sẽ trồng và canh tác vườn nho, nhưng bạn sẽ không uống rượu cũng không vui mừng từ nó, bởi vì sâu sẽ ăn chúng. Ngươi sẽ có cây ô liu ở khắp biên giới của ngươi, nhưng ngươi sẽ không xức dầu, bởi vì cây ô liu của ngươi sẽ rụng trái. Bạn sẽ sinh con trai và con gái nhưng họ sẽ không còn, vì họ sẽ bị đi trong cảnh bị bắt làm tù binh. Sâu bọ sẽ thiêu hủy tất cả

những đồ gỗ của ngươi và những sản vật của đất đai ngươi. Người ngoại kiều ở giữa ngươi sẽ lên cao mãi, còn ngươi sẽ xuống thấp mãi. Người này sẽ cho ngươi vay, nhưng ngươi sẽ không cho người này vay; người này sẽ là đầu, nhưng ngươi sẽ là đuôi. Và tất cả những lời nguyền rủa này sẽ đến trên ngươi, và chúng sẽ đuổi theo ngươi, và chúng sẽ bắt kịp ngươi, cho đến khi chúng tiêu diệt ngươi, và cho đến khi chúng hủy diệt ngươi; bởi vì ngươi đã không nghe tiếng của Chúa Thần ngươi, để giữ các điều răn của Ngài, và các luật lệ mà Ngài đã truyền cho ngươi. Và sẽ có trong ngươi những dấu hiệu, và những điềm lạ trong dòng dõi ngươi cho đến đời đời, bởi vì ngươi đã không phục vụ Chúa là Đức Chúa Trời ngươi trong sự vui mừng và tâm trí tốt lành vì sự dồi dào của mọi thứ. Và ngươi sẽ phục vụ những kẻ thù của ngươi, những kẻ mà Chúa sẽ sai đến trên ngươi, trong nạn đói, và trong khát nước, và trong cảnh trần truồng, và trong sự thiếu thốn mọi thứ; và người sẽ đặt cái ách sắt lên cổ của ngươi, cho đến khi người tiêu diệt ngươi. Chúa sẽ đem lại trên ngươi một dân tộc từ xa từ tận cùng của đất như cú lao của đại bàng, một dân tộc mà ngươi sẽ không nghe tiếng nói của nó, một dân tộc trơ trẽn mặt mày, kẻ sẽ không kính trọng mặt của người già, và người trẻ nó sẽ không thương xót. Và nó sẽ ăn nuốt con cái của gia súc của ngươi và sản vật của đất của ngươi, đến nỗi không để lại cho ngươi lúa mì, rượu, dầu, đàn bò của ngươi và đàn chiên của ngươi, cho đến khi nó tiêu diệt ngươi. Và sẽ tiêu diệt ngươi trong các thành phố của ngươi, cho đến khi các bức tường cao và kiên cố bị phá hủy, là những thứ ngươi đã tin cậy vào chúng, trong khắp đất của ngươi; và sẽ làm khốn khổ ngươi trong các thành phố của ngươi, là những thành phố Ngài đã ban

cho ngươi. Và ngươi sẽ ăn những con cái trong bụng ngươi, thịt các con trai và các con gái của ngươi, bao nhiêu Ngài đã cho ngươi, trong sự túng ngặt và trong sự hoạn nạn của ngươi, mà kẻ thù của ngươi sẽ làm hoạn nạn ngươi. Người mềm mại trong ngươi và người tinh tế rất sẽ nhìn với mắt ganh tị của hắn anh trai của hắn, và người vợ trong lòng của hắn, và những đứa con còn lại mà sẽ được để lại cho hắn, để không cho một trong chúng từ thịt của con cái của hắn mà hắn sẽ ăn, vì không được để lại cho hắn gì cả trong sự hoạn nạn của ngươi và trong sự khốn khổ của ngươi mà kẻ thù của ngươi sẽ làm khốn khổ ngươi trong tất cả các thành của ngươi. Và người phụ nữ mềm mại trong các ngươi và người tinh tế, mà chân của nàng không từng có kinh nghiệm đi trên đất vì sự tinh tế và vì sự mềm mại, sẽ nhìn ghen tị bằng mắt của nàng người chồng của nàng người ở trong vòng tay của nàng, và con trai và con gái của nàng, và nhau thai của nàng cái đã đi ra qua đùi của nàng, và đứa con của nàng cái mà nàng sinh; vì nàng sẽ nuốt chúng vì sự thiếu thốn của tất cả một cách bí mật trong sự hoạn nạn của ngươi, và trong sự đau khổ của ngươi, mà kẻ thù của ngươi sẽ làm đau khổ ngươi trong các thành phố của ngươi, nếu ngươi không nghe để làm tất cả các lời của luật pháp này, các lời đã được viết trong sách này, để kính sợ cái tên đáng kính kỳ diệu này, CHÚA, THƯỢNG ĐẾ của ngươi. Và Chúa sẽ làm phi thường những đòn đánh của ngươi, và những đòn đánh của dòng dõi ngươi, những đòn đánh lớn và kỳ diệu, và những bệnh tật độc ác và dai dẳng. Và nó sẽ đem trở lại tất cả nỗi đau ác của Ai Cập mà bạn đã sợ hãi trước mặt chúng, và chúng sẽ bám chặt vào bạn. Và mọi bệnh tật, và mọi tai họa không được ghi chép, và mọi điều được ghi chép trong sách luật

này, Chúa sẽ giáng xuống trên ngươi, cho đến khi Ngài tiêu diệt ngươi. Và các ngươi sẽ bị bỏ lại với số lượng ít ỏi, thay vì đông như các ngôi sao trên trời, bởi vì các ngươi đã không nghe tiếng của Chúa là Thần của các ngươi. Và sẽ là theo cách mà Chúa đã vui mừng trên các ngươi để làm tốt cho các ngươi và làm các ngươi gia tăng, thì như vậy Chúa sẽ vui mừng trên các ngươi để tiêu diệt hoàn toàn các ngươi; và các ngươi sẽ bị nhổ lên nhanh chóng từ đất mà các ngươi đang đi vào đó để thừa kế nó. Và Chúa Đức Chúa Trời của ngươi sẽ rải rác ngươi vào tất cả các dân tộc, từ tận cùng đất này đến tận cùng đất kia, và ngươi sẽ phục vụ ở đó các thần khác, bằng gỗ và bằng đá, mà ngươi và các cha của ngươi không hề biết. Nhưng ngay cả trong những dân tộc đó, ngươi sẽ không được nghỉ ngơi, và lòng bàn chân ngươi cũng sẽ không có chỗ đứng yên; và Chúa sẽ cho ngươi ở đó một trái tim bất tuân, đôi mắt suy yếu, và tâm hồn tiêu tan. Và cuộc sống của bạn sẽ treo lơ lửng trước mắt bạn; và bạn sẽ sợ hãi cả ngày lẫn đêm, và bạn sẽ không tin vào cuộc sống của bạn. Vào buổi sáng bạn sẽ nói, làm thế nào mà có thể trở thành buổi tối; và vào buổi tối bạn sẽ nói, làm thế nào mà có thể trở thành buổi sáng; vì nỗi sợ hãi của trái tim bạn mà bạn sẽ sợ, và vì những thị kiến của đôi mắt bạn mà bạn sẽ thấy. Và Chúa sẽ đưa ngươi trở lại Ai Cập bằng tàu thuyền, trên con đường mà ta đã nói ngươi sẽ không còn thấy nó nữa; và các ngươi sẽ bị bán ở đó cho kẻ thù của các ngươi làm nô lệ nam và nô lệ nữ, và sẽ không có người mua. Đây là những lời của giao ước mà Chúa đã truyền cho Môi-se thiết lập với con cái Y-sơ-ra-ên trong đất Mô-áp, ngoài giao ước mà Ngài đã lập với họ tại Hô-rếp.

29

Và Môi-se đã gọi tất cả các con trai của Y-sơ-ra-ên, và nói với họ, các ngươi đã thấy tất cả những gì Chúa đã làm trong đất Ai-cập trước mặt các ngươi đối với Pha-ra-ôn và các đầy tớ của ông ấy, và tất cả đất của ông ấy, những thử thách lớn mà mắt của ngươi đã thấy, những dấu hiệu và những phép lạ lớn kia. Và Chúa Đức Chúa Trời đã không cho các ngươi trái tim để biết, và mắt để nhìn, và tai để nghe cho đến ngày này. Và Ngài đã dẫn các ngươi bốn mươi năm trong hoang mạc; quần áo của các ngươi không cũ đi, và dép của các ngươi không bị mòn rách khỏi chân các ngươi. Các ngươi không ăn bánh mì, các ngươi không uống rượu nho và rượu mạnh, để các ngươi biết rằng chính Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của các ngươi. Và các ngươi đã đến nơi này; và Si-hôn vua Hết-bôn, và Óc vua Ba-san đã ra gặp chúng ta trong chiến tranh. Và chúng tôi đánh họ, và chúng tôi lấy đất của họ, và tôi cho nó làm cơ nghiệp cho Ru-bên, và cho Gát, và cho nửa chi phái Ma-na-se. Và các ngươi sẽ giữ để làm tất cả những lời của giao ước này, để các ngươi hiểu tất cả những gì các ngươi sẽ làm. Các ngươi tất cả đứng hôm nay trước mặt Chúa là Đức Chúa Trời của các ngươi, các thủ lĩnh bộ lạc của các ngươi, và hội đồng trưởng lão của các ngươi, và các quan xét của các ngươi, và các thư ký của các ngươi, mọi người nam Y-sơ-ra-ên, các phụ nữ của các ngươi, và con cháu của các ngươi và người ngoại kiều ở giữa trại của các ngươi, từ người đốn củi của các ngươi và cho đến người gánh nước của các ngươi, để đi vào trong giao ước của Chúa là Đức Chúa Trời của các ngươi, và trong các lời

nguyền rủa của Ngài, những điều mà Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi lập với ngươi hôm nay; để Ngài lập ngươi cho Ngài thành dân, và chính Ngài sẽ là Đức Chúa Trời của ngươi, theo cách Ngài đã nói với ngươi, và theo cách Ngài đã thề với các tổ phụ của ngươi là Áp-ra-ham và Y-sác và Gia-cốp. Và không chỉ với các ngươi một mình ta lập giao ước này và lời nguyền rủa này, mà còn với những người đang ở đây với các ngươi hôm nay trước mặt Chúa là Thượng Đế của các ngươi, và với những người không ở với các ngươi ở đây hôm nay. Các ngươi biết chúng tôi đã ở như thế nào trong đất Ai Cập, chúng tôi đã đi qua giữa các dân tộc mà các ngươi đã đi qua như thế nào. Và các ngươi hãy nhìn thấy những sự ghê tởm của họ, và những hình tượng của họ, gỗ và đá, bạc và vàng, những thứ ở với họ. Không có ai trong các ngươi là người đàn ông, hay người đàn bà, hay tộc họ, hay chi phái, mà tâm trí của người đó đã quay khỏi Chúa là Thượng Đế của các ngươi, đi phục vụ các thần của những dân tộc đó; không có ai trong các ngươi là rễ mọc lên trên trong mật đắng và cay đắng; Và sẽ xảy ra nếu người đó nghe những lời của lời nguyền này, và chúc phước cho mình trong lòng mình, nói rằng, điều thánh thiện sẽ xảy ra cho ta, vì trong sự lạc lối của lòng ta ta sẽ đi, để kẻ có tội không tiêu diệt cùng với người không tội; Thượng Đế sẽ không muốn thương xót người đó, nhưng lúc đó cơn thịnh nộ của Chúa và lòng sốt sắng của Ngài sẽ bùng cháy trong người đó; và tất cả những lời nguyền của giao ước này, những điều đã được viết trong sách này, sẽ dính vào người đó; và Chúa sẽ xóa tên của người đó khỏi dưới trời. Và Chúa sẽ tách biệt hắn để chịu tai họa từ tất cả con trai Israel, theo tất cả những lời nguyền của giao ước đã được viết trong sách luật

pháp này. Và họ sẽ nói, thế hệ sau, các con trai của các ngươi, những người sẽ dậy lên sau các ngươi, và người ngoại quốc, người mà sẽ đến từ đất xa xôi, và họ sẽ thấy các tai họa của đất đó và các bệnh tật của nó, những cái mà Chúa đã giáng xuống trên nó, lưu huỳnh và muối bị đốt cháy, toàn bộ đất của nó sẽ không được gieo trồng, cũng không nảy mầm, cũng không có bất cứ cây xanh nào mọc lên trên nó. Giống như Sô-đôm và Gô-mô-ra, Át-ma và Xê-bô-im đã bị hủy diệt, mà Chúa đã hủy diệt trong cơn thịnh nộ và giận dữ. Và tất cả các dân tộc sẽ nói, tại sao Chúa đã làm như vậy đối với đất này? Cơn thịnh nộ lớn lao của sự giận dữ này là gì? Và họ sẽ nói rằng họ đã bỏ giao ước của Chúa Đức Chúa Trời của tổ phụ họ, cái mà Ngài đã lập với tổ phụ họ khi Ngài dẫn họ ra khỏi đất Ai Cập, và họ đã đi phục vụ các thần khác, những thần mà họ không biết và Ngài cũng không phân phát cho họ. Và Chúa đã giận dữ với cơn thịnh nộ trên đất đó để đem đến trên nó theo tất cả những lời nguyền rủa đã được viết trong sách luật pháp này. Và Chúa đã loại bỏ họ khỏi đất của họ trong cơn giận và cơn thịnh nộ và sự phẫn nộ rất lớn, và đã ném họ vào một đất khác như ngày nay. Những điều ẩn kín thuộc về Chúa là Thượng Đế của chúng ta, còn những điều rõ ràng thuộc về chúng ta và con cái chúng ta mãi mãi, để làm theo tất cả những lời của luật pháp này. Những điều ẩn kín thuộc về Chúa là Thượng Đế của chúng ta, còn những điều rõ ràng thuộc về chúng ta và con cái chúng ta mãi mãi, để làm theo tất cả những lời của luật pháp này.

30

Và sẽ xảy ra khi tất cả những lời này đến trên ngươi, phước lành và lời nguyền rủa mà ta đã đặt trước mặt ngươi; Và con sẽ nhận vào lòng con trong tất cả các dân tộc, nơi mà Chúa phân tán con ở đó, và con sẽ quay trở lại với Chúa là Đức Chúa Trời của con, và con sẽ nghe tiếng của Ngài theo tất cả những gì tôi truyền lệnh cho con hôm nay, từ toàn bộ lòng con, và từ toàn bộ linh hồn con, và Chúa sẽ chữa lành tội lỗi con, và Ngài sẽ thương xót con, và một lần nữa Ngài sẽ tập hợp con từ tất cả các dân tộc, nơi mà Chúa đã phân tán con ở đó. Nếu sự phân tán của ngươi từ tận cùng trời cho đến tận cùng trời, từ đó Chúa Thần của ngươi sẽ tập hợp ngươi, và từ đó Chúa Thần của ngươi sẽ đem ngươi đi. Và Thượng Đế của con sẽ đem con từ đó vào xứ mà tổ tiên của con đã thừa hưởng, và con sẽ thừa hưởng nó; và Ngài sẽ ban phước cho con, và Ngài sẽ làm cho con đông đúc hơn tổ tiên của con. Và Chúa sẽ tẩy sạch hoàn toàn trái tim của con, và trái tim của dòng dõi của con, để yêu mến Chúa Đức Chúa Trời của con từ toàn bộ trái tim của con, và từ toàn bộ linh hồn của con, để cho con sống. Và Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi sẽ ban những lời nguyền rủa này trên những kẻ thù của ngươi, và trên những kẻ ghét ngươi, những kẻ đã đuổi bắt ngươi. Và con sẽ quay trở lại và nghe tiếng của Chúa là Thượng Đế của con, và làm theo các điều răn của Ngài, tất cả những điều tôi truyền cho con hôm nay. Và Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi sẽ chúc phước cho ngươi trong mọi công việc của đôi tay ngươi, trong con cháu từ lòng ngươi, và trong con cháu của gia súc ngươi, và trong sản vật của đất ngươi, bởi vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi sẽ trở lại vui mừng trên ngươi để làm điều tốt, như Ngài đã vui mừng trên các tổ phụ của ngươi; Nếu ngươi lắng nghe

tiếng của Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi, để giữ các điều răn của Ngài, và các luật lệ của Ngài, và các phán xét của Ngài đã được viết trong sách luật pháp này; nếu ngươi quay trở lại với Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi từ toàn bộ trái tim ngươi, và từ toàn bộ linh hồn ngươi. Rằng điều răn này mà tôi truyền cho ngươi hôm nay, không phải quá sức, cũng không xa cách ngươi. Nó không ở trên trời cao, để nói rằng, ai sẽ lên trời cho chúng ta, và lấy nó cho chúng ta, và sau khi nghe nó chúng ta sẽ làm theo? Nó cũng không ở bên kia biển, để nói rằng, Ai sẽ vượt qua biển cho chúng ta đến bên kia, và lấy nó cho chúng ta, và làm cho chúng ta nghe được nó, và chúng ta sẽ làm theo? Lời nói ở rất gần bạn, trong miệng bạn, trong trái tim bạn, và trong tay bạn để thực hiện nó. Này, ta đã đặt trước mặt ngươi hôm nay sự sống và sự chết, điều tốt và điều xấu. Nếu ngươi nghe các điều răn của Chúa Thượng Đế của ngươi, mà ta truyền cho ngươi hôm nay, yêu mến Chúa Thượng Đế của ngươi, đi trong tất cả các đường lối của Ngài, và giữ các luật lệ của Ngài, và các phán xét của Ngài, thì các ngươi sẽ sống, và các ngươi sẽ trở nên đông đúc, và Chúa Thượng Đế của ngươi sẽ ban phước cho ngươi trong tất cả đất đai mà ngươi đang vào đó để thừa kế nó. Và nếu trái tim ngươi quay đi, và ngươi không nghe, và bị lạc lối mà thờ lạy các thần khác và phục vụ chúng, thì ta tuyên bố với ngươi hôm nay rằng các ngươi sẽ bị hủy diệt hoàn toàn, và các ngươi sẽ không sống lâu trên vùng đất mà các ngươi đang băng qua sông Jordan để đến đó thừa kế nó. Tôi long trọng làm chứng với các ngươi hôm nay cả trời và đất, sự sống và sự chết tôi đã đặt trước mặt các ngươi, phước lành và sự nguyền rủa; hãy chọn sự sống ngươi, để ngươi sống, ngươi và dòng dõi ngươi, yêu mến

Chúa là Đức Chúa Trời ngươi, nghe theo tiếng của Ngài, và bám víu Ngài; vì đây là sự sống ngươi và sự dài lâu các ngày ngươi, để ở trên đất mà Chúa đã thề với các tổ phụ ngươi, Áp-ra-ham và Y-sác và Gia-cốp, ban cho họ.

31

Và Môi-se hoàn thành việc nói tất cả những lời này với tất cả con trai Y-sơ-ra-ên, và nói với họ, hôm nay tôi một trăm hai mươi tuổi; tôi sẽ không còn có thể ra vào; nhưng Chúa đã nói với tôi, ngươi sẽ không băng qua sông Giô-đanh này. Chúa Thần của ngươi, Đấng đi trước mặt ngươi, chính Ngài sẽ tiêu diệt các dân tộc này khỏi trước mặt ngươi, và ngươi sẽ nhận họ làm sản nghiệp; và Giô-suê đi trước mặt ngươi, như Chúa đã phán. Và Chúa là Thượng Đế của ngươi sẽ làm cho chúng như Ngài đã làm cho Si-hôn và Óc, hai vua của người A-mô-rít, những người ở bên kia sông Giô-đanh, và đất của họ, như Ngài đã tiêu diệt hoàn toàn họ. Và Chúa đã giao nộp họ cho các ngươi; và các ngươi sẽ làm với họ, đúng như ta đã truyền lệnh cho các ngươi. Hãy can đảm và mạnh mẽ, đừng sợ hãi, cũng đừng nhụt chí, cũng đừng kinh hoàng trước mặt họ; bởi vì Chúa là Thần của ngươi, Đấng đi trước cùng với các ngươi ở giữa các ngươi, sẽ không bỏ ngươi, sẽ không từ bỏ ngươi. Và Môi-se gọi Giô-sua, và nói với ông ta trước mặt toàn thể Y-sơ-ra-ên: Hãy can đảm và mạnh mẽ, vì ngươi sẽ đi vào trước mặt dân này vào đất mà Chúa đã thề với các tổ phụ của các ngươi để ban cho họ, và ngươi sẽ làm cho họ thừa kế nó. Và Chúa, Đấng đi cùng với ngươi, sẽ không buông

ngươi, cũng không bỏ rơi ngươi; đừng sợ hãi, cũng đừng nhút nhát. Và Môi-se viết những lời của luật pháp này vào sách, và ông đã trao cho những thầy tế lễ là con trai của Lê-vi, những người khiêng hòm giao ước của Chúa, và cho các trưởng lão của con trai Y-sơ-ra-ên. Và Môi-se đã ra lệnh cho họ trong ngày đó, nói rằng: Sau bảy năm, trong thời kỳ năm tha nợ, trong lễ lều tạm, khi tất cả Y-sơ-ra-ên đi cùng nhau để được nhìn thấy trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời của các ngươi, tại nơi mà Giê-hô-va sẽ chọn, các ngươi sẽ đọc luật pháp này trước mặt tất cả Y-sơ-ra-ên vào tai của họ, sau khi đã tập hợp dân sự - những người đàn ông và những người đàn bà và những con cái và người ngoại kiều ở trong các thành của các ngươi - để họ nghe, và để họ học kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời của các ngươi; và họ sẽ nghe để làm theo tất cả những lời của luật pháp này. Và các con trai của họ, những người không biết, sẽ nghe và sẽ học kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngươi, tất cả các ngày mà chính họ sống trên đất mà các ngươi đang băng qua sông Giô-đanh để đến đó thừa kế nó. Và Chúa nói với Môi-se, này những ngày cái chết của ngươi đã đến gần; hãy gọi Giô-suê, và hãy đứng bên cạnh những cửa của lều chứng cớ, và ta sẽ truyền lệnh cho người; và Môi-se và Giô-suê đã đi vào lều chứng cớ, và họ đã đứng bên cạnh những cửa của lều chứng cớ. Và Chúa đi xuống trong đám mây, và đứng bên cạnh các cửa của lều chứng cớ; và cột trụ của đám mây đứng bên cạnh các cửa của lều chứng cớ. Và Chúa nói với Môi-se, này ngươi sẽ an giấc với các tổ phụ của ngươi, và dân này sẽ đứng dậy hành dâm theo các thần ngoại bang của đất mà dân này đi vào đó, và họ sẽ bỏ ta, và họ sẽ phá giao ước của ta mà ta đã lập với họ. Và ta sẽ giận dữ với cơn thịnh nộ vào họ

trong ngày đó, và ta sẽ bỏ rơi họ, và ta sẽ quay mặt ta đi khỏi họ, và nó sẽ là mồi nuốt; và họ sẽ tìm thấy nó nhiều tai họa và những hoạn nạn; và nó sẽ nói trong ngày đó, bởi vì Chúa Thượng Đế của ta không ở trong ta, những tai họa này đã tìm thấy ta. Nhưng tôi sẽ nhất quyết quay mặt tôi đi khỏi họ trong ngày đó, bởi vì tất cả những điều gian ác mà họ đã làm, bởi vì họ đã quay sang các thần ngoại bang. Và bây giờ hãy viết những lời của bài hát này, và hãy dạy nó cho các con trai Y-sơ-ra-ên, và hãy đặt nó vào miệng họ, để bài hát này có thể trở thành người làm chứng trước mặt cho ta trong các con trai Y-sơ-ra-ên. Vì Ta sẽ đem họ vào vùng đất tốt đẹp mà Ta đã thề với các tổ phụ của họ để cho họ vùng đất chảy sữa và mật ong, và họ sẽ ăn, và khi đã được no nê họ sẽ thỏa mãn, và họ sẽ quay về với các thần lạ, và họ sẽ phục vụ chúng, và họ sẽ chọc giận Ta, và họ sẽ phá giao ước của Ta. Và bài hát này sẽ đứng làm chứng chống lại họ; vì nó sẽ không bị quên lãng từ miệng của họ, và từ miệng của con cháu họ; vì tôi biết sự gian ác của họ, những gì họ đang làm ở đây hôm nay, trước khi tôi đưa họ vào vùng đất tốt đẹp mà tôi đã thề với tổ tiên của họ. Và Môi-se đã viết bài hát này trong ngày đó, và đã dạy nó cho các con trai Y-sơ-ra-ên. Và ông ấy ra lệnh cho Giô-suê và nói: Hãy can đảm và mạnh mẽ, vì ngươi sẽ đưa dân Y-sơ-ra-ên vào đất mà Chúa đã thề hứa với họ, và chính Ngài sẽ ở cùng ngươi. Khi Môi-se hoàn thành việc viết tất cả các lời của luật pháp này vào sách cho đến hết, ông ra lệnh cho các người Lê-vi là những người khiêng hòm giao ước của Chúa, nói rằng, hãy lấy sách luật pháp này và đặt nó bên cạnh hòm giao ước của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi; và nó sẽ ở đó với ngươi làm chứng cớ. Bởi vì tôi biết sự khiêu khích của ngươi và

cái cổ cứng của ngươi; vì khi tôi còn sống với các ngươi ngày hôm nay, các ngươi đã nổi loạn chống lại Đức Chúa Trời; huống chi là sau khi tôi chết? Hãy tập hợp đến với tôi các thủ lĩnh bộ lạc của các ngươi, và các trưởng lão của các ngươi, và các quan xét của các ngươi, và các thư ký của các ngươi, để tôi sẽ nói vào tai họ tất cả những lời này; và tôi trịnh trọng kêu gọi trời và đất làm chứng với họ. Tôi biết rằng sau khi tôi chết, các ngươi sẽ hành động bất pháp, và các ngươi sẽ quay khỏi con đường mà tôi đã truyền cho các ngươi, và những điều ác sẽ gặp các ngươi vào những ngày cuối cùng, bởi vì các ngươi sẽ làm điều ác trước mặt Chúa, để chọc giận Ngài bằng những việc làm của tay các ngươi. Và Môi-se đã nói vào tai tất cả hội chúng các lời của bài hát này cho đến hết.

32

Hãy chú ý, hỡi trời, và tôi sẽ nói, và hãy để đất nghe những lời từ miệng của tôi. Hãy để lời tuyên bố của tôi được chờ đợi như mưa, và hãy để các lời nói của tôi xuống như sương, như mưa trên cỏ, và như tuyết trên cỏ. Vì tôi đã kêu gọi tên của Chúa; hãy tôn vinh sự vĩ đại cho Đức Chúa Trời của chúng ta. Thiên Chúa, các công việc của Ngài là thật, và tất cả các con đường của Ngài là phán xét; Thiên Chúa trung tín, và không có bất công; Chúa công chính và thánh thiện. Họ đã phạm tội; không phải con cái của Ngài, mà là con cái có tì vết; một thế hệ gian tà và đồi bại. Các ngươi trả lại Chúa những điều này sao? Như vậy dân ngu dại và không khôn ngoan? Không phải chính Ngài này, Cha của con,

đã sinh ra con và đã tạo dựng con và đã nắn nên con sao? Hãy nhớ những ngày của thời đại, hãy hiểu những năm của các thế hệ qua các thế hệ. Hãy hỏi cha của con và ông ấy sẽ báo cho con biết, hỏi các trưởng lão của con và họ sẽ nói cho con biết. Khi Đấng Chí Cao chia các dân tộc, như Ngài phân tán các con trai A-đam, Ngài đặt ranh giới các dân tộc theo số lượng các sứ giả của Đức Chúa Trời. Và dân của Ngài là Gia-cốp đã trở thành phần của Chúa; Y-sơ-ra-ên là phần thừa kế được đo lường của Ngài. Ngài đã làm cho anh ta đủ trong vùng hoang dã, trong cơn khát và sức nóng trên đất không có nước; Ngài bao quanh anh ta và dạy dỗ anh ta, và bảo vệ anh ta như con ngươi mắt; Như đại bàng che chở tổ của nó, và bay lượn trên những con non của nó, dang rộng đôi cánh của Ngài, Ngài đón nhận chúng và đưa chúng lên trên vai của Ngài. Chúa một mình dẫn dắt họ, không có thần ngoại bang nào ở với họ. Ngài đã đưa họ lên trên sức mạnh của đất; Ngài cho họ ăn sản vật của các cánh đồng; họ bú mật từ đá, và dầu từ đá cứng. Bơ của bò, và sữa của cừu, với mỡ của chiên con và chiên đực, con của bò đực và dê đực, với mỡ thận lúa mì, và máu của nho, ngươi đã uống rượu. Và Gia-cốp đã ăn và no nê, và người được yêu dấu đã đá đi; đã mập ra, đã trở nên béo, đã trở nên to rộng, và đã bỏ rơi Đức Chúa Trời là Đấng đã tạo ra người, và đã rút lui khỏi Đức Chúa Trời là Đấng Cứu Rỗi của người. Họ đã chọc tức tôi bằng những thứ xa lạ; trong những điều ghê tởm của họ, họ đã làm tôi cay đắng. Họ đã tế lễ cho các quỷ, và không phải cho Đức Chúa Trời; các thần mà họ không biết; những thần mới mẻ gần đây đã đến, mà các cha của họ không biết. Ngươi đã bỏ rơi Đức Chúa Trời đã sinh ra ngươi, và ngươi đã quên Đức Chúa Trời đang nuôi dưỡng ngươi. Và

Chúa thấy, và ghen tị; và Ngài bị khiêu khích vì cơn giận bởi các con trai của Ngài và các con gái, và Ngài nói, Ta sẽ quay mặt Ta đi khỏi chúng, và Ta sẽ chỉ cho chúng điều gì sẽ xảy ra với chúng vào những ngày cuối cùng; bởi vì đây là thế hệ đồi bại, những con trai mà không có đức tin trong chúng. Chính họ đã khiến ta ghen tức bởi cái không phải là Thượng Đế, họ đã chọc giận ta bằng các thần tượng của họ; và ta sẽ khiến họ ghen tức bởi cái không phải là dân tộc, ta sẽ chọc giận họ bởi dân tộc ngu dốt. Bởi vì lửa đã được đốt lên từ cơn giận của ta, sẽ cháy cho đến âm phủ bên dưới; sẽ nuốt đất và sản vật của nó; sẽ đốt cháy nền móng các núi. Ta sẽ đổ những điều ác xuống họ, và những mũi tên của ta sẽ chiến đấu chung chống lại họ. Tiêu hao bởi nạn đói và bởi sự ăn của chim, và co giật không thể chữa được; răng của thú dữ ta sẽ sai đến trên chúng, với cơn thịnh nộ của những con bò sát trên đất. Từ bên ngoài gươm sẽ làm cho họ mất con, và từ các kho tàng, sự sợ hãi; thanh niên cùng với trinh nữ, trẻ bú sữa cùng với người già. Tôi đã nói, tôi sẽ phân tán họ, và tôi sẽ xóa bỏ kỷ niệm về họ khỏi loài người. Nếu không phải vì cơn giận của kẻ thù, để chúng không kéo dài thời gian, để những kẻ đối địch không cùng nhau tấn công; để chúng không nói, Bàn tay cao của chúng ta, chứ không phải Chúa, đã làm tất cả những điều này. Dân tộc đã mất khôn ngoan, và không có tri thức trong họ. Họ đã không nghĩ để hiểu; hãy để họ nhận những điều này trong thời gian sắp đến. Làm sao một người đuổi theo một ngàn người, và hai người làm chạy trốn mười ngàn người, nếu không phải Thượng Đế đã bán họ, và Chúa đã giao nộp họ? Bởi vì các thần của họ không như Thần của chúng ta; còn các kẻ thù của chúng ta thì ngu xuẩn. Vì từ cây nho Sô-đôm là cây nho của họ,

và cành nho của họ từ Gô-mô-ra; nho của họ là nho mật đắng, chùm đắng cay cho họ. Cơn thịnh nộ của rồng là rượu của chúng, và cơn thịnh nộ của rắn hổ mang không thể chữa được. Không phải những điều này đã được tập hợp ở bên ta, và đã được niêm phong trong các kho báu của ta sao? Trong ngày báo thù ta sẽ trả, khi chân họ vấp ngã; vì ngày hủy diệt gần họ rồi, và những điều sẵn sàng đã có mặt cho các ngươi. Bởi vì Chúa sẽ phán xét dân của Ngài, và về những tôi tớ của Ngài, Ngài sẽ được an ủi; vì Ngài đã thấy họ bị yếu đuối, và bị bỏ rơi trong cảnh bị bắt, và bị suy sụp; Và Chúa đã nói, các thần của chúng ở đâu, mà chúng đã tin cậy vào chúng, mà mỡ của các của lễ của chúng các ngươi đã ăn, và các ngươi đã uống rượu của các lễ quán của chúng? Hãy để họ đứng dậy và giúp đỡ các ngươi, và trở thành những người bảo vệ các ngươi. Hãy nhìn, hãy nhìn rằng chính ta là, và không có Thần nào ngoại trừ ta; ta giết và ta làm cho sống; ta sẽ đánh và ta sẽ chữa lành; và không có ai có thể giải thoát khỏi tay ta. Rằng ta sẽ giơ tay ta lên trời, và ta sẽ thề bằng tay phải của ta; và ta sẽ nói, ta sống đời đời; Rằng ta sẽ mài gươm ta như chớp, và tay ta sẽ nắm giữ sự phán xét, và ta sẽ trả lại sự công chính cho kẻ thù, và ta sẽ trả lại cho những kẻ ghét ta. Ta sẽ làm cho các mũi tên của ta say máu, và cái kiếm của ta sẽ ăn thịt từ máu của những người bị thương và của những kẻ bị bắt, từ đầu của các thủ lĩnh thù địch. Hãy vui mừng các tầng trời cùng với Ngài, và hãy để tất cả các sứ giả của Thượng Đế thờ phượng Ngài; hãy vui mừng các dân tộc với dân của Ngài, và hãy để tất cả các con trai của Thượng Đế làm cho Ngài mạnh mẽ, bởi vì máu của các con trai của Ngài được báo thù; và Ngài sẽ báo thù và sẽ trả lại sự công chính cho các kẻ thù, và sẽ trả lại cho những

kẻ ghét; và Chúa sẽ tẩy sạch đất của dân của Ngài. Và Môi-se đã viết bài hát này trong ngày đó, và đã dạy nó cho con cái Israel; và Môi-se đã vào, và đã nói tất cả các lời của luật pháp này vào tai dân chúng, chính ông và Giô-suê con của Nun. Và Môi-se hoàn thành việc nói với toàn thể Y-sơ-ra-ên. Và ông nói với họ: Các ngươi hãy chú ý trong lòng về tất cả những lời này mà tôi long trọng làm chứng với các ngươi hôm nay, những lời mà các ngươi sẽ truyền cho con trai của các ngươi để giữ và làm theo tất cả những lời của luật pháp này. Vì đây không phải là lời nói trống rỗng đối với các ngươi; vì đây là sự sống của các ngươi, và vì lời nói này các ngươi sẽ sống lâu trên đất mà các ngươi đang băng qua sông Giô-đanh để thừa kế ở đó. Và Chúa đã nói với Môi-se trong ngày này, nói rằng, hãy đi lên núi Abarim, núi Nebo này là ở trong đất Moab đối diện Jericho, và hãy nhìn đất Canaan, mà ta ban cho các con trai Israel, và hãy chết trên núi mà ngươi đi lên đó, và ngươi sẽ được thêm vào với dân ngươi; theo cách mà Aaron anh ngươi đã chết trên núi Hor, và ông ấy đã được thêm vào với dân ông ấy. Bởi vì các ngươi đã không vâng lời lời nói của ta giữa các con trai Y-sơ-ra-ên tại nước tranh cãi Ca-đe trong đồng vắng Sin, bởi vì các ngươi đã không thánh hóa ta trước mặt các con trai Y-sơ-ra-ên. Ngươi sẽ thấy vùng đất đó ở phía trước, nhưng ngươi sẽ không được vào đó.

33

Và đây là lời chúc phước mà Môi-se, người của Đức Chúa Trời, đã chúc phước cho các con trai Y-sơ-ra-ên trước khi ông qua đời.

Và ông ấy nói, Chúa từ Si-na-i đã đến, và đã xuất hiện từ Sê-i-rơ cho chúng tôi, và đã vội vàng từ núi Pha-ran, với hàng vạn Ca-đe, từ bên phải của Ngài có các sứ giả với Ngài. Và Ngài thương xót dân của Ngài, và tất cả những người được thánh hóa ở dưới tay của Ngài; và những người này thuộc về Ngài; và họ nhận luật pháp từ lời của Ngài, luật pháp mà Môi-se đã truyền cho chúng ta, cơ nghiệp cho các hội chúng Gia-cốp. Và sẽ có một người cai trị trong người được yêu dấu, khi các người cai trị của các dân được tập hợp cùng với các chi phái Y-sơ-ra-ên. Ru-bên hãy sống, và đừng để ông chết, và hãy để ông đông đúc về số lượng. Và này về Giu-đa: lạy Chúa, xin nghe tiếng nói của Giu-đa, và ngươi hãy đến với dân của người; bàn tay của người sẽ tranh đấu cho người, và ngươi sẽ là người giúp đỡ chống lại những kẻ thù. Và về Lê-vi ông nói: Hãy cho Lê-vi những điều rõ ràng của Ngài, và sự thật của Ngài cho người đàn ông thánh thiện, người mà họ đã thử thách trong thử thách; họ đã sỉ nhục người bên nước của tranh chấp. Người nói với cha và với mẹ: Tôi không thấy ngươi, và những anh em của mình người không nhận ra, và những con trai của mình người từ bỏ; người đã giữ những lời của ngươi, và giao ước của ngươi người đã bảo tồn. Họ sẽ dạy dỗ các sắc lệnh của Ngài cho Gia-cốp, và luật pháp của Ngài cho Y-sơ-ra-ên; họ sẽ dâng hương liên tục trước mặt Ngài trên bàn thờ của Ngài. Chúc phước, lạy Chúa, cho sức mạnh của người, và xin nhận các công việc của bàn tay người; hãy đập tan thắt lưng những kẻ thù đã nổi dậy chống lại người, và những kẻ ghét người chớ để họ nổi dậy. Và với Bên-gia-min, ông nói: Người được yêu mến bởi Chúa sẽ ở yên an cậy, và Đức Chúa Trời che phủ trên người suốt mọi ngày, và giữa các vai của người, Ngài ngự. Và người nói với Giô-

sép, từ phước lành của Chúa là đất của ông ấy, từ những giờ của trời, và sương, và từ vực sâu các suối từ dưới, và theo mùa sản vật của mặt trời xoay chuyển, và từ các hội của các tháng, từ đỉnh các núi từ ban đầu, và từ đỉnh các đồi đời đời, và theo mùa sự đầy của đất; và những điều được chấp nhận bởi Đấng đã hiện ra trong bụi gai hãy đến trên đầu Giô-sép, và trên đỉnh người đã được tôn vinh giữa các anh em. Con đầu lòng của bò đực là vẻ đẹp của người, sừng của kỳ lân là những cái sừng của người; bằng chúng người sẽ húc các dân tộc cùng một lúc, cho đến tận cùng đất; đây là những vạn của Ép-ra-im, và đây là những ngàn của Ma-na-se. Và ông nói với Xa-bu-lôn, Hãy vui mừng Xa-bu-lôn trong sự ra đi của ngươi, và Y-sa-ca trong các lều của nó. Các dân tộc sẽ bị tiêu diệt hoàn toàn, và các ngươi sẽ kêu cầu ở đó, và các ngươi sẽ dâng tế lễ công chính ở đó, vì của cải biển sẽ nuôi dưỡng ngươi, và các chợ buôn bán ven biển của những người cư trú. Và về Gát, ông nói: Phước thay kẻ mở rộng Gát; như sư tử nó nghỉ ngơi, đã nghiền nát cánh tay và người cai trị. Và người thấy phần đầu mùa của ông ấy, vì ở đó đất của những người cầm quyền đã được chia khi họ được tập hợp cùng với những người lãnh đạo của các dân tộc; Chúa đã làm sự công chính, và sự phán xét của Ngài với Y-sơ-ra-ên. Và ông nói với Đan: Đan là một sư tử con, và nó sẽ nhảy ra từ Ba-san. Và Ngài nói với Naphtali: Naphtali là sự no đầy của những điều được chấp nhận, và người sẽ được đầy phước lành từ Chúa; người sẽ thừa kế biển và phương Nam. Và người nói với A-se, A-se được phước vì con cái, và người sẽ được anh em mình chấp nhận; người sẽ nhúng chân mình vào dầu. Sắt và đồng sẽ là dép của ngươi; như những ngày của ngươi, sức mạnh của ngươi. Không có ai như Thiên Chúa

của người được yêu dấu, Đấng bước lên trên trời là người giúp đỡ của ngươi, và Đấng tráng lệ của bầu trời. Và quyền năng của Thượng Đế sẽ che phủ ngươi, và dưới sức mạnh của cánh tay vĩnh cửu; và Ngài sẽ đuổi kẻ thù ra khỏi trước mặt ngươi, phán rằng: Hãy diệt vong. Và Y-sơ-ra-ên sẽ ở an toàn, một mình trên đất của Gia-cốp, trên thóc lúa và rượu; và trời cho ngươi nhiều mây với sương. Phước thay ngươi, Ít-ra-en! Ai giống như ngươi, dân được cứu bởi Chúa? Người giúp đỡ của bạn sẽ bảo vệ, và thanh gươm là niềm tự hào của bạn; và kẻ thù của bạn sẽ nói dối bạn; và bạn sẽ giẫm lên cổ của chúng.

34

Và Môi-se đã đi lên từ đồng bằng Môa-áp lên núi Nê-bô, lên đỉnh Phát-ga, cái mà nằm đối diện Giê-ri-cô; và Chúa đã chỉ cho ông tất cả đất Ga-la-át cho đến Đan, và tất cả đất Nép-ta-li, và tất cả đất Ép-ra-im, và Ma-na-se, và tất cả đất Giu-đa cho đến biển xa nhất, và sa mạc, và vùng xung quanh Giê-ri-cô, thành phố của cây chà là, cho đến Xô-a. Và Chúa phán với Môi-se, Này là đất mà ta đã thề với Áp-ra-ham và Y-sác và Gia-cốp, nói rằng, Ta sẽ ban nó cho dòng dõi của các ngươi; và ta đã cho ngươi thấy bằng mắt mình, nhưng ngươi sẽ không vào đó. Và Môi-se, đầy tớ của Chúa, đã chết trong đất Mô-áp theo lời của Chúa. Và họ chôn cất ông ấy ở Gai gần nhà Phogôr; và không ai nhìn thấy mồ chôn của ông ấy cho đến ngày này. Môi-se được một trăm hai mươi tuổi khi ông chết; đôi mắt của ông không bị mờ đi, và má/mí mắt/lợi của ông cũng không bị hư hại. Và các con trai Israel đã khóc thương

Môi-se tại đồng bằng Moab bên sông Jordan gần Jericho ba mươi ngày, và các ngày tang chế khóc thương Môi-se đã được hoàn thành. Và Giô-suê con trai của Nun đã được đầy dẫy thần linh sự hiểu biết, vì Môi-se đã đặt các bàn tay của ông trên ông ấy; và các con trai của Y-sơ-ra-ên đã lắng nghe ông ấy; và họ đã làm đúng như Chúa đã truyền lệnh cho Môi-se. Và không còn đứng lên tiên tri nào trong Y-sơ-ra-ên như Môi-se, người mà Chúa biết ông mặt đối mặt trong tất cả các dấu hiệu và phép lạ, người mà Chúa sai ông làm chúng trong đất Ai-cập với Pha-ra-ôn, và các đầy tớ của ông ấy, và tất cả đất của ông ấy; các phép lạ vĩ đại, và bàn tay mạnh mẽ, mà Môi-se làm trước mặt tất cả Y-sơ-ra-ên.

Giô-suê

1

Và đã xảy ra sau cái chết của Môi-se, Chúa đã nói với Giô-suê con trai của Nun, người phụ tá của Môi-se, rằng: Môi-se, đầy tớ của ta, đã chết. Bây giờ vậy thì hãy đứng dậy, hãy băng qua sông Jordan, ngươi và tất cả dân này, vào đất mà ta ban cho họ. Mọi nơi mà các ngươi sẽ đặt lòng bàn chân các ngươi lên, Ta sẽ cho các ngươi nó, theo cách Ta đã nói với Môi-se: Vùng hoang mạc và núi Anti-Liban, cho đến sông lớn, sông Ơ-phơ-rát, và cho đến biển xa nhất; từ phía mặt trời lặn sẽ là biên giới của các ngươi. Không một người nào sẽ đứng vững trước mặt ngươi suốt những ngày của đời ngươi; và giống như ta đã ở với Môi-se, ta cũng sẽ ở với ngươi, và ta sẽ không bỏ rơi ngươi cũng không khinh thường ngươi. Hãy mạnh mẽ và hãy can đảm; vì ngươi sẽ chia cho dân này cái đất mà ta đã thề với các cha của các ngươi để cho họ. Vậy nên hãy mạnh mẽ và hãy can đảm, giữ gìn và làm theo đúng như Môi-se đầy tớ của ta đã truyền cho ngươi; và ngươi sẽ không lệch khỏi chúng sang bên phải cũng không sang bên trái, để ngươi có thể thành công trong tất cả những việc mà ngươi làm.

Và sách luật pháp này sẽ không rời khỏi miệng của ngươi, và ngươi sẽ suy ngẫm về nó ngày và đêm, để ngươi có thể biết làm tất cả những điều đã được viết; sau đó ngươi sẽ thịnh vượng, và ngươi sẽ làm cho các con đường của ngươi thịnh vượng, và sau đó ngươi sẽ hiểu. Này, ta đã ra lệnh cho ngươi: hãy mạnh mẽ và can đảm, đừng sợ hãi, cũng đừng kinh sợ, vì Chúa, Đức Chúa Trời của ngươi, ở cùng với ngươi vào tất cả mọi nơi ngươi đi. Và Giô-suê đã ra lệnh cho các thư ký của dân, nói: Hãy đi vào giữa trại của dân và ra lệnh cho dân, nói: Hãy chuẩn bị lương thực, vì còn ba ngày nữa và các ngươi sẽ băng qua sông Giô-đanh này, để đi vào chiếm lấy đất mà Chúa, Đức Chúa Trời của các tổ phụ các ngươi, ban cho các ngươi. Và Giô-suê nói với Ru-bên, và với Gát, và với nửa chi phái Ma-na-se, hãy nhớ lời mà Môi-se tôi tớ của Chúa đã ra lệnh cho các ngươi, nói rằng, Chúa là Đức Chúa Trời của các ngươi đã cho các ngươi nghỉ ngơi, và đã ban cho các ngươi đất này. Những người phụ nữ của các ngươi và những đứa trẻ của các ngươi và những gia súc của các ngươi hãy ở lại trong đất mà ông đã cho các ngươi; nhưng các ngươi sẽ vượt qua được trang bị nhẹ đi trước những anh em của các ngươi, tất cả những người mạnh mẽ; và các ngươi sẽ chiến đấu bên cạnh họ, cho đến khi Chúa là Thần chúng ta cho nghỉ ngơi những anh em của các ngươi, giống như cũng các ngươi, và họ cũng thừa kế đất mà Chúa là Thần chúng ta ban cho họ; và các ngươi sẽ trở về, mỗi người đến sản nghiệp của mình, mà Môi-se đã cho các ngươi ở bên kia sông Giô-đanh về phía đông mặt trời. Và trả lời Giô-suê, họ nói: Tất cả những gì ông ra lệnh cho chúng tôi, chúng tôi sẽ làm, và đến bất cứ nơi nào ông sai chúng tôi đi, chúng tôi sẽ đi. Theo tất cả những gì chúng tôi đã nghe Môi-se, chúng tôi sẽ nghe

ông; nhưng xin cho Chúa Đức Chúa Trời của chúng tôi ở với ông, theo cách mà Ngài đã ở với Môi-se. Người đàn ông nào không vâng lời ngươi, và bất cứ ai không nghe lời nói của ngươi theo như ngươi ra lệnh cho hắn, hãy để hắn chết; nhưng hãy mạnh mẽ và hãy can đảm.

2

Và Giô-suê con trai của Nun đã sai từ Sít-tim hai thanh niên để do thám, nói rằng, các ngươi hãy đi lên và xem xứ và Giê-ri-cô; và sau khi đi, hai thanh niên đã vào Giê-ri-cô; và họ đã vào nhà của một người đàn bà là gái mại dâm, mà tên là Ra-háp; và họ đã nghỉ lại ở đó. Và việc này được báo cáo cho vua Giêricô rằng, những người của con trai I-sơ-ra-ên đã vào đây để do thám xứ này. Và vua Giê-ri-cô đã sai người và nói với Ra-háp, rằng, hãy đem ra những người đàn ông đã vào nhà ngươi đêm nay, vì họ đã đến để do thám đất này. Và người đàn bà đã đưa hai người đàn ông đi và giấu họ; và bà nói với họ rằng, những người đàn ông đã vào đến tôi, nhưng khi cổng đang bị đóng trong bóng tối thì những người đàn ông đã đi ra; tôi không biết họ đã đi đâu; hãy đuổi theo sau họ, nếu các ngươi sẽ bắt kịp họ. Bà ấy đưa họ lên mái nhà và giấu họ trong đống cọng lanh đã được chất trên mái nhà. Và những người đàn ông đã đuổi theo họ trên con đường đến sông Jordan đến các chỗ băng qua, và cổng đã bị đóng lại. Và xảy ra khi những người đuổi theo đi ra sau họ, và trước khi chính họ nằm xuống, bà ấy đã đi lên về phía họ trên mái nhà, và nói với họ, tôi biết rằng Chúa đã ban đất đai cho các

ngươi; vì sự sợ hãi của các ngươi đã rơi xuống trên chúng tôi. Chúng tôi đã nghe rằng Chúa Thượng Đế đã làm khô cạn Biển Đỏ trước mặt các ngươi khi các ngươi đi ra khỏi đất Ai Cập, và những gì Ngài đã làm cho hai vua của người Amô-rít, là những người ở bên kia sông Giô-đanh, Si-hôn và Óc, mà các ngươi đã tiêu diệt hoàn toàn họ. Và khi nghe được, chúng tôi kinh hoàng trong lòng, và không còn tinh thần nào trong chúng tôi trước mặt các ngươi; bởi vì Chúa là Đức Chúa Trời của các ngươi, Đức Chúa Trời ở trên trời và dưới đất. Và bây giờ hãy thề với tôi trước Chúa là Đức Chúa Trời, vì tôi đã tỏ lòng thương xót với các ngươi, thì các ngươi cũng hãy tỏ lòng thương xót với nhà cha tôi, và hãy giữ sống nhà cha tôi, mẹ tôi, và anh em tôi, và tất cả nhà tôi, và tất cả những gì thuộc về họ, và giải cứu linh hồn tôi khỏi sự chết. Và những người đàn ông nói với cô ấy, Linh hồn của chúng tôi thay cho các người để chịu cái chết; và cô ấy nói, Khi Chúa trao thành phố cho các người, các người sẽ đối xử với tôi bằng lòng thương xót và sự thật. Và cô ấy thả họ xuống qua cửa sổ, và nói với họ: Hãy đi vào vùng núi, để những kẻ truy đuổi không gặp các người, và các người hãy ẩn náu ở đó ba ngày cho đến khi những kẻ truy đuổi quay trở lại, và sau đó các người sẽ đi theo đường của các người. Và những người đàn ông nói với cô ấy: Chúng tôi vô tội đối với lời thề này của bạn. Này chúng tôi đang tiến vào trong thành phố, và ngươi sẽ đặt dấu hiệu, sợi dây màu đỏ thẫm này ngươi sẽ buộc vào cửa sổ mà qua đó ngươi đã thả chúng tôi xuống; còn cha ngươi, và mẹ ngươi, và anh em ngươi, và tất cả nhà của cha ngươi, ngươi sẽ tập hợp về với chính ngươi vào trong nhà ngươi. Và bất kỳ ai đi ra khỏi cửa nhà ngươi ra ngoài, sẽ tự chịu trách nhiệm, còn chúng tôi sẽ vô tội

với lời thề này của ngươi; và bất kỳ ai ở với ngươi trong nhà ngươi, chúng tôi sẽ có tội. Nếu ai đó làm hại chúng tôi hoặc tiết lộ những lời này của chúng tôi, chúng tôi sẽ được trắng án khỏi lời thề này của ngươi. Và người nói với họ: Theo lời của các ngươi mà thế. Và người sai họ đi, và họ đã đi. Và họ đã đến vùng núi, và họ đã ở lại đó ba ngày; và những kẻ đuổi theo đã tìm kiếm khắp các con đường, và không tìm thấy. Và hai người thanh niên đã trở về, và họ đã đi xuống từ núi; và họ đã băng qua đến Giô-suê con của Nun, và họ đã kể lại cho ông tất cả những việc đã xảy ra với họ. Và họ nói với Giô-suê rằng Chúa đã trao nộp tất cả đất đai vào tay chúng tôi, và tất cả những người ở trong đất đó đã tan chảy vì sợ hãi trước chúng tôi.

3

Và Giô-suê dậy sớm vào buổi sáng, và rời khỏi Sít-tim, và họ đến sông Giô-đanh, và họ nghỉ lại ở đó trước khi băng qua. Và đã xảy ra sau ba ngày các thầy thông giáo đi qua trại, và họ ra lệnh cho dân, nói rằng, khi các ngươi thấy hòm giao ước của Chúa Đức Chúa Trời chúng ta, và các thầy tế lễ chúng ta và các người Lê-vi mang nó, các ngươi sẽ rời khỏi các nơi của các ngươi, và các ngươi sẽ đi theo sau nó. Nhưng hãy để có khoảng cách xa giữa các ngươi và nó, các ngươi sẽ đứng cách khoảng hai nghìn thước; đừng tiến gần nó, để các ngươi có thể biết con đường mà các ngươi sẽ đi; vì các ngươi chưa từng đi con đường này trước đây. Và Giô-suê nói với dân chúng, hãy thanh tẩy chính mình cho ngày mai, vì ngày mai Chúa sẽ làm những điều kỳ diệu giữa các

ngươi. Và Giô-suê nói với các thầy tế lễ, Hãy nhấc hòm giao ước của Chúa lên và đi trước dân chúng; và các thầy tế lễ đã nhấc hòm giao ước của Chúa lên và đi trước dân chúng. Và Chúa nói với Giô-suê, trong ngày này ta bắt đầu tôn cao ngươi trước mặt tất cả con trai Y-sơ-ra-ên, để họ biết rằng như ta đã ở với Môi-se, thì ta cũng sẽ ở với ngươi. Và bây giờ hãy ra lệnh cho các thầy tế lễ khiêng hòm giao ước, nói rằng: Khi các ngươi bước vào phần nước của sông Jordan, thì các ngươi sẽ đứng trong sông Jordan. Và Giô-suê nói với các con trai Y-sơ-ra-ên, hãy đến gần đây, và hãy nghe lời của Chúa, Đức Chúa Trời của chúng ta. Trong điều này các ngươi sẽ biết rằng Đức Chúa Trời hằng sống ở giữa các ngươi, và Ngài sẽ hoàn toàn tiêu diệt khỏi trước mặt chúng ta người Ca-na-an, và người Hê-tít, và người Phê-rê-sít, và người Hê-vít, và người A-mô-rít, và người Ghi-rê-ga-sít, và người Giê-bu-sít. Này, hòm giao ước của Chúa cả thế gian đang băng qua sông Giô-đanh. Hãy chọn cho các ngươi mười hai người đàn ông từ các con trai Y-sơ-ra-ên, một người từ mỗi chi phái. Và sẽ xảy ra, khi chân của các thầy tế lễ đang mang hòm giao ước của Chúa của tất cả đất nghỉ trong nước sông Jordan, thì nước sông Jordan sẽ ngừng, còn nước đang chảy xuống sẽ dừng lại. Và dân chúng đã rời khỏi các lều trại của họ để vượt qua sông Giô-đanh, và các thầy tế lễ đã khiêng rương giao ước của Chúa đi trước dân chúng. Khi các thầy tế lễ khiêng hòm giao ước đi vào sông Jordan, và bàn chân của các thầy tế lễ khiêng hòm giao ước của Chúa chạm vào nước sông Jordan; lúc đó sông Jordan đang đầy tràn bờ, như vào những ngày mùa gặt lúa mì; Và nước đang chảy xuống từ thượng nguồn đã dừng lại, dừng lại thành một đống cao cách xa rất xa cho đến vùng Kiriath Jearim; còn nước chảy

xuống đã chảy vào Biển Arabah tức Biển Muối, cho đến khi cạn hết; và dân chúng đứng đối diện thành Jericho. Và các thầy tế lễ mang hòm giao ước của Chúa đứng trên đất khô ở giữa sông Giô-đanh, và tất cả con cái Y-sơ-ra-ên đi qua trên đất khô, cho đến khi tất cả dân chúng đi qua sông Giô-đanh xong.

4

Và khi tất cả dân sự đã vượt qua sông Giô-đanh xong, thì Chúa phán với Giô-suê rằng: Hãy chọn những người đàn ông từ dân sự, mỗi chi phái một người, và ra lệnh cho họ lấy lên từ giữa sông Giô-đanh mười hai hòn đá đã sẵn sàng, và sau khi chuyên chở những hòn đá này cùng với các ngươi, hãy đặt chúng trong trại của các ngươi, ở nơi các ngươi sẽ đóng trại đêm đó. Và Giô-suê đã triệu tập mười hai người đàn ông vinh quang từ các con trai Y-sơ-ra-ên, một người từ mỗi chi phái, và nói với họ: Hãy đến trước mặt tôi trước mặt Chúa vào giữa sông Giô-đanh; và mỗi người hãy lấy lên từ đó một hòn đá và mang nó trên vai mình theo số mười hai chi phái của Y-sơ-ra-ên, để những hòn đá này là cho các ngươi một dấu hiệu được đặt mãi mãi; để khi con trai ngươi hỏi ngươi ngày mai và nói: Những hòn đá này là gì đối với chúng ta? Và con sẽ cho con trai của con biết, nói rằng, sông Jordan đã cạn khô trước mặt Hòm Giao Ước của Chúa của cả đất khi nó đang băng qua sông; và những hòn đá này sẽ là vật kỷ niệm cho con cái Israel cho đến đời đời. Và các con trai Y-sơ-ra-ên đã làm như vậy, đúng như Chúa đã truyền cho Giô-suê; và họ đã lấy mười hai hòn đá từ giữa sông Giô-đanh, đúng như Chúa

đã truyền cho Giô-suê khi các con trai Y-sơ-ra-ên hoàn thành cuộc vượt qua, và họ đã mang theo vào trại và đặt chúng ở đó. Giô-suê đã dựng thêm mười hai hòn đá khác trong chính sông Giô-đanh, tại nơi dưới chân các thầy tế lễ đang khiêng hòm giao ước của Chúa; và chúng vẫn ở đó cho đến ngày hôm nay. Các thầy tế lễ khiêng rương giao ước đứng trong sông Giô-đanh, cho đến khi Giô-sua hoàn thành tất cả những gì Chúa đã truyền báo cho dân; và dân vội vàng, và họ băng qua. Và đã xảy ra khi tất cả dân sự hoàn thành việc băng qua, thì hòm giao ước của Chúa đã băng qua, và những hòn đá ở trước mặt họ. Và các con trai Ru-bên, các con trai Gát, và nửa bộ lạc Ma-na-se đã băng qua, được trang bị, trước mặt các con trai I-sơ-ra-ên, đúng như Môi-se đã ra lệnh cho họ. Bốn mươi ngàn người trang bị nhẹ sẵn sàng chiến đấu đã băng qua trước mặt Chúa để đi chiến tranh tiến về thành Giê-ri-cô. Trong ngày đó, Chúa đã tôn cao Giô-suê trước mặt toàn thể dân tộc Y-sơ-ra-ên; và họ kính sợ ông, như họ đã kính sợ Môi-se, suốt thời gian ông còn sống. Và Chúa phán với Giô-suê: Hãy truyền lệnh cho các thầy tế lễ đang khiêng hòm giao ước chứng cớ của Chúa đi lên khỏi sông Giô-đanh. Và Giô-suê ra lệnh cho các thầy tế lễ rằng: Hãy đi lên từ sông Giô-đanh. Và đã xảy ra khi các thầy tế lễ mang hòm giao ước của Chúa đi ra khỏi sông Giô-đanh và đặt chân lên đất, nước sông Giô-đanh đã lao về chỗ của nó và chảy như trước đây qua toàn bộ bờ. Và dân chúng đã đi lên từ sông Jordan vào ngày mười của tháng thứ nhất; và con cái Israel đã cắm trại tại Gilgal ở phía đông Jericho. Và mười hai hòn đá này, mà ông đã lấy từ sông Giô-đanh, Giô-suê đã dựng lên tại Ghinh-ganh, nói rằng: Khi con trai các ngươi hỏi các ngươi rằng, những hòn đá này là gì? Hãy công bố cho các con trai của các

ngươi, rằng trên đất khô Israel đã băng qua sông Jordan này, khi Chúa Đức Chúa Trời của chúng ta đã làm khô nước sông Jordan từ trước mặt họ, cho đến khi họ băng qua; giống như Chúa Đức Chúa Trời của chúng ta đã làm với biển Đỏ, cái mà Chúa Đức Chúa Trời của chúng ta đã làm khô trước mặt chúng ta, cho đến khi chúng ta đi qua; để cho tất cả các dân tộc trên đất biết, rằng quyền năng của Chúa là mạnh mẽ, và để các ngươi kính sợ Chúa Đức Chúa Trời của chúng ta trong mọi việc làm.

5

Và đã xảy ra khi các vua của người Amô-rít ở bên kia sông Giô-đanh, và các vua của Phê-ni-xi ở bên cạnh biển, nghe rằng Chúa Đức Chúa Trời đã làm khô sông Giô-đanh trước mặt các con trai I-sơ-ra-en khi họ băng qua, thì tâm trí của họ tan chảy, và họ kinh hoàng, và không còn sự khôn ngoan nào trong họ trước mặt các con trai I-sơ-ra-en. Vào thời gian này Chúa nói với Giô-suê, hãy làm cho ngươi những dao đá từ đá sắc bén, và ngồi xuống cắt bì các con trai Y-sơ-ra-ên lần thứ hai. Và Giô-suê làm gươm đá sắc bén, và cắt bì các con trai Y-sơ-ra-ên tại nơi được gọi là Đồi của các bao quy đầu. Cách mà Giô-suê đã thanh tẩy hoàn toàn các con trai Y-sơ-ra-ên: tất cả những người từng sinh ra trên đường đi, và tất cả những người chưa cắt bì trong số những người đã ra khỏi Ai-cập, Giô-suê đã cắt bì cho tất cả những người này; vì Y-sơ-ra-ên đã đi lang thang bốn mươi hai năm trong vùng hoang mạc Mabdaritis. Vì vậy phần lớn những chiến sĩ đã đi ra từ đất Ai Cập là không cắt bì, những người đã

không vâng lời những mệnh lệnh của Đức Chúa Trời, và Ngài đã định không cho họ thấy cái đất mà Chúa đã thề với tổ tiên của họ sẽ ban cho, đất chảy sữa và mật ong. Thay vì những người này, Ngài đã chỉ định các con trai của họ thay thế, những người mà Giô-suê đã cắt bì, bởi vì họ được sinh ra trên đường và chưa được cắt bì. Sau khi được cắt bì, họ ở yên tại đó, ngồi trong trại cho đến khi họ được chữa lành. Và Chúa nói với Giô-suê con trai của Nun, trong ngày hôm nay ta đã lấy đi sự sỉ nhục của Ai Cập khỏi các ngươi; và Ngài gọi tên của nơi đó là Ghinh-ganh. Và các con trai Israel đã làm lễ Vượt Qua vào ngày mười bốn của tháng từ buổi tối về phía tây Giê-ri-cô ở bên kia sông Giô-đanh trong đồng bằng. Và họ đã ăn bánh không men và bánh mới làm từ lúa của vùng đất đó. Trong ngày này, manna ngừng lại sau khi họ đã ăn thóc của đất, và không còn manna cho con cái Israel nữa; và họ thu hoạch đất của người Phoenicia trong năm đó. Và xảy ra khi Giô-suê ở trong Giê-ri-cô, và ngước mắt lên ông thấy một người đàn ông đứng trước mặt ông, và cây gươm đã rút ra trong tay của người ấy; và Giô-suê đến gần, nói với người ấy: Ngươi là của chúng ta, hay của những kẻ thù? Và người ấy nói với ông ta: Tôi là tổng tư lệnh lực lượng của Chúa, bây giờ tôi đã đến. Và Giô-suê ngã sấp mặt xuống đất và nói với người, Thưa chủ, ngài truyền lệnh gì cho đầy tớ của ngài? Và vị tổng tư lệnh của Chúa nói với Giô-suê, Hãy cởi dép ra khỏi chân ngươi, vì nơi mà bây giờ ngươi đang đứng trên đó là thánh.

6

Và Giê-ri-cô đã bị đóng chặt và được kiên cố, và không ai ra khỏi đó, cũng không ai vào. Và Chúa phán với Giô-suê, này ta giao nộp vào tay ngươi thành Giê-ri-cô, và vua của nó, những người mạnh mẽ ở trong đó. Còn bạn, hãy đặt những chiến binh xung quanh nó theo vòng tròn. Và sẽ xảy ra là khi các ngươi thổi kèn, hãy để tất cả dân chúng hô to cùng một lúc, và khi họ hô to, các bức tường của thành phố sẽ tự động đổ xuống, và tất cả dân chúng, mỗi người lao thẳng vào, sẽ tiến vào trong thành phố. Và Giô-suê con của Nun đã vào gặp các thầy tế lễ, và nói với họ rằng: Hãy truyền lệnh cho dân đi vòng quanh và bao vây thành phố; và các chiến sĩ hãy đi qua trong trang bị vũ khí trước mặt Chúa. Và bảy thầy tế lễ cầm bảy cây kèn thiêng liêng hãy đi qua cũng vậy trước mặt Chúa, và hãy thổi mạnh mẽ; và hòm giao ước của Chúa hãy theo sau. Những chiến sĩ hãy đi qua phía trước, và các thầy tế lễ đi sau cùng ở phía sau Hòm Giao Ước của Chúa trong khi thổi kèn. Và Giô-suê ra lệnh cho dân chúng, nói rằng, các ngươi đừng kêu la, và cũng đừng để ai nghe tiếng của các ngươi, cho đến ngày ông ấy ra lệnh các ngươi kêu la, và lúc đó các ngươi sẽ kêu la; Và Hòm Giao Ước của Đức Chúa Trời đi vòng quanh rồi lập tức trở về trại và nghỉ ở đó. Và vào ngày thứ hai, Giô-suê đứng dậy vào buổi sáng, và các thầy tế lễ khiêng hòm giao ước của Chúa. Và bảy thầy tế lễ mang bảy cây kèn đi trước mặt Chúa; và sau đó những người chiến sĩ đi vào, và đám đông còn lại ở phía sau hòm giao ước của Chúa; và các thầy tế lễ thổi kèn, và tất cả đám đông còn lại bao quanh thành phố sáu lần từ gần, và trở về lại vào trại; như vậy họ làm trong sáu ngày. Và vào ngày thứ bảy họ đã thức dậy lúc bình minh, và họ đã đi vòng quanh thành phố bảy lần trong ngày đó. Và xảy ra vào vòng thứ

bảy, các thầy tế lễ thổi kèn; và Giô-suê nói với các con trai Y-sơ-ra-ên: Hãy hô lên, vì Chúa đã ban thành phố cho các ngươi. Và thành phố sẽ là vật hiến dâng, chính nó và tất cả những gì ở trong nó, cho Chúa các đạo binh; ngoại trừ Ra-háp cô gái điếm, hãy bảo toàn cô ấy và tất cả những gì ở trong nhà của cô ấy. Nhưng các ngươi phải giữ mình rất cẩn thận khỏi vật biệt riêng, kẻo các ngươi tự mình suy nghĩ rồi lấy từ vật biệt riêng, và làm cho trại của các con trai Y-sơ-ra-ên thành vật biệt riêng, và tiêu diệt chúng ta. Và tất cả bạc hoặc vàng, hoặc đồng hoặc sắt, sẽ là thánh cho Chúa; sẽ được đem vào kho báu của Chúa. Và các thầy tế lễ thổi kèn; và khi dân chúng nghe tiếng kèn, tất cả dân chúng hô hét cùng lúc với tiếng hô hét lớn và mạnh; và tất cả bức tường sụp đổ vòng quanh; và tất cả dân chúng đi lên vào thành phố. Và Giô-suê tận diệt nó và tất cả những gì ở trong thành, từ đàn ông đến đàn bà, từ thanh niên đến người già, và cả bê con và lừa, bằng lưỡi gươm. Và Giô-suê nói với hai thanh niên đã do thám: Hãy vào nhà của người đàn bà đó, và đưa cô ấy ra khỏi đó, và tất cả những gì thuộc về cô ấy. Và hai thanh niên đã do thám thành phố đã vào nhà của người phụ nữ, và đưa ra Rahab gái mại dâm, và cha cô ấy, và mẹ cô ấy, và anh em cô ấy, và họ hàng cô ấy, và tất cả những gì thuộc về cô ấy; và đặt cô ấy ở bên ngoài trại của Israel. Và thành phố bị đốt cháy trong lửa với tất cả những thứ trong nó; ngoại trừ bạc và vàng và đồng và sắt, họ đã cho vào kho báu của Chúa để được đem vào. Và Ra-háp, người gái điếm, và tất cả nhà cha của bà, Giô-suê đã bắt sống; và bà đã định cư trong Y-sơ-ra-ên cho đến ngày hôm nay, bởi vì bà đã giấu những thám tử mà Giô-suê đã sai đi thám thính Giê-ri-cô. Và Giô-suê thề nguyện trong ngày đó trước mặt Chúa, nói rằng,

bị nguyền rủa người đàn ông nào sẽ xây dựng lại thành phố đó; bằng mạng con đầu lòng của hắn hắn sẽ đặt nền móng nó, và bằng mạng con út của hắn hắn sẽ dựng lên các cổng của nó. Và như vậy Hozan người từ Bethel đã làm; ông đặt nền móng nó khi Abiron con đầu lòng của ông chết, và ông dựng lên các cổng của nó khi đứa con nhỏ nhất được bảo tồn. Và Chúa ở cùng Giô-suê, và danh tiếng của ông lan khắp cả vùng đất.

7

Và các con trai Y-sơ-ra-ên đã phạm tội lỗi lớn, và đã lấy trộm từ vật hiến dâng; và A-ca con trai Cạt-mi, con trai Xam-bri, con trai Xê-rách từ chi phái Giu-đa đã lấy từ vật hiến dâng; và Chúa đã giận với cơn thịnh nộ các con trai Y-sơ-ra-ên. Và Giô-suê đã sai những người đàn ông đến Gai, cái mà ở gần Bê-tên, nói rằng, hãy do thám Gai và những người đàn ông đã đi lên và đã do thám Gai. Và họ đã quay trở lại với Giô-suê, và họ đã nói với ông, đừng để tất cả dân đi lên, nhưng khoảng hai nghìn hoặc ba nghìn người đàn ông hãy đi lên và hãy chiếm thành phố; đừng đem tất cả dân lên đó, vì họ ít. Và khoảng ba nghìn người đàn ông đã đi lên, và họ chạy trốn khỏi trước mặt những người đàn ông Gai. Và những người Gai đã giết ba mươi sáu người trong số họ, và đuổi theo họ từ cổng thành, và đập tan họ từ chỗ dốc xuống; và lòng của dân chúng kinh hoàng, và trở nên như nước. Và Giô-suê xé áo của mình; và Giô-suê sấp mặt xuống đất trước mặt Chúa cho đến chiều tối, chính ông và các trưởng lão Y-sơ-ra-ên; và họ vải bụi lên đầu mình. Và Giô-suê nói, con nài xin Chúa ơi, tại sao

Ngài đã đưa dân này qua sông Giô-đanh để giao nộp họ cho người A-mô-rít, để tiêu diệt chúng con? Và nếu chúng tôi đã ở lại và đã định cư bên cạnh sông Jordan. Và tôi sẽ nói gì khi Israel đã quay cổ trước mặt kẻ thù của mình? Và khi người Ca-na-an và tất cả những người đang ở trong xứ nghe được, họ sẽ bao vây chúng tôi và tiêu diệt chúng tôi khỏi xứ; và ngài sẽ làm gì cho danh vĩ đại của ngài? Và Chúa nói với Giô-suê, Hãy đứng dậy, tại sao ngươi lại ngã sấp mặt xuống như thế? Dân đã phạm tội và đã vi phạm giao ước mà ta đã lập với họ, sau khi ăn cắp từ vật biệt riêng họ đã ném vào đồ dùng của họ. Và các con trai Y-sơ-ra-ên sẽ không thể đứng vững trước mặt kẻ thù của họ; họ sẽ quay lưng trước mặt kẻ thù của họ, bởi vì họ đã trở thành vật bị nguyền rủa; ta sẽ không còn ở với các ngươi nữa, nếu các ngươi không loại bỏ vật bị nguyền rủa khỏi giữa các ngươi. Hãy đứng dậy thánh hóa dân và bảo họ thánh hóa mình vào ngày mai; Chúa là Đức Chúa Trời của Israel phán những điều này, vật dâng hiến đang ở giữa các ngươi; các ngươi sẽ không thể đứng vững trước mặt kẻ thù của các ngươi, cho đến khi các ngươi loại bỏ vật dâng hiến khỏi các ngươi. Và các ngươi sẽ được tập hợp tất cả vào buổi sáng theo các chi phái, và chi phái nào mà Chúa chỉ ra, các ngươi sẽ đem đến theo các họ hàng; và họ hàng nào mà Chúa chỉ ra, các ngươi sẽ đem đến theo nhà; và nhà nào mà Chúa chỉ ra, các ngươi sẽ đem đến theo từng người. Và người nào được chỉ ra, sẽ bị đốt cháy trong lửa, và tất cả những gì thuộc về người ấy; bởi vì người ấy đã vi phạm giao ước của Chúa, và đã làm điều vô luật pháp trong Y-sơ-ra-ên. Và Giô-suê dậy sớm, và ông đem dân đến theo từng chi phái; và chi phái Giu-đa được chỉ ra. Và ông ấy được đưa đến theo từng chi tộc, và

chi tộc Xê-rách được chỉ ra. Và họ được đưa đến theo từng người, và Achar con trai của Zimri, con trai của Zerah, đã được chỉ ra. Và Giô-suê nói với A-can, hãy dâng vinh quang hôm nay cho Chúa Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, và hãy dâng lời thú tội, và hãy báo cho ta biết ngươi đã làm gì, và đừng giấu giếm gì với ta. Và Achar đáp lại Giô-suê và nói: Thật sự tôi đã phạm tội trước mặt Chúa, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên; tôi đã làm như thế này và như thế này. Tôi thấy trong chiến lợi phẩm một cái áo choàng đẹp, và hai trăm đồng bạc hai drachma, và một thỏi vàng năm mươi đồng hai drachma, và sau khi suy nghĩ về chúng tôi đã lấy chúng; và này chúng đang được giấu trong lều của tôi, và bạc được giấu bên dưới chúng. Và Giô-suê sai các sứ giả, và họ chạy vào lều trong trại quân; và những thứ này đã được giấu trong lều của hắn, và bạc ở bên dưới chúng. Và họ mang chúng ra từ lều, và mang đến cho Giô-suê và các trưởng lão Y-sơ-ra-ên, và đặt chúng trước mặt Chúa. Và Giô-suê đã bắt A-ca con trai Xê-rách, và đưa hắn lên thung lũng A-cô, và các con trai của hắn, và các con gái của hắn, và các bò con của hắn, và các súc vật thồ của hắn, và tất cả các chiên của hắn, và lều của hắn, và tất cả các tài sản của hắn, và tất cả dân với hắn; và đưa họ lên Ê-mê-ca-cô. Và Giô-suê nói với Acha: Tại sao ngươi đã mang tai họa đến cho chúng ta? Chúa đã tiêu diệt hoàn toàn ngươi như hôm nay. Và toàn thể Israel đã ném đá anh ta, và họ dựng lên trên anh ta một đống đá lớn; và Chúa đã nguôi cơn thịnh nộ. Vì điều này người ta đã đặt tên nó là Emekachor cho đến ngày này.

8

Và Chúa phán với Giô-suê, đừng sợ hãi, cũng đừng nhụt chí; hãy đem theo ngươi tất cả những chiến binh, và hãy đứng dậy đi lên A-hi; này ta đã ban vào tay ngươi vua A-hi và đất của hắn. Và ngươi sẽ làm với thành Gai theo cách mà ngươi đã làm với thành Giêricô và với vua của nó; và chiến lợi phẩm gia súc ngươi sẽ cướp cho chính mình; nhưng hãy đặt phục binh cho mình ở phía sau thành. Và Giô-suê và tất cả dân chiến binh đứng dậy để đi lên Gai. Và Giô-sua đã chọn ba mươi ngàn người đàn ông mạnh mẽ về sức lực, và đã sai họ đi ban đêm. Và ông ra lệnh cho họ, nói rằng: Các ngươi hãy mai phục phía sau thành phố; đừng ở xa thành phố, và tất cả các ngươi sẽ sẵn sàng. Tôi và tất cả những người đi với tôi sẽ tiến đến thành phố; và sẽ xảy ra là khi những người cư trú ở Gai đi ra đón chúng tôi, giống như trước đây, thì chúng tôi sẽ chạy trốn khỏi trước mặt họ. Và khi họ đi ra đuổi theo chúng ta, chúng ta sẽ kéo họ ra khỏi thành phố; và họ sẽ nói, những người này đang chạy trốn khỏi chúng ta, giống như trước đây. Còn các ngươi sẽ đứng dậy từ phục kích và sẽ đi vào thành phố. Theo lời này các ngươi sẽ làm; này ta đã truyền lệnh cho các ngươi. Và Giô-sua sai họ đi, và họ đi vào chỗ phục kích, và họ đóng quân giữa Bê-tên và Gai, về phía tây của Gai. Và Giô-suê đã dậy sớm vào buổi sáng, ông thăm viếng dân chúng; và chính ông và các trưởng lão đã đi lên trước mặt dân chúng đến Gai. Và tất cả những chiến binh với ông ấy đã đi lên; và đang đi họ đã đến đối diện thành phố từ phương đông. Và cái phục kích của thành phố ở phía biển. Và xảy ra khi vua Gai nhìn thấy, ông vội vàng và đi ra để gặp họ trên đường thẳng vào cuộc chiến, chính ông và tất cả dân chúng ở với ông. Và chính ông không biết rằng có phục kích cho ông ở phía sau thành phố. Và

ông thấy, và Giô-suê và I-sơ-ra-ên đã rút lui khỏi trước mặt họ. Và họ đuổi theo các con trai của Israel; và chính họ đã rời khỏi thành phố. Không còn lại một ai ở trong Gai mà không đuổi theo Israel; và họ bỏ lại thành mở cửa, và họ đuổi theo Israel. Và Chúa nói với Giô-suê, hãy giơ tay ngươi cầm cây lao ra về phía thành, vì Ta đã giao nó vào tay ngươi; và những người mai phục sẽ nổi dậy nhanh chóng từ chỗ của họ. Và Giô-suê giơ tay cầm giáo hướng về phía thành phố; và những người phục kích nhanh chóng đứng dậy từ chỗ của họ; và họ xông ra khi ông giơ tay, và họ tiến vào thành phố, và chiếm lấy nó; và họ vội vàng đốt thành phố bằng lửa. Và những cư dân Gai đã nhìn quanh phía sau họ, và họ thấy khói đang bốc lên từ thành phố vào bầu trời; và họ không còn có nơi nào để chạy trốn về đây hay về đó nữa. Và Giô-suê và tất cả Y-sơ-ra-ên thấy rằng phục binh đã chiếm thành phố, và rằng khói của thành phố đã bay lên trời; và quay lại, họ đánh những người của A-hi. Và những người này đã đi ra từ thành phố để gặp; và họ bị kẹp giữa trại quân, những người này từ phía này và những người này từ phía kia; và họ đánh họ cho đến khi không còn sót lại ai của họ, cả người được cứu lẫn người trốn thoát. Và họ bắt sống vua của Gai, và đem ông ta đến Giô-suê. Và khi các con trai Israel ngừng giết tất cả những người ở Gai, và những người ở các đồng bằng, và ở núi trên con đường xuống, nơi họ đuổi theo họ từ đó đến tận cùng, thì Giô-suê quay trở lại Gai, và ông đánh nó bằng lưỡi gươm. Và những người ngã xuống trong ngày đó, từ đàn ông đến đàn bà, là mười hai ngàn người, tất cả những người cư trú ở Gai. Trừ chiến lợi phẩm trong thành phố, tất cả những gì các con trai Y-sơ-ra-ên đã cướp cho chính họ theo mệnh lệnh của Chúa, theo cách Chúa đã ra lệnh

cho Giô-sua. Và Giô-suê đốt thành phố bằng lửa; ông biến nó thành gò đất hoang vắng mãi mãi cho đến ngày này. Và vua của Gai, ông đã treo lên trên cây kép; và ông ấy ở trên cây cho đến chiều tối; và khi mặt trời lặn, Giô-suê đã ra lệnh, và họ đã hạ thân thể của ông ấy xuống từ cây, và họ đã ném nó vào hố; và họ đã dựng lên cho ông ấy một đống đá, cho đến ngày này.

9

Khi mà các vua của người Amô-rít ở bên kia sông Giô-đanh, ở vùng đồi núi, và ở vùng đồng bằng, và ở tất cả bờ biển của biển lớn, và ở gần núi Anti-Liban, và người Hê-tít, và người Ca-na-an, và người Phê-rê-sít, và người Hê-vít, và người Amô-rít, và người Ghi-rê-ga-sít, và người Giê-bu-sít nghe được, họ đã tập hợp lại cùng nhau để giao chiến với Giô-suê và Y-sơ-ra-en, tất cả cùng một lúc. Và những người cư trú ở Ga-ba-ôn đã nghe tất cả những gì Chúa đã làm đối với Giê-ri-cô và đối với A-hi. Và họ đã hành động, thật vậy chính họ đã làm với xảo quyệt; và sau khi đến, họ đã cung cấp lương thực cho mình và đã chuẩn bị; và đã lấy những bao cũ vác trên vai, và những bầu rượu cũ và rách đã được buộc lại, và phần rỗng của giày dép của họ, và dép của họ cũ và đã được vá đi trên chân, và áo của họ đã cũ mòn mặc trên người, và bánh mì lương thực của họ khô và mốc và đã bị ăn mòn. Và họ đến với Giô-suê vào trại của Y-sơ-ra-ên ở Ghinh-ganh, và họ nói với Giô-suê và Y-sơ-ra-ên, chúng tôi đã đến từ đất xa; và bây giờ hãy lập giao ước với chúng tôi. Và các con trai Israel nói với người Horite, Hãy xem, có phải ngươi đang ở giữa

chúng ta không; và làm sao chúng ta có thể lập giao ước với ngươi? Và họ nói với Giô-suê: Chúng tôi là đầy tớ của ông. Và Giô-suê nói với họ: Các ngươi từ đâu đến và các ngươi đã đến từ đâu? Và họ nói, các tôi tớ của ngài đã đến từ một vùng đất rất xa trong danh của Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ngài; vì chúng tôi đã nghe danh của Ngài, và tất cả những gì Ngài đã làm ở Ai Cập, và tất cả những gì Ngài đã làm cho các vua của người Amô-rít, những người ở bên kia sông Giô-đanh, cho Si-hôn vua của người Amô-rít, và cho Óc vua của Ba-san, người đã ở tại Ách-ta-rốt và tại Ết-rê-i. Và sau khi nghe, các trưởng lão của chúng tôi và tất cả những người sống trong đất của chúng tôi đã nói với chúng tôi rằng, hãy mang lương thực cho mình để đi đường, và hãy đi gặp họ, và hãy nói với họ rằng, chúng tôi là đầy tớ của ngài, và bây giờ xin hãy lập giao ước với chúng tôi. Những ổ bánh này, chúng tôi đã lấy chúng làm lương thực khi còn nóng vào ngày mà chúng tôi ra đi để đến với các ngươi; nhưng bây giờ chúng đã khô và đã trở nên mốc. Và những bầu da đựng rượu này mà chúng tôi đã đổ đầy khi còn mới, và chúng đã vỡ rách; và quần áo của chúng tôi, và dép sandal của chúng tôi đã trở nên cũ vì con đường rất dài. Và các người cai trị đã nhận lương thực của họ, và họ đã không hỏi Chúa. Và Giô-suê đã lập hòa bình với họ, và họ đã lập giao ước với họ để bảo toàn họ; và các người lãnh đạo của hội chúng đã thề với họ. Và sau ba ngày sau khi lập giao ước với họ, họ nghe tin rằng họ ở gần, và rằng họ đang sống giữa họ. Và các con trai Israel đã ra đi, và đã đến các thành phố của họ; còn các thành phố của họ là Gabaon và Kephira và Beerot, và các thành phố của Iarin. Và các con trai của Israel đã không chiến đấu với họ, vì tất cả các người cai trị đã thề với họ nhân

danh Chúa, Đức Chúa Trời của Israel; và toàn thể hội chúng đã phàn nàn về các người cai trị. Và các người lãnh đạo nói với toàn thể hội chúng, Chúng tôi đã thề với họ nhân danh Chúa, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, và bây giờ chúng tôi sẽ không thể chạm vào họ. Điều này chúng ta sẽ làm, bắt sống họ, và chúng ta sẽ bảo toàn họ; và sẽ không có cơn giận chống lại chúng ta vì lời thề mà chúng ta đã thề với họ. Họ sẽ sống, và họ sẽ là những người chặt củi và những người khuân nước cho tất cả hội chúng, đúng như các người cầm quyền đã nói với họ. Và Giô-suê đã triệu tập họ lại, và nói với họ, Tại sao các ngươi đã lừa dối ta, nói rằng, Chúng tôi ở rất xa ngươi, trong khi các ngươi là người bản địa đang sống ở giữa chúng ta? Và bây giờ các ngươi bị nguyền rủa; sẽ không bao giờ thiếu trong các ngươi những nô lệ, cũng như thợ đốn củi, cũng như người khiêng nước cho tôi và Thần của tôi. Và họ trả lời Giô-suê, nói rằng, đã được báo cáo cho chúng tôi những gì Chúa Đức Chúa Trời của ngươi đã ra lệnh cho Môi-se đầy tớ của Ngài, để ban cho các ngươi đất này, và để tiêu diệt hoàn toàn chúng tôi và tất cả những người ở trên đó trước mặt các ngươi; và chúng tôi đã sợ hãi rất nhiều về mạng sống của chúng tôi trước mặt các ngươi, và chúng tôi đã làm việc này. Và bây giờ, chúng tôi phục tùng các ngươi; như điều làm hài lòng các ngươi và như điều có vẻ tốt cho các ngươi, hãy làm với chúng tôi. Và họ đã làm như vậy cho họ; và Giô-suê đã giải cứu họ trong ngày đó khỏi tay các con trai Y-sơ-ra-ên, và họ không giết họ. Và Giô-suê đã chỉ định họ trong ngày đó làm thợ đốn củi và người khiêng nước cho tất cả hội chúng và cho bàn thờ của Đức Chúa Trời; vì điều này những người cư trú Ga-ba-ôn đã trở thành thợ đốn củi và người khiêng nước của bàn thờ của Đức

Chúa Trời cho đến ngày hôm nay, và ở nơi mà Chúa sẽ chọn.

10

Khi Adoni-bezek vua Giê-ru-sa-lem nghe rằng Giô-suê đã chiếm Gai và đã tiêu diệt hoàn toàn nó, theo cách mà họ đã làm với Giê-ri-cô và vua của nó, như vậy họ cũng đã làm với Gai và vua của nó, và rằng những người cư ngụ Ga-ba-ôn đã đào ngũ đến với Giô-suê và đến với I-sơ-ra-en, thì ông đã sợ hãi họ rất nhiều; vì ông biết rằng Ga-ba-ôn là thành phố lớn, như một trong những thành phố mẹ, và tất cả những người đàn ông của nó đều mạnh mẽ. Và Adoni-bezek vua Giê-ru-sa-lem sai người đến gặp Elam vua Hếp-rôn, và đến gặp Phidon vua Giê-ri-mút, và đến gặp Giép-ta vua La-ki, và đến gặp Đa-bên vua Ô-đô-lam, nói rằng: Hãy đến, hãy đi lên gặp ta, và hãy giúp đỡ ta, và chúng ta hãy đánh Ga-ba-ôn; vì họ đã đào ngũ sang Giô-suê và sang các con trai Y-sơ-ra-en. Và năm vua của người Jêbusite đã đi lên: vua Giêrusalem, và vua Hêbrôn, và vua Giêrimốt, và vua Lakít, và vua Ôđôlam, chính họ và tất cả dân của họ. Và họ đóng quân bao quanh Gabaon và bao vây nó. Và những người cư trú Ga-ba-ôn đã gửi người đến Giô-suê vào trại của Y-sơ-ra-ên tại Ganh-ganh, nói rằng, đừng buông tay của ngươi khỏi các tôi tớ của ngươi; hãy đi lên đến chúng tôi, nhanh chóng, và giúp đỡ chúng tôi, và giải cứu chúng tôi; bởi vì tất cả các vua của người A-mô-rít, những người cư trú vùng đồi núi, đã tập hợp lại chống lại chúng tôi. Và Giô-suê đi lên từ Ghinh-ganh, chính ông và tất cả những chiến sĩ với ông, tất cả những người có sức mạnh. Và Chúa nói

với Giô-suê, đừng sợ họ, vì Ta đã giao họ vào tay con; không một ai trong số họ sẽ còn lại trước mặt các ngươi. Và Giô-suê đến tấn công họ đột ngột, ông đã hành quân suốt đêm từ Ghinh-ganh. Và Chúa làm bối rối họ trước mặt các con trai Israel; và Chúa đập tan họ bằng sự đập tan lớn ở Gibeon; và họ đuổi theo họ trên đường lên Beth Horon, và họ chém giết họ cho đến Azekah và cho đến Makkedah. Trong khi họ chạy trốn khỏi trước mặt các con trai Israel trên con đường xuống Horon, thì Chúa ném xuống họ những viên đá mưa đá từ trời cho đến Azekah; và những người chết vì những viên đá mưa đá nhiều hơn những người mà các con trai Israel đã giết bằng gươm trong chiến tranh. Lúc đó Giô-suê nói với Chúa, trong ngày mà Đức Chúa Trời trao người A-mô-rít dưới quyền Y-sơ-ra-ên, khi Ngài đập tan họ ở Ga-ba-ôn, và họ bị đập tan trước mặt các con trai Y-sơ-ra-ên; và Giô-suê nói: Hãy để mặt trời đứng yên trên Ga-ba-ôn, và mặt trăng trên thung lũng A-gia-lôn. Và mặt trời đã đứng yên và mặt trăng đã đứng yên, cho đến khi Đức Chúa Trời bảo vệ họ khỏi kẻ thù của họ; và mặt trời đã đứng yên ở giữa bầu trời; nó không lặn về phương tây cho đến hết một ngày. Và không có ngày nào như vậy, cả trước đó cũng không, cả sau đó cũng không, đến nỗi Đức Chúa Trời nghe lời người, bởi vì Chúa đã chiến đấu cùng với Y-sơ-ra-ên. Và năm vua này đã chạy trốn, và đã giấu mình vào hang động ở Makêđa. Và có người báo cáo cho Giô-suê, nói rằng, năm vị vua đã được tìm thấy đang ẩn náu trong hang động ở Ma-kê-đa. Và Giô-suê nói: Hãy lăn đá lên miệng hang động và chỉ định người canh giữ chúng. Các ngươi đừng đứng lại, hãy đuổi theo sau kẻ thù của các ngươi, và chiếm lấy hậu quân của chúng, và đừng cho phép chúng vào các thành

của chúng; vì Chúa Thượng Đế của chúng ta đã giao nộp chúng vào tay của chúng ta. Và đã xảy ra là khi Giô-suê và mọi con trai Y-sơ-ra-ên chấm dứt việc đánh chém họ một cuộc tàn sát lớn vô cùng cho đến hết, thì những người sống sót đã trốn thoát vào các thành kiên cố. Và tất cả dân chúng đã quay trở lại với Giô-suê tại Ma-kê-đa lành mạnh; và không ai trong các con trai của Y-sơ-ra-ên đã kêu ca bằng lưỡi của mình. Và Giô-suê nói: Hãy mở hang động và đem năm vua này ra khỏi hang động. Và họ đã dẫn năm vua ra khỏi hang động, vua Giê-ru-sa-lem, và vua Hếp-rôn, và vua Giê-ri-mốt, và vua La-ki, và vua A-đu-lam. Và khi họ dẫn chúng ra đến Giô-suê, Giô-suê triệu tập tất cả Y-sơ-ra-ên và các thủ lãnh chiến tranh đi cùng với ông, nói với họ: Hãy tiến lên và đặt chân các ngươi lên cổ của chúng; và họ đến gần và đặt chân của họ lên cổ của chúng. Và Giô-suê nói với họ: Đừng sợ chúng, cũng đừng nhụt chí, hãy can đảm và mạnh mẽ, bởi vì Chúa sẽ làm như vậy với tất cả kẻ thù của các ngươi, những kẻ mà các ngươi đang chiến đấu chống lại. Và Giô-suê giết họ, và treo họ trên năm cây gỗ; và họ bị treo trên những cây gỗ cho đến tối. Và khi đến lúc mặt trời lặn, Giô-suê ra lệnh, và họ hạ họ xuống khỏi những cây gỗ, và họ ném họ vào cái hang mà họ đã chạy trốn ở đó, và họ lăn những hòn đá lên cái hang cho đến ngày hôm nay. Và họ chiếm Mạc-kê-đa trong ngày đó, và họ giết dân thành bằng lưỡi gươm, và họ tiêu diệt hoàn toàn mọi sinh vật thở có trong đó; và không còn lại một ai trong đó được cứu và thoát khỏi; và họ làm cho vua Mạc-kê-đa theo cách họ đã làm cho vua Giê-ri-cô. Và Giô-suê đi khỏi cùng với tất cả Y-sơ-ra-ên từ Ma-kê-đa đến Líp-na, và vây hãm Líp-na. Và Chúa đã giao nó vào tay Y-sơ-ra-ên; và họ đã chiếm nó, và vua của nó, và họ đã giết nó bằng lưỡi

gươm, và mọi sinh vật thở trong nó; và không còn sót lại trong nó người được cứu và người trốn thoát; và họ đã làm với vua của nó theo cách mà họ đã làm với vua Giê-ri-cô. Và Giô-suê đi khỏi và tất cả Y-sơ-ra-ên cùng với ông từ Líp-na đến La-ki, và vây quanh nó, và vây hãm nó. Và Chúa đã trao Lakít vào tay Y-sơ-ra-en. Và chiếm được nó trong ngày thứ hai, và họ giết nó bằng lưỡi gươm, và họ tiêu diệt hoàn toàn nó, theo cách họ đã làm với Libna. Lúc đó Ê-lam vua Ghê-xe đi lên định giúp đỡ La-ki; và Giô-suê đánh hắn bằng lưỡi gươm, và dân của hắn, cho đến không còn sót lại của họ người được cứu và người trốn thoát. Và Giô-suê cùng với tất cả Y-sơ-ra-ên đi khỏi La-ki đến Ô-đô-lam, và vây quanh nó và vây hãm chiếm nó. Và Chúa đã giao nó vào tay Y-sơ-ra-ên; và họ đã chiếm nó trong ngày đó, và họ đã giết hết dân trong đó bằng lưỡi gươm, và mọi sinh vật thở trong đó họ đã giết, theo cách họ đã làm với La-ki. Và Giô-suê cùng với tất cả Y-sơ-ra-ên đi đến Hếp-rôn, và vây hãm thành đó. Và họ đánh nó bằng lưỡi gươm, và mọi sinh vật thở bao nhiêu ở trong nó; không có ai được cứu; theo cách họ đã làm với Ô-đô-lam, họ tiêu diệt hoàn toàn nó, và bao nhiêu ở trong nó. Và Giô-suê và tất cả Y-sơ-ra-ên quay trở lại đến Đê-bia; và bao vây nó, họ chiếm lấy nó, và vua của nó, và các làng của nó; và đánh nó bằng lưỡi gươm, và tiêu diệt hoàn toàn nó, và tất cả sinh vật thở trong nó; và không để lại cho nó một ai sống sót; cách nào họ làm với Hếp-rôn và vua của nó, như vậy họ làm với Đê-bia và vua của nó. Và Giô-suê đánh tất cả đất vùng núi, và Nê-ghép, và vùng đồng bằng, và A-sê-đốt, và các vua của nó; không để lại người được cứu nào trong số họ; và tiêu diệt hoàn toàn tất cả sinh vật thở sự sống, theo cách mà Chúa Đức Chúa Trời của Ít-ra-en đã ra lệnh,

từ Ca-đe Ba-nê-a cho đến Ga-xa, tất cả Gô-sen cho đến Ga-ba-ôn. Và Giô-suê đã đánh tất cả các vua của họ và đất của họ một lần; bởi vì Chúa Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên đã chiến đấu cùng với Y-sơ-ra-ên.

11

Khi Iabis vua Asor nghe tin, ông đã sai người đến gặp Iobab vua Maron, và đến gặp vua Symon, và đến gặp vua Aziph, và đến gặp các vua ở Sidon vĩ đại, vào vùng núi và vào Araba đối diện Keneroth, và vào đồng bằng, và vào Phenaeddor, và đến gặp người Canaan ven biển từ phương đông, và đến gặp người Amorite ven biển, và người Hittite, và người Perizzite, và người Iebussite ở trên núi, và người Hivite, và những người dưới núi Hermon vào đất Massyma. Và họ đi ra, chính họ và các vua của họ cùng với họ, đông như cát biển, và ngựa và xe chiến rất nhiều. Và tất cả các vua chính họ đã tập hợp lại và họ đã đến cùng một nơi, và họ đã đóng trại bên nước Mê-rôm để chiến đấu với Y-sơ-ra-ên. Và Chúa nói với Giô-suê, đừng sợ trước mặt họ, bởi vì ngày mai vào giờ này ta sẽ trao nộp họ đã bị đánh bại trước mặt Y-sơ-ra-ên; ngươi sẽ cắt gân những con ngựa của họ, và ngươi sẽ đốt cháy những cỗ xe chiến của họ bằng lửa. Và Giô-suê cùng tất cả những chiến sĩ đã đến tấn công họ đột ngột tại nước Mê-rôm; và đã xông vào tấn công họ ở vùng đồi núi. Và Chúa đã giao nộp họ vào tay Israel; và họ đánh và đuổi theo họ cho đến Sidon lớn, và cho đến Maseron, và cho đến những đồng bằng Massoch về phía đông; và họ chặt giết họ cho đến khi

không còn ai trong số họ sống sót. Và Giô-suê đã làm với họ theo cách mà Chúa đã truyền lệnh cho ông: ông đã cắt gân ngựa của họ, và ông đã đốt xe chiến của họ bằng lửa. Và Giô-suê quay lại trong thời gian đó, và chiếm được Ha-xô, và vua của nó; mà Ha-xô trước đây cai trị tất cả các vương quốc này. Và họ giết mọi sinh vật thở trong đó bằng gươm, và họ tiêu diệt hoàn toàn tất cả, và không còn lại sinh vật nào thở trong đó; và họ đốt Hazor bằng lửa. Và tất cả các thành phố của các vương quốc, và các vua của chúng, Giô-suê đã chiếm, và giết chúng bằng lưỡi gươm; và họ tiêu diệt hoàn toàn chúng, theo cách mà Môi-se, đầy tớ của Chúa, đã ra lệnh. Nhưng tất cả các thành phố đã được kiên cố, Israel không đốt; ngoại trừ chỉ Hátxo, Israel đốt, và tất cả chiến lợi phẩm của nó, các con trai Israel cướp đoạt cho chính họ; nhưng tất cả chúng, họ tiêu diệt hoàn toàn bằng lưỡi gươm, cho đến khi tiêu diệt chúng; không để lại từ chúng một sinh vật nào còn thở. Theo cách mà Chúa đã ra lệnh cho Môi-se, đầy tớ của Ngài, và Môi-se cũng đã ra lệnh cho Giô-sua như vậy; và Giô-sua đã làm như thế, không vi phạm gì cả trong tất cả những gì Môi-se đã ra lệnh cho ông. Và Giô-suê đã chiếm tất cả vùng đất miền núi, và tất cả vùng đất Nê-ghép, và tất cả vùng đất Gô-sen, và vùng đất thấp, và vùng về phía tây, và núi I-sơ-ra-ên, và những vùng thấp về phía núi từ núi Ha-lác, và cái mà đi lên đến Sê-i-rơ, và cho đến Ba-anh Gát, và những đồng bằng của Li-ban dưới núi Hẹt-môn; và tất cả các vua của họ ông đã bắt, và đã giết, và đã giết chết. Và Giô-suê đã giao chiến với những vua này trong nhiều ngày. Và không có thành phố nào mà Y-sơ-ra-ên không chiếm được; họ chiếm tất cả trong chiến tranh. Bởi vì qua Chúa đã làm cứng cỏi trái tim của họ để gặp vào chiến tranh đối với Y-

sơ-ra-ên, để họ có thể bị tiêu diệt hoàn toàn, để lòng thương xót không được ban cho họ, nhưng để họ có thể bị tiêu diệt hoàn toàn, theo cách mà Chúa đã nói với Môi-se. Và Giô-suê đến trong thời gian đó, và tiêu diệt hoàn toàn những người A-na-kim từ vùng núi, từ Hếp-rôn, và từ Đê-bia, và từ A-náp, và từ toàn bộ Giu-đa cùng với những thành phố của họ; và Giô-suê tiêu diệt hoàn toàn họ. Không còn lại người Anakim nào từ con cái Israel, nhưng trừ trong Gaza, trong Gath, và trong Ashdod thì còn lại. Và Giô-suê đã chiếm lấy tất cả đất đai, đúng như Chúa đã truyền lệnh cho Môi-se; và Giô-suê đã ban chúng cho Y-sơ-ra-ên làm cơ nghiệp trong sự phân chia theo các chi phái của họ; và đất đai đã ngừng bị chiến tranh.

12

Và đây là các vua của xứ, mà các con trai Israel đã giết, và đã chiếm hữu đất của họ bên kia sông Jordan về phía mặt trời mọc, từ hẻm núi Arnon cho đến núi Hermon, và tất cả đất Arabah về phía đông. Si-hôn, vua của người A-mô-rít, người ở tại Hết-bôn, cai trị từ Ạt-nôn, sông ở trong thung lũng theo phần của thung lũng, và nửa xứ Ga-la-át cho đến Gia-bốc, biên giới của con cháu Am-môn. Và Araba cho đến biển Khinnereth về phía đông, và cho đến biển Araba, tức biển Muối, từ phía đông theo con đường Bết-Giê-si-mốt, từ Tê-man ở dưới Át-đốt Phisgah. Và Óc, vua Ba-san, được để lại từ những người khổng lồ, người ở tại Ách-ta-rốt và tại Ết-rê-i, cai trị từ núi Hẹt-môn và từ Sanh-ca, và tất cả Ba-san cho đến biên giới của người Ghê-su-rít và người Ma-a-ca-thít,

và nửa Ga-la-át đến biên giới của Si-hôn, vua Hết-bôn. Môi-se, đầy tớ của Chúa, và các con trai Y-sơ-ra-ên đã đánh họ; và Môi-se đã ban nó làm sản nghiệp cho Ru-bên, và Gát, và nửa chi phái Ma-na-se. Và đây là các vua của người Amo-rít, mà Giô-suê và con trai Y-sơ-ra-ên đã giết ở bên kia sông Giô-đanh bên cạnh biển Ba-anh Gát trong đồng bằng của Li-băng, và cho đến núi Cha-lác đi lên vào Sê-i-rơ; và Giô-suê đã cho nó cho các chi phái Y-sơ-ra-ên thừa kế theo phần đất của họ, trong vùng núi, và trong đồng bằng, và trong A-ra-ba, và trong Át-đốt, và trong vùng hoang mạc, và Nê-ghép; người Hê-tít, và người Amo-rít, và người Ca-na-an, và người Phê-rê-sít, và người Hê-vít, và người Giê-bu-sít. Vua Giêricô, và vua của Gai, cái mà ở gần Bêthên, vua Giêrusalem, vua Hêbrôn, vua Giêrimút, vua Lakít, vua Êlam, vua Gêde, vua Đabir, vua Gađe, vua Hécmat, vua Ađe, vua Lêbna, vua Ôđôlam, vua Êlát, vua Taphút, vua Ôphê, vua Ôphếch của Arốch, vua Asốm, vua Simôôn, vua Mambrốt, vua Adíp, vua Kađết, vua Dachách, vua Marêđốt, vua Giêcốm của Camên, vua Ôđôlam của Phênêađo, vua Gai của Galilê, vua Têsa; tất cả những người này là hai mươi chín vua.

13

Và Giô-suê già cả, đã cao tuổi; và Chúa phán với Giô-suê, ngươi đã cao tuổi, và còn lại rất nhiều đất để làm cơ nghiệp. Và đây là vùng đất bị bỏ lại: biên giới người Philistine, người Geshur, và người Canaan, từ vùng không người ở phía trước Ai Cập cho đến biên giới Ekron về phía bên trái của người Canaan được tính vào

năm vùng cai trị của người Philistine, người Gaza, và người Ashdod, và người Ashkelon, và người Gath, và người Ekron, và người Avvite, từ Teman và tất cả đất Canaan đối diện Gaza, và người Sidon cho đến Aphek, cho đến biên giới của người Amorite, và tất cả đất Galiath của người Philistine, và tất cả Lebanon từ phía đông mặt trời từ Gilgal dưới núi Hermon cho đến lối vào Hamath, tất cả những người ở vùng núi từ Lebanon cho đến Misrephoth Maim. Tất cả những người Si-đôn, ta sẽ tiêu diệt họ khỏi trước mặt I-sơ-ra-en; nhưng hãy phân phát nó bằng thăm cho I-sơ-ra-en, theo cách mà ta đã truyền cho ngươi. Và bây giờ hãy chia đất này làm cơ nghiệp cho chín chi phái và nửa chi phái Ma-na-se. Từ sông Jordan cho đến biển lớn theo hướng mặt trời lặn, ngươi sẽ cho nó; biển lớn sẽ định ranh giới. Hai bộ tộc, và nửa bộ tộc Ma-na-se, tức Ru-bên và Gát, Môi-se đã cho ở bên kia sông Giô-đanh; về phía đông mặt trời Môi-se đầy tớ của Chúa đã cho họ, từ A-rô-e, cái ở trên bờ suối Ạt-nôn, và thành phố ở giữa thung lũng, và tất cả Mi-sô từ Mê-đê-ba; Tất cả các thành phố của Si-hôn vua người A-mô-rít, người trị vì ở Hết-bôn cho đến biên giới con cái Am-môn; Và Ga-la-át, và biên giới Ghê-su-rít, và người Ma-a-ca-tít, tất cả núi Hẹt-môn, và tất cả Ba-san cho đến San-ca; Tất cả vương quốc Óc ở Ba-san, người trị vì ở Ách-ta-rốt và ở Ết-rê-i; người này được để lại từ những người khổng lồ, và Môi-se đã đánh người đó, và tiêu diệt hoàn toàn. Và các con trai Israel không tiêu diệt hoàn toàn người Geshur, và người Maacath, và người Canaan; và vua Geshur và người Maacath ở giữa các con trai Israel cho đến ngày hôm nay. Ngoại trừ chi phái Lê-vi không được cho cơ nghiệp; Chúa là Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, chính Ngài là cơ nghiệp của họ, như Chúa đã nói với

họ; và đây là sự phân chia mà Môi-se đã phân chia cho các con trai Y-sơ-ra-ên trong đồng bằng Mô-áp ở bên kia sông Giô-đanh gần Giê-ri-cô. Và Môi-se đã cho chi phái Ru-bên theo các gia tộc của họ. Và ranh giới của họ trở thành từ A-rô-e, cái mà ở trước hẻm núi Ạt-nôn, và thành phố trong hẻm núi Ạt-nôn; và tất cả Mi-sô, cho đến Hết-bôn, và tất cả các thành phố ở trong Mi-sô, và Đi-bôn, và Ba-mốt Ba-anh, và nhà Mê-ên-bốt, và Ba-san, và Bết-mê-ôn, và Mê-pha-át, và Ki-ri-a-ta-im, và Síp-ma, và Xê-rết Sa-ha, và Si-ôn trong núi Ê-náp, và Bết Phê-ô, và Ách-đốt Phích-ga, và Bết Giê-si-mốt, và tất cả các thành phố của Mi-sô, và tất cả vương quốc của Si-hôn vua của người A-mô-rít, người mà Môi-se đã đánh ông ta và các thủ lĩnh Mi-đi-an, và Ê-vi, và Rê-kem, và Xu-rơ, và Hu-rơ, và Rê-ba người cai trị chiến lợi phẩm Si-ôn, và các cư dân Si-ôn. Và họ đã giết Ba-la-am con trai của Bê-ô, thầy bói, trong trận chiến. Ranh giới của Ru-bên là, Giô-đanh là ranh giới; đây là cơ nghiệp của các con trai Ru-bên theo các gia tộc của họ, các thành phố của họ và các trang trại của họ. Và Môi-se đã cho các con trai của Gát theo các dòng họ của họ. Và ranh giới của họ là Gia-xe, tất cả các thành phố Ga-la-át, và nửa đất của con cái Am-môn cho đến A-ra-ba, là nơi ở đối diện A-rát. Và từ Heshbon cho đến Araboth theo Mizpah, và Botanim, và Maan cho đến các ranh giới của Dibon, và Enadom và Othargai và Bainthanabra và Succoth và Shaphan và vương quốc còn lại của Sihon vua Heshbon; và sông Jordan sẽ đánh dấu ranh giới cho đến phần của biển Chinnereth bên kia sông Jordan từ phía đông. Đây là cơ nghiệp của con trai Gát theo các chi tộc của họ và theo các thành của họ; theo các chi tộc của họ, họ sẽ quay cổ trước mặt kẻ thù của họ, bởi vì các thành của họ và các trang trại của họ đã được

chia theo các chi tộc của họ. Và Môi-se đã cho nửa chi phái Ma-na-se theo các gia tộc của họ. Và ranh giới của họ là từ Ma-an, và tất cả vương quốc Ba-san, và tất cả vương quốc của Óc vua xứ Ba-san, và tất cả các làng của Giai-rơ, những làng ở trong Ba-san, sáu mươi thành. Và nửa của Ga-la-át, và trong Ách-ta-rốt, và trong Ết-rê-i, các thành của vương quốc Óc trong Ba-san, cho các con trai của Ma-ki, con trai của Ma-na-se, và cho nửa số con trai của Ma-ki, con trai của Ma-na-se, theo các gia tộc của họ. Đây là những người mà Môi-se đã phân chia làm cơ nghiệp bên kia sông Giô-đanh, ở đồng bằng Mô-áp, ở bên kia sông Giô-đanh về phía Giê-ri-cô, từ phương đông.

14

Và đây là những người con trai Israel đã nhận thừa kế trong đất Canaan, mà Eleazar thầy tế lễ, và Giô-suê con của Nun, và các người cai trị các tổ phụ các chi phái của con trai Israel đã phân phát thừa kế cho họ. Theo thăm, họ thừa kế, theo cách Chúa đã ra lệnh qua tay Giô-suê cho chín chi phái, và cho nửa chi phái từ bên kia sông Giô-đanh. Và những người Lê-vi không được cho phần đất trong số họ, bởi vì các con trai của Giô-sép là hai chi phái, Ma-na-se và Ép-ra-im; và không được cho phần trong đất cho những người Lê-vi, nhưng chỉ các thành để ở, và những đất chăn thả được phân ra của họ cho gia súc và gia súc của họ. Theo cách mà Chúa đã truyền lệnh cho Môi-se, các con trai Y-sơ-ra-ên đã làm như vậy, và họ đã chia đất. Và các con trai của Giu-đa đã đến gần Giô-suê tại Ghinh-ganh; và Ca-lép con của Giê-

phu-nê người Kê-nít đã nói với ông, ngươi biết lời mà Chúa đã nói với Môi-se người của Đức Chúa Trời về tôi và ngươi tại Ca-đe Ba-nê-a. Vì tôi bốn mươi tuổi khi Môi-se, đầy tớ của Đức Chúa Trời, sai tôi từ Ca-đe Ba-nê-a đi do thám xứ đó; và tôi đã trả lời ông ấy lời theo tâm trí của ông ấy. Những anh em của tôi là những người đã đi lên với tôi đã làm thay đổi lòng của dân, nhưng tôi đã tiếp tục theo Chúa là Đức Chúa Trời của tôi. Và Môi-se đã thề trong ngày đó, nói rằng, mảnh đất mà ngươi đã bước lên sẽ thuộc về ngươi làm cơ nghiệp và con cái ngươi đến đời đời, bởi vì ngươi đã tận tâm đi theo sau Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta. Và bây giờ Chúa đã nuôi dưỡng tôi theo cách mà Ngài đã nói; đây là năm thứ bốn mươi lăm, từ khi Chúa đã nói lời này với Môi-se; và Y-sơ-ra-ên đã đi trong đồng vắng; và bây giờ này tôi hôm nay tám mươi lăm tuổi; Tôi vẫn còn hôm nay mạnh mẽ, như khi Môi-se đã sai tôi, cũng như vậy tôi mạnh mẽ bây giờ để đi ra và đi vào chiến tranh. Và bây giờ tôi xin ngài cái núi này, như Chúa đã nói trong ngày đó, bởi vì ngài đã nghe lời này trong ngày đó; nhưng bây giờ người Anakim ở đó, các thành trì kiên cố và lớn; vậy nếu Chúa ở với tôi, tôi sẽ tiêu diệt hoàn toàn họ, theo cách Chúa đã nói với tôi. Và Giô-suê chúc phước cho ông ta, và ban Hếp-rôn cho Ca-lép con trai của Giê-phu-nê, con trai của Kê-na, làm cơ nghiệp. Vì điều này Hếp-rôn đã trở thành cơ nghiệp của Ca-lép con của Giê-phu-nê người Kê-nát cho đến ngày này, vì chính ông đã vâng theo mệnh lệnh của Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên. Tên của Hebron trước đây là thành phố Argob, đây là thành mẹ của người Anakim; và đất đã ngừng chiến tranh.

15

Và ranh giới của chi tộc Giu-đa theo các thị tộc của họ là từ biên giới của I-đu-mê, từ sa mạc Sin cho đến Ca-đe về phía Nam. Và ranh giới của họ trở thành từ phương Nam cho đến phần của Biển Muối, từ cái sườn đồi chạy về phía Nam. Và nó đi qua trước dốc lên của Akrabbim; và nó đi vòng quanh Sena, và nó đi lên từ phương Nam đến Kadesh Barnea; và nó đi ra Hezron, và nó đi lên vào Addar; và nó đi ra về phía tây Kadesh, và nó đi ra đến Azmon, và nó kéo dài cho đến hẻm núi của Ai Cập; và lối ra của ranh giới của nó sẽ ở trên biển; đây là ranh giới của họ từ phương Nam. Và ranh giới từ phía đông là toàn bộ biển mặn cho đến sông Giô-đanh. Và các ranh giới của họ từ phương Bắc, và từ sườn đồi của biển và từ phần của sông Giô-đanh. Nó bước lên các ranh giới đến Beth Haglaam; và nó đi dọc từ Bắc đến Beth Arabah, và các ranh giới đi lên đến hòn đá Bohan con trai Reuben; Và các ranh giới đi lên đến phần thứ tư của khe núi Achor, và đi xuống đến Gilgal, cái là đối diện với con dốc của Adummim, cái là theo hướng Nam của khe núi, và nó kéo dài đến nước của suối mặt trời; và lối ra của nó sẽ là suối Rogel; Và các ranh giới đi lên vào khe núi Hinnom, trên lưng của người Jebusite từ phía Nam; cái này là Jerusalem; và các ranh giới kéo dài đến đỉnh núi, cái là đối diện với khe núi Hinnom về phía biển, cái là từ phần đất Rephaim ở phía bắc; Và ranh giới kéo dài từ đỉnh của núi đến suối nước Nephtoah, và kéo dài vào núi Ephron; và nó sẽ dẫn ranh giới vào Baal; cái này là thành phố Jearim. Và ranh giới sẽ đi vòng từ Ba-anh đến biển, và sẽ đi qua

vào núi A-xa trên lưng thành Gia-rim từ phương Bắc; đây là Cát-lôn; và sẽ đi xuống đến thành mặt trời, và sẽ đi qua đến phương Nam; Và ranh giới kéo dài theo lưng Éc-rôn về phía bắc, và sẽ kéo dài các ranh giới đến Sốc-cốt, và ranh giới sẽ đi qua đến phương Nam, và sẽ kéo dài đến Líp-na, và điểm kết thúc của các ranh giới sẽ ở tại biển; Và các ranh giới của họ từ biển, biển lớn sẽ đánh dấu ranh giới. Đây là những biên giới của con cái Judah vòng quanh theo các gia tộc của họ. Và cho Caleb con trai của Jephunneh một phần ở giữa các con trai của Judah qua mệnh lệnh của Đức Chúa Trời, và Joshua đã cho ông thành phố Arba thành mẹ của Anak; đây là Hebron. Và Ca-lép con trai của Giê-phu-nê đã tiêu diệt hoàn toàn từ đó ba con trai của A-nác: Sê-sai, Thanh-mai và A-hi-man. Và Ca-lép đi lên từ đó đến cư dân của Đê-bia; và tên của Đê-bia trước đây là thành Chữ Viết. Và Caleb nói, ai chiếm lấy và đánh bại thành phố của Chữ Viết và giành quyền kiểm soát nó, tôi sẽ giao con gái tôi là Achsah cho người ấy làm vợ. Và Othniel con trai của Kenaz, em trai Caleb, đã chiếm được nó, và ông đã gả Achsah con gái mình cho anh ta làm vợ. Và đã xảy ra khi cô ấy đi ra thì cô ấy đã bàn bạc với anh ấy, nói rằng, tôi sẽ xin cha tôi cánh đồng; và cô ấy đã kêu lên từ trên con lừa; và Ca-lép đã nói với cô ấy, có chuyện gì với em? Và cô ấy nói với ông ấy, Cho con một phước lành, vì ông đã cho con vào đất Negev; xin cho con Botthanis. Và ông ấy đã cho cô ấy Gonaithla trên và Gonaithla dưới. Đây là phần thừa kế của chi phái con cháu Giu-đa. Các thành của họ trở thành các thành thuộc về chi phái con trai Giu-đa trên biên giới Ê-đôm trong sa mạc, và Bai-sê-lê-ên, và A-ra, và A-sô, và I-cam, và Rếch-ma, và A-ru-ên, và Ca-đe, và A-sô-ri-ô-na-in, và Mai-nam, và Ban-mai-nan,

và các làng của họ, và các thành A-sê-rôn, đây là A-sô, và Sen, và San-ma, và Mô-la-đa, và Sê-ri, và Bai-pha-lát, và Cô-la-sê-ô-la, và Bê-e-sê-ba; và các làng của họ, và các trang trại của họ, Ba-la, và Ba-cốc, và A-sôm, và En-bô-u-đát, và Bê-tên, và Họt-ma, và Xiếc-lác, và Ma-cha-rim, và Sê-then-nác, và La-bốt, và Sa-lê, và Ê-rô-mốt; hai mươi chín thành, và các làng của họ. Trong vùng đồng bằng: Ashtaol, và Raa, và Assa. Và Ramen, và Tano, và Ilouthoth, và Maiani, và Iermouth, và Adullam, và Membra, và Saocho, và Iazeka, và Sakarim, và Gadera, và các trang trại của nó: mười bốn thành phố, và các làng của chúng. Senna, và Adasan, và Migdal Gad, và Dalad, và Mizpah, và Iachareel, và Beth Doth, và Ideadalea, và Chabra, và Maches, và Maachos, và Geddor, và Bagadiel, và Noman, và Machedan; mười sáu thành phố, và các làng của chúng; Libnah, và Ithak, và Anoch, và Jana, và Nasib, và Keilam, và Akiezi, và Kezib, và Bathesar, và Aijalon; mười thành phố, và các làng của chúng; Ekron, và các làng của nó, và các trang trại của chúng, từ Ekron đến Gemna; và tất cả những gì ở gần Ashdod; và các làng của chúng, Asiedoth, và các làng của nó, và các trang trại của nó; Gaza, và các làng của nó, và các trang trại của nó cho đến suối của Ai Cập, và biển lớn là ranh giới. Và trong vùng đồi núi: Samir, và Jether, và Socah, và Renna, và thành Chữ Viết, tức là Debir, và Anon, và Es, và Man, và Aisam, và Gosom, và Chalou, và Channa, và Gelom; mười một thành phố, và các làng của chúng. Airem, và Remna, và Soma, và Jemain, và Baithachou, và Phacua, và Euma, và thành Arbok, tức là Hebron, và Soraith; chín thành phố, và các trang trại của chúng. Maor, và Carmel, và Ozib, và Itan, và Jariel, và Arikam, và Zakanaim, và Gibeah, và Timnah; chín thành phố, và các làng

của chúng. Ailoua, và Beth Zur, và Geddon, và Magaroth, và Baithanam, và Thekoum; sáu thành phố, và các làng của chúng. Kariathbaal, tức là thành Jearim, và Sotheba; hai thành phố, và các trang trại của chúng. Và Baddargeis, và Tharabaam, và Ainon, và Aiochioza, và Naphlazon, và các thành phố Sadon, và Arkades; bảy thành phố, và các làng của chúng. Và người Giê-bu-sít đã ở tại Giê-ru-sa-lem, và các con trai của Giu-đa không thể tiêu diệt họ; và người Giê-bu-sít đã định cư tại Giê-ru-sa-lem cho đến ngày này.

16

Và ranh giới của các con trai Giô-sép trở thành từ sông Giô-đanh gần Giê-ri-cô về phía đông; và sẽ đi lên từ Giê-ri-cô vào vùng đồi núi, vùng hoang mạc, đến Bê-tên Lu-xa. Và nó sẽ đi ra đến Bethel, và sẽ đi qua các ranh giới của Achatarothi. Và nó sẽ đi qua về phía biển trên ranh giới Aptalim cho đến ranh giới Bết-Hô-rôn hạ, và lối ra của chúng sẽ ở về phía biển. Và các con trai của Giô-sép, Ép-ra-im và Ma-na-se, đã thừa kế. Ranh giới của con cháu Ép-ra-im theo các gia tộc của họ là: ranh giới cơ nghiệp của họ từ phương đông là A-ta-rốt và Ê-rốc cho đến Bết-Hô-rôn phía trên và Ga-xa-ra. Và ranh giới sẽ đến trên biển vào Icasmon từ Bắc Nóng; nó sẽ đi vòng về phía đông vào Thenasa, và Selles, và sẽ đi qua từ phía đông vào Ianoka, và vào Macho, và Ataroth, và các làng của chúng; và sẽ đến Jericho, và sẽ kéo dài đến sông Jordan. Và từ Taphô, ranh giới sẽ đi đến biển đến Chelkana; và sự kết thúc của chúng sẽ ở biển; đây là cơ nghiệp của chi tộc

Ephraim theo các gia tộc của họ. Và các thành phố được tách riêng cho các con trai Ephraim ở giữa cơ nghiệp của các con trai Manasseh, tất cả các thành phố và các làng của chúng. Và Ép-ra-im không phá hủy người Ca-na-an đang sống ở Ghê-xe; và người Ca-na-an sống ở Ép-ra-im cho đến ngày này, cho đến khi Pha-ra-ôn vua Ai-cập đi lên, và chiếm nó, và đốt nó bằng lửa; và họ đâm chết người Ca-na-an, và người Phê-rê-sít, và những người sống ở Ghê-xe; và Pha-ra-ôn cho nó làm của hồi môn cho con gái của ông.

17

Và ranh giới của chi phái các con trai Ma-na-se đã được định, bởi vì người này là con trưởng nam của Giô-sép, cho Ma-ki con trưởng nam của Ma-na-se, cha của Ga-la-át, vì ông là người chiến binh, ở trong xứ Ga-la-át và ở trong xứ Ba-san. Và điều này đã xảy ra cho các con trai còn lại của Ma-na-se theo các gia tộc của họ: cho các con trai của I-ê-xi, và cho các con trai của Kê-lết, và cho các con trai của I-ê-xi-ên, và cho các con trai của Si-chem, và cho các con trai của Sê-mi-đa, và cho các con trai của Hê-phe; đây là những người nam theo các gia tộc của họ. Và Salpaad, con trai của Opher, không có con trai mà chỉ có con gái; và đây là tên các con gái của Salpaad: Maala, Noua, Egla, Melcha, và Thersa. Và họ đứng trước mặt Ê-lê-a-sa thầy tế lễ, và trước mặt Giô-suê, và trước mặt các người cai trị, nói rằng: Đức Chúa Trời đã truyền qua tay Môi-se ban cho chúng tôi cơ nghiệp ở giữa các anh em chúng tôi; và đã được ban cho họ qua mệnh lệnh của

Chúa một phần cơ nghiệp ở trong các anh em của cha họ. Và phần đất được phân chia của họ kéo dài từ Anassa và đồng bằng Labek thuộc vùng đất Gilead, vốn nằm bên kia sông Jordan; Bởi vì các con gái của con trai Manasseh đã thừa kế phần giữa các anh em của họ; còn vùng đất Gilead thuộc về các con trai Manasseh còn lại. Và ranh giới của con cháu Manasseh là Delanath, cái ở trước mặt con cháu Anath, và đi đến các ranh giới đến Jamin và Jassib đến suối Taphthoth. Thuộc về Ma-na-se; và Tháp-bu-a trên biên giới Ma-na-se thuộc về con cái Ép-ra-im. Và ranh giới sẽ đi xuống đến khe núi Karana về phía Nam theo khe núi Iariel, cây terebinth thuộc về Ephraim ở giữa thành phố của Manasseh, và ranh giới của Manasseh ở phía Bắc đến dòng suối, và lối ra của nó sẽ là biển từ phía Nam thuộc về Ephraim và phía Bắc thuộc về Manasseh, và biển sẽ là ranh giới của họ, và về phía Asher họ sẽ nối với nhau ở phía Bắc và với Issachar từ phía Đông Và Ma-na-se sẽ có trong Y-sa-ca và trong A-se là Bết-sê-an và các làng của chúng, và các cư dân Đô-rơ và các làng của nó, và các cư dân Mê-ghi-đô và các làng của nó, và phần thứ ba của Na-phát và các làng của nó. Và các con trai của Ma-na-se không có thể tiêu diệt hoàn toàn các thành phố này; và người Ca-na-an bắt đầu ở trong đất này. Và đã xảy ra là khi con cái Israel đã thắng thế, họ bắt người Canaan làm thần dân, nhưng tiêu diệt hoàn toàn họ thì họ không tiêu diệt hoàn toàn. Nhưng các con trai của Giô-sép đã phản đối với Giô-sua, nói rằng, tại sao ông đã cho chúng tôi thừa kế một phần đất và một phần đo lường? Tôi là một dân tộc đông đúc, và Đức Chúa Trời đã ban phước cho tôi. Và Giô-suê nói với họ: Nếu ngươi là dân đông, hãy đi lên rừng và dọn sạch cho ngươi nếu núi Ép-ra-im chật hẹp với ngươi. Và họ

nói: Miền núi Ép-ra-im không làm chúng tôi hài lòng; và người Ca-na-an đang ở trong đó, ở Bết-san và các làng của nó, trong thung lũng Gít-rê-ên, có ngựa được chọn lọc và có sắt. Và Giô-suê nói với các con trai của Giô-sép, nếu ngươi là dân đông và ngươi có sức mạnh lớn, sẽ không có cho ngươi một phần đất duy nhất; vì rừng sẽ thuộc về ngươi, bởi vì nó là rừng và ngươi sẽ khai phá nó, và nó sẽ thuộc về ngươi; và khi ngươi tiêu diệt người Ca-na-an, mặc dù người có ngựa được chọn; vì ngươi mạnh hơn hắn.

18

Và toàn thể hội chúng con trai Y-sơ-ra-ên được tập hợp tại Si-lô, và họ dựng Lều Chứng Cớ ở đó; và đất đã được chinh phục bởi họ. Và các con trai Israel còn lại chưa nhận được phần đất là bảy chi tộc. Và Giô-suê nói với các con trai Y-sơ-ra-ên: Đến bao giờ các ngươi mới thôi biếng nhác mà đi nhận lấy đất mà Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta đã ban cho? Hãy cho ba người đàn ông từ mỗi chi phái trong các ngươi, và sau khi đứng dậy hãy để họ đi qua vùng đất, và hãy để họ mô tả nó trước mặt ta, như sẽ cần thiết để chia nó. Và họ đến với ông; và ông chia cho họ thành bảy phần; Judah sẽ đặt ranh giới cho họ từ phương Nam, và các con trai của Joseph sẽ đặt ranh giới cho họ từ phương Bắc. Các ngươi hãy chia đất thành bảy phần, và mang đến đây cho ta, và ta sẽ bỏ thăm cho các ngươi trước mặt Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta. Vì các con trai Levi không có phần trong các ngươi; vì chức tế lễ của Chúa là phần của họ; và Gad và Reuben và nửa chi phái Manasseh đã nhận sản nghiệp của họ bên kia

sông Jordan về phía đông, cái mà Môi-se đầy tớ của Chúa đã cho họ. Và những người đàn ông đã đứng dậy rồi đi; và Giô-suê đã ra lệnh cho những người đàn ông đang đi khảo sát đất, nói rằng, hãy đi và khảo sát đất, và hãy đến với ta, và ở đây ta sẽ bỏ thăm cho các ngươi trước mặt Chúa tại Si-lô. Và họ đi, và họ đi qua vùng đất. Và họ thấy nó, và họ viết nó theo các thành phố, bảy phần vào sách, và họ mang đến cho Giô-suê. Và Giô-suê bắt thăm cho họ ở Si-lô trước mặt Chúa. Và thăm thứ của chi tộc Bên-gia-min được bốc ra đầu tiên theo các gia tộc của họ; và ranh giới phần đất được bốc thăm của họ nằm ở giữa các con trai Giu-đa và các con trai Giô-sép. Và ranh giới của họ từ phương Bắc là: từ sông Giô-đanh ranh giới sẽ đi lên phía sau Giê-ri-cô từ phương Bắc, và sẽ đi lên núi về phía biển, và điểm cuối của nó sẽ là hoang mạc Bết-a-ven. Và từ đó ranh giới sẽ đi qua Luz trên sườn Luz từ phía Nam của nó; đây là Bethel; và ranh giới sẽ đi xuống Maatarob Orech đến vùng đồi núi, vùng này ở về phía Nam Beth Horon phía dưới. Và nó sẽ đi qua các ranh giới và sẽ đi qua đến phần nhìn bên cạnh biển từ phía Nam từ ngọn núi đến mặt Bết-Hô-rôn phía Nam; và lối ra của nó sẽ là vào Ki-ri-át Ba-anh; đây là Ki-ri-át Giê-a-rim, thành phố của con trai Giu-đa; đây là phần hướng về phía biển. Và phần hướng về phía Nam từ Kiriath Baal; và ranh giới sẽ đi qua đến Gasin, đến suối nước Nephtoah. Và ranh giới sẽ đi xuống đến một phần, đây là theo mặt thung lũng Sonnam, cái mà là từ phần Emek Rephaim từ phương Bắc, và Gehenna sẽ đi xuống đến lưng người Giêbu từ phương Nam; nó sẽ đi xuống đến suối Rogel; Và nó sẽ đi qua đến suối Bết-Sê-mết; và nó sẽ đi qua đến Galiloth, cái mà là đối diện với lối lên Adummim; và nó sẽ đi xuống đến hòn đá Bohan con trai Ru-bên;

và nó sẽ đi qua theo lưng Bết-A-ra-ba từ phương Bắc, và nó sẽ đi xuống đến ranh giới đến lưng biển từ phương Bắc. Và điểm kết thúc của các ranh giới sẽ là trên sườn núi của Biển Muối về phía Bắc vào phần của sông Jordan từ phía Nam; đây là các ranh giới từ phía Nam. Và sông Jordan sẽ đánh dấu ranh giới từ phía đông; đây là sản nghiệp của con cháu Benjamin, các ranh giới của nó chung quanh theo các gia tộc. Và các thành phố của các con trai Bên-gia-min theo các gia tộc của họ trở thành Giê-ri-cô, và Bê-tê-ga-i-ô, và A-mê-ca-sít, và Bai-tha-ba-ra, và Sa-ra, và Bê-sa-na, và Ai-ên, và Pha-ra, và Ép-ra-tha, và Ca-ra-pha, và Kê-phi-ra, và Mô-ni, và Ghi-bê-a, mười hai thành phố; và các làng của họ, Ghi-bê-ôn, và Ra-ma, và Bê-ê-rô-tha, và Mát-sê-ma, và Mi-rôn, và A-mô-kê, và Phi-ra, và Ca-phan, và Na-can, và Xê-lê-can, và Tha-rê-ê-la, và Giê-bút; cái này là Giê-ru-sa-lem; và Ga-ba-ốt, Gia-rim, mười ba thành phố, và các làng của họ; cái này là cơ nghiệp của các con trai Bên-gia-min theo các gia tộc của họ.

19

Và phần thứ hai được bốc thăm cho các con trai Si-mê-ôn; và phần sản nghiệp của họ nằm giữa các phần sản nghiệp của các con trai Giu-đa. Và phần đất của họ là Beersheba, và Samaa, và Kaladam, và Hazar Shual, và Balah, và Iason, và Eltolad, và Bethul, và Hormah, và Ziklag, và Beth Marcaboth, và Hazar Susah, và Beth Lebaoth, và các cánh đồng của họ; mười ba thành phố, và các làng của họ. Eremmon, và Thalcha, và Jether, và Asan; bốn thành phố và các làng của chúng, xung quanh các

thành phố của chúng cho đến Balek khi đi Bameth về phía Nam; đây là cơ nghiệp của chi phái các con trai Si-mê-ôn theo các gia tộc của họ. Từ phần đất của Giu-đa là sản nghiệp của chi phái con trai Si-mê-ôn, bởi vì phần của con trai Giu-đa trở nên lớn hơn phần của họ; và các con trai Si-mê-ôn thừa kế ở giữa phần đất của họ. Và thăm thứ ba đi ra cho Zaboulon theo các bộ tộc của họ; các ranh giới của sản nghiệp của họ sẽ là Esedekgola, ranh giới của họ, biển và Magelda, và sẽ nối đến Baitharaba vào hẻm núi mà ở trước mặt Iekman. Và nó quay trở lại từ Sedduk từ phía đối diện về phía đông Bết-Sê-mết đến các ranh giới Khi-lốt-Tha-bô, và nó sẽ đi qua đến Đa-bi-rốt, và nó sẽ đi lên đến Pha-gai. Và từ đó nó sẽ đi vòng từ phía đối diện về phía đông đến Geber, đến thành phố Katasem, và nó sẽ đi qua đến Remmona Matharaoza. Và nó sẽ đi vòng quanh các ranh giới về phía Bắc đến Amoth, và lối ra của chúng sẽ ở Gaiphael, và Katanath, và Nabaal, và Symoon, và Jericho, và Baithman. Đây là sản nghiệp của chi phái con cháu Xê-bu-lôn theo các gia tộc của họ, các thành phố và các làng mạc của họ. Và thăm thứ tư được cho Ít-sa-ca. Và ranh giới của họ là Jazel, và Chesulloth, và Shunem, và Agis, và Shiona, và Anaharath, và Anachereth, và Dabiron, và Kishon, và Rebes, và Remeth, và En Gannim, và Tomman, và Beth Pazzez, và Bersaphes. Và nó sẽ nối các ranh giới trên Gát Hêphe, và trên Sa-lem theo biển, và Bết-sê-mết; và sự kết thúc của các ranh giới của nó sẽ là sông Giô-đanh. Đây là cơ nghiệp của chi phái các con trai Y-sa-ca theo các họ hàng của họ, các thành phố và các làng mạc của họ. Và thăm thứ năm đã ra cho A-se theo các gia tộc của họ. Và ranh giới của họ là Exeleketh, và Aleph, và Baithok, và Keaph, và Elimelech, và Ammiel, và

Maasa; và nó sẽ nối với Carmel về phía biển, và với Zion, và Labanath. Và nó sẽ quay lại từ phương đông mặt trời và Baithgeneth, và nó sẽ nối với Zebulun và Ekgai, và Phthael theo hướng Bắc, và nó sẽ đi vào biên giới Saphthaibethme, và Inael, và nó sẽ đi qua vào Chobamasomel, và Elbon, và Rahab, và Ememaon, và Kanthan cho đến Sidon vĩ đại. Và ranh giới sẽ quay lại về Ra-ma, và cho đến suối Mát-pha-sát, và của người Ty-rơ; và ranh giới sẽ quay lại về Gia-síp, và lối ra của nó sẽ là biển, và A-pô-lép, và Ê-khô-dốp, và Ạt-khốp, và A-phéc, và Ra-au. Đây là cơ nghiệp của chi phái con cháu A-se theo các gia tộc của họ, các thành phố và các làng mạc của họ. Và phần đất thứ sáu ra cho Nép-ta-li. Và ranh giới của họ là Moolam, và Mola, và Besemin, và Arme, và Nabok, và Iephthamai, cho đến Dodam; và những lối đi của nó là sông Jordan. Và ranh giới sẽ quay về phía biển tại Aththabor, và sẽ đi qua từ đó đến Iakana, và sẽ nối với Zebulun từ phía Nam, và Asher sẽ nối về phía biển, và sông Jordan ở phía đông. Và các thành có tường của người Tyre: Tyre, và Omathadaketh, và Kenereth, và Armaith, và Arael, và Hazor, và Kades, và Assari, và suối Hazor, và Keroe, và Megalaarim, và Baiththame, và Thessamys. Đây là cơ nghiệp của chi phái các con trai Nép-ta-li. Và cho Đan, phần đất thứ bảy đã đi ra. Và ranh giới của họ đã trở thành Sarath, và Asa, và các thành phố Sammaus, và Salamin, và Ammon, và Silatha, và Elon, và Thamnatha, và Ekron, và Alkatha, và Begethon, và Gebeelan, và Azor, và Banaibakat, và Gethremmon, và từ biển Hierakon, ranh giới gần Joppa. Đây là sản nghiệp của chi phái con trai Đan theo các huyện của họ, các thành phố của họ và các làng của họ. Và con trai Đan đã đi và đánh Lachis, và chiếm nó, và đánh nó bằng

lưỡi gươm; và định cư ở đó và gọi tên nó là Lasendan. Và họ đã đi chiếm hữu đất đai theo ranh giới của họ; và con trai Y-sơ-ra-ên đã cho một sản nghiệp cho Giô-suê con trai của Nun ở giữa họ qua mệnh lệnh của Đức Chúa Trời, và họ đã cho ông thành phố mà ông đã xin, Thamnasarach, cái ở trong núi Ép-ra-im; và ông đã xây thành phố, và ông đã ở trong đó. Đây là những sự phân chia mà thầy tế lễ Ê-lê-a-sa, Giô-suê con của Nun, và các người lãnh đạo của các tổ phụ trong các chi phái Y-sơ-ra-ên đã phân phát như cơ nghiệp theo thăm tại Si-lô trước mặt Chúa, bên cạnh các cửa của lều chứng cớ; và họ đã đi chiếm hữu đất đai.

20

Và Chúa đã nói với Giô-suê rằng: Hãy nói với các con trai Y-sơ-ra-ên rằng: Hãy cho các thành trú ẩn mà ta đã nói với các ngươi qua Môi-se. Nơi trú ẩn cho kẻ giết người đã đánh linh hồn một cách không chủ ý; và các thành phố sẽ là nơi trú ẩn cho các ngươi, và kẻ giết người sẽ không chết bởi kẻ báo thù máu, cho đến khi hắn đứng trước hội chúng để xét xử. Và đã chỉ định Kadesh ở Galilee trên núi của Naphtali, và Shechem trên núi của Ephraim, và thành Arbok, đây là Hebron, trên núi của Judah. Và ở bên kia sông Jordan, ông cho Bê-xe trong vùng hoang dã trên vùng đồng bằng từ chi phái Ru-bên, và Ra-mốt trong Ga-la-át từ chi phái Gát, và Gô-lan trong Ba-san từ chi phái Ma-na-se. Những thành phố này được chỉ định cho con cái Israel và cho người ngoại đang ở giữa họ, để mọi người vô ý đánh linh hồn chạy trốn đến đó, để không chết trong tay của kẻ báo thù máu, cho đến khi

đứng trước hội đồng để chịu sự phán xét.

21

Và các trưởng tộc trưởng của các con trai Lê-vi đã đến gần Ê-lê-a-sa thầy tế lễ, và Giô-suê con của Nun, và các trưởng các chi phái tổ phụ từ các chi phái Y-sơ-ra-ên. Và họ đã nói với họ trong Si-lô trong đất Ca-na-an, nói rằng, Chúa đã truyền lệnh qua tay Môi-se ban cho chúng tôi các thành để ở, và các đồng cỏ cho gia súc của chúng tôi. Và các con trai Y-sơ-ra-ên đã cho người Lê-vi khi phân chia gia nghiệp theo mệnh lệnh của Chúa các thành phố và đồng cỏ chung quanh chúng. Và thăm đã ra cho dân Cô-hát; và các con trai A-rôn là các thầy tế lễ người Lê-vi đã nhận được từ chi phái Giu-đa và từ chi phái Si-mê-ôn và từ chi phái Bên-gia-min bằng thăm, mười ba thành. Và các con trai Kohath còn lại từ chi phái Ephraim và từ chi phái Dan và từ nửa chi phái Manasseh được bằng thăm mười thành. Và các con trai của Ghẹt-sôn từ chi phái Y-sa-ca và từ chi phái A-se và từ chi phái Nép-ta-li và từ nửa chi phái Ma-na-se ở Ba-san, mười ba thành. Và cho các con trai Mê-ra-ri theo các gia tộc của họ từ chi phái Ru-bên và từ chi phái Gát và từ chi phái Xa-bu-lôn bằng bắt thăm, mười hai thành. Và các con trai Israel đã cho các người Lê-vi các thành phố và các đồng cỏ của chúng, theo cách mà Chúa đã ra lệnh cho Môi-se, bằng thăm. Và chi tộc con trai Giu-đa và chi tộc con trai Si-mê-ôn và từ chi tộc con trai Bên-gia-min đã cho những thành phố này; và chúng được gọi tên cho con trai A-rôn từ dân của Kê-hát thuộc con trai Lê-vi, bởi vì cho những người này đã có phần thăm thẻ.

Và ông đã cho họ Kiriath Arba, thành phố mẹ của Anak; này là Hebron trong núi Judah; và đồng cỏ xung quanh nó, và cánh đồng của thành phố, và làng của nó, Joshua đã cho các con trai của Caleb con của Jephunneh làm sở hữu. Và cho các con trai A-rôn thành trú ẩn cho kẻ sát nhân, Hếp-rôn, và các đồng cỏ thuộc về nó; và Líp-na, và các đồng cỏ thuộc về nó; Và Ai-lôm, và các đồng cỏ thuộc về nó; và Tê-ma, và các đồng cỏ thuộc về nó; Và Ghê-la, và các đồng cỏ thuộc về nó; và Đê-bia, và các đồng cỏ thuộc về nó; Và A-sa, và các đồng cỏ thuộc về nó; và Ta-nu, và các đồng cỏ thuộc về nó; và Bết-sê-mết, và các đồng cỏ thuộc về nó; chín thành từ hai chi phái này. Và từ chi phái Bên-gia-min: Ga-ba-ôn và các đất chăn nuôi của nó, Ghê-ba và các đất chăn nuôi của nó, A-na-tốt và các đất chăn nuôi của nó, và Ga-ma-la và các đất chăn nuôi của nó; bốn thành. Tất cả các thành phố của con trai A-rôn, tức các thầy tế lễ, là mười ba. Và cho các dân con trai Kê-hát, những người Lê-vi còn lại từ con trai Kê-hát, và thành của các thầy tế lễ của họ từ chi phái Ép-ra-im; và họ đã cho họ thành trú ẩn của kẻ giết người, là Si-chem, và đồng cỏ của nó; và Ga-xa-ra và đồng cỏ của nó; và Bết-Hô-rôn, và đồng cỏ của nó; bốn thành. Và từ chi phái Đan, Ên-thê-kê, và các đồng cỏ của nó; và Ghết-đan, và các đồng cỏ của nó; Và Ai-gia-lôn, và các đồng cỏ của nó; và Gát-rim-môn, và các đồng cỏ của nó; bốn thành. Và từ nửa chi tộc Manasseh, thành Tanach và đất chăn thả của nó; và thành Iebatha và đất chăn thả của nó; hai thành. Tất cả mười thành phố, và những đồng cỏ được phân riêng thuộc về chúng, dành cho các dòng họ con cháu Kohath còn lại. Và cho các con trai Gershon thuộc người Levi từ nửa chi phái Manasseh các thành được dành riêng cho những kẻ giết người,

là Golan trong Bashan và các đất chăn thả được dành riêng cho nó; và Beeshterah và các đất chăn thả được dành riêng cho nó; hai thành. Và từ bộ lạc Y-sa-ca: Ki-si-ôn và đất chăn nuôi được tách riêng của nó, và Đa-bê-rát và đất chăn nuôi được tách riêng của nó, và Ra-mốt và đất chăn nuôi được tách riêng của nó, và Suối Chữ Viết và đất chăn nuôi được tách riêng của nó; bốn thành. Và từ chi tộc A-se: Basella và các đất chăn nuôi của nó; và Dabbon và các đất chăn nuôi của nó; và Helkath và các đất chăn nuôi của nó; và Rahab và các đất chăn nuôi của nó; bốn thành. Và từ chi tộc Nép-ta-li, thành được dành riêng cho kẻ sát nhân, là Kê-đe trong Ga-li-lê, và đất chung quanh nó; và Nem-mát, và đất chung quanh nó; và Tem-môn, và đất chung quanh nó; ba thành. Tất cả các thành phố của Gershon theo các gia tộc của họ là mười ba thành phố. Và cho dân tộc con trai Mê-ra-ri, những người Lê-vi còn lại, từ chi phái Sa-bu-luân: thành Ma-an và đất chăn thả của nó; và thành Ca-đe và đất chăn thả của nó; và Xin-la và đất chăn thả của nó; ba thành. Và bên kia sông Jordan gần Jericho từ chi phái Reuben, thành là nơi trú ẩn của kẻ giết người, là Bosor trong vùng hoang dã; Miso và đồng cỏ của nó; và Jazer và đồng cỏ của nó; và Decmon và đồng cỏ của nó; và Mephaath và đồng cỏ của nó; bốn thành. Và từ chi phái Gát, thành nơi trú ẩn của kẻ giết người, và Ra-mốt trong Ga-la-át, và đồng cỏ của nó; Ka-min, và đồng cỏ của nó; và Ết-bôn, và đồng cỏ của nó; và Gia-xe, và đồng cỏ của nó; tất cả bốn thành. Tất cả các thành phố dành cho các con trai Mê-ra-ri theo các gia tộc của họ, những người còn lại từ chi phái Lê-vi; và các thành phố đó là mười hai thành. Tất cả các thành phố của người Lê-vi ở giữa sự chiếm hữu của con cái Y-sơ-ra-ên, bốn mươi tám thành phố, và các đồng cỏ

của chúng xung quanh các thành phố này; mỗi thành phố và các đồng cỏ xung quanh thành phố đó cho tất cả các thành phố này; Và Chúa đã ban cho Y-sơ-ra-ên tất cả đất đai mà Ngài đã thề ban cho các tổ phụ của họ; và họ đã chiếm hữu nó, và họ đã định cư trong nó. Và Chúa cho họ được nghỉ ngơi khắp xung quanh, đúng như Ngài đã thề với các tổ phụ của họ; không một ai đứng vững trước mặt họ trong số tất cả kẻ thù của họ; Chúa đã giao tất cả kẻ thù của họ vào tay họ. Không có lời nào thất bại trong tất cả những lời tốt đẹp mà Chúa đã phán với con cái Y-sơ-ra-ên; tất cả đều đã ứng nghiệm.

22

Lúc đó Giô-suê gọi họp các con trai Ru-bên, và các con trai Gát, và nửa chi phái Ma-na-se, và nói với họ, các ngươi đã nghe tất cả những gì Môi-se đầy tớ Chúa đã truyền cho các ngươi, và các ngươi đã vâng lời tiếng của ta theo tất cả những gì ông đã truyền cho các ngươi. Các ngươi không bỏ rơi anh em của các ngươi trong nhiều ngày này; cho đến ngày hôm nay các ngươi đã giữ mệnh lệnh của Chúa là Thượng Đế của các ngươi. Bây giờ Chúa là Thần chúng ta đã cho các anh em chúng ta nghỉ ngơi, theo cách Ngài đã nói với họ; vậy bây giờ hãy quay về, hãy đi về các nhà của các ngươi, và về đất sở hữu của các ngươi, mà Môi-se đã cho các ngươi ở bên kia sông Giô-đanh. Nhưng các ngươi hãy giữ rất cẩn thận để làm các điều răn và luật pháp, mà Môi-se, tôi tớ của Chúa, đã truyền cho chúng ta làm; yêu mến Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta, đi trong tất cả các đường lối của Ngài,

giữ các điều răn của Ngài, và gắn bó với Ngài, và phục vụ Ngài từ toàn bộ tâm trí của các ngươi và từ toàn bộ linh hồn của các ngươi. Và Giô-sua chúc phước cho họ và sai họ đi, và họ đã trở về nhà của mình. Và cho nửa bộ tộc Ma-na-se, Môi-se đã cho đất ở Ba-san, và cho nửa kia, Giô-suê đã cho đất cùng với các anh em của họ ở bên kia sông Giô-đanh bên cạnh biển; và khi Giô-suê sai họ về các nhà của họ thì ông đã chúc phước cho họ. Và với của cải nhiều, họ đã trở về nhà của họ; và gia súc rất nhiều, và bạc, và vàng, và sắt, và quần áo nhiều, họ đã chia chiến lợi phẩm của các kẻ thù với các anh em của họ. Và các con trai Ru-bên, các con trai Gát, và nửa chi phái Ma-na-se đã đi từ các con trai Y-sơ-ra-ên ở Si-lô trong đất Ca-na-an để đi đến Ga-la-át, đến đất sở hữu của họ, mà họ đã thừa kế qua mệnh lệnh của Chúa trong tay Môi-se. Và họ đến Ga-la-át của sông Giô-đanh, là vùng ở trong đất Ca-na-an; và các con trai Ru-bên, các con trai Gát, và nửa chi phái Ma-na-se đã xây dựng ở đó một bàn thờ bên sông Giô-đanh, một bàn thờ lớn có thể nhìn thấy. Và các con trai Y-sơ-ra-ên đã nghe người ta nói rằng, Này các con trai Ru-bên, và các con trai Gát, và nửa chi phái Ma-na-se đã xây một bàn thờ trên biên giới đất Ca-na-an tại Ga-la-át của sông Giô-đanh ở bên kia các con trai Y-sơ-ra-ên. Và tất cả con trai Israel đã tập hợp tại Shiloh để đi lên gây chiến với họ. Và các con trai Y-sơ-ra-ên đã sai đến các con trai Ru-bên và đến các con trai Gát và đến các con trai nửa chi phái Ma-na-se vào đất Ga-la-át, cả Phi-nê-a con trai Ê-lê-a-sa con trai A-rôn thầy tế lễ thượng phẩm, và mười người lãnh đạo cùng với ông; một người lãnh đạo từ nhà gia tộc từ tất cả các chi phái Y-sơ-ra-ên; các người lãnh đạo các nhà gia tộc là các quan chỉ huy ngàn quân Y-sơ-ra-ên. Và họ đến với các con trai Ru-bên, và

với các con trai Gát, và với nửa chi phái Ma-na-se vào đất Ga-la-át; và họ nói với họ, nói rằng: Toàn thể hội chúng của Chúa nói những điều này: Sự vi phạm này là gì, mà các ngươi đã vi phạm trước mặt Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, quay đi hôm nay khỏi Chúa, đã xây cho chính các ngươi một bàn thờ, để các ngươi trở thành những kẻ phản loạn khỏi Chúa? Tội lỗi Phê-ô đối với chúng ta không nhỏ phải không, bởi vì chúng ta không được tẩy sạch khỏi nó cho đến ngày này? Và đã có một tai họa xảy ra trong hội chúng của Chúa. Và các ngươi đã quay lưng khỏi Chúa hôm nay; và sẽ là nếu các ngươi rời bỏ Chúa hôm nay, thì ngày mai cơn thịnh nộ sẽ ở trên toàn thể Y-sơ-ra-ên. Và bây giờ nếu đất sở hữu của các ngươi nhỏ, hãy băng qua vào đất sở hữu của Chúa, nơi mà lều của Chúa ngự ở đó, và các ngươi sẽ được thừa kế giữa chúng ta; và đừng trở thành những kẻ phản loạn chống lại Đức Chúa Trời, và các ngươi cũng đừng rời xa Chúa, bởi vì các ngươi đã xây bàn thờ bên ngoài bàn thờ của Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta. Không phải kìa A-ca con của Xê-rách đã phạm tội bằng sự vi phạm về vật biệt riêng, và cơn thịnh nộ đã đến trên toàn thể hội chúng Y-sơ-ra-ên sao? Và người này, một mình anh ta, đã chết vì tội lỗi của chính mình. Và các con trai Ru-bên, các con trai Gát, và nửa chi phái Ma-na-se đã trả lời và nói với các chỉ huy ngàn người của Y-sơ-ra-ên rằng: Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời, Chúa là Đấng biết, và Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời, chính Ngài biết, và Y-sơ-ra-ên, chính họ sẽ biết; nếu chúng tôi đã phạm tội trong sự phản loạn trước mặt Chúa, xin đừng cứu chúng tôi trong ngày này. Và nếu chúng tôi đã xây cho mình một bàn thờ để rời khỏi Chúa là Thần của chúng tôi, để dâng lên trên đó của lễ toàn thiêu, để dâng trên đó của lễ bình

an, thì Chúa sẽ tra xét. Nhưng vì sự thận trọng về lời nói, chúng tôi đã làm điều này, nói rằng, để con cái của các ngươi không nói với con cái của chúng tôi vào ngày mai, Các ngươi có gì với Chúa, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên? Và Chúa đã đặt ranh giới giữa chúng ta và các ngươi là sông Giô-đanh, và các ngươi không có phần trong Chúa; và các con trai của các ngươi sẽ làm cho các con trai của chúng ta trở nên xa lạ, để chúng không thờ phượng Chúa. Và chúng tôi đã nói làm như vậy, việc xây dựng bàn thờ này không phải vì của lễ cũng không phải vì của tế lễ, nhưng để cái này là chứng cớ giữa chúng tôi và các ngươi, và giữa các thế hệ của chúng tôi sau chúng tôi, để phục vụ sự thờ phượng Chúa trước mặt Ngài, bằng các của lễ của chúng tôi và bằng các của tế lễ của chúng tôi và bằng các của tế lễ bình an của chúng tôi; và các con cái của các ngươi sẽ không nói với các con cái của chúng tôi ngày mai, các ngươi không có phần của Chúa. Và chúng tôi đã nói, nếu điều đó có thể xảy ra một lần nào đó và họ sẽ nói với chúng tôi, hoặc với các thế hệ của chúng tôi vào ngày mai, và họ sẽ nói, hãy nhìn hình ảnh giống như của bàn thờ Chúa, cái mà các cha của chúng tôi đã làm không phải vì các lễ vật cũng không phải vì các của lễ thiêu, nhưng nó là lời chứng ở giữa các ngươi và giữa chúng tôi, và giữa các con trai của chúng tôi. Không nên vậy, cho nên chúng tôi quay mặt đi từ Chúa trong ngày hôm nay, rời bỏ Chúa, để mà chúng tôi xây dựng bàn thờ cho của lễ toàn thiêu, và cho các của tế lễ, và cho của tế lễ bình an, ngoại trừ bàn thờ Chúa, cái ở trước lều của Ngài. Và Phineas thầy tế lễ và tất cả các lãnh đạo của hội chúng Israel, những người ở với ông, đã nghe những lời mà các con trai Reuben và các con trai Gad và nửa chi phái Manasseh đã nói, và điều đó

làm họ hài lòng. Và Phineas thầy tế lễ nói với các con trai Reuben và các con trai Gad và nửa chi phái Manasseh: Hôm nay chúng ta đã biết rằng Chúa ở với chúng ta, bởi vì các ngươi đã không phạm tội trước mặt Chúa, và bởi vì các ngươi đã giải cứu các con trai Israel khỏi tay Chúa. Và Phi-nê-a thầy tế lễ và các người cai trị quay trở lại từ các con trai Ru-bên và từ các con trai Gát và từ nửa chi phái Ma-na-se, từ Ga-la-át đến đất Ca-na-an, đến với các con trai Y-sơ-ra-ên; và họ trả lời họ những lời đó. Và điều đó làm hài lòng các con trai Y-sơ-ra-ên; và họ nói với các con trai Y-sơ-ra-ên, và họ chúc phước Đức Chúa Trời của các con trai Y-sơ-ra-ên; và họ nói không còn đi lên đánh họ trong chiến tranh để tiêu diệt hoàn toàn đất của các con trai Ru-bên và các con trai Gát và nửa chi phái Ma-na-se; và họ định cư trên đó. Và Giô-suê đặt tên cho bàn thờ của Ru-bên và của Gát và của nửa chi phái Ma-na-se, và nói rằng nó là chứng cớ ở giữa họ, rằng Chúa là Đức Chúa Trời của họ.

23

Và xảy ra sau nhiều ngày, sau khi Chúa cho Y-sơ-ra-ên nghỉ ngơi khỏi tất cả kẻ thù chung quanh, Giô-suê đã già và cao tuổi. Và Giô-suê đã triệu tập tất cả các con trai của Y-sơ-ra-ên và hội đồng trưởng lão của họ và các người cai trị của họ và các quan xét của họ và các thầy thông giáo của họ, và nói với họ: Tôi đã già và đã cao tuổi; Nhưng các ngươi đã thấy tất cả những gì Chúa Đức Chúa Trời của chúng ta đã làm cho tất cả các dân tộc này trước mặt chúng ta, bởi vì Chúa Đức Chúa Trời của các ngươi là Đấng

đã chiến đấu cho các ngươi. Hãy nhìn rằng ta đã phân cho các ngươi các dân tộc còn lại, những cái này bằng thăm, làm sản nghiệp cho các chi tộc của các ngươi, từ sông Giô-đanh, tất cả các dân tộc mà ta đã tiêu diệt hoàn toàn, và từ biển lớn sẽ định ranh giới về phía mặt trời lặn. Và Chúa là Thượng Đế của chúng ta này sẽ tiêu diệt họ khỏi trước mặt chúng ta, cho đến khi họ bị diệt vong; và Ngài sẽ sai các thú dữ hoang dã đến với họ, cho đến khi Ngài tiêu diệt họ và các vua của họ khỏi trước mặt các ngươi, và các ngươi sẽ thừa kế đất đai của họ, như Chúa là Thượng Đế của chúng ta đã phán với các ngươi. Vậy nên hãy rất mạnh mẽ để giữ gìn và làm tất cả những điều đã được viết trong sách luật pháp của Môi-se, để các ngươi không rẽ sang phải hoặc trái, để các ngươi không đi vào các dân tộc còn lại này; và tên của các thần của chúng sẽ không được gọi giữa các ngươi, và các ngươi cũng không được phục vụ, và các ngươi cũng không được thờ lạy chúng, nhưng các ngươi sẽ bám chặt vào Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta, giống như các ngươi đã làm cho đến ngày này. Và Chúa sẽ tiêu diệt các dân tộc lớn và mạnh khỏi trước mặt các ngươi; và không ai đứng chống lại trước chúng ta cho đến ngày này. Một người trong các ngươi đã đuổi theo một ngàn người, bởi vì Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta đã chiến đấu cho các ngươi, đúng như Ngài đã nói với chúng ta. Và hãy hết sức giữ gìn việc yêu mến Chúa, Đức Chúa Trời của chúng ta. Nếu vì các ngươi quay lưng và liên kết với các dân tộc còn sót lại này ở với các ngươi, và các ngươi kết hôn với họ, và các ngươi trộn lẫn với họ và họ với các ngươi, hãy biết rằng Chúa sẽ không tiếp tục tiêu diệt hoàn toàn các dân tộc này khỏi trước mặt các ngươi; và họ sẽ trở thành bẫy cho các ngươi, và thành vật vấp ngã, và thành

đinh trong gót chân các ngươi, và thành mũi tên trong mắt các ngươi, cho đến khi các ngươi bị diệt khỏi đất tốt đẹp này, mà Chúa là Đức Chúa Trời các ngươi đã ban cho các ngươi. Còn tôi sẽ đi theo con đường, như tất cả mọi người trên đất; và các ngươi sẽ biết trong lòng các ngươi và trong linh hồn các ngươi, rằng không có một lời nào hụt từ tất cả những lời mà Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta đã phán về tất cả những điều thuộc về chúng ta, không có lời nào sai lệch trong số đó. Và sẽ là theo cách mà tất cả những lời tốt đẹp đã đến với chúng ta, mà Chúa đã nói về các ngươi; như vậy Chúa Đức Chúa Trời sẽ đem đến trên các ngươi tất cả những lời xấu xa cho đến khi tiêu diệt các ngươi khỏi đất tốt đẹp này, mà Chúa đã ban cho các ngươi, khi các ngươi vi phạm giao ước của Chúa Đức Chúa Trời chúng ta, mà Ngài đã truyền cho chúng ta, và đi phục vụ các thần khác và thờ lạy chúng.

24

Và Giô-suê đã tập hợp tất cả các chi phái Y-sơ-ra-ên vào Si-lô, và đã triệu tập các trưởng lão của họ và các thầy thông giáo của họ và các quan xét của họ, và đã đặt họ trước mặt Đức Chúa Trời. Và Giô-suê nói với tất cả dân chúng, Chúa Thần của Ít-ra-en phán những điều này: Bên kia sông các tổ phụ của các ngươi đã cư ngụ từ ban đầu, Tha-ra cha của Áp-ra-ham và cha của Na-cô, và họ đã phục vụ các thần khác. Và ta đã đem cha của các ngươi là Áp-ra-ham từ bên kia sông, và ta đã dẫn ông ấy trong khắp đất; và ta đã gia tăng dòng dõi của ông ấy, và ta đã cho ông ấy Y-sác,

và cho Y-sác thì Gia-cốp và Ê-sau; và ta đã cho Ê-sau núi Sê-i-rơ để thừa kế; và Gia-cốp và các con trai của ông ấy đã đi xuống Ai-cập, và họ đã trở thành ở đó một dân tộc lớn và đông và mạnh mẽ; và người Ai-cập đã hành hại họ. Và tôi đã đánh Ai Cập bằng những dấu hiệu mà tôi đã làm ở giữa họ. Và sau những điều này, Ngài đã dẫn tổ tiên chúng ta ra khỏi Ai Cập, và các ngươi đã đi vào Biển Đỏ; và người Ai Cập đã đuổi theo tổ tiên chúng ta bằng xe ngựa và ngựa vào Biển Đỏ. Và chúng tôi kêu cứu đến Chúa; và Ngài ban mây và bóng tối ở giữa chúng tôi và người Ai Cập, và Ngài đem biển đến trên họ, và phủ lấp họ; và mắt của các ngươi đã thấy tất cả những gì Chúa làm trong đất Ai Cập; và các ngươi đã ở trong hoang mạc nhiều ngày. Và Ngài dẫn chúng tôi vào đất của người Amô-rít cư trú bên kia sông Giô-đanh, và Chúa phó giao họ vào tay chúng tôi; và các ngươi chiếm hữu đất của họ, và các ngươi tiêu diệt hoàn toàn họ khỏi trước mặt các ngươi. Và Balak con của Xếp-pho, vua Mô-áp, đã đứng lên và dàn trận chống lại Y-sơ-ra-ên, và đã sai người đi gọi Ba-la-am để nguyền rủa chúng tôi. Và Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi không muốn hủy diệt ngươi; và Ngài đã ban phước lành cho chúng ta, và đã giải cứu chúng ta khỏi tay của họ, và đã trao nộp họ. Và các ngươi đã băng qua sông Jordan, và các ngươi đã đến Jericho; và những người cư trú ở Jericho đã giao chiến chống lại chúng ta: người Amorite, người Canaanite, người Perizzite, người Hivite, người Jebusite, người Hittite, và người Girgashite; và Chúa đã trao họ vào tay chúng ta. Và Ngài đã sai bầy ong bắp cày đi trước các ngươi; và Ngài đã đuổi họ khỏi trước mặt chúng ta, mười hai vua của người Amô-rít, không phải bằng gươm của ngươi cũng không phải bằng cung của ngươi. Và Ngài đã cho các ngươi đất

mà các ngươi không lao động trên đó, và các thành phố mà các ngươi không xây dựng, và các ngươi đã định cư trong chúng, và các vườn nho và vườn ô liu mà các ngươi không trồng, các ngươi đang ăn. Và bây giờ các ngươi hãy kính sợ Chúa, và hãy phục vụ Ngài trong sự ngay thẳng và trong sự công chính, và hãy loại bỏ các thần lạ mà tổ phụ chúng ta đã phục vụ ở bên kia con sông và ở Ai Cập, và hãy phục vụ Chúa. Nếu các ngươi không muốn phục vụ Chúa, hãy chọn cho mình hôm nay các ngươi sẽ phục vụ ai, hoặc các thần của tổ tiên các ngươi ở bên kia sông, hoặc các thần của người A-mô-rít trong đất mà các ngươi đang ở; nhưng ta và nhà của ta sẽ phục vụ Chúa, vì Ngài là thánh. Và dân chúng trả lời nói, không thể nào chúng tôi bỏ Chúa để phục vụ các thần khác. Chúa Đức Chúa Trời của chúng ta, chính Ngài là Đức Chúa Trời; chính Ngài đã đem chúng ta và các tổ phụ của chúng ta lên từ Ai Cập, và đã bảo vệ chúng ta trong suốt con đường mà chúng ta đã đi, và giữa tất cả các dân tộc mà chúng ta đã đi qua. Và Chúa đã đuổi người Amô-rít và tất cả các dân tộc ở trong đất khỏi trước mặt chúng tôi; nhưng chúng tôi cũng sẽ phục vụ Chúa, vì Ngài là Đức Chúa Trời của chúng tôi. Và Giô-suê nói với dân chúng: Các ngươi không thể phục vụ Chúa, bởi vì Đức Chúa Trời là thánh; và Ngài là Đấng ghen tương, Ngài sẽ không tha thứ tội lỗi của các ngươi và những hành vi phạm pháp của các ngươi, khi mà các ngươi bỏ Chúa và phục vụ các thần khác; và Ngài sẽ đến làm hại các ngươi và tiêu diệt các ngươi thay vì những điều tốt Ngài đã làm cho các ngươi. Và dân chúng nói với Giô-suê: Không, nhưng chúng tôi sẽ phục vụ Chúa. Và Giô-suê nói với dân chúng: Các ngươi là nhân chứng chống lại chính các ngươi, rằng các ngươi đã chọn để phục vụ Chúa. Và bây giờ hãy

loại bỏ các thần ngoại bang ở giữa các ngươi, và hãy làm thẳng lòng của các ngươi hướng về Chúa là Thần của Israel. Và dân sự nói với Giô-suê, Chúng tôi sẽ thờ phượng Chúa và chúng tôi sẽ vâng lời Ngài. Và Giô-suê lập giao ước với dân trong ngày đó, và ông ban cho họ luật pháp và sự phán xét tại Si-lô trước Lều của Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên. Và ông ấy đã viết những lời này vào sách luật pháp của Thượng Đế; và ông ấy lấy một hòn đá lớn, và Giô-suê dựng nó dưới cây terebinth trước mặt Đức Chúa. Và Giô-suê nói với dân chúng: Này, hòn đá này sẽ ở giữa các ngươi làm chứng, bởi vì chính nó đã nghe tất cả những lời được Chúa phán với nó; bởi vì Ngài đã phán với các ngươi hôm nay, và hòn đá này sẽ ở giữa các ngươi làm chứng vào những ngày cuối cùng, khi mà các ngươi sẽ nói dối với Chúa là Đức Chúa Trời của tôi. Và Giô-sua đã cho dân đi, và mỗi người đã về nơi của mình. Và Y-sơ-ra-ên phục vụ Chúa tất cả những ngày của Giô-suê, và tất cả những ngày của các trưởng lão là những người sống lâu sau Giô-suê, và là những người đã thấy tất cả những công việc của Chúa mà Ngài đã làm cho Y-sơ-ra-ên. Và sau những điều đó, Giô-suê con trai của Nun, tôi tớ của Chúa, đã chết ở tuổi một trăm mười. Và họ chôn cất ông ấy về phía ranh giới phần đất của ông ấy ở Thamnasarach ở núi Ephraim từ phía bắc núi Gilead. Và xương Joseph các con trai Israel đem lên từ Ai Cập, và họ chôn cất ở Shechem, ở phần đất cánh đồng mà Jacob mua được từ người Amorite cư trú ở Shechem một trăm con chiên, và ông ấy đã cho nó cho Joseph làm phần đất. Và sau những điều này, Ê-lê-a-sa con trai A-rôn, thầy tế lễ thượng phẩm, đã chết, và ông được chôn cất tại Ghi-bê-a của Phi-nê-a con trai ông, là nơi đã được ban cho ông trong vùng núi Ép-ra-im.